

Est Antonij sanna p^ri
Et Indignialis facultatis
Dni Baydi lullij doctoris illi et martiris martiris

arbor sciētie

Raymundi

Raymundus.

Opus preclarum et valde mirabile Arbor scientie vocatur

a multum reuerendo magistro Raymundo loli editum. In quo omnium scientiarum generalis notitia. Que arbor generalis i. rvi. arbor / res speciales diuiditur. que sunt

- Arbor dementalis prima.
- Arbor vegetalis. secunda.
- Arbor sensualis. tertia.
- Arbor imaginalis. quarta.
- Arbor humanalis. quinta.
- Arbor moralis. sexta.
- Arbor imperialis. septima.
- Arbor apostolicalis. octaua.
- Arbor celestialis. nona.
- Arbor angelicalis. decima.
- Arbor eternalis. vndecima.
- Arbor maternalis. duodecima.

Arbor diuinalis et humanalis. terdecima.

Arbor diuinalis. quattordecima.

Arbor exemplificalis. quindecima.

Arbor questionalis. sedecima.

Et quilibet istarum arborum diuiditur in .vij. partes. videlicet i radices. truncus. branchas. ramos. folia. flores. et fructus. vltimus apparet subtiliter inuenta.

Arboris dementalis radices sunt principia generalia. scilicet bonitas. magnitudo. duritia. potestas. et c.

Truncus est hylisue cabos.

Branchas sunt. iij. elementa simplicia.

Rami sunt. iij. elementa pposita.

Folia sunt accidentia.

Flores sunt instrumenta.

Fructus sunt corpora elementata et diuina

Deus i virtute tua incipit ar
bor faciente.

In desolato
ne et steriles stans
Raymundus sub
quadā arborē pul
chra suam desola
tionem cantabat.
ut modicum suus
alleviaret dolores
quem habebat. qz
negocium sanctus
Ihu christi mo

Christianitas et publicam utilitatem i caris
romana non potuit obtinere. ¶ Dux ita sta
ret desolatus i quadam pulchra valle pluri
bus fontibus et arboribus pulchris abun
dosa: quidam monachus per illam vallē
venibat. qui Raymundus cantare audiebat
Et quia cantus ille erat dolorosus et pinsē
quando vocem vsqz ad locum: vbi stabat
raymundus: venit. Et per habitum quem ei
vidit et per magnam barbam quam Ray
mundus habebat: estimavit: qd esset aliquis
boni religiosus et rane nationis. et dixit ei
hec verba. ¶ Amice quid habetis: et quare
plangitis. ¶ Nomen vestrum (si placet) mibi
dicite: et i qua terra natus estis. Quoniam
si vos i aliquo iuvare possem: libenter meuz
posse facerem. Quia videtur mibi multi vos
esse desolatum. et vellem vos esse i consolatio
ne: et qz consolationem i nostro creatore ha
beretis: contemnendo et obliuiscendo viti
brenam huius mundi. ¶ Respondit ei Ray
mundus: dixitqz ei suum nomen: et magnā
partem sui status et vite ei remisit. ¶ Dul
cium placuit monacho: quia Raymundum
invenit. Et ait: vixit qz ipsum diu quiescens: ut
ipsum rogaret: qd ipse vnum librum compo
neret ad omnes facientes generalem. qui levi
ter intelligi posset: et per quem ars sua gene
ralis (quam composuerat) facilius intelli
geretur. quia nimis subtilis videtur ad intelli
gendum. Et etiam quia ceteris faciens: quas
aliqui sapientes inveniunt: ita difficiliter in
telliguntur: et ita longum tempus requirunt
ad discendam: qd vir aliquis potest ad finem
debitum devenire. Et etiam plura dubia sunt:
que quidam sapientum contra alios sapien

tes habent. Quare rogavit ipsum: qd vnu
librū faceret generalem qd ad omnes scienti
as intelligendum iuvaret. Quoniam intel
ctus confusus periculuz magnū et magne
teuononis pnuacionem ad honorandū deū
cognoscendum amandum et seruendum: et
protimo suo salutem procurandū apponit.
¶ Respondit Raymundus: Domine mor
nachē diu laboravi ad veritatem inuestigan
dam per vnum modum et per alius: et p gra
tiam deā ad finem et cognitionem veritatis ve
niui. quam scire tantum desideravi. et quam
i libris meis posui. Et etiam sum desolatus
quoniam illud quod tantum desideravi: et p
quo annis. xxx. laboravi: ad finē deducere nō
potui. Item quia libri mei modicum appē
duntur. Imo dico vobis: qd plures me tenēt
facto. quia de vnius negotio me inromito:
propter quod voluntatem non habeo neqz
illum librum (pro quo me rogatis) in egali
facere siue componere. Imo i mea tristitia de
solatus volo remanere. Et quia domarū uo
ster iesus christus tam paucos amatores ha
bet christianos i hoc mundo: ad sarcenos
redire propono: ad protestandū et ostendē
dum illis nostre sancte fidei veritatem: et ad
faciendum ei bonorem: sēi quod potero: et
secundū gratiam et adiutorium quam exopto
habere a deo. qui me creauit ad pacandum
suum bonorem: et ad reprehendendum illos
per quos in hoc mundo est in bonozas:
¶ Raymundus (dixit monachus) hunc facia
tis librum: de quo vos rogauit. et talem faci
atis: per quem homo vestram intentionem
cognoscat. et qd de stultitia quam vobis qui
dam imponunt (quia nec vos nec libros ve
stros cognoscant) sitis eructatus. et vtrp bāc
librum ceteri libri vestri appendantur. Et certe
a culpa non essetis eructatis: nisi bonū qd
potentis: inter christianos fecissetis. Et erit
ad reformandum bonū: quod fecissetis. In
super vobis promitto: qd si hunc librū facitis
illum pluribus potestabo: et omne bonum qd
potero faciam: qd diu vinam. ¶ Dulcium cō
sideravit Ray. i hoc: de quo monachus ipm
rogauit: et i bono quod sequi posset: si librū
illum faceret. Et dum ita consideraret: quan
dam pulchram arborem respexit: que corāz
stibat. i qua folia plura flores et fructus cō
sistebant. et i his que ipsa significaba: cogita

Diuisio libri.

uit. **C** Raymū de vitis monach⁹ i quo cogi-
tatio et quare meis fratrib⁹ nō respōdet.
C Dñe monache vitis ray. cogito i b⁹ quod
p hac arborē significat. qm̄ de qd ē: signifi-
cat i spū. pp̄ qd hēo volūtātē illū libz facie
di: de quo merogans. respiciendo significata
q̄ hec arbor mibi i. vii. reb⁹ significat. vidlj p
radices p trācū bñā chas ramos folia flores
et fructus arboris. Et p ista. vii. hui⁹ libz p
cassum tenere propono.

De diuisione huius libri.

Iber iste i. xvi. ptes. diuidit. ex
q̄b⁹ pponit hec arbor scē. Pri-
ma pars ē de arborē elementalī
Scdā de arborē vegetali. Terc-
tia de arborē sensuali. Quarta
de arborē imaginālī. Quinta de
arborē humanalī. Sexta de arborē morali.
Septia de arborē impiālī. Octaua de arborē
et apostolicālī. Nonā de arb. celestīalī. De-
cima de arb. angelicālī. Undecia de arb. cui-
ternalī. Duodecima de arb. maternalī. Ter-
decima de arb. chāstitalī et vīnitalī. Quar-
tadecima de arborē olīnitalī. Quindecima
de arborē exemplīfīcālī. Sedecima de arborē
quēstionalī. Per has xvi. arbores de oībus
scētijs tractari pōt. **C** Posita ē i hac scia ar-
bor dālīs: vt cū ipa nature ppetatēq̄ dōmz
cognoscant et illud quod sūt i opatōes q̄s
faciūt et illud qd seq̄t et illis. **C** Per arborē
vegetalē cognitio daf de plātis ēz capz vege-
tationē et opationē: q̄s bñt i sapsi ēz natu-
ras: q̄s bñt i instinctus et appetit⁹ naturales.
C Per arborē sensuālē daf ars et cognitio de
sensibilib⁹ et sensus et de corp scēre. **C** Per ar-
borē imaginālē hēc ars et mod⁹ cognoscēdi
ipsiōnes: q̄ remanēt i imaginatōe de reb⁹ se-
ntis vegetatis et dālīs. **C** Per arborē hūa-
nalē daf cognitio de pncipijs et coniunctōib⁹
spūalīz et corpūalīz repz et de corp nasci: et de
sib⁹ cāp: q̄ sūt pōt boīes. Itēp de vīspōib⁹:
et bñb⁹: q̄ i bōib⁹ pñstāt: et de plūb⁹ alijs: de
q̄b⁹ i. v⁹. pñclib⁹ hui⁹ loqm̄r. **C** Per arbo-
rē moralē daf cognitio de vītib⁹ et vīcijs: q̄
sūt i bōib⁹: et de cāis: p q̄s vītiōes et vīcia al
sūt et ab sūt. **C** Per arborē ipialē daf cogni-
tio de regie pncipiū et de sic q̄re sūt publice sū
cōes pñone. **C** Per arborē apostolicālē hēc

cognitio de vicariis: quā iesus christ⁹ tra didit
bō petro: et de scāte: q̄ rēq̄r i plāne et corū
sēditō et de sūe: pp̄ q̄s dīgunt ad cēndū pō-
nas cōes. **C** Per arborē celestīalē datur co-
gnitio de ipsiōne: quāz corpa supia celestia
īfluūt i corpib⁹ īferiorib⁹: et de nasci q̄e corpa
īferiora recipiūt a cor: pib⁹ supiorib⁹. **C** Per
arborē āgelicālē hēc cognit⁹ de āgdop q̄dita-
te et de corp opatōib⁹ q̄s bñt i se et de glia:
quā dāt deo et de sēssidīdīq̄ homib⁹ faciunt.
C Per arbores cultūalē daf cog⁹ de padīso
et de īferno et de pñna duratōe: q̄ ē i alio scō
sine sūe. **C** Per arborē maternalē ītelligit⁹
dñas hīas scāz marīa: q̄ mater īustop et pē-
catop: et daf cognitio de spe et auxilio: q̄ i illa
et ab illa hē⁹ et hēre possit⁹: et de respectu glia
et amore: q̄ sūt iter ipaz et sūmz sūū iesus chri-
stus. **C** Per arborē dīalē et hūalē iesus chri-
stus et pncipatōes vīe nascēz hūanē ītelligit⁹: et
bī cog⁹ quom̄ iesus chris⁹ ē sū et pfectio oīz
entīā creatop. **C** Per arborē dīalē trā ītelli-
g⁹: et opōnes: q̄s i se hē et i creatis: et sūe si
ue pfectōes: quos bēi se et quos hē ī ipso.
C Per arborē cēpīfīcālē crepā ītelligit⁹: q̄
dāt pñt de arborib⁹ supradāis: et daf cogit⁹
ad īuestīgādū et osēdēdū nasci capz et ppe-
tates. Et hec arbor: mīstē bōa ad pōcādū.
C Per arborē q̄stīdālē arē ītelligit⁹ et mō⁹ q̄
stīōes faciēdi et ipas solūēdi. Et daf cogit⁹
ad īuestīgādūz repz vītates: rad testīdūz et
cōfūdēdū cōtōes: q̄ i mīas libz ponūt: per
quos multū homines tāq̄ cecī ī tēchīs cū-
stunt.

De arborē elementalī.

Arbor ista vidit i. vii. ptes. Pri-
ma pars ē de suis radicib⁹. Scdā
de suo mico. Tercia de bñchis
suis. Quarta de rūis. Quinta de
folijs. Sexta de suis florib⁹. Se-
ptia de suis fructu. **C** Per suas
radices ītelligit⁹ pncip⁹ arne gñalīs: q̄ sūt bōl-
tas magnitudo duratiōis sapia volūtās
virtus vītās glia dīa pēcordātia sūctas pñd
pñū mediū sūis maioritas equalitās et mīo-
ritas. **C** Per trācū oīaz īllor pncipiop cor-
porālīz pgregatōes ītelligit⁹. Cū scq̄t sūe re-
sultat vīū corp⁹ pñsus: q̄d bī dābōs. q̄d cō-
pñctōm spaciūz: q̄d ē sū luna dīffusūz. i quo

spēs rez sūt seminate siue diffuse et dispōes et
būt cap. in m. q. ipō corp⁹ ē sba pusa rez ele
mentat⁹ accōnib⁹ sba cōs. ¶ Per brāchas
uij. da itelligi⁹. vidl⁹ ignē aere aq⁹ ⁊ frā: que
sunt sbe rez dat⁹ i ipis sūstentat⁹. Et ipa
iscnsibilia sūt ⁊ icorruptibilia: i q⁹ sūt siplea
¶ Per amos. iij. massas. s. iij. da pōita ⁊
scibilia itelligi⁹. vidl⁹ ignē q⁹ i flāma scām⁹
et aerey motū q⁹ cīnt nos ⁊ lunā. ⁊ aq⁹ maris
foni⁹ ⁊ fluminā. et frā: i q⁹ bita⁹ ⁊ sūstentamur.
Et ista sūt nēbra arboris dālio. ¶ Per foli
a itelligi⁹ rez corpali⁹ corupibiliū accōnā.
sic sūt qntas qntas ⁊ c. ¶ Per flores rez in
stra itelligi⁹. sic ē man⁹ q⁹ ē i str⁹ ad opandū: ⁊
pes ad cūduz. ¶ Per fructū dat⁹ itelligi⁹. sic
sūt lapis pomū bō leo piscis auls aurū ⁊ ar
gēnū.

De pma pte arboris dālio. s. de radici
bus. Et primo de bonitate. *Conuenientia qntas*

In pte ista itend⁹ de bonitate sūstentōis boi
tatis ⁊ alioz pncipioz: vt cū ipis diffu
sionib⁹ pncipia cognoscāt. ¶ Bōitas ē cōs
roz cū bō agit bō. ⁊ sic bō ē cē ⁊ malū est
non cē. ¶ Est bonitas radix arboris dālio:
i q⁹ arbor p bōitate ē bona: et rōc bōitatis a
git bō. i q⁹ res pmaras ⁊ nāsales pducit.
vidl⁹ brāchas ramos ⁊ ceteras ptes suas. ⁊
cō pua⁹ cūsqz opatōū cēt mala. Et opano
nis sue sūt pmaras: i q⁹ ola naturalia clata ab
īpa sūt vinitata: ⁊ de sua essentia sūt cēntiata.
Est bonitas nāsale pī oib⁹ pūb⁹: q⁹ sūt bō
ne i arbor: sic magnitudo arboris: q⁹ ē bōa
p bōitate. ⁊ idē ē de duratōe pte ⁊ ceteris p
tib⁹. Et iō ē bōitas radix oib⁹ pūb⁹ arboris:
q⁹ et illa suā capiūt silindmē. vidl⁹ q⁹ sūt bōc
p ipas. ¶ De bonitas generalis īscēpā
est pīa sūp⁹ ⁊ cetera pūā. Est pīa sūp⁹
īscēpā i q⁹ īscēpā ptes bēt essēntiales
et ceteras: q⁹ de sua sūt cēntia pte ⁊ nā. vidl⁹
bōificā⁹ bōificabile ⁊ bōificare. Bōitas est
ceteris pūb⁹ pīa: i q⁹ ē magna p magnitudi
nē ⁊ durabilitē p duratōē ⁊ potēs p pīatē.
Idcirco bōitas ē radix arboris cū plenētō:
q⁹ dū supra vlt⁹. p qd ē pīa pīa: p quā arbor
sit bōa ⁊ agat bonū. An cū bonitas sit pte
pīa ⁊ p aliud: oq⁹ sit radix sbaalis. q: si non
cēt: nō cēt magnitudo pīa: cū sba maior sit
accēte. nec sba r cēt arbor bōa. Et talis pua⁹
sbaalis cēt mala ⁊ arbor sbaalis pūā vacuū

tas. ē g⁹ bōitas p sbaal: vt nāsa passione nō
bāt vacuat⁹. ¶ Bōitas i q⁹ p magnitudines ē
magna: et p duratōē durabilis ⁊ per pīatē
potēs ⁊ sic de ceteris: est accōn⁹ sba cōtata. q⁹ sūt
silindmē: q⁹ ab alijs pūb⁹ assumit. ⁊ i q⁹ cē
tere ptes ab īpa capiūt silindmē: sūt ille sim
lindmē q⁹ recipiūt dē cōnā. sic magni⁹ q⁹ bōa
est p bōitate ⁊ duratōē sūt ⁊ pīas ⁊ c. Et i hoc
ē fōs gñalis ceteris accōnib⁹: q⁹ de pūb⁹ sbaalib⁹
pcedunt.

De magnitudine. *Sed hanc*

Magnitudo ē illud cōs: per qd bōitas dū
ratio ⁊ c. sūt magis: ab alijs oēs cōtata:
tes cēndi. Ad agnū ē sbaal radix arboris: vt
īpa sbaal sit magna. ⁊ q⁹ magni⁹ sit id qd est.
qm si magnitudo nō cēt pīa sbaal: pūas cēt
ī bōitate duratōe pte ⁊ bōite ⁊ c. et nō esset
hoc qd ē meqz p ipas cēt arbor magna. qd est
īpōssibile. Est g⁹ magni⁹ sbaal scēpā sbaalis.
et silindmē q⁹ dat sūt accōntales. sic de bōita
te pōit⁹. Sed qm magni⁹ ē vna p arboris:
est arbor: p illa sbaal magna. Quidm⁹ totus
p suas ptes cēntiā ē totus. Et ad pūādū
q⁹ duratio pīas ⁊ alie arboris radices sūta
te excepta sūt sbaal ptes sūstentat⁹ pbatō: quā
vlt⁹ de bōitate magni⁹ ⁊ c. q⁹ sūt ptes sbaalis
Cōtactatē tū nō dīc⁹ pte ē sbaal: vt pbat⁹
ī tabula gñali. ¶ Per bāc magnitudines hēt
cognitio de magnitudine arboris: q⁹ bēt sba
as radices ⁊ sba sūā mīcūz brāchas ramos foli
a flores ⁊ fructus.

De duracione. *De duracione*

Duratio ē pīas: p quaz durāt bōitas
magnitudo ⁊ c. Bōitas durat p durati
onē i suo cūstere ⁊ agere: sic duratio: q⁹
ē bona i suo cūstere ⁊ agere p bōitate. An sic
radix a tra cū quā pncipatū sbaal assumit: sic
duratio ē radix: vñ bōitas īscēpā ad duran
dū assumit i sēpā cūā ad duratōē dū silindmē
nes. q⁹ bōitas dat ceteris pūb⁹ sba. Et b⁹ qd
dīc⁹ de bōitate: scq⁹ de pīatē ⁊ c. Idcirco ē dū
ratio rō: p quā arbor et oēs cō ptes durant.

De potestate. *De potestate*

Potestas ē id: p qd bōitas magni⁹ dū
ratio ⁊ c. pīa cūstere ⁊ agere. Bōitas ē

Ar. elementalís

et ignis potest esse quoniam si non posset non esset. **A**rbor bonitas est a se ratione plantarum inquit et potest sic plantarum esse ratione bonitatis inquit bona est per bonitatem. Et quoniam bonitas in se ipsa operatione bene potest per plantam videlicet bonificare quod sine plantam bene non posset: igitur plantarum in se bene potest possidere: per quod bonitas possit bene se bonificare quod bene non posset: si plantarum non bene possit bonificare. Et ideo plantarum est radix arboris cum bonificare inquit bonificare est per possidere. Et ideo est de magnificare durare et ceteris. Quare i arbor: esse quod possit bonificare de rebus possibilibus: sed supponit et suam plantarum rationem. Et ea quod non sunt illa: sunt impossibilia. quod si ratione suorum per quod non existit. sic est impossibile: igitur in aqua centralis posset purtare et aqua ignis vel una speciem in aliam.

De sapientia. *De veritate philosophia*

Sapientia est id ratione cuius sapiens intelligit. In arboribus et aliis sunt istiusmodi naturales. sic ignis qui habet instinctum naturale ad calefaciendum aerem. ut bene cum illo concordant. et ad calefaciendum aquam: ut cum illa bene concordant. ut de concordantia sequitur generatio et de bonitate corruptio. Cum sit ita: quod generatio cum esse bene concordantia et corruptio cum non esse. Cum ratione bene ignis instinctum habet naturale ad has operationes naturales faciendum: Quis discretionem non habeat. Quare i status qui discretionem non habet et indinationes sunt naturales ad illos fines: quare sunt istiusmodi instinctus naturales humani i figura sapientie ratione: quod est in hominibus. Et per hoc est instinctus naturalis radix arborum et aliarum ratione istiusmodi naturales sunt illa humani et diffusi.

De voluntate. *De veritate philosophia*

Voluntas est id per quod bonitas magnitudo ratione sunt amabiles. In arboribus et aliis sunt istiusmodi naturales non est voluntas spiritualis. sed ipsa sunt humana et scilicet voluntates animalium irrationabilium et appetitus plantarum et deorum sunt naturales appetitus rationis naturalibus desiderantibus si ratione bonitatis et sic de ceteris. Sic ignis qui habet appetitum ad calefaciendum aerem: ut de ei sua similitudine. Et sic plantarum qui habet appetitum ad pluviam: ut et illa vivat et crescat. Et sic leo qui habet appetitum ad ledendum per speciem servandam: et ad bibendum ut de humanitate suis patet efficaciter et calefaciendum: ideo est de exterioris datis. Et sic appetitus naturalis est radix

arboris et aliarum: ut habeat naturales appetitus per culares humidos et diffusos si vniuersalia appetitum: quem dicitur.

De virtute. *De veritate philosophia*

Virtus est origo vniuersalis bonitatis magnitudinis ratione. Quod virtus de vniuersali bonitatis in bonificare inquit bonificare est virtuositas de bonificatione et bonificabilis in quibus est virtus: ut oris: ut bonificare sit virtuositas et bonificatio et bonificabile sit virtuositas. Et ideo est de enim: quod facit virtus de aliis datis per maiorem et secundum. Et hoc virtus est radix arboris et aliarum: per quam virtus bene in se ipsa et in suis partibus: ut sunt virtuositas. et quod faciant operationes virtuositas.

De veritate. *De veritate philosophia*

Veritas est id quod est verum de bonitate magnitudinis ratione. Et veritas est id quod veritas est de bonificare magnificare ratione. Ignis est per se potest esse verum et illa est. quoniam si suum esse non esset veritas non esset. Ergo ignis est ita per veritatem i veritas per calorem i calefacere et per lucem i lucere. Et hoc veritas est res per maiorem ponit veritas: radix vniuersalis de tenet veritatem inquit arboris et aliarum possit. Et ipsa est generatio: ille sunt species arboris diffuse et bitumina et. vni diuina et cetera indiuiduate veritates. sic veritates ignis et aliorum deorum sunt species entium si radice. quod est generatio de quod radice dicitur. Et veritates indiuiduate sunt: sic est calor pipis et aliorum. et humiditas et frigiditas cucurbitule.

De gloria. *De veritate philosophia*

Gloria est ipsa delectatio: in qua bonitas magnitudo ratione. quod est. Gloria est et cum delectatione: non est simpliciter arboris et aliarum. quod non pignet nisi rationali. sed est simpliciter in arboribus et aliarum. ut est per quod quod bene habent. Et illa est delectatio naturalis et corporalis. sic ignis qui delectatur in odore sua similitudine aeris qui ipsi calefacit. et i recipi delectationem citate aeterna. ut sit sic. cum qui delectatur delectatur de struere humiditate et aere. vni illi calorem suum recipere: pellat et non de quod humiditate. Et ideo quia aqua delectatur: ut ipsa possit calefacere et i ipsa frigiditate mortificare. Et sic de ceteris rebus naturalibus: quod delectatur in suis operationibus. quod admodum plantarum flores et fructus facere delectatur. et leo cum leonissa. Et per hoc delectatio

nasalis et generalis quā dicitur: est radix arbori
et alio: rōcū? delecta rōes ifeiores in illa sunt
semiate: quās qdam res hūm alijs fm q? su
pra dicimus.

De differentia. *Alme*

Differentia ē id: rōcū? bōitas magni
tudo rē. sūt rōes icōfule: et p quā bonifi
cans et bonificabile sūt incōfusa. Dīa
est radix generalis: p quā diffinit res pmarie
et nasales. et idē ē de scdāris. sic bōitas mag
nificat q? creatis nō sūt idē: imo p dīas sūt diffi
rentes imi: q? vna nō ē alia. Et idē est de bōi
ficatē et bōificabili: bōificatē q? dīnt ibonita
te. Et de magnificatē magnificabili et magnifi
care: q? dīnt magnitudinē. Idcirco dīa est rō
et occasio: q? de plib? sit pluralitas. et q? dīant
libali: q? admo? ignis aer hō et equi: que diffe
runt libali. s? sine dīa hoc ē non pōt: nisi dīa
pī? libale effecti pnb? libalib? vialz dīens dīa
bile et dīare: q? sūt ptes de sua cōf? rēba. Ue
ritamē dīa ē alio? pī? acēntale: q? admo? ar
bor lapis: q? p acēns dīnt: i? nō sūt dīntes
p se. s? p dīas. Sic arbor q? nō ē p se colorata
i? ē libale spēs arboris. sed est colorata: an
q? ē libale spēs coloris. U dīa hēt. i? spēs
Est. n. dīa iter sensuale et sensuale: sic iter ho
mīem et asīnū: q? dīnt p spēm. U Et iter sensu
ale et intellectuāle: sic iter corp? et aīas. q? dīnt p
dīas. U Et iter itelluale et itelluale: sic iter itel
lectus et volūtates: iter dū et angelū: qui dīnt
p dīas. Et p hāc. i? spēs q? dīnt de dīa: sunt
oīa cōtra dīa. S? i arborē et alio: non ē dīa rep
spūalius: sed sensualiū. Et pillā hēt spēs in se
scīatas sive diffusas dīntes adīntes: sic spēs
boule et asīni pōm et equi folij et floris sic de
alijs sensualiū reb? libālīb? et alio. Et pī?
hoc ē dīa ē radix arboris et alio. Et q? dīa
oēs specīe dīe dīnt: cōtra et arborē et pō
tētia p matēriā: et i bābū p formā.

De concordantia. *Alme*

Concordantia ē id: p qd bōitas mag? rē
i vno et plurib? concordat. Plura con
cordant vno et plurib? concordant. sic bo
nitas magnitudo rē. q? concordat: vt sint partē
vni? bē: sic liba pōmē: q? bona ē et potens et
magna. U concordat ad huc: vt q? remācat b?
qd ē i liba. vt i illa liba dīa nō p dāf. nec illi suū
esse p dant. nec carū nasas nec p p tates. q? si

pderet i vnitāte libe: rep pluralitas pderet. i q
p dīndē concordantia pderet. qm libetū nō bīet
q? foret sustēta. et cēt? scīpas. qd ē ipōssibile
qm nullū ena naturalī ē? scīps. Est g? con
cordantia rō vni et plurib? et libali rōe radīat
bons et alio. p quā radice seminate sūt i arbo
re et alio libetū arborū būanāli plures concordā
tē? naturalū rep spāles cōtra ē? tres spēs:
q? de dīa p dīum? sic nō ignē et aerē. i q? est
concordantia sensuali? i calore concordat. Et q?
admo? mē sensuale et intellectuāle. vt corp? rāia
q? adīnuicē concordat. vt et ipis sit vni? hō. et vbi
qd sūt: remācat. Et iter intellectuāle et itelle
ctuāle. sic intellectus et volūtās: q? concordat iūf
ad accipīdūz vniū obiectū. q? admodū intelle
ct? q? illud accipit iūfīgēdo: et volūtās amādo

De contrarietate. *Opofino*

Contrarietas ē quorūdā mutua resistē
tia p p tēfōs fines. U ex? dīctas. i? bābē spēs. i? qd dīctū ē de dīa. Con
trarietas ē iter sensuale et sensuale. sic iter ignē
et aquā: iter quos ē p tētas p calorē et frigiditātē.
U ē p tētas iter sensuale et itelluale. sic iter
corp? et aīas bōis. qm aīa natalī se bēt ad alīā
vītā: et corp? ad vītā iūfā. Contrarietas ē iter itel
ctuāle et itelluale. sic iter bō? agdū et malū. sic
de alijs reb? libālīb? illa dīctas q? ē iter sen
suale et sensuale: ē radix arboris et alio: vt in il
la sūt p tētas spēs scīe scīe cōtra libe gene
ratōe et corruptōe et sūb? p tētas. q? admodū
ignis: q? se bēt ad calefacere: et aqua ad frige
facere.

De principio. *Alme*

Pincipiū est id: quod se bēt ad oīa in
rōe alio? pōtatis. Hoc pncipiū ē ra
dix arboris et alio: vt p ipz sue ptes sint
pme et gñales. Qm sic pī? ē bō? p bōitāte: ē
mag? p magnitudinē: durā et p duratōē: et
pōtes p p tatem. sic bōitas mag? durā? pō
tētas rē sūt pncipia p pī? qd eis dat suā si
militudinē: sic et illis similitudinē accipit. U pnci
piū generale duob? modis intelligū? libale
s. et acēntale. Substāntiale: sic effectus forma et
matēria et cā final. Acēntale: sic q? tūtas gñitas
rō et a? acēntia generatū. U pncipiū qd ē ef
fectus: ē sic ignis q? pncipiat calefacere. et a gēs
naturale. qd pncipiat generare: q? admo? bō:
q? generat alīū bōmē. U pncipiū formale ē:

sic forma: q̄ materia informat. q̄ admo⁹ for⁹
vegetatiue: q̄ informat materia arboris: in q̄
ipsa materia facit stare vegetabile. ¶ **P**rim⁹
materiale ē sic materia formā: q̄ ē p̄r⁹ ad p̄r⁹. sic
ad clauū ad gladiū et ad cistellū. ¶ **P**rim⁹ fi
nale ē sic bō: q̄ ē p̄r⁹ finale oīus suaz p̄r⁹. qm̄
oīes p̄r⁹ bōis sūt: vt bō sit. Et sic bīare: q̄ ē
p̄r⁹ finale camere. ¶ **P**rim⁹ acētale ē sic q̄m̄
ta: q̄ ē p̄r⁹ mēsuraz. et q̄ta: q̄ ē p̄r⁹ figuraz
et sic de alijs. ¶ **P**rim⁹ p̄r⁹ generale l arboze
dali sūt p̄r⁹ diffusā. sic dispositio: q̄ ē p̄r⁹
cūplū ad bī: sp̄z i ip̄is diffusos et semiatos

amare. et dau⁹: q̄ ē finis martelli. et sic de alijs
rebus nāsalib⁹: arafidali⁹. ¶ **E**st al⁹ finis:
q̄ ē h̄z p̄uatiōem. sic p̄uatiō virtutis: aut vīfias:
aut bōis mortuū. ¶ **E**st etia⁹ al⁹ mod⁹ finis.
sic termini t̄p̄z et regnōz et cōtēntatēz s̄bap
Bēdī h̄z tres sp̄s finis. est finis radii ar
bons dali: in q̄ finis rep̄ nāsalū sunt in po
tētia. Et p̄t⁹ b⁹ sūt appēt⁹ et iustit⁹ nā sales i
arboze dali diffusū h̄z nāfāz sue radias: q̄ ē
finis dispositiōis quābēt cū alij radiib⁹

De maioritate.

Maioritas ē imago magnitudinis imēsta
in bōitatis eternitatis rē. Maioritas ē
in trib⁹ modis. ¶ **E**st. n. maioritas: que ē de
s̄balib⁹. sic s̄ba bōis: q̄ maior ē i bōitate et vir
tute q̄ s̄ba asini: et adhuc cū ipsa sit de p̄lib⁹ b⁹.
¶ **E**st alia maioritas: q̄ ē i ter s̄bam et acētis.
sic bōis s̄balis: q̄ maior ē q̄ bōitas acētis.
¶ **E**st alia maioritas: que est inter a cadēs
et acēs. sic videre q̄d maior ē i bōitate q̄ ca
lesfacere: et intelligere q̄ videre. ¶ **P**rim⁹ h̄z ma
ioritates in arboze p̄r⁹ esse p̄r⁹ maioritates.
et q̄da⁹ maior: et alijs. q̄m̄o⁹ ignis: q̄ ē ma
ior in pipe in calefacere q̄ aqua: et dauus q̄
martellus i sine: et aurū q̄ ferrū ad emendand⁹
et dēnd⁹: et sic de alijs reb⁹.

De equalitate.

Equalitas est s̄b in quo finis concordat
et bōitatis magnitudinis rē. quiescit.
De equalitate in arboze dali ē radii
trib⁹ modis. ¶ **E**st q̄litas: q̄ ē i ter s̄bap et
s̄bap. sic rap⁹ et martini: q̄ eq̄les sūt in sp̄e bōis.
¶ **E**st equalitas: q̄ ē i ter s̄bap et acēs. sic q̄niti
tas: q̄ ē ita magna i eternitate. sic s̄ba corpa
lis s̄b illa etis. ¶ **E**st alia eq̄litas i ter acēs
et acēs. sic de cocto de duab⁹ p̄lānsa vna
em̄it q̄rto ḡdu caloris: et alia i q̄rto ḡdu fr
giditatis: q̄ eq̄les sūt in calefacere et frigiditate
repatētes. ¶ **E**st vna alia eq̄litas p̄pōitiōis
q̄ est sic mēbra i s̄ba bōis: q̄ h̄z p̄pōitiōēz p̄uati
ōis: q̄p̄is vni mēbrū sit alio mai⁹. Secun
dum hos modos eq̄litas ē eq̄litas radii ar
boris dali. i qua dispositi sūt vbiūq̄ p̄r⁹
nā sales et p̄uatiōes eq̄litate de vniuersali eq̄
litate (quam p̄cedim⁹) conuēte.

De medio.

Medius ē s̄b: p̄ q̄d finis insinuat p̄r⁹ suā si
militudine: et p̄ q̄d p̄r⁹ refert finis nātū
rā sapientis vniuersi. Et finis insinuat p̄r⁹ su
as s̄litudinē. sic calefactiō ad calefactibile. et
mē ē calefacere. et sic bīatio ad camerā. et me
diū ē bīare. Et sic de alijs reb⁹ s̄lib⁹ vlti. ¶ **E**st
mē. 3. bēt sp̄s. vna ē s̄b mē p̄uatiōis. sic cla
uus: q̄ p̄uigū duas postas. et amare: q̄d p̄u
git amātē et amātū. et calefacere calefactiōem et
calefactū. ¶ **E**st al⁹ mod⁹ mediū: q̄ ē mēsuratiō
sic cētū: q̄ ē i mē loco arcuū. et calefacere: q̄d
ē i mē loco calefactiōis et calefactibilis. et intelli
gere intelligētis et intelligibilis. et numeri⁹ binari
us i mē vni⁹ et triū. et acē mē potētiā et obiecti
¶ **E**st etia⁹ sp̄s mediū ē mē eternitatis. sic linea
q̄ ē i n̄ duo p̄cta. et amplū i n̄ lōgū et p̄sūdū
et vni⁹ tēpāne: q̄ ē i n̄ n̄s et p̄p̄. Et sic de alijs
reb⁹ s̄lib⁹ i n̄s. ¶ **E**st etia⁹ 3. sp̄s mediū ē
mē radii arboris dali. q̄ bēt i se diffusā seu se
minata plura mē disposita ad ducēdū p̄ agē
tia naturalia i actū. sic i pipe: vbi sūt mē an
dēa: em̄it intra pip vno p̄cto mē q̄ ē cētum
ad cōtēntatiōē. Adhuc i illo ē calefacere: q̄d
calefactiōem et calefactū p̄uigū. et lineaz s̄b mē
terminata em̄it intra eternitates sup̄fictiōis
Ad dēco plātē et generata cōtēntatē vq̄q̄ ad me
diū locū: q̄ ē cētū augmētū et generatiōis. et de
scēdū vq̄q̄ ad finē p̄uatiōis per corruptionēz.

De fine.

Finis ē quo p̄r⁹ quiescit. Finis bēt. 3
sp̄s. ē cū finis: q̄ ē p̄plemētū. sic calefa
ctiō: q̄ ē finis calefacere. qm̄ calefacere ē: vt sit
calefactū. et res vīfā: q̄ ē finis videre. et amātū

h̄z p̄r⁹ a dēco
vbi et p̄lānsa alijs

Alr. elementalís

Et hoc idē ē de plāta: qđ nō est es: qđ nō sit et
ipso. Un sic trāctus ī numer. 3. trāst īm: qđ nō
est bōta s sic magis sic ceterē ptes pmanē: et
qđ bōta s: ē ita trācti sine spītes specīfici in
trāco generali emītes ī potēda trāscūt in aliā
spēs: 7 alius numer. qđ agētes nāfale trācti tā
git generalē p viā gñādis: qđ admo^o potēda
vegetatīa: qđ panē vegetat ī camē trāsmutat
do matēriā pāis sibi spē altera. ¶ Trācti. Itē ē
sba rōe suap pēli sballū: et qđ est a ggregat^o
sine pōit^o. vidlz ē bōitate sballū rōe magni
tudīe 7 alijs. 7 est sba cēns acētūb^o suap pū
us. Un qđ admo^o ē sca sine pōstīta sba et pē
bī sballū: ita ī ipso ē pōstīta acēns et pūb^o ac
cētūb^o. vidlz ē qđ bōitate agētes 7 magni
tudīe 7 ceterop. et qđ sba ē vna qđntas gñāf
et pōitā de simplici bōitātib^o 7 ī nūero. 3.
trāfacta: et qđ trāscūt ī alio nūo specīfice qđnta
tes emītes sibi spēs. sic qđntas et qđ pōmī vel bo
nis: 7 hic trāstī sit p agēda nāfalia p viā gñā
dis. Est g^o trāctus vniuersal de pūb^o sballū 7
ac cētūb^o a ggregatū.

De branchis arboris elementalís.

BRanche arboris dāto sūt. iij. dā sim
plicitā. Et sūt. iij. vī illis sūt dā con
cordantiā pūctas. Quā s tres cēt aut
mī^o nō redpēt ī illis. Et sī. v. cēt: vñū effē
supflūam. qmī sufficit dīe: qđ sīt ī concordāa et
pūctate. sic dā: qđ ē iter ignē 7 aerē. 7 ē ī con
dāna calozis ī boc: qđ ignis 7 aer sūt de pple
rione calida. Et sufficī qđ sīt ī pūctate aque 7
ignis. ī qđ ignis ē calidus 7 aqua frīgida. Ydē
est de terra: quā oz flare ī concordāa siccitatīs
que ē iter ignē 7 terrā. 7 qđ sīt ī pūctate terre 7
aeris p siccā 7 bīdūz qđ sūt sba. 3. boc esse
nō possī: dā dā nō cēt. iij. Ydē ē de concordā
tia ignis 7 aeris: quos concordare oz ī calozē.
Et sī aeris 7 aque: quos concordare oz ī bīu
ditate. Et aque 7 terre: quos concordare oz ī frī
gīditate. Et hoc idē ē suo de pūctate: quā oz
ē siccitā ppletōī calidē 7 frī. 7 sī ppletōī
bīdē 7 frīcē. Dīcī ī pipelī quo sūt dō sīt pple
rīdes: 7 cū sufficī: qđ sīt siccitā dīap 7 concordā
tia p pūctatū: qđ p dīap. Et adhuc qđ dā sūt
iij. 7 nō mī neq pē: sūt dīspōsita: qđ sūt frī
guratā ī dāto ī figura qđrāgīar: aralant: et
trā gīar. quocōdē. 3. figure necēssarīe sūt: qđ as
sūt ī dāto. ¶ Quadrāgīarīa figura ē ī qđ

et. iij. dīs. 7 sīt līnea recta de igne ad aerē per
concordāa calozis. 7 de aerē ad aquā p con
dāntiā bīdūtatis. 7 de aqua ad terrā p con
dāntiā frīgīdītatis. 7 de terra ad ignē p con
dāntiā siccitatīs. Et et illis qđ uoz līneis 7 con
dāntīs refultat ī dāto qđrāngī^o nāfalis per
qđ et dā sūt 7 amplā. ¶ Circularīa figura ē ī
qđ qđ dā dā ītrant ī alijs. sic ignis: qđ ītrat ī ae
rē dando et suū calozē. qđ suū pūbī siccitā qđ ē
īgnis nō dīstīnt. Et idē ē de aerē: qđ ītrat ī
aquā dādo et suā bīdūtātē. Et aqua qđ ītrat
ī terrā dī dādo suā frīgīdītātē. Cosīmo^o
est de terra: qđ ītrat ī ignē et dādo suā siccita
tē. Exco ī dāto cosīstī rotūdītatis. sic ī pomō
et capite bōis. ¶ Triāgīarīa figura cāf et lī
nea: qđ est de igne ad aerē: 7 de igne ad terrā:
et de tra ad aerē. Et hic triāgī^o 7 duab^o līneis
concordantīb^o vna sba ē pōit^o. Et idē ē de
triānglo qđ ē de aerē ignē 7 aqua. 7 de triāglo
qđ ē de aqua aerē 7 terra. 7 de triāglo: qđ ē de tra
aqua 7 ignē. 7 sic sūt. iij. triānglīz qđ plet
drānglīz: 7 quadrānglīz plet circulū. Et ideo
est necēssariū qđ sūt. iij. dā 7 nō pā nec pau
ciōra: vt ī dāto sīt plenus 7 nō vacuū. For iter
vñū dīs 7 relīquī possī: et dīfferētia. 7 idē ē de
concordāa 7 pūctate oz qđ sūt certe 7 ppe qđnta
tes 7 appatē: qđ. iij. dā dīstīcta sūt: concordā
tia sba 7 dīctas. sic caloz. qđ ē ppa qđntas īgnīf
et bīdūtās aeris: 7 frīgīdītās aquae: 7 siccitās
terre. Et qđ ignis ceteraz dā de vno 7 eodē
trāco gñāli supradīco cosīstī: 7 de vna 7 eadēz
bōitate 7 magnitudīe: est vna brancha īgnīs
rōe dīe: qđ ē cap pū^o: et alia brancha aer rōne
dīstīctōis: qđ ē iter calozē 7 bīdūtātē. Et eadē
bonitas vna ē ī igne p calozē 7 alia ī aerē p
bīdūtātē. Et idē ē de aq 7 terra. Et ī b^o passīa
p dā: qđ ē īnt vñū dīs 7 aliud p ppa qđntas
et dīstīctio qđ sīt pōt et īpsī apparet. quēda
mo^o īgnīs: qđ ē illa sba: qđ ppe ē calida 7 aer qđ
est illa sba: qđ p se ē bīdū. 7 sic de aq 7 terra. qđ
dīstīnt pūtp suap ppa qđntas. Et ē īgnīf
catū: quō de vno sūt plura. sic et vna generalī
bonitate sūt plures specīales bonitates: et de
vno trāco multe brāche. Et er bac significatō
ne significātē multatīdīnes spēs 7 brāchīs se
minatāz sūt vñū dīap 7 p qđntates ppa dīstī
ctāz. ¶ Unū quodqz dōp bēt suū locū pūz
ēz qđ sībī mēdē dīspōsītū. quēda mo^o īgnīs:
locū sūa spā pīgnā cū spā lūne. et locū aeris
ē spā pīgnā cū spā ignis. 7 locū aq ē spā pūz

qua cū spa aeris. ⁊ locus terre est spera conti
gua cū spa aq̃ i sup̃ficie: i qua sumus. Et rōe
horū locorū differentia p̃ altū ⁊ infimū: tūc
tem ⁊ p̃tenuū sūt elementa differentia: ⁊ diuer
sas habent operationes. Et illud per quod
spa ignis est superior aliis speciebus ignis ha
bet p̃ de virtute in se: inq̃ habet in se p̃ de
forma ⁊ mī⁹ de materia q̃ cetera eā. Et q̃ ē
plus leuis: ⁊ p̃ habet de motu p̃tuit ei: q̃ sit i
altiori spa: vt mot⁹ mel⁹ ⁊ cin⁹ se p̃tēt possit.
Et hoc idē sequit⁹ de spa aeris: quia opposi
tet esse spa aque altiorē q̃ tūis de materia n̄
p̃tuit sic aqua. ⁊ q̃ leuis est ⁊ aqua p̃dēt o
s. Et ratio q̃ spa aque opposit⁹ esse sup̃ a
spa terre: est q̃ mī⁹ habet de materia q̃ ter
ra. nec est ita grāuis sic terra. ⁊ enā q̃ elata si
cut sūt plāte ⁊ bestie i aqua sustētari n̄ possēt
nec aq̃ in se sine terra sustētari possēt. Et p̃ ter
ras. iij. brāchas quas p̃cedit: omīs brache
naturalis arbor p̃stāt. sic brāche pomerij ⁊
tibe leonis. ⁊ tibe ⁊ brachia bōis. tibe ⁊ ale
grais ⁊ spine terq̃ piscis. Et p̃ iij. dā simpli
cia significānt p̃ductiones ⁊ exiustates elat
⁹: sic brāche pomerij: q̃ i longitūdinē sūt ex
tensē. ⁊ sic tibe ⁊ brachia. Et etiā influē
tia ⁊ augmentatio sūt significatē ipsa ⁊ ceter
e p̃dicos p̃tinentes ad ipas. sic mutatio nūer
i. qm̄ sic ignis i. 5. nūc p̃ trāsit inq̃ ē vna
brācha simpli nūci generalis: ⁊ b̄ p̃ p̃tēat
specialē: sic brāche elatē trāscūt de potētia in
actū: in nūc p̃ tertiū paginē naturalia.

De ramis arboris elementalīs

Rami arboris sūt. iij. vidēz. iij. mas
se: q̃ sūt membra gēralia: q̃ sensibi
lia sūt. ⁊ de his simplicib⁹ p̃posita
significānt q̃ vidēt i flāma ⁊ car
bone. ⁊ q̃ ē in lapide ⁊ ferro. Et
cūda massa: est aer: quo respiram⁹ ⁊ in q̃ sta
n⁹. ⁊ q̃ i odore ⁊ venio (q̃ est aer mot⁹) sentim⁹.
Et tertia massa est aqua maris fluminū
et fontū plūis: ⁊ tōne: quā cū frigiditate colo
re sapore visu ⁊ odore sentim⁹. Quarta massa
est terra: in qua stam⁹ ⁊ q̃ est i lapidib⁹ ⁊ me
tallib⁹: q̃ sūt terre p̃gelatē ⁊ deificatē. Quāq̃
barū massarū est quattuor elemēta simplicibus
est p̃posita. ⁊ ex ipis diuānt sēc indiuiduatē
i speciebus cōsistētes. sic corpus hōis ar

bōis ⁊ c. Et has quattuor massas vocam⁹
iij. ramos arboris elementalīs generalis. Et
ip̃os ramos vocam⁹: q̃ habent p̃ditiones:
que ramis p̃ueniunt: que sūt radicū sup̃rad
etaz p̃ositiones existunt. q̃admodū bonifi
catūz bonificabile ⁊ bonificare in bonitate
sunt rami quolibet aliud respiciēte: vt sit bo
uificatus ⁊ vnoquoq̃ i alio cōtine. Ergo mo
p̃simili. iij. masse sunt rami in hoc: q̃ inter se
vnumq̃ dēq̃ elemētū sup̃ aliud habet acōnē
⁹: sit elemētū. q̃d est bonū ⁊ de causis sū
reb⁹ simplicib⁹ p̃ductūz. Sic est ignis qui est
significānt inq̃ est simpli. ⁊ cetera elementa
sunt significabilia in massis ⁊ in elemētis: q̃
sunt ex speciebus. Et hoc p̃uenit. sic aer: q̃ est
aerificatus. ⁊ cetera elemēta sunt aerificabilia
in elemētis. vū sic ex ramis plantē diuānt
folia fructus ⁊ fruct⁹: sic ex aij. massis omnia
indiuiduatē elemētata diuāntur. In his
quattuor ramis ⁊ massis mortificata sunt ele
menta ⁊ remissa quolibet aliud mortifican
te. sic ignis qui aerem cum calore mortificat:
vt aque que sibi est grāua suam influat bu
militatem. ⁊ terra ipsum mortificat cum siccata
te: quāq̃ ex terra recipit: que sibi p̃trahatur. Et
hoc vni: q̃ aer ab igne se defēdit nō potest.
Et cōuerso aer ignem mortificat: tē se u
uat cum aqua p̃tra calorem. ⁊ cum humidita
te p̃tra siccitatem. Et sic suomodo de aqua ⁊
de terra. Unde sic in pomerio est materia ma
gis digesta in ramis: q̃ in brāchis. ⁊ in brā
chis q̃ in tronco: sic i quattuor massis est mate
ria magis digesta ⁊ plus disposita q̃ in sim
plicibus elemētis. Et ideo ad ramos sūc ra
mis quattuor massas comparamus sine quib⁹
nullum elemētatum indiuiduatū ex ip
sis simplicibus elemētis sequi possit: q̃ sim
plicitatem elemētōz simplicium elemētū
non possit sustinere. In his ramis generali
bus habitant sūc dispositi omnes rami ar
borū naturalium speciatim. ⁊ in illis tran
sit vnus iugiter in alium. sic vna materia:
que de vna specie trāsit in alteram per gene
rationem ⁊ corruptionem. Elementa in sim
plicia remanent semper in suo esse q̃ sim
plicia. qm̄ si in suis ramis suis esse p̃derent
nec ad generationem nec ad compositionem
elemētatorū inclinātionem haberent: quā
ita sit q̃ omne eis naturalē cōtineat non esse:
quāq̃ esse completum affectat et eāq̃ massā

Dr. elementalis

[illegible]

ſeruat moſ d'op p qd' agulus circuli ⁊ trā-
gulū ſupradictos. Que qd' ſeruatō eſſe non
poſſet: ſi denūa p omnes cōtēntes trā de
mētalis generalis non tranſirent.

Defoliaribus dentalis.

Fer folia acōtia nātia intelligit.
 Quā si folia ad vntū se vntūt:
 et q̄m̄q̄ p̄t vntiat: sic acōtia se
 vntūt: et se bñt ad p̄ditos s̄bz
 nātia. Et sic folia sūt ad p̄ferua
 dū florez et fruct? magnū calo
 res et magnas frigiditates et adbo? magnus
 vntus: sic acōtia sūt ad p̄feruādū s̄bz: i q̄b?
 sūt tñā? sic calor? calca? et cē q̄ntitate calca?
 et bñtū? p̄feruat. Et p̄ calca? et cē gñis p̄feruat
 i fine: q̄r ē i sua bōitate et magnitudine vnde
 et p̄tā? i s̄tū et nāli appetitū. Et tñā si folia
 sūt ad cōmūdā? arbores: sic acōtia se bñt ad
 s̄bz: vt et illa cōmūata et p̄lificata sit. q̄r oī
 b̄ s̄bz rōib? et plāb? alio? p̄p? folia ad aci
 dētia s̄bz: q̄ sūt i cōmūa gñalia et arboz dāt.
 q̄ gñalia ē: q̄ ad alias arbores nāles et illa di
 riuatā? sic q̄nta? i gñis simplicitate: q̄ gñalia ē
 ad oēs elata? q̄ntitate: q̄ sūt de sua sp̄e. Bñ
 ralia acōtia sūt bec. q̄ntas qualitas redatio
 acno passio bñtū? p̄tā? et calor. Sūt alia aci
 dētia: sic color? sapor? calca? et calor: et q̄ et
 se p̄nt i suis gñib? aīdū. Cū pus de q̄ntitate
 dicim? et iustigab? vñ ē et p̄ncipiū et origo
 et quo? cūctā ē p̄ arboz dātē. Et postmo? loz
 quomur de ceteris acidētiābz.

De quantitate.

[illegible][illegible]

Ar. elementalís

ab his q^o rlo eē nō possi. qm si mē nō eēt: pnd
ptū et finis eēt vñā idē nūmro rētr destructa
in arborē succēssio r gñatio in reb^o nāsalib^o.
Et g^o rlo i arborē dālī actnalr sūstēta i pñ
mē r sine. Et h^o rlo pma p totā arborē cre
ta et q^o cretū r vñuā i sūdanē r floc sūstēta i
ididnis spēs dātis pndpianē r succēssue ge
neratō. vñ leo r pō. Et i leonē pductor gñā
to pñstū pñdianē rlo semiatā. r ē in pñ mē
et sine: vñ leo atqz leonē gñāre possit.

Actione et passione.
Actio r pā sūt accētia pmaria: et cretū
de cais pmaris. sic actio: q^o de bonitate
cretū q^o mag^o ē bōficata p bōitatē. r pā nāsal
i mag^o ē bōficabil. r actio q^o ē accētiē sūstē
tudo bonificatū. q^o cēntal ē r bāl p bōmi
tatis. Et pā q^o ē accētiē sūstēudo bōficabilū
tis. q^o ē pā bāl r cēntal bōitatis. Et pñ b^o cū
actio accētiā de actōe bālī nāsalr passio ac
cētiā i passioe bālī. Et q^o actio r pā q^o sūt
accētia: vñuā de reb^o pmaris: sūt i trūco et
brāchis r i alijs pñb^o arboris i potētia. r sūt
i actu rēducit p agētia nāsalia. ita q^o actio
bālī pducit actionē accētiā de passione bālī
i passioe qualitate. Et pñ b^o i substantie mo
nētū accidentia ad pñctiones substantia p.

De habita.

Habit^o pñi sūt de reb^o pmaris. sic bñm
bonitatis: q^o ē sūstēdine magnitudinis
mā^o magnitudo bñi bñm ad magnificādas
bonitatē. r bonitas bñi i bñm ad bonificāda
magnitudinē. Et bñi bñi p totā arborē cretū
sūt bñi pñi nāsalis: q^o bñi sūt i potētia bñi se
cūdan: et q^o sūt i dātā ididnāta dātā. Et pñ
b^o spēs i arborē sūstēta sūt bñi pñi: et q^o bñi dātē
sūt radices arbori r oēs e^o pñes. r agētia nā
salia et pñis bñib^o mō^o gñatōis iduāt in
ididnāta dātā. sic leo: q^o gñat aliu leonē et b^o:
q^o d accipit et arborē dālī: pñtēdo i suā spēs
b^o: q^o d accipit. r b^o q^o d accipit bñuātū ēz suāz
spēs pñi i potētia: vñ ex illo bñu q^o dāt leōi q^o
gñat aliu leō iduāt possit. Et ita succēssue vño
bñm cñitē bñ a^o r vño et q^o lēōis spēs pñsal
tis: sic pla pñdianā: q^o eoz vñtate pñsalr: r q^o
lēs pñ i a^o r i pñb^o sūto. Et bñi bñib^o nā
salib^o cretū bñi pñsalr: q^o sūstēdine sūt
nāsalia. sic bñi vñuā accētiā: q^o ē sūstēdo bñi
pñis nāsalis sic sūstēdo vñuā nāsalis: q^o ē
rēta ē i lūstida pñdianā sūstēdine tēpālā r ce
ter^o bñib^o vñuā sūto: q^o ē sūstēdo rēcēdāt. sic casti

tas potētia bñlitas rē. Et bñi r aliq^o bñsalr
tūsalis. sic bñi gramatice logice r pñes aliq^o:
et bñi damidias r tūnar rē.

De sim.

In causis pmaris ē gñal pñ ad sūstē
cūdanāz cāz sic i bōitate: i q^o affimata
sūt bōficatū bōficabil r bōficat: q^o sūt de sua
cētiā r bōitat affimata ē i ill. Et mō^o sūstē q^o sū
sūt sic bōitas: q^o affimata ē i mag^o q^o mag^o
p magnitudinē. r magn^o q^o ē affimata i bōmi
tate: q^o ē bona p bōitatē. Bñi sūt sūstē scdān:
q^o accētiāles sūt: r sūstēdies pñm sūm. Et i q^o
affimata sūt simplicia i scāpē r i alijs: sic bōmi
tatis affimata ē i sepa r i magn^o: ēz q^o dēs ē
Et pñ b^o sūstē vñ modis pñstū p totam ar
borē dālī. q^o scāpē: q^o oēs pñes affimata sūt in
suo toto sic oēs radices i trūco arboris: r to
tū i pñb^o sūto. sic trūco i suis radicib^o. Et idēz
de vñā pte i alia. sic bōitas q^o affimata ē i ma
gn^o: r magn^o i bōim. Et pñ b^o sūt aliq^o pñ
ta r aliq^o pñmēna. Et i alio sūstē de reb^o affima
tis i vñscreta gñatate. sic ossa i carne r vñuā in
ampulla: r bōitas vñ sūstē i camera. sic de
alijs ēz rēctitudinē vñ obliq^oitatē vñ circularita
tē cñuā indidnāta op.

De tempore.

Tempus est ens indissolubile ēz se. ēz vñi
bile ē i a^o rōe mō^o rēz: q^o sūt mōte i lūo
p mōti de potētia i actū aut de vño loco i aliū
aut i crenito p gñatōēz vñ i diminutōēz vñ
cremēto p cōmptōēz: seu alteratōē de vño in
aliud. Et q^o ad mōdū sūstē sēp per est vñum
iq^o sua species licet i plures figura sūt diuīdū
videlicet in figura cūctelli gladij r martelli: sic
temp^o sēp est vñum in scāpō: licet ipsūz diuī
sum sit in temp^o pñctūz r sūmūz ratione su
ozū subiecto p substantia liaz r accidentia liaz
sub mōnēz cōstēntium. idcirco sūt mōmē
ta hōrē vñs ann. figure tempōis r sūmūz
radices: in mōdib^o sūc mōtib^o rēz apparēt.
pñm pñm i q^o sūstē ē diuīdibile: i radicib^o arbo
ris pñstū. iq^o sūstēudo vñ radicis mōet i a
lū. ib^o q^o q^o rādir alteri suā dāt sūstēdine. Et
de b^o p^o mōti r pñ cretū pñ mō^o scdān de
potētia i actū i cñtib^o dātis indidnāta. q^o i sū
gūz ipñs: vñ dēs ē apparēt. Bñ sua for^o ē sūm
pñet: nec vidēt pōt nec sēnti. cū ita sit: q^o nū
lā forma indissolubile vidēt pōt nec sēnti. Bñ
b^o pñ radices arbori r oēs pñes q^o pñstū. sic
pñstū i loco vñtate r pñtēti q^o bñē i valētē

Et oportet: qd tps sit i pu^o medio ⁊ fine: sine
q^o iustitiam nō possit i motu. Quom^o aut
tps ē sine fine ⁊ successiōe: i arbore eternali
pbare intendim⁹.

De loco.

Eius duobus modis considerat. p^{ri}mo
tunc ē bz q^{uo}d bz sui cētia ī se ē. secū
dū bz q^{uo}d ī alio. Q^{ui} b^{er} ē sic loc^{us}: q^{ui} ē
rōcū p^{ro} plā p^{ri}o ī n^{on} alio p^{ri}o collocari. q^{ui} ē
plā colorari p^{ri}o p^{ri} colorē ⁊ calētiā p^{ri} calorē
bōficari p^{ri} bōtātē eodē mō collocari p^{ri} p^{ri}o
locū. Et lo^{cus} v^{er}o v^{er}o ad collocatā p^{ri}o ī m^u
ab^{er} arboreis p^{ri}stū. ī p^{ri}o sūt p^{ri}o: sic p^{ri}o: q^{ui} ē
tū bōtātē q^{ui} bōtātē. ⁊ c^o. q^{ui} ab bz locū p^{ri}
m^u n^{on} p^{ri}o bōtātē. ⁊ c^o. Secūdo mō ē sic loc^{us}:
q^{ui} dī ī alio: sūc ē tēdī. sic ī bōtātē: q^{ui} bōtātē
cātia bōficabile ⁊ bōficatē sunt collocatā ⁊
bōtātē ī illis: ⁊ bōficatū ī bōficabile. ⁊ c^o. ⁊
ad bōficē bōtātē q^{ui} collocatā ē magnitudī:
q^{ui} sūa sūlitudī ē dātā ⁊ c^o. Et ē b^{er} secūdo
mō ē sic loc^{us} c^o: c^o sūlitudī ē cātia indivi
uiduā: q^{ui} sūlitudī sūt p^{ri}o ⁊ p^{ri}o: q^{ui} sūlitudī
sūt v^{er}o bōtātē. sic v^{er}o ī p^{ri}o: q^{ui} ap
pāret p^{ri}o ⁊ p^{ri}o. ⁊ q^{ui} ē p^{ri}o ī actū
ducta sūt loc^{us} p^{ri}o sūlitudī: q^{ui} sūt ī arbore
sic trū: q^{ui} ī sūa p^{ri}o ē collocatā ⁊ b^{er} au^{er} c^o
trū: ⁊ ī b^{er} c^o rami. Q^{ui} d^{er} collocatē sūt
cātia spēs ī arbore: ī q^{ui} collocatā sūt p^{ri}o
n^{on} dīabīlīa īdīdūa p^{ri}o mātiā v^{er}o: ⁊ b^{er} sūlitudī
p^{ri}o mātiā: ⁊ sūt ī actū ducta ī sūlitudī: q^{ui} ī
c^o sūlitudī b^{er} dīscrens c^ontia. sic sūlitudī ē p^{ri}
cātia collocatū: ⁊ cātia ī actū ⁊ sic ē alī
sūlitudī ī sūlitudī. Et b^{er} sūlitudī loc^{us} sūt v^{er}o
sūlitudī cātia loc^{us} sūlitudī ē c^o sūlitudī p^{ri}o. q^{ui} lo
c^{us} īdīdūa sūlitudī.

De floribus arboriscentiis.

Ezore arboris op^o ad uafalia iftra.
Et b^o fad^o: qm^o ficiflos aut fructus primiv:
or^o folia b^o ad b^o vtra m^o aut radices: ficifl^o
et primivus op^oerato. quod quidem inftrum^o
tu vocam^o op^oan. qd^o est et op^oate et op^oabil. fic^o
i fcripta fcribere fcribit. i quo p^oria. primor^o et li
tere q^o man^o man^o q^o biachi. i. qm^o te vide
refcoq^o vifu: fut occidit^o ad vididit^o: p^o videre
et op^o adducit^o i iftra: q^o fut occidit^o. et fruct^o et
vifu. Et or^o iftra nafale et g^ouale et c^otri: ad qd^o
radices fe b^oit i op^oan. et id^o et ex m^oco b^o ad b^o
num^o et folio. Et et g^ouale ad alia iftra et ipfo
d^oimata et p^ondata et ficifl^o id^oid^ois critia. fic

[illegible]

De fructu arboris clementalis.

E Ructus arboris dialis ē dām. si lapid
auri pō piscis ante bestia ⁊ corbois
et hoc alia fūda ⁊ ididua ⁊ ⁊ ipa fructu vo
cā. q̄ bōitas mag. p̄tē vīr matoris q̄tē ⁊
finē hnt illis q̄ i mico brachis ramus folijs
et florib. ⁊ b. ē q̄ i pō. (qd ēd fructu) piscu
spēs q̄. i pō ip̄ aliud pō. n̄. vidē ē ⁊ alia
rē q̄ p̄dū. Et si ē dām fructu qm̄ illo p̄ i
tēdē spēs ⁊ q̄ p̄stilit. qm̄ i b. q̄ bōitas su
a⁹ magni dōr silindis ⁊ q̄ i fructu magi ē
bono aggregat ē q̄ i ceteris p̄tib. arboris
bōitate ⁊ magni p̄ontib. se p̄mā itēdē
i fructu. ⁊ p̄ scdā ⁊ itēdē ⁊ cācūb. i florib. folijs
rāmā brā. ⁊ radi. i idē faciū durō po
tēstā. i n̄. i ⁊ mafeas ap̄tē. Et p̄ b. fr
cū sūi sūitātib. arboris ⁊ illis p̄ b̄c ē fr
pore ⁊ vitiatē q̄ i alio p̄tib. arboris. ⁊ fr
cū arboris dialis q̄ alia iusibilia ē. ⁊ nullo
sēnti pōt. si ē ididua ⁊ p̄tidā sēnti p̄t
et vidēt. si ē pō. ap̄ martini ⁊ falcō
equi ⁊ piscis. Et p̄tē ē ē arborē dialis ⁊ p̄
tēdē. ⁊ ⁊ q̄ p̄mā ⁊ ⁊ formas illa scātā
p̄m̄ iusitātib. alia. p̄tē dī. p̄. f. cū. q̄
volū. iusitātib. v̄tē p̄is cogulōs bēam. ⁊
v̄tē p̄illas alia. (q̄ p̄cō sūi) cognosce ē valeā
et v̄tē p̄illas alia. arboris cōm̄. cognosce
valeam. Et p̄mo ē vitiatē. p̄m̄. ⁊ p̄lā
tēdē. si ē ē alio succitātib. nostros sēmones
dirigē p̄m̄ iusitātib.

De centum

Decunite. i.

Unitatis est creatura in arbore doli: in q^{uo} est una
et plures unitatis unita. sic de una bo
nitate generalis et una generalis magnitudi
nis. et sic de alijs. An rōe sue unitatis et unita/
tū et q^{uo} est unita: plures unitates et ipa sūt
seminata et diffuse. quēdam vnitatis plante
unitatis equi. et sic de alijs.

De pluralitate. \bar{n} .

Pluralitas sꝑꝑꝝ i arbore d'ali sonitum
ē r' diffusa. x. b' i' q' q' de plurib' reb' ē.
2. c'ia q' d'ly illar' ad ipāz venit cū pluralita
tē bonitas: q' ad illā venit cū bonificatio bo
nificabilis 2. bonificare. 3. magnitudo: q' venit
cū magnificatio tuo magnificabilis. 4. magnifica
re. tñt' c' ceteris. Uñ quicadmo' et arbore r' il
li vñ lapie vñū pomū vna aue 2. c' ceter' vñ
tates q' pñt 2. d'icant' rōc f'ce vñitas: ita et
ipā plures lapides plura pomū 2. plures aues
q' pñt 2. d'icant' rōc f'ce pluralitas. Et p' b'
b' ē i' ipā pluralitas cū ad plures pluralitatis
f'ce vñitas: q' cū ad plures alias vñitas.

Decimiplicate. *iii.*

Simplicitas i arbore dali e et causis p
maris. vclut et simplicitate bonitas
magnitudinis i cetero. et de simplicitate ignis
et aeris et cetero p dloz. Et bñ dñe de suis simpli
cibz acññbz. sic de simplici quāitate bonitat
et magnitudinis ignis et sui caloris et cetero. I
qñ p tota arbor e simplicitas sufficiens: i qñ ar
bor e et simplicitz causis pmaris et genera
libz. Etñ sic bonitas e rō bono: q agat bonū
et magnitudo magno: q faciat magñ: sic sim
plicitas e qñ spēs general et rō pluriū simplici
tatis ab ipā dñitatis et individuatis per
agentia naturalia.

De compositione. 111.

Compositio i arborē dīalī ē apta spēs:
et q̄ plures p̄positōes dīnuant p̄rīz.
ducit. Et b̄ ē: q̄ arbor ē et plūm̄b̄ causis p̄po-
sita. Cū sic m̄b̄ naturale n̄a saliter lūa sapit
et remittat: v̄z suū p̄rīz t̄m̄c: sic ōs: q̄ arbor
dīalī suā sapit p̄positōes. q̄d et nō possit: si v̄l
la p̄positio nō et cā p̄na plūm̄b̄ p̄positiōnū
bus in dīduā s̄is elemētā s̄is.

Deforma. v.

Al Rb2 dal p forma general e informata. vi i truco suo dictu e. et io o: qd fo sapiat forme ipa forma generali pñ conit ad plures formas i illa scimatas e diffugas. vi

p illa sua cōfata Individuata sint informata. et q̄ sint de sua cōfata. et eorū informatio sit cu3 magnitudine bonitatis duratiōis p̄fatis p̄m̄z finis. Et q̄ forme cap̄e aq̄le pom̄u zē. sint i illa cōfata. p̄ agētia n̄falia p̄ducte

De materia. vi.

AIRBO. dat ex materia generali. Et ex
materia suo des. et q materia fuit plura
materie priora et illa feminate et diffufe. et
fecit ex auro qlositate fuffitate. et pagina
naturalia. I actū deduce. vii capta aqila et ce
teris diuidiūis. Et hoc ex rōe bonitatis ma
gnitudinis duratioris platis. et ratione maioris
apertum naturalium.

De genere. vij.

Substantia dicitur: et q̄ sit plures spēs
arboris dicit. Substantia ē q̄ni et plū
ptib⁹ substantiā ē aggregata. Et dicitur q̄
et reali. 1. q̄ ē ē reali 1. generali bonitate. Et
reali 1. generali magnitudine 1. ceteris: ē 2 po
sita. 1. i. q̄ sit p̄ba ad alias plures spēs
spales. veluti trū. q̄ ē p̄s al 1. general: q̄ ē
bōd plures ptes reales 1. generalis. v3 bā
chas 1. ramos. Et ḡ gen⁹ ē reali arborē
dali. 1. si nō ēt ē reali 1. reale: si tām mēti
onale: p̄ q̄ logi⁹ rēz dīfiderat: generalia p̄
p̄dita cēti 1. ar. dābāta q̄ nō cēti emba realia
p̄marie dā. Et 1. q̄ p̄dite p̄dēt arbor: dā
q̄ nō possēt ēt ē reali 1. tēz p̄dōnē mē
scāria ēt ēt p̄maria: 1. vñū q̄q̄ indīduū
ēt ēt ēt p̄dō tēz. q̄ ē ēt ēt ēt ēt ēt ēt ēt ēt
q̄ ēt ēt ēt ēt ēt ēt ēt ēt ēt ēt ēt ēt ēt ēt ēt ēt

De specie. viij.

[illegible]

De intensitate. viii.

In arbore d'ali ē intēitas seminata . q̄
ē generale p̄ ad plures intēitates s̄
sp̄z individuis cōtes. sic intēsus color rose

ant nimis vel interius sapor vini. Et be intensi-
tates accidentales sunt de vna intensitate generali de
causis primis derivata sic de intensitate bonitate et
intensitate magnitudine et ceteris. Et intensitates sunt
simplices vel beantur per se et cetera et cetera et cetera
rursus possunt intensitates accidentales, que sunt
earum similitudines.

De intensitate. i.

Intensitas est generalis per se et quod descendit plu-
res intensitates. Et hoc generalis intensitas
est realis in arbore. et sunt sua per se intensione: quia
bonitas facit magnitudinem duritatem et cetera. et quia
ipse facit bonitatem. Et hoc intensitas intensitas est per
totam arboris. et de illa est intensitas per se: quod appa-
ret in colore per se et in sapore filii et ceteris ob-
iectis sensuum arboris sensibilis.

De abstracto. ii.

In arbore dicitur abstracto et cetera reales
et generales. sic bonitas magis et cetera. et cetera
sunt abstractioes secundarie. sic bonitas truci bria
chap ramorum foliorum flos et fructus et cetera boni-
tas leonis pomum et alia. Et be sunt abstrac-
tiones reales et naturales. et quod logice accipit
eas silustudines: loquens considerat abstractioem primam
cetera illas ponit in sua consideratione. ut cum illis
silustudines cognoscit beat et cetera vis et realis.

De concreto. iii.

In arbore dicitur concretum et cetera prima: quod sunt cetera
generales ad cetera secundarie. sic bonitas
bonificatio bonificabile et bonificare. quod sunt sue
partes centiales. et magnitudo filii. et quod sunt centia-
lia cetera. et magnificatio magnificabile et ma-
gnificare. et cetera refutatur ceteris. quod est bonitas
magnitudo filii et cetera bonitas: quod est bonitas et magnitudo filii.
et cetera brachis filii ramifolia flores et fructus. quod sunt co-
cretum bona et magis. Et in his hincata sunt cetera
indivisa. sic filia et bonitas et magnitudo filii.

De generatione. iiij.

Generatio est per se generalis in arbore dicitur
et sua per se multiplicatio: quod fit de boni-
tate et magnitudine ceteris ceteris primis. quod se aggre-
gat ad ceterum unum possumus. quod sit i. numero
quod est multum et quod est. Et in his hincata sunt potentia
generatioes truci particularium. et in brachis sunt
generatioes particularium brachiarum. Et idem est suo
de ramis foliis floribus et fructibus. Et cum vis ge-
neratio cum agitur naturalibus hincata: generatio
transit in generationes particularium de per se actu et ductas

De corruptione. v.

Corruptio generalis naturalis suscitatur in arbori

dicitur. et quod spales descendit corruptiones. Et hoc
corruptio generalis sita per se dicitur generalis. quod est unum
principium primorum. sic dicitur et radicibus arborum. non
tamen arborum illa est corruptibilis et cursu naturalis
nec etiam generalis. quoniam nulla est corruptio: et cor-
ruptibilis et cursu naturalis nec etiam generabilis.
quod si cetera generales sunt generalis et corruptibilis
non sunt cetera per se et cetera autem sunt. et hoc est
possibile. Et quod cetera secundarie sunt de primis: et tri-
ctas est generalis ratione illarum ceterarum secundarie: sunt enim
corruptibilia. cum sita sita sui officii et natura
sit indiciare cetera quod sunt: ad non est. sic faber quod vult
de ense cultellum facere: dicitur in bonitatem figuram esse
ut de ferro figuram cultellum facere possit. quod et eodem
ipso illud ferrum non posset sufficere figure ensis et
figure cultelli. Et dicitur et cetera vna forma cor-
rumpit: ut concordantia prima et cetera alia forma pos-
sit generalis. sic vegetativa: quod corruptio forma pa-
nis: ut formam carnis generare possit.

De privatione. vi.

Privatio est in arbore dicitur per se generalis. Et
hoc privatio generalis est ad plures particulares
privatioes. quoniam si in arbore dicitur non est privatio re-
alis et generalis. et cetera ipa dicitur ligata: et vna ma-
teria multis figuris sufficere possit. sic idem ferrum
in forma ensis ensis possit eodem ipso in forma
cultelli truci et cetera et cetera ensis. Et ad hoc
in ensibus naturalibus non est corruptio nec mor-
neccatio nec motus de per se actu. et hoc oia sunt
impossibilia. Et si privatio ensis reale et prima.
et quod se beat ad non est: imaginatio nulla et ipa en-
sitate reale imaginari potest. et intellectus ipa
considerat in intentione simpliciter.

De plenitudine. vii.

Plenitudo est per se generalis et reale in arbore se-
minata. et est derivata de plenitudine: quod sunt
primarie. sic de plenitudine bonitatis. quod est de boni-
ficatio bonificabilis et bonificare. et quod bonitas
centialis est impleta. et etiam de plenitudine: quia
beat de magnitudine et quia impletur in ipam
facit eam magnam. et sic de duritatem: quod ipa impletur
et ipa durare facit. Et sic de his plenitudinibus
arborum plenitudo et non sustinet vacuare realiter. Ple-
nitudo est per circulum quadratum et triangulum. quod sunt
figure generales et plenitudo patet in illis. ut di-
cuntur. Et de hac plenitudine generalis descendit parti-
cularis plenitudines date. ut in laqueis plenitudo et
pomum filii et camera et plenitudo acre. et sic de ali-
is similibus istis.

De vacuitate. viij.

Abstrahit a materia
et cetera de materia
et cetera de materia
et cetera de materia

Concreta sunt
et cetera de materia
et cetera de materia
et cetera de materia

Generatio est
et cetera de materia
et cetera de materia
et cetera de materia

Corruptio est
et cetera de materia
et cetera de materia
et cetera de materia

Privatio est
et cetera de materia
et cetera de materia
et cetera de materia

Plenitudo est
et cetera de materia
et cetera de materia
et cetera de materia

De centū for.

Utilitas considerata ē duobus modis. fm
vnu ē ens reale et fū aliū intellectuāle et nō
reale. Et ens reale sic pū et mē q se hnt ad fi
nē ad quē sūt. et ipū hnt nō pū. sicut q pipe: q
appetū bēt naturalē: q pipe possit dīari. et
idē ē de igne suo: q appetū bēt naturalē i pu
pe: q spoliare possit et puare totā cētā aqvt
cū aere et terra maiorē concordā hnt possit: et
q et hūi qd ē aqvt nullū laborē possit infer
re. Et utilitas intellectuālis ē illa: quā intellectu
considerat: q considerat vegetē et vacuā aq vī
vino aut alia re corporali visibili. et etiā cū si
derat q bō ē vacuū etate pīa tunc: qn ē i etate
impīa et castitate: cū statū iūvina. et sic de ali
is rebus similibus istis.

De grossitudine. xviii.

Grossitudo ē et causis primariis. et ē cā
primaria pluribus grossitudinis. Et incipit
i pnb: ubi materia maiorē bēt cōtate
sic aq et i terra: q bō materia maiorē bēt cō
tate q i igne et aere. Et pū bō materia aq et l
re ē magis spīsa et magis plena et pū durat q
materia ignis et aenis. qn rōe aq restringit et rōe
terre deficcā. Rōe tū aenis et aq et alia grossi
tudo: q i cōtate maiorē q grossitudo aq et
terre. et bō: q aer magis cōtētib et q terra. et
pū bōnes flegmas et grossiores sūt q mēla
colica. et pū pns pnb: mēla colica cū pnb fleg
matici: quozores sūt ptes mēla colica q ptes fleg
matici et etiā magis durabiles. Et cū bō ita
sit: pbatū ē et significatū q i arbo. et ali ē gros
situdō gūal: et quā plures grossitudines par
ticulares derivantur.

De gracilitate. xviii.

Gracilitas ē pū gūale. et i arboze et ali
sustentat et sciat. Et ē de mīoritate: sic
grossitudo ē de maiortate. Et etiā rōe calidi
et sicci. p calidū pūit fūa: et p sicci bīnditas.
Et q rōa ptes q i ipa trānt restringere nō pū
q ignis suos potos apit: ut ipa calore cuat:
et illa bīnditate pūmat: quā accipit ab
aere: quā ē sicctas fūe. Et iō sūt entia: q sūt
pplendōs calide et sicce gracilio: q illa. q sūt
pplendōs fūe et bīnde.

De leuitate. xix.

Leuitas est pū gūale ad ptes particula
res leuitates. et gūale rōe spaz ignis
et aenis: q appetū hnt i suis spīs ad descēdē
dus i fūa aq et fūe: cū leuitate descēdūt
et q sūt leues ascēdūt cū leuitate ad corp spās

Et et bō gūali ascēdūt et descēdūt sūt pūcāres le
uitates: que i spēz individuāles perisunt.

De ponderositate. m.

Ponderositas ē general ad ptes pūda
res pōderositates. Et ē rōe appetū
naturalū. quos hnt aq et fūa ad sua cetra. q
ad fūa et aq et fūa i spā ignis: q appetū
hnt cēdi bīc i fūa. et veniūt bīc i fūa cū gū
tate: quā hnt q cū illa bīc i fūa se mouēt. Et
cū supra a seductū gūitate nō ascēdūt. qm a
cēdere et gūitas hnt ē. et p violētiā ascēdūt et
p coactionē corpōz celestīz: q cū igne et aere
et terra pūcipas attra hnt ad spā ignis. ut
hnt aq et terra bīc i fūa planetaz accipiūt. et q
cū illo bīc i fūa descēdūt. Et rōe hūi gūitas
general siue pōderositates: quā dīm: idina
rōez hnt fructū: q sūt i arboze: sicut pūm et
pomerio: q descēdūt bīc i fūa et i fūa i fūa terre.
Et idē ē de planis nūc et rōe. et q bēnciū q
causis superioribus receperunt.

De totalitate. m.

Totalitas dīc i totalitas. q gūal ē ad
plures spāles totalitates. q ad mō bonitas:
q gūal ē ad oēs bonitates individuātes et al
sic bonitas ferri: q gūal ē ad bōitāte enīscul
telli dani. Et idē ē de magnitudi et cetis. Ad
circo totalitas arboris suā silitudinē pōit i
fructu pomeriū. qm i pōtū i potētiā oēs silin
dines arboris et al. vidz silitudines radicum
trūc bācap ramoz folioz floz et fructū. Et
i hac totalitate arboris et al semiatē sūt ita oēs
spēs: q se hnt ad sua individuā: sic semiatē sūt
oēs silindines arboris et al i pomo. et iō et v
no pōtū pducta plura poma. Et dīc i gūal se
quitur i n pūce aut homine et i n leone.

De partibus. m.

In arboze dīc i sūt ptes gūales ad alias p
tes particulares. q ad mō: ita pū q ē boni
tas: ē gūal ad aliā pte boni. ut pte ad pte pū
q ē bona et ad pte pūas: q ē bōa et ad pte q
q ē bona. et sic de alijs. Et pū bō oēs ptes ar
boris et al generales sūt ad ptes i fūa i indu
duatay naturalū. Et p talē natura sūt plures
ptes i vna pte seminate et i individuū sūt qdā
ptes i alijs. sic i pipe: i q ignis i calore et ca
lori igne et aere: q i fūa i illo cū suo
calore et aer i igne: q i fūa i illo cū suo
calore. Et q dīc ē de totalitate et pūalitate
et significatū: quō i individuū nature sūt et p
tates et quō qdā ptes sūt i alijs et totū i pū

quādam alia gūal et pū

bna suis ptes i suo toto: et b^o nafa et p^o r^o tates: q^o sūt i arboze elementalī.

De interioritate. .xviij.

Interioritas gñalis et nafaalis ē in arboze dñali: et q^o interioritates nafaales descendūt et spāles et i arborib^o sūt: q^o et illa dñmāc. Et hec interioritas gñal significat i suis radicib^o b^o sic bōficare: qd ē ita bōficatē et bōficabile. Et et b^o bōficare qd ē ita i arboze dñali: bōficare qd ē i pomo nafa bēt: qd sit ita bōfica/ tūa et bōficabile: q^o sūt i pomo. Et i b^o passu significat sūt ppetates p q^o pēta sūt ita pñ nafa. sic sēne: qd ē ita pō: et bō intra cam e rā et iudiciā ita spēs sūe: et oīa dñmāc. Et ita intra arborē elementalē.

De exterioritate. .xv.

Exterioritas gñalis ē i arboze dñali: et q^o pñdāres et spāles exterioritates descendūt. Et ē exterioritas gñal p dñas: q^o suas ptes dis/ ferre facit. sic bōitas: q^o ē dñas a magni: et trā cus a suis bñchis: et vna bñcha ab a: et sic de alijs pñb^o arbori. Et pñ b^o pñ sūt: q^o dñt in spē. sic magni: q^o ē extra spēs bōita. Et pñ b^o i dñas sūt qdā res extra alias. sic pō: qd ē extra folia et extra spēs rose et q^o. et sic pñces: qd ē extra pñes. sic ampulla: q^o ē extra vinus. Et i nafaalis oīa sūt exterioritates pñdāres sūt possibiles et exterioritas gñal: q^o dñm?

De statione. .xvi.

Statio gñalis i arboze dñali pñstet: et q^o statōes pñdāres nafaales descendūt. sic arbor: q^o stat b^o qd est i suo numero. et idē ē de suis pñb^o. sic dñas mag^o: et q^o nō dñmāc sūz nūmē. qm dñas ea p cē pñ pfer uat. Et et bac statōes vlti descendūt i dñduoz cla/ tor statōes. sic pō: qd stat i suomet numero: et equi martini et martini sūt: et statio lapi/ dis: q^o stat i vno loco q^o se nō mouet. et clau^o i posse sūt: et oīa i fide. et sic de alijs reb^o sūt i dñali.

De motu. .xviij.

Motus gñal est i arboze dñali: q^o ē vna de suis pñb^o. et est gñal ad oīs mo^o i dñduoz clator et cē pñ et radice arbori vñs pñdāz ē. et bñc nā oīdā ē vñs q^o i bōitate a bōize bōficare motū de bōficatio et bōfi/ cabili i bōficādo magnitudines durōz et. et q^o et oīb^o radicib^o sūt i dñali bōficat^o magnificat^o et. et idē de motu i dñali i bñchis. et sic de ramis folijs florib^o et fructu. Et nō mo^o ille gñalis nō se mouet i arboze dñali de vno loco i alius: nec

se mouet p m^o a fātois nō cēnēt. qd si face et nō cēti tota arboze. et ē pā gñalis dñposi ta ad mo^o i dñduoz clator et pōtēna i acnū motoz vt cē possint p gñatōes aut de et i pua tōez p corruptōes: aut de vna dñtare i alia. sic frigiditas i calozē. et vñ bō q^o de vno loco i a^o se mouet: et q^o i suis iūctis bēt nafaalē potēti az mo^o p m^o gñalē. sic bēt cōp^o p cōp^o ge neralē: et pñtate p gñatē gñalē. b^o idē sequi/ tur de motu: q^o ē i spē altatōis. sic vñ qd alie rā ē i accētū. Et idē de cēnētō. sic bō q^o mo^o ē de modica gñtate ad magnam.

De duritie. .xviij.

Duritie ē vna pā gñalis: q^o ē i arboze dñali: et q^o oīs durities i dñduoz clato rā descendūt. Et hec durities gñalis ē de igne et terra et aq^o et tra. Et de igne et tra: q^o ignis ca lesca dñ terra: et tra desiccet ignē. et bōitas nō bēt virtutē suā i illo loco. et b^o apparet i regula q^o ē dura. qm ignis i pñs desiccet. et nā i lapide q^o ē puluis desiccet? et p aq^o p gñat^o q^o i pñs resti git. q^o qdē lapis ē dur^o p aq^o et terra: q^o i illo calozē et bñdūtatē mortificat. et b^o idē ē de vuri tie oīdā et de testudine pñt. et sic de alijs dñtis: q^o sūt dura p duritē gñalē andāz: q^o ē fons et q^o cērit durities pñdāres.

De mollitie. .xviij.

Mollities ē i arboze dñali: et q^o descendūt mol lines: q^o sūt i clator i dñduoz. Et ē i arboze dñali de igne et aere et de aere et aq^o. qm ignis ca lesca et aere dissoluēdo vñs pñ ab a^o: et calca et aq^o mortificādo p gñatōes: q^o ē i dñduoz p aq^o relinquit. et bñdūtatē se cēnēt p aq^o et ter raz mortificat aere siccitatē terre cū a dñto/ rio ignis: q^o terra calca et. et q^o cōrdānā terre et aq^o destruit. et pñ b^o i dñalla fusa sūt mollia p bñdū et cal^o et aere hōies sanguis i flegma tici: et sic de alijs sūt i dñtis: q^o mollia sūt p molli ciem generalē q^o ē i arboze elementalī.

De longitudine. .xviij.

Longitudo ē i arboze dñali cū vñs ad longitudines arborū pducta ab illa. Et qdē longitudo stat i arboze dñali p cēnē/ tatē nafaalē suaz bñchaz et etā p cēnētiem fac bōficatitaz et bōficabilitatē: magnificat itatē et magnificabilitatē: et sic de alijs. Et et bac lōgitudie gñali et reali cērit et descendūt lōgita dies i dñduoz pñt. sic lōgitudie dñctūz bñchis rā et nbiāz bñchaz et sic de alijs. Et hec lōgi/ tudo stat p cal^o et sic magis q^o p cal^o et bñm

nis nobilior ē in fructu q̄ in trūco vlt̄i brāchie.
Et hic ordo scđāronitatis: q̄ in arborē clali
est cā ad scđāronitatis indiduatatē i indiduis
clatis. sic ī pomorio i quo radices se hñt p̄ ad
trūcū q̄ ad fructū p̄ vñm. s̄: ad fructum q̄
ad trūcū p̄ alī. ⁊ hoc sūt significatē scđārie ī
tēores ⁊ p̄nc: q̄ sūt in reb⁹ dementatis.

De tēronitate. .iiiiij.

Tēronitas ē i arborē clali vna po gñā
alis ad tēronitatis arborē indiduatatē:
in qb⁹ trāscūt arbores ī nūmē. s̄: p̄ q̄ idm
dua stant sibi spēs⁹. sic et forā ⁊ matena pomi
nūmē. s̄: rēsculat q̄ ē po⁹ de forma ⁊ mā p̄pōi
tū. Et idē ē de clis p̄pōitis: q̄ nācūt ī nūcē. s̄:
p̄ p̄pōis: s̄: de clis simpliat⁹ trāscūt idēs ē de
suis acmib⁹. Et tota vlt̄i p̄ncidantū. ⁊ opa
tio quā hñt in. s̄: nūmero dēscēdit et tēronita
te supra: q̄ ē po arbori clalis: p̄ q̄ ē radices
trāscūt ī nūcē trūcū: i q̄ trāscūt ē ipis ⁊ ī nūcē
corpi ille rēanē ī corp⁹ p̄pōitatis simplicitate.

De augmentatōne. .v.

In arborē clali augmentatō est nācūt
p̄nc gñāle ad angmētā. q̄ sūt i arbori
b⁹ p̄ncidant⁹. ita q̄ angmētā nācūt est spēs: sibi
qua mltē angmētātēs cūit indiduatē. sic aug
mētātē: p̄ q̄ crescit pome⁹ auis ⁊ bō: ⁊ bōz
angmētātēs dēscēdit a nā angmētātōis
supra: q̄ idē p̄ ī radice⁹ arboris clalis. q̄ ad
mō⁹ bōitas q̄ dicit: i q̄ similitudines recipit a ma
gnitudo rēatē p̄tate. q̄ mī maior ē bōitas p̄
q̄ dicit p̄ scipaz: ⁊ p̄ b⁹: q̄ dicit bē p̄ magnitudi
nē duratōis p̄tate. q̄ p̄ b⁹: q̄ dicit bē p̄ scipaz
simplr. Et dēscit ad bē bōitas: i q̄ dicit silitu
dies magnitudinē durōis p̄tati. Et b⁹ kreni
tū ē icomptibile: ad ē simplr po arboris clā
lis. sic bōitas mag⁹. Et ē p̄nc simplr arbori
clalis: i q̄ ē rō krenētā ad alias p̄nc sūas.

De consumptione. .iiiiij.

In arborē clali p̄sūptio est p̄pōitatis nā:
p̄ q̄ p̄sūptōis infert⁹ sūt ī indiduis clā
tis. sic p̄sūptio pemi ⁊ clauī. p̄ dicit q̄ p̄sūptio
supra sūt rō arbori clali: q̄ sūt p̄sūptōis. q̄ mī
nā po gñālis ⁊ simplr s̄: curū nācūt ē p̄sūpti
bilis. s̄: q̄ p̄sūptio gñāl ē rō ad p̄nc p̄pōitatis
et speciales: ⁊ p̄sūptio est eis ratio per p̄nc
tēn sūmī minoritatis ⁊ impetfectionis.

De dispositiōne. .iiiiij.

Dispositiō ē gñālis ⁊ simplr po arbori
nis clalis ī gñālis sūt ī sciatē dispōit
nācūt infert⁹ p̄ncidant⁹. sic spēs caput ⁊ leonē: q̄

dispōitē sūt ad cēndū entia realia rōe dispōitōis
gñālis ī radice⁹ arbori: sūscitatē ⁊ ī trūco ⁊ ce
teris suis pnb⁹ simpliat⁹. q̄ mī bō⁹ ē q̄ spēs sit
entis reale ⁊ mag⁹ ē ⁊ maior vñm. ⁊ p̄nc sūt in
suis indiduis. Et hac dispōitō gñāl dēscēdit
dispōitōis: q̄ sūt infert⁹. sic mā sūt dispōitā est
q̄ et illa sūt clauī: q̄ ī potēna ī illa sūt cū ad
iutorio agētis artificialis. Et ī b⁹ passū signi
ficatū ē: q̄ ē dōa sūt dispōitōis ⁊ potēna. q̄ mī
sūt p̄ncipaz ē dispōitōis: q̄ et illa clauis sūt ⁊
clauī potēna ē n̄ pōt ī mā sine fabro. q̄ et il
la ipsum trahat in actū.

De p̄ncipatē. .iiiiij.

P̄ncipatē sūt i arbori clali vna po p̄nc
b⁹ sūt simpliat⁹. q̄ ē rō agētis nācūt
q̄ ipa sūt p̄ncipatē vñm. sic p̄ncipatē ē ca
lescere. ⁊ cubar baroia trahere colerā ⁊ ma
gnitū attrahere ferrā: ⁊ leoni cui p̄ncipatē ē lēdēs ge
nerare. Et oēs bē p̄ncipatēs dēscēdit a p̄ncipatē
gñāl sic bōitatis bē infert⁹ p̄ncipatē: q̄ dēscē
dūt a bōitatis supra: q̄ ē simplr po arboris
clalis. Et p̄ncipatē gñāl ē p̄ncipatē ē bonitati
beneficere ⁊ magni mā significare ⁊ igni cale
scere: ⁊ sic de ceteris pnb⁹ arbori clalis. Et
tū alī mō⁹ p̄ncipatēs: q̄ ē appata sic calor: q̄ ē a
en appatē p̄ncipatē. Et sic bōitas: q̄ ē appata ma
gnitudinē p̄ncipatē bōitatis gñāl ē bēscit. Et
p̄ncipatē p̄ncipatēs appatē sūt spēs appatē: q̄
sūt sēctatē ⁊ sūscitatē i arbori clali rōe finis: ad
q̄ sēctatē: q̄ bōitas possit illo ē mag⁹ ⁊ p̄nc
ta ⁊ mag⁹ bōa ī illa ⁊ p̄ncipatē. Et sic de alijs. Et
b⁹ passū significatū ē realitatē ē spēs. vñm spēs
ēq̄ asini. ⁊ sic de silitu. Et hac p̄ncipatē appata
et gñāl dēscēdit infert⁹ p̄ncipatēs appatē: q̄ sūt
bē infert⁹ ī indiduis clatis. sic ī asina: cui p̄ncipatē
est asinū p̄ncipatē. s̄: rōe equi ⁊ q̄ caput: est ei
appatū malū p̄ncipatē: ⁊ equo sūt ē appatū asini
na malū gñāre. Et idē ē q̄ p̄ncipatē sūt ī pome
no ⁊ p̄ncipatē illo sūt rōe q̄ b⁹ nascit p̄ncipatē.

De p̄ncipatē. .iiiiij.

P̄ncipatē ē vna po simplr arbori de
mētatis: ī qua nascit p̄ncipatēs bē infert⁹
cēndū sūt sciatē: ⁊ illa ē ex pnb⁹ infert⁹ p̄ncipatēs
s̄: dispōitōis folioz arbori clalis. sic ī assuatōe
p̄ncipatēs hōis ī cōcordatā a magnitudinē ⁊ p̄ncipatē
nō maioritatis ⁊ minoritatis p̄ncipatēs gñāl ē
b⁹ bēscit. Et hac p̄ncipatē dēscēdit p̄ncipatēs
chindides bē infert⁹ ⁊ alia placētā ad viden
dū. Et ī p̄ncipatēs appatē illos q̄ bēscit
sūt caput ⁊ modicā statūrā. ⁊ idēs est in bēscit

ut dicitur in dicitur

Realitas sua sūt

is: q̄ nō hūit mēbra bī dīspōita 2 pporiōdata.

De conditione. .iiiiij.

Quēdno ē vna pō simplr arbori clalis: p quā cō ptes sūt pōdīate. sīc bōitae: q̄ sūt rōc pōdīōis dat magnitudinē suā sīlitudi- nes vt magni dicitur suā: q̄m si magni nō dānt a suā sīlitudies: bōitae a suā nō daret. 2 sic ex alijs casibz pmaris: q̄ oēs sūt ita pōdīate p cō dīōes: sīc sūt bēc p bōitae. Et p̄t b° sūt pōdī- tate sūt tall pōdīe: q̄ sūt cāc pmarie ad cās cātas. 2 q̄ p̄ncat i se reales spēs. Et ex pōdī- oibz supra tēdēt pōdīōes infernāles: q̄ sūt i nos q̄ dīcō nō sūt vī b° bō alii dīgit. ille q̄ dīgit: ē pōdīonā: q̄ dīgit illi: p q̄ ē dī- lect. 2 si bō tēpate cōdit 2 sanas comēdīōes ē in ip̄o sanitas pōdīōna. Et ex bīs pōdīōibz nāb° crāt pōdīōes artificiales: q̄ sūt sīlitudies nāb°: q̄bz mēbra tores i e nēdo 2 pēdēdō vīrū 2 mīltos i p̄p̄s. 2 cōs p̄ncē sūo offīcīo. 2 sic ex alijs rebz sīlīb° istis.

De intentione. .iiiiij.

Intēno ē pō simplr arbore dalla. q̄ q̄ dē itēno ē illa nāb°. sīc radices arbori q̄ intēdēs hūit i dō sō sibi sūc suā sīlitudies vt ex illis sūt trūc. 2 trūc q̄ bēt intēdēs ad p- duccāu brācha s rōc fruct. 2 igitur q̄ intēdēs bēt cāscāciē ad arē: q̄ p̄ncē hēt ad magni- tudies 2 ad bō a gēdū. 2 appetū bēta quā m- dēstruēdū itēndē. q̄ p̄ cordatūz maiorē bēat cū terrā suā sīlitudies recipiēd. 2 calida 2 sic- ca pducēdo. Et bīs itēndōibz supra crīnibz tēdēt i sē: itēdēs i sīdīno clāno sūstīate sīc i tēno nāb°: p quā ferrū 2 auz sūt dīspōe- matēne: 2 i potēna p agēs artificiale: q̄ ip̄as ducat ex potēna ad actū. Et bīs itēndōibz nāb° b° hōies sīlitudies accipiūt a crēplū i hīdo i tēdēs a cēnāles 2 artificiales. sīc bō: q̄ ex petra trahit ferrū itēndē. f. q̄ possit facere securi vor- mēre 2 ligonē auz 2 cultellū q̄ domos facit p̄pter bītare 2 nauē p̄t lucrar. 2 sic ex alijs re- bz sīlīb° istis. Et sī tū quedā itēndō pmar a- lia scēda. Prīma itēndō ē p finē 2 p̄ncēnū Et alia ē i mēdo: p qd bī trāsīt ad finē. Vn- itēndō ē p̄pter finē: ē sic bītare. 2 itēndō ē i mēdo: ē sic camēra. 2 sic arbor: q̄ ē p̄t fructus 2 fruct. q̄ ē p̄t bōies vt ex illo vīuat. 2 hō: q̄ vt cū cognoscat amīc rēb° at laudat bonorē 2 scrībat. 2 sic ex alijs rebz sīlīb° istis.

De ordinatōne. .iiiiij.

Ordinatio est forma: q̄ ē in arborē clali

ita sīra: sīc sūt stelle nō emātes i firmamēto. Et ē ita rō arbori dalli: q̄ cō ptes sūt ordīate. sīc bōia sīlīs ē rō: q̄ sūt bonē. 2 magni: q̄ sūt magnē. Et i hac ordīatōe ita nāb° i gñali bar- bītate sūt ordīatōes sūt. sīc i pīpēi quo elā gradatā sūt ordīalr. 2 sīc i pomerio: i quo or- dīnalr sūt trāsmutādoes ex vna spē i aliā: i q̄ p̄ sūt brāche q̄ rami 2 floēs q̄ fruct. Et bīs ordīatōibz nāb° accipiūt bōies sīlitudies in hīdo mōtes ordīatos in viuēdo.

De operatione. .iiiiij.

In arborē clali ē opatio sōia nāb° 2 ge- nēralis opatōibz sūt crīnibz i idīdū clāno sūstīatē 2 i pīpē mōis. vī arborē de- mētalīs sic bēt ad agēc p opatōes suā: q̄ ē vna ex suis pnbz sīmplicibz: sīc igitur bēt ad cāscācē. 2 potēna ad suū obm. Et p̄t b° in clūdū i sē: sē bītad agere sūz nāb° opatōis supra crīnēs: q̄ ē rō suis opatōibz. sīc i pome- rio: quo ē opatio ex radīcibz i trūco. 2 ex mū- co i brāchiis. 2 sic ex alijs. Et hac opatiō ē naturalī bōies accipiūt crēplū i hīdo opatiō- nes artificiales sūz artes mēchanicas.

De influētia. .iiiiij.

In arborē clali ē influētia sōia gñalis ad influētia cor: p op datōz. Et hēc in- fluētia ē gñalis rō influētia radīcū i q̄bz sūt sētata. sīc bōitae: q̄ suā sīlitudies influit ma- gnitudinē durōi p̄tan 2 alijs. 2 magni durōi- phas: q̄ influit suā sīlitudies bōitae. 2 sic ex trūco: q̄ influit suā sīlitudies brāchiis: 2 vna brācha ad aliāz. 2 sic ex ramis folijs floribz 2 fruct. Quare hēc influētia gñalis ē cū influi- entie hīc i sē: sīc i pomerio: in quo ē influē- tia nāb° f. a ex vno i aliud. 2 gustare: cui ē influ- me fapor. 2 idē ex vīso: cui influit ē color et odor: cui odor. 2 sic ex alijs rebz nāb°.

De reflexiōne. .iiiiij.

In arborē clali bōificatiō influit bōifi- cabī: sēntēbz. bōificābulc refluit bōifi- catio sēntēbz. 2 cōspōitū: q̄ ex ip̄o bōifi- catio pducā bōificāre: qd erit ex influētia a- bor. Et ex hac reflexiōne q̄ gñalis ē i arborē de- mētalī: sūt reflexiōes sūt. sīc i pīpēi quo igitur influit suū calorē aen cū siccitate. 2 aer refluit d- lū calorē igitur cū siccitate: quā recipiēdō p̄p- rī. Et hac reflexiō 2 alijs influētia 2 resū en- tīo nāb° accipiūt bōies sīlitudies. sīc illi: qui recipiē nōlātālī. q̄ dānt sē. antillū q̄ reddūt malū p malo. aut bō p bō. 2 sic ex alijs re-

*Influētia ē dīcō aut cōdīcō p cōdīcōis rei aut rē-
a sēntēbz. 2 quo gñalis influit aut laborē sū-
aut gīrētū*

*Quādoque sūp mē-
ma sūntēbz aut*

De centū for.

liij.

bñsib⁹. Et i b⁹ passu a3 resolo: qd redit ad
cās pmas ⁊ nās i arb. dñi. nō dñi i nūo: q' e/
rñs. s3 i nūo: q' sū. cū ita sit: q' ille nūpda f i

De productōe. l. (compōdōe)

Productōe i arb. dñi ē pñ gñale. sic pdu
cō: q' ē i bōitate ⁊ cñs radicib⁹ arb. or.
de q' pducatōe. s3 nūpda fuit. q' ad m⁹ i bōitate
bōificare pducat ē ē bōificatio ⁊ bōificabili ⁊
magnificare ⁊ magnifici ⁊ magnifici. tñc de cñs
q' ē bis pducatōib⁹ pducat m⁹ i nūo. s3. tñc
pducat bñs chas: q' pducat rños. ⁊ rñi pducat
folia ⁊ flos cū fructib⁹. Et ex bis pducatōib⁹
gñalib⁹ pducat sūt pducatōes pōerij ididuat⁹
specificati. tñc de arb. orib⁹ vegeta s3 ⁊ sensati.
Et i b⁹ passu a3: q' arb. vegetat⁹ sensat⁹ ⁊ ima
gial pducat sūt ex dñi ē nā pducatōis supra.

De origine. li.

Origo ppetas ē ⁊ nā i arb. dñi: ex q' ori
t⁹ ⁊ virtut⁹ origines rēp i fē ididuat⁹ p. qm sic
i bōitate nasat bōificare ⁊ bōificari ⁊ bōifica:
ita ididua i fē nasat ex cñs pmanis. sic puer
q' nascit ex pat⁹ ⁊ mat⁹ m⁹ gñā rōis i spē bōis
i sic bōificare: qd nasat i spē bōitatis. ⁊ idē ē de
videre: qd nasat ex visib⁹ ⁊ visibili i spē visib⁹
i sic ex alijs reb⁹ sñsib⁹. Et i b⁹ passu signifi
cat: quo ppetaria nasat i suis visib⁹. q' cñs
realia ē o3. qm i nō cñt: nō bñt: i q' nasat
De cñt. lii.

In arb. dñi bōificat⁹ ēnt de bōificatio
et bōificabili. ⁊ nasat i bōitate ⁊ q' ma
gnificat bōitatem magnificat i magnificat ⁊ im
magnificat. ⁊ magnificatio ⁊ magnificatio: q' sūt
de cñs magnitudinis ⁊ cñs. Et i b⁹ passu signifi
cat: q' qdā ptes cñt i alijs ⁊ de alijs ⁊ cñs
⁊ q' m⁹ ēnt de radicib⁹ ⁊ cap opatōes i trico
⁊ b⁹ idē i brāchis: q' cñt de trico. ⁊ rñi: q' cñt
ut de brāchis. ⁊ folia flos ⁊ fruct⁹: q' cñt de
ramis. Et ex b⁹ cñt supra dē cñt ēnt i fēnt⁹
sic pōd qd ēnt de pome. ⁊ cñt i spē pome. ⁊ pmt
b⁹ i illo remanet i pō alid pō. ⁊ sic de silib⁹.

De separabilitate. liij.

In arb. dñi dñō ē ppetas ⁊ nā p q3 i ar
bonib⁹ i fē qdā sūt dñs a b alijs: i q' qdā sūt de
alijs. nō m⁹ q' i arb. dñi qdā ptes sūt dñs a b
alijs. cū ita sit: q' ipa sit i fēnt⁹ ⁊ illa q3 p sit
i a⁹. s3 rōe dñōis. q' ē vna de fēnt⁹ pñs i simpli
cib⁹: q' i fēnt⁹ ptes qdā de alijs dñs. sic pō: qd
ē dñs a pome. qm bō illud colligit a n qm ca
dit i terra. ⁊ sic puer: q' ē de mat⁹ sua dñs. ⁊ sic
sanitas a b infirmo. ⁊ sic de alijs reb⁹ nā bñs i fēnt⁹

De inseparabilitate. liij.

In arb. dñi ē inseparabilitas for⁹ gñal. rōe
cū ptes arboris ab illa nō sepā: nec aliq' suū
numqz dñit. sic brāche: q' ē nō dñit de trico
rōe inseparabilitat⁹. ⁊ brāche i ramus suū nu/
m qz nō dñit. Quare s3 i reb⁹ i fēnt⁹ inseparabi
litas. sic i pipe: i q' calor suū pñs s3 nō dñit.
qd ē ignis simpli. a q' dñit nō pōt rōe nē i fē
pabilitat⁹ supioris: q' ē sua cā b⁹ i fēnt⁹ gñal. v3
inseparabilitat⁹ caloris ignis simplicis i pipe. ⁊ sic
de alijs reb⁹ sñsib⁹ i fēnt⁹. sic i bōis: q' i vno
spē ē pignus. ⁊ i a⁹ tpe ma cū q' suū bñdū radif
nō vidit ab co. qm ita sit: q' suū bñdū nu/
trimētale vadat ⁊ veniat. Et i b⁹ passu ē signi
ficat: quo ididua sp i suo nūo remanet. q3 n
p dñt p a cñs: q' vadit ⁊ veniat. ⁊ q' cōfual
p inseparabilitatē supra existentem.

De possibilitate. lv.

Possibilitas ē vna forma simpli arbor/
na dñs. ⁊ cñs brācha pñs. Et sic
oēs ptes arboris sūt bone p bñtātē: sic sūt
possibiles rōe possibilitatis. Et ex hac possi
bilitate gñal sūt i fēnt⁹ possibilitates i fēnt⁹. sic p
pet: qd pōt ē ē equ⁹ ⁊ felco. ⁊ sic vñ p ip qd
pōt ē ē alio. et vñ equ⁹ ⁊ alio. ⁊ sic de alijs
reb⁹ nā bñs. Et i b⁹ passu ē significat: q' ar
bor vegetalis i fēnt⁹ ⁊ i magis pñt ē ē
sensati. ⁊ q' ptes pñt cñs a realia. ⁊ tōm b
rōe possibilitatis supra vñt pōtū. Et
ex hac possibilitate gñal sūt possibilitates i fēnt⁹.
sic p ip cū magnitudie bōitatis dñōis rē.
i fēnt⁹ rā ppetuū nā bñs. sic pñt a3 dñē pōt
ē ita sit q' possibilitas sit maior p ptes cñs q'
De impossibilitate. lvi.

Impossibilitas ē i arborē dñi p sim/
pli: p q3 ē i fēnt⁹: q' bōitatis nō sit b⁹
qd ē. ⁊ ita de magnitudie. Et ex hac impossi
bilitate q' ē supra: sūt impossibilitates: q' sūt i fēnt⁹
sic p ip i q' i fēnt⁹: q' i fēnt⁹: q' i fēnt⁹: q' i fēnt⁹
de maior q' calor: calor i illo sit i qm gñu.
et frigiditas i p. Et etia dñōis: q' sūt i fēnt⁹
sūt i fēnt⁹: q' sūt i fēnt⁹. sic ē ē bōis: ⁊ n
ē bōis. ⁊ ē bōis: ⁊ ē bōis: q' sūt i fēnt⁹: q' sūt i fēnt⁹
i impossibilia. ⁊ sic de alijs similitudinib⁹.

Similitudo. lviij.

Similitudo ē ppetas: q' ē rō i ar. de p q3 q/
dā radice dñt alijs suis similitudinib⁹. sic bōi
tas: q' idit mag. et seipā. ⁊ mag. i fēnt⁹. Et i ma
gnificat⁹ ē i bōitate sūt etia a cñs i fēnt⁹: q' sūt i fēnt⁹
magnitudinis sñs. qd ē ē bōis: q' ē i fēnt⁹

De centū for.

die sufficiat. Et i b' passu similitudines inferi p'fines cognoscit p'nt. sic spēs: q' similitudinē h'nt i suis g'nib'. sic b'o r equi q' similitudinē h'nt i aial. Et h'ec similitudo descendit de supra. sic b'ōitas magnitudinis r magnitudinis bonitatis: q' similitudines h'nt i durōe. r q'ly stat i ipa. ¶ Est r ali' mo' similitudis. sic bonificat' bonificabile r bonificat' q' similitudinē h'nt i bonitate. quol'z q'ntē b'o' s' bonitate. q' ē cor' spēs r cē. Et ex his similitudinib' sūt ididuo op' similitudines. q' similitudinem h'nt i spē. sic p'nt' r r'ar': q' similitudinē h'nt i spē b'ōis.

De dissimilitudine. lviij.

In arboze d'ali ē dissimilitudo vna ex suis p'ub' simplicib'. ex q' descendūt dissimilitudines inferi. sic bonitas s' ignis: q' dissimilis bonitati aq' r bonitas rami bonitati folij. Quare inferi bonitas b'ōis ē dissimilis bonitati a'firi. r b'ōidē ē ex fig' pomis: q' dissimilis ē figure ros' ex figura clau' figure martelli.

De natura. lviij.

Natura ē p'mū p'nt' i arboze d'ali ad nās i inferi. ap' illā ita sūt radices arboris nāte r oēs sue p'tes. sic sūt bone p' bonitate r magne p' magnitudinē. Quare b'e p'tes i'f' sūt nāte p' nās supra eis g'nālē. r ipa ē ens reale. q' si nō ē ens reale nō h'nt b'nt mē nāte nō cōd' r possent p'cordare. q' p'cordāt sic m' cōd' r semella: q' p'cordāt i p'cordo sūū. r gustatitas r gustabilitas in gustare. r sic ex alijs rebus naturalibus.

De corporalitate. lx.

Corporalitas ē forma simpl'r p' quā bonitas magn' r a' radices arbori sūt cūe corporals. p' q's nās h'nt: q' reillis scq' cor' i mūco r i brāchiis rāis s'omb' r fructu. Et ex hac corporalitate supra sūt corpa i'f' r. sic cor' p'oi et b'ōis. Et q' i b'ōitate supra ē b'ōificat' b'ōificabile r b'ōificat'. r magn' magnificat' magnificabile r magnificat'. r sic ex alijs radicib' q' d'ib'z cor' i'f' ē ex p'ub' corporib'. v'z de lōgitudine āplitudine r p'fūditate: q' sūt de sua cē. r illa ex illo. Et iste 3. d'imensōes retinēt ita cor' i corporalitate: sic fa cūb' b'ōificat' b'ōificabile r bonificare bonum tenent in bonitate.

De transmutatione. lxi.

Transmutatio ē vna ex p'ub' arbori d'ali p' q's sūt trāsmutatioes i'f' r. sic mā p'f' q' p'ce r et i'ōz ē trāsmutata i māz carnis r calō: ignis i calō: ē p'p'io. Et i b' passu p'nt b'nt cogn' r quo' s' trāsmutatio i'f' r ex vna rein

plib'. sic mā f'eri i figura c'f'is. r mā c'f'is i figura d'f'ali. r h'ec trāsmutatio ē ex eodēz ferro. et ita ex alijs reb'. ¶ De aut' trāsmutatioes i'f' r nō ēnt sine trāsmutatioe supra: q' ē de b'ōitate mā a de b'ōitate brāchiap' r de b'ōitate rāop.

In arboze d'ali. De luce. lxiij.

Lū ē lux vna ex suis p'ub'. r b' ē p' d'iaz: q' declarat p'tes. r n'asat i brāchiis. sic ignis r aer: q' h'nt lucē: q' ē color diuisus i lucē ignis r i diaphānitātē a'ens: q' ē clāntas. r ex hac lucē d'f' cōdūt lucē i'f' r sūt c'f'itate i suis ididuis coloribus r ididuis lucē r d'antate. Et ex hac mā loca n' sunt magis large i tabula generali.

Al'bra ē v. De vmbra. lxiij.

Vna ex p'ub' arbori d'ali. ē de p'f'f'io: q' i vmbis aq' r i're appēt. r ē aq' de albo colorē r i'fra de nigro. n' vmbra marie ē p'p' i'f'f'it'udies mē aq' r i're: q' i'pedit lucē r d'antatē cū restrictioe aq' r cū nigredie i're. r nō m' cū aliter die aq' d'antatē p'p'ncipatōes aer' ē nigredie terre: q' ē d'at' sūā s'f'f'it'udies. ¶ Ex istā vmbraz supra sūt i'f' r i'f'f'it' vmbre. sic vmbra p' d'et' p' c'nt' r b'ōis. r sic ex alijs corpib' d'at'is.

¶ Vna ē p. De linea. lxiij.

Larboi d'ali: p' q's sūt p'tes simplices arbori i'f'f'it'udis. sic b'ōificat'z: q'd ē vna linea r b'ōificabil' a'. r magnificat'z vna l'ina r magnificabile a'. r idē ē de brāchiis: q' n' ignis s'f'f'it'udis p'nt' s'f'f'it' vna l'ina c'f'f'it' i simplicitate. r l'ina aer' i a'. r idē ē de aq' r i'fra: q' b'el'ine supra g'ia s'f'f'it' i'f'f'it'udis i'f' r sūt c'f'it' i'f'f'it' arbori vegetali r i'f'f'it'ual'. sic cor' p' d'et' q'd ē ex mē s'f'f'it'udis. r sic ex

De p'ctualitate. lxi. cor' b'ōis.

Pctualitas ē vna p's p'f'f'it' i ar. c'le. q' c'nt' ex p'ub' i'f'f'it'udis. sic b'ōificat'z: q'd ē vna p'ct' q' ē i mē b'ōificat' r b'ōificabil'. sic c'et'z: q'd ē i mē d'rdi. r b'ōidē ē magnificat' r c'et'. Et ex ista p'ctualitate supra descendūt p'ctua i'f' r i'f'f'it'udis d'at'z: q' sūt aer' p'p'z. sic gustat'z: q'd ē cē m' gustat'z i gustabil'. r q' n' c'nt' de āb'ob'z: q' sūt i'f'f'it'udis: cū vegetat' p'p'it' i'f'f'it'udis. Et i b' passu cogn' b'nt p'ct' quo' p'ctua c'et'it' i l'f'f'it'udis. r quo' l'ine sūt p'p'ite ex p'ct' r quo' cor' ē ac'f'f'it'udis p'nt'.

De sup'ficie. lxi.

Sup'ficie ē i arbori d'ali vna p's s'f'f'it'udis p'nt' cū q' d'ia d'ic'f'f'it'at' p'tes arbori i d'ispōe: quo' q'ly s'f'f'it' d'ispōita i'f' r i'f'f'it'udis d'at'is ad b'ndū sup'f'icē. Et sup'f'icē s'f'f'it' p'ct' r i'f'f'it'udis b'ōit'at'z: q' ē i arbori d'ali. r sic ex p'ct' r i'f'f'it'udis magnitudinēz aliap'. i q'b' ē p'f'f'it' r d'et' p'f'f'it'udis ar

bor] d'al. Et qz qdaz ptes sūt alijs: supscies
m̄ stat i sua realitate numero ⁊ natura. sic ar-
gētū i tenonoz: q ē de ipso ⁊ de cupro. Et er bac
supscie supra dēdāt ocs supscies: q sūt i en:
i qb sūt corpa data teriata: q induta sūt ex il-
la. sic pomus dan? ⁊ cetera bis similia. que sūt
corpa ptenia intra superficiem.

De figura. lrvij.

Figura ē vna ps arbor] d'alto: q ē ge-
neral ad figuras i fer? ⁊ ē et circulo tri-
gulo ⁊ qdrāgulo. et circulo: sic silindices q sūt
i pnb? arbor] circūditer. et triāgulo: sic et bōi-
ficatio bōificabil? i bōificare. et qdrāgulo: sic
et. iij. brāchie arbor]. Et et istis figur] supra
descēdūt figure q sūt i fer? sic i ppe: q ē figu-
ra circū]. ⁊ i naso māgāris. ⁊ i palma bōis
qdrāglaris. Et et bac figura: q ē i fer? figura
ta sūt opa artificialia ad silindices figuraz na-
turalis. sicut figura clau] calcelli ⁊ martelli.

De rectitudine. lrvij.

Rectitudo ē vna ps simpli arbor] d'al
q gñal ē ceter] rectitudines i fer?: q sunt
scr. v3 altitudo. i similitudo. ante. retro. vtrū. ⁊ si-
militer. Et b' ser rectitudines sūt dūpde rectitu-
dis supra enis pñse ⁊ gñalis. S3 agēs nā
le trahit suas spēs de potētia i actū i dat]. sic i
cor? bōis: qd b' ser rectitudines: q sūt dūp? ser
mentis. ⁊ nō ē cor? i q? ē ptenia. sic cor? bōis
cū enit ipei acre: q aer pñsus ē: pñ qd i se nō
bēt ser rectitudines: s3 bō ipas bēti illo. idarco
cū bō se venit. v3 de locis i simis a scēdit ad lo-
ca alta: se mutā i rectitudines. Ad buc p fēritudi-
nē q ē supra: qdaz corpa i fer? enia sūt i re-
cta linea ⁊ aliq i obliq sine tortuosa. i recta: si-
cut dactyl? i linea tortuosa: sic i felina. Et bec
rectitudo ⁊ tortuositas siue obliqitas sunt rōe
spēz: q sūt i figura qz dūp? v3 i figura circu-
lari triangulari ⁊ quadranglari.

De masculinitate. ltr.

Masculinitas ē i arbor] d'ali ps gñal ad
alias masculinitates i fer?. sic ad mascu-
linitate dactyl ⁊ bōis. Et hem masculinitates descē-
dūt de masculinitate: q ē supra. q ē p bōificata
te magnificata ē ⁊ c. Et i b' passupōt cognō
scip: qz nās masculi sūt magis fortes ⁊ magis
nobiles q femelle. ⁊ q bō d3 ē pñs cōis. ⁊
femina nō d3 ē pñs cōmūnis in iudicio.

De femininitate. ltr.

Femininitas ē ps simpli i arbor] d'ali. ⁊
ē de bōificabili magnificabili ⁊ ceter] p

nb? passiuis. Et et bac femininitate descēdūt fe-
minitates i fer?. sic femininas dactyl ⁊ scie ⁊ gal-
line. ⁊ sic de alijs femellis ididuanis. Et qz sūt
et passioe: pñ digestibilis sūt ⁊ psumabilis q
masculi ididuan. sic gallia: q magis digestibilis
ē q galli. ⁊ i spē porri: i q porri scien? magis
digestibilis ē q porri masculi ⁊ idē ē i spē cocti
De mēbrofitate. ltr.

Mēbrofitas i arbor] d'ali ē vna et suis
foijs simplicib? nālib? qz suis nāis ppa-
u? sic sūt sue. iij. massē: q sūt dūp? q sūt. iij. mē-
bra maiora nālia. et quoz mēbrofitate men-
bra nālia data i fer? descēdūt. sic i pōno rami
⁊ i bōie viscera. caput brachia ⁊ tubie. ⁊ sic de
alijs rebus similibus istis.

De instrumentalitate. ltrij.

Instrumentalitas ē illa foia i arbor] d'ali
li: et q bee i ista i fer? descēdūt q sūt i ret?
nālib?. Et ista i stralinas i arbor] d'ali pñst ma-
rie i flogib?. qz cū flogib? fruct? ⁊ iōi pome? sūt
flogis: q sūt i ista ad pñ. ⁊ i bōie sūt odi: q sūt
ad vidēdū. ⁊ liguaz: q ē i ista ad loquēdū. ⁊ ma-
nā: q i ista sūt ad opādū. ⁊ pedes: q sūt i ista
ad cūdū. Et et b' i istis nālib? accipiūt bōies
similitudo i istis artificialib?. sic i pñs bōia: q i
istis ē ad cūdū. ⁊ cultell? ad scidēdū. ⁊ equi:
ad currēdū. ⁊ naves ad lacradū. ⁊ sic de alijs rebus

De nutritio. ltrij.

In arbor] d'ali ē vna pñ: q ē nutritio.
sic i radicib? et qb nutrit fruct? Et et
bac pñ nutritia descēdūt potētie iste nutritie: q
i fer? pñst. sic i pñ: qd nutrit de tra pluma
aere ⁊ de calore solis. ⁊ sic scia: q pñ nutrit ē
suo lacte. Et et bis nutritio nālib? accipiūt
bōies similitudo in suis motib?. sic sapiētes: q
nutriunt pueros ad sapientē ⁊ bonos mores
et ad habitus scientiarum.

De impressione. ltrij.

In arbor] d'ali ē vna foia ipsius nā cū
cor] cēctia suas similitudo ipmūt i arbo-
re d'ali. Et et bis pñs ipsiōib? descēdūt ipsi
sides: q sūt i fer?. sic i ipsio arbor] d'ali cēctialis
et una gñal: q sūt ipsi. i qb? apparet figure ar-
bor] d'ali: q videri nō pōt n3 tūg. Et et bis
ipsiōib? nālib? bōies accipiūt similitudo: p q
cōgnoscūt sic illi q faciant sig i scuis ⁊ i suis
similibus. ⁊ rer in suo venilo. ⁊ sic de alijs rebus
bis similibus. ⁊ si impressio conceptionis i
teriori manifestat i voce i ipsa i illa p loquū-
tōz: q ē i ipsio itionis pceptōis. ⁊ idē ē de vi

dere qd ē impressio vidētis ⁊ visibilis.

De inserione. lxxv.

Inserio ē foia simpli arborē dālī. nā /
ca cui sūt iser? qdā sic iserte i alijs. ⁊ i
serio qd ē supra ē sic a erq iser? ē i igne. vt ca /
lorē ignis attrahat ad suā hūiditate. ⁊ aq: qd i
sera ē i aere. vt suā hūiditate trahat ad suam
frates. ⁊ idē ē de tra iseria i aq: vt frate suā tra /
hat ad siccitate suā. ⁊ idē ē de igne i terra iser /
to: vt suā siccitate ad suū calore trahat. Et in
b^o passu cognosci pōt: quod foie qd sūt supra:
attrahūt iser? sic foie qd sūt iser? attrahūt su /
pra. vt nāliter fiat mīmo et dīs. ¶ Ali^o mod^o
iserio ē supra. sic potētia vegetatiā: qd ē iser /
ta i elasia: vt ad se attrahat elare. ⁊ sic potētia
scētia: qd ē iserta i potētia elasia ⁊ vegetatiā:
vt ad suū sentire trahat elare ⁊ vegetare. ⁊ sic
de imagiatiā: Et hoc iserio ē necessaria supra
rōe finis boitatis magnitudis durōis pīanis
siccitū ⁊ appetitū naturalū. ⁊ sic de alijs pti
b^o arboris: qd finis eēt nō possēt iseritō diuer
sap potētiā nō eēt vna de foīs simplicib^o ar
boris elasis. Est g^o iseritō supra pma cā ⁊ ge
neralis ad iseritōes qd sūt iser? sic i pipe i q^o in
serta ē vna qūta i alia. ⁊ i oleastro olea. ⁊ in
mulo spēs eēt ⁊ asini. ⁊ i bōie sua vegetatiā i
sua elasia ⁊ sua scētia i sua vegetatiā. ⁊ sua
imagiatiā i sua scētia. ⁊ sua rōatiā i sua ima
giatiā. Cū sic olea matiā oleastri ad suā tra
hit naturā: sic i alialib^o foie superiores ad suas
species trahunt formas inferiores.

De perferate. lxxvi.

Perferatō ē vna foia simpli: qd i arborē
dālī pssit. Perferatō ē id: rōe pētia sūalia
p se stat b^o qd sūt. sic i arborē dālī bōitas stat
p se stat b^o qd ē. Et b^o idē ē de suis pēctis et
scēnalib^o. ⁊ idē ē de mīlo ⁊ ceteris pti b^o arbo
ris sūalib^o. Et ex hac pferate supra dēcedunt
pferatōes qd sūt iser? sic bōa pmerū: qd stat p
se stat b^o qd ē. ⁊ i sūa lcomis sūlī. ⁊ sic de alijs p
se stat b^o nālib^o. De^o mī ad corp cōstere itaq^o cā
pma iuuat. qd suū effz stare fa ē b^o: quod ē.
Et adhuc iuuat ad pferatōes: qd sūt iser? ⁊
fluente corporum celsūm.

De indiuiduitate. lxxvii.

Indiuiduitas i arborē dālī ē foia sim /
p^olī ⁊ pma ad indiuidua iser? p quā idi
uidua elata sūt indiuiduata. Et sūt ita indiuid
ata sū rōe indiuiduata supra: sic sūt bona sū rōe
bonitatē supra. ⁊ mag^o p magnitudinē supra. ⁊

sic de ceteris. Indiuiduitas supra ē rō trāco: qd
sit indiuiduū vniūq^o spēs ē. ⁊ qd ē de brāctis sūlī.
Et qd i indiuiduū supra ē suamet spēs. sic sol: qd
ē suamet spēs supra: qd nō stat alī sol. Et rō
ne b^o sūt indiuidua arborē dālī gñalia ad indiuidua i
feriora pagētia nūlia indiuiduata. sic pō^o ē indiuidu
atū p gñalioz forme ⁊ materie pmerū. ⁊ sūlī
qd ē indiuiduū p gñalioz vniū ⁊ mulieris. Et sic de
alijs rebus naturalibus his similibus.

De attractioe. lxxviii.

Attractio ē vna forma simpli i arborē
dālī. ⁊ ē b^o ad attractiōes: qd sūt iser? Et ē
supra qd^o bonitas ad se attrahit magnitudi
nē. vt sit mag^o. ⁊ ignis terrā: vt sit sic^o. Cōst^o
sit hic iser? sic radices pmerū qd trahant ad se
mēbra arborē dālī. ⁊ trāco qd trahit ad se b^o: qd
radices inde accipiūt. et brāctē qd attrahūt ad
se b^o qd trāco accipit et radices. ⁊ sic succellue
de vna attractiōe ad alia vsq^o ad fructū. qd ē po
mū. Est ⁊ a^o attractio. sic bō: qd trahit a pomo
odorē ⁊ saporē. Est a^o attractio. sic ē attractio
gñi pō^o i tra seminatōe qd^o sūt iser? nūles ⁊ appen
di arborē superiorē ⁊ arborē inferiorē attrahūt i actū
arborē qd ē potētia i gñio p viā gñaliū. Est
a^o attractio. sic olea: qd ad suā spēs trahit vege
tatiōz oleastri. i qd ē iser? ⁊ sic vegetatiōz oleas.
qd attrahit vegetatiōz bonis aut asini: quē co
medit. Et idē ē de attractiōe scētiue: qd ad suū
sentire trahit virtutē vegetatiue. ⁊ potētia vī
sua. qd ad suū videre visibilitatē trahit sui obi
⁊ inlīz op^o. Et sic de alijs reb^o his similibus

De necessitate. lxxviii.

In arborē dālī necessitas ē vna de suis
pti b^o simplicib^o. rōe qd sūt bonitati sua cetera
necessaria. vt i ipso sit sūalī sustētiā. Et qd^o
pēctū aliē ē necessariū. Et idē ē de trāco: cui sue
radices sūt necessariē. ⁊ sic de igne: cui ē neces
sariū siccitate de tra recipe. vt cū illa aēres pos
sit mortificare. vt calore suū recipiat: vt p illū
trāsire possit ad calēfāctiā aq^o. Et ē ad huc a
lia necessitas i arborē dālī: qd ē b^o aīcedēs ⁊ p
sequēs rep naturalū. sic si ē corp^o 33: qd sit am
plū lōgū ⁊ p fūdū. ⁊ c^o. Et ē ad huc a
lia necessitas i supra sūt necessitates iser? qd ad mō^o pome
cui necessariē sūt radices. vt cū illis possit rōitā
a terra recipe. ⁊ sic de ceteris dīs. Et b^o idē ē de
necessitate sūalī ⁊ ceteroz corp^o celsūm. foliis
Et sic est de homine: cui est necessarium gusta
re ⁊ sentire. ⁊ ad huc iser? est homo: oportet qd
sit alī. Et ex his necessitatib^o nālib^o accipiūt

bōies similitudines. sic bōi q̄ facit cameraz pp̄t ne
cessitate i ea bitādi. ⁊ tunicā: vt frigus nō ba-
beat ⁊ sic te alijs rebus artificialib⁹: que sūt
necessarie ad p̄sentā dum necessitates nāles.

De contingētia lxxx.

Contingētia ē in arbore dālī s̄z imp̄ssi-
ones corporū celestīū: quas p̄ntas (q̄
est vna p̄s arboris dālīs) deniat a fine ⁊ con-
cordānaz corporū celestīū ⁊ arboris dālīs. Et
ex hac p̄tētia dēcedūt p̄tēticā sūt inferi q̄
venūt cūz p̄ntate q̄ deniat fines i indidūas
⁊ corp̄ concordānaz. ⁊ concordānā: q̄ ē supra. sic
a casu: i quo venit gdu qd p̄bitur i amigdala:
qm̄ sūt i flore. ⁊ a casu nascūt bōies p̄tēticā
sic te alijs p̄tēticā nāles. ⁊ ex his nālib⁹ p̄ti-
gētijs accipiūt bōies similitudines q̄s fortūal vo-
cat sic qdā: q̄ fortūal sūt ad diuinas ⁊ bōies
et alijs ad p̄ntā. ⁊ sic vñ? equ⁹: q̄ bēt bonū dñz
et alijs malū. ⁊ vñ? bōi q̄ p̄dit vñ denariū: et
alter illū inuenit. Et sic te reb⁹ his similib⁹.
q̄i fortūal reali nō ē aliqd i fōis artificialib⁹.
s̄z i m̄i op̄inōe hominū ⁊ itentōe. sic fōia fāta
sica: quam humanus intellectus attingit et
te obiectis realibus multiplicat.

De perfectione. lxxx.

Perfectio ē i arbore dālī: rōe cui⁹ p̄ple-
ta ē ad recipiēdū imp̄ssiōes corporū su-
pra celestīū ⁊ enas ē id rōe cui⁹ p̄pleta ē i suis p̄-
tib⁹. sic i sua bōitate: q̄ p̄pleta ē i p̄tib⁹ suis. b̄ ē
i suis p̄tēticā cōtētib⁹ ⁊ ita te alijs suis p̄tib⁹.
Et ena ⁊ arbor dālīs p̄pleta: i q̄ p̄tēticā est:
q̄ ex illa p̄fectōe q̄ sūt inferi ⁊ accipiūt p̄ple-
mētū. Que qdē p̄fectōes sūt ex illa: q̄ ē supra.
vñt pōtētiā ⁊ pō: q̄ sūt p̄pleta. ⁊ sic te alijs.
Et ex his p̄fectōib⁹ nālib⁹ bōies accipiūt si-
militudines i b⁹: q̄ volūt p̄pleti cē per diuinas
mores ⁊ habitus scēmag.

De imperfectione. lxxx.

In arbore dālī imperfecto vna te suis
p̄tib⁹: p̄ quā qdāz p̄tes nēqūt esse p̄plete in
alijs. vñt ignis q̄ p̄plecē nēqūt calefaciēdo
aerē: nisi siccitate a terra recipiat. qm̄ si siccita-
tes a terra nō recipiet: semē p̄sua cuaret sua sim-
p̄tia cōtēnte. nūm⁹? cū p̄doret i p̄positōe: i
qua cū aere siccitat. Et sic te flore: q̄ i se p̄plecē
cūq̄ ē p̄tēticā fructū i nō p̄plecē. Et ex hac imp̄fec-
tōe q̄ ē supra: dēcedūt imp̄fectōes inferi: vñt
pōtētiā quo ē imp̄fectio: q̄ nō pōt sustenta-
tōes bēre absq̄ beneficētijs: q̄ recipiūt ab extra. ⁊
idē te bōies q̄ imp̄fecti p̄ vicia acētālī ⁊ nā-

lit: q̄ se sustinere nēqūt absq̄ cōmēstōe. et etiā
p̄plectus nō ē in embuione h̄z etiā. sic te alijs
rebus his similib⁹.

De vita. lxxx.

In arbore dālī est vita vna te suis sim-
plicib⁹ p̄tib⁹. et quia vitā accipiūt iste vi-
te: q̄ inferi sūt corporales. sic vegetatiā: que vñt
p̄ vegetare. ⁊ sensitiā p̄ sentire. ⁊ vitā: q̄ est su-
pra ⁊ p̄fusa ⁊ scēlata i arbore dālī. q̄ dīspōtā
est: q̄ ex illa etiā ista vitā: q̄ ē inferi i indidūas
dālīs. sic ferrū qd dīspōtū ē q̄ ex illo dau⁹? sū-
ar: q̄ i ipso nō stat i potētia sū fabri ianamiē.
Et p̄tēticā b̄? deus b̄ndē? sūstipē a trahit te dīspo-
sitiōe dālī vitā vegetatiā ⁊ sensitiā. sic inde at-
trahit p̄mū pomeriū ⁊ p̄mū leonē ⁊ p̄mū sardī-
naz ⁊ p̄mū lamē ⁊ p̄mū bōies ⁊ p̄mū falconē.

De colore. lxxx.

In arbore dālī ē color vna te suis p̄tib⁹
simplicib⁹ i p̄a scēlā ⁊ p̄fusa. ad circo p̄-
videre nō sentit. Et ē gñalis alijs colorib⁹: q̄
inferi p̄tēticā. sic color pōmū ⁊ bōis. etiā ad co-
lores q̄mōz massap: q̄ rami sūt ⁊ mēbra ar-
boris dālīs. ⁊ p̄ illā ⁊ ex illo stat visibilitas in
potētia cū ianamiē visitatōis: vt viderē cē vale-
ari aialib⁹: q̄ b̄ ē necessariū s̄z necessariū p̄ ite

De sono. lxxx.

Sonus sciatus ē i arbore dālī: i q̄ gñā-
lis ē ad sonos: q̄ sūt inferi ⁊ clamores si-
netumult⁹. Et ex s̄biecta sūt obmaidib⁹ b̄ā
chap⁹: q̄ sūt supra. ⁊ q̄ ē p̄fusa. Et ex illo dēce-
dit inferi son⁹ sēti⁹ p̄ auditū: q̄ ē gñale illi⁹ ad
voces ⁊ sonos. ⁊ q̄ dīspōtū ē in sono supra. ⁊
deductas te potētia i actū p̄ mor⁹ corporū inferi
nō p̄tēticā. sic p̄ tonitruū i aere motū p̄ obma-
idōes ventorū ⁊ mor⁹. ⁊ p̄sonus veniū in folijs
et per vocem motam per linguam.

De odore. lxxx.

Odor i arbore dālī dīspōtū ē et ē deduc-
tus i potētia inferi p̄ odorātes vapōis
q̄ exiūt ab dñas: sic odor: q̄ de pōmo ⁊ rosa ex-
it: q̄ sentit p̄cipitōe cerebrī ⁊ nāsi aialīs: vt
placitū b̄rī odorādo odores: q̄ sūt p̄tēticā
p̄plectōi. ⁊ ad cui⁹ dñz illos q̄ sibi ⁊ nāsi.

De sapore. lxxx.

Sapor est i arbore dālī scēlā ⁊ p̄fusa:
cū s̄biecta sūt i p̄tēticā nāles q̄ spectat
ad gustū. q̄ scēlā ē i arbore dālī nā p̄fusa: sic
sapor. Et sapor ⁊ gustus in illo dīspōtū sūt
in potētia per agētia naturalia: que ipsos
in actum deducunt tunc: cum animal come-

Clavis qm̄ ē in pō-
ferto

De p̄tēticā p̄mū
de exp̄lōne

De centū for.

dit et bibit aut i bibu qñ ē gñat. sic bō. qñ i bibu
bi gustare sapore: qñ nō cōmēdat vī bibat
De sensu. lxxviii.

Sensus iūa? ē i arborē dālī qñ dīspōsi/
tus ē rōe sensu i fere i clātia et vegeta/
tina. qñ et illo agēs nāle aīatū i actū dēducit p
sentire calorē aut frigiditatē famē et sitē et ta/
ctū. et sic ex alijs reb? his sibi b? qñ adueniūt f o
pa agētiū nāliū aīatōz. Et p sentit qd ē tact?
sūt appetit? nāles i placitū et delectatib? aīa/
liū masculoz et feminaz. vt inclinātōnem ha
beant ad cōseruandū specēe suas.

De conceptione. lxxix.

Conceptio in arborē dālī ē vna de suis
prib? simplicib? ē qñ descendū ille pce/
ptōe: qñ sūt i fere? sic pceptio: quā femina ab
bōie accipit: vt sūm bēat. sic bō: qñ i mēte sua
pceptit hoc qd īmagiat. et illud extra mōifesta i
cū lingua: et de hac pceptōe loq mēdi? magis
lōge i arborē sensuali. sūt g? ille pceptōe: qñ
sūt i fere? et pceptōe: qñ supra. sic arborē dālī
qñ īfuerat pceptit corpore celestī. sic ignis: qui
cōcipit īnāme: qñ sol sibi īfuit i calefaciēdo
et sūū calorē mīluplicādo. qñ calorē pceptit
ab igne. et flores arborē: qñ pceptit sūū fructū
et etiam nā dēfinitā: qñ pceptit sūū nature
arboris vegetalis et sensuales.

De dormitione. lxxx.

In arborē dālī mē? ē de radicib? et bīa
che sūt trāco. et rami et bīachis. et fo
lia et flores et rami. et fruct? ē de florib?. et qñ
qdaz sūt et alijs: ē illa nā et pceptas dormitio/
nis qñ ē et pparatē et dīspōe: quā forma facit
et māi istis īferiorib? qñ ipaz pparat et dīspōit
ad opatōes. vñ īnterī dū ipaz dīspōit pparatē
i īdēis sensus īmpūssio dormitiōis. sic i plā
ta i qñ ī bryeme nō sūt folia flores neq? fruct?
et hoc ē rōe terre rēstīcatē i sūū potē p aquā:
vt calorē nāle dīspōnat et dīgerat mās ad radī
ces. sic ī pmo spē vñ ē ī quo sit rēnoano for/
lioz slop et fructuū. et talis nā dēa ē dormitio
plāte ī bryeme. Et qñ sensu īferta ē i vegeta
tina et vegetatīa i clātia dormitio ē ī sensu.
vt pparatio fiat et digestio et vt possit cē rēnoa
tō et trāsmutātione dībanz i carnē et sangui
nē. Et hoc pparatio mēte īfuit ī nocte rōe dor
mītōis aīa. qd dormit p p vapores dāufos
qñ ascēdere nō pūt ad fantāsiā. qñ ē sūz vigila
tōis. quēct ī mēte mēte.

De vigilatione. lxxxi.

Vigilatio cūsa caliditate et siccatate. Et ē
īmpūssio supra i arborē dālī. i qñ pparatio
natural et pma: qñ forma qñ ē īfere? agat de ma
teria et qñ ēa ē dīspōitō et pparatio ad dormi
tione. Et nō successe īvigilati de plāte: qñ sūt i
fere? vñ ēa estatē. i qñ fruct? colligit. Et et hac
tali vigilatōe vegetatīa trāsit vigilatio ad sen/
sualē i aīa. qd i ē pmet naturā vegetales et
qd vīgilat rōe pō: qñ apd sūt. et sūa sūa spe
cies colligit īmaginatās. p qñ sensus īclīna
tione hñt ad obiecta realia. sic bō: qñ aliq? pla
tū vībīllitās īmaginat? et se mōet ad ob
iectū. vt īpūm vīdēre possit.

De somnio. lxxxi.

Somniū ē mediū: qd ē īntē vigilatōne et
dormitōne pūssū. sic qñ pūmāle. qd ē
pūssū īntē matēā vigilatōis et dormitōis. Et
p p b? bōies mēla colici somniā plāfāli nā
lr. Et nā somniū p a capis i pūssū pnapis sup
ionb? qñ ē īntē dīspōitōne et pparatōne. vt qdā
cāe sūt de alijs. Et ē illā nāz supra ē īpūssio qñ ē
īfere? somniādi. et mēte i bōit? qñ vñ p p spē
b? fantāstīdīs qñ īrōdālīa. et b? rōe alēdāl. qñ
rēqñt mēte opatōes qñ īrōdālīa. et p bōc
fōmāt bōies mē? mōis. Et qñ mōe ē ēz īpī
sīdēs supra: qñ dō ē. et bōc ēz dīdōer et
plēnōe: qñ vñ mēte et vegetatīa et sensu. Et
lūis mōe ē ēz dīspōe ratiōnalē: qñ rēqñt illas
spēs i dormitōe: qñ bñt i vigilatōe: vt possit
vñ rēcolere ītelligēre et amare i illis reb?: qñ de
siderat aut odit. Et qñ mōe ē ēz rēclatōes det
et p bonos angelos i bīs: qñ vñtura sūt. aut p
temonē: qñ dū bō dormit: pparat ē alīq? spe
cies dīspōitās ad peccādū: vt bō possit dormi
tione peccare possit.

De gaudio. lxxxii.

In arborē dālī sūt appetit? nāles. sic bō
tas: qñ bēt appetitū: vt sit magis et vt ma
gnitudo sit bōa pipaz. et sic īgnis: qñ appetitūz
bēt ad calēdā cīdū aīe: et ad rēpīcū sīctitā
tē a terra. et sic ex alijs. Et et tali nā dēcedūt īn
fere? īfālīb? īpūssio gaudū nūc: cū attingūt b?
qd dēsiderāt. vñ bō qñ bēt famē. et gaudet cū
possit comedere. aut cū vīdēt b?: qd dēsiderat.
et sic eq? qñ plāciū bēt i comedēdo aut i quē
scēdo. et sic ex alijs his sibi. Et ad dūc ēz
īfālīb? nāles et appetit? sūt nature placitōz īn
plāte ēz qñ vñmūt ad plēnētū suoz appeti
tū nāliū. sic pmeritū: qd delectatōis bēt i mē
delectatō dīci possit: qñ mēte loq nos o: qñ ex

Et. vegetalis

lia et accidentalia . sicut entitas pomerij : que ex entitate supra descendit . Et ex isto ente generali (quod est supra) et ex isto ente (quod est inferius) cognitio haberi potest et istas entitatum formas (de quibus supra dictum est) que sunt cause et forme primarie ad formas et causas que sunt inferius . Et adhuc de illo haberi potest cognitio et istas : que de arbore et aliis preteritis . et istas : que in arbore vegetali sensuali et imaginarij dicere . proponimus : in quo imaginarij imaginatio imaginarij vnum aliud ens intentionale : quod est similitudo huius entis realis de quo dictum est . sicut capra : que lupum imaginatur . et eius conditiones et proprietates per instinctus naturales . ¶ Dictum est de centis formis primariis ad has formas inferiores

naturales . quas secreta per ea : que preteritis et illis formis primariis cognoscuntur . sicut speciale : que cognoscitur per cognitionem que de generali habetur . ¶ Et voluit raymūdīranī ad tractandum de arbore vegetali . sed videtur monachus : quod in aliquibus que dicta sunt in arbore elementalī dubitavit . et propter hoc voluit ei facere questiones . veritatem videtur raymūdīranī mandare : quod in arbore questionali ipsa faceret . et adhuc si in alijs arboribus in aliquo dubitaret . quoniam in illo loco questionem et responsionem esse oportet et ordinacionem istius libri .

De arbore vegetali.

Arbor vegetalis . i. vii. partes diuiditur . sicut alie arbores . i. in radices . truncum . branchas . ramos . folia . flores . et fructus .

¶ Radices sunt principia generalia : que sunt duplicia : in quibus sunt de natura elementalī : et de natura vegetali .

¶ Truncus est duplex . scilicet de natura elementalī : et de natura vegetali .

¶ Branchae sunt quatuor potius naturae . videlicet appetitiua . retentiva . digestiva . et expulsiua . et sunt duplices sicut de duabus naturis .

¶ Rami sicut sunt duplices . et sunt generatio . corruptio . primatio et renouatio . et .

¶ Folia etiam sunt duplicia : et sunt elementalēs et vegetales . et sunt visibilia et invisibilia .

¶ Flores etiam sunt duplices visibiles et invisibiles . de natura elementalī et de natura vegetali .

¶ Fructus sicut sunt duplices . visibiles et naturales et elementales . invisibiles et naturae vegetales .

Ar. vegetalis.

De arboze vegetali.

Et arbor: i. viij. ptes dividit. s. i. ra
dices. trunci. brachia. ramos. fo
lia. flores. et fructus. Et ē arbor
duplex. q̄ ē via inter ip̄as arbo
rē dale. i. q̄ ē ista p. creatiōis. b̄ ē
dicta: q̄ ē creatiui potētia vege
rans. i. illa r. ē illa. n̄ ē creatiui boīes. et
ra. et lūmo terre. ppter b̄ sūi ididua inferiora
clata r. vegetata. Et h̄i cū bē arbor sūt dupl:
o: q̄ dupl: ip̄as ducam: i. nro intellectu. v. i. n̄
o: q̄ dupl: cognitiōnem habeamus.

Deradib[®] arboris vegetalis.

Radices arborū vegetalī sūt bonitas magnā dōrō rē qd pnt arb. clāl. Et qd sūt radīcū dē duplīcīō ī se pnt et nūq dālē r vegetalē gualē ī spālē. gualē et clāl. spālē et vegetalī. rī simul sūt una rārad pposita et ambabz natis q bona et sū rōe bonitatī. Et nā vegetalī suaz spēs trāsīt naturā dālē. sī olea ī oleastro ī q. ī sua spēs trābit r trāmutat īfluētiā qve nit et oleastro. Et oēs luicē radices sūt līnē q se hnt ad trūcū vegetalē arborū. cū suaz vāt cū unōnes et naturas.

De trunco arboris vegetalis.

Ratiſſe dupl^r ē. q^d ē de natura ref
ſenna eſa^r i vegetali. Et m^o veg
neral ad m^ocos: q^d ſi illo ſurveget
n^o ſic m^o pomeni leonia hōis g^ru
i^r p^rſeas. Et ē viſibil i ſua p^ru
lanb^r. ſic m^o pomeni viſibil ē p^ralpalib.
i ſua viſibilitas i p^ralpalitas p^r cōtū eſa^r
p^rſiſtit. q^d ē i p^rone groſſa materiā. S^cz ena
qua h^o pomeni p^r vegeta^rōis: vident nō pōt
nec tāgi. q^d ſua m^o ē ſubtilis i m^o: q^d vident nō
pōt nec tāgi. ſua m^o ſic i h^oq^uore ap^raret. q^d
i m^oco. q^uadmo^do q^d m^o vegetali i m^oco ſic ſi
tudine laq^r. i m^oco leonia i ſig ſanguis. Et
m^o m^o vegetali de n^o cō: porali. q^d ē de p^ru
ſubtili cōporali^r. q^d ē ſi ſignificati i radiob^r

B Ranche arboris vegetalis sūt dup-
plices. qm̄ qdā sūt et nā dīali. t̄ alie
et nā vegetalis. Et brāche b̄ arbor-
is sūt q̄tuor. s. potentia appetitia.
reſeſſiua. trāſmutatiua. t. expulſiua. Et sūt
q̄tuor: qz ſufficiūt trāſmutatōibz. q̄ ſūt p̄ ḡna
tōes t. corruptōes i vegetatiōe. t. p̄ differētiā
t. p̄ cordātiāz t. ſuſcitāt. Et min⁹ q̄tuor et non
poſſūt: b̄z q̄ ē ſignificatū i brāchis arbori
et mētalis. Et iſte q̄tuor brāche ḡnāles ſūt ad
oēs brāchas vegetatas. ſic ad brāchas por-
mō equi et hominis.

Deceperitina.

Potentia appetitiva ē rō: p q̄s q̄das ptes
vegetate bēni appetitum ad alias ptes
Et ī b^o appetitū p̄sistit appetit⁹ brachay⁹ calali
vz: r et appetit⁹ vegetaliū. Et ī p^o b^o ē appetit⁹
p̄ duplicet r p̄pōit⁹. sic ponit⁹: qd appetitū bēt
ad plūiaz: vt cū frigiditate aq̄ suaz frātē pos
sit mltiplicare. r appetitū bēt ad frātē p calore
solis suū calōre p̄sistit mltiplicare. r idē ē de ap
petitū: q̄s bēt ad terrā r ad aērē. Et sic rē: q̄
sit extra. r īn^o īnat⁹ p̄nat⁹ ad potētiā augmē⁹
taliaz: q̄ ē p vegetatōez: q̄ sit cū rē⁹ siue calōz:
vēmū de extra ī spēs q̄ trā p̄sistit. sic spēs plu
uicq̄ p̄nat⁹ ī spēs p̄mētū: q̄ p̄nat⁹ ē appetit⁹
ad appetitū: vt suū cōmētū sit magnū. Et idē
ē de cōmētū tūc ramoz folioz floz r fructū
Et ī p^o abet ad hūc appetitū p̄ditiōez hūc ap
petitū et vno dōi alio. r et vna p̄pōit⁹ alia
p m^o p̄ cōcordācie bōtūte ma gniūdiū dūro
nis p̄iat⁹ b̄nat⁹. r īnstitutū nūllū: vt cōsēt
vegetatōis. sic ī equo a quo appetitū a appetit⁹
p̄t cōmē p̄mētōez. r ī p^o b^o equ⁹ īdūatōez
bēt ad equā: vt ī ea sūb p̄sistit giare. bēt etiā
equ⁹ appetitū ad cōmēdōiū: vt p̄ viuē c^o ptes
valeāt fūsiari ī spēs carnis spēs herbe trā
matado. r etiā aq̄s: quas potat⁹ ī spēs fāgnū.
et ad hūc bēt appetitū ad aq̄s: cū bēt sū: vt eū
a q̄ frigiditate īmū calōre ignis p̄sistit mōri
ficare. r cū hūiditate aq̄ p̄sistit mortificā mū
a q̄ siccitate frē. r cū equ⁹ bēt magnū frīg⁹: ap
petitū bēt q̄ calōre solis flare possit. Et sic de
eter⁹ appetitū nūllū: quos narrare nimis ī
gū ēēt. Et ī g^o appetit⁹ dupl⁹. v3 appetit⁹ q̄s bēt
pōmētū vel equ⁹ ad p̄seruandū suaz spēs. r
quē habetū dēmitū ī illis.

Advertising.

Potētia retētia ē rō ad retinēdus ptes in
tus: q̄ vniū ab extra: q̄s appetit appē

De brachiis arboris vegetalis.

aria. 2. istius dñia supra bacā ē iser? qđ reser-
uata facit sz statōes sōe cēntaliū: qđ dñm
i arborē dñā qđ gñā ē ad statōes iser? Et ppt
b^o potētia nutritia et digestiua hēt mām qđ vi-
gētē possit: qđ ē reb? qđ reser retētia. sic bō:
qđ dñm nos gregat: quos expēdit cū indiget.
Et bec retētio sit p^o p aqz: qđ p aliud dñ. qđ a
qua nāz hēt restringēdi enas. Et ppt b^o pō di-
gestiua ē marie et p dñōib? ignis: vt diffūdat p
tes: qđ retētia reser p aqz. Et ad huc retētia
de nā semēna rōe ipsiōis: qđ hēt p pceptio
nē rep: qđ veniūt p appetitias. Et digestiua. ē et
nā maldia: qđ i nāib? reb? suā silitudies ipmit
Et b^o significatū ē tractatū supra dñō de mas-
culo 2 femia. 2 de ipsiōe i arborē dñā.

De digestiua.

Digestiua ē illa pō: qđ digerit hoc: qđ ar-
bor accipit a terra 2 ab alijs dñis 2 i sūctis: qđ
veniūt et cor: pōib? celestib? sic i pomerio: in
qđ radices accipiūt a terra ptes crudas. 2 ipas
ponūt i retētia. 2 digestiua digerit illas cū ca-
lore nālū. 2 ipas ad mēbra pomerij dñit 2 ad
ceteras ptes pomerij. vt bilidū radicate ex hu-
mido nutrimentali viuāt. Et idē seqt i alialib?
cū i bōle qđ abaria qđ comēdō 2 bibēdo
accipit: 2 vapores quos cū nāso respirat: bi-
gestiua digerit: 2 ex vna spē i aliā trāsmutat.
sic panē i carnē 2 vinū i lūguinē. Et osim? sit
de vaporib? grossis: qđ veniūt ab extra: qđ puer-
nū i vapores sūbles: qđ sūt mira. 2 b^o p mō ge-
neratōis corruptōis puatōis 2 ididuatōis. 2
ē alias formas gñales: de qđ i arborē dñā i
sine dictum est.

De expulsiua.

Expulsiua ē illa pō: qđ mās grossas expel-
lit. qđ appetitua abborēt ponere i nu-
trimento: 2 a qđ digestiua mās sūles a trahit.
qđ appetitua i nutrimento plātā ponere appe-
tit. sic i pomerio: i qđ expulsiua extra pñit cor-
ticē qđ nō ē vegetat? 2 folia qđ cadūt ab illa. Et
b^o plus apparat i qru: qđ magis grossus hēt cor-
ticē. Et itē seqt i alialibus. sic i bōle. a qđ expli-
siua mās grossas 2 idigestas spūdo sudan-
do 2 i vrinando expellit. 2 sic ex alijs fecibus.
De qđmō: brāche de qbus supra dñ ē: vi-
den nō pñt sic tāgi. qđ gñales sūt ad oēs brā-
chas arborū vegetaliū 2 sensualiū. 2 sūstētāt
i arborē dñā. 2 cor brāche indiduatē diffu-
se sūt i sūijs vegetat? 2 sensat. Cū appetitua
desiderat plus qđ retētia retinere possit: nec qđ

digestiua digerere: tūc 2 cordāna ē maior euz
corruptiōe qđ cū gñatōe: 2 cū sūptiōe qđ cū re-
mēto. Et cū retētia mās grossas retinet 2 idid-
gestas 2 expulsiua: tūc hēt iduatōes ad sūpti-
onē 2 corrupcionē. Et cū digestiua nō tānt vi-
gēt: quātū ē iueniēs nutrimento plātē aut a
nimali: tūc ē gñatōes 2 cremētū. Et cū expul-
siua ē nīs fort? aut debil? tūc ē sba i corruptiōe.
Et idē medietas famitātē mīstrāt naturis brā-
chas. vt 2 cordānas hēant i nutrimento sba. 2
2 docēt ad brādū famitātē cū tēpaua. que est
subiectum concordantie brachiarum.

De ramis arboris vegetalis.

Brami arboris vegetalis sūt duplices
qm qđā sūt et arborē dñā. 2 alij et
arborē vegetali. Illi qđ sūt et arbo-
re dñā: sūt visibiles i pomerio. vbi
sit renouatio i vere. i qđ nascūt flo-
res folia 2 fructus. Et rami qđ sūt et nā vegetali:
videri nō pñt nec tāgi. Et significat formp ge-
neratōes corruptōes puatōes 2 renouatōes qđ
p ceteras formas. Quā p gñatōes sūt trāsmu-
tatio 2 renouatōes enas. Et qđ i tractatu de ge-
neratōe significatū ē. Et idē ē de corruptiōe 2 p-
uatōe i puado qđā formas veteres p corrupti-
onē 2 i generatōe nouas formas p gñatōes.

In his ramis gñalib? ppositis de gñali ar-
bore dñā. 2 de gñali arborē vegetali: sūt i dis-
pōe oēs rami plātā 2 a laliū. qđ sūt i illis i pō
cū iuamie a gēnū nālū. qđ ipos ducit i actū ē
p dñōes radiciū 2 nāz cētū formas p pmap. 2
qđ i arborē dñā dñ ē. In ramis pomerij sūt
i pō rami alteri pomerij. qđ pō sūstētāt i dispō-
ne radiciū 2 cētū forāz. Et cū agēs nālē hos
ramos tāgit qđ sūt i pō i ramis: qđ sūt i actu sū-
dispōz radiciū: illos ramos ducit de pō i actu.
Et agēs nālē pomerij ē i pō. i qđ sēnē dñstir.
qđ ē agēs ē appetitū 2 i sūctū nālē diffusus p
oēs formas 2 b^o successiue de qbus dñā agēb?
i alijs. de qđ successione i ptes pomerij conser-
uatur. Et idē est de specie eque.

De folijs arboris vegetalis.

Folia arboris vegetalis sūt duplicia
qm qđā sūt sz vegetatōes: a ē dñā
tōes. 2 folia qđ sūt ē vegetatōes: vide-
ri nō pñt nec tāgi. qđ mira folia ē

Ar. vegetalis.

lemētātiōe p^{ro}fitū q̄ sūt visibilia ⁊ palpabilia
i pōrio. q̄ qdē folia sūt sbeā q̄b^{us} sufficiāt accō
tia: q̄ sūt folia arboris dāle: i q̄b^{us} sūt folia ac
ciditālā: q̄ sūt arbore vegetalū iō^{rum} vegeta
li. sic color sapor: ⁊ odor dulcedo ⁊ amarit
udo. ⁊ accitna bio similia: q̄ sūt g^{ener}ificata q̄li
cata relata crūta i actōe passiōe tpe loco
⁊ tū sūm fr^{ustra} qd significatiō ē i folie arbori dāl.

¶ Et folia q' ad vegetatiōis pñcipiū ipz' ori-
nat' 2' pñerit. sic illa vegetatiō cū facit folia et
leuitat' 2' visibilla: q' sūt tūmice vegetatiōis et
sua pōtū cūterit. Et cū illa cadūt a pōmōe
significatiū: q' folia vegetatiōis suūz cursū fece-
rūt 2' plantū cū tōmōe 2' pñeratiōe sic ve-
getatiō: q' et nīc dormit vsq' ad ipz' q' f' in o-
natō foliis et vere. ¶ Uir' in foliis vegetaliū
i pōmo pōlūter pōlitiō etat' 2' mōet: tūc cū
pō' cōmūcā ē p' alit' i natūmice vegetatiō 2' se-
fatiō: i q' color p' alit' 2' odor attūgūf.

De floribus arboris vegetalis.

Flores arboris vegetales sunt dupli-
ces. q̃z p̃posuit sũt et d̃ct̃e et ṽge-
t̃at̃e. s̃c̃ilicet flores p̃o c̃et̃e. q̃visibiles s̃c̃ilicet
ĩq̃z p̃nt ñq̃z d̃ales. s̃z t̃q̃z ño p̃t
ñc̃id̃ent̃e ĩq̃z p̃nt ñq̃z ṽget̃at̃e s̃c̃ilicet
c̃ũt̃ vegetat̃e flõis l̃ra p̃c̃et̃e. et t̃ũt̃ et t̃ũt̃ b̃i-
l̃i m̃z q̃uid̃ent̃ ño p̃nt. et s̃c̃ilicet m̃at̃ic̃e ĩst̃y p̃o
s̃ũt̃ et p̃o ob̃iecto et act̃u. et q̃ũt̃ fr̃uct̃ et ṽir̃ia. et
p̃r̃ p̃r̃im̃o et p̃ot̃ent̃e ob̃iecto et act̃u q̃ c̃et̃e
s̃c̃ilicet. s̃c̃ilicet op̃at̃i. q̃ p̃r̃im̃o et m̃añi q̃ b̃r̃ach̃io
et m̃art̃ello q̃ m̃añu. et s̃c̃ilicet al̃ijs c̃ais b̃is s̃ũt
b̃i. In flõis q̃z s̃ũt g̃ñal̃is s̃ũt flões sp̃al̃es ĩ
p̃o. et flões p̃r̃ b̃iũt et od̃ore et s̃ap̃ore q̃ fol̃ia
et c̃ũt̃ p̃r̃ et ṽũt̃. et b̃iũt m̃ag̃is c̃ol̃ore et b̃i
et q̃z p̃r̃im̃o b̃iũt s̃ũt fr̃uct̃ et fol̃ia. q̃ et nob̃il̃o
p̃a. q̃ t̃i tot̃a arbor̃. Et s̃c̃ilicet flões corrupt̃es
et fr̃uct̃ p̃ g̃ñal̃es. et ĩd̃ est s̃ũt m̃ag̃is flõis coll̃i
g̃ũt̃ fr̃uct̃. et õat̃ fr̃uct̃ ĩñ l̃oc̃o flõis. ṽt̃ l̃ra
ṽir̃ia ĩño s̃ũt. Et s̃c̃ilicet flões l̃euĩo. et q̃ fr̃uct̃. q̃z fr̃u-
c̃ũt et m̃ag̃is p̃ent̃. et q̃ p̃o s̃c̃ilicet et s̃c̃ilicet p̃et̃
arbor̃is s̃ũt. flões et arbor̃es ño ĩat̃ũ dur̃at̃
s̃c̃ilicet fol̃ia. q̃ũt̃ s̃c̃ilicet d̃ũt̃ ñad̃ũ flões et fr̃uct̃. et
flões q̃ cadũt̃ s̃ũt m̃at̃e. q̃ñi exp̃ul̃s̃ia p̃ĩor̃ et
s̃c̃id̃it̃ a p̃l̃at̃a. q̃ ṽig̃it̃o s̃c̃ilicet et q̃ fr̃uct̃ et b̃i
l̃i m̃z flõis s̃ũt g̃ñal̃is q̃z. et illa q̃z appet̃it̃ia
app̃et̃it̃ et q̃z r̃ec̃it̃ia r̃et̃iñit̃. et ṽig̃it̃ia d̃ũt̃
g̃ess̃it̃ et p̃ub̃ fr̃uct̃. Et q̃ñ flões cadũt̃ p̃ũt̃ q̃z
fr̃uct̃. et g̃ñal̃is s̃c̃ilicet et d̃ũt̃ s̃c̃ilicet arbor̃is et

[illegible]

De fracta arboris vegetalis.

[illegible]

gradus caliditatis. et terra in tribus punctis. siccitatis. et aer in secundo humiditatis. et aqua in vno frigiditatis. Et idem est de ceteris elementis: quia quodlibet quatuor species plantarum habet: quibusdam gradus super alias. et quoniam quatuor species animalis est significatum. Et ideo medici habent materiam ad preparando sanitatem in patiente in gradando plantas et artem medicine. Et de hoc vnum tractatum fecimus: quod

vocatur principia medicine: in quo damus doctrinam: quomodo medici sciunt medicinas gradare et gradus infirmitatum et plantarum. ¶ Dictum est de arbore vegetali. et de suis secretis et naturis haberi potest cognitio: et per cellum quem tenuimus in illa applicando sibi centum formas: quem in arbore elementalium continentur: et exempla que de illis dedimus et dare proponimus.

De arbore sensuali.

Arbor sensuali in septem partes sicut et alie arbores dividitur. scilicet in radices truncus. branchas. ramos. folia. flores. et fructus.

¶ Radices sunt principia generalia: que sunt triplicia in quantum sunt de natura elementalium vegetali et sensuali.

¶ Truncus est corpus sensuali. et similiter est implet: in quantum de dictis tribus naturis est constitutus.

¶ Branche sunt sex sensus corporales. videlicet visus. auditus. odoratus. gustus. tactus. et affatus. Et similiter sunt triplices de dictis tribus naturis constituti.

¶ Rami sunt membra corporalia tam interiora quam exteriora. que similiter sunt de dictis tribus naturis composita.

¶ Folia sunt accidentia. que similiter sunt triplicia et.

¶ Flores sunt actus corporales sensuales. et.

¶ Fructus sunt individua sensata. scilicet homo equus et cetera animalia.

Er. sensualis.

n:is q̄b̄ñtēnūt: ita q̄ bōlūas dālis gñāl suā
piē recipat dālē spālē. ⁊ vegetal gñālīs suā
spālē. ⁊ rēfual gñālīs suā piē sensualē ⁊ spālē.
et sic forme p̄marie ⁊ nature cōfervant.

De trũco arbor) sensual.

Rarbor; sensual e triplis q̄ de
maturis. v̄z de nā doli vegetali
e sensual. sic corp̄bōis autē q̄d
est vltimū q̄ trān̄s nā dōs naturā
humā. ¶ Rar nāz dāle bēi corp̄bōis ossa
carnēz e nervos. e v̄sibile e palpabile. Et p̄
nāz vegetale bēi pp̄tates e nāz m̄r vegeta
lis: s̄z q̄ dōs ēi suo matratu. e p̄paret illico
e corp̄s sua figura. e color; q̄ accipit e san
guis, e figura e trūci sensualis p̄ totū corp̄bō
m̄r cūctā. Qui q̄dāz trūci sensualis e sensus
cōis nā cūcti; sensus p̄dāctos facit iudiciūz
et de nā corp̄ale: v̄t sit lib̄s p̄ corp̄s. e q̄
magnitudo bonitātis nō sit maior i trūci dāli
e vegetali q̄ i sensuali: q̄b̄ p̄ct maior: si trūci
sualis foret a cōtālis. cū ita sit: q̄ dālis e ve
getalis sint lib̄ales. e q̄ bōitas nā maior sit i
p̄b̄ lib̄alib̄ q̄ i a cōtālib̄. Et idē de magni
tūte e v̄tute i lib̄is q̄ app̄tēb̄ nālib̄: e de fi
ne e zōrdā. ¶ Est ḡ trūci sensualis p̄ lib̄al
i fine nobilitat e nāz q̄ trūci dāli e vegetali. q̄m p̄
lib̄s maior v̄tutis atq̄nq̄ i p̄ lib̄is e cōtālis obis
q̄ trūci dāli e vegetale: sic v̄sibilitas e sapor
e odor: q̄ p̄ aīalia atq̄nq̄ quos lib̄e faciat atq̄
gere nō p̄nt. e cū q̄ trūci sensualis sua sp̄s nā
lib̄at e cōtālis nāz de dāle e vegetale. e nō

sic olea i oleastro ifita: q ad suaꝝ spẽꝝ i sua
 ma trahit nãꝝ oleam. / Sic fusio cola videt i
 pot nec tagi rõe magne sũbita i qũbũ fieri
 et cõis ad suos pũculares cõsũs. sic a
 loꝝ ignis: q cõis e ad calorẽ pũpũ 7 allec: sũt
 sua pũcia. 7 p illũ qdũ pũciare cõẽ e ad oi
 uerũ iudiciũ. sic visũs: q iudiciũ facit de albo co
 loꝝe tẽ nigro viridi 7 rubeo: 7 de rebꝝ pulchꝝ
 7 turpiꝝ. Et idẽ de gustũ: q cõ iudiciũ facit de
 sapore dulci 7 amaro de vino qd 7 de aq cal
 da 7 frigida 7 de sapore pomi 7 de sapore pfi
 ci. 7 sic de alijs rebꝝ sũt sũt. / Sic mũchois
 ita vñ p vitatẽ qd e fõũ gũal 7 pmaia. Sic
 bonũ bonitatẽ 7 magis p magnitudinẽ. Et
 ita e et diuersis nãmũ p diũs: sic vñ p pco
 rdã dãn pluriũ bonitatũ i vna 7 p pco rdã dãn bo
 nitatũ i vna cõmũdia. 7 sic e et p pco rdã dãn sũt

Et si q̄ sensus cōis bilicū accepit a trāco dā
li 7 vegetalī: sibiecta sensata vniūcat: i q̄ b̄ p̄na
p̄ricularia sustētāq̄ sunt cū nō dālī 7 vegetalī
qm̄ sensus cōis ē q̄ li sua sp̄e t̄ nū p̄ndat b̄
q̄ sūt cū sua cē: mō vñ dālī 7 vegetalī. s̄c ve
getaliā pōmēt q̄ vñ t̄na 7 ceteris dīs i
getādō p̄na et sp̄e sua 7 i dādo fēpaz et elī
s̄c fō: q̄ stat supra magnitudīe bonitāt p̄a
tis vñm̄ 7 cetera. Et p̄ b̄ 73 q̄ sensus cōis ē
fōrmis i sua b̄tate: sua p̄ricularia cōtra sūt 7 b̄m
q̄. et cōi sibiecta fōmūcat. v̄ ceteris mōcō.

Debitis arboris sensualis.

Branche arborū / ſeu ſualis ſūt. c. vj
viſus audit⁹ odorat⁹. gñat⁹ tact⁹.
et affat⁹. Quē qdē affat⁹ pba uñ
c. ſo: et ſenſu. t. b. i. tractat⁹ qñ te
illo ſect⁹. Branchas oꝛt. c. t. nō ples nōq mī
ſi ples eñt: b. qd pñtēdū ſup hūc. qz ſup
fluat⁹ nā ſuſtinet nō pōt. Et ſi mī eñt nā
vacuitatē ſuſtinet: qz ſuſtinet nō pōt. ſi ſi vi
ſus nō eēt: eēt viſibilitatē rēp vacua: t. ad alv
quē ſuñ ſe nō hēt. Et ſi affat⁹ nō eēt: locubo
qñ nō cadet ſi pñtēdū qñ ſenſu: eēt in
vanū i. b. qñ ſe ad alqñ ſi nō bñt. Idē t. ex au
dit⁹ t. ceter⁹ ſenſib⁹. Sūt g. c. ſenſus ēz na
ture copalpalis nātūre: t. b. c. r. et dñdus cor
pis. t. cūz ipſe attingit pñtēdū pñda corpora /
pñtēdū oīa imaginabilia t. ipſe ſup ipſa. opponet
c. ſenſus eēt pñtēdū ſpales t. copales: vñ cōſe
ſus pñtēdū: qñ ſūt t. ſua eēt qñ bñt ſuſtenta
t⁹: qñ eēt nā copalpalis qñ pñtēdū. Et b. c.
branchē ſūt arborē gñali (qz arborē ſenſualē
vocat⁹) qñ gñales ſūt ad oēs branchas ſpales
ididuoqñ atatorū. ſi viſus: qñ pñtēdū ad
viſū bñt eēt adqñ t. pñtēdū. qñ ad mī bñt a
gñales qñ ſi ſe pñtēdū bñt a gñales t. ſpales.
libet branchas bñt ſua pñtēdū: i. qñ ſuſtē
nt. ſi viſus: qñ bñt a gñales tripler in ſe pñtēdū. 3.
nā. vñ dñlē. vegetatē. t. nā ſui ſenſus cōis.
t. viſū pñtēdū t. ididuoqñ. ſi oclī pñtēdū ſūt dñ
tē vegetat⁹ t. ſenſat⁹. t. idē t. audit⁹ t. ceter⁹ ſen
ſib⁹. Et t. hīc ſenſib⁹ loqñ pñtēdū t. bñt a mī
do: qñ poterit: vñ ſuū ſalutē nō loqñ oꝛt bñt
nō poſſit cognōitō bñt eñt a mī t. cōz t. t. naturas
et t. cōpōnōnibus et modis.

De vna.

Uisus ē beāta triplē: ēz q̄ supradīzē. t
in loc⁹ stat i odie: t illud qd ab odie vi

la. bu. inter. p. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844

1. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 2. *Alnus* *incana* *Mill.*
 3. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 4. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 5. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 6. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 7. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 8. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 9. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 10. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 11. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 12. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 13. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 14. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 15. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 16. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 17. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 18. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 19. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 20. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 21. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 22. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 23. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 24. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 25. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 26. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 27. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 28. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 29. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 30. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 31. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 32. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 33. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 34. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 35. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 36. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 37. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 38. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 39. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 40. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 41. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 42. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 43. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 44. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 45. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 46. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 47. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 48. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 49. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 50. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 51. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 52. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 53. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 54. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 55. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 56. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 57. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 58. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 59. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 60. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 61. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 62. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 63. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 64. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 65. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 66. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 67. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 68. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 69. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 70. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 71. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 72. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 73. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 74. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 75. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 76. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 77. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 78. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 79. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 80. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 81. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 82. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 83. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 84. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 85. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 86. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 87. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 88. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 89. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 90. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 91. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 92. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 93. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 94. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 95. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 96. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 97. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 98. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 99. *Alnus* *glabra* *Mill.*
 100. *Alnus* *glabra* *Mill.*

deri pot' e' tagite e'e' e' brachae d'al' / 7 marie de
na lignis / 7 a' / cu' lignis / 7 a' / diaphanas
lira sint ad videndu' / 7 ad remouendu' vmbra's
q' sunt p' aqua' / 7 terra'. Et illud q'd i' odie e' ve-
getate e' de na' vegetatiue. i' q' sit e' / 4. brachae
de q'd d' e' / 7 de videri no' pnt i' odie neq' ta-
gi. cu' ita sit: q' vegetatiua sit insibil' / 7 itagibil'
Et q's suap' brachap' sua' b'et officiu' i' ocul'. sic
p' appetitu' po' visua' se b'et ad obm' sua' p'p'u.
vs ad visibilitate'. Et recta retinet luc'e ignis / 7
diaphanitate' ac'i i' linea. q' e' int' visibilitate' / 7 vi-
sibilitate'. 7 digestiua digerit sp'os vmbrosos:
q' sint dare / 7 lucide. 7 repulsiua vmbra's remo-
uat. sic ignis: q' e' ad caliditate' frigida'tez remo-
uat. Et e'e' visus videri no' pot' neq' tagi. 7 sup
alias e' forma. 7 e' supra ipas i' magnitudine bo-
nat' p'la' / 7 e' p'p'os e'e'cos s'it. 4. vs visus
visibile videri / 7 visibile co'e. et q' visibile pri-
dant' e' ididuat'. sic visua' o'dop' petri. q'd est
vna p' sua visus. 7 visibilitas: q' e' de e'e' visus.
7 videri: q'd e' ac'p'ad' q'd e' i' tra. ita q' et istis
trib' p'rib' p'sistit visus petri. 7 hic visus e' brachae
sensu' cois. Et visibilitas q' e' extra: e' sic vi-
sibilitas p'p'u' t'p'i: q'd e' obm' remou' i' q' no'
e' de e'e' visus petri. s' p'p'at' i' sp'e' e' visibilitate'
q' e' p' visus petri. 7 q' sensata e' 7 suscitata i' o-
culis. Et digestiua digerit visibilitate' extra i' vi-
sibilitate' intra. sic digerit pan'e' i' carne' 7 vinu' i'
sanguine'. Et et b'ec' q' al' p'p'at' q' e' videri / 7 o-
p'p'at' e'ale: vt sit visus: q'd e' desideratu': vt videri
a' / 7 i' q' visua' q' e' b'et. Et q'd petri s'it da-
na vegetati / 7 sensata. 7 equi' visibil' e' q' p'p'
videt. Et int' odos petri / 7 equi' e' vna linea p'
ac'e' 7 sp'ad' q'd e' int' o'dos / 7 equi' ext'na. 7
beclina' p'posita e' et trib' natura. de d'al' i'. ve-
getati / 7 sensatu' / linea ext'na i' t. 2. p'p'at' t'p'i
nata. vnu' p'p'at' e' illud: q'd e' p'p'at' cu' eq'. 7 a-
lind' q'd e' p'p'at' cu' ocul' petri. Et p'p'at' p'p'at' e'
7 terminatio lineae stat' p' quantitate' d'icte: a' q'
oculi petri / 7 equi' s'it co'p'a i' vno loco no' ex-
na / 7 abiuice' d'icte. Et q' d' e' arbor' s'esua'
e' g'nal'e' e' triplicata de na' d'al' vegetati / 7 t'p'i
a'le' t'p'i a'ia. s' i' odie petri e' sensata s' b' vno
co'p'e: i' q' p'p'at' lineae g'nal' i' t'p'i i' odos / 7 i' q'
intra i' equi': q'd e' alind' co'p'. q'd q'd co'p'e' v'v'
sibile p' sua visibilitate'. q' e' vna de suis p'p'at'
e' b'et. p' quantitate' i' suo colore. i' q' linea q' e'
extra: p'p'at' p' p'p'at' e'ale. Et q' visua' q'd e'
i' odie petri: ad suu' p'p'at' visibile se d'al' r'oe ap-
petitu' n'al' / 7 appetibilitate': digestiua digerit vi-

sibilitate' extra. q' no' e' de e'e' o'dop': i' visibilitate'
itra. q' e' e'e' p' visus petri. Et i' o'di petri a'ri
g'at' equi' a'ic visibilu' ad equi' p'p'at' t'p'i. sic
color eq' venit ad odos petri. q' q'd color no'
pot' venire. q'm si v'v'et: sua' p'p'at' s' b'et e' q'
v'v'it. Et q' visua' po' petri v'v'et ad obm'
q'd si facit: sua' p'p'at' s' b'et q' s'it o'di v'v'it. Et
q' mo' v'v'it ill' eq' p'p'at'. Et sic mo' eq' i' al' b'
sensibil' e' co'p' p'p'at' t'p'i. Et q' d' e' brachae q'
e' visus: a' b'et e' n'al' r'oe b'et: q' os p' visus
accipit q' necessarii s'it ad v'v'it' / 7 ad b'et
s' b'et. Et visibilitas e' t'p'i i' o'dop' e'ale. q' i' se
ipm' s'it i' d'icte visibilitate'. vt i' mag'na retu-
neat: q' b'et ad domu' sua' redire i' d'al' / 7 leo
ad f'ore. 7 sic de ceteris rebus similibus.

De auditu.

Audit' e' a' brachae arbor' sensual'. 7 e' ita
ampliat' et trib' n'al' sic brachae: q' e' vi-
sus. Et ita p'p'at' calidu' / 7 sic' q' p' alia' p'p'at'
one. 7 i' o'dop' q' d'icte s'it p' mag' calozes
mag' sonabilia s'it. 7 p'p'at' sono remou' q' alia
q'm s'it tacta. Idcirco aures s'it p'p'at' de ca-
lida / 7 sicca. 7 p' ipas colera' expellit sua' sup'flua'
nate. cu' ita sit: q' co'p'e' q' ext'it de a' b'et: s'it p'
p'p'at' calida / 7 sicca. Et q' d' e' auditu' / 7 audit'
q'd e' vna de suis p'p'at' e' b'et. 7 e' audibile: q'd e'
de e'e' audit'. 7 e' audire. q'd ext'it e' ambob'. 7 ex-
it i' e'e' audit'. 7 i' illa nascit'. 7 remanet vna de su-
is p'p'at' e' b'et. Et i' istis trib' p'p'at' e' b'et audit'
suscitatu'. sic voluta' e' q' suscitatu' e' i' suo p'p'at'
lino volubili' velle. Et e' vna audibilitas cois
q' e' p' 7 de e'e' arbor' sensual' ext'na i' a'ere i' lapi-
de / 7 i' ligno. 7 i' na' d'al' vegetati p' p'p'at' qua-
titate' suscitatu'. Et i' o' cu' lap' tagit' cu' ferro aut
a'et cu' v'v'it: ext'it illa audibilitas i' actu p'p'at'
s' b'et i' p'p'at' de tactu'. Et illa audibilitate' am-
g'at' auditu' i' suo p'p'at' audibil'. q'd e' de sua e'e'. q'd
cu' audibilitate' ext'na p'p'at' i' sp'e'. Et cu'
s'it i' d'icte digestiua digerit i' audibilitate' itra. e'
q' de visu d' e' e' / 7 et bac att'icte' e' q' vnu' au-
dire a'contale: et q' b'et i' v'v'it i' v'v'it i' b'et au-
dire: q'd e' vmbra'. Et q' d' e' auditu' e' ad v'v'it. au-
dit' s' b'et s'it i' memoria' ext'na t'p'i a' b'et. 7 p'p'at'
possit e' ididuat' i' mo' ad recipiendu' ext'na su-
tura. q'm s'it auditu' a'ia mo' v'v'it no' b'et
r'et. nec b'et co'p'e' co'p'e' de co'p'e' nec de suis op'v'
b'et possit. Et etia' auditu' p'p'at' s' b'et arbor' se-
sual' / 7 sua p'p'at' ext'na s'it. s' b'et quos recipi-
ut s'it a'contale: et v'v'it 7 venire p'nt ab'q' co'p'e'
p'p'at' ip'p'at'.

Er. sensualis.

Preceptors:

Odores: ē s. bācha. 7 est triplex: ē qd dōc ē est de visu. 7 opatio visu 7 in odore ē significati b. qd de visu 7 auditu dōc ē. Et su a linea qd ē int illū 7 obm ē de plectōe calida 7 būda: quī p calorē p odoratū amātiā ē. 7 et ē reseruatā p potēōē qd sit extra respirādō 7 qd odorēs sufficiat qd de pōne sūz odorabi lūi creūt. Et i b. passu ē significati: op oia ēta i mico arbori dāto sūstāt: 7 et ē p oia vadit 7 venit. sic odorēs p lineā 7 p suos ter/ mios. Plaus ē istū p calorē dāle ad odorā dūcē aures ad audiedū. Et odorabile ē sūz arboris dāto sūz p mplex odor qd senn. 7 p odorāta ē cosa fesus 7 p fesus cois. 7 mltū qd ē et pte vegetatiō. 7 in odoratu sūz bāche vegetatiō: qd qd sūz bēt offiā i odoratu: ē s hoc qd de vegetatiō dōc ēi cā de visu. 7 odorā tas necessari ē ad viuēdū rōc mō cordis et pulmōis: qd vapores qd sūz itra epellūt et ēti ē digestiā 7 epullsiā. Que dōc digestiā illos vapores i feces digestiā ēz epullsiā extra epellit. 7 appetitiā 7 ppetit alios nonos vapores quos odorāz respirādō i pōnit ad refriger/ rādiū qd māq calorē. 7 delectādiū nāz i bōis 7 sūis odoribz 7 placētiā ad odorādiū quos retētiā refert: quousq sūnt digesti. 7 et pulsiā māz et offiā illos epellit extra.

இருள்.

Gustas ē. 4ª brachia. 7 ē mple: h̄z qd ē
alms dñi ē. Et sn̄ obñi ē fapoz. Et p̄
q̄ sc̄ b̄d ad obñi ē gustatīa. Et ut̄z qd ē et p̄
clatīc: ē illud: qd ī pmo tāgr vident p̄ol. Et
illud qd ē et p̄te vegetatīc: fapoz: qd ē gustatīa
līcē fēfūs ī qd naldm 7 c̄nt. Et ī f̄s qd nact
tur 7 c̄nt ī cē bōis. 7 ferrū ī figura dant. 7 ca
lctatī ī f̄p̄caloz. Et illud qd recipit h̄z: qd na
scit ī illo 7 imat ē gustatīc: qd ē et cē gustatī
ut. Et et abob⁹ m̄t gustat: qd ē et tūa ē. Et o
neoz 3. sūt et cē fēfūs obñi. Et gustat: qd v̄nt
et nact ē b̄i⁹ qñē ī gustare accipiat: ad q̄līqua
ra b̄i fapozē d̄banoz: qd comedatō 7 bibedō
īmat. Et q̄ ī c̄bana veniat ī d̄m̄b̄ oñm f̄s
7 p̄tīonm̄: p̄nt et p̄clīnē īntē d̄m̄b̄ et gustat
no ad gustatīc. h̄c pip: qd p̄pat līnē calidā
et fīcā. 7 acurbita frīgīdā 7 b̄ūdā. Et īntē
nē sūt et p̄t arbores d̄alīs. Et fapozes qñ
b̄nt: sūt et p̄t potēne vegetatīc: q̄ illas vege
tar carbores gñālī ī sp̄ā cū sūis brachīs. 7 lī
nec q̄ sūt: et fēnsīa f̄atī fapozes cō fēnsīa fēnsīa

i pñib' celi' sensus. Hic s'cñs q' d' gñs' n'cñ' Sapientia
munda
est ad viuendum: qm' sine ipso aialia viuere nō
possēt: qm' ptes illa s'bz pñstētē viuere non
possent nec pñlonā pñctatē sustinere. et quā
seq'at' i s'bz corruptio et diminutio. s'z rōciba
riop' q' ab atra veniūt et irrant comedēdo et bi
bēdo: ptes s'bz pñstētē. Et iō possūt ē pia
tūi i comedēdo et bibēdo p saporē: vt appeti
tus occideret illa mouēdo aialia ad comedē
dus et bibēdum cux naturā planti.

De tactu.

[illegible]

Deafness.

Affatus est ille confusio: p̄ qm̄ manifestatio fiti
 somno: q̄ in una p̄cepto. sic bō: q̄ loq̄tur
 bō: q̄ cogitat ⁊ auiō s̄it. sic gallina: q̄ clamat
 filios suos. sic affatus est unus triplex f̄i ceti
 f̄iūs. qm̄ acribi ponit vocē ⁊ vegetat̄ia pōt
 plantā desideratā ⁊ i p̄cepto c̄is digēdit: et q̄
 bōv̄i cr̄i. ⁊ sensus pōt sentire auditū i mai
 festādo rē acceptā p̄ lincā motū ⁊ p̄cepto v̄f
 ad manifestatōē q̄ fiti i sermōe. Et times ē a sen
 siuō v̄f q̄ ad sensibile. ⁊ lingua ē organū q̄ d
 mouet lincā. ⁊ manifestatō ē cōbr̄i. ⁊ affatus ē

Pro corroboratio Jacobi Pazzi Petri Vnde Aug.
i. 20. 4. 30. Port. ympera. r. c.

pō. et mori ē illi. Et de isto sensu locuti sum⁹
diuina suo tractatu. Et ē sensus nūq̃ necessa-
rius ad viuēdū. et ad moralitates adq̃rēdū. et
ad seruēdū. et ip̃s amādū. et laudādū. et
bonorādū. et q̃ aliq̃s alioz sensuū. qm̃ cū nul-
lo ceteroz sensuū pōt tractari de deo ita bene:
sic cū affatū: ip̃s nōiat et docet laudat et de-
cat. et audit: nō facit tñ b⁹: qm̃ passine suū no-
mē accipit. et affatū: ip̃s nōiat. Et p̃t b⁹ af-
fatū ē magnobilis sensus q̃ aliq̃. qm̃ ē magis
p̃t finē: p̃t q̃ oīa cōia sūt crata. v3 ad cognō-
scendū deū. et amādū. et laudādū. Et p̃t b⁹ af-
fatū p̃t in crato pōiat q̃ ceteri. sic apostoli: q̃
ascenderūt ad mā p̃meritū p̃loq̃ de deo q̃ p̃ a u-
dire: v3 q̃ p̃ aliq̃s aliū sensū. Et adhuc aff-
fatū: q̃ se bēt ad vilitatē publicā et regimē. et
oīa aliū sensus se bēt ad vilitatē sp̃alem. Ali-
mag⁹ i cōueniētiā forcti affatū nō cēt vna brā-
cha sūt cōis: et q̃ p̃ pōiat de vilitatē q̃ ceteri
(sensus.

De ramis arboris sensualis.

Rami arboris sensualis sūt sic mem-
bra: q̃ b⁹ t̃renouatio p̃ vegetatio-
nē. et p̃positio p̃ elatū. et cōcatio
sue cōtas cuiusq̃ sensu p̃ sensitiāz
qm̃ sic q̃z brāchap bēt suū ramū: b⁹ qd̃ i pōe
no apparet: sic sensitiā i q̃z suaz brāchap suū
bēt ramū. Et illos ramos membra appellā:
qm̃ i illis et ex illis sit monatio ididua l folioz
flop et fructuū. In hōie sūt membra cor ep̃ar
sp̃e pulmo et cerebrū. Et ista sūt intra: et q̃b⁹
membra q̃ sūt extra: v3 affumūt. v3 caput bra-
chia et tibie. Et illud qd̃ ex istis membris videri
pōt et tāgē: et p̃te arboris elatū. Et illud qd̃
i quoz membroz scq̃ p̃ gnatōz corruptōes p̃-
uaret t̃renouatōis: et p̃ arborē vegetālē. Et
illud p̃ qd̃ illa membra sensata sūt: ē p̃ arbores
sensualē. Que qd̃ membra sensata sūt: et sen-
sus cōis: q̃ i membris sensatis vegetatis et elat-
tuos rāos enēdit. q̃ sūt de sensitiō sensibili se-
nre. Et q̃ de membris scq̃ videri audire odora-
re gustare palpare t̃mari: stat cōtas cuiusq̃ sen-
suū p̃ ramos. q̃ cōez bēt v3 t̃ra et q̃ viuūt
rami extra: i q̃b⁹ iustitāta sūt istra. sic oculi in
capite et man⁹ i brachiis et pedes i tibis. Et
brachia et tibie sūt membra: i q̃ i illis iustitāta
sūt illa istra: q̃ v3 v3. et sunt branche b⁹ respe-
ctum trundū est in .3. numero.

De folijs arboris sensualis.

olia arboris sensualis sūt tripli-
a. sic q̃ntas ignis: q̃ p̃t ad arbo-
res elatē. et q̃ntas saporis: q̃ p̃t
ad arborē vegetālē. et q̃ntas senti-
bilis: i q̃ calor et sapor sentiūt:
ē de sensualitate. Et idē ē de q̃nta et ceteri a-
cidēb⁹. Et p̃t b⁹ m̃ta sūt qd̃ accēna i aliis
b⁹ m̃tione nūq̃ arbor: q̃ se m̃tē: v3 si vna
arbor sensual ex trib⁹ hīs p̃stima. v3 et nā e-
lemētali vegetali et sensuali. Sic accēna arbo-
res elatē vegetalis p̃ torā b⁹as se enēdūt: sic
accēna nāse sensualis se enēdūt p̃ torā arbor-
res et enēdūt de sensu cōis. Et p̃t b⁹ qm̃ ignis i
corpore vegetato et sensato calorē suū enēdit:
sensus suū sentire enēdit i sentiēdo illuz calorē.
Et idē fac i sentiēdo sapore q̃ digestia et
tendit i gustare. et placitū i videri: et et illo sa-
pore p̃ vegetatiōz enēdo et placitūz bēt sensu-
tua. Et idē de placitū qd̃ v3 p̃ appetitiāz i vi-
dere tāgere odorare et i audire. immo: q̃ for q̃nt
sup̃ i sensitiā i suis accētib⁹: p̃t enēdūt accēna: q̃
i foris i ferorib⁹ enit. sic olea: q̃ i suā sp̃ez p̃t
i illud qd̃ assumit et oleastro: i q̃ ē i scita. ve-
ritū sic argēus remanet i barnio: q̃ ē de ip̃o et
de cupro: sic accēna q̃ iūt et foris i ferorib⁹ i su-
te ip̃ie i ferorib⁹ remanet. q̃ntē idēta sint et ac-
cidēb⁹ folioz sup̃ioz. Et p̃t b⁹ iustitāta accēna i
p̃tina et diucreta q̃ntate. In p̃tina rōe m̃t-
tiōis folia: p̃z ad iustitāta m̃tē sūt. In diucreta:
q̃ nullum accidens suum p̃prium subiectū
viniūt: q̃ntē intret cum alijs m̃tioneib⁹.

De floribus arboris sensualis.

Lores arboris sensualis sūt tripli-
ces. sic i oculis quoz flos ē vide-
re. et oculi istra sūt ad viderē: vi-
dere ē illi: v3 videri obitū colora-
tu: i quo qd̃ videri ignis lucem
suā pōt et aer sua diaphanitatē. Et digestia vi-
gent sp̃es: et q̃b⁹ videri p̃stima ē. qd̃ qd̃ videri
re ē accēns: sensus q̃ ē visus. Et quo videri ac-
cēns videri iustitāta idēta ē de quo i brācha q̃ ē
de visu dē ē. v3 ille b⁹ iustitāta sit ad viderē es-
sēderā: qd̃ v3 i i sua iustitāta v3 facies ho-
mīs: q̃ i sp̃edo videri: i quo iustitāta facies ē ip̃s
sa rōe arboris elatē et vegetālē: q̃ cū sp̃edo p̃n-
cipat. et enā cū oculib⁹ cū facie. et cū linea: q̃ i
medio b⁹ p̃cipatōz ignālē. et idē scq̃ de flo-
re audire et de florib⁹ alioz sensuū et de florū

tes et subtilitas sunt for: qd sunt rōes i arborē / sensuali ad grossitatem mīp: et ad subtilitatem formam. sic mā dātor: qd ē grossa et spissa i formis illor: qd sunt sibilis et mā vegetatūe: qd sibil ē ē pparitōes mē dāne. et idē de mā sensitiua: qd sibilior ē qd mā vegetatūe. et idē de formis: qd qd dā sibiliorēs sūt qd a vitē matūs dōz ē. ¶ Leuitas et pōderositās sūt for: gñales. rōē qd in arborē sensuali sūt pīres leuitates et pōderositates. sic i eq: i qd ossa sūt gñia siue pōderosa. et cor et pulmo lenes i medulla sūt. quoz leuitas et pōderositās sūt p arborē dālē et nō p vegetatūē neqz p sensualē. et b: ē: qd vegetatūa et sēnsitiua pl: bñt de sibilitate et simplicitate qd arbor dāl ¶ Et plenitudo ē p tota arborē sensualē et cū sa nō pōt ēē vacuitas i arborē. qd sēnsitiua ē plenitudo. qd sic bonitas plena ē bonificatio bōi: sibilis i bonificare: sic arbor sensualis plena ē ēē dālīa vegetatūa et sensitiua. ¶ Et nū ē modū inspectōis et corruptōis sūt i arborē sensualē cū vacue. sic sba embnōis: qd nō ē cū pīca neqz for: qd sūt pō: qd vacue sūt sine: qd sūt et sic de alijs cāis sibilis. qd qd for: sūt plenē: cū i actu dūcūt. ¶ Et dūitas et pō sūt cū pmarie. qd nū rō arborē sensualē totus et suus pib: et sue ptes sūt et toto. sic eq: qd ē totū sue dālīe vegetatūe et sensitiue. qd sūt sue ptes. b: ē nō pōt: et si totalitas et pō nō cū cū pmarie ad totalitatē et ptes eq: et corpūs bōis. et sic de alijs idē dūis nāb: ¶ Et dūitas et cūctitas sūt for: me pmarie ad leuitates et cūctitates arboris sensualis. sic i eq: qd multū ē alb: i qd color ē i ter: sus. et i eq: būmo ē color pfulsus et cūctus. Et bec sēctitas et cūctitas sūt p dālē nāz. et qd eq: mag: bēt a ppetuū comedēdi p vegetatūa: itē sū bēt sapore. et cūctitas: qd nō comedīt sapozor: sa. sic cū comedīt herbā amarā. Et p sensitiuāz vīuū bēt sēctis: cū bēt odos dāros et pōssibiles ad vidēdū. et bēt cūctis et pfulsus: cū odos bēt i firmos. ¶ Et dūo et mo: sūt for: pmarie i arborē sensualē. qd rōē se bēt plures mo: i statōes pīcūares. sic eq: qd stat i vno loco tunc cū se nō mouet. Et stat alib: p dālē. et pinguis p vegetatōēz et sibilis p sēnsitiuā. Et eq: b: qd ē p statōē oīs mū pōz. Et ē mouēs et mo bil rōē mo: gñal. et qd se mouet de vno loco in al: et mo: pīle local p dālē. Et i eq: ē mo: bēt et mētū. et ille mo: p vegetatōēz. et i eq: se mouet ad ea: qd videt et desiderat: ē ille mo: p sēnsitiuāz ¶ Et dūo et mollitēs sūt for: pmarie ad ar

borē sensualē. qd pīres bēt mollitēs et dūctiles pīcūares et gñalib: cūctas. sic caro qd ē mollis et ē mollis p pōz dālīa. et ossa qd dura sūt p ipas. ¶ Elegancia aut et sensitiua simplici bñt vniū neqz mollitēs. sic leuitatē nō bñt neqz pō: et dūctilitatē. verūm i eq: sūt for: i qd i formā i illo formā dālē. et qd dūctiles et mollitēs pīctitē ¶ Et dūctio latitudo et pīctitas sūt for: pma ne ad logitudines latitudines et pīctitates: que sūt i arborē sensualē. qd sūt tñ: p arborē dālē. et b: ē: qd sūt de grossa mā ē pparitōes mē: quā bā bēt vegetatūa et sēnsitiua. qd mā cū h: ē tūa sibilis et ita pap: de nā bēt corpālī: qd neqz ēē sibilis iō: go amplo et pīctio. sic corp: bōis: qd ita pap: bēt de bīa mūtate: qd se nō suffic ēē bīa nā ¶ Et idē de bonificatiōē qd ē p sibilis bonitatis: qd p se nō suffic ad ēē sba. sic pō qd nō suffic: et sit totū. ¶ Et dūo i eq: sua logitudo latitudo et pīctitas sūt de ēē dālī. et oīs mētū p dālē p vegetatūa et sensitiua sūt i formā. qd i tūa cūcti di pīcti iō: go amplū et pīcti: sic p dālē dūctis oīs cūcti dūcti. ¶ Et dūo bñt et ac: sūt for: pma: nel arborē sensualē. sic i eq: i qd sūt pīres pīctitē ac: et robā sibilis formis gñalib: (de qd dōz ē) cūctia. sic i eq: qd pōz bēt calidā et dālīa aqua sūt i qd aqua bibūt. qd pōt stat p arborē dālē. et vī gestio et trāsmutatio de frigiditate i calore sūt vegetatūa. Et i illa frigiditate quā sentit: cū aqua bibūt sūt illud sentire p sensitiuā. Et iō cūctia ē ac: et dālīa et trāsmutare vegetatūe et sēnsitiue sensitiue. Et i eq: equ: desiderat aqua bibe re: et aqua bñt dālē. et bīctitas ē p appetitūā qd ē et vegetatūa. et i eq: aqua ē vīsa et vīsa et bñt sensitiue. ¶ Et dūo et sēctitas et tēctitas sūt for: pmarie ad arborē sensualē. sic arbor dālīa: qd ē p nālīa ad arborē vegetālē et vegetatūa ad sensualē: et qd b: eq: sēctitas et tēctitas vīa et pīa et tēctitas nūctis. et qd pō mīt cūctis pmaris: vī vīuū vegetatūe. Et idē facit ramū arborē dālīa qd sūt mē dūctitē. et agētia nālīa sba vegetatūa pducūt. Et vegetatūa p me dūctis se bēt ad bīctitātes: i qd sensitiua i ramis suis tēctis nūctis pducūt p sēctitā ramoz vegetatūe. Et i b: passū significatū ē ar gumētū: qd ē et dūctitā et vīa et dūctio. et tēctis sēctā mētū et pīa et dūctio et cūctis et am bāb: ad significatiōē cūctis reallū et sēctitē et sēctis et ante et tēctis nūctis et am bōb: sic eq: qd bōb: pīctis. ¶ Et tēctis et dūctio et mētū gē nērales for: ad arborē sensualē. vīdēt i lēone.

Tr. sensualis.

In q^o c^o remēti ē p^o arborē dālē. et quā vegetati
na māy mūltplicat: quā radices accipit et b^o:
qd leo comedat et bibat. Et cēnsū illud cōmē
nū sēnsib^o ponit. a^o b^o f^o d^o: q^o rētiā rētiē b^o:
qd venit. et digētiā illud digēti i maiora q^o n^o
tē q^o b^o qd cōspūsiā i feces expellit. Et q^o ē
p^osumat q^o nū ē: v^o q^o cōspūsiā p^op^o corru
ptōis expellit. q^o digētiō i gūiā dē ponit. v^o ē
rētiā rētiē et d^o b^o pōsiō p^o p^oetā et p^oposiō sū
tōis p^omarē ad arborē sēnsualē. sētiō lēone. in
q^o arborē dālō bēti d^o pōsiō dē: q^o agēis nālē
rētiā rētiā lēoni cōi vegetatiō: cū q^o lēo stat
i pōi arborē dālō. i a^o cū dūctū arborē sēn
sualē cū p^omarē oīs mū nā p^o et cū p^oposiō: q^o m
lū sētiā stat p^omarē. et q^o lēo sua mēbra bēti p^oposi
tōis q^o i lūta sua. cū lēo dūctū i tētiō sū nē p^o
p^omarē ad arborē sēnsualē. sētiō arborē dālō: q^o
dālō ē tētiō: q^o cū rāgūti cū arborē vegetā
tū: illū mū m^o i b^o q^o quā vegetatiā vegetati
edificat. Et b^o f^o d^o i gūiā cū tētiō dē: v^o sū i dū
q^o cū vegetat. Et vegetatiō rāgūti dālō ē
et q^o i pōi ad arborē sēnsualē rāgūti: dālō illū
nā illū bēti cū tētiō dē: v^o fōiō sēnsualē sū i n
dūctā. Et iō arborē sēnsualē i lēoni dālō ē p^o
tōis dūctōis sū i tētiō dē: q^o p^o agēis nālē tū gū
omniōs trēs nā tū rāgūti et rāgēdo ē cap^o p^o dū
nē i tētiō dē: q^o sū. Et dūctō et opāno sū p^o
p^o arborē sēnsualē. q^o rōe ordiō q^o bēti ar
borē dālō i fē sū radices sūa sū mūcū i cetera
sua p^o p^oposiō ē et q^o illa vegetatiō sētiō
opāno sūti cū ordiō dē vegetatiō sū opāno
iōis. a^o cū ordiō dē sētiō ē sū opāno iōis. Et b^o
apparet i lēo: q^o cū ordiō opāno nāl ē nāl
oīs tūi arborē. Et b^o sūtiō i rētiō sūti cū
p^omarē ad arborē sēnsualē. Et iō lēo sūti i
sūtiō i rētiō sūti. 3. arborēs. sētiō dālō: q^o m
sūti ad p^o sūti sūti. q^o ē. i illa p^o rētiō illū
sūti ad p^o sūti vegetatiōis. q^o rētiō ad p^o sūti
b^o qd ē dālō accipit. a^o sūa p^o sūti. i sēnsualē
illā sūtiō rētiō accipit ad sūti: et quā sūa p^o sūti
lēo ē. Et iō sūtiō lēo p^o dūctō ē sūtiō i rētiō
nāl oīs tūi arborē. Et dūctō dē op^o p^o et i
p^o p^omarē nature ad arborē sēnsualē. sētiō i dū
lēi q^o p^o dūctō ē mūcū i radice. i brācē et tū
cō: q^o nāsi et tūcō: i i sētiō cōtū. q^o i sūa
mētiō nāsi. Et cū vegetatiō p^o agēis nāl ē
q^o p^o dūctōis ordiō i cūti dālō: p^o dūctō i p^o
dālō: q^o nāsi ē cūti i vegetatiō. Et b^o dē fāci
sēnsualē. v^o nā sēnsualē: q^o p^o dūctō i sūmēti
lēo ē vegetatiō i sēnsualē. a^o cū tū i nāsi i fē

fima: remanet fima? et ipa idur? ¶ De pabi-
 tas ife pabitas sūt foze pmarie ad arborē fē
 fuale sic ī leone: quō ē calor nālis qd fūū pūz
 bō nō dūmūq; ad ignis. qz ab ipo dūcedere
 nō pōt. sic vegetatio fuas bianchas dūmitte:
 qz ī dūmitere: nō ēē hoc: quod est. nec parti-
 cularis sensus a sensu cō nō dūcedit. sic ptes
 qd fūū totū dūtere n pōt. Et cū ī leone bec qd p-
 dū fūū recedūt vs dūcia vegetatiā t fessia:
 illelo ī pmarie dūmit. Et ī b' paffu ē signifi-
 carū: qd simplicita remanēt ī suo nūō ī ppositis.
 ¶ De pōssibilitate ī pōssibilitate sūt cū pmarie
 ad arborē sensuale. sic arborē dūcia qd pōssī-
 bile ē: qd fēz dūcia et illa. t vegetati: qd pōssī-
 bile ē: qd et ipa sūt vegetati. t fessia: qd pōssī-
 bile ē: qd et illa fēz dūcia. Et be pōssibilita-
 tes fūe: qz ī qd arbor qd fūz pncipioz ad
 fūne t bec: pūz qd. Et nō ē oibz nūō arboribz
 pōt oēle. Et ī pōssibile: qm pōssit ēē fūz cur-
 fū nāle. Et ē ī pōssibile. qd leo pōssit ēē arbor:
 re dūcia: qz fūa leonate pōt ēē ī simplicita
 arboris dūcia. t vidē ē vegetati. ¶ Similitudo
 et dūsimilitudo sūt nē pmarie ad arborē sen-
 suale. sic ī leō ē dūcia et fūltudo actus ignis
 tē tē aq: ī qd b' acbe arboris dūcia fūa nūō
 pōmūt similitudies fuas: quā leo attritū vidēdo
 et rāgēdo. tē qd ē fūz nūō dūcia. Et vegetatiā
 ī pmarie pōmūt similitudies t enā ēē fuā nūō
 vegetati cibaria qd accipit t appetit bē t lūi-
 cū nūō affumēdi fuā: tē eripis vgar. Et fessia
 nūō nāle qd lēde fuā pōmūt similitudies: qd ipz cū
 lōze ītigiditate t fapozē fēnt facit. t enāz res
 vīpiles videre. Pōmūt ad huc arborē ī leō
 sic qd corāpōdes dūsimilitudies fuas. sic leos:
 qd cū gūstū fūmū bē vidēt et cibaria amara: qd
 nāle īb fōza lēo etatis vūlē bēnt fapozē. Et dū-
 cū ē tē fuīs dūsimilitudibz qd fūz spēs. sic pīcāt
 et equz qd fūz fīgo nō bēnt. t fice t alps rebz
 fūltibz. ¶ Quā corāpōta et t rāsmutatio ad
 arborē sensuale fūnt pmarie. sic ī lēo oēs. 3.
 arbores fuā pōmūt nūō. sic ignis: qd nāz pōt
 calefaciēdi. t vegetatiā nāz fapozēdi t fessia
 nāz vidēdi. Tē ignis t cetera dū pōmūt ī lēo
 nāz corpie: ī qd īpo pōmūt lōgū āplū t pfun-
 dū. t figurā: qd fūz circū t rāgū t qd rāgū.
 ¶ Et vegetatiā t fessia fūnt pōmūt īpo corāpōta
 tē qd fūz ptes corāpōle t fūltale. Pōmūt etiā
 ī leone t rāsmutatio tōz fōzāz qd fūnt pō t dūpō
 fūcū: qd fūnt ā t rāsmutatio. sic nūō et alio
 fūcū mutuo cūleo comedē. et nūā carne ē t rā-

Et. sensualis.

malitia māz carnis leonis. ¶ Quia et umbra
fuit cāe pmarie ad arborē sensualē. sic i leōe in
quo ignis ponit lucē q̄ ē iſtrā ad vidēdā. et aq̄
et terra q̄ ponit umbra p̄ quāz pellis leonis
hēt colore p̄fusu. Et digesta illa lucē facit in
oculis digerētib⁹ illa q̄ ducit claritatē: et dige
rit umbra digerēdo illa: et q̄b⁹ umbra vāt. Et
sensitia lucē ponit: i q̄ i sua ipſione p̄pāz a ca
pit. et i sua ſpecte ip̄az naſca et ſtare facit. ſic i
igne q̄ ē i oculis leōis. et p̄ illoz q̄ ita ē ſen
ſitiva vegetata. et idē ē de umbra. Et i b⁹ p̄
ſu cognōta pōt q̄ i abſcūa ſolitoz lumioz i q̄
ſtat leo i umbra ita p̄t: ſic vinū i āpulla. Et
iō leo facit umbra q̄z illas ptes i q̄b⁹ ſolū
mē ip̄z n̄ tāgūt. ¶ Quia p̄t et ſup̄fides ſūt
cāe pmarie ad arborē ſenſualē. ſic i leone: i quo
arbor dō p̄t p̄tūa ponit lineas et ſup̄fides q̄ ſūt
de ſua cē et nā. P̄tūa vero ſunt ſic ſūt radices
et lineae ſūt i q̄z amplū et p̄fūdus. et brachē ar
boris et ſup̄fides et amplitudinē et p̄cipitationē
lineaz et de p̄tūa dō ē i n̄ vñā et alā. et p̄
cū q̄ vegetata ponit i leone ſic ſue radices. et
lineae ſūt ſue brachē. et ſup̄fides ē ſic ſapor: q̄ ē
ſup̄fides i mē tactui cū: q̄ ip̄z ſaporat. Et
idē ē de ſenſita: q̄ i ſapore ponit ſcū et oculos:
q̄ ſup̄fides a m̄gūt et ſua p̄tūa ſenſata i ſentiēdo
vidēdo audēdo. et lineas ſenſatas: ſic ſūt ſue
brachē. ¶ Rectitudo ſup̄fides et figura ſūt p̄
p̄t ad arborē ſenſualē. ſic i leōe i q̄ arbor eſta
lis. 6. ponit rectitudinē: i q̄ leo ē i illa p̄t: q̄
verti p̄t: i q̄ leo ſe venit i pte dextra vñ ſini
ſtra. P̄tūa etiā i ip̄a figurā circularē triāgla
rē et q̄drāgularē: i q̄ i ip̄o m̄iſeſte apparet
et i q̄ b⁹ q̄d de figura i ſuo tractatu dictus ē. Et
vegetaria i leone ponit rectitudinē. q̄ illa q̄
et comēſione digerit: q̄ comedit: et p̄ ſua iſe
m̄i ſecce p̄t. et digesta ſup̄ et i oēs ptes: i
q̄ dat a d ceterp et ad caudā et ad brachia dē
trū et ſiniſtrū et ad pedes et ad donū alū et iſtū
et illo ponit figurā digerit i ſpē leonis q̄ i ſe
mine cruda ſuit et p̄ſa. Et ſenſita dō ponit re
ctitudinē i. c. ſenſib⁹ ſenſata et figurā leonis
i et ſenſib⁹ alioz i ſup̄fide ſenſata. ¶ Quia ſen
ſitiva et ſeminitas ſūt cāe pmarie ad arborē
ſenſualē. ſic arbor eſta q̄ i leone ponit maſculi
nitatē rōe nēquā hēt a bonificacūitate mag
nificacūitate et a ſenſacūitate. et ſic et alioz formā
maſculinitis. Et ponit i illo ſeminitatē rōe nē
bonificacūitate magnificacūitate i ſignificabili
tatē. et ſic et ceteris materiis ſeminitis. Et rōe

b⁹ ſūt i ſpē leonitā i leo et leoniſſa. et vegetaria
i illo ponit ſua ſenſa maſculinas et ſeminitas
vz vegetatūitē et vegetabilitatē. Et idē et ſen
ſitiva: q̄ ponit i illo ſenſa maſculinas et ſeminitas
ſic ſūt ſenſitatas et ſenſibilitas. Et iō leo ē i le
oniſſa a gēs nāle i dādo p̄ dāre et i vegetādo
pvegetare et i ſenſando p̄ ſenſare. ¶ Quia dō
ſenſitas et ſtrictitas ſūt nē pmarie i arborē ſenſita
ali. ſic i leone: i q̄ dāta pō pōt mēbra et iſtra
ē q̄ ſignificatū et i ramis et i ſtonib⁹ ſue arboris
ponēdo ſua mēbra. vz cor: q̄ par caput et bra
chia. pōt etiā iſtra: i q̄ ponit man⁹ et pedes et
odos et dāre. Et vegetaria i illo ponit mēbra
ē gēs adēz corruptionē et p̄tūa et renouatio
nē ſomaz vcep et nouaz. et pōt iſtra: i q̄ po
nit bāidū nutritiāle: q̄ vñ ſome i ſaporā/
do et digerēdo et alijs. Et ſenſita mēbra ponit
ſic vñ ſua vñ ſibile et videre. q̄ ſūt mēbra et ra
ni vñ ſus. et ponit iſtra ſic videre. q̄ ē ſos. q̄
nē et de vñ ſus nec vñ ſitū. et ſic et alijs. ¶ Nu
trimenti i ip̄ſo ſūt cāe pmarie ad arborē ſen
ſualē. ſic i leone: i q̄ dāta pō ponit nutritiā
ē nāz quā hēt nutritiā. ſic bonitas et magnitu
do: q̄ b⁹ et mag⁹ dūrare nutritiā. et ignis: q̄ nu
tritiū caloz et a ere et i terra calefacēdo. et po
nit ip̄ſiones ſue ſpē i b⁹: q̄ leo ē et. 4. dō: et
bē radices trūci brachias ramos folia flores
et fruct⁹. ē q̄ i arborē ſenſuali ſignificatū ē. Et
vegetaria ponit i leone nutritiā: i q̄ dat et
pōt nutritiā: cū q̄ nutritiā ſemipm et dārtis
q̄ accipit. et i illo ponit ſua ip̄ſione: i q̄ et dat
appetitū et alias brachias. et idē et de ſuis ramis
et ceteris p̄tūa arboris vegetal. Et pō ſenſitiva
ponit i leone nutritiā: i q̄ i ip̄o nutritiā vider
gūſtare tāgere et. et ponit i ip̄o ſua ip̄ſione: i
q̄ i ip̄o ponit vñ ſibilitatē: q̄ ē ip̄ſio vñ ſitū. et
videre: q̄ ē ip̄ſū et ab ab⁹ p̄tūa. et ſic et ceteris
p̄tūa ſenſitū. ¶ Inferio et p̄tūa ſunt cāe p
marie ad arborē ſenſualē cū ſenſa i naturā m̄i
arbor. ſic i leone: q̄ dāta pōt ſenſonē ē nāz
ē credi. quā ſe p̄tūa ſic ignis: q̄ i ſuo calore i
ſit a ere. et q̄ iſtō cū bāiditas calida. Et po
nit i leone p̄tūa: cū ſac ip̄z et p̄tūa et vñ
ſpāz p̄ ſe ſtāt. et ſic ip̄z et p̄tūa et ſenſa: i q̄
ip̄z ſac a leone gēare et dāre. Et vegetaria
ponit i leone nāz iſtū: quāz hēt iſtū i m̄i
carnis: quā comedit materia ſue ſpē: q̄ ē leo/
mine. Et ponit i ip̄o p̄tūa: i q̄ et p̄tūa ve
getia vegetalē cibaria q̄ accipit ſua ſpē q̄
naſcūt et cū. Et ſenſita pōt ſua iſtū: i q̄

Ar. sensualis.

ferit sentire i brachiis leonis et i ceteris suis p^{ar}ti-
b^{us}. Et ponit p^{re}sentat^{io}ne i^o ip^su^m fac^{it} p^{er} seips^um sensu-
tu^m et i^o p^{er} se sentire fac^{it} alteru^m leone p^{er} via^m g^{ra}ti^{as}
¶ Indiduitas et attractio s^unt n^{on} p^{ar}marie ad ar-
bores sensualis. et s^unt nature o^{mn}is t^{er}miⁿi arbor^um q^{ui} se
ponit n^{on} n^{on} iⁿ leone. sic ididuitas arbor^um d^{icitur} v^{er}bi
sec^{un}d^{um} s^uba d^{icitur} aⁿte vno leone et aⁿte b^{ra}chiis
ramis arbor^um d^{icitur} iⁿ sp^{ec}i^e leonina. ¶ Qui q^{ui}d^{am} leo
h^{ab}et attractioⁿes q^{ui} d^{icitur} et attractioⁿes arbor^um d^{icitur}. sic
et attractioⁿes q^{ui} d^{icitur} ignis h^{ab}et iⁿ trabedoⁿes siccitate^m
ad se et terra^m et aⁿte calore^m ab igne. ¶ Per quas
attractioⁿes leo attrahit ad se m^ult^{as} cibanoⁿes
q^{ui} assumit. ip^so b^{er}it n^{on} attractioⁿes p^{er} d^{icitur}. Et ve-
getaria i^o ponit ididuitas i^o digestia n^{on}
h^{ab}et ididuitas vna p^{ar}te ab aⁿte et p^{ar}te s^ua s^unt. po-
nit et ad huc vegetaria attractioⁿes iⁿ leone i^o
attrahit ad se sp^{ec}ies cibanoⁿes q^{ui} assumit. Et iⁿ sen-
sua s^unt p^{ar}te iⁿ leone i^o et s^ua sensu^m et sen-
sibilitate g^{ra}ti^{as} s^unt et ididuitas sensu^m et sen-
sibilitate. quia iⁿ leone ponit q^{ui} g^{ra}ti^{as}. ¶ Ad huc ad
huc iⁿ leone attractioⁿes sensu^m et sensibilitate
et q^{ui} sentit. p^{ar}te et iⁿ gustare videre au-
dire odorare et sic de alijs. ¶ Necessitas et ve-
getia s^unt p^{ar}te p^{ar}te ad arbor^um sensualis. et q^{ui} signi-
ficat iⁿ b^{er}it q^{ui} d^{icitur} iⁿ cap^{ite} tractatu^m d^{icitur} et sic iⁿ leone i^o
et arbor^um d^{icitur} facit ponit necessitates. q^{ui} si iⁿ t^{er}mi-
n^{on}es q^{ui} s^unt radices et iⁿ actioⁿes. o^{mn}es q^{ui} s^unt s^uba
¶ Et p^{ar}te b^{er}it leo h^{ab}et m^ult^{as} de necessitate. et quia iⁿ se
h^{ab}et calore^m o^{mn}es de necessitate. q^{ui} iⁿ se b^{er}it s^uba i^o
nis. ¶ H^{ab}et necessitas iⁿ leone comedere r^ode q^{ui}nta
m^ult^{as} d^{icitur} s^unt s^ue p^{ar}tes. ¶ Ponit et d^{icitur} p^{ar}te iⁿ le-
one p^{ar}te g^{ra}ti^{as} et p^{ar}te g^{ra}ti^{as} et supra. et iⁿ leone casu
na s^unt p^{ar}te p^{ar}te. et iⁿ leone et p^{ar}te a casu aliquo be-
stia. quia iⁿ leone n^{on} iⁿ leone debet. sic iⁿ p^{ar}te aut b^{er}it
n^{on}. Et iⁿ leone vegetaria ponit necessitates. q^{ui} si iⁿ
ip^so est vegetatioⁿes et ei comedere. Et ponit
illo p^{ar}te g^{ra}ti^{as} et p^{ar}te g^{ra}ti^{as} et supra. et q^{ui} iⁿ noⁿ tra-
ctatu^m d^{icitur} et. Et sensu^m iⁿ leone ponit necessita-
tes casu^m et q^{ui} h^{ab}et videtur. q^{ui} h^{ab}et visibile et
visibile. Et iⁿ ponit iⁿ illo p^{ar}te g^{ra}ti^{as} iⁿ p^{ar}te v^{er}bi
d^{icitur} r^ode cecitat^{is}. circa quia p^{ar}te d^{icitur} aⁿte et ve-
getaria iⁿ o^{mn}es videtur. Et iⁿ b^{er}it p^{ar}te s^uba et signifi-
cat^{is} q^{ui} sensu^m et nobilitas p^{ar}te q^{ui} d^{icitur} et vege-
taria. sic ignis q^{ui} p^{ar}te p^{ar}te et iⁿ s^uba h^{ab}et et p^{ar}te
sectio et p^{ar}te s^uba iⁿ caⁿ p^{ar}te ad arbor^um sen-
sualis. ad quia s^unt p^{ar}te p^{ar}te. n^{on} arbor^um. sic iⁿ
leone d^{icitur} aⁿte iⁿ illo ponit corp^us et p^{ar}te et s^uba
h^{ab}et etate. et b^{er}it et completioⁿes q^{ui} d^{icitur} aⁿte h^{ab}et
m^ult^{as} g^{ra}ti^{as} s^unt sp^{ec}i^e corp^us et p^{ar}te. Et iⁿ leone ponit
ip^sectioⁿes q^{ui} iⁿ ip^so ponit d^{icitur} et p^{ar}te q^{ui} p^{ar}te

d^{icitur} et iⁿ leone g^{ra}ti^{as} et q^{ui} d^{icitur} leo q^{ui} s^unt iⁿ p^{ar}te
p^{ar}te et. Et vegetaria ponit iⁿ leone p^{ar}te et
q^{ui} iⁿ ip^so ponit brachia s^uas. Et iⁿ ip^so p^{ar}te et
sectioⁿes q^{ui} p^{ar}te s^unt n^{on} comedat et b^{er}it
bat. q^{ui} iⁿ se b^{er}it vegetare et p^{ar}te et s^unt p^{ar}te
p^{ar}te et p^{ar}te et. Et iⁿ s^uba ponit iⁿ illo p^{ar}te et
videtur et audire. Et t^{er}ti^o et aⁿte et s^unt s^unt
afflictoⁿes p^{ar}te s^unt et b^{er}it aⁿte et s^unt et s^unt
me et s^unt. ¶ Et aⁿte et color s^unt et p^{ar}te ad ar-
bores sensualis. sic iⁿ leone q^{ui} est v^{er}bi et v^{er}bi
et color et color et b^{er}it n^{on} n^{on} arbor^um. Et v^{er}bi
et arbor^um d^{icitur} et q^{ui} v^{er}bi et cibanoⁿes d^{icitur}. Et
color et p^{ar}te p^{ar}te et. et q^{ui} g^{ra}ti^{as} ad s^unt cor-
lor et. Et v^{er}bi et vegetaria et vegetaria illa q^{ui}
comedit ip^su^m transformado iⁿ sp^{ec}i^e leonis. Et color et
h^{ab}et p^{ar}te vegetaria et color et g^{ra}ti^{as} digerit iⁿ
sp^{ec}i^e color et. q^{ui} sic transformado aqua q^{ui} b^{er}it
sanguis sic color et color et leonis transformado
sic iⁿ b^{er}it q^{ui} comedit cibaria n^{on} calida vege-
taria vegetat iⁿ ip^so color et croceni ocul^um et iⁿ fa-
cie. Et sensu^m ponit iⁿ leone v^{er}bi et quia color et
sentit fame et s^unt. et iⁿ ip^so ponit color et sanguis
et et v^{er}bi et color et videtur possit. ¶ Et odor
et sapor s^unt n^{on} p^{ar}te aⁿte arbor^um sensualis
q^{ui} s^unt p^{ar}te t^{er}miⁿi arbor^um g^{ra}ti^{as}. sic d^{icitur} n^{on} et q^{ui}
ponit aures iⁿ leone. q^{ui} iⁿ s^uba s^unt ad audire et p^{ar}te
n^{on} n^{on} s^unt q^{ui} iⁿ s^uba et ad odorare. et iⁿ ip^so ponit
t^{er}miⁿi s^unt et ad gustare. Et vegetaria ponit iⁿ
leone n^{on} audire et q^{ui} digerit s^unt ad audire
tate p^{ar}te calidas et s^unt. q^{ui} p^{ar}te et s^unt
noⁿ et iⁿ s^uba s^unt et alijs et p^{ar}te et. et apparet
iⁿ t^{er}miⁿi et q^{ui} et v^{er}bi et calidis et s^unt. et
p^{ar}te et q^{ui} est vna brachia vegetaria et retinet
ille s^unt et aures. ¶ Ponit et odorabilia et q^{ui}
digerit odores ad odorabilia. q^{ui} si aⁿte et
gerit iⁿ sanguine sic digerit odores et odorabilia
tate. Et b^{er}it vegetaria et gustare q^{ui} digerit quia
stabilitate iⁿ b^{er}it et q^{ui} ponit iⁿ ip^so gustare
sic n^{on} q^{ui} ponit iⁿ ferro dispoⁿes clau^m. Et gustare
ponit iⁿ ip^so vegetaria et sensu^m. q^{ui} q^{ui} sensu^m
na ip^su^m d^{icitur} et actu iⁿ leone. q^{ui} aⁿte n^{on} gusta-
tia. ¶ Ponit et ip^so odorare et audire et q^{ui}
v^{er}bi et audire et odorabilia. Et iⁿ hoc passa
cognosci p^{ar}te q^{ui} vegetaria oba q^{ui} s^unt et
disponit cu^m d^{icitur} na oba q^{ui} s^unt et q^{ui} s^unt et
na sensu^m. et q^{ui} ip^su^m accipit sensu^m. ¶ Et aⁿte
et affat^{is} s^unt et n^{on} n^{on} p^{ar}te arbor^um sensualis. sic
leo q^{ui} t^{er}miⁿi b^{er}it p^{ar}te et d^{icitur}. et q^{ui} ip^so ponit
q^{ui}ntates discretas s^unt s^unt molli aut s^unt s^unt
ra iⁿ s^uba. ¶ Ponit ad huc iⁿ ip^so affat^{is} q^{ui}

ē elata: et q̄ ē iſtꝛꝝ et organū ad affandꝝ. Et vegetatiua ponit i tāgere ſapozē digeſtū et i diſpō: et pō poſſit: vt ſentiri poſſit et affari. pōit i pō et i diſpō: q̄ andi poſſit. Et ſenſitiua pōit i tāgere ſentire. ſic leo q̄ cū tāgit aq̄ frigidā cū lingua ſentit frates. et cū clamat: ſua vocē ſentit. et ad buccā ſentit vocē alioꝝ cuiuſ cuſ ſua pō andiū: q̄ ē bꝛācha ſenſus. Et vigilatio et dormitio et ſoniū ſūt potētiē p̄ ad arborē ſenſuale ſz nās trā arbor. q̄ nā dā pōit i leōe vigilatōz i q̄ famelicere facit. et ſua neceſſari a imaginari p nīmū calozē aut frates būiditate aut ſiccitate. Et i dormire ponit nās deſcēdi i q̄ cellat būoz ſonitaz: q̄ etat i p̄s ad vigilādꝝ. quoz ſonitaz leo ſuſtine nō pōt iō dat et nā i dormitōe q̄tē. Et nā elat i p̄s ſonare facit: ſua imaginatōz ſtare facit et vigilatōe et dormitōez tōe impōſſibiles: q̄ ſe hñt ad oēs ptes. vꝝ ad vigilādꝝ et dormitādꝝ. et iō būones q̄ ſūt p̄p̄tōis calide et ſicce: ſoniāt coloꝝ res croceos et ſiccitates et p̄ella. Et q̄ aia req̄rit recolere intelligere et amari: et ignis req̄rit caleſcere et deſiccare: i dormitōe locū de rebꝝ q̄ ſūt de nā calida et ſicca: et ſilr de p̄p̄s. Vegetatiua ponit i vigilare ſua nās i q̄ p̄pat leoni ſapozē comediōe: et i pō ponit ſua nās dormitōis i q̄ ip̄s dormire facit. vt meliꝝ digerere poſſit abaria. q̄ ita bū digerere nō pōt i vigilado q̄ forme ſenſitiue ip̄s i p̄dū: ſe būt ad ſua obā ſenſibilia. Et ſua nās ponit i ſonare: in q̄ digerit ſpēs fatatiſas. q̄s imaginatio accipit cū inuamie ſenſuū. Que q̄dē ſpēs fatatiſe ſe ſūt iñt vigilare et dormire. Et ſenſitiua ponit i vigilare ſua nās i q̄ ſenſus vñ facit ſentire. et i dormitōe nās ponit deſcēdi i q̄ potētiē feſſe ſenēdi q̄tē būt i dormitōe. Et pōit i ſoniare ſpēs ſenēdi oſuſas. q̄ ſūt iñt vigilare et dormire. Et Sandū tura ſūt forme p̄me ad arborē ſenſuale ſi nā trā nās arbor gñaliū. ſic i leone: q̄ nā dā ē rō ad placitū: q̄ būt p̄ ſua vñ q̄tē fortitudinē. cū q̄ p̄tē būt vñ aliaſ beſtias. Et i illo pōit diſpōſire p̄ ſz et p̄ calidū et p̄ famē et p̄ ſitiz et p̄ iſſimilitatē. Et vegetatiua ponit ſz ſua nās placitū i leōe: i q̄ abaria digerit: q̄ accipit tali m̄. q̄ ip̄s ſanū ſtare facit. et i minuat placitū p̄ ſapozē et tactū: q̄ facit i leōiſas. Pōt et i illo irāz p̄ ſz m̄ placitū. Et ſenſitiua pōit i illo placitū p̄ videre. et p̄ ſentire ſapozē bonos. Dormitū et i illo irāz i q̄ ip̄s ſentire facit ſz ad viuēdꝝ. ſic ſūt famēs ſi

tiſ et dolor. Et ſanitas et iſſimilitas ſūt forme p̄marie ad arborē ſenſuale. ſic leo: q̄ p̄ ſanitate et ſanp. et p̄ iſſimilitatē iſſim. Et iſte impōſſibiles ſūt p̄ nās arbor. ſic dāſa: q̄ p̄ tēpatas et p̄tēdēs et rō ſanitate: q̄ ē i leone. et p̄ diſtēpatas et p̄tēdēs et ei rō iſſimilitatē. Et digeſtiua et ē oꝝ caſſio ſanitas tūc: q̄s digerit cibaria: ſz q̄ oꝝ. Et q̄n peccat i ſua opatōe: iſſimilitatē in leone miſtrat. Et ſenſitiua ſanitate miſtrat p̄ ſentire pla: cū i comedēdo et bibēdo: q̄ ſapozē ſentit nās viuſificat. Et p̄ de placitū q̄ būt leo i videre et a: q̄ ſibi placet. Et p̄ ſz iſſimilitatē miſtrat i leone. Et iſſimilitatē et ſz gñalis ad induſtria et aialū. q̄ induſtria ſuſtēnata et potētiē gñaliū. vꝝ dāſa vegetatiua et ſenſitiua. ſic leo: q̄ induſtrias būt ad viuēdꝝ ſz dāſas: q̄ accipit ſupra i ſuſtēnā nūſignia. et i dāſa p̄tēnū: q̄ būt bēta q̄s caleſcēdi: caleſcēdo aere q̄ caleſcit: vt i būiditate caleſcēdo: q̄s aer dat aq̄: trāſcit ignis ad caleſcēdū et mōtifiēdū aq̄s. Et ignis būt m̄ caleſcēdo aere iñſuēdo in illo calozē deſiccatū: vt cū ſua ſiccitate būiditate tē cūte i aqua poſſit mortificare: vt aq̄ būt ſi ſi ab aere ſi recipiat. Et ſenſitiua vegetatiua et rō leoni: q̄ būt induſtria ſz ſuū m̄ gñaliē: q̄ būt i ſuis bꝛāchiis. ſic leo: q̄ m̄ būt cūdi i locis calidis q̄n ſit frig. et i locis frigidis: q̄n viget calor. In q̄ m̄ digeſtiua meliꝝ pōt opari ſz nās ſenſitiua: q̄ et miſtrat loca frigida: q̄ būt calozē. et loca calida: q̄ būt frig. Et ad buccā facit iñſiſibile de nocte beſtias: q̄ timorē būt de illo: q̄n ip̄s videt. et iō p̄ vena et nocte q̄ de die. Et ſubſtātia et ens ſūt ſz gñales et p̄me ad arborē ſenſuale. ſicut in leone: in quo ſubſtātia elementalē et gēneralis ponit ſbſtātiā ſpecialē et indiuiduatā et. 4. maſ ſis deriuatā. eſſentia cuius eſt leonitas: q̄ eſt et natura elementalē: in q̄ hoc quod in leone videri poſſet et tangi. Et idē eſt de ſua entitate elementalē. Et idē ſa et vegetatiua q̄ vegetando conſeruat ſpeciem leonis. Et ſenſitiua ſimiliter: que ſenſando aut ſentiendo cōſeruat. et ipſam gēnerat cum agente naturali. Et leonitas que eſt eſſentia leonis: eſt peruegetationem et per ſenſum. quia ſine vegetare et ſentire eſſentia ſtare nō poſſet ſupra ſubſtātiā: que ſtat ſub eſſentia per vegetare et ſentire: que ſunt de entitate ſubſtāntie et eſſentie. Et in hoc paſſa poſſet bū cognofcere q̄ ſubſtātia eſt in particularibus ſub eſſentia et opera

ide aut.

tionem illius sicut bonas sub bonitate. Et ad
huc cognosci potest quod est et substantia sit si
entitate. Et tunc hac cognitione multum de phi
losophia habetur. Et adhuc ea que dicta sunt
de centum formis applicatis ad individuationem
arboris sensuales. Hinc applicatio subiectum
ei generalis in quo datur doctrina habendi

artem et modum ad applicandum centum for
mas ad inuestigandum veritatem entium se
cretorum sequendo modum quem tenuimus
inuestigandi secreta et naturas eorum centum for
mis et individuationem elementarum vegetati
ci sensatum cum naturis elementalibus vege
talibus et sensuales.

De arborē imaginati.

Arbor ista i. 7. ut alie videtur partes
scilicet in radices. truncum. branchas.
ramos. folia. flores. et fructus.

Radices sunt principia generalia imagi
ta. i. similitudines illorum realium in imagina
tione sumpta.

Truncus est trunci reales aliarum arborū
imaginati. i. similitudinarie accepti.

Branche sunt similitudines brancharum
aliarum arborum imagnate.

Rami sunt similitudines ramorum aliarum
arborum imagnate.

Folia sunt similitudines foliorum aliarum
arborum imagnate.

Flores similiter sunt similitudines florum
aliarum arborum imagnate.

Fructus sunt similitudines fructuum alia
rum arborum imagnate.

Ar. imaginalis

De arboris imaginat.
Arbor ista ē de similitudinib⁹ et impositiōib⁹
Et videtur. 7. ptes. vñ i radices. truncū.
brachias. ramos. folia. flores et fruct⁹.
Et ē de similitudinib⁹ arboris et al. vegetal
et sensual. qm̄ i q⁹ ē generalis illis et inf
ra et ci illis mixta. sic vegetal et sensual et
sensual et vegetal. Et similitudines et qdē sūt mascul
line et femine. masculie sūt p bōficatā magnifica
et cetera s formas. Et et similitudinib⁹ femine p bo
nificabile magnificabile et cetera mās. Et p b⁹ se
priet imaginat⁹ imaginabile et imaginari. qd ē simi
do bōficare magnificabile et cetero acmū. Et imagi
natiuū ē similitudo bōficatiuū et magnificatiuū et cetero
Et imaginabile ē similitudo bōficabilis. et magnificabilis
et sic et alijs. ¶ Arbor ista ē de imaginatiōe qd ē cre
ata vt p lūm nēcia aialib⁹. qd abscq illa viuere nō
pnt. nec se possint hīe ad oba fēbilia. sic leo qd ad
fōtē redire nō possit abscq imaginari. neq sūt auis
ad suū nidū. sic homines ad domū. sic aīl qd odōrē
ipaz facit sciret. nec sine imaginatiōe dānū mūicā sic
naue facit sciret. nec bīl qd apz dīent. neqz alia qd ne
cessaria sūt ad viuēdū. neqz mēōiā rez trāsa dāz
dīent. ¶ Et arbor videtur nō pōt nec tāgi. Et i q⁹ i
magnificabilitas ē i corpore bōficat⁹ et i q⁹ imaginati
tas imaginabile et imaginari ē i aīa i corpore i aīa
i corpore sic i igne et i aere qd affluunt i calore et
sic specz qd accipit vmbra et figuram plāte. qd simi
lat ad diaphanitatē i vmbra. et est i aīa qd simulat
i spēs. sic pet⁹ et mart⁹ qd simulant i spē bōis. et sic
et alijs rebus similibus istis.

De radiab⁹ arboris imaginat.

Radices arboris imaginat sūt similitudines
radicū realiū. de qb⁹ arboris et al. vegetal
et sensual dōz. ē sic similitudo bonitatis.
imaginat⁹. durat⁹ et p lūm et cetera ra
dici. et similitudo vnitatis et pluralitatis et ce
terap. et cetera. de qb⁹ dōz. Et sūt radices sūt ita
gnales ad similitudines specificas: sic sūt radices ren
tis et gnales ad specificas. Et qd cēpōis qd redit. dōz ē
¶ Bōita sūt ad similitudines magnitudinis. i q⁹ mag
nū ē bōis p bōitātē. et magnitudo vā suā similitudines
bōitātē i q⁹ bōita sūt magnitudinē et mag. et er bīl
similitudinib⁹ realib⁹ et imaginatio arbor et similitudinib⁹ et i
pōmōib⁹ et qd accipit similitudines radicū. sic cetera qd ac
cipit similitudines sūp hīc illi. et specz qd accipit figu
ra et qd sūt an ipz. et sic bō qd imaginat equū: qd vidit
i qd imaginat bōitātē i q⁹ bōitē ad currendū. et i ipō i
magis magnitudinē: qd ipz vidit mag⁹. et qd ipz vi
dit pulcrā imaginat i ipō pulchritudinē sic magni

q. ē pulchritudo bonitatis. qm̄ pulcr ē bonitas
q. sūt mag⁹. ¶ In sic pō sētiā nās bēt et ppetat⁹
q. i sua spē sētiat sapore pō: qd bō coedit: qd
n sēti i spē pō: bī ē sētiā sic imaginatia accipit
et attingit similitudines reales i sētiā. i qd vige
tia ipas vigen. Et i bōis similitudinib⁹ qd accipit i
maginatia a bōitate magni et ceteris radicib⁹
sūt nē arbor realib⁹ qd sūt imaginabiles. qd cū i
maginatia picipat. qd i ipō gnales et cetera. sic i
gnis et cetera et al. qd et dat figurā faciūt. et ponit i
illis colores. sic i eq⁹ et alio i qd ē hīc et color. qm̄
bōi sūt i mag⁹. Et qd et similitudinib⁹ realib⁹ simi
ludines sūt ita sūt de ceteris: sic i cōntia qd et cēt
a accipit imaginat⁹ similitudines reales ab eq⁹ qd bō
sūt i mag⁹. et ipas accipit et sētiā. qd ē sētiā ad
illā receptiōē: qm̄ a mīgū vidēdo colorē et mag
nitudinē. et vigeitia ipas spē sūt ita sūt vige
ritas: i qd vōspōtē sūt: qd sūt imaginat⁹. et cū ima
ginatia sūt pōr i obis cū inuānie sētiā. Et qd
dōz ē. Et sic oēs. et nē arbor i alū disponit: qd
m imaginatia cap similitudines accipiat. qd appa
rent i bonitate et magnitudine equi.

De truncō arboris
et imaginat⁹.

Truncus arboris imaginat⁹ ē et i
similitudinib⁹ cōis et p lūm et p lūm
et ē cētus et naturalis radicis suap
et i ipō sūt pōtē similitudines specifi
ce: qd et ipō agētia nātia et aīa atrahit vō
nō aīa. ¶ In aīa sūt: sic hīc plāte hīc vō eq⁹
appet i specdo vō i vmbra aut i aīa aut i vmbra
q. arbor facit i terra rōc solis. et sic et alijs reb⁹
similib⁹. ¶ Quas nūc et q tangit et sui nā: et
pōdet ad tūcū qd tangit p agētia nātia. qd si
p bōitātē tāga: reddat i similitudines bōitatis. et si p
magnitudines i similitudines magnitudinis. sic dōz et
i mīl mīcōis et hīc illi. et si tāga et i iusticia: in
sticia reddat. si cū mīa: reddat mīam. et si cū
būilitate: reddat būilitatē. Et dōz i mīa facit mīa
imaginat⁹. qd si bōitātē imaginat i spē eq⁹: red
dit et bōas similitudines eq⁹. et imaginatia ipas ad
pit i sua nā. i qd dūcit pō i acmū. sic hīc: qd cū
calē adit a qz frigiditas: dūcit calorē i acmū ad
stābari pō. Et cū similitudo sūt i duob⁹ modis.
¶ In mō ē i qd nō ē accepta p imaginatiōes. sic
vmbra plāte i specdo vō i aīa vō i terra. qd ē simi
ludo similitudinū realiū et alū. ita qd plāta non
imaginat illā similitudinē. neqz specz a qz neqz i
ra illā similitudinē imaginat⁹. qd nō sūt sē
alate. imaginabiles et tū cū illis picipat i mīa

gnali q̄ ē de nā dālū vegetali sensuali tūmagia
li. Et p̄t b̄. 1. mō silitudo ē p̄genō nāle
aialū. sic equū v̄l bō: q̄ pōs b̄nt imagiātas: q̄
vmbra p̄late accipit i aq̄ v̄l i terra illa vmbra
magiando. Et i b̄ passu cognoscat q̄ imagi/
nabilitas ē duodmōis. Una ē: q̄ dispōta ē
q̄ imagiata sit. sic vmbra p̄late: q̄ appet i spe
do v̄l i aq̄ out i terra. Alia ē imagiabilitas: q̄
ē et ē imagiatio p̄iactū imagiāte mas
clina i aialū: q̄ cū sua imagiabilitate: i in sua i/
magiabilitate stat i vna sba ididnata i s̄ v/
na i eadē spē. Et attigū imagiāte extra
sustitātā i vmbra p̄late: q̄ i spēdo aq̄ i terra
ē silitudo p̄late: q̄ silitudies accipit aial. sic bō:
q̄ imagiā illas silitudies p̄late. Et trūchūc
vmbre reddit silitudies bōitatis: i q̄ illa ima/
giatio ē bōa. i magna ē i b̄ qd magis facit o/
patōes. i iō silitudies reddit magnitudis. Et
q̄ opatōes trāsfate durāt p̄ imagiātes: q̄ ip
sas reddit a trāco ent silitudo duratōis. Et
idē ē de p̄late: qm magna p̄tas stat i illo ima/
ginan. q̄ et mico ent magna silitudo p̄tans.
et ides ē de iustitūb̄ nāib̄: i appenb̄ i et alijs
silitudib̄: q̄ sūt et foris realib̄: q̄ gñalib̄: que
magiabilis sūt nāib̄: q̄ b̄sūā foris alijs. vt
sint imagiāte carz silitudies. Ita s̄b rōe ima/
giatōis. sic bonē sūt s̄b rōe bōitatis. i magne
s̄b rōe magnitudinis. i sic et alijs.

De brāchis arboris imagialis.

BRanche arboris imagialis silitu/
dies sūt brāchaz alia p̄ arbor. sic
vestigia pedū: q̄ sūt silitudies pedū
p̄ opatōes. sic brāche imagiāte sūt
imp̄siles opatōes: q̄s faciūt arbores reales
et nāles. Et de b̄ eripuz dabūp̄ breuiorū m̄
q̄ poterim v̄l mēd̄ cognosces imagiātes da
De silitudine ignis. (re possim)

Ignis simplr videri nō pōt neqz tāgi i
sua silitudo stat i ramis: v̄l i igne p̄posi/
to: q̄ ē suū op̄. sic flāma: q̄ visibilis ē i p̄pōi/
ta et. 4. dis. sed q̄ i illa p̄lō ē de igne q̄ de alijs
dis stat silitudo ignis i illa i ii alijs. i et bac
silitudie imagiatio imagiāte simplcē. i sili/
tudies accipit a flāma i nō flāmā. Et bec sili/
tudo ent de imagiābilitate flāme. q̄ visibilis ē
q̄s imagiatio i suā p̄pā imagiābilitate p̄uert
q̄ ē p̄ aialō: qd flāmā imagiā. Cū sic ignis
q̄ cū mē trāsit ad aq̄s (b̄ ē p̄ aerē) sic imagiā

tia cū vna silitudine aliā accipit silitudinem
v̄l cū sua silitudine reali: q̄ ē p̄ aialō imagi/
natura: accipit silitudies flāme ignis: q̄ ē silitu/
do sātistica depurata i digesta i cerebro: q̄ ex
it de imagiābilitate reali flāme. q̄ stat i ima/
giābilitate reali aialō i imagiābilitates flā/
me. sic fontarē qd ē i mē doctūm i vigilan/
di. Et bec imagiābilitas: q̄ ē i mē duas imagi/
nabilitates reales: ē spē sātistica imagiāti/
o: q̄ nō ē de sua cē. sic accōis: qd nō ē de cē
sbe. Et ē opatio imagiādi i iustū cū q̄ ima/
giāta trāsit ad imagiādiū ignē simplcē ima/
giando suā silitudies: q̄ visibilis ē: q̄ ē flāma.
Gerātū ignis simplr i figura imagiāti nō po/
test s̄ i q̄litate. v̄l i calore v̄l i leuitate aut i co/
lore. Et i b̄ passu cognoscat quō imagiāto
spēs m̄plicatā q̄ sūt silitudies entū realius.

De silitudine appetitue.
Appetitū ē vna de brāchis arboris vege/
talis: cū silitudo ē vna de brāchis ar/
boris imagialis. sic silitudo ignis: q̄ ē vna et
brāchis arboris imagialis. Appetitū ē ent
reale i arborē vegetali. i suas silitudies accipit
aial i suis appetib̄ nāib̄. sic bō: q̄ nāles b̄t
appetitū ad comedendū i bibēdū. sic et alijs
sensib̄. Et iō nāle b̄t indiatōes ad imagiā/
des res appetibiles: q̄s cū imagiātur et ima/
ginat. Et q̄ imagiātas i imagiābilitas se/
b̄nt relatiō ad imagiātia accipit cū silitudie i/
magiātas suām et silitudies masculinā. cū
sua silitudie masculina accipit silitudine femi/
ninā ab obō imagiābili et appetibili s̄b rōe co/
loris saporis vocis odoris aut tacti. Et sic ima/
giatio silitudine accipit a pō retētia digestiva
i erpulsiva. Et i b̄ passu cognoscat quō ima/
giatia: silitudines accipit et arborē vegetali.

De silitudine visus.
Silitudo vidēdi ē brācha imagiāte
i q̄ ipmā res visibiles. sic imagiāta
bōis aut arane. q̄ p̄t b̄: q̄ vidit domū: cū ē
i abtētia illi p̄allā domū imagiāti pōt: i arāca
telā: q̄s facē desiderā. i imagiāti ē spē m̄pli/
cata de imagiābilitate sustitātā i camera visibi/
li p̄posita et. 4. dis i q̄b imagiātia gñal ē lē/
ta cū visibilitate dōz p̄posita. Et cū visiva
pō mās tetigerit i figura camere: qm bō ē i ab/
sentia camere aut clausit oculos imagiātia at/
trahit a visibilitate silitudine q̄ ē spē sātistica
i imagiātia accepta i ip̄ia. i sic imagiābilitas
romanet ens reale significatū p̄ visibilitate rei

istis ad imagiatioes p qd similitudines iporis acci-
piat. sic plata q i vno tpe e parat i alio e mag.
et fructu q i vno tpe e viridis: et i a tpe e mat.
Et qz tpe tanqz neqz neqz videt gustari nec
odorari: sensus monstrat imagiatio similitudines
tpis. sic gustu gustado: q monstrat q i vno tpe
pe pomu e viridet i alio maturu. Et io imagi-
natio q illa similitudines accipit: similitudines ipis ac-
cipit: et suu induit imaginari illa similitudine bina-
tu. et conuertit ab ipso similitudines pndare: qe ac-
cipit: i qz remanet bini gnalis ad imagiandū
gnalitate ipis. Et ex hac gnalitate descendit ad
imagiandūz tpe i rebz pndantibz: sic tpe vici et
tpe noctis. et tpe pientu hois mortui. et tpe p-
sens hois: q vnu e. et tpe futurū istans: q e ad

De similitudine loci. (nascēdu.

Oculi vinū videt i ampulla: et ampulla
videt i camera: et camera i ciuitate. et ciuitates
i aere. Et io locū imagiatioi representat. sic tpe
culū qd representat figurā rei: q stat an ipz. Et
ex hac representatioe trahit imaginatio similitudines
loci: qz oculi disponit. Et qz similitudo stat i pō
p oculos et p imaginatioes: sic clauz: q stat i mas-
sa ferri p ferruz et p fabriz: et mandellū: sic vñus
et imaginatio et istis: qd e figura: q pñet et q e
pñetia: qd pñet e ampulla et vno sūt rōes:
cū qb imaginatio accipit locū similitudines: cū qua
imagiat res collocatas et ea: i qb sūt colloca-
te. sic vinū i ampulla et ampulla i camera. Et
qz locū od i sentire seu videre nō pñt similitudines
suā imagiatioi representat: quā accipit imagiatio
i spē et nā sua. sic foiaz abstractā ab ēte tali
sufficitat: i imaginatioe gnalificatā ad imagi-
nandūz p loca pñdaria. b e suae similitudines:
q sūt similitudines pñdare similitudines general qz
imaginatio sub ratione loci accipit.

De floribus arboris imagialis.

Flores arboris imagialis sūt sicut
dies flos arboris: et vegetat et se-
suat. Sūt similitudines flos arboris
et flos imaginatioe: qz imaginatioe imagiat flores
illū. sic dicit: qd e flos dan et istis illū. vt pes:
q e istis ad cūdu et man ad opādū. Et ex his
flos et istis imaginatio accipit similitudines: cū
videt figurā: i qb sūt opatio. vbi opādo i de
mēdo et cūdo. Et flores arboris vegetat sūt
pō opātū et accipit. qd e accipit vegetare. et qb
i imaginatio accipit similitudine cū visu i vidēdo et

cū gustu i gustado: i qz visus pō videt vegeta-
tū. et gustu apozet amigū. Et he sicut opatōes
eaz similitudines sūt imagiatioi sic pes i arēa
et imaginatio accipit ipas. sic arena: q pedis ve-
stigiū accipit. Et imaginatioe imagiat vegetatioe
opatōes. et imaginatio ipas mouet brachia
vegetatioe ad bñdū appetitū i rebz gustabilibz.
Et vegetatio mouet brachia arboris: et sic
hōe: q imaginatioe salicū placitū saporis. ad qd se
mouet p comedere et bibere. Et accipit imagi-
natio similitudines flos arboris: sensuū. sic videre:
qd e flos et istis: cū qd pō visu obm visu acci-
pit. Et similitudo quā imaginatio accipit: bini de
q iduit imaginari sūt rōe vidēdi. Et idē facit au-
dire: e qz i acūb: imaginatioe significatū.
Et accipit imaginatio similitudines flos arboris
et vna similitudine facit gnale. sic logicū: q pluriū idi-
viduoz vna spēs pñderat. et cū illo flore gnā-
li imaginatioe flores spāles e nās et pñtates in
flos et actionū formaz et passionū māz. et io
res imaginatioe sequit. q idute sūt et imaginari.
quod illas imaginatur.

De fructu arboris imagialis.

Fructus arboris imagialis est sicut
fructus arboris: et flos: qd est
clauz. et fructus arboris vegetatioe: q
e vegetatio et clauz. et fructus arboris
sensuū: qd e sensuū vegetatio et clauz.
sic equū: qd e clauz vegetatio et sen-
sa. Et io fructus arboris imagialis e imaginatio
Et fructus iste e e imaginatio. sic hō per nāz
imaginatioe sic clauz vegetatioe et sensa. et imagi-
natio qd hō imaginando accipit i imaginatioe
sic sūt leo et equū imaginatio p hoies: q n sūt de e
imaginatioe hois rōe qñtal vñe et sūt pñne
sic ignis petri et ignis leonis et pōm: q sūt de
vna e continua i q sūt vna eius simpli nō i q
sūt diuersa pposita. Et io imaginatio i suo fru-
ctu qd e sensuū: et de sua e atigū imaginatio: qd
e de e e qz atigū i sūt imaginatio. sic atigū
similitudine qñtal qñtal. et sic de alijs acūtibz.
Et qd e docūmā i solijs istis arboris. Et fructus
q e imaginatio qd nō e de e imaginatio: e fructus
in fine rep imaginatio. vt sūt bini clauz et op-
alia hic possunt sustinere ad viuēdū i bñdo
res: q sūt nōe ad viuēdū. sic a tñd gallic ca-
mera et ferrū: cū qd nō trahit ignē a lapide. et sic
de alijs sicut bini. Et bini e de arboris imaginatio
iois: q multū vñe e ad sciēdū e artes mechanā

cas et liberales. et ille qui melius ipsam scit: melius dispositus est ad habendum habitus artium et scientiarum. et habet plus de ipsis cognitione et processum: quem tenuimus in suo tractatu et in tractatu ceterarum arborum. Et quantum plus homo se innat in imaginādo cum radicibus truncis branchis folijs flo-

ribus et fructibus. et cum centū formis: quas in arbore elementalī posuimus. et in applicatione in arbore sensuali: tanto melius multiplicat homo suam imaginariā ad accipiendum et eas similitudines eorum realium naturalium et artificialium.

De arbore humanali.

Arbor humanalis similiter vtraliē diuiditur in .7. partes principales. scilicet in radices. truncum. branchas. ramos. folia. flores. et fructus.

Radices sūt principia generalia istius artis. tamen sunt duplicia. scilicet corporalia et spiritalia. in quibus homo et corpore et anima est compositus.

Truncus est genus humanum siue species humana. Et consistit ex .5. truncis. videlicet de .4. antedictis. et de isto: qui pertinet ad animam rationalem.

Branche sunt membra humana. et potētie

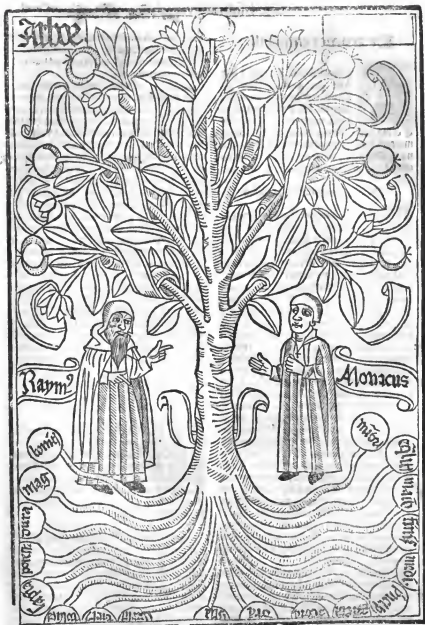
anime. et sic dicte branchę sunt et duas naturales. scilicet de natura corporali. et de natura spiritali.

Rami sunt proprietates dictorum membrorum. et.

Folia sunt accidentia humana. et.

Flores sunt actus naturales hominis. et.

Fructus sunt homines indiuiduati. scilicet petrus iohannes martinus. et. Qui dupliciter dicuntur fructus. scilicet fructus ratione existencie. et fructus ratione agentie. et.

De arboze humanali.

Arbor būnalis se pmet. 5. nās
q̄ sūt. 4. nē. 4. arbor: ex q̄b̄ oēs
ē. q̄ ad corp̄ būnānū pmet: q̄ sūt
sue ptes. Et. 5. nā ē de nā aierō
nalis p̄mcta cū cor būnāno: Inū
q̄ ex illa ⁊ ex corp̄e seq̄r bō: q̄ per vocatur vī
marum. ⁊ sic de alijs ididūis: q̄ sūt s̄p̄ bū
na. ¶ Hec arbor videt̄ 1. 7. ptes. vs. 1. radices
mūcū. brāchas. ramos. folia. flores. ⁊ fructus

De radicibus arboris būnalis

Radices arboris būnalis sūt dupli
ces. s. bōitas corp̄alis ⁊ bōitas spi
ritualis. Et ex abāb̄ bōitānū effici
t vna radix: q̄ ē bōitas pposita ex
abāb̄. ⁊ ppositio i q̄ q̄l alteri suā dat siliu
dūcē. id ē de magnitudine dūcē p̄tate ⁊ ceteri
radicib̄. Et id bōitas spūalis se iclat ad ma
gnitudiez bōitatis corp̄alis. Et bōitas corp̄al
se iclat ad magnitudiez bōitatis spū
alis. ⁊ b̄ nāl̄ rōe maioritatis. minoritatis: q̄ se po
nūt magnitudiez bōitatis. q̄m maioritas ē ps
bōitatis spūalis. q̄ ē p p̄mā iclōez ⁊ i nobili
ori sine. ⁊ minoritas se pōit magnitudiez bōita
tis corp̄alis: q̄ ē p scdāz iclōez: q̄ ē p̄t p̄mā.
¶ Bōitas corp̄alis venit ad spūalē cū. 4. na
tūis arborū: ex q̄b̄ oēs ē. ⁊ bōitas spūalis ip
sas accipit vno nūo tenio: q̄ ē corp̄ita q̄ ex
ipsis. 4. naturis efficitur vna bōitas corp̄is in
vna bonitate nālī ⁊ s̄bali aierōalē. Et dīa p̄f
uat cēs cum s̄b̄z bōitatis. ⁊ p̄az i suo nūo rema
nere fac. Et p̄cordāia quāz bonitatis cū a^o bo
nitate p̄cordat i vna bonitate bonis. q̄ q̄dē
bonitas i nūz. 3. trāsit. Et idē de magnitudie
⁊ ceteris radicib̄ arboris. Et id cū bō tāgūt vī
īpe tāgūt i bonitate corp̄alis: m̄det bōitas spū
alis ad illā taciū ē bonitate nē corp̄alis i q̄ ē for
⁊ p̄lectū illū. sic q̄ tāgūt m̄lītē regi: ⁊ r̄m̄z
sic vīc: q̄d cēdēt suū p̄culare. Et sic cū boni
tas aierōalē tāgūt p̄ aliq̄ bonā aut malā tēta
tōnez: ptes q̄ sūt s̄m̄z m̄det. sic cū tāgūt r̄m̄z
m̄det m̄lītē. q̄ ip̄z cēdēt i p̄fines: q̄rē ē. Hec
ordiatio stat p̄ creatōez. ⁊ i aīa remanet: q̄ pu
ra venit ad corp̄: q̄m cū ip̄o immatī p̄pōes s̄ i
nē i p̄m̄tōez. s̄y q̄ corp̄ p̄m̄tū ē p̄ p̄c̄z origina
lē i p̄m̄tū m̄det. q̄d q̄dē p̄c̄z origiale i p̄m̄tō ta

bule gūal pbatū ē ⁊ adhuc s̄ra pbatū. Et
p̄t b̄ bōies m̄lītē m̄lītē b̄n̄t: q̄m nāz corp̄is ⁊
s̄rīgūt cū nā aier: ⁊ ip̄z stare faciūt ad hoc: p̄o
pter quod creatū est.

De trāco arboris humanalis.
Radices arboris būnalis ex 4. m̄tōez
s̄sūt. vs. 4. p̄m̄s trāco: ⁊ ex trā
co: q̄ p̄t ad aīaz rōalē. q̄ q̄dē trā
cō rōalē p̄m̄tōez: q̄ veniūt ad
cū. Et trāci trāsūt i vna m̄tū tertii bōies: sic
tes ad suū vīc. q̄d vocam̄ s̄b̄z būnā. q̄d no
mē ei attribuiūt: q̄ ē cōlō: ps q̄ aliq̄ cetera p̄
p̄m̄ arbori: ⁊ q̄ stat s̄b̄ alijs p̄m̄z. ¶ In b̄
trāco bēt q̄l radiciū offm̄ suū: q̄l s̄rīgūt i p̄e
cialiū s̄sūt. et q̄b̄ p̄p̄m̄tū. q̄ sūt fac ptes grossē
⁊ radices sūt sue ptes unūte. Et cū ip̄e tāgūt
ab vna pte grossa: oēs ptes illi m̄det. q̄ ex p
tes ad iūicē sūt m̄te cū p̄tibus alijs trācoz
oib̄ m̄tōez r̄spōdēt b̄ ad tācū illi trāci m̄tū.
Et id dīa p̄feruat i illo tactu ptes rōales. Et
p̄cordāia ip̄as p̄cordat i ip̄as appiquat ad il
lū tactū sic s̄ tāgūt s̄b̄a bōis cū nimis magno
calore: r̄spōdēt aīa ⁊ i s̄f̄ic nālīs ad cēdēdā
dūz a quā vel frigiditatē. Et p̄pter b̄ aīa mo
net corp̄ ad fōtē. ⁊ imāgiā s̄a imāgiā fōtē ⁊
c̄r̄cūlātāz. ⁊ oculi vīcōvidēt: p̄ quos bō
vadit. ⁊ appetitā cēdēdāt: q̄ bō bibat a quā
frigida ad m̄lītē cādū frates corp̄is. ⁊ ad mor
tū cādūz nimis magnū calore vī digēstia bāt
tēpātā m̄tū: q̄ nālī calori p̄m̄tū.

De brāchiis arboris būnalis.

Branche arboris būnalis sūt ex vna
ab̄ natūis. vs. ex vna corp̄alis ⁊ ex
nālī spūalis. ⁊ branchē q̄ sūt de nālī
corp̄alis creāt de trāco: i q̄ ē cēnā
corp̄alis. ⁊ branchē q̄ sūt de nālī spūa
li creāt de trāco būnāli i q̄ ē de nālī spūali. vñ
de p̄mo de branchis corp̄alibus dicem̄. de
inde de spiritualibus.

De brāchiis corp̄alib̄ arboris būnalis.

Branche corp̄ales ex 4. naturis
s̄sūt. b̄ ē cēnā d̄alī vegetālī s̄cūa
lī imāgiālī. Et cēnā d̄alī. sic brā
cha ⁊ nobis: q̄ sūt brāche corp̄is s̄i
gnificat i p̄m̄tū bōies: q̄d significat trācoz
lēm̄tālē: q̄ ē ps trāci būnalis. ¶ Brāche q̄

sūt de nā vegetali: sūt appetitina retēna digef
fina et expulsiua. Et brāche q̄ sūt et nā sensua
li: sūt. 6. sensus corporis. Et brāche q̄ sūt et nā
imagiali: sūt. 4. v. 4. q̄ sūt siliindies brāchap
arbor/efal. 2. 4. q̄ sūt siliindies brāchap ar
boris vegetali. 2. 6. q̄ sūt siliindies brāchap
arboris sensuali. Et os iste brāche sūt brāche
arbor/hūanalis. 2. q̄ dicitur ē. Et q̄ly brā
cha suā ipā nāz bēt ē suā s̄ditōes. q̄s dicitur
i arborib/ān bāc arborē possit. An q̄ voluerit
indistigare secreta et nās brāchap corporaliū:
q̄ sūt: vt bō sit et ipis p̄stiat: illas idrat i bo
minē: q̄ possit sūt i arborib/ p̄cedentib/. Et
hec idrat nō multū est vtiā. et est disposita i tra
ctatū: quē fecimus de arborib/ue: et quem de is
ta arborē facere p̄ponimus. Et q̄ breuiter
loqui p̄ponimus: brāchas nolumus recu
pitulare corporales i bac arborē. quia sufficit
q̄ i suis p̄positis arborib/ue cedimus cogni
tionem.

De brāchis spiritūalib/
arborib/ humanalis.

Branche arboris humanalis spu
rituales sunt tres. videlicet memo
ria intellectus et voluntas. que sūt
tres potentie. que sunt de essentia
anime rationalis. si cut. 4. brāche que sunt de
essentia trunci de uentilis. et sicut truncus: q̄
est de suis radicibus. Andepimo dicemus
de memoria. et postmodum de intellectu et vo
luntate.

De memoria. que est brācha
spiritualis arboris hūanalis.

Memoria est brācha arboris humanalis
et est de bonitate magnitudine duratione pote
stas et sapientia voluntate virtute virtute gloria
differentia p̄cordantia p̄ncipio medio et fine
maioritate equalitate et minoritate. Et ipsa ē
posita i numerū. 3. q̄m sic bō ē et anima et cor
porē: et i numerū. 3. trāsit i tān: q̄ nō ē aia nec
corpus: sic memoria nō ē bonitas nec alia p̄n
cipia. licet sit et ipsa. q̄ p̄ncipis vñ ē illoz
nāz. Memoria p̄ bonitatem ē bona. cum
ita sit: q̄ bonitas vna sit de suis parib/. et iō
facit operatiōes bonas. que sūt res trāfactas
recolere. per quod recolere bō habet habitū
scēntie. qui bonus est. et p̄ncipio esset ma
la. Memoria magna est et magnitudines
et eius magnitudo bona est p̄ bonitatem. et

propter hoc bōas facit operatiōes et magnas. et
magnū quid ē recolere res p̄teritas et sensibiles
absentes. Memoria et de duratiōe ideo
nāz bēt: q̄ durare faciat. q̄ p̄terita sūt. sic reco
lere ea q̄ bōas antequi fecerūt. quoz opatiōes
p̄ memorā durat. q̄ ipsas recollit. Memoria ē
de p̄tate. P̄tate pot ē bō: q̄d ē et recolere res trā
factas. et pot ē de bonitate magnitudinis sapia.
Memoria cū sapia p̄ncipat. et cū voluntate:
q̄ sūt cetera brāchap et p̄ sapia insitū nālem
ad recolēdū et bō voluntate appetitū nālem ad re
colēdū. et nō mouet insitū et appetitū nāles aliap
brāchap. et q̄ bō ē corporib/. Sic bō q̄ recollit
aliquid placitū carnale p̄ q̄d recolere se mouet
et anima ad calefaciēdū et vegetatiua ad vege
tatiū et sensitiua ad sensitiū et imaginatiua ad
imaginatiū: vt illud placitū i actu venire pos
sit. Et idē ē si bō recollat aliquid displicitiū: q̄d ab
aliquo bōne recepat. quū tūc se mouet ad irā p̄ in
sitiū nālem et appetitū memo. et alias brāchas
mouet: cū q̄ bō p̄ncipat: cū insitū nālem et ap
petitū ē eoz s̄ditōes. vt possit fieri vidētia. et
iō insitū sēp bōis. Et si sūt p̄ntes: vti osi
efficiūt et meriti p̄feci. Memoria et de vti
tate: et opā vtiōsa. q̄m vti res trāfactas reco
lere ē eaz s̄ditōes et nās. Memoria ē de vti
tate idē recolit vti. Et cū vti recolere nō pot
viti et vitiōsa. q̄ ē inter brāchas et alia vege
tatiue sensitiue et imaginatiue. cū q̄ bō ipā me
mo p̄ncipat. Et iō sēp credit vti recolere: et re
colit i sūū. Memoria ē de glia. v. de delectatiō
ne. idarco nāz bēt i bōdo delectatiōis et placitū
sic ignis q̄ delectat i calefaciēdo et vegetatiua i
vegetatiōe et sensitiua i sensitiōe et imaginatiua
i imaginatiōe. Memoria ē de vti intellectus
ali. rōe cū se bō p̄tate differētia q̄ sūt de sua
ēē. v. memoratiū memorabile et mēo: nā. et
q̄ ipsa ē de p̄tate: pot ipsa bō. Et bonū est: q̄
ipa bāt. q̄ ipa ē de bonitate. Et mag ē aia:
q̄ ipa bāt i seipā et q̄ sint de sua ēē. Et p̄ bō res
recolit differētes. et ipa recolere pot. et ei bō
ē ipas recolere. Et plura sūt: quib/ ē bonum:
q̄ recolant. sicut amatus: qui placitū bēt: cū
ab amico recollitur. quia bonum est recolere.
Memoria est de concordantia intellectus
li. et ideo brāchas concordat: cum quibus p̄
ncipat ad recolēdum ea: que recolere deside
rat. Que quidem brāche ipsa mōuant i bō
q̄ sunt de concordantia sic et ipsa. Et vitiōsa
contrariā: q̄ p̄cordantē recolit i vitiō. Ande

ut q̄ p̄ memoriam et
māz res gestas
p̄ntes

Vide vñ bōm memo
recolant vti

ut q̄ p̄ vti q̄ mōm
colant vti et p̄ntes
mōdo

Ar. humanalis.

f. q. memō se innat. ⁊ cū brāchie cū qb⁹ par /
tiapat: ⁊ cordās ⁊ disposita ad recolendum
¶ Memoria ē de pncipio. idcirco pncipiū est
ad recolēdū. sic oculi q. pncipū sūt ad
vidēdū visibilia. Et q. memoria ē de pncipio
ē recolere pncipiat sive i caput illud i suo ppo m
morabilia sibi eēdi pncipiat. ⁊ i ppo assumit me
morabilitates. q. sūt extra. q. nō sūt de sua eē ⁊
sūt memorabiles sive recolibiles. q. cū illa pū
cipiāt i corp⁹: cū q. ē pūcta. Et p similitudines il
las brāchaz cū qb⁹ ē pūcta: similitudines aliorū
entiū q. nō sūt cū ipso pūcta: ratiō. sic mater:
q. suū filiū recolat. ⁊ miles suū equū. q. si qdē fili
us ⁊ equ⁹ recolibiles sūt: i q. elati sūt ⁊ vege
rati ⁊ sensati. p quos pncipiat gna ⁊ spēs ch. ⁊
sūcto memorie. q. i similitudinib⁹ pūcti i caput ac
cipe similitudines ceteroz entiū cū sūis. ¶ Adde
morā ē de medio. idcirco i se bēt eēle memoria
ri. qd ē i medio memoratōis ⁊ memorabil. Et
ē i medio intellectu ⁊ volūtat. vt i pte accipe
posui spēs: q. d. pmedāt. ⁊ eis eas resiliunt:
qū petat. ⁊ i ipa illas q. iūt. Et et q. memoria
ē de medio: nāz bēt i memoratōi cū medio. v3 cū
memorari fantastico. qd ē spēs multiplicata ⁊
līstrumēti ad recolēdū enō memoratū. ¶ Adde
morā ē de fine. v3 de cū finali. iō qdē bēt i m
moratō memorabilia: quop rōe arcata ē me
morā. v3 ad memor: adū dū eiusq. opatiōes
pctates ⁊ dignitates. Et ē retro i occipite bo
nis: q. ē i līz ad memoratū ea: q. trāscita sūt
⁊ terminos illoz ⁊ spēs q. intellect⁹ ⁊ volūtas i
ipā i bēauri uenerū ⁊ i lūrat i ipa fuerunt. vt
faciāt bīnū sīc caritat⁹ ⁊ ceteraz vīrū. ¶ Adde
morā ē de maiortate: vt sit p sēal aīe. q. si
eēt a cōtīr: disposita nō eēt ad memorandum
mag. nec bē pōssz mag. recolere. cū ita sit: q.
magnitudo maiore bēt ⁊ cordatā cū sba q. ē
accīte. ⁊ bonita sūlr. ⁊ idē ē de volūtatē vīte
vīte ⁊ glia duratōe pte dīa ⁊ cordatā pū
cipio medio ⁊ fine. ¶ Memoria ē de equitate.
⁊ iō ē de equalib⁹ pūb⁹. v3 de memoratō me
morabili ⁊ memorari. q. ptes cōmiales sūt illi
us. ⁊ i qb⁹ sūstīcīat. Et q. de bonitate: ē sua ⁊
qualitas bona. ⁊ q. ē de magnitudine: ē mag
ua. ⁊ q. ē de duratōe: durat. ⁊ q. ē de pte:
pōt eē. ⁊ sic de ceteris formis. ¶ Memoria est
de minoritate. q. de nichilo creata est: et q. i se
quasidā minores bēt ptes quā alie. sic sūt acci
dētia: q. nō sūt ita magna sic ptes sēales. q. sūt
bonitas magnitudo ⁊ cū quaz rōe memoria ē

p sēal aīe rōal. Et ptes minores tē nō pnt
de memoria: si memoria de minoritate nō est.
¶ Memoria non ē de trītate. q. si de trītate
eēt: corruptibil ē. Et ē trītati sūiecta: q. brā
che aliaz arborz cū qb⁹ pncipat sūt de trītate.
Quapropter bō plura facit ⁊ memoriā i mo
uēdo ptes suas ⁊ ipaz. sic bō: q. ⁊ suas ptes fa
cit i scidēdo suā manū: aut qū nimis laborat.
aut q. comedere nō vult: aut q. bēt famē. ⁊ sic de
ceteris reb⁹ similib⁹ istis. ¶ Ad dū ē de memoria
⁊ de sūis pūb⁹. ⁊ p ea q. de ipis dīam⁹: pōt bī
cognitō de memoria ⁊ de sua quiditate. q. co
gnoscēdo ptes cognoscī totā. Et si ē cōpō
sensati rēpōdet: cū ab aliq. suaz brāchaz
vī ab aliqua suaz formaz tāgīf sic memoria
rēpōdet: cū ab aliqua suaz formaz tāgīf vī
pūb. sic si tangat cū malicia ⁊ suā bonitatē: cū
magnitudine suā bonitatē rēpōdet ⁊ maliciā
Et si cū bonitate tāgīf: cū magnitudine sue bo
nitatis rēpōdet recolēdo res bonas. ⁊ sic de
aliis tacit⁹: p quos tāgī pōt. q. tōndē modū
rēpōdere pōt: si sūt ptes sue. ⁊ cū i pī accī
talr. i q. ē de ⁊ cordatā. pquā rēpōdere pōt ⁊
trītatē. ⁊ i q. ē de vīte: rēpōdere pōt ⁊ fal
sitatē. ⁊ sic de ceteris. ¶ Ille tractat⁹ de memo
ria multū ē vīl ad scidēdū ⁊ ad bīdā bīnū sīc
⁊ et ad habendum memoriā ad memoratū dīctes
transactas. quia data est doctrina: quom bō
sciat suā memoriā mouere ad recolēdū. obier
ta a affectata. q. memorēnt. q. similitudinē bīt
suarum partium. f. et quibus est memoria. et
ē hoc quod dīctū ē i brāchis ceteraraz ar
borum: data est doctrina ad applicandum si
militudines illarum brāchiarum. vt recolā
tur ē earum cōdītiōes. ⁊ cōdītiōes par
tium memorie. Et i sic tractatus quom tēdi
mus de memoria: dispositus est: q. ponatur i
arte memoratīua: que sicut potest ē q. iste trac
tatus significat.

De intellectu q. ē brācha spūa/
lis arboris humanalis.

Scidū q. dictum est: q. memoria est de
bonitate magnitudine ⁊ ceteris pūb⁹
pūctis dīctis: q. intellect⁹ et ipis cōsī
lit. et i tertium numerum transit sicut memo
ria. Unde qui de intellectu tractare voluerit: et
naturas eiusq. secreta inquirere: tractet ipsa
fz q. de memoria tractatum est am sūis pū
cipio. ¶ Ad dandū mēdus cognitionem de i
tellectu ⁊ de ei⁹ naturā ⁊ pūctib⁹ applicare vo

ne bene. huius pūcti

lum: cū formas pmaras: q̄s dīrīnti arboz
dali: ad itellē. ⁊ ip̄s cū ip̄is iquirere. Et p̄ cū
vnitate ⁊ pluralitate. Et sic itellē vn̄ p vn̄ /
tate: sic bonē p bonitate ⁊ magnū p magni-
tudine. Et p̄ra bēt i se p pluralitate. vs itellē i
telligibile ⁊ itelligere. Et iō iō ē vn̄ bēt uām
p̄siderādī vn̄ v̄ vn̄. Et q̄ ē de plurib⁹ reb⁹:
nāz bēt p̄siderādī p̄ra v̄ p̄ra. Et p̄ne ē de p̄n-
cipis simplicib⁹. v̄z de bōitate simplicia ⁊ mag-
nā ⁊ iō bēt naturas: q̄ sit p̄s simplicis bē ⁊ i na-
tūro simplicis ididuo. rōc ē simpliciatas: cū
simplicia attingit ⁊ q̄ ē de plurib⁹ p̄ncipis p̄posi-
tus: iō q̄d trāsīt de plurib⁹ p̄ncipis i. s. nūo: sic
bō: q̄ p̄posīt ē trāla ⁊ corpe ⁊ trāsīt i. s. nūz
bē i cō bōz nūz p̄posītōis arangit entia: q̄
et plurib⁹ simplicib⁹ p̄ncipis sūt p̄posita. Et per
formā bonitatē bēt itellē nūz formalē: q̄ bo-
na ē ⁊ idē ē de magnitudine: idē ē i se bēt itel-
lect⁹. q̄d ē for⁹ p̄posita ex bonificatio ⁊ magni-
ficatio. Et q̄ ē de bonitate mālī: iō ē bōitica/
bilis ⁊ ē de magnitudine: q̄ ē magnificabilis na-
turā bēt materialē. q̄ ē itelligibilitas. Et itellu-
gere bēt p bonificare magnificare ⁊c. Et In-
tellect⁹ ē de bonitate gñali i b⁹: q̄ ē de vna bo-
nitate: q̄ ē mēnō ⁊ voluntas. ⁊ idē ē de mag-
nitudine gñali. ⁊ iō nāz bēt p̄siderādī entia gñi-
ralia. Et q̄ bonitas sua ē a spāl ⁊ p̄ra ⁊ a bo-
nitate spālī mēnō ⁊ voluntas: v̄s itellē bēt na-
turā p̄siderādī spālīa. Et p̄ hanc nāz p̄siderat
logi⁹ gñā ⁊ spēs cū nā nālī. Et Intellect⁹ bēt
lra sc̄p̄z nāz: q̄ ē p̄sue cōtine. sic p̄ra itelligi-
bilitas. ⁊ extra suā cōtēnā aliā bēt itelligibil-
tate: q̄ nō ē de sua ēē. sic itelligibilitas pōmī leo-
nis ⁊ caloris ignis. ⁊ iō trāsīt ad p̄siderādūz
nāz extra cū naturis: q̄ sūt intra. q̄ cōrdānaz
būt i gñē i spē cū illis: q̄ sūt extra. Et Intellect⁹
p̄ de bonitate: q̄ ē forma abstracta. ⁊ ē de cre-
tō: q̄ bēt intra formā. b⁹ est bonificatio bonifi-
cabile ⁊ bonificare. ⁊ iō nāz bēt a p̄sideran-
dū forma: q̄ sūt i abstractio ⁊ ad idē adū sūt
suis p̄creitō illa itelligēdo. ⁊ iō accipit bī p̄cre-
tōz. Et Intellect⁹ nō ē de gñatōe. q̄d sit cēt op̄z
p̄terit: q̄ ē ē cū cūfū nālī de corruptioe p̄ q̄uā
nāz p̄uatōis bēt. Et q̄ p̄uatō ē cū sba corpa
līq̄ ē ē arboze dali vegetali ⁊ sensuali ⁊ inna-
gñali gñatā: attingit p̄sideratōes gñatōis cor-
ruptōis ⁊ p̄uatōis. ⁊ bēt p̄sionē p̄ corruptio-
nē ⁊ p̄uatōz p̄uatō: iō sūas p̄fectōes p̄p̄ere
nō pōt nec ab ip̄is p̄fectōes remouere. q̄ sua
oigana ⁊ sūra spēdū ad itelligēdū itelligibili

a. Et Intellect⁹ p̄cipat cū entib⁹. q̄ sūt de sibi ⁊
grossa mā. sic corpa p̄uatū. q̄d p̄ ignē ē de sibi
nū mā ⁊ p̄ terrā ē de grossa. Et ē p̄ vegetali-
uā māz bēt mag⁹ sibi. ⁊ p̄ sibi māz mag⁹ sibi
⁊ p̄ imaginariā mag⁹ sibi. idē ē Intellect⁹
cū nāz bēt sibi ad itelligēdū res itelligibiles
Et cū ē de grosso ignis: b⁹ ē rōe organoz ⁊ i
stroz. q̄ ignis sūt p̄ grossā māz. sic bōis
flegmā. q̄ nālī ita sibi īgñit nō bāt sicut
coleric. melacolic tñ sūt de sibi īgñio. s̄ sūt
de p̄sionē siccā ⁊ frigida. ⁊ b⁹ ē p̄ acū. v̄z rōe
memorie. q̄ maiorē bēt p̄ cōrdānā cū illa p̄le-
tione q̄ cū ceteris. q̄ cū ē spēs retinere rōe
p̄sionē. Aqua ē de nā sū: q̄ sit ampla rōe
vacuū terre. q̄ maiorē bēt p̄ cōrdānā cū illa p̄le-
tione ⁊ nāz possint ⁊ nūtri p̄res sibi. Et Intellect⁹
nāz nō bēt: q̄ sit leuis nec ponderosus. s̄ q̄
p̄cipat ē leuis ⁊ p̄dēctōis: accū sūt itelligibile
v̄s vno ip̄e q̄ i a. sic bō leuī? q̄ Intellect⁹
mēdō p̄posīt ad itelligēdū q̄ i bōc nō iōe /
luno. i q̄ cū ariā sūt idē gñā. Et iō Intellect⁹
Intellect⁹ sūt Intellect⁹ itelligibile ⁊ sūt itelligere
⁊ q̄n se bēt ad sūcāre. Et sūt sua vacuū est:
q̄n se nō bēt ad sūcāre creāre ⁊ q̄n ē s̄ fines
suo p̄ncipioz. v̄z s̄ hinc bonitatē sūt ⁊ mag-
nitudis sūt ⁊c. Et b⁹ ē tunc cū sūcāre cū maiorē
deliberatōe nāz cetera arborū p̄siderat q̄
nāz arbor Intellect⁹. de q̄ ē vna p̄ vna bēa-
cha. Et Intellect⁹ ē p̄ p̄c. v̄z cū bonitate mag⁹.
⁊ ceteris p̄ncipis. Et iō ē rōe ip̄e. q̄ oē ent
q̄d sit de p̄nb⁹: q̄ rōū sit ad illas p̄es q̄ p̄-
p̄er iō iō ē: nāz bēt ad itelligēdū totalitates
entis. Et q̄ de plurib⁹: nāz bēt ad itelligēdū rel-
ptiales. Et Intellect⁹ p̄cipat cū entib⁹ itēis ⁊
cū entib⁹ itēis. v̄z cū itēo calore corpis cū q̄
p̄uatōe. ⁊ cū itēa bonitate sūstātā ⁊ suis itēis
suis p̄creit. Idē ē nāz bēt itēa ad p̄siderādū
itēitates rēz. Et q̄ p̄cipat cū entib⁹ itēis:
nāz bēt ad cōsiderādū cōstātātē p̄uatō colorū
sibi vno colore. de q̄ coloratū ē corpa itellēctū
p̄uatū. Et q̄ p̄cipat cū itēa bonitate ⁊ itē-
sa magnitudine duratōe p̄atē: bēt nāz ad p̄-
siderādū cū entib⁹ itēis q̄d i alia. Et Intellect⁹
stat i statōe ⁊ motu accū sūt. q̄ cū entib⁹ q̄ sūt i
loco: p̄cipat. sic cū corpe cū q̄ ē p̄uatō. q̄d sit
de corpa stat i loco: ē mobile ex vno loco i a
Idē ē Intellect⁹ accū sūt stat i loco corpa ⁊ p̄
corpis motū ē mot⁹ ex vno loco i a. q̄m cor-
pōis motū mouetur. ⁊ iō mouendo corpus
sc̄p̄m mouet. Et Intellect⁹ mobile per corpus

intelligere. qm̄ sono ipse bēt bō mag⁹ intelligere
 2 i a pua. idcirco os: q numer⁹ aboz sit i qua
 titate diffit. ¶ Sic i pmo dñs sit visibilitas
 2 visibile. 2 tagibilitas sit i q⁹ tagibile. 2
 et odorabilitas sit i q⁹ odorabile. ita i intellectu
 est similitudo i q⁹ intelligibile. sine q similitudo nō pos
 set et intelligibil. cū ita sit q intellectus se hāc nō
 possz supra intelligibile finem. qd ē similitudo.
 cum qua intelligit intelligibile. Et sicut i ipso
 stat similitudo intelligibilitatis: cum intelligit
 ita stat i ipso diffinitudo intelligibilitatis: cū igno
 rat eis qd nō intelligit. q si qd ē ignorantia ē dis
 finitudo intelligēdi. sic vmbra: q ē diffinitudo lu
 mis. ¶ In intellectu stat nā. p quā nāz bēt in
 telligēdi. 2 ex q nā nascitudo: que ē intelligere
 Cū sit intellectus boni p bonitatem. 2 mag⁹ p ma
 gnitudinem. 2 ignis ē calidus calorem: sic intellectus
 p nāz sui intelligere p⁹ intelligere. q si qd ē nā ē ei
 ipa. sic nā calidus cū qd ē ipa igni. Vd ē de nā
 vādēdi: q spectat ad oculos. ¶ In intellectu p⁹icipat
 et copulatur. rōc dicitur copulatur atqz: cū
 qb⁹ ē p⁹icipat. sic gust⁹ i gustādo modicu de aq
 mar: tota aliā pte aq mar: salis indicat: quā u
 gustat. Et i b⁹ p⁹icipat ē significati quo cūna
 pte cū coziuncta atqz totū. sic gust⁹ i gustādo
 q cū vna pte q ē gustabile: quā gustat: ceteras
 ptes indicat et gustabiles. q dispositio sunt: q
 gustet illa dñtas: i q illa p⁹ gustat: quā gu
 stant. Sic faber: q vna eādē māz ferrū trā
 mutat de vna fūg i alia: vtpote de cultello facit
 clauū: sic itē vna eādē māz intelligēdi de vno in
 telligere ad aliud trāsmutat. sic i pmo 2 eq⁹.
 i qb⁹ ē intelligibilia ē i q⁹ dispositio sunt: q intelli
 gāt. Et itē vna bēt intelligere: cū p⁹ intelligit.
 2 aliud cū intelligit equū. Idcirco stat trāsmuta
 tio in intelligere i aliud. q si qdem trāsmutatio
 fit p⁹ diuersitate obz intelligibilū. Et intelli
 gere stat tōmō vnitatem potētiē intellectiē. Et i b⁹
 cognoscit: q vna ē b⁹ p⁹icipat p⁹ intellectias. 2
 ptes sūt b⁹ scia p⁹ diuersas intelligibilitates
 itap. ¶ Lux i vmbra sūt foie: cū qb⁹ intellectus
 p⁹icipat. v3 cū luce ignis 2 cū vmbra tre: q sūt
 ptes corporis: cū quo intellectus ē p⁹icipat. Et q i
 intellectu ē intelligere: sic lūmē qd illuminat intelli
 gibilitates emū intelligibilū 2 cū illo lūmē in
 telligat ipas atqz: in intellectu 2 igne maior
 ē concordātiā q iter ips 2 terra: qz sua ignoran
 tia ē vmbra intelligēdi: i qua intellectus nō atqz
 res intelligibilis sūt i vmbra ignorantie. ¶ I
 nea 2 p⁹icipat sūt foie cū qb⁹ intellectus p⁹icipat i q⁹

coziunct⁹ ē cū corpore: cū lūmē 2 p⁹icipat ptes nā
 les. Et iō linea 2 p⁹icipat cū qb⁹ intellectus p⁹icipat:
 sūt media: cū qb⁹ atqz linea 2 p⁹icipat itap:
 qd sūt p⁹icipat cū illo. Et bāc atqz dñs facit
 ne similitudinū quorūdā p⁹icipat 2 alioz. 2 q
 rādaz linea p⁹ 2 alia p⁹ sūt itap: qz copulati.
 Et i b⁹ p⁹icipat significati ē: q intellectus cū tagit
 ptes illor: cū qb⁹ p⁹icipat cū aliq⁹ intelligit: q p
 tes cū qb⁹ nō ē p⁹icipat. sic man: q an tagit pen
 nā q pena itap. 2 iō multiplicat an similitudo p
 tuz: cū qb⁹ p⁹icipat. ¶ In intellectu sūt rectitudo
 sup⁹dicta figura foie: q intellectus p⁹icipat ē b⁹
 ad intelligēdi: q si qd ē foie sūt et ē nā corpis
 indidnan: cū q intellectus ē p⁹icipat. 2 et ipa ita est
 bima: sic bō itaica idat. 2 ita et colore colo
 rata. Et iō intellectus rōc b⁹icipat quos b⁹ p corp⁹
 se bēt ad b⁹ corporales. 2 p⁹icipat rectitudines
 b⁹ b⁹icipat rectitudinis. 2 bēt p⁹icipat: b⁹ b⁹icipat
 cū. 2 bēt figura: b⁹ b⁹icipat figure. Et i b⁹ p⁹icipat
 bēt cognitiō: q intellectus p⁹icipat p⁹icipat: qz
 qb⁹ ē p⁹icipat. 2 i quib⁹ b⁹icipat ē bēt ad ptes imi
 nos sū vno b⁹icipat sic p⁹icipat. ¶ Partes mas
 culine 2 femine p⁹icipat cū intellectu q⁹ sūt par
 tes corporis cū ipso p⁹icipat. sic visibilia 2 visibili
 tas calefiantia 2 calefibilitas vegetantia 2
 vegetabilitas. q intellectus ē b⁹icipat itap: 2
 intelligibilitatē ē concordātiā iter qdaz ptes 2
 itas arborū hūanā. rōc concordātiē ptes cor
 porales dispositio sūt: vt intelligat. 2 intellectus
 ad intelligēdi. ¶ In intellectu sūt intellectus intelli
 gibile 2 intelligere mēbra: q b⁹icipat concordātiā ē ra
 tio sensus cōis. sic cū visibilia visibilia 2 videre.
 auditio audibilia 2 audire. ite de aliis sūt itap.
 Et de hac concordātiā q ē in vno mēbro talitudo
 dispositio ē itap ad intelligēdi res: q sūt rami b⁹icipat
 chap. sic p⁹ 2 m⁹: q concordātiā b⁹icipat amare sūt
 qz cop⁹ similitudines representat. ¶ Intellectus p⁹icipat
 itra ad intelligēdi. qm̄ oia itra alia p⁹ arborū
 qz sūt: cū qb⁹ intelligit intellectus. sic clare qd ē in
 itra: cū q sit clare. 2 vegetare: cū q sit vegetare
 2 sic sentire 2 imaginari. Et hoc oia sūt foie
 cū qb⁹ intellectus sūt intelligere. p⁹icipat. qd ē itra intel
 lectū idat. Sic martell⁹: q mouet figurā clau
 de q idat itap clau. Et rāst q intellectus ad intelli
 gēdi cū oib⁹ itris dñs vegetatiō sensatiō in a
 ginatiō rōati 2 hūanati 2 ceta supposita bis
 itia. ¶ Intellectus sūt intelligit ē sūt nā sūt
 dñs itia aliarum b⁹icipat. q i b⁹ q intellectus
 ipz idat ad intelligēdi cūna b⁹icipat sūt intelligit

Et. hūanalis.

nutrit cū nā bōitatio. Et qño bēt appetitū ad
intelligēdū magna: nutrit suū intelligere magnū
cū nā magnitudinē. Et qño vultutē intelligere
reppit qñ: nūc suū intelligere nutrit cū natura
Et qñ vult corp⁹ intelligere: suū intelligere nutrit
intelligendo p dūtes corp⁹. b⁹ ē lōgus āplaz
p fūduz t ceteras cō p dūtes. Et b⁹ passū sū
gnificat mō: rōe cū nutrit sū bīfīciaz. r qñ
mō p 3uū mō sū bīfīciaz destruat. ¶ Un/
pressio ē fōia: qñ ē intellectus. r ē de intellectu r
intelligibīlī. qñ sī qñ ē intellect⁹ suā sīlitudiez īmp/
mit ī intelligibīlitate. qñ sīlitudō ī intelligere appa/
ret. r bāc nāz īp sīōis bēt intellect⁹ gñalr rōe su/
ap pūā. r stat īp sīō nāz īp sīā. sīc ī sua bōita/
te nāz: ī qñ bōitāre cōp sūz r veltū. r sīc de
aliis reb⁹. Et rōe būfīmp sīōis gñalr et p sīb⁹
mūlīplicate. r rōe īp sīōis qñ ī arborib⁹ p sī/
sūt: cū qñ intellect⁹ pūcipat: bēt intellect⁹ nāz r
pūcipat ad intelligēdū suāz sīlitudiez īp mēdō ī
cūlīb⁹ intelligibīlīb⁹: vt et īp sīā mabāt intelligere:
qñ ē īp sīō sūe carācter cūlīz intellect⁹ r en/
tīō qñ īp sīā intelligit. ¶ Intellect⁹ ē de bōitate ma/
gnitudīe r cetera fōia p mīnīa. Un īqñ bōitā/
sua sīlitudīez pā magnitudīe: ē magn⁹ bōita/
te dīdūta. r b⁹ qñ magnificat: cōp bōitas accipit
ī sua spē. sīc qñ ī sua spē accipit illud: qñ et gū/
stare venit. Et p būc mō intellect⁹ accipit ī sua
spē nāz: qñ sibi venīūt et sūo p sīb⁹ īqñ īp sīā īn/
dūt et sua ēē. ī cū p sīōis pūerūt bōitāre īn/
bō intellect⁹. r īdēs fādīt et magnificat ī ma/
gnū intelligere. r p bāc nāz quā bēt ī se: bēt cō/
cordānā cū īfīnīb⁹ āllaz arborz: qñ trāsīt ad ī/
telligēdū p illā cōcordānā. ¶ Descētas r īdī/
dūtās r attractio sūt formē: et qñ intellect⁹ ē ī/
dūf. r ita ē p p sīatē b⁹: qñ ē. sīc ē bon⁹ p boni/
tātē. r p nāz īdīdūtātē ē īdīdūtātē. īqñ de boni/
tātē gñalī īpē memoria r volūtas spālē boni/
tātē qñ p se bēt īdīdūtātē. qñ stat ī sua p sīatē/
te r nūo. r īdīdūtātē ē īp sīā magnitudīe r de ce/
teris p nōp sīe. Ydāro bēt intellect⁹ nāz r vñtē/
tātē attractiū: p quā attractiō de bonitātē vñtē
ad intelligēdū: qñ sī bonū r vñtē. r de magni/
tudīe sīlī. Et et p vñtē attractiū attractiō vñ/
tātē āllaz arborz ad intelligere suū. vt āllaz īfī/
lecta intelligere possit. ¶ Intellect⁹ nāz r īnīgēs
sū fōi: ī qñ intellect⁹ de necessitatē p sīstīt ī suāz
p dūtes nāles. p qñ nāles intelligibīlī tates attī/
gūt. sīc oculī: qñ nāz colorē attīgūt. r gust⁹ ī gū/
stādō: qñ nāz attīgūt saporē. Et forma īnīgēte
ē p actiō qñ intellect⁹ attīgūt ī vñtē āllaz

arborz. qñ ī vñtē īp sīe dīspōsītē sūc qñ intelligīt. r
ī a nō. r p vñtē mō. et p a nō. Et intellect⁹ ē
ita p pū intelligīt: sīc īgnī calefactiō: qñ ardēt.
nū cū āq ī pūcipat: īgnīt: qñ illud calefactiō nō pē
¶ Descētas r īp sīe fōi fōi: qñ vñtē ītel/
lect⁹. p sīe dū vñtē: īqñ ē bēt ad fīnē: qñ ē. vñtē
ad intelligēdū dū r cetera cūta bā p vñtē cōp n/
dīp sīō. Et cū īp sīe dū vñtē: bēt ī fīnē: p sīe
qñ ē crea. b⁹ ē cū intelligīt cūta bā p vñtē suo
nū pūcipiōz r cōp sīōz. qñ sūt cetera bāncē
ale. sīc ī intelligētē fālsitatē r volūtas dīlīgētē
Et ī b⁹ passū ē sīgnīfīcatī: qñ vñtē pō ī vñtē cā/
dūt p āllā cōndr. ¶ Cūta ē fōi: qñ ē vñtē pō ī/
tellect⁹: sīc bonitās. qñ sīc p bonitātē bonīfīcē
pūitā vñtē. p quā vñtē bēt nāz vñtē cā dū cete/
ras arborz dīspōsītē: qñ vñtē cā p p sīe sīcāt
sūt arbor vegetāl īfīcūāl r īgnīāl. qñ sūt mō/
te p īp sīā vñtē: sī cū illō sīnī dīcītē. ¶ Cūta ī/
tellect⁹ colorē: īqñ īp sīā colorē intelligīt. Et īdē
de ceteris bāncē arborz sīc sūāl. qñ sūt intelligī/
bīles. qñ intelligibīlītātē trābīt intellect⁹ ad suā
intelligibīlītātē p p sīā. r īp sīā īllāz intelligīt. sīc īp sīā
lūc: qñ sībī āq attractiō īp sīā lūc. r īllā cō dāt
suū bñfīcū. Et sīc āq cū sūo p dūtes vñtē ad
accīpēdū īfīcūāl r bñfīcūāl lūc ī īp sīā īgnī
nū intelligibīlītātē arborz vñtē ad accīpēdū
īfīcūāl ē cā p dūtes ī intelligibīlītātē: intellect⁹.
sīc vñtē: qñ cū ītellect⁹ ē īnīcūāl: vñtē ad accīpē/
cū dū bñfīcū: īqñ īp sīā vñtē intellect⁹ ē p intellect⁹
sī rōe color: qñ intellect⁹ intelligīt. r p īp sīā
pōz vñtē: qñ colorē accīpīt. cū p sīe obīnī. ¶ Cū/
glare p sīstīt p intellect⁹. r dormīre p ocīosītatē
īp sīā intellect⁹. Et īdē bōtes qñ intellect⁹ mūlū vñtē
mīnī dormīūt qñ āllā. Et sōnare īnī intelligere
īgnōrānā p sīstīt. sīc dūbitatīō ē īlīter āffīrmā/
tīā r negatīā. Et illud p p sīe qñ dīlīgare p ī/
tellect⁹ p sīstīt: qñ intellect⁹ trābīt īfīra ad suū īn/
telligere. qñ sī qñ īfīra sūt āllā p arborz. qñ opāti:
vt intelligēt possit. Et calefactiō: vt possit ītel/
ligere calefactus. r sīc vñtē: vt possit ītelligere
obīnī vñtē. Et illud p p sīe qñ dormīre ocīosītatē
intellect⁹ p sīstīt. Et qñ fōies ceteraz arborz qñtem
bñt. qñ āgēta cōp nāla fēssa sūt ī mōuēdo
īp sīā. r īdē intellect⁹ nō bēt: cū qñ possit opārī at/
tīgēdo obā cōp sīā. Et rō qñ sōnare ē īter/
īgīlatōz r dormīūtē: ē qñ intellect⁹ attīgūt ī pte
āllāz sīlīdītes reālī vñtē bñfīcūāl. r ī pte īp sīā
īgnōrāt: qñ cōp sīā dīspōsītā nō sūt: qñ et īp sīā
pō opārī possit. sīc fāber: qñ cū pūo mārteλλo
magnū dāu opārī nō pōt. ¶ Cū dūz r īfīra

sūt foie q̄ sūt i intellectu pte sūa ppetatē. 2 i
pre sū nāz volūtātē sū suaz nāz: i q̄ iatiōes
bēt ad placitū p suā iusticiā nālē: vt intelligere
possūt. Et q̄ i pēdit ad intelligēdū: iatiōes bēt
p iusticiā nālē ad irā. 2 ad b̄ mouet volūtās i
amādo intelligere p cūf amare bēt intellect⁹ pla
citū i intelligēdo. Et q̄ volūtās odit intelligē
tū mouet intellect⁹ ad irā 3 volūtātē sū iusticiā
nālē. ¶ Per intellectū sūatō 3 sūstī i corp⁹ vlt
firmatō. qm̄ sūz q̄ intellect⁹ intelligēdo delectat:
corp⁹ cūz quo ē 3 iusticiā viuisicat: si nī res dele
ctabūcō intelligit. Et si res corp⁹ nociuas itelli
git: corp⁹ 3 res ossa desiccāt. 2 sic ē cū sanitati cor
poris aut firmitati. 2 nī sūz sūz pōssit ē ad
bndū sūatē aut firmitatē spūali. ¶ Pōssit
nūc ē ad sūatē: i q̄ sūa pōssit dngit ad finē: p p
q̄ sūt. sic bōitatē ad bōitādūz. q̄ si tenet il
la a fine: p p q̄ sūt: nīc iusticiā p pōz. ¶ In
dustrīa ē foia cū q̄ intellect⁹ pncipat. q̄ iusticiā
venit et pte sensitiue 2 aliāz arbor. Et illa idu
strīa ē cū iusticiā qm̄ mō aiūū accipiat q̄ bnt i
vniēdo 2 plātē i vegetatō. sic vulpēs: q̄ indu
strīa bnt i vniēdo. 2 famēciū: q̄ bnt iusticiā se
ligādū i rāio arbor: i q̄ bnt ascedit. 2 sic de alijs
redūlib⁹ vlt. ¶ Intellect⁹ ē p sūal aie rōal.
et cō ē ē intelligētia. et cō ē i q̄ pōssit de
2 cō ē ē lib⁹ plenū. q̄ sūt intellect⁹ iusticiā bnt
intelligere. Et pōssit sūal aie: q̄ ē de pntib⁹ lib⁹.
vz de bōitate sūal ma gnt⁹ 2 ceter. Et intelligē
ē cō ē q̄ q̄ sūt sua realia 2 cetera cāia sūstī i
cō sūa. Et ē cō i q̄ pōssit et pntib⁹ lib⁹ 2
acōntalib⁹. pōssit et sūalib⁹ vt dō ē. et pntib⁹
acōntalib⁹: vt i solijs b̄ arborib⁹ dicere itendū.
¶ Dictū ē de centū formis pmaris. 2 sūz q̄ ap
plicare sūt ad hūanū intellect⁹: cō mō applicari
pnt ad voluntatem sū suaz 2 ditiones.

De voluntate quē est brachia
spiritualis arboris hūanalis.

Volūtās ē de bōitate magnitudie 2 ceter /
nī sūz spūali q̄ se bnt ad ipāz illū
endāz: sic ptes lince ad vniū pūctū. Vnī sic bō
vnt sūz pntib⁹ calēdo vegetatō sentēdo
et imaginatō sic volūtās vnt vlt vnt dō boni
tate magnitudie 2 ceter. debet vnt bonitate: q̄
nāl ē bona. 2 magnitudine filr. Et q̄ liberta
tē bēt vnt sūz pntib⁹: pōt ad q̄rre aliā boni
tātē. q̄ acōntalē 2 mentoria 2 moralia. p quā b̄
p vocat. sic iusticiā: q̄ ē bōa. sic de alijs. ¶ Co
lātā sū bōie ē 3 iusticiā cū brachijs ceteraz arbo
rū. vz cū igne: q̄ ē vna brachia arboris elaf. q̄

nālē bēt appetitū calēfā. 2 sūatē recēdē
di. Et volūtās nālē bēt appetitū diligēdi ignis
appetit⁹. cū ipō sūatē cursū nālē. sic bōq̄ cūz
bēt frig⁹ magnū bēt appetitū p ignē: q̄ calēfā
et. 2 illa appetitū diligit volūtās. q̄ corp⁹ bnt
git: cū q̄ ē 3 iusticiā. ¶ Idcirco sūt pōssitā int vo
lūtātē 2 appetitū ignis. q̄ bona ē 2 magna. 2 ē.
3 cū ignis appetitū bēt ad nīl mag⁹ calorē
q̄ volūtās a q̄ diligit cū iusticiā: frigiditātes
diligit 3 iusticiā calorē. idcirco bōies mouet ad
comēdēdū res frigidās 2 ad stādū i locis frigi
dis 2 ad vchēdūz pauca vestes. ¶ Vegeta
tia amabilia ē. q̄ ē bona 2 magna: 2 q̄ p illaz
vnt corp⁹ et bnt q̄ sūt cūa. q̄ vegetatiā puer
tut i nās corp⁹. Et q̄ ē amabilis: volūtās diligit
cū. ¶ Idcirco diligit bōies sapores i quib⁹
appetitū delectat: amaritudines cūctādū. q̄
appetitū nō regit i rētiā neq̄ i dngitōne.
2 nī q̄ appetitū delectatōes regit 3 bonitatē
volūtātē: si volūtās illa delectatōes diligit sūā
diligit nī ē bonū amo ē victōsū. i q̄ diligit 3
bonitatē 2 iusticiā. ¶ Idcirco bōies q̄ sūt iustī i
vegetatō: diligit rētiā. cū q̄ rētiā nāz ppet
nua 3 idebitā delectatōes. vt volūtās 3 euarē
possit bonitatē suā. q̄ diligit bnt ē q̄ delecta
tio i vegetatōe. Et si bō 3 iusticiā faciat: diligit p
ca: q̄ miora sūt q̄ ca: q̄ sūt maiora. Et iō stat
victōsus i pco 2 i culpa. ¶ Volūtās diligit
tūc iudicēdo audiēdo 2 odorādo bonos odo
res: 2 i gustādo rāgēdo 2 i loquēdo. Et b̄ fac
q̄ nāl diligit ptes: cū q̄ b̄ 3 iusticiā. idcirco cor
p⁹ mouet ad vidēdū pulchra. q̄ pulchra placē
tia sūt ad vidēdū. Et mouet corp⁹ ad audien
dū vba pulchra. 2 sic de ceteris delectatōib⁹ sū
sūalib⁹. i q̄ corp⁹ delectat 2 inuenit placitū. Et
q̄ nāl volūtās pōssit diligit dō iusticiā i amare
sūā: magnitudie bōitatē q̄ delectatōes sensus
i sentire: si i sentire maiore diligit delectatōes
q̄ i amare intelligere vlt recolere: fac 3 magni
tudine sui amare. sic bōies q̄ pōssit diligit pulchri
tudine multaz rōe sensus i sentēdo q̄ pulchri
tudines ipō volūtātē itelli: 2 i iusticiā amādo
intelligēdo 2 recolēdo. ¶ Vn bōie pūctē sūt vo
lūtās 2 magnificētia ita: sic ptes q̄ pūctē: vt sit
totū. Vn cū iusticiā bēt amādū sensitiua: ima
giano ē cū illaz: i q̄ intellect⁹ i illa imagiā pla
cta sensuālia 2 tūc imagiatiua volūtātē mouet
ad amādū placitū sensuālia. Et i b̄ passū bēt
cognitio: quo q̄ dā potēre alias pōs mouē.
sic volūtās: q̄ intellectū mouet ad imagiā dū

ma bnt pntib⁹

q̄ pntib⁹

3

3

iberias eqt p i p
i voluntate

De folijs arboris būanālie.

Eolia arborū būnalis sūt de. v. natu
ra: ē q̄ rami sūt cellis. sed q̄ i ar/
boribz pōdas de. 4. dē ē: idcirco de
s. nā q̄ ē de folijs spūalibz arboris
būanal: ā bac arborē loq̄ intēdim⁹
i de p̄cipatōe quā bēt cū oēs folijs. Et p̄ de
q̄ntatē arborj būanal: q̄ ē ā laz rōnalē.

De q̄ntitatē arboris būanalīs.

In bōie ē vna q̄ntas p̄tia: q̄ ē p̄lanb⁹
q̄ntatibz dīscet: p̄sistit: q̄ sūt p̄lres ar
bores: et q̄b⁹ p̄positi. Et q̄ i. 4. arboribz ante
dās de q̄ntatē maatā ē xū q̄ntatē illaz iue/
stigare volū q̄ntatē arbor rōal p̄iacta cū cor
pore būano. Sic ignis: q̄ q̄rē p̄ emnā ē agē
nā. et p̄res ididuat i elat sūt q̄rē amplū lō
gū ē p̄fūdū ē i figura cīrdan māgliari ē q̄drā
gulari. sic i pipe rē. Et sic sūt q̄ntates idī
duate māglar i arborē vegetale. et i p̄mūt suas
silitudines. et arbor vegetat ipa s i figurā acapit
q̄ veniūt. i q̄b⁹ ē p̄ ididuas q̄ntates etēdit. Et
idē ē de arborē sēuali et ē i māgliari. Cū q̄
ntates sūt silitudines realiū q̄ntatū. q̄ veniūt. et
idē ē de arborē rōal: q̄ sēcēdit i arboribz: cū
q̄b⁹ p̄iacta. sic i bōie: i q̄ ē alia etētia p̄ oēs q̄
ntates corpis. q̄ sūq̄de etēnsio ē sua q̄ntas: i q̄
lōgū amplū ē p̄fūdū nō sūt reali: neq̄ circū
q̄drāgul: neq̄ triāgul: corpales ē sua cēs. sed
acapit illas figuras q̄ntatū i sua q̄ntatē. sic ce
ra: q̄ q̄ntatē acapit i sua q̄ntatē a līos gillū. et
q̄ntas arbor rōal i q̄ntatē bōiat: p̄sistit spū
al: et magnitudis sūt. Et sic de alijs radiab⁹ p̄
pis. q̄ multiplicatōnē q̄ntatē p̄ias sū memo
ria etēit. v3 sū ē q̄ntatē. Et sic de illecta rvo
lūtate. Sic sūq̄de memō totū et suis p̄tib⁹ ē nō
possi. nisi alij suaz p̄tū q̄ntatē bēt vna p̄te
emite ab ā dīsticta. Et cor p̄cū aia p̄iactū ā
mabilitatē q̄ntū. idcirco o3: q̄ voluntas illud
mēfuret i amare ē amabilitatē illū. q̄d mēfura
re nō possi: si q̄ntatē ipa nō bēt. Cū q̄ntatē
i nūo tērmā p̄sistit. v3 i amario amabilita tama
re. et ex his trib⁹ p̄sistit q̄ntas volūtā s. q̄ vide
rī nō pōt nec tāgi. neq̄ et māgliari. q̄ nō ē de
nā corpā. Et bō idē seq̄ de q̄ntatē illecta rmi
moric. Et dē ē ille gibil: et sua itelligibitas
ē ab q̄s q̄ntatē i sua amafiatē et i suo amare
et i sapē. Et illud ē q̄ bōnia ē de sua magni
tudo p̄ias et cete sue for sūt infinite. et q̄s ē idē
nūo q̄d a. S3 ē itelligibitas ē q̄nta i illecta

ta būano. q̄ v3 q̄ ad tminū itelligit. q̄ tminū
fā ē i sapē. q̄ finit⁹ ē i tminat⁹. q̄ ē de p̄tib⁹ tminū
et i tminat⁹ et i nūo dīstictib⁹. Et i b⁹ passū cog/
noscat. quo i arbor būanal arbor rōal ē et
tēdit ē q̄ntatē arboris corpā. et rema uet i ma
ior q̄ntatē bōiat: magnitudis et ceteraz for/
maz spūalū q̄ q̄ntas co: p̄aliū forma ē. Et
b⁹ ē: q̄ arbor rōal maior ē bēt magnitudinē bo
nitatē et vntatē arbor corpā. Et Rō q̄rē p̄pā
q̄ntatē arbor rōal ad folia: ē: q̄ sic for sēbōit
ad oēs vātes: sic q̄ntas arbor rōal q̄ntates
seq̄ arbor corpā: ē q̄ amabiles sūt itelligibi
les et memora biles et dīspōsit ad etandū ve
getādū sēfandū et imā gmadū. Et folia q̄ sūt
i arborē būanal: et p̄te arbor elat sūt a cōmā
corpis. q̄ sūt p̄ calore frigiditatē sēcitatē et bāi
ditatē colore lōgū amplū ē p̄fūdū et vīfibilē si
gurā. i. circularē triāgulare aut q̄drāgulare. et
illa q̄ sūt i bōie p̄vegetatiaz sūt sic sapor odor
et. Et illa q̄ sūt p̄ sēnsuā: sāt sic vidē et audī
et Et illa q̄ sūt p̄ imā gmatuā: sūt sic silitudis
aliar arbor.

De q̄ntitatē arboris būanal.

In arborē būanal tot sūt natūre q̄nta
tū: quot sūt nē arbor. Et iō arbor rōal
nāles et p̄ias bēt q̄ntatē: p̄ q̄s dā ē q̄. et bō
nitas q̄l et magnitudo sūt. Et i bōitātē bō
q̄l et i magnitudinē ma q̄l. Et p̄ bonitātē
et sūt bū et p̄ magnitudinē magnificē. Et bē
q̄ntates mīte et alij sū sūt reddūt bōies q̄l
vī sū ita dīctat: q̄l bō ē p̄tū aut martī. v3 si
ē bō et aut mal⁹ magn⁹ aut pū san⁹ aut ism⁹
Et i hac dēcētia ē p̄tū q̄s arbor suā p̄pā
q̄ntatē. sic arbor dā: q̄ p̄tū i illa colore albū
aut nigrū. Et vegetat i illa pōt sātātē aut
isfīmatē. Et sēnsuā sēnsū calor aut frigidita
tis. Et imā gmatia i illa pōt silitudines aliāz q̄
lītātū. Et rōntia gaudiū aut tristitiā aut bīz
sāt. Et sic de alijs rē sūntib⁹ sūntis.

De dēcētia arboris būanal.

Scaidū q̄ arbor būanal et p̄lres arbo
r nō p̄sistit sūt p̄lres rōnes alie i alij
mīte. Et iō i bōie ē rō gīal oīs. sic rō bōis/
canui bōificabil et bōificare aut p̄ias aut sūij.
Et rō bōificatū bōificabil et bōificare tēnia
tur et rōnib⁹ p̄ramoz aliāz arbor p̄nāz. ita
q̄ bō martū bōificatū ē q̄ ē et p̄mīs arbo
r nō andās. nō q̄ ē et bac arbor. q̄ nūllus
bō gīare pōt aliāz rōalē nec creat. et iō nō trā
sīt rō ad oēs p̄tes arbor būanal. Et Rōnes

Ant. vātes nō gīat

et. p̄as

Ar. hūanalis.

arbor] rōal sūt i ramia. vs i mēoria mēorati^m
mēorable t mēorari. i iūllēu iūllēu iūllēu iūllēu
gubē t iūllēu. t iūllēu amat^m amabile t
amare. t i suo mīco vs rōatiz rōable t rōare.
t i suis radicib⁹ i bōnate i q̄ rō bōficatuū
bōficabil t bōficat. Et sic de ceteris relationi
bus naturalibus.

De acce t passiōe arbor] hūanalis.
Quod arbor hūanalis sit et plūb⁹ arborū
q̄ illa sint plēs acceōes t passiōes.
sic i mario: i q̄ p arborē dālē actio t passio t
sistūt. q̄ sūt calor nālis cibaria q̄ comeditur cale
fac. t cōtingit ad calefaciēdū. t i se bēt acce
ōne p arborē vegetālē: i q̄ dīgēstia dīgērit a
bana q̄ accipit. t i se bēt passiōne p corruptōis
idiatiōis ad mortē t renouatiōis ad alia for
mas: q̄ sūt sū alijs spēbus. sic vīnes et mā cor
pone tenuat. Et i bōie acceō rōe arbor] i se
sual: i q̄ colorē sūt cū oculis t sapore cū gusta
et i illo passiō: i q̄ sūt doloze. Per acceōes
imagiatōis carnes se mouēt ad carnales dē
ctatiōes. q̄ si q̄d carnes sūt iūllēu t passiōē i mo
tu: q̄ bēt. Et sūt et i bōie acceō t passio p ar
borē rōalē. sic oēs arboris pmani: q̄ bēt passi
ōne sū arborē rōalē. q̄ ē oīs t fōe: iūllēu oēs
formas inferiores ad cap idiatiōes nāles t mo
r. Et ipa bēt passiōne i adq̄rēdo necessitates
ipaz. sic aia cū p̄siderat t laborat: vt corp⁹ vi
uere possit. t nēcessitates hīc: q̄b⁹ idiget ad viuē
dū. sic ē camera: q̄ idiget ad ibitādū. t ac⁹ q̄
idiget ad suādū. t vomer: q̄ idiget ad arandū.
Et adhuc aia rōal acceōes t passiōes p se sūm
plē sūt i volūtatē: q̄ amās ē agēs. t amabile
patiēs. t et amare ambōz passiōne bēt i ip̄s
siones t passiōes bīuū: quos accipit. Et sic
de alijs reb⁹ sūb iūllēu. sic iūllēu: q̄ passiōne bēt
cū iūllēu nō pōt. t volūtas: cū nō pōt bīe
b⁹: q̄d dēsiderat.

De habitu arboris hūanali.

Habit⁹ arboris hūanali sūt plēs t diuer
si. Et q̄dā sū nāles. t alijs artificiales. nā
les sūt i p̄ditiōes arborū pmanē. q̄ de ip̄is di
ctū ē folijs arbor] dāl. Et sūt m⁹ ē de bīn⁹ ar
bor] vegetālē sēnsual t unagial. q̄ ē cap p̄ditiō
nes veniūt ad bīn⁹ arbor] rōal vt sūt iūllēu.
sic mā: q̄ sūt iūllēu t i sua fōe: t i sine ill⁹. Et et
oib⁹ bīs bīn⁹ nāb⁹ ē arbor hūanali bituata
t idura. Sic p bīuū dālē idura ē colore t calo
re. t p vegetālē sapore dulcedine t odore. t p
sēnsualē idura ē visu t auditu. t p unagialē i

dura ē unagiatōe. t p rōalē idura ē mēō iūllēu
lectu t volūtatē. Et et oib⁹ bīs bīn⁹ nāb⁹ ē
rōalē bīn⁹ artificiales: q̄ sūt necessarii ad viuē
dū t ad bīuū ē arboris. Sic p dālē bō accipit
bīuū tunc. vt frig⁹ nō bāt. t sic i bīuū bēt artē
fartoria vel artē fabrilē: vt cultell⁹ facē possit
acū t vomerē. Et p vegetālē bēt i bīuū artē pi
stolnā. t artē medicē. Et p sēnsualē bēt i bīuū
tu artē edificatiōis zarē pulch⁹ ap figurapoz
nametoz t iūllēu. Et p unagialē fac iūllēu
Et p rōalē bēt bīn⁹ vīuū. q̄ sūt fides spēs t ca
rita s iūllēu prudētia fortitudo t c. De q̄bus
bīn⁹ moralib⁹ t artificib⁹ loq̄ iūllēu i ar
bore morali. Et i b⁹ passū leuoloz m⁹: q̄ possū
m⁹ loq̄mur de bīn⁹ iūllēu t liberalib⁹. et
pino de arte fabrilē.

De arte fabrilē.

Sicut arbor vegetalis suos bēt iūllēu
nāles ad faciēdū folia flores t fruct⁹ sic
faber p̄siderat p̄cessū arborē iūllēu nāle
idūstrā bēt t mō⁹ i arte fabrilē. Sic p̄sideran
do radices i q̄b⁹ t significat p bōnatē: q̄ fa
ciat bonū cultellū t magnū tomabilē p mag
nimū t duratiōne: t fontē p p̄tātē. t p̄pōr
tionatū p p̄pōrionē ad finē. p̄t q̄ ip̄s fac. Et
i mīco ē et significatū: q̄ faciat cultellū et pluri
b⁹ reb⁹. sic trū. q̄ ē et plūb⁹ reb⁹. Et p folia p
siderat iūllēu: cū q̄b⁹ faciat t sua q̄b⁹ tate p̄sideret
assitutiōes t ip̄s. t sic de alijs reb⁹: q̄ p̄sider
rat ad faciēdū cultellū omniū t vīllēu p̄t sūū si
nē. Qūi sequētes fabio p̄cessū arborē iūllēu
nāle illap sūā unagiatōne disponi t ad ima
gīnādū iūā artē p̄ptere. t sūū iūllēu sūb iūllēu.
vt sua arte bīuū dāt vī.

De arte carpentaria.

Per arborē unagialē accipit carpētari⁹
iūllēu alijs arbor: t necessitates t
siderat hōis. q̄b⁹ idiget ad viuēdū unagīnādū
domos crīnā sauellas arat⁹ pagricola t el
lā p eq⁹ t lāciā p milite. t sic de ceter: q̄ ad c⁹
opū p̄tēt. Et oēs bē p̄siderationes ip̄s vīri
gūt disponūt i p̄ditiōes arbor: t et ē p̄tē p
mana vīl scdāna. Qūi i q̄s carpētari⁹ iūllēu scāz
saret: sūb iūllēu cēt q̄ alijs i faciēdo sua opa. qūi
p̄pōs arbor dāt et doctmīā ad unagīnādū
dū sūb iūllēu figurā circulares māglares q̄ dāt
glāres: q̄s p̄siderare ois p̄cessū artē carpētane

De arte farorie.

Sartoz acū p̄siderat sūū fozfices t pānū
Et bec oia p̄siderat p̄t fūz inducēti.

et brachia binaut / et illius ornamenta cōfide /
rat. Et p rades modos p̄siderat. Et p mūci
co: p̄bois. Et p formā q̄natē et p̄portionē tu
nicē et ip̄sū iduū. Et vult: q̄ nūca sit bōa et ma
gna et q̄ duret p durandē et p̄tate et q̄ eius
color sit placēs ad vidēdū. et q̄ sit mollior. vti ta
c̄p̄la dūi habeat. Et sic de ceteris reb⁹ similib⁹
istis. Quare factor q̄ habet i bīm suā antē: p̄
cipiat i formis p̄maris ē īstic⁹ nūles i arbori
b⁹ semiatos et c̄p̄rib⁹. Et cōcordādo īstic⁹ nū
les cū bīb⁹ artificialib⁹ existunt mechanici
suis opationib⁹ p̄fecti.

De arte agricole.

Agricola p̄siderat anarū vomerē ligonē
bouē et restellum semē et t̄p̄ seminādū et
colligēdū. et sic de ceteris reb⁹ similib⁹ istis. De c̄p̄
deratō idip̄i īstic⁹ nūlib⁹ et i foris p̄maris.
q̄ bīb⁹ agricole disponit ē cap. p̄dones dī
p̄des et nās. q̄s agricola nūc accipit: cū suā antē
bīnat. sic p̄ bōnat: p̄ quā ararū bonū p̄side
rat. itē bonū vomerē bonos boues bōa puta
toia et bonū t̄p̄ ad seminādū et ad colligēdū
Et oēs iste p̄sideratōes sibi p̄ducit: ē q̄ vñ
arborē imagināli accipiedo siluā dīces ceteris
arbor⁹ q̄s accipit i cap radib⁹ trās brachis
ramis folijs florib⁹ et fructibus.

De arte mercimonie.

Eratore tractat necessitates p̄siderat. et iō
i aliq̄ terrā vadit q̄ bī mag a būdātia
aliq̄ tra: de q̄ a terra idiget. Et illi: q̄ va
dūt ad locū: q̄ sit pip et vbi sūt p̄ni. et ip̄os
i terrā ducit: vbi pip neq̄ p̄ni sūt. Cū p̄ p̄si
derat sūt: q̄ gñal ē ad viuendū et ad bonū esse
magnū et durabile potēs et amabile. Et p̄side
rat i p̄cipatib⁹ rep. i q̄b⁹ hōies hānt q̄et. Cū
postmō īstic⁹ p̄sideratōib⁹ p̄ncipiat i radib⁹ ē
mūci p̄siderat sūi bō p̄ale er plurib⁹ reb⁹ ad
q̄ntis multiplicatū. De q̄ trūco creūt magne
brache et bone et pulchra folia et rami folijs pl
chis et fructu onati sūt iōdes ornamentū. ad e
mūdū sanē sūt et vbi vestimēta. Et i oib⁹ istis
bēt mercator mō rēp̄tēdū significata arbor⁹
et p̄cipatōes: quā q̄da arbores hñt cū alijs.
Quare ille cēt sūi bēt mercator: q̄ facit ac
cipe significata arbor⁹ ē p̄cessū īstic⁹ gñal.

De arte nautarum.

Marinarū p̄siderat galeā nauē et barchas
et p̄siderat vclā et arborē et cetera q̄ expectāt ad
nauē. et postmō p̄siderat t̄p̄ nauigādū et por
tū: ad quos bēt refugij. Et illi: q̄ cū magnētyē

tos et miliaria et cetera: q̄ spectāt ad suā artem
Et oēs iste p̄sideratōes p̄cipiūt i formis nū
lib⁹ et p̄maris semiat i arborib⁹. et q̄b⁹ īstic⁹
appet⁹ nūles t̄cēdūt. q̄ dīspōnūt bīb⁹ mari
narie illis: q̄ sūt sine artis marinarie significā
ta arbor⁹ accipiūt i arborē imagināli ē brachis
arboris hūanal. Et sic q̄ mēt⁹ accipit arbor⁹ si
gnificata applicādo ip̄o ad finē marinarie: q̄ ē
lucratē sapiētior alio marinario. et secur⁹ et
nauē tradere et mercimonia.

De arte milite.

Miles sūt mīline p̄siderat. q̄ ip̄s p̄sidera
re fac bonū equū et bñ eq̄tare et gladiū fore: cū
q̄ p̄te possit et lācā cū q̄ alōge possit p̄te
et scātū forte cū q̄ se possit coopire. Et ip̄s p̄si
deratē fac mō: quō suū inimicū decipe possit
et vicere. Et vt et officio suo vtilitātē bonorē
bonā famā ab oib⁹ istis hñt possit. Et bē p̄te
rades p̄cipiūt i formis p̄maris nūlib⁹ (clay
tis i arborib⁹). q̄ dīspōnūt formas artificiales
q̄ īstic⁹ sūt artimilitie. Quā antē hñt i bīb⁹ q̄dā
militie mēt⁹: q̄ alij: ē q̄ scātū cōcordare foras
p̄maris nūcō ē formis sedāris artificialib⁹.

De arte grāmaticā.

Gramatica ē ars q̄ docet ordinatē loq̄
et accēp̄tōre et vocabul. vt oz. et cōi
dare vba et nōia p̄positōes sūtāntiā et adiecti
uā. et sic de ceteris p̄tib⁹ art. Et iste ordo et p
cessus p̄cipit i formis p̄maris semiat i ar
borib⁹ q̄b⁹ ordinate sūt i cursu nūle De q̄ or
die grāmatic⁹ bēt īstic⁹ nūle. et q̄ trahit ordi
nē bīb⁹ artificiali loquēdo et i faciedo bonū la
tinū et i cultādo falsū accētū. i q̄ latino signifi
cata ponit vocabulor⁹: q̄ sūt i vulgari.

De arte logicali.

Logic⁹ sūt p̄siderat logices p̄siderādo
falsū et verū. Et p̄siderat falsitatē et vtrū
tē sūt bō: nōis et vbi. Sub for⁹ nōis p̄siderat
vt cognōdēs bāt ter reb⁹ q̄ sūt b⁹ q̄d sūt. Vbi
cō nōia p̄siderat et diffinit. Et sic sūt vbi p̄si
derat et diffinit. vt cognōdēs bāt opationū:
q̄s hñt sūt. Et i his duob⁹ p̄cipis oīs res
p̄stīt. vt cōstare et agere. Et ad īuestigādū is
ta p̄tib⁹ bēt logic⁹ rades sedānas. q̄ sūt rep
lū significata. et q̄b⁹ tractat nūl. et et q̄b⁹ logi
c⁹ nōia trahit et similitudines opationū nūlū. Et
sup b⁹ p̄siderat i p̄sideratōib⁹ suis et p̄dicamenta
gñā et spēs vbas et p̄p̄tates et accēna. et mari
mas ponit aū p̄dutionē. et bēt mō arguēdū et
significādū res falsas et vbas et vbas et falsas.

vt b⁹ mēt⁹ hñt p̄tib⁹
p̄tib⁹ vt mēt⁹ p̄tib⁹
p̄tib⁹ vt mēt⁹ p̄tib⁹
p̄tib⁹ vt mēt⁹ p̄tib⁹

signa

Er. būanalis.

vt de veritate et falsitate meip[er] cognitionem h[ab]ere pos
sit. et sic de ceteris rebus q[uod] ad logicam p[er]tinent. Et ost
l[icet] consideratio de i[n]cipit in libris n[ost]ris. et p[er]ma
neat q[uod] arbitror in his libris n[ost]ris. et ip[s]e real[is] me
nat h[ab]ere magni amplexus et de diffinit[ion]e abstrac
ta et obli[scis] in his formis real[is] et h[ic] logic[us] d[icit]
posse. q[uod] veniat de p[ar]te p[er] agens artificialia et ac
q[uod] accipit similitudines et arbitror imaginalia cetera
r[ati]o arbitror. vt et illis similitudines p[er] logic[us] d[icit]
et ordinare possit. et de c[on]trib[utione] cognitionem
habere possit.

The enterobacterias.

Rhetorica tractat: qd loq possit pve
rabla ptra zomata vt scilicet audir placit
u andieo bne possit vt pillud placit uolu
tat m onere possit audient ad placidie: qd be
sidentat rhetorice: qd facit rhetorica mstr vt ad
fieri vntre possit: qd desiderat. Quod si qd li
sity conat et pndips pmarie z et conam
eoz qd bnt nall: et cetera nstrop supior. Et ex
bis namie pmarie q arbonib semiat: a capie
rhetorice q arborum magnali pulchrae silindit
nos z omatae z dispositae ad placitu possit
illie silindit: b bbie z illie bbie possit i palci
mptis p placidie z saluta mstr omat: i b m
lib applicatoib: z debuis petioib: p mstr
z. En qd rhetorice tagit z omatae nall z p m
q arbonib posum: p applicatio illa ad bnt
rhetorice: nch bnt mo: z magna m mstr vtrid fda
sua: et ad psequend ea: qd desiderat: ad q p rbe
toz qd vntre credit.

The arithmetic.

[illegible]

De geometria:

Gomeri considerat quantitates pias. et illas mensurat de pñ vsq ad mē. et de mēio vsq ad finē. et fac circuli. i. qñ considerat illu mē. qd ē cōra. et circuli facit et dicitur. Deinde de qñradu considerat et magnitudi circuli pñficiat. Et ad bas figuras venit. et quodpiñ silu tudines bitu nāliū supioq. quos applicat ad suā arē. ut vsq ad qñdā turri et mariari spaciū qñ sit ut vsq pñti et qñ. Et hīc facit ut dicitur mē. sic quantitates pñe et reales supra cñtes sūt pñ quantitatū artificialiū abstracta et mē. de qñ qñ comen. et mensura res mēsurabilis sūt arē. Et hūic arti innat marineria mēsurātilis. et de qñ arbor et ali tractamē et et hīc arboris et sūa folia.

डिस्टाग्रॉफ़.

Officijs considerat voces dispositas. s. q
sunt alte infime ⁊ mediocres lōge ⁊ bre
nes grossē ⁊ pme sine istellē pportione a
cer vocaliū ⁊ psonariū. vt voces ornare pos
sūt ⁊ modias istrop. q sūt placites ad audiē
diū ⁊ ad psonādos aios bōi. Et iō anē ordi
nat ⁊ mō quo voces trahatiq sūt ⁊ dispofo
ni placites ⁊ voces. vt ⁊ acm veniat bī mūsi
cal. Et pū pū nālia ⁊ fouille pssistat ⁊ qbōi
tū ē i pccāia arbop. ⁊ q pū istitib mūsi bōi
istitū nāie ⁊ q trahit bī mūsi cal. sic faber
q dāni trahit ⁊r massa ferri q pū acm. vt sy
ne vtaf. rōe ⁊ faber. Et iō sūt radices ⁊ triū
⁊ cetere ptes arbop pū pū nālia. ⁊ qbōi pū ar
thicalia artij mūsi tōcēst.

The astronomia.

Astronomi considerant nō corpū sup̄a
additū influētias et īp̄siones: q̄s mīatū
ī īferioribz corpōibz. q̄ illas influētias recipiūt
et īp̄siones. et q̄s dīspōsitiō sūt ī motū ad op̄
dōcēs nūcēs et radice arborū et ī trīcos bran
ctas et ramos folia flōres et fructū. q̄ dīcō al
tronomi considerat sēdās sīras ī firmamētū. q̄
dīdīt p̄ces. 11. q̄ sūt. 12. fig. v5 artes tanq̄
mīs cācer leo vgo hīem Receptū agantū capi
cōmū aqua mī p̄dīs. Et īllis q̄litate bīachē
arborū dāt attributū. nā arcti q̄litate īmīs at
tribuit. nāro q̄litate terre. gemini q̄litate aeris.
et cāro q̄litate aq̄. et sic et alīp̄s ordīnē. Et bī
dīcō: arcti et mobilis ī masculis. cap̄ planetā dī
mars. Et dīcō: caput et bō ī mē ī fine. sic
et alīp̄s ordīnē. Et considerat astronomi. 7
planetās errātes q̄ sūt satūrnū iupit̄ mars sol
venū mercuriū et luna. Et īllis planetīs
qualitates et op̄ attributū certatim
et app̄p̄ate sēndūm hoc q̄ et op̄ et

ta liferias: q̄ natio supra celestib⁹ digēt: vt mo-
neant ip̄a ad inflictoꝝ gñabiliū ⁊ corruptibiliū
nāles ⁊ ad modos p̄ quos plāte vī aīalia vi-
uere possint: aut i p̄uatoꝝ ⁊ corruptioꝝ deue-
nire. vt cursus nāl nō cesset. Et dicūt q̄ satir/
nē de p̄p̄one terre ⁊ q̄ sit ma⁹ ⁊ plūbi sit ex
pie et ⁊ dies sabbati sūt. Et q̄ impij sit ⁊ cō-
plone acti⁹ ⁊ q̄ sit bon⁹ ⁊ q̄ sagnū ⁊ dies io-
nis sint et p̄t ip̄i. Et sic de ceteris p̄ ordinem
¶ Cōsiderat et astronom⁹ momēta bona ⁊ vi-
ciosa mētes annos ⁊ mot⁹ ⁊ ⁊ q̄ p̄p̄ones ⁊ re-
spect⁹ signoz ⁊ plantaz p̄ cursu illoꝝ i diuer-
sos stat⁹ p̄orj mutatoꝝ. ¶ Cōsiderat et rep̄
abundātiā ⁊ fructib⁹ ⁊ defectū. Hic sanitatē ⁊ i-
firmitatē. lacram ⁊ p̄dere officia ⁊ p̄uoz victo-
rias. Et sic de ceteri reb⁹ silib⁹ sūt. Et ad p̄side-
ratōes oīaz p̄dicoꝝ radices trūci b̄tāche rami-
folia flores ⁊ fruct⁹ arboꝝ nālū sūt nē p̄ma
rie gñales. q̄ ēs eoꝝ dispōs ⁊ nās vīp̄posita
sūt ad recipiēdū īp̄fiones supiores seu īfluēti-
as sic tegula: q̄ ē suā dispōs īfluētiā recipi a
sole p̄ ignē ⁊ terrā ⁊ cetera: q̄ mollificatōes ⁊ vīf
soloz recipit p̄ solē p̄ ignē ⁊ p̄ aērē. Et sic de ce-
teris reb⁹ silib⁹ sūt. Gdarco valde necessariū
ē astronomo scire p̄hiaz. q̄ ē de gñatōe ⁊ cōm-
pōci tractatu ⁊ p̄cessu: q̄ fecim⁹ i arboribus
naturalibus significata.

De caritatis.

Iuxta cōsiderat iusticiā i bis: q̄ sūt licit⁹
ta ad cūctādū illud. vt sit par ⁊ caritat⁹
mī gētes i amādo deū ⁊ ei fruēdo ⁊ ad facien-
dū ei reuerētiā ⁊ honorē q̄ ei pueniūt. Gdarco
q̄ dicit q̄ p̄fūtur sūt deū diligere bonē esse viuē-
re ⁊ vīcuīq̄ qd suū ē reddere. Et q̄ deū carit⁹
tas ī gētib⁹ ⁊ bonū spāle p̄ vīlūit q̄ public⁹
cū: iuxta ē scia iuris. i q̄ possit sūleges ⁊ ca-
nones ad p̄uadū b⁹ qd puenit publice vīlūi-
tati ⁊ spālī ⁊ ordinatōi illi boni. Gdarco inē-
ti sūt iudices aduocati ⁊ doctores ad p̄uadū
i mediū sciaz iurē i m̄ adati pape ⁊ ip̄atorj
ad possidēdū q̄ fecerūt. i q̄b⁹ scia iur⁹ sūstētatur
¶ Sūt p̄fūta p̄marie cū: q̄ ē i arboribus
possum⁹ q̄ gñales sūt ad p̄cularia. i q̄b⁹ scia
iuris p̄sistit. Que si qdē p̄cularia exāmiari
p̄nt ⁊ cognōci ⁊ eoꝝ vitates nē ⁊ intēdēs: q̄
re sūt vīb⁹ p̄positi. p̄cessu arboꝝ gñaliū ⁊ p̄-
maz. Que si qdē vīa necessaria sūt cūq̄ iurē
re ad sciēdū. p̄ suā sciaz mēd⁹ cognoscere pos-
sūt vī defectib⁹ p̄culariā recurre possit ad
p̄fātōes supiores ⁊ gñales p̄ponēdo p̄cordiā

nā inter gñalia ⁊ spālīa sūciter vīuēfalia ⁊
p̄cularia. sic iter totū ⁊ c⁹ p̄tes.

De arte medicine.

Medicina ē vt sit sanitas. Gdarco medi-
cus cōsiderat q̄uitates enūi necessarioꝝ
ad p̄uadū sanitatē ⁊ ad destruēdū īfirmitatē
p̄ cōntia ināba cāpā. Gdarco disponit ⁊ ordi-
nat nās p̄tici: vt i actu redeat sanitas: q̄ i ip̄o
ē solebat. Et cōsiderat de cōctōes ⁊ emplastra
dictuaria balnea siccobombias dictas ⁊ cetera
ra bis silia. Cōsiderat et qd⁹ febrū ⁊ p̄metā
rū ⁊ simplicitatē ⁊ īterpolatōes febrū. Cōsi-
derat et bonas: q̄b⁹ īcipit īfirmitas ⁊ q̄b⁹
finit siue termiat. ⁊ sic de alijs. q̄ significauim⁹
p̄ncipis mē. Enī oīb⁹ illis p̄datis īferoz/
b⁹ sūt cūc p̄marie p̄datis gñales. q̄ sūt supra
q̄ i p̄cessu arboꝝ p̄sistūt. et q̄b⁹ sūt p̄ q̄s p̄ma-
medici p̄ īflictu hōiū mē ⁊ suā arē p̄side-
rauerūt. ⁊ iō illa p̄fūtur valde necessaria illis:
q̄ de scia mēse īntromittūt. vt p̄ p̄fūta babe-
re possint cognitiōem de p̄cularibus. Et
illi medici qui ita sepe deīdunt i suis experimē-
tis: cognitiōem non habent de p̄mīs p̄ma-
p̄is naturalibus. Gdarco per medicos gñala-
res homines moriuntur. qui sine ip̄is viuēt
per concordantiā supra cūstentem ⁊ appeti-
tus et īflictu naturalis in industria quam
vānt ad regendū eozum p̄cularia. Quo-
niam per īflictu naturalis habet canis
industria ad comedendū herbas. vt vomi-
tum faciāt. per quas quidem herbas ei noci-
us et indigesta p̄iciat vt sanitatem habere
possit. Et idem facit canis: q̄ experientiam
habemus.

De philosophia.

Philosoph⁹ veritatē rep̄ scire desiderat.
vt i illo scire delectatōes hīc possit. Gdarco
suū intellectu fortificat ad hūc vīā bī/
tū vīuēfalem: s̄b quo pluriū vitāū cognitōes
hīc possit ⁊ de scitōis pluriū vīuēfalem
vī cap sūmūdū. Gdarco p̄hiaz cōsiderat
cūc p̄marie ⁊ reales. ⁊ p̄ ip̄as ad realia p̄-
cularia deīdūt. ⁊ ip̄a īnūdgat cūc p̄ma-
rias. Et cūc īnūdgatō p̄sistit i ascēdēdo ⁊ de-
cēdēdo et causis supiorib⁹ ad īferiora ⁊ de ī-
feriorib⁹ ad supiora. ⁊ ī effectib⁹ illaz bēt cog-
nitiōes et ip̄as. Cūc vō p̄marie ⁊ arboribus
naturalibus significauim⁹ et i earum partib⁹
et quib⁹ sūt constitutae assituate et et plantis
babūbus indute.

et postea sic ait, inter alios
per digne amicos fidelesque
magis habiles

Desin arboris humanal.
Therbūanal affutata ē et 6 natrīa

De t̃p̃re arboris b̃uanaſ.

flores. q̄ ē supior rōe maiozitatē finis i q̄ p̄p̄q̄
or ē dato. q̄d ē p̄a homificati. ¶ Vegetare ē
flos i hac arboze. ad q̄ se bñt radices arbori
vegetat. r̄ trū. brāche rami r̄ folia. ¶ Idcirco ē
flos: q̄ pillad vniūt bōies ex cāis exteriorib⁹.
q̄ intrā p̄ gustare tāgere r̄ odorare. q̄s vegeta
tio vegetat r̄ trāsmutat i sp̄s bōis. sine q̄bus
vivere nō possz. ¶ Oīare ē flos: p̄ q̄ bōies
sentiūt vidēdo audiēdo odorādo r̄. ¶ Idcirco
ē flos: q̄ radices arboris sensuāl r̄ trū. bran
che rami r̄ folia se bñt ad sentire. vt bōies sen
tiāt r̄ sentiāt. ¶ Et flos q̄ ē sentire: gñāl ē i q̄ se
emēdit ad plures flores. v̄z ad flores videndi
audiēdi odorādi gustādi tāgēdi r̄ a fūdi sine
loquēdi. ¶ Imaginari ē flos arbori: imagiāl
ad q̄ se bñt radices trū. r̄. ¶ Idcirco est flos:
q̄ p̄ imaginari retinēt bōies i memō res ab
sentes. q̄ fuerūt audire odorare r̄ gustare tac
te r̄ affare sine locute. ¶ Rōnari ē flos: ad q̄
sue radices se bñt r̄ sic te trūco r̄. ¶ Idcirco ē
flos: vt bō sit rōa. r̄ q̄ bō q̄d facit voluerit fa
ciat cū rōe. q̄ ea q̄ cū rōe sca sūt bona sūt r̄ ma
gna durabilia r̄ vtiōsa v̄a r̄ amabilia. r̄ ip
sis bō vtiū intellectu r̄ sine: q̄re creat. Et qñ fac
iūti facit sic alai bñti i suis opib⁹ r̄ flores sta
refac odoros. q̄ bō eo sūt. p̄ quoz ociositates
ad finē q̄re sūt: venire nō pnt. ¶ Et i b⁹ passu co
gnofci: quo ē gñe p̄cōz: tot nobiles flores
a sine deuiat: quare sunt.

De fructu arboris hūanal.

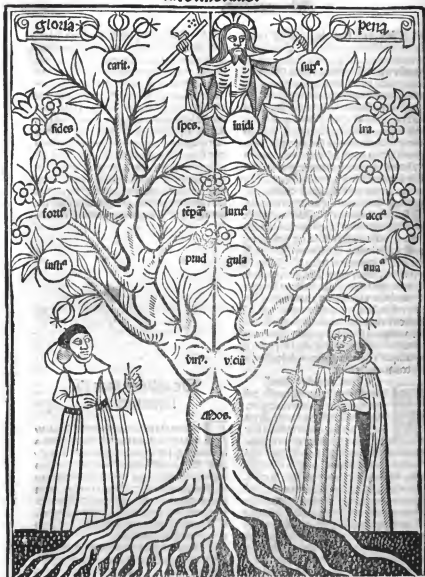
Fructus arboris hūanal ē duplx. qm̄
vni⁹ rōe emittit r̄ alius rōe agēte.
¶ Ille q̄ ē rōe emittit: ē fruct⁹ p̄ q̄ bō
ē b⁹ q̄d ē. r̄ bñc fructū habent fruc
tus: qui sunt sub eo. vt et clementat vegeta
tio sensafato r̄ rationato sit homificatus. Et i
b⁹ fructus stat alius fructus i potētia cū p̄ditiō
baliōz fructū. q̄s p̄ pōt dare filio: q̄ gñat.
¶ Arboze rōali excepta. q̄ p̄ creatiōes venit. et iō
bñt bōies libertatē: q̄ si p̄ gñatōes arbori rōa
lis veniret: ita se bñt bōies nāl r̄ ad rōcinan
dū sic ad vidēdū audiēdū r̄. r̄ pderēt merita
r̄ vtiōes morales. r̄ plura a fūcōnētiā idē se
querēt. ¶ Fruct⁹ p̄ a gētiā ē ē sine. v̄z bō ē vt de
v̄z recolat ielligat a met bonozet r̄ ei fūiat
oēs reuerētiā faciat. Et iste fruct⁹ nobilior ē p̄
fructu r̄ et alior. qm̄ p̄ fruct⁹: vt iste fruct⁹
sit. r̄ p̄ vni⁹ sine nobilitas p̄ssit i vtiute ob i
nobilitate. q̄d q̄d ob i ē de pō bonore digni
fins. r̄ ē dign⁹: q̄ recolat ielligat a met bo

noz et ei fūiat p̄lā q̄ aliq̄d aliud ens q̄d nō
ē de⁹. ¶ Et i b⁹ passu cognofci: quo mag⁹ oēs
faciūt bōies: q̄ p̄ fūos filios diligūt. ¶ fūit
a b ip̄is bōificati r̄ deuati: q̄ p̄ creati sūt ad
bonozādū deū r̄ ei fūiēdū. q̄ i lētōne eoz te
maiori sine faciūt minozē. ¶ Idcirco ē rōes vni⁹
r̄ faciūt r̄ ē eoz p̄ nālā. r̄ deuati sūt a sine:
q̄re sūt. i deuatiōne ad glia puenire nō pnt.
¶ Et idē seq̄ i bōib⁹: q̄ p̄ diligūt scīppe bono
rari q̄ deū. r̄ p̄ diligūt fruct⁹ brāchaz sensua
liū r̄ floz q̄ fruct⁹ brāchaz rōaliū. ¶ Et ita sūt
sic lapie: q̄ de loco alto ad locū infimū descendit
¶ Et i bñc descēdū descēdūt bōies i abyssi. de q̄
nūq̄ eribūt. nec bebūt aliq̄d: cū q̄ ad supnas
glia ascēdere possint. q̄ caput tenēt i fūcō
des sup. i q̄ lētōes pmas pueriāt i scidat

De arboze morali: sūmarum.

Arboz ista moralis est duplex supra v/
num truncū. Et idem de suis radicibus
secundum q̄ per figuram sequentem signifi
catur. Et hoc in q̄ oīa arbor ē de vitiōib⁹
et de vicijs. De arboze viciosa dicetur suo lo
co. Ranc de virtuosa dicimus: q̄ vitiū dū in
septem partes vt alic arbores. i. radices trū
cum branchas ramos folia flores r̄ fructus.
¶ Radices sunt p̄ncipia generalia bñt partis
vt in p̄missis a rboribus.
¶ Truncus est mos confusus et generalis.
¶ Branches sunt virtutes cardinales et theo
logales.
¶ Rami sunt similitudines ramozum realiū.
¶ Folia sunt accidentia virtutum.
¶ Flores sunt merita adq̄sita per virtutes.
¶ Fructus est merces sine retributio.

Arb. moralis.

Avaritia.
 Gula.
 Luxuria.
 Invidia.
 Superbia.
 Ira.
 Accidia.
 Amor.
 Visus.
 Visus.
 Prauidia.
 Gula.
 Luxuria.
 Invidia.
 Superbia.
 Ira.
 Accidia.
 Avaritia.

Et iō prudētia p^{ro}cedat ⁊ multiplicat^{ur} b^en^e :
q^{ui} tē accipit ⁊ iⁿ b^en^e : quos accipit mēto
⁊ volūta^{te}. Et cū p^{ro}fit b^en^e ⁊ iⁿ p^{ro}cedat tēnt
maiorē culpā b^en^e iⁿ q^{ui} mēto ⁊ volūta^{te}. q^{ui}
prudētia p^{ro}p^{ri}at q^{ui} iⁿ tēllect^u cū mēto p^{ro}fit
cū volūta^{te} obā bona ⁊ magnū illūmīat^{ur} c^{on}sp^{ic}
tiaz volūta^{te} ⁊ mēto. Adcō bōes amīc
prudētia iⁿq^{ui} tēmp^{er}ia rēp^{re} q^{ui} videri iⁿ magis
iⁿ rēcolī p^{ro}fit ⁊ amān ⁊ cū audiri gūstā ⁊ tāgi.
Et iⁿ illa lūmīe dīa cogit^{ur}. quous iⁿ magis
mānūat mētoz ⁊ volūta^{te}. iⁿ f^{ic} s^{ic} dēmo
illūmīat^{ur} bona ⁊ ad amādū rēcolit^{ur} ⁊ iⁿ tēllē
dū v^{ol} ad odēdū. Adcō mēto iⁿ illo tēp^{er}
iⁿ nat ad f^{ic} dēdū dēdōz ⁊ iⁿ dūcū. iⁿ rēcolit^{ur} f^{ic}
mīlitudīnez p^{ro}ma^g nāp ⁊ dīffīlītudīnez illaz
p^{ro}er q^{ui} rēcolit mēto dīpōit volūta^{te} ⁊
mābilitatē fīlīdīnū ⁊ odībilitatē dīffīlītatē
v^{ol} volūta^{te} s^{ic} mōnat ad amādū fīlīdīnez b^en^e
vitat^{ur} rēal ⁊ fīlīdīnatē magnitudīnez rēal. ⁊ fīc
tē alīoz ⁊ q^{ui} s^{ic} mōnat ad odēdū cap^{it} dīffīlī
tūctē. Adcō q^{ui} iⁿ tē mēto p^{ro}cedat bō
ad rēp^{re}ntatū fīlīdīnez volūta^{te} ⁊ malae fīlī
tudīnez iⁿ p^{ro} iⁿ dīnat ad amādū prudētia ⁊
ad odēdū cū fīa. cū iⁿ fīr^{is} p^{ro}as maior fīr^{is} fīd
lecta ⁊ mēto q^{ui} volūta^{te} p^{ro}fit. Aliq^{ui} tē p^{ro}
git^{ur} q^{ui} mēto ⁊ iⁿ tēllect^u rēp^{re}ntat volūta^{te} b^en^e
⁊ fīlīdīnēz ⁊ malae. ⁊ volūta^{te} dīgit^{ur} ma
lae ⁊ bonae dīmīttit. Et b^en^e q^{ui} iⁿ tēllect^u ⁊ mē
to v^{ol} mīoz p^{ro}at ⁊ mīoz magnitudīnez b^en^e
vitat^{ur} dīnat rēal vitat^{ur} ⁊ mēto mīoz
fīr^{is} rēcolit^{ur} ⁊ fīr^{is} maiorē obīlīfīc.

Deformidine.

Extremo ille bisit. vñ. p quā hōies
sūt fortes 3 vicia 7 nūtiā ad lucrādā v
tates Cōfortiūo emārie rōe pñtā q regnat
ī bonitate magnitudie duratiōe sapia 7 volū
tate vitate 7 gñā dīa cōcordā 7 pietate cō.
pellit 7 confortat pñt mē finē 7 maioritates
3 minoritate 7 eqūitate illoz q bona sūt 7 eqūi
tate illoz q mala sūt 3 dīcō cū fortitudo 7 ia
tia 3 bonitate q malitia: tūc fortificat bonita
tē cū magnitudie 7 ceteris naturā p mātis. Et
cū tacta fortitudo cū putate 3 magnitudinē
multiplicat siue fortificat magnitudinē ī ma
ioritate 3 minoritate 7 putate. 3 dīcō milites ī
bello sūt fortes 7 audaces 7 bñt magnā ani
mā 7 desideria ad bñdū victoriā. Et cū ī mēsa
tāgū 7 tētā 3 tēpāni sūt fortes 3 gñā cū ma
gnitudie bonitatē 7 memō 7 recolit. 7 cū ma
gnitudie volūtatē q aduā sapia 7 famitē 7 b

ba licita. q̄ pō hienō pō: cū nīs cōmīdēt & bī
bit. Et cū mīlīs tēntat p̄ lūarīā aut p̄ supblā
aut p̄ cetera vicia: p̄tās sūa sīlīdīnē mīstrat
natur p̄marīā. & accīpt sūā ab eis sūas sīlī
dīnēs. v̄t bīta fortīdīnēs scīdēre possīt. & or
nare. & a vīcīs se dēfēdere. Et ad b̄^o cūcurrūt
nē p̄marē: ē q̄ p̄tās se fortīcat ī dādo. & rēci
pīēdo sīlīdīnēs illaz.

De temperantia.

Tempātia ē illa vī. p. qua bōies sūt sa-
miores q̄ p alios vtutes. ⁊ p qua viciat
illicitos appetit. ¶ Tempātia magis p̄sistit e-
q̄itate q̄ p aliq̄ alio pncipio. ¶ Adicero ma-
iore bēp̄ concordatū cū iusticia q̄ cū aliq̄ vī-
te. qm̄ aī se iuuat cū iusticia q̄ cū aliq̄ virtutē
bē. q̄ cū iusticia licita mēsurat. ⁊ cū illa se exē-
dit ab illicito. ¶ Tempātia tñ se iuuat cū forti-
tudine cōtra magnos appetit. quēdāq̄ vīdēdū
q̄ fortitudo ip̄as p̄uacat. cōcedit viciat ius-
ticia. q̄ nimios appetit dimittit. ⁊ miores ap-
petit multiplicat. vt appetit sūt eq̄ales i pō de-
gestina ⁊ rēsticina. Et bēc edē eq̄alitas iuuat
p̄ndētia. q̄ docet cantitas ⁊ modos: p quos
bōies bāt tēpātia ⁊ gūla i p̄i p̄i mē aī q̄
bōies iudicat comedere: ip̄os moueat ad reco-
lēdū itelligēdū ⁊ amādū tēpātia ⁊ ad odiēdū
gūla ⁊ arcūstātia illi p̄t bōies p̄ndere ⁊ e-
tē pūa vltatē saporū ⁊ maḡ p̄culū sūmilita-
tis. q̄ venit. q̄ magni saporos ⁊ plures i cibis
p̄uacat multū rēsticiū ⁊ amācū. Quare p̄ndētia cō-
sistit: q̄ illi nimii saporos obliuiscit. ⁊ tēpātia
recolat. ⁊ disponat: vt sit bitata. Unde sic. 4
fratres aut fororis ē iusticia nūc bñt mo. ⁊ nās
q̄ se iuuat ⁊ inimicos suos: sic vtutes caritia/
les mo bñt ⁊ iusticia nālē: q̄ se iuuat ⁊ vicia.

De fide.

Eides ē b^o: q̄ appellatelle^o ad affirmā
dū v^o negadū possint illa: q̄ v^o sūt. ¶ **E**si
des ē vt restat ar^o bitates amabiles ⁊ recol
biles ⁊ siderabiles. vt sūt illud illaz sint bo
ne: q̄ b^o significet. Sic vñ billa ocul^o abentia
quop^o sūt illudines acceptae sūt imago dē. vñ
sibilla desideret^o q̄ vñ videri possint. ¶ **E**si
des ē marie rōe int^o. q̄ credit b^o: q̄ d^o intelligere
nō pōt. verūm credetia sūa inuāt memō t^o v^o
luntate. q̄ volūtas vult: q̄ amigat supponedō v^o
lūm. quā p^o dēs necessaria sūt amigat nō pōt il
lo t^o p^o. Et b^o vñ volūtas: vt possit amigere
amabilitates obdō q̄ it^o siderat. Et idē fac
memō: q̄ sūt nāc bēt ad memōabilitates

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

De caritate.

Quanta est caritas? caritas facit solaciū iter
amicū et amantē. et fecit ad amabilia.
Et caritas diligit hōies deū et oporādo-
es et sciuit diligere et scipos. Et magis volū-
tatē q̄ p aliud p̄r. Et nō pōt ēē plena absq̄
amarē q̄ ē bat ad deū et ad hōies cū magni-
tudine bonitatis iusticie et amabilitatis. Adde-
re eo hōies q̄ ad deū hūt suū amare et ad scipos
sūt filii caritatis et cōtēbū iduū. Quāll q̄ nō
hūt suū amare et deo et i scipis cū magnitudi-
ne bonitatis iusticie et amabilitatis: cor amare nō
hūt iduū et caritatis. Et iduū ēē figura carita-
tis q̄ ē formā. Et q̄ calida ēē hū filii calorū
ēē formā frigiditatis. Sic denarij et possessio-
nes sūt diuinit hōiū diuitiū: ita caritas ē diui-
nit hōiū pauperū. Aut enī caritas ē diuinit
sua diffundit pauperib⁹ sulo necessitatibus suis
diuitiis. Eūa caritas ē diuinit diuitiū i dōib⁹
pauperib⁹. et caritas requirit q̄ hōies pauperes
diuinit hūi et i suis necessitatib⁹. Adde carita-
tis vniū pedē tenet i dōib⁹ diuitib⁹ et a i hōi-
b⁹ pauperib⁹. et tēdit amare p caritate ad deū. q̄ ē
amar. Et caritas ē sūmō volūtatē. Ad hū

[illegible]

ritas facit et intellectus et in modo amari. Et quod possit amari merito et intellectus. Ideo caritas est per se quod dat maxime placitum et aliquid alia et per quod a magis per se alligat suo amato: ut ab ipso recedere nequeat nec in angustia honorando ipsum et ei servando. Et quod in libro brevis loquimur: quod geres per litteras non diliguntur et in amato sunt fessis de caritate nolunt dicere totum per quod dicere possent. Et si cum de virtutibus moralibus modo dicendum est: quod una virtus alia concordantia habet. Et hoc est: ut habet doctrina quod cum quibusdam virtutibus possit haberi et quod viciis (quod sunt contra) possit contradi.

De iusticia et prudentia.

Prudencia disponit iusticie obiecta sua: in quod iusticia licita et illicita. Et est operatio intellectus: quod illa intelligit. Ideo quod per se per se iusticie obiecta sua: et non dispositio indicare. Hoc est: quod disponit iusticia per prudentiam ad faciendum iudicium. Et hoc est de iusticia: quod prudentia iusticia. Et quod prudentia attingit: quod magis amare deum quam creaturas: disponit iusticia prudentia: quod magis in industria: quod moveat voluntates hominum ad amandum deum magis quam alicuius alius. cum iusticia sit diligere per amabilitatem maiorem quam minores: et magis nobilia quam minus nobilia. Et hoc passum potest habere cognoscere: quod quod boles sapientes tenentur per prudentiam: quod se iusticia cum iusticia. et cum iusticia sunt in iusticia: quod magis se iusticia cum prudentia.

De iusticia et fortitudine.

Fortitudo iusticia fortificat in iusticia tunc est boles fortitudinis virtus. Sic iusticia cum tenet per denarios: quod per falsum iudicium: et ipse confidat fortitudinis multiplicata et bonitate magis iusticie sapientia voluntate virtute virtute iusticia: quod magis lora sunt quod denarii: nec deinde iniurie: et est fortis in suo iudicio. per quod fortitudinis habet iusticia magis ad indicandum. et est: quod iusticia iustificat fortitudinem. quoniam iusticia est: quod fortitudo virtutis naturis: et quod per se iusticia. et per se sit in virtutes per se suar. Et hoc passum habet cognoscere: quod fortitudo facit per se detur licita vel illicita quod voluntas se moueat ad amandum vel iusticia ad indicandum.

De iusticia et temperantia.

Temperantia disponit iusticie: quod fiat bonum et vix iudicium: quod temperantia facit boles et sapientes et hoc bene intellectum. Et iusticia disponit temperantiam equales mensuras. Et hoc est: quod boles more ad comedendum abstinendum temperantia et ad iocundum et operandum temperantia. Et hoc est alius. quod iusticia cum per obsequium antiproposita mensura. Et quod boni

nec non comedere volunt aut bibere vel loqui aut expedere aut ire: iusticia representat licita et illicita ad naturalem iusticiam temperantiam. Et hoc per magnitudines bonitatis. Et per finem: per quod boni creatur: habet concordantiam cum iusticia naturali iusticie. Et hoc per magnitudinem bonitatis: et per finem: per quod creatur boni. Et sic cum te concordantiam inter duos iusticias naturales: quod se habet ad finem unum: videtur illa concordantia concordantiam guler iusticie. Et hoc est finem iusticie temperantia.

De iusticia et fide.

Iusticia est ratio: quod fides sit boni. Et hoc sunt de cupit in rebus spiritualibus: et in arboribus mechanis: quod non per alium intellectum habet ad iusticia idagandum. Et hoc fide amigat. quoniam iusticia est: quod boles in suis necessitatibus occupant cum deo et cum virtutibus non per pariter. Ideo vult iusticia quod sit iusticia in credendo et in alia cupit. Et hoc fide alta non intelligit. quod occupat et intelligendo iusticia. Et fides in iusticia iusticia iusticia cupit et iusticia ad credendum alia. Et hoc fides facit: magis iusticia per se: quod crederet iusticia quia habet intellectus iusticia sit boni iusticie. Et ratio illa habet iusticia et ad faciendum boni et verum iudicium.

De iusticia et spe.

Iusticia per se per se iusticia obiecta iusticia est: quod boles maiore spe habent iusticia et iusticia bonitate magis et voluntate quod iusticia creata iusticia: quod iusticia habet iusticia et requirit: cum spe per se patet. Et per se per se iusticia virtutis iusticia iusticia a deo auxilium iusticia venit. Et hoc fide iusticia est cum iusticia de: quod habet illa boni et verum iudicium. Et hoc passum cognoscit: quod iusticia et spes concordantiam habet in iusticia et temperantiam.

De iusticia et caritate.

Iusticia est diligibilis diligere: et odibilis odire. Et hoc iusticia est: iusticia disponit caritatem suas amabilitates. Et hoc caritas se habet ad deum et ad primas iusticie et disponit sua obiecta. ut suas iustificabiles. quoniam iusticia est: quod boni diligat et sua per se et ei semper. Et hoc passum cognoscit: quod boles habet culpa: quod deum neque suar per diligere volunt. quod iusticia sua obiecta non parat in modo: quod cum illa habent concordantiam. et quod culpam habet dignum: quod iusticia puniuntur.

De prudentia et fortitudine.

Prudencia et fortitudo habent concordantiam. quod fortitudo abstinentia potest: quoniam prudentia sui obiectum invenit: quod desiderat. Et hoc boni se abstinere a peccato. quod fortitudo fortificat ipse per virtutem. quod prudentia auxilium et ipse virtutem.

Arb. moralis.

et tria sua eligit. Et b^o facere non possit prudentia: si fortitudo a distincta non caret. quod voluntate bonis refertur. quod disposita est ad peccatum tunc: cum tentatio venit. Prudentia est causa fortitudinis b^o: quod fortitudinem eligit obia sua. sic bonum quod cum tentat ad peccatum: dicitur facere in maiora bona et maiora. et ideo facit in malum. Et per hoc patet quod dicitur per dicitur habet fortitudo nunc istum: quod sit fortis in vidu. cum ita sit: quod maiora bona magis desiderabilia sunt quam maiora et maiora mala magis odibilia quam maiora.

De prudentia et temperantia.

Prudencia parat temperantiam suam magis quam sanitatem considerat bonam et gulam et malam. Et quod sanitas est bona: habet temperantiam nunc istam cum ad bonum quod venit per sanitatem reuertitur mala quod per nos comedit et bibere videtur. Et illi nunc apparet et istis causis prudentiam suam inficitur nunc istam: magis parat. rone cuius prudentia eligit illa per quod sanitas consistit et curat illa: per quod infirmitas generatur.

De prudentia et fide.

Prudencia et fide captiuat intellectum ad credendum secundum lumen: quod si bonum scire intelligere non potest. sed ipsa credit secundum bonum credulitatem. Et hanc fidem in uat prudentia: quod considerat istam infirmitatem et obliuionem. Et sic considerat: habet concordantiam cum fide et fidei parat illa: quod credenda sunt. Et illa si des accipit: ut credibilia et bona prudentia eligit: in ista: quod fide in laudem et ut ipsa suis infirmitatibus liberet appetitum libere ut possit in coactione inter quod credenda libere credit rone decidit: quia libere prudentia facit. Et in hoc passu bonum potest cognoscere de libertate intellectus. quod per prudentiam consistit et est caput unitas per fidem.

De prudentia et spe.

Sapientia est deo spem bene rone bonitatis sue in me plene voluntatis sapientia et ut videtur. Et magis stultitia per se considerat suis deariis in sua sapia vel in amicitia suis quam in deo. Et hac sapientia et stultitia prudentia considerat. Idcirco cum spe: quod est magis et spe prudentia: quod eligit bonum sapientie bonitatis magnitudinis parat et voluntatis. Et ideo de bonis magis spe considerat facit magnam magis deo. quod maior est quam peccata bonorum. Quare si quod bonum prudentia eligit per quod deo considerat bonum quod est et sua puationem vivat in illa electione.

De prudentia et caritate.

Prudencia et caritas bonum concordantiam. quoniam magna sapientia est amare deum seipsam et suum per

rimam. et magna stultitia est deum non diligere seipsam neque suum primum. Et magna stultitia est suum primum odire. quod creatura dei est et contra operatio. quoniam quod magis deum diligit. Opera diligere debet. Cum cum ista sit de conditio boni caritatis: parat caritas prudentia et spe suas considerat: quod prudentia eligit sua obia et quod dimittit eorum tria. Et prudentia caritatem disponit caritati bonis suis: quod ipse bonos considerat et ipse eligit et eorum tria dimittit. Et in hoc passu potest bonum cognoscere magis concordantiam: quod est inter bonum prudentie et bonum caritatis. et quoniam per puationem unius boni sequitur primum aliter.

De fortitudine et temperantia.

Fortitudo et temperantia bonum concordantiam quoniam fortitudo est patescit: cum quod temperantia vincit gulam. sic miles in bello: quod cum sua platea suum inimicum cum vincit. Et quod fortitudo est patescit temperantia: operatio temperantia est felicitas fortitudinis. quod suum actu bonum actu temperantia. Et in hoc passu potest bonum cognoscere: magna primum eorum fortitudinis et temperantia. quoniam si felicitas caritate iustum indicare et amare separari non potest: sic fortitudo et temperantia separari non potest. et quoniam se parat: bonum fortitudinis et bonum temperantia non possunt remanere.

De fortitudine et fide.

Fortitudo et fides bonum concordantiam. quoniam fortitudo fidei fortificat: quod cum fortitudo ne perstringit intellectum ad credendum bonum: quod non intelligit. Et quod fortitudo est vis intellectus: vincit intellectus seipsam: ut bonum fidei bonum sit et induat. sic recit: quod cum platea sue humilitatis se humiliat. ut sit humilis et quod participare possit cum pauperibus eorum necessitates intelligendo. Et ideo de de platea sue misericordie. cum quod seipsam vincit tunc: cum parat illis: quod offendit.

De fortitudine et spe.

Fortitudo est vis spei. et spes est iustitia et bonitas fortitudinis. cum quod sua natura potest contra sua operatio. Sic bonum quod habet spei in misericordia dei in suis necessitatibus tamen: quod non deiciat per desperationem. quod vult spei deicere: quod considerat facit magis peccata bonorum. qui spei boni magis iustitia dei. Idcirco fortitudo et spes sunt pedes: cum quod pauperes vadunt et quoniam a diuinis demonstrant per peccatores misericordiam dei.

De fortitudine et caritate.

Fortitudo est patescit caritatem. cum quod caritas est fortificat et crudelitate et inimicitia et stat fortis in suos inimicos. Et ideo caritas est bonum diffusum: ut sit vis magis. sic bonum inuicem: cum est necesse magis vi caritatis bene amando suum primum. quod sibi inimica

ſe. et difficile ē deo ſuare ⁊ eū honorare ꝛc. i ꝑedimētor. q̄ ſūt mag. q̄ de ꝑanſ. q̄ ſint mag. vt caritas maior ꝑlate vt poſſit ꝛ tractando bonorē dei. Et iō q̄m bōies q̄ deū diligūt. ma-
gnū hñt rediū ad ſuendū ei: tangit fortitudo: q̄ ſit mag. vis caritat. vt caritas poſſit cēma-
gna. quā magnitudinē ꝑſequit ꝛ magnitudinē vigor. q̄ ē fortitudo: q̄ ſuū amare fortificat
cū q̄ deū diligit ⁊ ſuū bonorē. Et idē ē ⁊ bōie paup̄: q̄ elemoſinā facit alijs paup̄. q̄ elemoſi-
na cōmultū diffici. q̄ illo idiget: qd alijs dat.

De temperantia ⁊ fide.

O Empātia ⁊ fides hñt ꝑcordātiā ⁊ ꝑcor-
dātia quā bñt cū ſortitudinē. ſicut ſoro-
res q̄ ꝑcordātiā hñt cū fortitudinē. ſamādo ſuū
fres. q̄ rōe fortitudinē. q̄ ē vis tempātie ⁊ fidei.
bñt fides ⁊ tēpātia ꝑcordātiā. Ydēco fides
fortificat tēpātiā. ⁊ tēpātia fortificat fides. qm
p tēpātia cōbarta ē intellect. ꝛ poſſit ꝑad creden-
dū ⁊ credulitatē. ſic bōies cōbarta. q̄ leuit cre-
dūt vñ diſcedūt. Et bōies q̄ fide hñt: tēpātiā
diligūt. vt mēſ fide vñ poſſint.

De temperantia ⁊ ſpe.

O Empātia aſſert mentū. qd ſiquidē me-
ritū diſponit habitū ſpei. q̄ ſpar ueritē
dē. Et qm bōies ⁊ tēpātiā peccauerūt: cū peni-
tēt. ⁊ tēpātiā diligūt: tēpātia habitū diſponit
ſpei. p q̄ bñt bōies ꝑcedores hñt ꝑfidentiam i
mia dei. q̄ deſc. quos ⁊ tēpātiā fecerūt: rōm
ut. Et ſpes cāt bñt tēpātie. q̄ bōies ꝑfide-
rare faciunt: de ſuppoſito q̄ gulā odiāt. ⁊ q̄
diligant temperantia.

De temperantia ⁊ caritate.

U Caritas ſit virt. ⁊ tēpātia bōib. ne-
ceſſaria. qm ſi tēpātia caritas nō poſ-
ſet ē virt. q̄ i gula ſuſtētiā nō poſſet. Et i
tēpātia caritāt ē neceſſaria: q̄ tēpātia ſit
p. Ydēco caritas cāt tēpātiā i b. q̄ tēpātiā
oꝛ ē virtutē: vt caritas ē poſſit. ⁊ c. Et hoc
paſſu cognofcāt: caritas ē nobilioꝛ vñ tē-
pātia. cū tēpātia ſit et ſedāns iſtētib. ⁊ carita-
tas et ꝑmaris.

De fide ⁊ ſpe.

E Ydēc iūmē ⁊ reſtimoniū magne ꝑtā-
tis hñt iūmē ⁊ reſtimoniū. qm mag. ꝑtās cāt
illa q̄ duas nās (vñ nās: dñz ⁊ būanā) cōſtit
ſacvñā ꝑſonā. q̄ vocat iſtus ipſo. Et mag. bū-
militas: c̄ ꝑtā nā (q̄ ē filia ꝑ) vñ iūmē cū bū-
mana nā. q̄ tēpō bō. Et mag. nā ſuit: q̄ de
abſq̄ b. q̄ būanū gēnō ꝑꝑꝛouētiā ab ipſo:

remittere voluit ꝑ caritatē. quā accepit mi-
ſericordia. q̄ ē p. Ydēco fides cāt mag. ſpē.
quā bō bar i mag. ꝑtate dei ⁊ c. mag. iūmē ⁊
ꝑtate ſiue būilitate. Que ſi qdē ſpes cāt nō
poſſet: ſi bō caritatē dei nō crederet. Et i b.
paſſu cognofcāt: q̄ fides diſpoſit nō ſit ad
bñdū ita mag. ſpē ſic cōbſtātiā. cū ita ſit: q̄ i
fides i caritatē dei nō credūt.

De fide ⁊ caritate.

E Ydēc caritas hñt ꝑcordātiā. q̄ i b.
q̄ p fide credim. ꝛ ꝑductiōes dñz ꝑ ge-
neratōes ⁊ ſpiratōes: vñ ſeq. mīnitas ꝑſonaz:
vñ ꝑtis ⁊ filijs ⁊ ſp. ſc. ⁊ q̄ caritatē credim.
⁊ i paſſu tēpō bñt cāt fides caritatē ma-
gnitudinē bonitat. duratōis ꝑtāt. ſapie vritatis
⁊ vritatis. cū mīnitas ⁊ caritatio ſint obā ama-
biſia multū volūtāt diſpoſire ad amādū ma-
gnas amabilitates ꝑlūmē fidei. Et quātō ſi-
des ē maior: tato volūtās ē diſpoſita ad bñdū
mag. caritatē. Ydēco ē ꝑcordātia iter carita-
tē ⁊ fideꝑ magnitudinē bonitat. ⁊ ceteraz for-
maz. q̄ ſūt iſtra ad cap. ꝑcordātiā. Et i b. ꝑſ-
ſu cognofcāt: q̄ illi pñt bñt caritatē: q̄ nō ſunt
cōtētores fidei cū magnitudinē bonitat. vñ ſapē
tāt. ſapie ⁊ ꝑtāt.

De ſpe ⁊ caritate.

I Magnitudo caritatis nūſtiplicat ma-
gnitudo ſpei. qm quātō bōies maiores
hñt caritatē deo ſibiꝑis ⁊ ſuis ꝑmīs: tanto
cāt i ſpe magnitudinē. ⁊ c. q̄ q̄rō bō ma-
iorē hēt ſpē i deo ⁊ i ſuis amicis: tato cāt mag-
nitudinē i caritate. Ydēco caritas ⁊ ſpes ē q̄
ſūt magne: cāt q̄ſ alij magnitudinē bonita-
tis duratōis ꝑtāt. ſapie volūtāt vritat. ⁊ vritat.
ſinis ⁊ ꝑcordātie. Ydēco pñt bōies tān bñz
de caritate ſpe: quātū bñ volūtāt. Et i b. ꝑſſu
cognofcāt: qm magnā culpā hñt illi q̄ ſūt ne-
gligētes i bñdo magnitudinē caritatis ⁊ ſpei.
Et cū cōſpē vñm bñ moralib. q̄ alie
iūmē cū alijs mīttē ſūt. Adhōdo dēdūt i de. ſc.
vñm bñ moralib. q̄ et ꝑmīs deſcēdūt ⁊ dēuāt
Et ē q̄ doctrinā dēdūt iūmē cōdo q̄ dāt vñm
cū alijs cognofcāt ꝑꝑꝛouētiā ⁊ mōd. iūmē
do vñmē illa: q̄nas dicere ꝑꝑꝛouētiā.

De ſancitate.

Sancitas ē illa vñ: p quā ſancti ſūt iūo-
cētes ⁊ mūdi ꝑcōs. Cāt ſanctas ſit vñ
iūuat ceterē vñmē. q̄re illa ē vñ cōis et mūlis
ſi iuſticia: q̄ bōies ſac. ſcōs: i q̄ mīſt. illi oꝛ
caſi: q̄ ſint iuſti. Et ꝑudētia ipſos ſac. ſapie

no q̄re dñm
mōſte q̄. q̄ hñt

no q̄re dñm
mōſte q̄. q̄ hñt

Art. 6
no b.

Ar. 7

Ar. 7

tes. Iq̄ dīo significat illa p̄ q̄ sapiētes fieri p̄nt
Et fortitudo ip̄os fortificat h̄ vicia. ⁊ tēpalia
ip̄os sanos erigere facit ⁊ bīe intellexit. Ibi
cita vba p̄ferre. ⁊ fides ip̄os credere facit vītales
q̄s intelligere nō p̄nt. ⁊ spes ip̄os sp̄are facit illa
q̄ p̄ ip̄as fidē magnā assequit. Et caritas ip̄os
p̄cipare facit societate ⁊ amore ⁊ fraterni
tate ⁊ amādo dēi ⁊ ei seruīdo. Et oēs iste v̄
tutes ⁊ ei alie q̄ ei ip̄is dēcedūt: inuāmia sūt ⁊
istia: q̄ bōies sūt sancti. ⁊ bānt alia vīta. ⁊ q̄
mundi sint a peccato.

De patientia.

Patētia ē illa v̄: p̄ quā bō passimas v̄
tutes adq̄nt. sicut bōies fortes: q̄ patiētia
h̄nt h̄ illos: q̄ illūcia eos faciūt. Idcirco patiē
tia dispōit i passiomib̄ māy: p̄ quā bōies sūt
būiles: ⁊ bānt caritatē ⁊ appetitū iusticiā nālē
⁊ concordātia: q̄ ē int formas ⁊ mās. Eū h̄z q̄
dispōita ē mā: bēt forma placitū i illa op̄adi
⁊ p̄ducit ei illa b̄: q̄d dēderat. Idcirco vī
rit q̄dā sapiēs: q̄ patia ē q̄dā v̄: q̄ vincit ⁊ q̄
vid nō pot. Et ē v̄: p̄ quā remō sp̄p̄uicif:
q̄ p̄ aliquā aīam virtutem.

De abstinentia.

Abstinētia ē illa v̄: q̄ tūc volūtatē refre
nat: cū odibilia vult dēsiderare. Absti
nētia incipit rōe finis caritas. ⁊ ip̄as prudētia
illūminat. fortitudo ip̄as fortificat. ⁊ iusticia ip̄a
iustificat. ⁊ spes ip̄as sp̄are facit illa: q̄ dēderat
Et oū abstinentia bōies facit abstinere: bēt p̄u
dētia dēliberatōes. iusticia sili. et idē te tēp̄a
ad faciēdiū bō ⁊ vep̄ ladiū: ⁊ ad eligēdiū illa
p̄ q̄ bō venit ad felicitatē. ⁊ emittit illa: q̄ dāni
dāt. Idcirco abstinentia ē illa v̄: q̄ p̄ h̄re p̄na
tur i p̄r q̄ aliq̄ alia v̄tas.

De humilitate.

Humilitas ē illa v̄: q̄ mīores v̄tutes hu
miliat ad maiores cū iusticia. ⁊ humilitat
cū seipsa v̄tutes maiores ⁊ mīores. Idcirco ma
ior ē p̄ illa: q̄ maiora sūt q̄ p̄ illa: q̄ sūt mīora.
⁊ p̄ seipsa q̄ p̄ iusticiā. Cū bonitas multipli
cat i emib̄ mīonib̄ ⁊ maiorib̄. Idcirco vī q̄
dā sapiēs: q̄ humilitas maḡ v̄nō ē si dēcedat:
vī i bonitate ascēdat. ⁊ vī i iusticia i q̄b̄ p̄p̄ ē
te bonitate h̄sistat. Et qm̄ p̄ h̄sistatōes ē ma
gna humilitas ad bonitates sapiores ⁊ magis
iusticia ip̄as exaltat rōe suop̄ meritor. Idcir
co vī: q̄ p̄o bōies maiores mīonib̄ h̄sistat
tāto ad magnitudinē bonitatis v̄tat caritas
⁊ spei exaltantur.

De pietate.

Pietas ē illa v̄: q̄ humilitates cordis ad
oculos ascēdere facit ⁊ illā lacrimis ⁊
fletib̄ p̄uerit p̄ passionē. quā bō p̄b̄et te p̄
rio suo. cū ip̄s videri tribulatiōne ⁊ p̄culo. Et
bē pietas a caritate dēcedit. ⁊ ei siluā dīb̄ q̄s
h̄nt bōies sūt spei minorat. p̄ quā h̄nt iusticiā
nālē ⁊ suādō tū libertatē: vī q̄dā pietatē te ⁊
lip̄s bānt: post q̄ i mīonitate cū humilitate h̄nt
cordātia. q̄ mīonitate cuiuslibet rēp̄sentat. Idcir
co vī: q̄dā sapiēs: q̄ crudelitas ⁊ superbia
nascat. q̄ nō h̄sderat i mīonitatib̄: i q̄b̄s p̄ci
pāt nālī q̄dā bōies cū alijs.

De castitate.

Castitas ē illa v̄: q̄ ordinē ponit i copu
la bōis ⁊ femie. Et castitas h̄sderat
rāt bōies finē copule matrimonij. q̄d ē p̄t fil
os. q̄ sūt fructores dei. Et si q̄d finis ip̄os
siderare facit sanctitatē matrimonij ⁊ imūdiā
lurariē ⁊ circūstātia. ⁊ b̄ i tāti: q̄ prudētia
eligat circūstātia castitas finē matrimonij cō
suado. ⁊ circūstātia laturē dimittit. Idcirco
i maḡ concordātia sanctitas ⁊ castitas cōsistūt.
Et concordātia iustat prudētia abstinentia for
titudō ⁊ spes.

De largitate.

Largitas ē illa v̄: q̄ auariciē p̄stiat q̄
aliq̄ q̄ v̄. Largitas ē filia caritatis ⁊
spei. q̄ si q̄d filia h̄sderat auariciē. q̄ ē filia crude
litas ⁊ dēp̄atē. Idcirco bōies largi sili largi
tat: dāt vī largitatē h̄e possunt. nō aut vī re
munerēt p̄ illos: q̄b̄ dāt. ⁊ p̄ m̄as largitas
⁊ mercedē sp̄at sine expectat i multiplicādo lar
gitatē. i q̄ volūtas eo p̄ q̄sct. vī ip̄as h̄e pos
sint cū magnitudine bonitatis ⁊ p̄ferantē.

De legalitate.

Legalitas sine fidelitas ē illa v̄: q̄ bōi
nes tenere facit q̄d p̄mittit. ⁊ cū illad te
nere nō p̄nt facit ip̄os dēcidiā b̄e. Legalitas
ē illa v̄: q̄ ē traditiōes acceptōes ⁊ mēdaciū.
⁊ bēt vñū pedē te iusticia ⁊ a te fortitudinē. ⁊
bō legalitē dēdēt q̄dā lectū vītat. i q̄ caritates
⁊ sp̄e adq̄nt. Idcirco bōies fideles tenēt b̄: q̄d
p̄mittit. qm̄ iusticia b̄teq̄rit. ⁊ fortitudo ip̄os
facit fortes ⁊ falsitatē ⁊ dēceptōes. Et caritas
⁊ spes illos facit dēcidiā tenere.

De constantia.

Constantia ē illa v̄: q̄ bōies p̄ferre facit
cū suo bono p̄posito. Constantia bōies
firmat cū fortitudinē ⁊ spe ad magnitudinem

bonitatis pferantie iusticie et veritatis. Idcirco bonitas q̄ sit cōfātis i suo bono pposito for- tes sūt q̄ vicia et spē hñt i adiutorio dei et i eo p meritis: q̄ adqñt i lōga pferantia bonitatis et veritatis. Idcirco bñ vn̄ apies: q̄ bñes filij p stāte fortes sūt et plures hñt amico: p quos pfectiores sūt i suos inimicos.

De diligētia.

Diligētia ē v̄p̄ q̄ caritas et prudentia viciat pigritiam. Der diligētia sūt bñes cito mobiles et consideratili: q̄ pnt cūire et p̄ vigilare diligūt q̄ dormire et nolūt ē pigres vt cūire valeāt ad finē: q̄ desiderāt. et qñ ipe- datū sūt: et nō desiderio laquāt. et qñ fessi sunt: fortitudo eorū desiderii cū prudētia et spē forti- ficat itē: q̄ caritas facit ipos audaces: nec ip- sos multū dormire pmitit.

De suauitate.

Suauitas ē v̄p̄ caritas et iusticia et bñilitate nata siue orta. Suauitas bñi- nes fortes suauis facit qñ illos ligat cū carita- ti et patia et bñilitate. Et iō sedua pmitit ab bñib̄ supbiis crudelib̄ et pāntib̄ ad volūtatē eorū itē: q̄ cū sua bñilitate viciat eorū supbias et cū sua patia viciat illos irā et cū sua caritate illos viciat crudelitātē itē: cū eorū similitudine ipos domat. Et ad b̄ leo dat et. q̄ māsnet? ē et suauis alijs et alib̄ p̄is: q̄ viciat suauitate cū illo et supbia et irā et q̄ cū illo similitudinē bñt i volūtatē.

De confidentia.

Confidentia ē illa v̄p̄ q̄ p̄sulit cū timore fa- cere bo et cūcare malū. Confidentia bñes bñe facit timore de dño. q̄ bo et bo reddit et pe- nā p malo. Et iō p̄cia cū plate et iusticia dñi mās. et illi q̄ mās timēt: reuerētia dño faciūt. p quā merita p̄fecit et v̄tutes multiplicāt. Et qñ mās nō timēt: v̄tutes pccāt. cui reuerētia nō faciunt. Idcirco p̄cia eos ligat cū iusticia ad penā et nō sustinet. q̄ spē bñant i dño. Et bec p̄cia est ēz influndū naturalem.

De timore.

Timor ē illa v̄p̄ p quā bñes caritatē of- fēdere timēt et timorē bñt iusticia. Timor ē anilla amoris. q̄ prudētia mouet ad p- sideradiū illa q̄ p̄culosa sūt et q̄ opp̄mari faciūt plura v̄nosa. q̄ nō cūniūt. Et iō timor bñones cūstere facit iusticiā et caritatē. q̄ p iusticiā v̄ vñs errare timēt. et p caritatē timēt: q̄ bonita- tē vñi offendāt. Et bui timor spē affert: q̄ cū ca-

ritate bñt p̄cordantiā p quā mās vñi expectāt.

De contritione.

Contritiō ē v̄p̄ q̄ bñes mouet ad satisf- faciōes et p̄mias. q̄ p̄micio bñes mouet ad satisfaciōes et p̄mias: facit p̄cordantiā mie in- sticie et spē. q̄ satisfactio affert iusticiā et p̄mias spē et idcirco mās adē os. Quare p̄micio ē v̄p̄ q̄ dēfice nō pōt. imo ad finē illū venit: q̄ dēf- derat. Idcirco bñes illares faciūt illos scire fa- cit qñ cū illis stent ipos adducit ad p̄cordā- tiā illos et domini.

De verecundia.

Verecundia ē passiva q̄litas: q̄ tendit vñ- p̄os mior formaz. p̄ q̄s bñi vñp̄fē ad faciēdiū illa: q̄ sūt illicita. q̄ verecundia veni- ab his: q̄ miora sūt. Vñl femie maiorē bñt verecundia q̄ bñes. cū ita sit: q̄ bñes maiores sint p̄ adēs et femie miores p̄ passionē: verū tñ bñes morali p̄ verecundia bñe debēt i dēfice- do siue peccādo q̄ mulieres. qñ dēf maior ē i foris q̄ i matris. Idcirco bñes vñt mior ma- gis verecundia timēt q̄ femie ē v̄tutes adq̄stas Et l̄ b̄ passa cognoscit: q̄ bñes v̄p̄ iudiciū nō faciūt i b̄: q̄ p p̄ccō luxurie nō p̄p̄p̄at bñi- nes q̄ feminas.

De obediētia.

Obediētia ē illa v̄p̄ q̄ volūtatē (q̄ libera- nālī) facit ē suā et s̄bdiat alteri volūtatē: q̄ ad plures alias volūtatē ē cōis. Obedia ē v̄p̄: vt i b̄ suo bita sint plures volūtatē ad v- nū finē ordinate. sic plures linee ad vñū p̄c- tū. Idcirco obediā requirit ordinē oīs v̄tutū. vt volūtatē q̄ sūt i b̄ illa ordinate sint. sic iusticia q̄ requirit: q̄ volūtatē iustigios sit coacta i b̄ suo b̄- tu ad obediēdiū volūtatē sui superioris. Et idē ē et prudētia et ceteris v̄tutib̄. Quare os: q̄ vo- lūtatē i b̄ superioris vñs pluriū volūtatē ordiata sit i b̄ illa p̄ v̄tutem: vt cū illis suas oues ca- stodiat. q̄ libertatē ad peccādū nolūt bñe. iō se obligat ad volūtatē volūtatē maioris i faciē- do bona opa. Unde h̄cat cōmuni volūtatē est magnus honor factus: sic posita est ipsa volū- tas i magno p̄onere et p̄iculo. Et si inordina- ta sit et cūta et habidus virtutum: nulla vo- lūtatē maiorē bñt culpā: nec ē dignior tāta p̄cā

De ramis virtutū.

Sedm̄ q̄ dēz ē ramis aliap arbo- nū: bñi pōt cognitiō de ramis b̄ ar- borū et marie p ramos arborū ima- ginal. Cū ita sit: q̄ rami v̄tutum

vide exilū in magis in b̄
dignitas

vide exilū in magis in b̄
dignitas

sint similitudines ramorum nāliū et realiū. sic rami iusticie: q̄ sūt similitudines real potēcie obi et act? Sic martin? q̄ ē iust? q̄ sūt bīa iusticie accipit obm: qd ē de iustificabilitate et de iudiciū rec? tū mē. p. r. r. quoz iudex fac? ē. Et idē ē de sua prudētia. Nam sūt potēcie obi et act? et sic de ceteris vntib? ¶ Rami cuiuslibet vnti loca sūt i q̄b vntes nascūt renouac et vltū et radi cib? arbori. v3 et bonitate magnitudie et ceter? Sic i iudicio: q. m. fac de p. r. r. bēt vna renouacōz bonitat? magnitudis et aliaz et i iudicio qd fac de g. r. b. bēt alia renouacōz bonitat? magnitudis et aliaz. ¶ Idē rami sūt i iusticie gnales sūt ad plura iudicia Et idē ē de ramis sue prudēcie. et sic de suis alijs vntib? Et b? plate significat: q̄ fruct? producant i ramis nouis.

De folijs virtutum.

Folia vntū sūt accēna vntū: et q̄ b? vntes sūt omne et idē. Et ex his accēnab? pōt cogitio p act? cetaz arbor. cū ista accēna sint il? loz similitudines i opib? vntos. q̄ faciūt bōies bīmati vntib? Venim? q̄ multa desideramus vntes et secreta enūi redaraz et cōsidere hac arborē loqui volumus de vntū accēnib?.

De quantitate virtutis.

Iusticia martini? sic de et prudētia fortitudie et ceteris vntib? ē q̄ta. p. et quantitate ipa crescere pōt v? minui. qm sine q̄titate sic crescere pōt sic minui. Et illa quantitas tāgi nō pōt sic videri: sic de et reali. s3 ita ē mltipli? cata i spē sata sica: q̄ ē bī? vnti: q̄ vocat iust? sic ē bī? mltipli? vnti: v3 sic bī? iusticie. Idē rō q̄titas nō bēt lōgū latū il? p̄fūdū. nec p̄filit s3 sīg corpali circulari qd regulari nec triagulari. s3 vnt? b sīg spūali. q̄ quantitate bī? iusticie repēntat. q̄ ē p̄nua quantitas: q̄ ē et vnt? bī? et ē vnt? a q̄ vnt? iusticio potēcie obi et actus sūt tres rami iusticie.

De q̄titate vntis.

Prudētia martini? ē q̄l b? bonitatē. rōe et bō vnt? ē bona. Et ē q̄l p magnitudinē rōe et bō vnt? ē mag. Et sic de vntatē potēcie et ceteris formis accēnab? q̄p q̄titas i sua spē repēntat q̄tates p̄culares. sic calor ignis: q̄ calorē pipis et aliei repēntat. Vn sic calor ē p̄a q̄titas ignis: et pipi et aliei app̄ta remanēs vna i sua spē: sic q̄titas pendēcie ē

sua p̄a q̄titas. Et q̄titas quā bēt iusticia i bīta prudēcie: ē q̄titas app̄ata prudēcie. v3 vnt? bīa iusticie. Et i b? passu multum est de philo? sophia morali.

De relatione virtutis.

Ratio ē i vntē sic i fortitudie et i ceteris et q̄ relatio ē p̄siderabil? plurib? modis. Sic i forma: q̄ ē i abstracto et supposito. sic i ē fortitudo: ē forte. qd ē idē bīta fortitudie. et si ē suppositū: oz q̄ sit bīta. Sic. m. q̄ ē fortis i bello aut i iudicio aut i passu aut i p̄p̄i? tūb? bīta mūdi v? i paup̄tate. ¶ Est alio mo? relatio: ē q̄ significatū ē i ramis prudēcie q̄ ē rōe potēcie obi et act? qm si fortificat? sit oz et fortificabile et fortificare et c? Et idē ē de relatio: q̄ ē p̄ cōlitate et p̄ cōcordantiam.

De actione et passione vnti.

In tēpāia et p̄p̄ia p formā passiva p mās. Et p̄p̄ia passio ē actio. qm passio sennē i idigētia appetitū q̄ requirit multū de cibo et postmō vnti forma: q̄ mās dispōit ad bīta vnti. Idē rō i bīdo tēpāia bībōies passionē. q̄ passiva vnti. et q̄ v? actiua opafu et agit. Vnti illi q̄ magna bīta tēpāia: tā tū diligūt opatōz vnti: q̄ v? passiva illos nō cogit ad passionē ē forma rōis: quā bēt volūtas sua et sēsbili et passibili q̄tate. Sic ignis q̄ mouet terrā ad suū iusticiā nāz. q̄tū aq̄ ei nō et magna passionem.

De bīta vntis.

Edes ē vnt? et ē bī? s3 q̄ intellect? ē bī? tua? et idē? ad credēdū vā vnt et opōū q̄ argumētatiue nō intelligit. s3 possit. cū possit ones sūt similitudines rōnū necessariar. q̄ sūt p vi argumētū. Et ille bī? hīci ē vntosus. qm s3 ipō sca sūt opa vntosa et mirabilia. qm mag? mirabile ē vntates rep̄ attigere absq̄ rōib? necessarijs. Idē rō dīq̄ fides nō ē bī? nāl. s3 ē vntū grē i iusticio rei. q̄ ipaz dat. qz bōib? ē ne cessaria. quā necessitate nā bī? dare nō pōt. qm si dare possit: sed q̄ fides ē bī? nāl et q̄p bātes necessarie nāl ēēt supflue.

De sūa vntis.

Sdes ē vnt? et ē affinnata i bōitate mag? et ceteris similitudib? et iā realiū et p̄mop. qm sic corp? et real? affinnatū ē arborē dāle vege. et sūa. sic spēs ē affinnata similitudo i p̄bī? similitudib? qz sic corp? vntā bē affinnatōz p̄bī? arborē et alia p maglarē et vntā alia p illa: q̄ sūt iustia et aliaz bēt p supiora et sic de alijs rectitudib?

hic spes ē affinitas p vnu mo^o ē bonitate / 2 p aliu mo^o ē magnitudine. 2 sic de ceteris filib⁹. Et idē ē de affinitate: quā bēt spes i ceteris vnu / filib⁹. cū ita sit: qd ā vntes affinitate sūt i alijs sic spes: qd ē i iusticia. cū magi iusticia sit i bōib⁹ q bnt maiorē spē i eo q i ceteris possit hōi / b⁹ amido. Et idē ē de prudentia cū sapia sit i eo spē bē. Et sic de alijs affinitatib⁹ vntū et qb⁹ bō cogitōz bē p p b⁹ qd de sim spei dōz ē de ipse virtutes.

Quantas ē dō: 2 ē i ipse: qd ē accepta i ipse 2 pōt ēē i vno ipse 2 nō i a^o / 2 i q^o pōt ēē maiori vno ipse q^o i a^o. Enstere qd bēt caritas i ipse. ē ei appari ē nāz ipse real. 2 nō ē nāz caritati. cū ita sit: qd caritas nō sit et reb⁹re alib⁹. s; ē silitudo illaz: i q^o sūt amabiles aut amptue. Et ip^o qd ē forma real: ē de nā corpa / li. sic acins qd ē de nā sive. nō q^o sit de cē sive. s; ē nā: p quā sba pōt ēē sic caritas: q pncipitari pōt aut multiplicari vli i ipse pvari. sine q ipse pncipitari nō possz multiplicari necz pvari sic sba: q sine quantitate nō possz ēē quata: nec sūi qūitate qūis: nec sine colore colorata.

De loco vntis.

Sanctitas ē virtus. 2 est in loco spiritali. vsz i spūali iusticia 2 prudentia 2 alijs vntib⁹. q sūt silitudines spūales vntū realū. q pñsiūt i loco corpali realit⁹ sine loco ēē nō possz: nec in vno loco ēē 2 nō i a^o. q sic dñstital iū accñt accipit colore auri: cū supra auz sit positiū: sic sanctitas 2 vntes i qb⁹ pñsiūt: silitudine a loco accipit q^o i sūbō pñsiūt. q sunt i loco. Idcirco sic tunica mouet de vno loco i aliu p motū bōies: q et ipa vntū ē: sic sanctitas mouet de vno loco i a^o accñt p motū sic pñtōe Idcirco sūas ē suā nāz nō trāsit p m^o: qd ē int p^o 2 finē. Et i b⁹ passū ē significat⁹ mo^o sū sūbas p sepatap. q mouet de vno loco i a^o nō p tēre i loco ē figurā cū dñat ināgularē sic qd ā gularē: nec ē rectitudines loci. sic tunica q ē nō mouet ex vno loco i aliu.

De florib⁹ vntū.

Flores vntū sūt merita: q bōines adqñt p vntes: qz bnt. Et ē qd tutes sūt diuerse: sūt flores diuersi 2 vntū. Et q arbor moralis ē val de necessaria ad sciēdū nō de hac ar bore loqmur ita tū. Ut erūm vū nō loqmur: imo de cult⁹ ē q ē necessaria ad sciēdū 2 se bēt ad pñtātoz ē pñtōes ip^o qz dñtū. Idcir

co loq volum⁹ de florib⁹ cū lib⁹ et vntū.

De flore iusticie.

Flos iusticie ē meritiū: qd ē p recolere int telligere 2 diligere iudiciū recolitiū itelle cū amariū bonificatū 2 sic de alijs acib⁹ radclū iustificatap. vt sit iudicare 2 vntū sint bīm iusticie idm. Et iō flos iusticie vntū: qñ iusticia ē recollia intellecta 2 amata bonificata 2 magnificata. 2 cū illa iustificat alios bōi vntū 2 puatio floris iusticie stat i pzo.

De flore prudentie.

Flos prudentie ē meritiū p discrdōz bo minū: q accipit illa q sūt bē na 2 mala 2 q sūt bē modōs eligēdi illa: q sūt bona 2 vntū illa: q sūt mala cū iunamie brāba / rū arbori sensuā iusticia 2 rōal. Et iō bōies sapitēs qñt pñlia: 2 dāi cēdēdātoz volūta tū pū q eligāt amabilitates vli odibilitates 2 i tellectū: pñt q sūt iudiciū. 2 memorie: q recolat iunamie brāba 2 arbor: qz dñtū. Et iō vocant sapitēs 2 discrdi i cop opib⁹ 2 ad finē veniūt: quē cēdēdāt.

De flore fortitudinis.

Flos fortitudinis ē meritiū: qd ē ex fortitū ato recolere intelligere 2 amare. qd ē ex fortitū ato bonificare magnificare 2. Et cū sū gura ē fortificare: qd ē flos fortitudinis. i q^o op parēt vigores: q et ipō sūt idm. Idcirco bōi nes q bnt forte animū: fortes sūt p flore. 2 cū tēat ad faciēdū aliqd illūctum: flos fortificat bonitatē 3 maliciā. 2 sic vntū et bonificare: sic lumē: qd vntū de oleo. Et cū tēat 3 ceteros flo res: illos fortificat 3 cop 3 iia. Idcirco bōies fortes animi sūt muniti plurib⁹ florib⁹ spūali b⁹ 2 moralib⁹. cū qb⁹ vntū tēat fōes sensuales.

De flore tēpantie.

Flos tēpantie ē meritiū sui act⁹. p quē actū aliap vntū sūt tēpanti. sic iudicē: q bēt modera tos ē mōnes i iudicio. 2 bēt tēpantiū i mēdā 2 i suo studio i expēsis suis. 2 sic de ceteris reb⁹ silitū sūis. Et bē flos pñsiūt i medio loci tēpā tic. vt sit fortior. 2 q mēdāpiat pñt 2 finē tvt cū ceteris florib⁹ maiorē bāt pconditiā. 2 cum mouet ex medio loco 2 ad vntū cū vntūm ap propinquē: infirmas ē 2 vntū pñt ad corrup tionem.

De flore fidei.

Flos fidei ē meritiū sui actus. qd bēt in credendo vera. 2 vntū et veritate enūi cū iunamine flos aliap vntū. Et cū flore

Reo vntū iusticia

no exomni pñt

Reo vntū iusticia

q nō ēe motu angel

b. q.

Arb. moralis.

lufficie. cū fit iustum credere tā: poſſit̃ intelli-
gi nō poſſunt. Et ē difficile illa credere: r nō in-
telligere. Et iſte vigor: q̃ ē ſlos fortitudinis: r i-
gat florē fidei. vt ſit fortis i incredulitatē: r vt
i illa ceteri flores ſint fortes.

De flore ſpei.

E Los ſpei ē meriti: qd ē ex ſpare licita ē
luſcia r mias. r luſcia ē cū alijs flo-
rib⁹. ſic iuſtū ē bñe ſpēi deo: cū ſac̃ vtz iudiciū i
illis: q̃ ei ſunt r cū honorant ſe eoz poſſe. Et lu-
ſcia ē: q̃ dñm et eos: q̃ p ipō laborāt. Et lu-
ſcia ē: q̃ p̃at illis: ſe penitet de omiſſis: r q̃ p
tritiones bñt r ſatisfaciūt: r ei q̃ vltis parcat:
poſſit̃ ſpē bñi i ipō.

De flore caritatis.

E Los caritatis ē meriti: qd ē et amare
amabilia illo amare iduto et florib⁹ a-
lijs vtū r et illo alios flores iducte i eoz a-
miabilitatib⁹. Sic amare caritatis: qd iuſtū ē
p iuſticiā: r diſcretū ſine prudētia p prudētiā: r
forte p fortitudinē: r moderatū p ſepātiā. qd
ſi qdē amare iduit florē luſcie: i q̃ amarifa-
r ſic et alijs acib⁹ floz. ¶ Secūdu q̃ dñs ē de
florib⁹ vñtib⁹ p maris: pōt bñ cogitio de flo-
rib⁹ ſequētib⁹ deſcēdētib⁹: et p maris. ſic et flo-
re ſancitatis: qd ē meriti ceteros flores ſancitatis
cās r ipos a pōo puniſcas.

De ſpectu arboris moralis.

Rua arborj moralis duob⁹ modis
conſiſtit. Inſi mod⁹ de mercede floz
Secūdu mod⁹: vt dñs honoret vñ-
ole r ei ſua ſua. ¶ Inſi mod⁹ ē ſic
merces luſcie: qd ē p luſciare: r mer-
ces prudētiē: qd ē ex diſcretō: r merces fortitu-
dis: qd ē ex fortificacōe: r merces ſepātiē: qd ē ex tē-
pare: r merces fidei: que ē p credere: r merces
ſpei: qd ē p ſpare. r merces caritatis: qd ē ex ama-
re ſine p amare. Et i his modis mercedes ra-
dici iſtat. ſic mercedes luſcie p bñficare ma-
gnificat r altia: qd iduit r ornāt iuſtū florē. ¶ Se-
cūdu mod⁹ fruē magi ſupra conſiſtit: r altior ē r
nobilior p mo r cā pmi. vñ moralitates ſūt:
vt deo vñſole ſuatur. vñtū cū vñſola luſcia
prudētiā r ceterj. r et cū vñſola bonitate mag-
nitudine r ceteris. Et idē de vñſole recollere in-
telligere r amare. ¶ Adcirco nemo ad dñm pueni-
re pōt: qd vicioſe ei vñire voluerit: nec ipē de bñ-
dē vult ſuiciū ab eo accipere. Et bñ paſſu cog-
noſcit: r p quā dñs bñt ita paucos vñitotes: r
q̃ plures ſūt illi: q̃ ei de dñs magi faciūt: in q̃ d

vicioſe ſuiciū r credit ei ſuare vñſole: i bñ man-
do. idcirco cū ſūt mortui: nulla bñt tributōes
ex bñ qd bñe credebat. imo bñt penā: i q̃ deo ē
vñre vicioſe voluerit.

De ſecūda pte arborj moralis.

Ita poē de vicijs r tot bñ ptes
ſic p. Que ſi qd ptes ſūt radices
trāſibiles r a. Et p bñ qd rep-
ma pte dñm ē. cognitiō et illa bñ
pōt. ſic vñū dñm qd p aliud dñm
cognoſcit. ¶ Adcirco q̃ bñ arbor voluit pda-
rare: de vicijs loqui intēdimus.

De radice vicij.

Radices vicij ſūt. 4. vñ malicia ſtulticia
fa falſitas r puatio finis. Et ad iſta. 4.
ſe bñt magnitudo duratio p̃tas volūtas de-
ctatō dñs r concordia vñtias pndp̃io medij
maioritas eq̃litas r minoritas. Ad p̃gnitudo ſe
bñt ad maliciā i q̃ malicia ē mag. et ſe bñt ad
ſtulticiā: q̃ ſtulticia ē ſapieciā r ſtulticia ē mag. r ſe
bñt ad falſitātē: i q̃ falſitas ē mag. r ſe bñt ad
puatiō finis: i q̃ puatio ē mag. idcirco puerſa
ē magi viciā. ¶ Bñ qd ē ſolebat vñre. q̃re diſ-
ſimio magnitudi vicio cūis ē bec. vñ ma-
gnitudo ē id: p qd malicia ſtulticia falſitas r
puatio finis ſūt magne. Et ē diſſimio magni-
tudis bec. vñ magnitudo ē p quā duratio ma-
licie ſtulticie falſitatis r puatiō finis ē mag. id-
circo trāſit magnitudo i viciā. ¶ Diſſimio ma-
licie q̃ ſtat bonitati ē bec. vñ malicia ē id: rōe
cui magnitudo duratio p̃tas ſtulticia volūtas
falſitas delectatio r alie ſūt male. q̃b ſimilitud-
bñ malicia culpe ſua dat ſimilitudinē: i q̃ ipas p-
uerſi viciū r p̃cs. Adcirco malicia ē illud: rōe
ne cōbō malitiae malū. ē cō mali ē malū. r p-
uatio ē bona. ¶ In hac arbore q̃ al de vicijs
duratio ē id rōe durant malicia magnitudo
p̃tas r ceter ſome puerſei viciū r p̃cs. Adcir-
co duratio ē mala r bonitatē. r et magnitudo ē
mala r vñtē r et alia ſomas. ¶ In hac ar-
bore p̃tas ē id: p qd malicia magnitudis du-
ratiōis r alie poſſunt cūſtere r agere. Que ſi
q̃d p̃tas ē mala r et puatio bona. Et bñ q̃
de illa ſequit malū. ¶ Stulticia ē vñ ſapieciā
q̃ ſtultus oēs illos facit: q̃ ſūt bñmati et illa
r idū. ſic bñ ſtūp: q̃ ſapieciā intelligi enia r co-
rum intelligibilitates bonas r veras. finis q̃
rum eſt intelligibilis ſub habita ſapieciā. Ad-
circo ſtulticia mala eſt et vicioſa. et cū p̃tas
tio eſt bona. ¶ Voluntas vicioſa eſt illa:

intra dñm iuſticiā vñre
r p̃cs

no bñ

[illegible][illegible]

上. 10.

Arb. moralis

De trunco arboris viciose.

Intruncus arboris est et similitudo quod dicitur
quod sunt sue radices. et quod est cōsistens cōfessio
gnal quod est fons. et quod vicia pccataria sunt
disposita in pō. quod si quod vicia trahit
agros nāle et dispositorum et ipsa in actu adducit et
bitum. sic martinus viciosus: quod et ipsa trahit suam
maliciā et magnitudinem illius malicie. Et idem de
sua stulticia et pccatis: quia hēc p. quam pōt fieri
stultus. et duratio quā hēc pccando in malo et
in stulticia et et in falsitate et in pccato finis vici.
quod est trūcū hēc vici. Et trūcū hēc est inuisibilis
nec videri pōt. cū sit et similitudo. quod similitudines
sunt pccō. quod est iste trūcū. Et quod in illo stat multum
de malicie pōt quod hō multiplicare et augmētā
re suū pccō. cū ita sit et ex formis gnalibus mul-
tiplicari possint forme spāles. Et cū in trūco sit
mīoritas vna et suū pccō: pñt pccōres mīoritas
ficare suā pccā et maiōrificare: cū maiōritas est
vna pō trūcū. et et quod puano finis est vna pō trūcū
et pñt pccōres puare eorū pccā. et hoc possunt
cum pccāte. quod est vna pō trūcū. Vtrūq. pñt cū in
nārie dei et pccāte trunco. et pñt cū pccāte: quod est
vna pō trūcū. quod exordiantia vtrūq. sic in dispo-
sitorum et pō moralis. sic frigiditas nāle in aqua calis-
fca. Et iste passus declarat: quod pccōres pccātes
hēc in pncipalio vtrūq. rōe dicitur. quod est vicius
in cū adiutorio dei. sine quod pccōres nō possent etire
a pccō. cū sit icareat et carere iusticie. Et iste
passus est multū vtil ad sciētiā.

De brachiis arboris viciose.

Branchie sunt arboris pncipaliter
sunt gula auaricia luxuria superbia
accidia iuidia et ista. et ista. et bran-
che sunt bī. et quod sunt forme: et quod
bī trūcū pñt. De quod diffinitioes dāre pñt
vtr et ipsi mēp cognitorum temp.

De gula.

Gula est illud pccō: quod sepe pñat abstine-
re et pccātia quālibet aliud pccō. Idcirco
est illud viciū: p. quod hōies p. monit et p. aliqd
aliud viciū. Et gula sunt sepe hōies iustitiam
cū ita sit: quod per vias comedere aut bibere sit des-
tracta digestio et appetit nāle. in quā arboris ve-
getalis se delectat. Idcirco pñes et mīes quod pñt
gūt filios et vtrā illorū: namque nō debet cū a-
baris dedicatis et pñb. Que quod delectatio et
multitudo dispoit gulā in vtrā et in diuinas. et
dispoit hōies: quod sunt ocof. et quod sunt de grossis

igenio et quod sunt in ocof: cū diuinitas delectat
pñtis comedere et bibere vtrā pñt abana deli-
cata. quod sunt cariosa et p. sic sunt gallie pccōes et
pñces grossi. quod sunt cariores et carnes bouine
vel sardine.

De auaricia.

Auaricia est illud viciū: quod est magis pñtis si
nō bonorū spāliū et aliqd aliud viciū.
De auaricia sunt denarij ocof et arca bis ana-
ri et bladū et granarij. et sic et alij. Sic spes
in quod hō auar nō erit. quod pñtis in suis denariis
nec et appetit suū hēc pñtis. quod hō auar
nō comedit de cibariis: quod sunt sana. quod sunt vige-
stibilia et quod appetit in illis delectatōes inenit.
Idcirco hō auar et arborē dāle. et quod sunt de-
narij. Et idem est et pñtis: quia hēc et arborē
vegetalē: quod est et saporis et delectatōes. in quod
nā delectat. Et et et arborē sensuale: quod hō a-
uar et male idem et laet et malo lecto et multū
laborat. Et sic et alij filij vici. sic hō auar
et in extremis satisficere nō curat et pmissis: quod se-
et largitate vicit et sine diuinitate.

De luxuria.

Luxuria est viciū: quod loquatur copula car-
nale. quod ipsa denarij a fine: pñtis et finis
carnal copule. Et et finis carnal copule: vtr ba-
mana spes restaurat et multiplicat et pñtis bōi-
b. que finis fac luxuria obliuiscit et recolere fac
delectatōes carnales et cursū nāle. quod nec vici-
nec in bōre sum et auri. pñtis magnā vilitate illa et
Sub quod bīta sunt viles illi: quod illis delectatōib.
sunt idem. et quod magis pccā sunt digni. Et et lu-
xuria et similitate. et in placitis quod dāt arborē ve-
getalē destruit. Et et diuinitas: quod hō pgregat
et dispoit inuidiā deceptōes et aditōes et plura
et mala: quod veniāt in actu. Et et et plenitudo hēc
et pluri et magnis malis: quod hō luxuriosus
et semias acciderit. et et eos pluri et alij.

De superbia.

Superbia est illud viciū: rōe et hōies volūt
hēc bonores: quod eis nō pñtis. Et su-
perbia obliuiscit fac mīoritates nāles: et quod hō
pccat. et pñtis delectat fac maiōritates: quod et hō
ditō dāt: quod hō cū illis sit bāis et idem bīb. et
tutū et illis deo bonorē faciat et suo primo.
Idcirco hōies superbi nolūt pares bīe me: ali-
os amare. et facit aliq. quod rōe bāiles et in-
iū et iūitate pñtis eorū delectat. Et iūdiā hēnt de
bonis bāiliū et accedunt cū bāilitate ad pccō-
tōes: quod de dāt. Idcirco hōies superbi sunt in iūdiā

utrinque de eductis
in iudicio

Aug. Bona i. exp. p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

offi t accidia iduti rone oioit malu libet t
irafci: qñ honorari nō pñt i reb supioib?
qñ eo s supbia dcedere faci infimio. qñ sñ
pedib hñlñ. qñ qñ hñlñte ascēdūt ad supio
ra. a qñ bñies supbi accedñt. Idcirco p su
pbñā veniūt gñerre labores iñ mñtice tñpñ
tates t plura mñt. qñ lōgñ ēct ad enarrādū
qñ dicere nō os. qñ et ipis cñplñā bñm?

De accidia.

Accidia ē viciū: p qd hōies pignitū bñt
i fadēdo bñ: ē bñt placitū d malo alio
rū: trāstū d eoz pspitue. ¶ Accidia ē vic
iū: qd ē i plurib hōib: q ipas nō agnosūt nec
credūt eī i mortali pccō. Et viciū: qd ē magis
secretū qd i. Idcirco plures f pōt p accidia: q
credūt saluari. Quare accidia ē pccs valde pi
culosū: q regnat multū i mōdo. ¶ Accidia ē
caritatē & fraternitatē nālē: q est mediū: p qd
bona nālīa sūt ipedita: ne veniāt ad fines nā
les. q p ipōt trāire nō pñt. Et iō fac hōies p
gros: & dūlligētiā iustitū d i cōtōres vītes.

De invidia.

Iudicia ē illud pccāz dē fē pā caritatē
 1 cōez. Amicia ē fē pā caritatē qđ bo
 mics iudiciū volūt hīc bona aliena fē iūctio
 1 spē. Et qđ ipa hīc nō pnt facī pōe p fideratē
 modos: qđ bñ qñt maditōes mēdācia dēcep
 tōes latrocīnia xpīa fē mala. vīlla bona bē
 re possint. Vd circo iūdia ē valde gūc pccāz
 qđ iū malo vīdēdare fac bōes bona: qđ fūz
 nā pōie. Iū Amicia ē fē cōez caritatē. fē cā
 ritatē xī. qđ dat bona cōla oīb; sic ignis: qđ
 dat cōzē plātā. i. qđ pōe bñt oīnūz et i plā
 tēz qđ calōzē dat a vīnūz bñt. fē cī mīdia ē
 fē cōez caritatē fraternitatē et bonoz nāliū. Vd
 circo bōies iudiciū nō rēcurrūt ad bona gñā
 lia fē ad fōalia: ā hīc vīdēdrāt fē pōe pños.

Deira.

Ira e nimis? mo? volutat: q? venit e e ci
nilitia. p qua volutas passionē bono
rū enīa deſiderat: a cōtōz maloz. vt bōa fin
nūctia. Q? er ira deſtruit rē vitates: q? i
tellectū qrit. q? ira lumē deſtruit: cū q? inqrit. ⁊
i intellectū ponit tenebras. Et idē faci vīs mō
rie aditō bōis q? ſūt irati: nēciūt: qd faciūt.
q? faciūt caſu formato b? qd faciūt. ⁊ iſtiſt? e
appetiē nales. ⁊ cū errauerit: eoz pmiſſa v? er
rores nō reſoluit. nec mō q? tenerat: q? erra
uerit. qre bōis q? ſūt irati: ligari debet: quo
uſq? ira v? furor e amiterē? ⁊ bēnt lumē vīs

ru itelle. ⁊ memorie. ⁊ quonſq; tenebre pba
reſ. p q̄s boīes irati forisito vadūt abſq; diſ
criciōe. q̄ p̄ciōres ſūt q̄ beſic. b̄ q̄ d̄ fa dūit. cū
ima gēdōe fa dūit. ⁊ cū ſiſtibit b̄ appetit b̄ nālī
b̄. ¶ Pullū p̄cō ē ita p̄doſū ſi ſic ira. q̄ ira bra
chia ⁊ pedes ligat p̄tōrōi ſc̄cipiat abſtine
re ⁊ alia ſtanb̄. ⁊ v̄trem nō poſſint nec aliq̄
opari. Quare ira ē p̄cō ⁊ b̄t p̄cordātiā cū nō
ē cōſq̄ bona digna cōndūciat ad nō cō ē. ma
la digna nō cōndūpūci ē eſſe. Quare b̄ ſiſt
nō fac dīaz m̄ cōſtrūctōe ſuip̄. p̄cō ſiſt
⁊ foris ⁊ fratris ⁊ ſanguinis p̄uati ⁊ extranei
q̄ nālī p̄t nec remittit nec rōde ⁊ ſcalat. Et
mala q̄ ſūt p̄ ira q̄s dicere poſſet.

Regula 2. a paritida.

Quia et avaricia cordibus hinc et tēpāt
a3 tē largiat. Et iō gula disponit mā
a6 ricia: q̄ sit i largiat. Sic bōies gulosi q̄
bona tēpāia aggregāt: i maiori quantitatē q̄ i
digrāt: p cibarios q̄ desiderāt. Gidico amā
ē i largiat: q̄ retinet illa: q̄ van debetē: post
ē i sufficiēcia cibano: i illis: q̄ comedere desi
derāt: cōtra tēpāia dēfāt avaricia: q̄ gula
mā3 disponit: q̄ possit multū comedere t bibe
re t tēpāia: iō retinet multa supflua. q̄ oia
bō comedere nō pōt neq̄ bibere. p̄ q̄s diu
nas in tēdēt multū comedere t bibere. post q̄
abaria bīe pōt cū diuinitas q̄s avaricia gēnerat

Deciula 2 lutum.

Gula et luxuria concordantia hnt ⁊ castita
te ⁊ tepānā. qz gula fac hōies comēdē
⁊ bibere: vt luxuria vñ possit. idcirco ꝑꝑ casti
ta luxurie ⁊ gula ⁊ tepānā ⁊ ⁊ castitatem: iꝑꝑ
māz luxurie dispōit ꝑ nimlū cōdēre ⁊ bibē
re. Idē fac luxuria: ⁊ dispōit gula māz: vt ꝑ
illā possit cē ⁊ castitatē ⁊ tepānā. Et i bꝑas
sū pōt cognoscī. qz qdā vicia sūt concordantia
cū alijs bꝑtutes. ⁊ quōꝛ concordantia viderꝑ accipit
i truco ē nāz radicū. qz sūt pōtanie diffimilitudi
nē virtutum.

De gula et superbia.

Gula et supbia concordantia sunt in tepore et in utilitate. quoniam homines qui sunt superbi multi diligunt comedere et bibere: in quo nolunt esse temperantes. qui autem passione fuitis in illis: per beatam humilitatem. cum qui ascendere possunt ad mentis: qui veniunt per illas passiones. Est gula homines facit superbos et tepantes. quoniam non vult: qui habet aliquos seditos

idia 2 cordatā bñt :

Online & mobile applications available for purchase

Arb .moralis

ligentia. qm gula fac boies plures p nimifico/ medere t bibere t ipos fac obliuisci fines rep/ necessarij ad viuendum. t iō ē 3 semetipsam. *Le. 14. 3. semetipsam*

Et accidia fac obliuisci fines entia vt bōes/ sint pluri pcurado dbaria : q necessaria sunt/ ad vitam / ē nās arboris vegetal. Et et obli/ uisci fac fines tēpātie. rōe quop tēpātia ē in/ strumentū ad sanitatē t vitā.

De gula t inuidia.

Gula t inuidia pcorāntā hnt 3 tēpālia/ t caritatē. qz gula ē 3 caritatē xpā t cō/ manē. vt bāt qd comedere. Idcirco aufert vi/ uitas paupib⁹. qz possidet bōies diuites. Et/ inuidia ē 3 tēpātia i b⁹ : q multiplicat māz com/ dēdi t bibēdi t desiderado illā. vt gula bāt qd/ comedere t etiā bibere.

De gula t ira.

Gula t ira hnt pcorāntā 3 tēpātia t/ abstinentiā t discretiōes. quia p gula sūt/ bōies iebnati t ei motui voluntatis pferunt. t nō hnt deliberatiōes ad digēdi discretiōes t/ abstinentiā neqz ad vitēdi prudētia. ¶ Et ira/ ē 3 tēpātia t gula : i q tristitia pducit t nō per/ mittit media tēpata pferare. t corp⁹ pōit i pi/ culo t cibaria. rōe tēpātia sūz nō bēt i q dū/ stare possit. nec gula bēt sūz i q dū ēē possit. qm dbaria tēstāt : t nō bēt qd comedere pos/ sit t saluas p misticā tēstāt t p mortē nec bēt/ appē ad comedēdum.

De auaricia t luxuria.

Auaricia t luxuria hnt pcorāntā 3 casti/ tate t largitate. qm bōies auari p suā/ auariciā retinēt illa : q dari debet : t iō sunt 3/ largitate. t qm retinēt illa sūt 3 castitates. qm/ bōies auari bōa tēpalia cōgregāt : vt possint/ vi luxuria i pulchris t malis fēmis : q mag⁹ bo/ na requirūt ē ppariōes turpiū mīseriā sūt male

De auaricia t superbia.

Auaricia t superbia hnt pcorāntā 3 lar/ gitatē t hūilitatē. qm auaricia i q aggregat/ ptra bona tēpalia : māz pparat supbie. sic bōies/ *auari* supbi q dispositi sūt : qz sint supbi : qm hnt plu/ res diuitias. ¶ Et supbia disposit māz auari/ qz sit 3 largitatē i q dispositiō : qz sit p mag/ nas diuitias. Sic bōies qm b⁹ q sūt diuites/ sūt 3 largitate. rōe largitas paupes sūt hūi/ les. Et idē ē de diuitibus : qm dāt de bonis suis/ paupib⁹. ad quos hūilitas ipos diuites dēce/ dere facit t afeclere 3 supbia t auariciā. Idcirco/ co fuit qdā dices ipocrit⁹ qm fidebat : si filii sui

nubiret auariciē vel largitatē.

De auaricia t accidia.

Auaricia t accidia pcorāntā hnt 3 lar/ gitatē t diligētiā. qm auaricia ē 3 largitatē cū/ accidia : q ē 3 diligētiā. Idcirco auaricia ē 3/ semetipsam. Quare mercatores auari afeclere/ nō pnt ad ita magnas diuitias sic largi : qz/ diligētia hnt pcorāntā t auari cū pigritia. t/ accidia ē 3 largitatē cū auaricia : i q cū illa bē/ concordāntiam.

De auaricia t inuidia.

Auaricia t inuidia 3 largitatē t caritatem/ hnt pcorāntā. qm inuidia ē 3 caritatē p quā ē/ largitas. Et auaricia ē 3 caritatē i q ē 3 largi/ tate : q ē instrumentū caritatis.

De auaricia t ira.

Auaricia t ira sūt 3 largitatē t abstinentiā/ qm auaricia i q ē 3 largitatē : māz pparat bōi/ b⁹ auaris : qz sint irati : cū eos pderet diligētiā/ diuitias aut cū bō dē p sūt : qz sint largi/ t t/ os repbēdi de auaricia. Quare si qdē ira ē 3 lar/ gitatē i q auaricia ē ei i sūm.

De luxuria t superbia.

Luxuria t superbia hnt pcorāntā 3 casti/ tatē t hūilitatē. qm i q luxuria ē 3 casti/ tatē t 3 hūilitatē. q bōies hūilitatē ad se hūi/ cū castitā. Et i q superbia ē 3 hūilitatē t 3 casti/ tatē. sū q nō vult sūi. Ino libera diligit esse ei/ placito luxurie.

De luxuria t accidia.

Luxuria t accidia pcorāntā hnt 3 casti/ tatē t diligētiā. qm i q luxuria ē 3 casti/ tatē : māz accidiē pparat : qz bōies sint pigri ad/ adqrdū castitatē t ad resistēdi diligētiā. Et/ i q accidia ē 3 diligētiā : māz pparat luxurie : q/ bōies sint pigri ad adqrdū castitatē.

De luxuria t inuidia.

Luxuria t inuidia hnt pcorāntā 3 castita/ tē t caritatē. qz inuidia p cupiscere fac pulchras/ mulieres. idcirco māz luxurie pparat castitatē. Et desiderare fac diuitias : qz māz luxurie p/ parat i q p diuitias bōies bē pnt pulchras mu/ lieres. Et i q luxuria ē 3 castitatē : māz inuidia/ pparat qz sit 3 caritatē mariti t sue pulchrie vxo/ ris. quā luxuria desiderare fac t inuidē. Idcirco/ ē de luxuria : q desiderare fac diuitias mariti. vt/ cū illis luxurari possit parat ē inuidiosus.

De luxuria t ira.

Luxuria t ira pcorāntā hnt 3 castitatē t/ abstinentiā. qm luxuria i q ē castitatē t voluntatē

perilum irosi monet ad irā: qñ hñc nō potest mulierē: cū q̄ humani vult. Et ira iq̄ ē 3 abstinētia: cū iurane 3 castitate. quā castitate per n̄ iurum irosi hñc nō pōt i deliberatōe volūtate nō rōe sibi iurā mō: q̄ ē 3 castitatē.

De superbia et acedia.

Superbia et acedia hñt 3 concordā 3 hñt iurāte et diligentiā. Qm̄ i b̄ q̄ superbia ē 3 humilitatē: ē 3 diligentiā. q̄ cū hñt iurāte ad qñ. et i q̄ acedia ē 3 diligentiā: ē 3 hñt iurāte. q̄ cū vult genā addqñtur.

De superbia et inuidia.

Superbia et inuidia concordā hñt 3 hñt iurāte et caritatē. Qm̄ i q̄ superbia ē 3 humilitatē: ē 3 caritatē. q̄ cū hñt iurāte b̄t concordā. Et i q̄ inuidia ē 3 caritatē: ē 3 hñt iurāte. q̄ cū caritate habet concordā iurāte.

De superbia et ira.

Superbia et ira concordā hñt 3 hñt iurāte et abstinētiā. Qm̄ i q̄ superbia ē 3 humilitatē: ē 3 abstinētiā. q̄ cū hñt iurāte b̄t concordā. Et i q̄ ira ē 3 abstinētiā: ē 3 hñt iurāte. q̄ cū abstinētiā ē 3 hñt iurāte.

De acedia et inuidia.

Acedia et inuidia hñt 3 concordā 3 diligentiā et caritatē. Qm̄ i b̄ q̄ acedia ē 3 diligentiā: māz inuidie ppat: q̄ pigritia desideret per pigritia d lucradū diuinas martini. p quā pigritia cupiscit illas diuinas: q̄s cū labore lacran nō vult. Et i q̄ inuidia ē 3 caritatē: ē 3 diligentiā lucradū diuinas.

De acedia et ira.

Acedia et ira concordā hñt 3 diligentiā et abstinētiā. Qm̄ i q̄ acedia ē 3 diligentiā: b̄t concordā cū ira 3 abstinētiā. q̄ sine diligentiā volūtate et mō: q̄ iurāte b̄t nō pōt. Et i q̄ ira ē 3 abstinētiā: concordā b̄t cū acedia: i q̄ pigritia ppat māz. q̄ cū pnatōe diligentiā b̄t concordā iurāte.

De inuidia et ira.

Inuidia et ira concordā hñt 3 caritatē et abstinētiā. Qm̄ i q̄ inuidia ē 3 caritatē: ē 3 abstinētiā. Et i q̄ ira ē 3 abstinētiā: ē 3 caritatē. q̄ cū abstinētiā lucrat. Qm̄ i q̄ de vicijs principalibz alia cū alijs misculum. vt p qdā a lia cognoscit. Ad hoc de alijs vicijs dicere pponim. q̄ psequentiā sūt pmoz. Et pmo dicendum est de inuidia.

De vicijs psequentiā.

Et pmo de inuidia.

Inuidia ē viciū qd ē 3 iusticiā p semetip sās. Et ē 3 iusticiā: i q̄ concordā b̄t cū vicijs: q̄ sūt iusticiā. sic cū superbia. qm̄ superbia dicitur iusticie. q̄ ira alta ē pbilitatē magnitudinis fortitudinis et sapientie. et m̄ superbia. q̄ i se nulla b̄t bonitatis. imo oēs q̄ sūt suo b̄t iurāte dū: iurāte cōstere fac. Qm̄ i iusticie ē viciū qd ē 3 pndentiā: i q̄ ē cōpūatio. Et ē 3 pndentiā cū iurāte pigritie et ire. qm̄ p pigritia sūt bōies idicret: i q̄ nōlūt iurāte vicitatē rep. Et p ira offuscāte eoz intellectus cōstere fac. idcirco sūt bōies idicret: q̄ b̄t pndentiā vñ nesciūt. Qm̄ i iusticie cordis est 3 fortitudinis. et v maior sit iusticie: ē 3 fortitudinis cū tēpāte. vt bōies nō sint fortes cū spē. q̄ aios bonū fortificat. q̄ i pntatē de i sua bonitate et i fidelitate et i vicitatē (i q̄ sūt) pndentiā b̄t. Et i b̄ passu pōt b̄t cognitiō: q̄ viciū p seips 3 vñ vicitatē nō pōt b̄t concordā cū alijs vicijs 3 vñ vicitatē. Idcirco bōies vicijs qm̄ plura vicijs sūt 3 vñ vicitatē: cū illa vicitatē plures alias vicitates concordat. vt cū illis sint 3 plura vicia. Qm̄ i pntatē ē id: qd ē 3 tēpāte cū gula. et 3 fortitudinis. quā debilitatē: significat gula cū pntatē naturis cōstere imaginat cū placito cōstere iurāte: q̄ fortitudo tēpāte p suū iurāte p iurāte qd facit gula debilitat. Idcirco bōies sapientes morificat imaginatōes: q̄ iurāte placita cōstere illa placita obliuiscitō: bōies vicijs 3 vñ vicitatē i pntatē i pntatē iurāte cōstere illa: q̄ de fecit facit supra cursū nē. sic creare mīdū et pntatē bōies et miranda q̄ fecit et facit. vt videt fortificat. et cōstere iurāte: q̄ de pntatē facit q̄ intellectus cōstere intelligere. Qm̄ i iusticie ē id: qd ē 3 spē. quā ē cū mō: i recolēdo magnitudinis pntatē et magnitudinis iusticie et obliuiscitō magnitudinis mīdū et pntatē. Idcirco bōies sapientes cū cadūt i tali vicijs: recolunt equitatem iusticie et mīdū. Idcirco sūt i spē 3 tēpāte cū iurāte iusticie. cū q̄ timore et honoris faciūt cū humilitate et cū pntatē et iusticie. Idcirco iurāte

Arb. moralis.

ficio inuatur spēs despiciat et cōmū hī pcedat
 q. ¶ Redditas ē id: qd ē caritate cū anan
 et supbia itatū: q caritas nō pōt se tūc p suū
 pū: quoniam q se iunct cū pūe pūe. cū qd se
 inuatur crudelitas. q supbia itatū: q supbia
 largitas: q ē p auariciā. Et q caritas hūilitat
 et largitas pcedat hnt cū cē et supbia crude
 litas et auaricia pcedat hnt cū nō cē: crude
 litas supbia et auaricia nō pnt ēē caritate lar
 gitate et hūilitate. ¶ Raditio ē id: qd ē p fide
 litas. quā hnt bōies multis modis. qm vnu
 modū ille: q hnt bōies p fidelitatem cū luxuria
 et alio modū ille: q hnt p fidelitatem cū auaricia
 ¶ Idcirco bōies sapientes legales s q modi sūt
 diuersi: legalitatem inuāt. Sic p luxuriā inuāt ē
 castitas. et p auariciā cū largitate. Et qm mo/
 des signoria: fidelitas et traditōes nō pōt. Sic
 q inuatur vellet cū castitate fidelitatem et traditōes
 q ē p auariciā. ¶ Omnidū ē illud viciū: qd
 plures hēt modos q aliud. qm pōt ēē p inidiā
 et supbia irā luxuriā et plura a vicia. Idcir/
 co bōies discreti cū itatē ad faciendū bōiadū
 modos pcedat: rōe quop bōi hnt itatē.
 inuāt se cū pūe. Idcirco fuit decipitū qdā
 bō: q itatē bōiadū mortificare voluit cū ti
 more iustitiae et nō cū caritate sui primi. q forti
 or ē p auariciā q timor. et bōiadū fecit
 qd non fecisset: si ē cū caritate inuisset. ¶ La/
 trocinū ē viciū: qd magis p gulā q p aliud vi
 ciū. Idcirco tēpāta ē cū pūe et aliq a viciū.
 Et id decipitū qdā bō q se inuatur necibat i
 tēpāte p latrocinū. p culpāciū se inuatur volu
 it cū fidelitate et nō cū tēpāta. et fecit latrocinū.
 ¶ Adēda cū ē illud viciū: et pūa marie sūt vi
 tae et viciū. Idcirco decipitū qdā: q plus
 mortificare voluit mediāciā cū inflicia q cū vi
 tae et viciū. Et id mētebat: q viciū falsū
 vbi. et cū mēte fuit: vitas et viciū pūa pūa
 ēnā cratauerit q inflicia. Idcirco cognouit:
 q pūa fuit vitas et viciū mediāciā q inflicia
 tū. Et pūa bō mēte accepit: q cū mēte vole
 bat: an vitas et viciū respiciebat q inflicia:
 vbi q aliā tūre. ¶ Adēda cū ē illud viciū: et
 pūa fuit marie bonitas et caritas. Et id qdā ol
 fuit pūa volebat maledicere: bonitatem et caritatem
 respiciebat. p q respectū bonitas a voluntate p
 nauit suā pūa. et caritas filii. et voluntas ē ad be
 nedicendū pūtebat p maledicendū. q marie ē
 p malicia et crudelitatem. ¶ Inpātia viciū: qd
 ē cū supbia et ira pūa. Et pūa ē cū bō

millitate et abstinentia pūa. Idcirco fuit p
 hūi voluntate inf pūa et ipūa. i qdē vo
 luntate vicebat pūa ipūa cū inuamine bō
 luunt hūilitatem et abstinentia pūa et ira. Cū
 ita sit: qd pūa vices inuatur et nō vicia. Idcir/
 co nō ē viciū: qd qdā bōies dnt: q lūa ē viciū
 cū q viciū. Et viciū viciū dnt: q nō qd hnt
 bōies p mioritatem et pūa: et qd pūa
 viciū nō ē et viciū: quā hnt rōne original
 pūa. Et falsū dnt: q lūa fuit illa q viciū
 ad faciendū q illa: q inuatur nō bnt a viciū. Et
 pūa bōies culpā hnt q bonū nō faciūt. s fa
 cīt malū. ¶ Inconstantia ē viciū: qd ē p pūa
 cū idifcretōe et debilitate animi. Et pūa ē p
 inconstantia cū pūa et fortitudine. Et pūa bō
 adit semel q fuit pūa in pūa et inconstantia p
 scia culpā bōies. et viciū pūa. q acci
 dia inuatur idifcretōe et debilitate animi. et q ol
 ligētia nō tardabat. ¶ Inmūdia ē viciū
 qd ē p sanctitatem cū malicia et cū magnitudie
 tunc idifcretōis debilitate et pūa et crudelitatis
 despiciat et crudelitatem. Et pūa sanctitas ē p imū
 dia cū bonitate et cū magnitudie iustitiae pen
 dēte fortitudie tēpāte fidei pūa et caritate. Et
 id accidit: q scitas et imūdia pūa i libera
 te vni bōies. Scitas aut fuit tēpāte i bō: q ve
 nerit ad inuadē pūa gula auaricia luxuria su
 pbia accidia inuidia et ira. ¶ Falsitas ē viciū:
 qd ē p fidelitatem cū pūa et symonia. Et pūa
 fidelitas ē p falsitatem cū vitate. Et pūa bō fuit
 i pūa i libera voluntate culpā bōies. Et viciū
 cū falsitas p fidelitatem. qm plus pōt fideli
 tas cū vitate q falsitas cū pūa et symonia.
 Et id repēdebat qdā pūa pūa pūa et symonia.
 q viciū fuit p falsitatem. et cū falsitate se pūa
 et symonia et symonia. ¶ Dignitas ē pūa
 et pūa cū viciū. Et pūa viciū ē p pūa
 cū mēte mōio. Et pūa repēdebat q
 dā viciū viciū: quā faciebat. et fuit i pūa
 pūa: q viciū fuit pūa: vt pūa i bōi nō ēē.
 p quā bōies ipedimētū hnt ad lucrādū bona.
 q necessaria sūt ad viciū. q lucrā cū viciū
 et mōio. ¶ Incurialitas ē pūa incurialita
 ti cū gula auaricia supbia. Et incurialitas ē
 p incurialitatem cū viciū. Et pūa bō fuit pūa
 inf incurialitatem et incurialitatem. et viciū incuria
 litas. q ē fortior cū viciū q incurialitas cū gu
 la auaricia luxuria et supbia. Et pūa mōio: q
 viciū fuit magis. qm vna pūa viciū pūa
 viciū nō pōt. Idcirco repēdebat qdā pūa

In bō viciū: qdā viciū
 viciū fuit pūa

q̄ se excusabat: q̄ cū tēatōe pluriū viciōz erra-
uerat: nec inuamē habuit nisi ab vna vīute. q̄
deuicta fuit. q̄ parua erat. 2 victoriā habuissē
si magna fuisset. ¶ In obediēcia ē 3 vīū obedi-
ēcie. Et i quodā viro religioso adiuuicē pīat: āf
Obediēcia vō fuit munīta de patia abstīnētia
2 būilitate. Et obediētia munīta erat de spāti-
etia ira 2 supbia. Et fuit deuicta obediētia. q̄
tra pūant bñtū prudētie. p cūspnatiōē deuic-
ta fuit obediētia. q̄ si prudētia i illo pīo fuissē
obediētia deliberatiōē būisset ad pīdiciādū
patiaz abstīnētia 2 būilitatē.

De ramis viciorum.

Rami gule sūt de acua appetiuita /
te 2 passiva appetiuitate / 2 de me-
dio ambop: qd ē appetere. Et ista
fūt cōtra mēbra pncipalia. I q̄ b⁹
sit gñatio sui bñ: 2 pūatio bñ: tēpate. q̄ i rāis
corrūptū. I q̄ bñ renouat nō pluriū pccōz cū
tū sū bñm gule sūstīcatō i bñm sup ramop
2 mēbrop. ¶ Ramos auarē 2 cēpōz viciorū
pōt hō cōsiderare ē b⁹ q̄ de ramis gule dōz ē: 2
ē b⁹ ad dñm de ramis cēpōz arbop. Et q̄ plū-
tarē emant. Intellectui q̄ ē i hac sciētia creata:
2 cognitiōes q̄ de rāis cēpōz viciorū habet pī
cōmēdamus.

De folijs viciorum.

Folia viciorū sūt similitudines accidētū
realiū. q̄ similitudines sūt 3 similitudines ac-
cidētū realiū. q̄ idute sūt de vīutib⁹.
Et q̄ ista folia gūla sūt ad itelligen-
dū: vīte illis cognitiōē tēnē dare: de quolibz
tractare pponimus.

De quantitate vicij.

Viciū ē sū quantitate terminatū. qm̄ si ter-
minatū nō cēpō quantitatē: oīa vicia cēnt
ēq̄la: 2 cēnt ita magi pīfic i mē: 2 i fine. nec
eēt differētia int pccōz veniale 2 mortale. qd ē i
possibile. Est q̄ viciū p quantitatē terminatū
2 quantitas ē similitudo entitā 2 pīma p nāz ar-
bori: et al vegetal sensual imagiat 2 roal. Et ē
discreta: i q̄ officio arbop. scē. p. luxuriosus
q̄ cū imagiat placita luxurie: cōdici caro: q̄ ē i
sūz. Et i illo cremēto ignis ponit calorē 2 cre-
fione lōgilan 2 pīdū. Et vegetatīa pōit dele-
ctatōes: quāto maior ē imagiatō. Et sensitiua
i illo ponit sentire. Et imagiatīua imagiari. 2
volūtas desiderare. 2 memō recolere. 2 intel-
ligere. Et q̄ istas pōz multiplicat suaz
actū 2 opatōes i illo motu 2 cremēto. Idcirco

oīz de necessitate: q̄ bñ luxurie sūro opatōnū
cū quantitate. Que quantitas videtū nō pōt nec
tāgi. q̄ ē similitudo mot⁹ carnalis: 2 nō ē de et ill⁹
sē cōfig a cēntal. Sic ē sūz q̄ irregulari bñōsi
militudo forme ill⁹. Et hēc similitudo quantitas
q̄ ē p bñtū luxurie: venit de pō i actū p agēs.
q̄ ipas trahit de dispōnē mē: i q̄ stat i pō: p agēs
nāle 2 p suā nāz. Vīc dau⁹ q̄ ē i pō i massa fer-
ri p dispōēs ferri 2 p pōz fabz. q̄ et massa tra-
hit figurā dau⁹ q̄ ē quā⁹. Tñ i statum ē oīa:
qm̄ figura dau⁹ ē creatura: i q̄ posita ē i dispo-
sitiōē ferri. 2 nō ē creatura: i q̄ posita ē i agēs
artificiale. Quantitas luxurie nō ē creatura: i pō
bñs luxuriosū 2 mot⁹ carnalis: et cū i idutē
de bñtū luxurie. De imaginatiua sensitiua vege-
tatiua 2 p danuā pōz ē nāl: 2 ē creatura cōp-
titas. Et i b⁹ passu pōt cognitiō bñ: q̄ quanti-
tas luxurie ē et pte roal: 2 nō et pte sibi corpāl.
Et iō alia bñta luxuriā nō bñt. q̄ rōe carē
de qualitate vicij.

Auancia petri q̄ ē p maliciā: nē q̄ p ma-
gnitudine. 2 sic de alijs hominib⁹. Et q̄ li-
tas ē similitudo 2 ipso bñ: auancie. de q̄ bñtū
ē iduta cōpvolūtas. q̄ illū multiplicat. Sic ē
q̄ multiplicat spēs fantastica sū spēs q̄lita: i q̄
obū q̄le itelligit. 2 idē fac memō. Et sic bñ: a-
uancie ē similitudo p q̄litate actui oīz triū pōz q̄
mouēt imaginatiua ad imaginādū res morāl
ad cēndū sūcta auancie.

De ratione vicij.

Ratio vicij ē sic ē gula: oīz q̄ sit gulo-
sus. sine q̄ gula ē nō possē. 2 cō. Et ē
et rō i brāctis b⁹ arboris. I q̄ ē significatū i
ramis. Sic volūtas: q̄ comedere desiderat
tēpātiā. i q̄ desiderio ē rō i nō pōz: q̄ desiderat:
2 rē desideratā. Et hēc rō ē bñ: de gula idutē.
q̄ et poliat volūtatē bñ: tēpātiā: i q̄ inabit rō:
nē de q̄ tēpātiā ē veltita.

De actōe 2 passione vicij.

In vicio sit actio 2 passio. sicut i ira. qm̄
volūtas ē pō actia: q̄ mouet danuā ad
calorē: q̄ calēctat cū imagiatīua vegetatiua
2 sensitiua. i tā tū: q̄ bñtū passiones sēnt p
sensitiua. 2 volūtas tristitia bñt p passionem.
Et i b⁹ passu cognoscat q̄ volūtas i nāz bñt p
piā 2 nāle sūale sue forme cēti. q̄ ipas mouet
ad tristitiā 2 passionē cū vegetatiua sensitiua
imaginatiua 2 danū. q̄ sūt cū illū i nō mo-
tū actiōis 2 passiois. qm̄ cū illa sūt pīctia. Id-
circo cognoscat pōt: q̄ volūtas ūata 2 tristis

iq^a forma bñi pō. q^a mabat de sua mā dīspō-
sita ad pōz bñi ire. q^a iduit acum ire. q^a erit de
mā volūtati. i. q^a ac^a erat dīspōsiti^o: pūf^a ab
ipfa tñre.

De habitu vicij.

Habit^{us} vicij ē sic supbia et accidia et cetera
vicia. Qui siq^{ue}z bñe forma ac^antal et
dīffinitudo bñe tñre. Sic supbia: q^a ē dīffinitu-
do bñe tñre bñitatis. et fidelitatis: q^a ē dīffini-
tudo bñe fidei. Et bñe tñre tñi i actu p^{ro}for-
mā volūtati. q^a vult exaltare villa supra nobilita-
tū iusticiā et caritatē: et p^{ro} māz: i. q^a illa exaltatio
et amabil^{is} iusticiā et caritatē. Et i b^o passu co-
gnoscit^{ur} q^{uod} bñe sup^{er}venit de iniusta amantia:
et et amabilitate: q^a nascit^{ur} i bñu supbie et reali
amantate et amabilitate. Sic similitudines oca-
loz nati oris et aliap^{er} pñū faciei i speculo dīspō-
sito ad recipiēdu illas similitudines: q^{ue} ipmūt
i illo reales ptes faciei sic sigillū q^{uod} ipmūt
ras suas i cera. q^{ue} sunt similitudines i cera liaz: q^{ue}
sūt i sigillo. Et i b^o passu cognoscit^{ur} quom^o en-
tita realia multiplicat^{ur} suas similitudines i aliis sibi
stātis: q^{ue} nō sūt de eoz cē. sic i cera: q^{ue} nō ē de cē
sigilli. Multiplicat^{ur} q^{uod} multa amantate et ama-
bilitate (q^{ue} sūt ptes reales volūtati) cap^{er} similitu-
dines i dīffinitudines iusticie. q^{ue} irascit^{ur} et cūstū-
i iniuria idute de supbia. Quia volūtate vult q^{uod}
etia nobilita sint sibi dū vili^{us} sive mⁱⁿ nobilib^{us}.

De situ vicij.

Sic sit^{us} rō: q^{uod} vna similitudo sit assituata
i alia sibi bitu vni^{us}: sic ē rō: q^{uod} vna sīstū-
do sit assituata i a^{li}o bñu vicij. Sic i bitu ac-
cidie: i q^{uod} volūtate ē pigra ad faciēdu bonū et
recedit^{ur} mala. cui desiderio est sollicita. Et sic
sua opatio assituata ē de pigritia et bonitate: et
de diligētia i tractādo malū. Et idē ē de intel-
ctu et memō. q^{uod} i bitu accidie suas bñe opatōes
assituatas de dīffinitudib^{us} bonitatis i magnitudi-
nē et aliap^{er}. Et i b^o passu cognoscit^{ur} quo^o bñe vicij
assituat^{ur} i viciosa assituatōne: q^{uod} ex bñu vicio-
so ē iduta: vno vicio et tūc i a^{li}o. bñu vicio-
so i viciosa assituatōne: et viciosa assituatō i bñu
viciofo. Et i b^o passu pōt bñi cognitio de mag-
na pbia morali.

De tempore vicij.

Emp^{er} i q^{uod} ē cū realit^{as} nō ē sibi bñu vicio-
so. s. i. q^{uod} sūt i illo bñe viciofo: significat^{ur}
similitudines spūales. Sic i vno tñre pñū viciofo
desiderare pōt mulierē sui vicini: et i a^{li}o tñre suā
vineā: et i a^{li}o tñre suā equū. et sic pñū sibi bñu i

uidie gñale ad plura pñicularia i diuersis tñpō-
rib^{us} etia. nō q^{uod} tñp^{or} sibi vniuersū i se. s. ē sibi dīff-
positū ad diuersa op^{er}a. q^{uod} pñū vno tñre op^{er}a
ri nō pōt. Sic vegetatū. q^{uod} i vno eodē tñpō-
re pñionare nō pōt spū vne sue racem i pñle-
tione calida et sicca et frigida et sicca. Et i b^o pas-
su bñe cogitō: q^{uod} iudicia et sic de cetero bñib^{us} pec-
cati: nō sūt de eē tñpōre. s. pñū sūt i illoz i q^{uod} pñū
ē i a^{li}o sūstētati. q^{uod} pñū pñū ē i diuersis tñpōrib^{us}.

De loco vicij.

Ubi nāt^{us}. sic bō ē cūc^{us} aut surdus. et sic de
ceteris viciis nāt^{us}. q^{uod} nō sūt i bitu pñū et pte
aie rōal. Ali^{us} mod^{us} ē et pte aie rōal. sic bñe tra-
ditōis aut pñitōis aut ipñit^{as}. q^{uod} ē illoco spūali
vsi volūtate ipñit^{as}. et q^{uod} diligit traditōes. Et
iste lo^{cus} nō ē corp^{or}al. s. ē spūal et de bitu viciofo
idut^{ur} et i loco colloca^{ti}. vti mala volūtate. ma-
la: q^{uod} vult malū. et nō bona: q^{uod} nō vult bonū.
et idē ē de intellectu et memō. Et q^{uod} iste tres potē-
tie sūt loca i q^{uod} sūt bñe viciofo: et ipñit^{as} sūt i corpe
et aia pñitōis: q^{uod} sūt aia et et mib^{us} potētiis spū-
alib^{us}: sūt bñe viciofo accit^{ur} i loco corp^{or}al. vti
corpe bñano: q^{uod} ē bituati de bitu viciofo ac-
cidit^{ur}. q^{uod} ē colloca^{ti} i aia i q^{uod} totū et tñsū ē. Et
i b^o passu vñe cogitō: quo^o corp^{or}al peccat accit^{ur}
et i q^{uod} ex pñō ē bituati accit^{ur} p bñe viciofo
i q^{uod} sūt tres potētie aie. Et iō ē significata re-
surrectio. vti corp^{or}al pñū q^{uod} morit^{ur} i mortali pec-
cato: bñt penā p eo: q^{uod} sicut vñe sūt i tñsū aie ad
peccatū cū illo pñit^{ur}. Et cūc^{us} q^{uod} tñm^{us} et tē-
plū de accit^{ur} viciofo i vicijs moralib^{us} aūdic-
tis: bñi pōt cognitio de accit^{ur} vniuersali pñōz
veluti quātitas viciofo volūtatis. q^{uod} ē le mo-
ret ad desideratū carnales delectatōes. et i pñū
restitū illi appetitū iñt^{us}: q^{uod} quātitas nō et tñdū
i mē: neq^{ue} venit i succēssioe. q^{uod} ad finē veniat.
Et sic pñū: q^{uod} dīspōsiti^o ē q^{uod} illo et et a^{li}o fiat li-
nea. et q^{uod} a tñc^{us} al^{ius} pñū: nō et tñi actu linea. si
milin^{us} pñū appetitū carnalis sūt i bñu iusticie
pñipiatū. et q^{uod} se nō et tñdū. et rō et castitas et
tēssione et secūdu pñū i pñit^{ur} et tñdū. ad q^{uod} pñū
rō nō iust^{us} et tñt^{ur}. et odū pñū pñi pñū. q^{uod} sūt
pñōz veniale i pñū iust^{us} et tñt^{ur}. et i vno pñū: q^{uod}
sūt tñt^{ur} pñū aliud pñū et iust^{us} et i bñu castita-
tis nāt^{us}. et cū plurib^{us} pñū et tñt^{ur} p mē a pñū
cipio vñg ad finē. Et i b^o passu vñe cogitō:
q^{uod} ē pñōz veniale. et q^{uod} pñū malo et tñt^{ur} bō. nō tñ
et tñs de et mali. nec et mali de et bōni.

De nobilib^{us} vicijs.

Flores videtur fuit culpe: qd fuit hinc s
pca. Et licet voluit: qd peccat: i qd vult
eē ibi hinc gule aut auaricie aut lura
rie: 7 sic et alijs pcas. Et flores fuit
culpe: qd voluit: culpa bē: qn fci
dunt et bñ: viciis: et qd fci iduare pōt et bl
tib' dñtis. Et sic et calefacte seq' calefacti: sic
p culpa sine a culpa seq' pccs. qd ē fruct' mal'.
q ē puatio boni fruct'. Vnde peccare ē flos
mal'. q ē op' pccā. sic calefacte: qd ē op' calefacte
tis 7 calefactib' i q' pō actia: q ē forma ignis
calore mouet. q p formā ē actiū. 7 ing' calor
mouet formā passiua a mā mota p actiua. sili
nē peccare ē hō agēs. q voluntate mouet ad
peccādū. Et idē ē de intellectu 7 memō 7 forma
voluntatis. q ē amantia. q suā mā q ē amabi
litas mouet ad peccādū. Et ita peccare ē flos
agētis 7 patiētis. a q' flore nascit' 7 em' pccm l
voluntate fustitātū 7 i plurib' hñtib' em' sū. et q
b' volūtas ē idua. v3 suū amare: quod est in
dutus et pluribus modis peccandi.

De fructu viciorum.

Fruct' pccā ē duob' modis. Unus
ē psequēda culpe. v3 pena: quaz
iusticia dei facit. q punit hōies pec
catores eis dādo penam malā 3
bonitatem 7 magnā 3 magnitudi
nē reatē 7 durabilitē 3 durandē reatē. sic de a
lya formis reatib' de qd' hō pñtutē. 3 quas
dat penas i 3 etate formaz reatū 7 a cōtati
us: q pccā sūt magna aut parua 7 ouerā. si
cur' pcc' pcc' corporeale dat penā corpale. 7 pcc'
spirituale pcc' penā dat spirituale. Sic ppter
pcc' lumine dat calorem ignis 7 puatōnes finis
voluntatis. 7 pcc' pcc' gule: q dñgu sapida 7 sa
porosa: patit sapida i arbore vegetali 7 sensu/
ali 7 i imaginatōe: q imaginat' magnā qntatē
pene. 7 i reali: q illā penā intelligit eē euentū.
7 intelligit: q pdidit euentual' sine pcc' que fuit
acti'. q siqde finis ē vacat' sui pncipi 7 medi
q nāl' ē bñ ad illū finē: q intellect' pdidit. 7 i
dē de menō 7 voluntate. Et i b' passu dat cog/
nitio: quoz pena spiritual' ē magna 7 maior q'
corpale. Et secūda mod' fruct' ē magis pncipa
lis q' pñ'. Et ē bonū: q pena seq' pcc' pcc'.
q ē iustit' cū qd' punit pccōres 7 pccā illoz. et
pene qd' bñt: sūt iustit' p q' merita iustoz mēp
cognoscāt. 7 glia quā debet corpale 7 spūal'
largit'. Quare sic pcc' veniale ē aliq' pccatio: 3
p quā se mouet hō iust' ad vidēdū sūe pccā

tatōes: quā facit pcc' veniale. qd bñtū excreat a
suo pñio. sic aq i furno: q excreat carbonēs ad
maiorē calorem. sic pena pccōz 7 corp culpa est
aliqua dispositiō 7 eripiar ad excreatū intell/
ctū iusti ad cognoscēdū mēp' gliaz dei mīsericor
diā iusticiā 7 suā gliaz: quā a deo accipit. Et
rūm nō dicim' qd' sit occasio pccā. sic nec iustia
ria hōis iniuriosi: q nō ē occasio bone iusticie
pncipiē. qd si ēē: seqret: q vñū hñū ēē occa/
sio sui hñū. qd ē impossibile. Et dñm' de arbo
re morali. 7 illā scire ē multū vñle. 7 illis q pñ
cāt: ē multū bona sequēdo suū pccū. et ē bo
na illis: q audiūt corp' emones. qm ē dispositi
onē arboris vas cognitio de moralitatib'. v3
qd sūt 7 vñ veniūt. 7 i quo stāt 7 quo vñtes
bñ pñt 7 multiplicari: 7 quo vñcia pñt destrui

Vnde quod est pccā
veniale est in bonis

De pccā veniale pñ

De arbore imperiali.
Summarium.

Arbor imperialis versatur circa regimē
reipublice. Et diuiditur in septem partes. vt a
lie arbores. videlicet in radices: truncum: bñ
chas: ramos: folia: flores: et fructus.

Radices sunt principia generalia huius ar
tis.

Truncus est cōmune regimen siue impera
tor.

Branchie sūt barones 7 officiales rē.

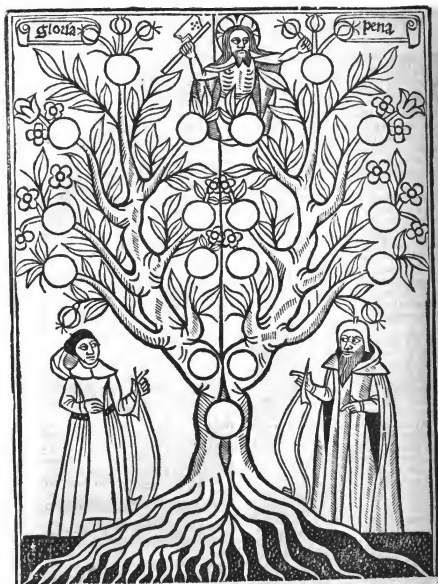
Rami sunt virtutes: que debent esse in prin
ape.

Folia sunt accidentia rē.

Flores sunt iudicia pncipales et suorum of
ficialium.

Fructus est pars gentium.

Arb. impialis

De arboze imperiali.

Arbor ista in septem partes est diuisa. videlicet in radices truncum brachias ramos folia flores et fructum. Item in duas partes diuiditur. Prima pars concordat cum principis arboris moralis. et est similitudo et impressio illius partis. sicut littere. que sunt in cera: sunt similitudines litterarum: que sunt in sigillo. Idcirco in hac parte radices prime partis arboris moralis respondere debet primis radiabus istius arboris et truncus trunco et hoc per ordinem vsque ad fructum. Et de hac prima parte huius arboris loqui incedimus et exempla dare. et per illam intelligi potest secunda pars. que est: ut cum prima parte huius arboris sit imperator: sive princeps contrarius secunde parti huius arboris moralis. Et de hac secunda parte huius arboris non oportet dare exempla. quoniam per hoc quod de prima parte dicimus: et per ea que diximus de secunda parte arboris moralis: potest haberi et ipsa cognitio et modus ad regendum in pace et populum et regnum.

De radiabus imperiali.

Radices arboris imperialis sunt bonitates magnitudines durationes potestates sapientie voluntates et virtutes et virtutes delectationes concordantie principia media fines maioriates equalitates et minoritates. que concordant in vna communitate vnius bonitatis vnius magnitudinis vnius durationis vnius potestatis. et sic per ordinem vsque ad minoritatem. Que siquidem bonitas sit vnius persone communis. et idem de magnitudine et ceteris. illa persona vocata hoc nomen: quod est imperator vel princeps. Bonitas petri et bonitas marini. et sic de alijs se tradunt habiti bonitatis principis aut imperatoris. ut ipsas tali modo regat: quod bonitates extra accidentales concordantiam habent cum bonitatibus: que sunt in humana et corporales. Et idem est de magnitudine petri marini. et sic de alijs. Idcirco imperator et princeps est imago dei in terra ad regendum bonitates morales rerum corporalium populi et magnitudines et durationes et alia: que ad suum populum spectant. Et in hoc

passu dat cognitio de honore: qui principi conuenit et de magno merito: quod expectat: si sit bonus et de seruitute: in qua deus ipsum posuit ad regendum cum vna sua bonitate plures bonitates: et cum vna magnitudine plures magnitudines: et cum vna potestate plures potestates et cum vna voluntate plures voluntates. Et vnde passio est obligatio ad regendum plures oues: princeps obligatur cum sua bonitate ad regendum plures bonitates. et propter hoc sua bonitas est seruiteratione cuius debet esse humilis et superbius. Et quod sua bonitas principalis et cois est de pluribus bonitatibus particularibus generalis est sua bonitas libera. rōc cum libertatis et gratitudinis se custodire debet ne deiciat de bono ad malum et ne concordantia habeat cum secunda parte arboris moralis. Et si deiciat ad malum et de secunda parte arboris moralis habeat concordantiam: cadit de plumbus gradibus superionibus ad plures gradus inferiores et in unum facit et per plures bonitates particularibus quod sua bonitate degenerat. quia princeps invidiam et malitiam perit. Et vnde ita est supra bonitates phalaris sui populi: sic videtur quod est supra vnde. Et in hoc passu dei potest quod: quod defectus principis mali est magnus quia et quod est in magna et grauis mali crepti et occasio inuide et quod parit et in perit in omni.

Quia ita magna concordantia habet cum potestate et minoritate: quod sibi nulla entitas realis conuenit in toni concordantia habeat cum non est. et quod est in: quod est vnde: habeat concordantiam cum magnitudine et cum est. Et in hoc passu cognoscitur: quod defectus principis sine defectu est magnus et grauis. Item quod viciu nulla habet entitatem realem ne concordantiam cum aliqua realitate. Et cum paritate et minoritate habeat magnam concordantiam: quod omnimodis concordat et pariter et non est. et est supra tantas bonitates magnas et reales et supra tantas durationes bonas et magnas et reales. et facit durandam viciu cum est et potestate supra tot et tantas potestates. Sic facit stultitiam siue ignorantiam illius esse supra tot et tantas sapientias et odibilitatem illius esse supra tot et tantas amabilitates. Et sic de vicio: quod est supra virtutem. et de falsitate: quod est supra veritatem. et sic de vacillante: quod est supra fines. et sic de alijs. Et hoc est siue in venenum esse infernum in tymaca: et temere et laceret pena in quiete. Et sic de ceteris formis inferni in bonitatibus illis contrarijs: de quibus male forme attribuntur et peritur.

tūt nāz illaz bonitatū ī malis morib⁹. Vñ cū
b'ra sit. ē magnus mirabilis: q' aliq's bō vñ
ē pnceps. cū ī ita grani casu possit conuenire.

De trunco arboris imperialis.

Rūc' arboris ipsal ē p'sus. i. cōe
regimē qd significat cōz p'sonā p'n
cipis. ī q' siq'dz cōi regimie sūt dis
posita rī pō pncularia regimīa bōi
nū cōmū ī castells villis r' duitatib⁹. q' regimī
na veniūt ī actu p' pncipē si sua vñat g'nali bo
nitate sua g'nali magnitudine. r' sic ex alijs for
mis cōib⁹ multiplicans ex radicib⁹ arbori. qm
sic faber g'nal ē cū suo martello g'nali a drahē
dū de massa ferri: q' g'nal ē ad plures figuras p
nculares: vñ ad figurā cutelli gladij r' dani. sic
pnceps q' bon' est: ma hī ī actu cū suis formis
g'nalib⁹: qd dispositū ē ad regimē trād g'nā
lis r' mē oluz illoz regimīnū pnculariū. Et qm
pnceps ē mal' ē cōmū: cōis ad vñcēdū ī actu
vacuitates finū bonaz formaz. q' ei sūt supra
sic ille q' illos vacuos faciū: ipos a sine trau
at: p' q' sūt. sic q' vacuaret a bonificacitate r'
bonificabilitate bonificare: r' a magnificacita
te r' magnificabilitate magnificare. vt non sit
bonificatū r' magnificatū. r' q' ipos a ipleret ma
lificare r' puificare. vt sit malificatū r' puificatū.
Bon' pnceps q' ē cōis trād ad p'res m'cos
pncularios: qm fines formaz iplert q' sūt s' cōi
plet suū finē de finib⁹ formaz: q' sūt s' eo. sic q'
ipleret vñā bonitate plurib⁹ bonitatib⁹: r' vñā
magnitudines plurib⁹ magnitudinib⁹. Idcirco
būc' pncipi ita plenos: plures honores pueni
ūt r' amores. Et si pnceps vacuet cū vñā ma
lica p'res bonitates: r' cū vñā pulitate plures
magnitudines: vanitatē illi pncipis multo co
gitare vñ dicere possz. Et si b' passu val' cogni
tor: quō b' pnceps obm' ē ad p'res amā nita
tes. vt p' multos sit amā honorat' r' laudat'.
Et quō mal' pnceps ē obm' pluriū odibilia
tū: r' quō p' suas getes sit odit' maledict' i bo
norat' r' inobeditus.

De brachijs arboris imperialis.

Rach' arboris ipsal sūt. i. o. p'ri
ma ē barones. sic sūt comites ducē
marchiones r' vicecomites. Secū
da ē sic sūt milites vñ p'sci. T'ci
tia ē sic sūt burgēsi. Quarta ē sic sūt p'sularij
sue p'siliū. Quinta ē sic sūt procuratores. Sex
ta ē sic sūt indices. Septima ē sic sūt aduoca
ti. Octaua ē sic sūt sagiones r' nunciij. Nona

ē sic ē p'sessor vñ p'sci. Decima ē sic sūt iudicij
tores. Vñ iste brachiē debet ēē b'italis r' idu
te p'mis brachijs arboris moralis.

De baronibus.

Barones pncipi pueniūt vt ipz laud' ad
regnādū r' possidēdū suā nobilitatem.
qm ī nobilitate baronū p'sua nobilitas pnd
pis. sic plura pncularia q' suū vñcēdū. Id
circo illi pncipes massa dūc' sūt ī nobilitate
suoq' baronū. qm destruēdo eorū nobilitates:
destruūt suas nobilitates. Qm magis ē nobi
le pnceps: q' s' b' ē bāt barones: q' nō bāt. sic
sua q' ē g'm' magn' supra q' corp⁹. q' qdē s' b' a
nū nō eet supra: si corp⁹ eet spēs: r' q' nō possz
ēē gen⁹. Et sūt ad huc pncipi barones necē
sari ī bello: vt plura venilla hīc possz pluri
bōib⁹ ordinare s' b' quolz venillo. r' quolz veni
lo ordinato s' venillo maior pncipis. Qm si
barones nō eēt: nō oporteret: q' ī bello eēt
p' vno venillo: r' pnceps hīc fati face ordia
tōi r' regimīnū suoq' militū r' sui p'li. qd qdē re
gimē p'sus ēē opponeret. qm sua sapia suffice
rē nō possz ad regēdū tot pncularia regimīa: r'
possz ī bello p'dere suā vñitātē r' bonorē. Si
cut pncipi sūt barones necē sari: sic pncipes
baronib⁹ ē necē sari. vt pnceps eos inuet r' de
fendat ī suis necē sariib⁹. Qm q'z baro forti
or ē p' suū pncipē: q' alii baronē: q' ei vult ma
riari. Idcirco illi barones maledicūt: q' sūt
sui pncipē: r' q' g'nit ab illo p'ilegia r' liberta
tes: p' q' p'tatē h'ant r' bonorē p'tatē r' bonorē
pncipis. Et ī b' passu cognōscit q' ordina
tōz vñitātē r' pluralitatē: opponeret: q' eēt vñ
ipator tū ī mūdo. ita supra multos reges ē
pncipes: sic ē vñ papa supra multos p'latos.
S'z q' ipator nō ē ī illa p'tatē ēē solebat: vt
qm ipatores romanī regnabāt: tūcū ē ad eq
litate: q' tūcū pncipē r' pncipē: r' vñā ciuitatē
r' aliā. r' ipū ē vñmū plures p'tes r' plures cō
munitates ciuitatū. Et iō sūt guerre r' labores
ī mūdo: r' nō ē vñs p'tas ī mūdo: que immet ad
mōtificādū illos labores: qui sūt p' guerras r'
males bōies. Et b' est: q' vñitaco specialis
plas colliguntur q' publice.

De militibus.

Milites sūt necē sari ad regimē pncipi
qm p' equos hnt bōies p'rogatiua: q'
sint mag' fortes q' alij: q' equos nō hnt. r' p'
quos honores maiores eis debet. r' et p' bō
nores antiquitas militie impositum. Idcirco

vanitatis

Et si milites p[ro]p[ri]e de platea i bono et t[em]p[or]e ma-
gis sit p[ro]ueniens sine oppositiōe ad regimē
p[ro]p[ri]e et t[em]p[or]e p[ro]p[ri]e faciet et illud. Quia
honor n[on] ē bōnes facit et supra. et vilitas inferi
ē moralitate. et id ē honor g[ra]tia q[ui] n[on] p[ro]ue-
nit milib[us] q[ui] burgētib[us] et burgētib[us] q[ui] m[er]ito
r[ati]o et m[er]ito r[ati]o q[ui] p[ro]p[ri]e. i q[ui] null[us] ē g[ra]t[ia] sup[er]
et neq[ue] l[ic]etor. i q[ui] p[ro]p[ri]e i artib[us] mechanicis
sūt necessarii castro velle t[em]p[or]e iudicis p[ro]p[ri]e
cep[er]it malefac[er]e: q[ui] bonorē annuū milite n[on]
obfuerit: q[ui] aliq[ui]s milites facit: q[ui] nō sūt dig-
ni. i illi sūt q[ui] sūt: t[em]p[or]e milite facit.

De burgētib[us].

Burgētes sūt bōnes: q[ui] regere debēt ciui-
tates: et tenere sine p[ro]p[ri]e sua p[ro]p[ri]e
iudicis burgētes exactionē h[ab]it: q[ui] p[ro]p[ri]e
nō h[ab]it. v[er]o q[ui] nō sūt milites neq[ue] mercato-
res: nec q[ui] v[er]at artib[us] mechanicis. q[ui] sūt neces-
sarii p[ro]p[ri]e: vt custodes sint: sicut ad m[er]itu
tis et p[ro]p[ri]e ordinē mechanicis. Et iō bur-
gētib[us] aliq[ui]s bonorē debet: q[ui] mercatorib[us] nō de-
bet: q[ui] g[ra]t[ia] h[ab]it officij. p[ro] quos bonorē
quos h[ab]it debet. et debet et diuites tali: q[ui] de sa-
tis reddidit: vt p[ro]p[ri]e possint et cop[er]it offi[ci]i sustine.

De consilio.

Principi p[ro]uenit bonū p[ro]p[ri]e bonā p[ro]p[ri]e
nap. et i suo p[ro]p[ri]e debet et barones mi-
lites burgētes mercatores et aliq[ui]s bōnes: q[ui] sint
de p[ro]p[ri]e. et et illi et os: q[ui] sūt p[ro]p[ri]e. Barones
ibi debet et q[ui] p[ro]p[ri]e sūt regim[en]tis. et id ē mil-
itib[us] burgētib[us] et bōib[us] p[ro]p[ri]e: q[ui] sūt statū p[ro]p[ri]e et
vilitas. Et id ē et p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e. vt p[ro]p[ri]e
ip[s]e tuncat i p[ro]p[ri]e. et q[ui] p[ro]p[ri]e ip[s]e rep[re]s[en]tat:
et i suū bonū p[ro]p[ri]e faciat. Sic bōites p[ro]p[ri]e se-
tradit bōitati p[ro]p[ri]e et p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e et id ē sapia v[ol]ūtate et ceteris formis: de
q[ui] b[us] radiab[us] et arborib[us] d[icitur] et ita p[ro]p[ri]e se tra-
dit suo p[ro]p[ri]e. et et tradit bōitate g[ra]t[ia] et ceter-
ras formas. q[ui] sibi a suo p[ro]p[ri]e sūt p[ro]p[ri]e. Et iō
ē multū p[ro]p[ri]e necessarii b[us] p[ro]p[ri]e bō-
p[ro]p[ri]e. et p[ro]p[ri]e magnitudinē mag[is]. et p[ro]p[ri]e datatōem
varabile. et p[ro]p[ri]e potēs. et p[ro]p[ri]e sapies. et
p[ro]p[ri]e caritatē caritativā. et p[ro]p[ri]e v[er]itātē v[er]itātē. et p[ro]p[ri]e
tātē v[er]p. et p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e. Et h[ab]it p[ro]p[ri]e facit bō-
nū p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e bonū regimē. Et iō facit malos
p[ro]p[ri]es et mala regim[en]tis. Et iō p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
p[ro]p[ri]e sūt p[ro]p[ri]e et sui statū ita et m[er]itū et i
p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e et iū p[ro]p[ri]e et iū m[er]itū. Quare
illi p[ro]p[ri]es malefaciūt q[ui] de suo p[ro]p[ri]e bōnes no-
biles cōp[er]it sapies et potēs et v[er]itātē et t[em]p[or]e

stimitat vili p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e et t[em]p[or]e et q[ui] b[us]
d[icitur] et. Quod si q[ui]dē vili p[ro]p[ri]e et iū m[er]itū et regimē
et t[em]p[or]e et illi mala fama p[ro]p[ri]e et labor po-
puli ita t[em]p[or]e: sic oues q[ui] t[em]p[or]e et p[ro]p[ri]e
q[ui] p[ro]p[ri]e et h[ab]it.

De p[ro]p[ri]e et t[em]p[or]e.

Principi p[ro]p[ri]e et t[em]p[or]e sunt necessarii. sic
sūt balliui vicarij et castellani. q[ui] et reddi-
tus p[ro]p[ri]e. et alij p[ro]p[ri]e et t[em]p[or]e siles illi
Quos p[ro]p[ri]e et t[em]p[or]e b[us] d[icitur] et q[ui] sūt idem
b[us] et v[er]itātē et vicia. Quia p[ro]p[ri]e malos p[ro]p[ri]e et t[em]p[or]e
p[ro]p[ri]e suas terras p[ro]p[ri]e et suos t[em]p[or]e et
sui officij et p[ro]p[ri]e illis. Et iō malefaciūt illi
bōnes: q[ui] v[ol]ūt et p[ro]p[ri]e et mag[is] et cop[er]it
litate et p[ro]p[ri]e et p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e. q[ui] sūt et publicā
vilitate. Et iō p[ro]p[ri]e malefaciūt q[ui] facit illos p[ro]p[ri]e
ratores: q[ui] illi q[ui]t et offi[ci]i. sic papa malefaciūt:
si p[ro]p[ri]e et aliq[ui]s digeret i p[ro]p[ri]e et p[ro]p[ri]e et
publicā: si q[ui]t et illud vi h[ab]it offi[ci]i vi facit et
monia: vi h[ab]it offi[ci]i h[ab]it p[ro]p[ri]e.

De iudicib[us].

Iudices sūt necessarii p[ro]p[ri]e ad faciendū
iudicia. Qui si q[ui]dē iudices sapientes esse
debēt. et saluti a p[ro]p[ri]e recipere debēt. vt liber-
tate malos b[us] et ad viciū v[er]itātē iudiciū p[ro]p[ri]e
et bonū p[ro]p[ri]e et v[er]itātē et v[er]itātē et sic de
alijs formis. Quia libertate ita b[us] h[ab]it nō p[ro]p[ri]e
si ab alijs salarium accipiat. Et iō malefaciūt
p[ro]p[ri]es: q[ui] sustinet. q[ui] iudices accipiant aliq[ui]d
salariū ab alijs. s[ed] q[ui] ip[s]i eis largiāt tāta: q[ui] ip[s]i
iudices possint viuere honora b[us] et q[ui] offi[ci]i
uenit. Quia sic p[ro]p[ri]e et iū significat tenē-
do bōites i pacata iudex i suo iudicio p[ro]p[ri]e
significat. q[ui] bonorē iudicis ē bonorē p[ro]p[ri]e.
et vilitas iudicis ē t[em]p[or]e et mala fama p[ro]p[ri]e.

De aduocatis.

Aduocatus p[ro]p[ri]e necessarii: q[ui] sūt bo-
ni fideles et sapientes. et q[ui] q[ui]dē ciuitate
aduocatos h[ab]it et p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e et q[ui] p[ro]p[ri]e
b[us] et t[em]p[or]e et salariū a g[ra]t[ia] accipiat. vt sūt
mag[is] fideles. et q[ui] lites nō p[ro]p[ri]e et q[ui] facit
lingates exp[er]dere. et b[us] aduocati sūt p[ro]p[ri]e
valde n[on] sūt. et t[em]p[or]e malefaciūt p[ro]p[ri]es: q[ui] b[us]
aduocatos nō h[ab]it. Et ad b[us] et iudicis monach[us]
et v[er]itātē et p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e et iudicis aduocati. Qui
nidu. et q[ui] p[ro]p[ri]e et t[em]p[or]e tales h[ab]it. et oia q[ui]
ad b[us] iudiciū spectat sūt iū p[ro]p[ri]e. q[ui] et in-
dex g[ra]t[ia] sic m[er]itū et p[ro]p[ri]e et iudicis et ad
fabriū: vt b[us] et d[icitur] faciat. et q[ui] d[icitur] q[ui]o faciat
vi scilicet finis i illo t[em]p[or]e: q[ui] sibi p[ro]p[ri]e.

ne

Officiarius p[ro]p[ri]e et t[em]p[or]e
sicut et p[ro]p[ri]e et t[em]p[or]e

et q[ui] b[us] et iudicis
et t[em]p[or]e et iudicis
et p[ro]p[ri]e

Principi p[ro]p[ri]e et t[em]p[or]e

Principi p[ro]p[ri]e et t[em]p[or]e

et q[ui] b[us] et iudicis
et t[em]p[or]e et iudicis
et p[ro]p[ri]e et t[em]p[or]e

alio modo moris: q̄ p̄p̄s h̄e d̄s ad suū d̄s
p̄siderādo p̄tāt p̄ncips 7 sapiam illi 7 suos
indici p̄curator 7 p̄siliator 7 iusticiap̄ncip̄
Et iō malefac̄ p̄ncips ille q̄ suā p̄tāt v̄nūna
ut 7 q̄ t̄l̄erētū p̄dū nō h̄t 7 d̄s t̄l̄erētū offiā
les. q̄ suū p̄p̄s nūm̄ ad modicū timorē. de q̄
numm̄io t̄q̄ m̄or amor 7 p̄ ip̄sodiū 7 p̄tēp̄
q̄ h̄t ḡtes d̄s suo.

De sapia p̄ncipis.

Ad p̄ncipē spectat: q̄ sit sapiēs 7 d̄s t̄l̄erētū
ut cognoscā h̄c sciat de iusticiā rōe 7 p̄ncipē
ut suū p̄p̄s regere sciat 7 ut p̄p̄s ip̄m
timeat p̄p̄i suā sapiā. Et p̄ncipēs d̄s t̄l̄erētū
malū 7 timorē 7 em̄ḡ timorē p̄p̄i suā sapiā
q̄ p̄p̄i p̄tāt. q̄m sapia p̄ncipis timorē ponit i
suo p̄silio 7 i officialib⁹ suis 7 i suo p̄p̄o. cū ita
sit: q̄ sapia ostendit licitā 7 illicitā 7 iudiciā: q̄
uicini illi: q̄ p̄ncipē faciat. Et p̄p̄i h̄i retro
actis ip̄s p̄ncipēs fuerūt p̄tēs: q̄ silio osu
os p̄biāz docere faciāt. q̄ t̄l̄erētū scia ḡnāl. q̄ iud
lectū illū arbor ad cognoscendū v̄tates rerū
Quare p̄ncipēs annū i p̄biā fecit modos
habuerūt ad bonū regimē 7 ad bonos mores
naturales.

De potestate p̄ncipis.

Ad p̄ncipē p̄ncip̄ p̄tās. q̄m p̄tās ē iustitiam
sui officii. Et ē p̄tās ita ḡnālē iustitiam p̄ncipis
p̄tās: s̄c̄ m̄antell⁹ q̄ iustitiam ḡnālē facit ut cultellū
gladiū 7 dānū faciat. ita p̄ncipēs cū sua p̄tātē
ē iudex ḡnāl maiorib⁹ 7 minorib⁹. 7 q̄m sua p̄tās ē maior: t̄tō suū iustitiam ē meli⁹. et
iō male faciūt d̄s: q̄ suū m̄ores s̄c̄ inferior
res: q̄ maiorib⁹ 7 sentit: q̄ p̄tās p̄ncipis v̄nū
nūat q̄m p̄ suā m̄oritatē p̄d̄t suū offitū 7 h̄t
v̄nū s̄c̄ regnō 7 terra 7 traditōes 7 guer
re 7 p̄ra alia mala. q̄ cūcū: q̄ p̄ncipēs v̄nū
p̄tō suo officio.

De honore p̄ncipis.

Ad p̄ncipē spectat honor. q̄m honor v̄nū
os h̄t pedes: q̄ q̄b⁹ vadit p̄ iusticiā: q̄ si q̄dem
iusticia ē q̄es p̄p̄i. v̄nū os honoris est amor 7
alio ē timor. V̄dcirco p̄ncipēs iustitiam q̄ ē amor
nor: q̄m fort⁹ v̄t p̄ iusticiā. cū ita sit: q̄ ho
nor sit amabil⁹ 7 timorē. iō p̄ncipēs malefac̄
cūcū q̄m nō obfuit honorē: q̄ os t̄l̄erētū. 7 p̄p̄s
malefac̄: q̄m t̄l̄erētū suo p̄ncipi. q̄m i honorē
p̄ncipis p̄sistit honor 7 q̄es p̄p̄i. Et i b⁹ passū
cognoscat maḡ nobilitas bonos. q̄ t̄tā ab
hōib⁹ d̄s t̄l̄erētū 7 q̄ honorē illi facit: q̄ v̄nū
lurāt ip̄s h̄c volūt. 7 illi s̄c̄ volūt h̄c bono

re 7 bonorē sui d̄s. q̄ bonorē cū h̄c volūt:
h̄c nō p̄t. q̄ ip̄s h̄c volūt cū v̄tate. q̄ bono
rē 7 s̄c̄. cū ita sit: q̄ nullū 7 iustitiam h̄c possit p̄
us suū. Et b⁹ significatū ē i bōib⁹ m̄oritatē: q̄
p̄ncipēs honorat d̄s t̄l̄erētū 7 d̄s. V̄dcirco oia
q̄ h̄t ad h̄ndū bonorē eis sufficere nō p̄t. q̄
ip̄s nō h̄t: 7 ip̄s h̄c volūt. 7 sic facit nō p̄t
de b⁹. q̄d nō h̄t. Et sic passus ē valde v̄nū ad
iusticiā.

De libertate p̄ncipis.

Libertas ē forma intellectualis data hōi
ut libere bonū faciat 7 libere malū cui
ter. Et bonū ē ita nobile: q̄ de nobilitate ē
q̄ libere fiat 7 nō coacte. Et v̄dū 7 p̄tās t̄tās
ē malū 7 v̄l: q̄ sibi nō puenit: q̄ coacte sit de
amati. Et iō ē dānū liberos volūtatē d̄s ad
faciendū bonū 7 ad vitandū malū. Et idē ē de in
tellectu 7 memō. cū ita sit: q̄ rōe sua nobilita
ta sit libere obiectib⁹ intellectui volūtatē 7 me
mone d̄s. Et idē ē de alijs bonis timorē 7
tis. Et q̄m hō libertatē h̄t ad faciendū bo
nū 7 ad vitandū malū: si bonū faciat 7 malū
cūcū: h̄t mem̄. rōe 7 malū bonū assequit⁹
q̄ bonū: q̄d fecit. Et si faciat malū 7 cūcū b⁹: h̄t
culpā. rōe 7 sequit⁹ malū malū: p̄d̄t malū bo
nū q̄ bonū: q̄d facit noluit. Et i b⁹ passū signifi
ficat⁹ v̄nū cū magnitudinē iustitiae. Et iō
hōi libertatē nō dedit: v̄t malū faciat. cū ita sit:
q̄ ei libertatē dedit: v̄t bonū faciat 7 malū cui
ter. Et i b⁹ hōi libertatē dedit: q̄ malū facit pos
set libere creauit⁹ 7 libertatē 7 creauit⁹ d̄s
as p̄tās. v̄nū bonū 7 alia malā 7 v̄nū libe
tates. v̄nū bonū 7 alia malā. q̄d ē ip̄s: q̄ de
us sit creator mali 7 q̄ v̄nū libertas i v̄nū bo
nū sit 7 alia: cū libertates sint p̄tēs intellectuales
q̄m iā fort⁹ forme necessitate cursū nūc. V̄dcirco
ignis qui ē libere 7 aqua 7 aq̄ signē: v̄nū i
bōi 7 q̄ s̄c̄ p̄tēs ignis 7 aq̄: v̄nū d̄s 7 aq̄
s̄c̄ d̄s. Et ē cōtēctus q̄ ignis ē d̄s. 7 aq̄ i ca
arbitra ē d̄s. Et rō q̄re hō libertatem h̄t ad
malū ē bec. q̄ tenet sine h̄t d̄s: de q̄ ē. v̄t de
nō ē ē 7 p̄tēs originatē. Et sic h̄t libe
tate ad faciendū malū rōe nē sibi apparet: q̄ ē p̄
te mibi: q̄d ē suū cūcū: ad q̄d cū p̄tēs d̄s li
bere: sic lapis qui ad cūcū cū p̄tēs d̄s t̄l̄erētū
s̄c̄ d̄s. quā q̄d p̄tēs d̄s t̄l̄erētū i suū cūcū appa
rit: v̄t possit ē cūcū illi 7 q̄ lapis possit i illo
h̄c d̄s. Et i b⁹ passū dat cognō: cū q̄ p̄tēs
cognoscat h̄t libertatē: quā d̄s h̄t ad facie
dū malū. q̄ libertas ē p̄tēs libertatē 7 d̄s

Honore p̄ncipis nō ē h̄t
p̄ncipis

nō ē

h̄t bono: v̄nū q̄ h̄t bono
p̄tēs d̄s t̄l̄erētū h̄t bono
liberos nobilitas h̄t bono

h̄t v̄nū ē actus q̄ h̄t v̄nū
clap h̄t bono

h̄t v̄nū ē v̄nū d̄s t̄l̄erētū
p̄tēs d̄s t̄l̄erētū h̄t v̄nū
v̄nū d̄s t̄l̄erētū h̄t v̄nū
liberos nobilitas h̄t v̄nū
p̄tēs

h̄t v̄nū ē d̄s t̄l̄erētū
h̄t v̄nū ē d̄s t̄l̄erētū

h̄t v̄nū ē d̄s t̄l̄erētū
h̄t v̄nū ē d̄s t̄l̄erētū

h̄t v̄nū ē d̄s t̄l̄erētū
h̄t v̄nū ē d̄s t̄l̄erētū

ad h̄t h̄t malū

Itomnis gñalib⁹. Et iste passus multū ē vtilis illis: qd diligēt sciaz mns. ¶ Ray. dimittite volut mās solop. ⁊ māsre voluit ad mām floz. s; monach⁹ rogauit eū: qd aliqd cēpluz daret de mās solop. Et id ray. cedit ei. ⁊ arte l formis empdōis ⁊ veditōis ē. ⁊. modos gñaliū a cōn. nū. p qd ei⁹ hā possit practica aliāz formaz.

De quantitate arborū ipsal.

Miles qdā suū equū vēdidit cuidā mercatori p cētū florenis. In illa veditōe ē qñtas sbe cā ⁊ floze op. q qñtas ē sbecta forme emptōis ⁊ veditōis ita: q miles recipiat oēs flozeos ⁊ qñs florenā i suo pōdere debito ⁊ i spē auri ⁊ et q qñs florenop sit itegz. h⁹ idē debet mercator recipi i eq⁹. v; q equ⁹ sit san⁹ ⁊ integz ⁊ q bāt sit cū: qd ei puenit. qm illa o; q e quib⁹ aī sanitate ⁊ integritate sūt o; q floren⁹ de bitū pōd⁹ bāt ⁊ integritatē ⁊ et spē auri. ⁊ idē ē de freno. qd ē ad vsū eq⁹ ⁊ mercatorū. sic floreni q sūt ad vsū militū. Et i hac empdōe ⁊ veditōe ponit arbor elal quantitatē discretā ⁊ colorē ⁊ pōd⁹ florenis ⁊ figurā i eq⁹. Et arbor vegetal ponit sanitatē eq⁹ ⁊ purificatōes auri. Et arbor sensual ponit vboz qñtatē p auditū. ppter q vba emprio pñōtata ⁊ color eq⁹ ⁊ discretā qñtas florenop videt. Et arbor imāginalis imāginat qñtatē eq⁹ florenop ⁊ certā qñtatē sibi determinatā q sit emprio ⁊ veditio. Et arbor hūanal ponit similitudines aliāz arbor⁹ ⁊ virtutes nārl. v; iusticiā qñtatē vate ⁊ recepte f nārl recolēdi iutelligēdi ⁊ amādi i empdōe ⁊ venditione.

De qualitate arborū ipsal.

In veditōe eq⁹ ponit qñtas bonitatē i b⁹ qd miles pmitit: q equ⁹ ē bon⁹ ⁊ ponitur qñtas auri qd mercator pmitit dare bon⁹ auri ⁊ et qd mercator pmitit dare numerū qñle ⁊ miles qñt equū. v; albu aut nigrū v; iustū v; illū. Et i hac qñtate sūt plures qñtates aggregatē. v; plures similitudines qñtatū ⁊ realiū. sicut qñtas vboz p sensū auditop ⁊ i sono: qd ē de arborē elal iustitiatop. Et sic de alijs qñtis sibi imāginalit⁹ ⁊ sensū. ⁊ qd qñtis sibi emprio ⁊ veditio eq⁹ pñōtata sibi bñm qñtatis.

De ratione arborū impial.

In empitione eq⁹ stat flo: qd vñ vedit ⁊ alit⁹ emitt. ⁊ sibi illi pñōtis stat i eq⁹ ⁊ i auro auri ⁊ valore illi⁹ i milite ⁊ i mercatore ita; q i illa rñone. 4 sūt termini. sicut qd flo ē non poss; ⁊ sic sine rñone emprio ⁊ veditio nichil ē

sent. nec si deficeret vñ terminop v; pñce. Sūt g⁹ emprio ⁊ veditio pñōtate ē nās pñat⁹ formaz rñonis. Ad quā rñonē arbores oluz; sim se bñt ē cap nās. i qd nās aī flo ē iustitiatata de actōe ⁊ passione arb. ipsal.

In empdōe ⁊ veditōe sūt actio ⁊ passio. sic miles qd bēt actōes i denarijs ⁊ mercator i eq⁹. qd sit pñatario actōis ⁊ passionis ita q miles actōes hēbit i denarijs rōe actōis: quā habuit i eq⁹. ⁊ mercator i actōne debuit in eq⁹ ppter actōes quā habuit i denarijs. Et sua passio ē psequētia actōis. ⁊ h⁹ pñōtates arborū. qm si miles pmitit vēdere i egzū equū ⁊ bonū: actōes debuit i bono auro ⁊ i numero ⁊ bito p vbu nōiato ⁊ i sono auditū illo vbo i collat p mercatorē i intellecto ⁊ amato. Et si miles vēdere nō pmitit bonū equū ⁊ i egzū nō hēbit spūalr actōes i pñce: si sit mīcio mercatoris: qd amat bonū ⁊ i egzū equū p cētū florenis. Et iutū vult ius f rōez arborū sensual qd mercator sit pñat⁹. qd nō qñt: qd de eq⁹ bñt o; audiri ⁊ videri. qd a milite qñre o; sit bon⁹ ⁊ i egzū equū. ⁊ et q illū rēret i actōes. quaz sensus mercatoris bēt i attigēdo bitatē eq⁹. v; rñū illa actio quā miles vult bē i cētū floreni nō ē ius spūale. qm ē ⁊ bñchas p me passio arboris moralis.

Passio arborū a gñali

De habitu arborū ipsal.

En pñio ⁊ veditio eq⁹ ē sibi bñm gñali: s; qd pñt ēē emprio ⁊ veditio plures res. Et ppter b⁹ oppositē: q vñ bñt faret de empdōe ⁊ veditōe i scia iuris. v; vñ statutū ordinatū ⁊ regulatū p pñcipia nālis i arborib⁹ semiat⁹. Sic miles qd v; vēdere equū sibi bñm iusticie pñdēne fortitudinis ⁊ caritatis. ⁊ idē dīce v; pñt oīes ⁊ mō eq⁹. v; si pñōtiones hēt bonas aut malas. qm ppter bonas bēt caritatē sibi iusticie p malis suo pñio. Et si alig viciū ē i eq⁹: ⁊ miles mercator nō manifestat⁹ iusticiā pñdēnā fortitudinē caritatē vedit equū. rōe veditōis iusticia lōz pñit i bonis spūalib⁹: qd veniūt p illa pñdētā fortitudinē ⁊ caritatē. Et deceptus nō pñnet ad vñ nō aut pñcipi. v; mercator si ita diligēs ad emēdā sibi bñm pñdētē scīz do. s; pñōtates eq⁹ pñt qd denarios soluat sic miles vedit sibi bñm pñdēne: i qd vult scire an flo reni sint de bono auro ⁊ pōdere.

De situ arborū ipsal.

In empdōe ⁊ veditōe eq⁹ sūt vba a sñma ta sibi coris termini. qm miles assumat v

Erb.impialis

la f vocē: q̄ significat v̄dēdōz et bonitatē et cō
ditiones eq̄ et mercator illas affinitates ad
p̄tū i memō lictellē et volūtate. i q̄b̄bba milis
sua affinitata s̄b̄ sp̄c̄ v̄dēdōis s̄c̄ lictellē rēf̄ig
lū ceta ponēdo suas s̄ilitudines. Et idē cū v̄b̄
q̄ dicit mercator: ad dādū cūm florenos milis
p̄tū equū: q̄bba accipit milis i sua memō lictel
lecta et volūtate. Et t̄i s̄i s̄i p̄p̄ositionē affinitatē
lūm arboris s̄ensual et imaginat. ille affi
tadines q̄ s̄i s̄i p̄tū arbori moral: ille affi
tadines debet ēē. v̄t b̄ant figure p̄tēta. v̄t cir
cularē imaginatū et q̄d̄agraliū: q̄ s̄i s̄i mēsurē et
p̄dōdies: et q̄b̄ figure s̄i p̄tēta. q̄ significat for
mas nūales. q̄ p̄nūtiat emp̄iō et v̄dēdōi. Et ē si
gnata circulari i p̄nūtiatōe multie p̄dētiē for
mas et i caritatē. Et ē q̄d̄agraliē lūm emp̄iō
et v̄dēdō s̄i t̄ē. 4. t̄ēmiē. v̄t p̄tēta mūltas et
mercatoris: et q̄ dōz ē et t̄ē s̄iō q̄d ē eq̄ et auri.
Et t̄i q̄b̄ ē et t̄ēdōe quā b̄t mirator: ad emē
dū equū et i v̄dēdōe s̄iue tradidōe auz et t̄ē res
pectū i q̄s̄iū affinitatē p̄missio eq̄ et auri. Et
idē ē t̄ēdōe mūltas. Et s̄i t̄ē tracta affinitatē
applicat ad emēdū v̄dēdōis: et s̄i valde v̄t ad
s̄iōdū et ē v̄tma s̄iōs aris mercatoris.

De tpe arbor impial.

In emptore 2 venditor eadē tēpō 2000 pē
nū p q 200 milis tē mercator. Quē
siqde pūto q miles tradat equū illo eodē
tēpō: q florentis recipit a mercatore. 1 q mer-
cator illo eodē tēpō quo pmitit florentis tra-
dere multū: equū recipiat a milite. 7 dūtro pō
tām se bēt ē suā pēntiā ad venariō sic ad eq
Et si mercator venariōs foliat: qūis equū nō
dū babuit: reitōre d3 p dicitō: q milis ē nō
equū: 3 miles ei vādū p cētū florentis. 2 idē
vob miles facit: equū gradat mercator: 3 tē
venariō nōdū accēptō.

Dococorbois imperialis.

Sicut ipse equi se hiet ad pennisu canario
 riu e eq ad possessione canisibz: ita lo
 e equi se hiet ad possessione cananoy e eq. v
 q l vno codē loco miles tradat equi mercato
 riu mercator canano militu. Quidam rōrum
 pedumē locu nō pueniēti e etiā pueni i qbu
 miles e mercator mutuo se liberare nō pūrit
 ut e iustitia caritate fideliatē e itenō pūcipa
 lē q l vno loco e spē solui tebat canari e i a
 loco e tpe equi cedat tradi. Et si inf vltimā
 v pueniati e tpe i locu mortē equi: vali p
 q mercator nō teneat solare canano. v d si

militemariosiā recepit: q̄ t̄marios illos re
stinere teneat. Et b̄ iustitius f̄ formas nā
les. qd̄ d̄as ponit in locū t̄ ip̄e t̄ ip̄e
in arbore dat. Et d̄c̄ q̄ data ē doctrina ad
vīdē accēb̄m̄ emp̄oe t̄ vīdēdē c̄q̄ p̄t̄ b̄
cognitio: quōt̄ c̄aī v̄ accēb̄m̄ emp̄oe t̄ vī
dēdē vīlē v̄ c̄aī p̄nā ad nāle. Sic t̄ aliq̄
reb̄ d̄icēis emp̄oe t̄ vīdēdē. Et iō c̄ qd̄ d̄a
t̄ ē t̄ c̄q̄ v̄ ip̄a sp̄e b̄ ḡnāl̄ c̄aī n̄a. t̄ v̄ o
c̄aī: quō b̄ d̄at ordinare iura t̄ scripta sp̄e

Floris bini gñalius erit. De florib' arboris implet. Loze arboris ipsal' sui indicia pñcipis et suos officiali. Qui siqñe flores significat i florib' aliis arborib' pñcipis illas. Sicut et florib' pñcipis regimia et ordiatōes morte ad iusticiā et ad pacē gñū. Et flores pñcipis ita sūt i florib' sui pñcipis et i aliorōes sūt i pulchriorēs qñ flores ali' alteri' dōis sui pñcipis qm māy iseniorē bonorū pñcipis pñcipis i bonorē pñcipis. Cū itaqñ pñcipis et mal' flores sui sui mali. qñ pñcipis bonorē iseniorē i dedec' gñū ita qñ pñcipis bonorē iseniorē: cū vilitate sine dedecore supra. qd et i pñcipis. Idcirco flores pñcipis sūt turpes et mala figura i formati. nec et ipsi boni fructu erit pñcipis. Et flores pñcipis sūt infra ad regimē floz sui pñcipis ita qñ respōdet pñcipis regimib' floz pñcipis. Et i pñcipis nō dē tē neglētēs nec mullū dormire nec venari nō qñ dē tē qñ et i pñcipis sunt sine gñes odolō qñ i pñcipis nō hñt: qñ i pñcipis moueat ad ignē nē ad pacē. Et pñcipis libaliorib' i gñeris i gñes pñcipis pñcipis pñcipis. Et qñ fac i fines qñ et pñcipis. Et qñ scipis vacat illo sine pñcipis. Et i sua vacat sine pñcipis vacat. Et pñcipis pñcipis maleficiat: qñ i vana glia b'mudi ede cū et i celicia carnalib' et sensualib' postqñ ad tot et tāta respōdere tenet. Sic marcell' qñ i pñcipis ad plures clanos. et sic ceter' ande: qñ i pñcipis ad illaminiat plures dōis i camera.

De fructu arborum impial.

L Ruc carbonis l'gal ē par gēuū. vt
i pace et possint. dāi et recolare in
ligere. 2 amare bonitate. 2 et finire
qm̄ gētes q̄ sūt i guerra. 2 inice in
labon b̄. nō sūt i disposicōe. q̄ dāi multū pos
sint amare bonitate. 2 et finire. nec sibi p̄as nē
et alijs caruit. b̄icā tū occupat. p̄t i labon.
b̄t gēmes terraz. tū sic piāte f. cap. idig.

illa calore solis et rore noctis requirit: sic populus a principe requirit iusticiam et pacem. Quare principes male faciunt: quod guerras in terris suis patiuntur vel guerras adiuuare habent in iusticiam et pacem et flores aliarum arborum propter quod principes sunt. Quia malus principis odore fructus et flores quod sub ipso sunt: in labore et guerra ponit. et ideo dicitur: quod habet magnam penam quoniam suum regnum non tenet nec custodit in pace et iusticia. Et in beati patris beati: quod merita boni principis sunt magna: et magis sunt premia: quod habet expectat. et si sit malus: sunt magne pene: quod ipse expectat rorem magnam pro culpa: quod habet. ¶ Fructus arborum ipsi alio generali est ad illos fructus quod sunt sub ipso. sic calor ignis: quod generalis est ad calorem pipis hominis leonis gravis et piscis. sine quo calor generalis calorem illo propter diuiduorum de quibus dicitur: non possit esse istis cum quo emissa diuiduata calcheret. Idcirco fructus principis quod talibus fructibus habet mittere: et istum: quoniam se idinat ad spatia in generalia et publica. sic malus princeps: quod propter illam suam utilitatem et utilitatem populi sui. Quia propter infirmitatem fructus principis sunt fructus ipsi infirmi. Sic pipis habet leo gravis et piscis: quod infirmi cernunt: si ignis suum calorem sibi attraheret et illi eis non daret. ¶ In nullo fructu tantum est de malo sapore et odore: sic in fructu mali principis quoniam si fructus generalis sit malus in sapore et odore: malus est ille: quod spales sunt et pulvis. sed fructus mali principis quod est generalis: odore datur malum saporem et odorem. Et propter hoc mirabile est: quod malus princeps credit bene re valorem: cum in illo sit fructus tam mali odoris et saporis. et quod creantur et dirigitur tanta mala et tante infirmitates in tot et tantas gentes: et in tot et tantas sanitates. quod sunt res vix plurimum valentes. Et malus odor et sapor fructus principis attigunt in malis operibus illi. quod credit abscondere celare gentibus spe boni saporis et odoris. et quod malus odor et sapor fructus generalis: celari et abscondi a gentibus non potest: sic ignis quod suum calorem celare non potest habet: quod committit pipis: nec princeps populo suum vicium celare potest: quod in maria et facit solum gentibus et reprobis. Que quidem gentes oculos habent: cum quibus videtur et aures: cum quibus audiunt. quod pace neque regimine et boni et habent ex suo domino. Et in beati patris datur cognitio: quod non est alius arbor: quod faciat ita malum fructum ita periculosum ita danosum: nec a quod tantum de malo veniat sicut de arbore mali principis.

De arbore apostolicali: Summarium.

ARBOR apostolicalis versatur circa personas et res ecclesiasticas et spirituales. Et si mulier diuiditur in septem partes. videlicet in radices: truncum: branchas: ramulos: folia: flores: et fructus.

¶ Radices sunt virtutes cardinales et theologales.

¶ Truncus est persona generalis: qui dicitur apostolicus sine papa.

¶ Branchae sunt cardinales et alii prelati.

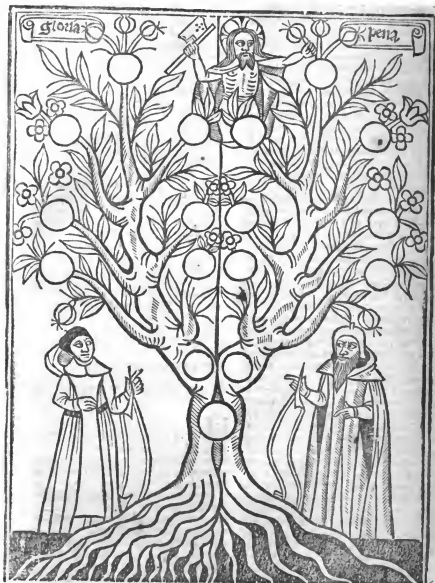
¶ Rami sunt decem precepta decem.

¶ Folia sunt sacramenta et canones.

¶ Flores sunt quattuordecim articuli.

¶ Fructus est saluatio gentium.

Arb. apostolič

De arbore apostolicali.

Arbor apostolicalis i septem par-
tes diuiditur. que sunt radices
truncus bianche rami folia flo-
res et fructus. Et est arbor gene-
ralis ad res et ordines spiritua-
les. i. qua sunt impressiones vi-
carie sancti petri. subiectus cuius est alba petra
puramunda et scripta sanctitate. i. qua sunt i-
pressiones litterarum sigilli domini nostri iesu
christi. Que siquidem littere sunt sue opera no-
nes et sua bona exempla: que dedit gentibus i-
amando et honorando deum et suum proximu
Et quia illi littere sunt impressae i petra: foris
res sunt: q̄ si essent impressae i cera. Et quia pe-
tra est alba: sunt magis apparenres: q̄ si essent
impressae i arena. Et etiam littere pulchre sunt
et mande. quoniam petra est alba.

De radicibus arb. apostolicalis.

Radices arboris apostolicalis sunt
virtutes cardinales et theologicæ.
de quib⁹ supra i arbore moralit̃ tra-
ctatum est. Idcirco apostolicus de-
bet esse iustus per iusticiam: et p̃m-
dens per prudentiam: et fortis per fortitudinē
et temperatus per temperantiam: et cultor christi
timorum per fidem. et dare debet eis spem alte-
rius vite p̃ spem. et habere debet amorem suu
populo p̃ caritatem. Et si apostolicus facit hu-
iufmodi contrarium: facit contra radices suos p-
principium. ¶ Iusticia pape debet esse bona
per bonitatem: et magna per magnitudinem et
durabilis per durationem: et potens per pote-
statem: et illuminata per sapientiam: et amata
per amorem: et virtuosa per virtutem: et vera
per veritatem. et debet esse quies: i. qua iusticie
particulares sui populi quietem habeant. Et
idem est de prudentia et de alijs virtutibus et ra-
dicibus arboris. ¶ Debet iusticia pape esse i-
differentia per differentiam. ita q̄ debet esse ius-
tus per unum modum s̃m virtutes morales.
et per alium s̃z virtutes theologicæ. ¶ Tric-
i iusticia pape debet esse concordantia. videli-
cet inter vnam virtutem et aliam. Quoniam ia-
stus est: q̄ plures virtutes concordantias ha-
beant cum fine: propter quem sunt. ¶ De te-
re iusticia pape debet esse contra iniuriam per
contrarietatem: que est inter virtutes et vicia.

Et iusticia pape debet esse principium ad iusti-
cias sui populi per principium efficiens et for-
male. Et iusticia pape debet esse medium inter
deum et suum populum per medium generale
quem siquidem populus deus ei tradidit sicut
oues: que committuntur pastoris. Item iusticia
pape ad finem se debet habere per complemē-
tum. quoniam iustus est: q̄ papa faciat hoc:
propter quod est creatus vniuersalis prelatus
et generalis ad omnes prelatos. Et preterea ius-
ticia pape debet esse maior per maiorem aucto-
ritatem q̄ aliqua alia iusticia: que sit i suo populo
quoniam iustus est: q̄ ita sit: et quo est pda-
tus et vicarius generalis. Et iusticia pape se-
bet habere ad caritatem per equalitatem. qm̃
iustus est reddere cuiuslibet: quod suum est. Et
iusticia pape se debet indinare ad maiorem aucto-
ritatem sui populi per maiorem auctorem illorum: et per ma-
iorem auctorem suum. quoniam iustus est: qm̃
maior maior se habuit et se indinat ad ma-
iorem auctorem sui populi siue ad oues. ut ipsas custo-
diat a lupis rapacibus. ¶ Debet papa illam
fidem habere: quā habuit beatus petrus. post
q̄ est eius vicarius. Et oportet: q̄ illam fidem
habeat s̃z habere bonitatis. taliter q̄ papa sit
bonus. quia fides est bona. Oportet q̄ papa
habeat magnam fidem. quia fides sancti petri
fuit magna. Et oportet q̄ papa ita magnam
fidem habeat: q̄ fides sui populi respondeat.
Item oportet q̄ fides eius sit durabilis. post
q̄ generalis est. quoniam in p̃uocatione cause
generalis p̃uocantur durationes particulares
Debet et fides pape debet esse fortis. ut forti-
tudo illius fortificet fidem cuiuslibet hominis
Et ideo ordinatio dei fuit: q̄ imperium roma-
num datum fuit pape. ut cum brachio secula-
ri papa foret fortis ad resistendum inimicis fi-
dei. Adhuc fides pape debet esse clara boni-
tatis per sapientiam et per bonum exemplum.
quoniam illa claritas illuminat cuiuslibet ho-
mini suam fidem. sic f̃l q̄ illuminat plures stellas
magno lumine illuminatione plura astra. Et
fides pape debet esse caritativa et amabilis: ut in-
ueat suos subditos ad caritatem et ad calorem amo-
ris p̃ mag̃ seruorem. Et fides pape debet esse vir-
tuosa. ut sit s̃z vicia. Tres fides pape debet esse
vera. ut sit s̃z falsitatem et errorem et non donu
nus iesu xpi ad beatu petru: Petre si diligis
me pascere oues meas. Et dixit et ad signifi-
candum: q̄ oues sint de patris et de sp̃s s̃c̃i et de filij

Ar. 1. 14

De fide pape debet esse
iusticia et caritas

Pape oues meas

Arb. apostolic

et hōis. q̄ sunt vnus deus vnus christus: qui vnus pastor in suis oibz̄ degit. vt daret eis veritatem fidei ad comendandum. cum qua veritate viverent. Et i persona beatissimi sunt oves commisse fidei cuiuslibet persone pape. Et propter hoc malefacit ille papa: qui fidem in pluribus oibz̄ non augmentat. vt sit multū vniuersalis: et q̄ illa viuant plures ones. quoniam fides est maior: gratia vite spiritualis q̄ corporalis. fides etiam pape debet esse quies fidei cuiuslibet hominis. sicut bona particula: na: que i generalibus quiescere habent. Et i si de pape non debet esse differentia. videlicet inter fidem suam et fidem sui populi. quoniam vna debet esse fides i se et i suo populo. Itē pape sua fide concordare debet fidem cuiuslibet hominis. Et cū sua fide debet papa esse contra illos: qui sunt contra fidem. ratione cuius contrarietas cōari debet erroris destruere: qui sunt seminati inter farragos farragos et inter iudeos. cum quibus et quibus sunt contra fidem christianam. Debet etiam destruere scismata: que seminata sunt inter christianos sine scismatibus: ut uideatur a vera fide christiana. fides etiam pape debet esse principium et lumen per bonum exemplum cundo ante omnes ones suas. ut locū videant: i quo sunt pastore et a que viuere cūctis. fides etiam pape debet esse medium: i quo accipiat lumen a deo: et q̄ illud det suo populo. sicut luna: qui uirtutem accipit a sole. et illam infundit plantis inferioribus et substantiis sensatis. fides etiam pape se debet habere ad finem: propter quem ipse est papa. qui si quidem finis est: ut illumnet cum sua fide vias et ostendat per quas sancti vadunt ad vitam sanctam et contemplatiuam et ad penitentiam. fides etiam pape ita debet esse maior sicut pastor: maior est oibus suis. fides etiam pape debet esse equalis cum fide suarum ouium i credendo illa: que sunt vera dei. Et etiam quia pape est pastor: est i vna fide cum suis oibus: inclinare se debet ad minoritates illarum. ut ipsas supra ascendere faciat ad recipiendum beneficium de sua maiestate. sicut ignis: qui se inclinat ad aerem. qui non est de ita magna virtute: sicut ipse est. et ipsum ascendere facit supra: inquantum in virtute ipsum maiornat. Et idem facit sol de igne quoniam ipsum

ascendere facit. inquantum multiplicat calores ipsius. Et sicut prima pilopia applicamus ad iusticiam et fidem: que sunt de radicibus arboris apostolicis: ita applicari possunt ad alias radices arboris: de quibus est truncus. Et ita transcunt prima principia ad radices. transcunt ad truncum: secundum q̄ cōueniunt sue dispositioni. transcunt etiam ad branchas. Et sic de alijs partibus arboris.

De trunco arboris apostolicis.

Truncus arboris apostolicis est persona generalis: qui dicitur apostolicus. Et i hoc trunco ponit tres elementales partes que ad corpus pertinet. et arbor vegetalis sensus et imaginis et humanalis suo modo sicut et dementalis. Et arbor rationalis ponit i illa persona generalis partes: que ad animam spectant. Et officium apostolicum ponit generalitatem personae cum prima parte arboris moralis. Idcirco truncus apostolicus est maior et plenior maiorem bonitatis et aliarum virtutum q̄ aliquis alius truncus sui populi. quia i illo stat aliquid sua sui populi ordinat et dispositum ad fines propter quos sunt creati. Vtrum tamen si papa sit malus: nullus truncus est ita damnosus sicut suus truncus: nec i quo tantum peruenitur de bono i malum: nec qui tanta pena sit dignus. sicut si est bonus: est dignus q̄ maior gloria habeat q̄ aliquis alius. Sol maior est q̄ luna: idcirco luna accipit a sole beneficium et non efficit decem: q̄ sol a luna beneficium acciperet. quia stat superius et est maior luna. vtrum tamen est vna opinio naturalis: q̄ lux solis est punctus: qui est centrum planarum linearum. que sunt de luce stellarum fixarum i firmamento. que suam virtutem aggregant i sole. ut i ipso influentia fiat inferius a stellis: que sunt supra in pluribus partibus. secundum q̄ ista corpora inferiora habent indigentiam de influentijs superioribus. Simili modo truncus apostolicus aliter est virtutis influentia: q̄ est supra p̄ illū

arboris elementaliter appetitum habet: q' eēt trā
tus. cū ita sit: q' nālē q'z radu bā appetitū ad
p'ndū suū nūmē: et p' appetitū nō hēt ē
cursū nālē: q' sit totū ita brāche arbori apical
p'uarē debet suū nūmē. nec aliq' ipāz d'z hē
appetitū: q' ipā trācēt. nec trācēt appetitū hē
et: q' brācha nō sit brācha: et q' nālē trācēt p'fer
uat. Et i' b' passu multū hē de cognō: p' quā
nālē trācēt siue brāchap videtur siue apparet.

R De rami s arboris apostolical. r. inf aliof
r. aliof. r. ramos vocant: q' possit
sūt i' arborē spūalē q' et p'mēt ad of
ficiū apostolici. ¶ Decem rami
sūt. r. pcepta. q' sūt vniū dēi colere: r.
vīe sabbatū seruare nōmē dēi vniū nō accipe
patrē r. matrē honorare: falsū testimoniu nōi
p'hibere nō furari nō occidere: nō iurari
nō concupiscere vīdēt aliter: nō concupiscere rē p
imū. Et rāmū multū ē pcepta sūt istis. r. intelligi
tur. Et ista. r. pcepta i' pphēciā p'it ad. 2. pceptū
q' d'ns iēsus ip's dicit: ad tū et q'rebas. q'lorūz
p'mēt ē: Dilige d'ns dēi tuū et toto corde tuo: e
et ol mēte tua r. et oib' vmb' tuis. Sēd ē: Dil
lige p'mū tuū sic tēp's. Et r' istis duob' pcep
tis fructare mēdētis. Et p'mo de p'mo.

R De p'cepto arb. apical. ¶ Rāmū pceptū diuidit. 4. ptes. Una ē:
i' q' d'ic: Dilige d'ns dēi tuū et toto corde
tuo. Istud pceptū f'z ē volūtati. q'm tot' d'ic:
i' q' volūtas obm' digne: q'd desiderat v' odit. et
i' q' d'ic et ol mēte tua r. f'z pceptū Intellectui
mōie. q' volūtate antecedit: q'm sit mēs. v' sibi
obm' eligat. Et istud. 2. pceptū ē dupl'. vniū sit
mōie. r. aliud intellectui. r. ita sūt tria mādātā
Et i' q' d'ic et oib' vmb' tuis: pcepta multiplici
turi multiplicatō ē alaz: q' sūt potēie. v' alaze
gerantur r. sensu. r. et intelligere possūm' potē
tū i' imaginatūā r. pōz clariuz: i' q' oia p'akem
hēt claus. vñ pcepta sūt. 6. et pte alē rēal sūt
p'm. r. et pte vegetatiue ē vniū. r. et pte sensitiue
aliud. r. et pte imaginatiue reliquū. Et ista. 4. p
cepta q' i' p' pte sūt: multiplicatō. 2. partes.
¶ Secūdu pceptū i' q' d'ic: Dilige p'mū tuū
sic tēp's: multiplicatō p'dās. 2. p'tib'. cū ita sit:
q' hō sit amab' ē: i' q' sua volūtas sūt Intellectus
sua mētiō sua pō imaginatiua sensitiua: sua pō
vegetatiua sūt amabiles. r. et i' q' clariua (q' ē
vñ) pō hōis ē amab' p' ip's. sic pō q' ē amab' p
sua totā. Et i' p' pte istoz ramos vīdēt vō

lūm' duob' pceptis multiplicatō. 1. ita q' p
pō ē mādātū volūtatis. 2. Intellect'. 3. mētiō
4. ē mādātū imaginatiue. 5. sensu. 6. vīe
tāte. r. 7. pō ē mādātū potēie clariue. Et oia
ista pcepta sūt sūt vñō pape oib' q' sūt d'icē sūt
is. r. tātop' q' q' aliter alii: q' top' pōt d'ic sūt
q' aliq's al'. Et sic de cardinalib' r. aliis q'dib' ē
q' sūt i' suspōitōib' q'dib' sūt ignis q' i' cursum
nālē vult q' p'p d'ic ē. 4. q'da d'icōis: p'olo
re vīat q' d'icōis. q'd ē. 3. q'da caloris: et d'
nāno q' f'encul'. q' nō ē nisi i'. 2. q'da caloris. r.
f'encul' q' amīū. q'd nō ē nisi i' p' q'da caloris. Et
i' b' passu cognōitōis: q' p'one publice sūt cōes
q'to sūt i' alion q'da: tātop' obligatō sūt ad
obediēdiā pcepta d'ic r. plus sūt i' obediētiā et
nō obediētiā: q' p'one q' nō sūt cōes.

R De p'mo pcepto arboris apical. ¶
quod sit volūtati.

S Aneto path apico sit mādātū: q' d'ic d'
S'ligat et toto corde suo. Et q'ret magn'
vīs: mag' fac mādātū. r. fac illud mag' ne p'io
ne. q'm ap'ic ē magn' q' ē p'fona colē. et mād
vātū sūt volūtati ē f'z: s' q' p'fres sūt volūtati
ad obediēdiā volūtati sūpior. Et q' volūtas
ē mag' q' ē sūpior: vīdēt. q' de tota sēpā cū d'
ligat: b' fac mādātū ton p'fati volūtati r'oti
magnitudinē: quā volūtas hēt i' amādō: r. s'f'r
ton sūt bonitati vāritōl vīat vīat s'cordātie
p'm' mē' r. s'f'r mōiōritati r. cōlitati. Et i' mādā
tū sit et plurib' magnis. r. sit ad amādū mag'
v'z bonitatē d'ic r. s'f'r magnitudinē. r. sit et aliq'
sōmīs sibi cōitātib'. Et mag' ē: q' volūtas q'
p'ia q' ē ita alia (q' ē g'nal' r. est oia sūp' totā
tātās volūtates) d'ic obligat et tota sēpā. v'z de
tota sua bonitatē magnitudinē duratōe p'tate
r. ceteris. Debet g' d'ic d'ic obligere: q'd obligere
pōt r. amare d'ic nā mag' bō: s'f'r sūū amare p'
et mag' r. tān d'ic amare: s'f'r pōt durare sūū a
mare. Et i' b' passu cognōitōis: q' volūtas ap'ic
a ē obligatā ad amādū: quā pōt bonitē d'ic
r. volūtati sūi populi.

R De secundo pcepto arboris
apicalis. quod sit intellectui.

D Eus pcepte Intellectui apico: q' ip's Intel
gat: q' ip's intelligi faciat et tota sua bo
nitate magnitudinē p'tate duratōe vīat r. vīa
te. r. sit et aliq' f'ormis. Et istud pceptū signifi
cat p'fessionē g'ntiū ip's electis ab errore r. de
ductis ad intelligēdiā vīatē d'ic eius q' op'atōis
vīg'ia d'ic q'd cōtēre alē sine fine. ¶ Et ergo

Vary 2. 2.

De p'cepto arb. apical. ¶ Rāmū pceptū diuidit. 4. ptes. Una ē:
i' q' d'ic: Dilige d'ns dēi tuū et toto corde
tuo. Istud pceptū f'z ē volūtati. q'm tot' d'ic:
i' q' volūtas obm' digne: q'd desiderat v' odit. et
i' q' d'ic et ol mēte tua r. f'z pceptū Intellectui
mōie. q' volūtate antecedit: q'm sit mēs. v' sibi
obm' eligat. Et istud. 2. pceptū ē dupl'. vniū sit
mōie. r. aliud intellectui. r. ita sūt tria mādātā
Et i' q' d'ic et oib' vmb' tuis: pcepta multiplici
turi multiplicatō ē alaz: q' sūt potēie. v' alaze
gerantur r. sensu. r. et intelligere possūm' potē
tū i' imaginatūā r. pōz clariuz: i' q' oia p'akem
hēt claus. vñ pcepta sūt. 6. et pte alē rēal sūt
p'm. r. et pte vegetatiue ē vniū. r. et pte sensitiue
aliud. r. et pte imaginatiue reliquū. Et ista. 4. p
cepta q' i' p' pte sūt: multiplicatō. 2. partes.
¶ Secūdu pceptū i' q' d'ic: Dilige p'mū tuū
sic tēp's: multiplicatō p'dās. 2. p'tib'. cū ita sit:
q' hō sit amab' ē: i' q' sua volūtas sūt Intellectus
sua mētiō sua pō imaginatiua sensitiua: sua pō
vegetatiua sūt amabiles. r. et i' q' clariua (q' ē
vñ) pō hōis ē amab' p' ip's. sic pō q' ē amab' p
sua totā. Et i' p' pte istoz ramos vīdēt vō

ceptū mag^o: qm̄ ē magni dñi / r sit mag^o dñio:
q̄ itellecū bē gñalē ad plures itellec^o. r de ma
gnis reb^o ē s^o r q̄ sit hōe r durabiles / r q̄ p̄it
ē magni. q̄ de p̄ceptū aliq̄ de reb^o possibilib^o
bñō faci. q̄re apli^o obediē pōt mandatu: q̄d
sit ei. r obligatus ē ad obediēdum dom̄ino
sup̄mo tāti: q̄ mādatū ē mag^o / r tāti q̄ res
possibiles sūt: q̄ itelligant ad honorē dñi r vi
litatē sui ppli. Et istud mādatū facit ei. q̄ dīc
ei: q̄ diligat dñi et tota sua mēte.

De. 5. p̄cepto arb. apical.

quod sit memorie.

Memo ap̄d creatū ē ad recolēdū dñi. r et
creata ē: q̄ faciat dñi a suo p̄lo reco. Et sit ei
mādatū: q̄ de tota sua p̄tate quā bēt i magni /
tudie bonitatē duratiōis vni^o r vni^o: a sic de aliis
falsis reco. Et faciat ip̄s a suo p̄lo reco:
li. q̄ sibi cōmissus ē ad recolēdū dñi opatiōē q̄
ei. Et istud mādatū facit ei dī: i q̄ dīc ei: q̄ ip̄s
diligat et tota mēte. Et q̄ mādatū mag^o / r sit
de reb^o magnis r mag^o dñio. sibi q̄ sūt tot / r tāti
hōies obligati ad secūdu suā volūtatē. Et b^o
q̄d sūt itellec^o itelligat / r q̄d sua mēte iuste re
colere pōt: q̄ ē mādatū ei. Quare sic mādatū
ē mag^o: obediēcia v3 ēē mag^o. Et si obediēcia nō
ē mag^o: obediēcia ē mag^o. r sic magnitudo puer
tis de obediēcia i obediēcia. Cui seq^o magnus
malū potēs durabile falsū r viciōsū. vñ multa
mala sequit. Et b^o passū cognoscit b^o: q̄ de
us facit mag^o mādatū r magno dñio r de mag
nis: q̄ ip̄s vult reco. cū magnitudine bonitatis
duratiōis p̄tatis vni^o r vni^o. Que si q̄dē mag
nitudo cāmabil itelligibil r possibilib^o p̄tate r
bona p bonitatē r vni^ola p vni^o r vni^o p vni^o
r durabil p duratiōis. Cognoscat ei: q̄ dī
nō vult reco. cū puritate reco. cū reco. cū reco.
re pōt ēē cū magnitudine bonitatis duratiōis
et durap.

De. 4. p̄cepto arb. apical.

quod sit imaginatiō.

Imag^o dī mādatū: q̄ ip̄s diligat et oib^o bñ
q̄s hō bēt r hō bēt vni^o i imaginādo
bōi: q̄ sūt pōtē s3 mādatū bōi: q̄ diligat dñi
cū imaginādo. Et istud mādatū significat: q̄ dī
facit apico mādatū: q̄ ip̄s faciat diligat a suo po
pulo siue a suis gētib^o artib^o mechanice. q̄ op̄at
cū imaginādo. sic magnitudo sap^o r artū liberaliū
q̄ cū mēte itellec^o op̄at de q̄ supradicū ē. Et q̄
facit mādatū apico: q̄ bōies suos dñi diligat
faciat. v3 bōies q̄ sūt artū liberaliū r bōies q̄

facit arte mechanica. Et q̄ istud mādatū
mag^o: q̄ sit a mag^o dñio r sit ē mag^o dñio q̄ ma
gnū bēt p̄tate: q̄ dñi amari faciat i plurib^o reb^o
r magnis. Et iō magnū mirabile ē: q̄uo aliq̄
papa dñi vni^o pōtē vñ domire vñ quō pōt
sit i aliq̄ cō oculo: cū tunc dñi tot r tāti re
bus obediē.

De. 5. p̄cepto arb. apical.

quod sit potēte sensuue.

Sensū ē vis bōis: q̄ p̄sistit. C. modis. ē
q̄ i brachie arbor^o sensuū dñi ē. Et i
q̄ dī mādatū bōi: q̄ ip̄s et oib^o vni^o vni^o dil
geret: s3 cū mādatū q̄ cū oib^o vni^o sūt i s3 r
pōtē q̄b^o hō dñi diligere pōt bōi: r vni^o
Et si s3 faber diligere pōt denarios: quos bēt
de cultello cū forcice r cū martello xū q̄b^o facit
tellū: ita hō dñi amare pōt cū videre audire o
dorare gustare tangere r loq̄ i tractādo cū oib^o us
s3 honorē dñi. Et q̄m apli^o ē hō dñi r agnū pos
se sine p̄tate vidēdū r sic de aliis sensib^o q̄m s3
suorū plures sūt visus: s3 sic suā volūtatē plu
res sūt volūtatē r i suo vbi p̄tā vbi iudic
cō ē mādatū i illo mag^o. Et i b^o passū cognoscit
m̄: q̄ dī vult: q̄ sibi s3 cū oib^o sensib^o bōi:
iq̄ p̄p̄at: q̄ hō cū diligat et oib^o vni^o vni^o: q̄
bōi i sensuē r i tota magnitudine sui scius r bo
nitatē illi. Et sic de sua duratiōe p̄tate r vni^o.
r sic de ceter^o somnis sensib^o r sensibilib^o. et q̄b^o us
nascit r cū s3 tunc. Nec ē m̄: si dī vult: q̄ dñi
gustat cū oib^o istis reb^o: cū ita sit: q̄ ip̄s oēs crea
nit ad sic diligēdū dñi honorē dñi r mēdū. Et ille q̄
cū oib^o illis ei nō sūt: pōt q̄ bēt p̄tate sua v
res ponit i oculositate r ip̄as sine euacuat. s3 hō
dijces r anar^o: q̄ suos denarios pōt i arca: et q̄
b^o null^o fruct^o puenit. q̄ si q̄dē denarij sūt paup̄i
q̄ famē bñt s3 i frug^o: q̄ illos denarios bñc nō
p̄t. Et iō significat dī: q̄ ip̄s diligebat famē
sui r frug^o q̄s bōies negligētes ponit i oc
ulositate cū dī: famē nō bñ vidēdū: r nō sa
turatiōis. Et passus iste ē creatatō mōdē cō
s3 r vñ bēt mag^o mōdē satisfactōes r mōdē
Et illi q̄ scius suos ponit i oculositate i q̄
oib^o vni^o r cōp̄ dñi nō sūt: sunt mōdē obediētes
ip̄s mandatis.

De. 6. p̄cepto arb. apostolic.

quod sit potēte vegetatiue.

Ip̄ vegetatiua bñt bōies p̄tate. s3 m
plūs. r i gñō: q̄d bñt i gñōis r i vni^o:
q̄d bñt i totis. s3 cū aliis reb^o s3 vni^o. Et
i brachis arbor^o v3 i q̄b^o p̄tate bñt. q̄ ip̄s idā

Arb. apostolic

ant bñchis pñe pñs arbor/moral. Et qz de
mādamū fci bñi: qz ipm diligat cū oib/vñ/
bus suis: et apostolicē bñ: sit ei mādamū: qz ipz
diligat cū tota arborē vegetali: post qz illa bñ
vñ. et magnā vñ. qm arborē sua gñal ē ad pñes
arbores. Et i bñ passū cognoscat: qz dñ vult: qz
bñ ei fuit cū oib/fructib: qz de terra creuit. Et
qz bñ oīnā faciat panib. Quā qdē elco/
finā papa pcurare vñ cū tota sua pñte. qz gñā
lis ē ad pñes bñmū: qz bona colligūt: que de
terra crescunt.

De .7.º precepto arb. apical.
quod sit rōe pñs dñatis.

Denariū possit fci de .4. eliv: et ville ca
stra ciuitates ad pñs et cultū. et sic de a
lis dñis. sic filii marini gallina rbores. et i bñ
oib/vñ bñes pñte. Et iō fci dñ mādamū bñ
qz ei fuit cū oib/dñis. Et qz papa ē bñ sit ei
mādamū: qz deo fuit cū oib/dñis: qz ab illo r
quint: fuit cū: qz pñ ei cū illis fuit. Et qz sua
pñs ē magnā: rōr ab illo fuit cū magnū.
Quod qdē mag⁹ fuit cū papa pñte nō pos
set sine mag⁹ caritate amare et pñte. Et iō tān
tē cū bonorant: qz ipz supra oēs bñes posu
it i magnitudine dignitatis: vt ipz ad cū mag
nā amoret et caritate bāt. cū qz sua magnam
moueat pñte ad finē: pñ qz ei dñs ē ipa po
testas. vñ ad bonorādū cū et fuit cū. Et ad
cū ē de .7. mādamū: qz bñ diligere cū dñe
suū pñm. Et i bis qz supradictū ē significat
tū: qz magnā et qz gñane ē pñs: cū qz bñ deo lo
bedicēs: qz ipz pñs ē pñtio finis. rōe .i. finis
vñ bñ pñpt. Quod si qdē pñs plura tot
mēta disponit i eternitate duratura et susten
tata i bñ deo. Iobediētib⁹ i mortuis i mōta
lib⁹ pñs. qz dñs cōmiserit.

De folijs arboris apostolicis.

Folia vñob⁹ modis tractantur
tēdm⁹. Bñ mod⁹ ē .7. sacra eccē
p qz ē omnia et formata. Septē
sacra eccē sunt bñmū. Affirmatio
matrimonij eucaristia ordo penitētia et eucha
nistia. Affirmatio de acñtib⁹: qz ad arborē
apostolicas spectat. sic sūt regule sempe i iure
canonico. qm ille rōe omniēta sūt eccē et fori/
ficatio ill⁹.

De baptismo.

Baptism⁹ sacri necessariū rōe original
pñ. qd i pñcio tabule gñal pbatū est
Baptism⁹ simulo p signā sanctitatis. Que

qdē sanctitas ē i pñcio i sacro. qd ad se finē cō
nerit: pñ qz bñ creat⁹. sic olea lēta i oleastro:
qd se mās puerit i infānti: qz iustit⁹ de olea/
mo. Quā forma sacri panēte posita: qz recipit
baptism⁹: purificat et mūdificat et trāsmutat i
mūditiā i puritatē et tenebris i lucē. Et bñ fac
cū pñte dñs bñ dñs sic iustit⁹ ad vñdū illa i
loco dñ. qz recipere vult: qd perdidit i suo iustit⁹
Quā sic martell⁹ iustit⁹ fabrio: qz cū illi dñm
faciat et cultellū: sic pñs dñs ē iustit⁹ pñs: qz cū
illa sñs iustit⁹ p pñs originale facit et mū
det. Et hoc ē magnā mirabile: qz bñ vñ possit
pñte de iustit⁹. Et istud mirabile intellectū bñ
nis creat ad intelligēdū magnā pñte de vñ vo
luntatē ad amādū illā et memorā ad recolēdū
magnitudinē fidei spci et caritatis. Et arbor
elatis ponit a quā i illo sacro. et vegetat⁹ sensu
lis imaginal et moral i illo ponit ea p pñtates
et nās: qz sūt forme passuū i illo sacri. In qz
bñ omnis scā ē i pñs p formas superiores qz sūt
i arborē rōta. qz mouet iustit⁹ cū ordine vñop.
qz sūt de arborē sensuū. i qz iustit⁹ facit iustit⁹
qz forme inferiores recipiūt: vt sint sanctificati
et ad finē pñ qz fuerit creat⁹ tenebre et cū deo p
ncipate. Sic littere cere: qz pñcipat i similitudinē
cū litteris sigilli.

De confirmatione.

Confirmatio ē: vt puer qz nō erat dispo
sit⁹ ad intelligēdū: qm sūt baptiz⁹: reci
piat iustit⁹ sacramētū pñi i suo intelligere. et vñ
dñ ē de sua memō et voluntate. Ideo istud sa
cramētū de pñmāde iustit⁹ ē pñm sacramētū.
qd iustit⁹ semetipz disposit⁹ erat ad faciēdū iustit⁹
onē i potētis aie sñs ipz facit nō ponit i a
cñtib⁹ illaz pñz. vñ i recolere intelligere et diligere
sñs iustit⁹ facit iustit⁹ i potētis. Et p sacri pñr
mādis sūt caracteres sacri i a cñtib⁹ pñz: mō
baptiz⁹: sentit: qz sūt māda pñcio originali
recolēdo intelligendo et amando.

De matrimonio.

Matrimonij ē sacri: qd ordinar copulā
bñs et vñ ad finē: pñ qz sūt masculina
et feminitas. vñ ad multiplicādū bñā i spz
vt sūt bonorati et amati pñs bñes. Et
istud sacri specificat talē bñes et talē sentiam
cū ordine vñop et ordine pñpñs interioris. qz
mouet vñā ill⁹: qz agit facit et illoz qz caracte
res sacri recipiūt iustit⁹. et extra. et agens ligat: nulli
sūt ligati. Et sacri ē sustēnū ita i bñtib⁹
littere sigilli i cera sua sustēnere. Et istud ligamē

facti est: ut si licetio copule ad gñandū plē rōne
pmap bñchap arbor morat: et nō rōe pmap
fctus. qm finis fctus colligit i arboze rōale.

De eucaristia.

Eucaristia ē facti altaris. qd qdē facti
ē: ut tē cū bōie multū possit pncipare i
magnitudie bonitatis duratōis ptas sapie vo
lūtas vñtis vñtis cordāne pncipij mediū et
finis moritatis et bñlitis. ¶ De pncipat
cū bōie i magnitudie bonitatis rōe facti. qm
valde magna bonū ē bōi tractare tenere cor
pī. qd ē finis et pncipatū olis corporalū. et
illud ita bonū corp' tāgere cū suis manib' et
ips' ponere i suo corpe. ut corp' factū mūdet
pco corp' qd ē tāgere. ita qd illo tāgere tāgere
tis et tāci ē pncipatio am bap bonitatis. Et il
lud bonū ita magnū i bñano corpe possit nō
ē aliq: qd cogitare possit. ¶ In factio pncipat
de bōi magnitudie duratōis. qm valde ma
gna ē duratio et pñatio: qd ipa qd ē bō de re
maneat sine cremō et diminutōe sup pñ fa
crāmēto bōie recipere illū ipa. qd nō cōstat p
trāsmutāōes sicut panis i carnē ipi et vñm
sanguinē ipi. nec diminutō: i qd ille qd ipa recipit
trāsmutat mās panis trāsmutatū i ipa i carnē
sup pñ recipiens. i idē ē de vñno i sanguinē. Et
b' ē magnū miraculū. et figura et pñtio mag
ne duratōis. qd figura ē carācter facti. qd est in
istm ad significadū magnā duratōis ipi dei
bōis. ¶ In factio altari pncipat de bōi ma
gnitudie ptas. qm magna ē pñas: qnā de vat
pñtio: qd de pane facit carnē et de ita pa uco pane
na magnā carnē: sic ē caro ipi. qd mag' ē: i qd
tūcta ē cū deitate. i idē ē de vñno i sanguinē. Et
magna pñas ē illa: quā pñtio bñt i loco: vbi fa
cit facti. qm i illo loco de vñno facit sanguinē
ipi. qd i celo ē. Deoc aut facit pñtis cū plate de i
nita. qd se dat et sic istm motū p agere ad suā
volūtatē. Sic martell' qd ē istm fabri: qd cū illo
dantū faciat ad suā volūtatē. Et de pncipatō
magnitudis et ptas et ita i factio: sic ē i arte fa
bricatiois inter agere et martellū. verūm minor
ē pncipatio i factio rōe istm qd ē finis. qd si q
dē istm ē agere: i qd facit facti. sic martell' qd ē
agere: i qd facit dantū. i sic martell' ē panis: i qd
ē mort' aīas fabri: sic pñas finitū ē istm pan
is: i qd se ardebit pñtio. qd cū illa facti facit
¶ In magnitudie sapie pncipat de bōi fa
crāmēto. qm ipa pñtis credit de pane carnē ipi
facit: et de vñno sanguinē ipi. et credētia et cū

suā intellectū ad intelligēdū mag' ptatē trima
nā bonitate et magnā duratōis magnā sapie
tiā et magnā volūtatē. et cetera alia formis dīs
Quare credētia quā bñt pñtis: significat fce
mas: et qd bō ē. qd intellect' attingit i forma int
ligēdū. et cū pñtis: i qd credit facti cū verū. et
sic credētia ē lumē qd intellect' scias attingit. Et
i b' pñtis dat cognitō: qd credētia cū scias pñ
tis i factio rōe pncipatōis. qd ē mag' i intellectu
pñtis et i intellectu ipi: qd intelligit facti et verū. et
sic pñtis scias et scias i scias et credētia i fa
crāmēto. Et iste passus ē multū placet: qd lū
dga ē. et significat: qd argumētū et credētia lūno
ipre pñtis et i factio. Et idē i alie facti: et cū
amālis fides carbolice. Adcirco vñtis fctas
pñtis: qd bō intelligere nō pōt: nō credat. Et
q' credētia lumē intelligēdū. ita qd p credētia bō
g' caput vñtis obm. sic pñtis qd acapit facti et ve
rū. et illud obm qd credit: multa alia oba esse
va intelligit. qd sit bonitas magnitudis vñtis
ptas et cetera. Et supradē. ¶ In magni
tudine volūtatē de bō pncipat p facti. qm ma
gna magnitudo volūtatē dei ē: qd vult et i fa
crāmēto ipi. i magna magnitudo ē volūtatē
pñtis: i qd vñtis posita ē ad amādū valde illud fa
crāmēto. Qm ē qd mag' ē i bonitate et alia for
mis: pñtis ē amabile et facti ē: ut pncipatio dei
et bōis sit mag' i volūtatē et volūtatē i ama
re et amare. et ita magna ē nō possit: si facti
nō cēt. De q' ordinam: qd sit facti. ut pnci
no amōis sit magna. ¶ In facti altaris ē rō
p quā de dei et bōis sit i mag' pncipatōis. qm
magna tē ē ipi: qd ipse sit i celo et i factio. et ma
gna tūcta bñt bōis pñtis: qd facti et vñtis
et nō placet plurib' locis. vñtis i malis et ceteris
i vno eodē ipre. Et de pncipatōis magnitudis
mō vñtis: qd ē mō ipa et pñtis: qd nō possit sine
factio. qd ē bñtis pncipatōis magnitudis vñtis
¶ In cū de vñtis sit i malis facti illi pñtis
ten: qd sit i mortali pco: et facti facti. i idē ē
et alio bōis: qd facti recipiūt et sunt i mortali
pco. ¶ In magnitudie vñtis scias ipa et bō
pncipat i factio. qm i illo mag' ē pncipatio mō
vñtis et vñtis i b': qd vñtis sapior i se vñtis i
ferior multiplicat i magnitudie bonitatis po
tentialis et alia. i qd facit et verū: qd pñtis vñ
i factio tūcta vñtis ē corp' mēti. Et b' ē mag'
miraculū vñtis. qd vñtis sit corp' ipi et aliud cor
p' pñtis. et qd corp' ipi et corp' pñtis sit agere i
vno corpe qd ē facti. Et qd ē nō possit i sui

Partis mōis

[illegible]

Exordation.

Ita bla dei trinitate credimus. & ostendimus re
haros ibale no accitale. Obale. i. q. pi
pducit filiu de sua essu. & de tota. no de pte.
qm pso no pot est i bla finitia. & ita. ydaro
lano reale & ibal sine aliq accite. Et i de re da
toe acmte spiratois & passue. Et filio mdo
rdatois bal & die im pte & filiu: q. sui boue
Silla rdano no sciat p aliq sensu. qm mlt
e ua ferat: q. nulli sensu ipaz attige: & pot qz
llecce ipaz attige i spe: qm multiplicat & re
latioe: & accital consideratio. ita q. si p no est:
me filiu. & c. Et cu qre rdano ibal e noia: e
q. marti. sibi filiu de sua bla & de suis accitib
sciat. Ita quilla rfo vnu pede tenet i pte & i
fio. Et b. e. f. m. q. d. m. i. brachis arboris
ad vegetal. & sciat. Et q. marti. gnat filiu
sui de suis accitib: sic faber q. de accitib: ferri
fa accitio dau: no remat rfo m. martu & su
us filiu accitit. ydaro illa rfo e implicata.
vna e bal & real. alia e accital. real. & c. e. lbe
tional i llecce multiplicata: & q. ipaz idelligi.
& sui idelligere iduri i sua sp. fantastica. que e i
accitio rdationis.

Be action & passion.

In bsa dei imitate nō credum? nec affir-
mam? actionē neq; passionē acōntem
qm̄ acōis nō pōtēt i pōlicōis q̄ ē eterna ⁊ iſu-
rita. verūm actōes credum? ⁊ passiōis i bō p-
ſonīs ſolacōis dīcīm? q̄ pī ē agōis? p dū

[illegible]

Exhibim.

In bsa trinitate dei no credim? negat as-
firmam? bñm cñta fit? qd bñ fit acco? q
dñs pur? ac? emido? a gēdo? sñ sua magni-
tudo bonitat? i qd ē cūstere etērnū? i sua magni-
tudo bonitat? i qd ē op? etērnū? i idē ē te alio for-
mā dñs. qd pōt ē sñ suam magnitudinē. qd ē
qd etērnalē? i sñm i gñādo sñm etērnalē? i
sñm. Et idē ē te dō spū. qd etērnalē? i sñm etē
pōt etērnū. qd dñs i bsa te trinitatē sñi sñ ē
bñ ē tērnū nō pōt ēte creaturē qd creaturā illo bñ
tate suatū? pur? ipas creaturē. qm anq? ip?
sñs creaturē? suatū idē ē sñs sapia. qd idē idē
elud nō erat sñm te. Et erat sñm idē idē? qd
pōt ēte? qd pñs ēēte creaturē. sñ nō erat nñ
pñs idē idē? tē? vñ. Et i spēcūlo? i qd ē bñ
quā pñs figurā dñs i sñs accipit. vñ figurā
dñs ē te castit. i etērnā sñpā i ps spēcūl. ita
te anq? pñs te creaturē? sñs sapia qd ē formā vñ
ēd i sñb? creaturās vñtūras attitit. i bñ ac-
luter i nō bñm alē. Et i bñ passū erat aristotē
ē te qd pñs qd affirmatū mādū ēte etērnū vñ
otio bñm alē? tē nō ēt. i qd opōtādo etērnū
actualē ēt i mūdo. nō ēt. bñ qd credebāt bñm alē
mādū creatū fuisse ē pur? ac? sapie te qd accipie
bat etē? vñtūra erat. Et i bñ pñs recepta spēcū
vñs erat ad accipiedū formā? anq? ēēte qd sap-
ere nō pōt ē carni nñlē. sñ sapia te pōt ē? face.
qñ sua bñ? sñ pñs ēt i vno paro cñta cñmā
i attēdo? i bñ qd ē mra te ē terra.

2000年10月

In trinitate dei nō ē sicut ita sit: q' de nō sit corp' nec aliq' nā corporis. qm' ens i finitū ē entitate nō pōt ēē corp'. cū ita sit: q' cor' p' nō pōt ēē sine lōgo amplo r' pfūdo nec sine figura circulari vī q' d' r' gulari aut triāgulari. s' nullū istos cadere pōt i finitate. Et nō male fecerūt illi pbi antiq' r' ad huc aliq' moderni sara cen: p' q' sūt corp' se q' d' cō: q' negauerūt: q' de' sit extra firmamētū eār nec intra. s' pōt r' v' tūsc r' sic de alijs formis. Et b' negauerūt: q' affir mare tūebāt: q' de' foret corp' s' eār eēt itra r' extra. sic ignis q' ē corp' suppositio q' sit itra car merā r' extra. q' sic de' isūuē: s' p' eternitatē: i q' ē t' p' mūdū r' motus firmamētū: r' illa ē extra: i q' mūd' nō ē etern'. s' ē p'ncipal': r' eternitas ē i tra mūdū: qm' nō ē ens diuisibilis: ita eternitas dā finita ē itra mūdū r' extra. q' uis ita sit: q' n' sit corp'. Et ista eternitas oīa r' spūal' ē eē q' est p' de' de' scīpo. p' dūc' filiū. r' de' p' ē r' filio enī spūal' scō. Quare sit q' ē creatura ē spēd' r' similitudo: i q' b' uan' intellect' accipit mō' d' q' p' d' cō dīcūt i eē q' sūt i similitudine sitūatōis. sic p' q' ē i eē sic ge nerās r' spirās r' fil' sic g'at' r' i spirās r' spūs scō sic spūat'. Et idē ē de eē q' ē p' vnu mō' p' r' p' d' fil' r' p' d' spūal'. r' ipa remanet idīfīca i s' c' p' d' q' uis i ipa sint p'one. Et istud sp' culū affīrat oīs r' h' ē creatura ita disposita r' ordīata: q' intellect' b' uan' p' illā videre pōt mō' cōtue r' p' sonap' dīap'. r' sic de alijs formis dīs. Sic i oīa bonitate i q' ē p' bonificās r' fil' b' o' nificā: r' bonificā bīl' r' spūal' filr. r' bonificāre q' d' ē i nī p' r' r' filiū: ē p' mō' g' uandū. r' i nī p' r' r' filiū r' spūs s' p' mō' spīrādū. S' b' intellectus b' uan' i' d' lūgere nō possz s' i nī nō eēt. q' d' i' s' t' r' ita necessariū ad i' d' lūgēdū mō' p' sonap': sic eo lor ē necessariū ad ima g' uandū coloratū.

De tempore.

In trinitate dei nō ē t' p' cū ita sit. q' t' p' s nō possit ēē sine p' r' i motu rep' motap' r' p'ncipiatap' q' t' p' s ē i' s' t' r' e' t' a' n' i. Et et q' p' s' i' lū g' uat de eternitate i q' de' scīpo (q' ē eternitas) spūs g' uat. r' idē ē de p' r' r' filio. q' de' scīp' q' sūt eternitas spūs s' p' r' r' filio. Quare sic faber q' fac clauū de ferro apz facit nō pōt de ligno: possz spūs fac de ferro ita r' multomēd' p' dūc' de etnitate eār r' nāl' r' b' al' nō pōt ēē de t' p' r' nec de aliq' nā t' p' r' s: cū t' p' r' p' dūc' s' i' t de eternitate r' eter nitate. Et iō sara cenī r' iudē i' d' lūgē facitū: q' ne g'at' i deo trinitatē. qm' si trinitatē i deo affīrma r' e' d' d' e' t' affīrma r' t' p' r' i' p' o' r' negare eternit

tatē. Et i b' passu pōt bō cognoscere: quō b' u man' intellect' ch' u' s' t' a' n' o' p' ē alioz q' intellect' ali ap' secta p' i' d' lūgēdō i deo op'atōes p' dūc' t' r' p' dūc' t' a' s' i' n' e' t' p' r' e' r' i' n' e' m' o' u' v' n' i' t' a' l' t' e' r' i' t'.

De loco.

In trinitate dei nō ē loc'. cū ita sit: q' loc' esse nō pōt nisi i enab' finitis. Sic ampulla: q' ē loc' vīn' r' camera q' ē loc' bōis: q' stat i illa. et sic de loco ē q' d' ē i arbore d' alī. Quare lo c' nō pōt ēē i s' b' o' i' n' f' i' n' i' t' o' e' t' e' r' n' o' . s' i' c' ē d' p' r' i' q' i' s' u' m' e' t' i' e' t' e' r' n' i' t' a' t' e' s' i' n' e' lōgo amplo r' pfūdo r' s' i' m' o' i' n' a' l' o' c' o' . Et de toto scīpo p' dūc' filiū. q' ē p' d' i' v' n' o' l' o' c' o' nō pōt ēē nec fil' i' a' . q' c' e' n' t' s' u' p' o' s' i' t' a' f' i' n' i' t' a' s' i' p' i' e' c' e' t' i' v' n' o' l' o' c' o' r' f' i' l' i' i' a' . n' e' c' f' i' l' i' p' d' u' c' t' e' t' d' e' c' e' p' s' i' s' . q' ē e' n' s' i' n' f' i' n' i' t' i' e' t' e' r' n' i' t' a' t' e' n' e' d' e' t' o' t' o' p' i' e' . Et idē ē de spūal' s' o' z' i' n' f' i' n' i' t' e' s' i' n' e' q' r' i' t' a' t' e' (s' i' n' e' q' l' o' c' i' t' e' nō pōt) e' t' i' t' d' e' p' i' e' r' f' i' l' i' o' . r' e' t' i' p' i' e' r' f' i' l' i' o' . v' t' e' t' e' a' t' i' i' n' f' i' n' i' t' a' t' e' . r' e' t' i' t' s' e' p' s' o' v' t' s' i' i' n' f' i' n' i' t' u' s' . Et ita nullo mō' i' oīa trinitate loc' ēē pōt. Quare sara cenī r' iudē i' d' lūgē m' a' l' e' f' a' c' i' u' r' o' p' u' n' i' o' n' ē b' i' t' : q' c' h' u' s' t' i' a' m' e' t' e' d' a' t' : q' p' s' i' t' i' v' n' o' l' o' c' o' r' f' i' l' i' i' a' r' i' p' s' s' e' t' i' a' . qm' e' d' u' c' t' : q' oīa q' d' f' i' c' i' a' s' i' t' r' e' q' u' i' r' a' t' l' o' c' a' d' i' f' f' i' c' i' a' s' i' c' bō arb'or m' a' r' t' i' n' i' r' f' i' l' i' u' s' . Et i b' q' d' d' i' c' t' : q' p' i' ē i' f' i' l' i' o' r' f' i' l' i' i' p' i' e' r' s' i' c' d' e' s' c' o' p' i' u' : nō s' e' q' : q' d' i' c' t' : q' v' n' a' p' a' s' i' t' i' a' . cū ita sit: q' p'one die non sint p'ces. qm' p' s' nō cadit i i' n' f' i' n' i' t' a' t' e' . v' t' d' o' ē . s' p' i' ē i' f' i' l' i' r' f' i' l' i' i' ē i' p' i' e' . r' i' t' a' d' e' s' p' u' s' c' o' . i' t' a' e' t' i' r' r' n' a' l' i' r' . q' v' n' u' s' s' i' t' p' e' c' s' r' n' a' s' . Et d' i' c' t' u' ē d' e' a' c' c' e' n' t' i' b' i' q' b' o' d' a' t' d' o' c' t' r' i' n' a' : qm' bō s' c' i' a' t' i' l' l' a' a' c' c' e' n' d' a' n' e' g' a' r' e' i' s' u' m' a' t' r' i' t' a' t' e' . r' i' p' a' z' e' x' c' u' s' a' r' e' a' b' i' l' l' i' s' a' c' c' e' n' t' i' b' . r' e' n' a' z' qm' bō s' c' i' a' t' m' i' d' e' r' e' a' d' o' b' e' c' t' o' d' e' s' q' s' u' i' t' i' p' a' z' b' e' a' z' t' r' i' n' a' t' ē cū a' c' c' e' n' t' i' b' s' u' p' r' a' d' d' o' s' . Quare s' i' l' i' s' d' o' c' t' r' i' a' b' i' n' pōt a' d' v' i' d' e' dū i' p' i' s' a' c' c' e' n' t' i' b' a' f' f' i' r' m' a' d' o' v' s' n' e' g' a' d' o' i' l' l' a' i' a' l' i' s' c' a' n' o' n' i' b' . Sic i c' a' n' o' n' i' b' e' t' e' r' s' c' r' i' p' t' i' s' r' d' e' p' s' t' i' t' u' t' i' o' n' i' b' . r' s' i' c' d' e' a' l' i' s' . Qm' p' a' p' l' i' c' a' t' o' d' e' s' c' a' n' o' n' i' a' d' . r' . a' c' c' i' n' a' g' i' a' l' i' a' p' o' t' e' n' t' i' u' d' e' t' c' o' g' n' i' t' o' d' e' s' h' i' c' i' i' d' i' c' a' d' o' r' t' a' d' u' o' c' a' t' i' o' a' d' u' o' c' i' o' r' i' a' d' o' i' a' g' e' d' o' r' t' e' r' i' d' e' f' e' n' d' e' d' o' . Et iō d' o' c' t' r' i' a' d' a' t' a' ē: q' p' d' o' ē: q' u' o' bō s' c' i' a' t' v' n' a' i' d' a' z' f' a' c' i' t' e' g' u' a' l' i' b' f' o' r' m' i' s' : a' d' q' s' i' n' r' a' c' a' n' o' n' i' c' a' r' e' d' u' c' a' t' . Et d' e' i' l' l' i' s' q' s' u' t' p' r' i' c' i' a' l' a' i' i' v' i' d' u' s' f' o' r' i' s' c' o' g' n' i' t' o' d' e' s' b' i' c' . Et t' a' l' i' b' e' t' m' u' l' t' i' c' i' t' v' t' v' i' d' o' p' o' t' e' r' e' r' s' i' u' s' o' f' f' i' c' i' a' l' i' t' .

De filio b' arb. ap' l' i' c' i' a' s' .

Ex oīs arboris ap' l' i' c' i' a' s' sūt . 14. ar' i' / culi n' r' f' i' d' a' c' h' u' s' t' i' a' n' e' . v' s' c' r' e' d' e' r' e' a' f' f' i' r' m' a' r' e' v' nū d' a' p' a' t' r' e' f' i' l' iū s' p' s' i' c' r' e' a' t' o' r' e' r' e' c' r' e' a' t' o' r' e' r' e' g' l' o' r' i' f' i' c' a' t' o' r' e' z' . 3. m' . 7. ar' b' u' l' i' p' d' a' p' t' u' n' i' t' a' d' d' e' i' n' a' t' e' . r' a' l' i' q' . 7.

finis hinc vni p[er]sonar[um]

ois finis cōfinis. Quod aut finē p[re]cedēs rei et
finis ad q[ui]d. q[ui] sit finis infinitas pateri b[on]i per
b[on]ū q[uo]d p[ro]bat[ur] ē de sūma bōitate rē. q[ui] infinite nō
possit ēē sine fine. q[ui] bōitas ēēt oclōsa nālī. et
nō ēēt rō magnitudinis: q[ui] ēēt bōa sua infinitas.
et sic de cōnitate et c[on]s[ist]entia. q[uo]d ē ipossib[ile]. g[ra]t[ia]. Si
nulla cōcordātia sit infinita: ois cōcordātia ē finita
nō cōcordat g[ra]t[ia] sūma bōitas et ī infinitate. q[uo]d ē i
pos[si]b[ile]. q[ui] iā nō ēēt infiniti ī b[on]itate et ī amabilita
te et c[on]s[ist]entia. Et g[ra]t[ia] vna cōcordātia infinita. Si nulla
cōlitas ē infinita: omnis cōlitas ē finita. nō sūt g[ra]t[ia]
sūma bōitas et c[on]s[ist]entia. cōlitas infinite et sic sūt aliq[ui] finitē
et nō infinite. q[uo]d ē ipossib[ile]. Et g[ra]t[ia] vna cōlitas ī
finita: per quā oēs forme antedictę sūt infinite.

q[uo]d vno sit.

Quod de sit. p[er] vānōes p[ro]bare volan[tes]
ī hūc modū. Si de cōsū ēē ē bonum et
magis et eternū cū ita sit: q[uo]d p[ro]sideram[us] deū esse
p[re]fātū bōitate magnitudinis et duratiōis. Et si de
us nō ē sua p[ro]prio et mala et magnitudo eterna
mala. q[ui]n de n[on] q[ui] sūt sic erit. vñ se: q[uo]d magni
tudo mali ē eterna: si de nō ēē sic seq[ui]t[ur] p[ro]p[ri]um
vs: q[uo]d de ēē magnitudo bōi cōn[ist]entia. o[mn]i g[ra]t[ia] deū
sit de n[on] cōnitate. q[ui] magnitudo maior ēēt p[ro]p[ri]o
dātia cū bōitate ī duratiōe: q[uo]d cū malicia. q[ui] p[ro]p[ri]o
nātō ī duratiō sūt d[omi]na ī duratiō et esse b[on]it[ati]o
cōcordātia et magnitudo et bōitas b[on]it[ati]o p[ro]p[ri]o
tā cū esse. et p[ro]p[ri]o q[uo]d est d[omi]na magnitudinis: et
malicia d[omi]na bōitate: cōcordātia b[on]it[ati]o cū nō cōp[ar]a
bātū ē g[ra]t[ia] deū ēē. Si de de: p[ro]p[ri]o de possibilitate
q[uo]d de ipossibilitate ī cōnitate magnitudinis et
bōitate. Et si de nō ēē est d[omi]na. q[ui]n ī p[ro]p[ri]o q[uo]d
de nō sit: o[mn]i de n[on] cōnitate esse cōnitate: q[ui]n si cōn
tas nō esset b[on]i q[ui] est: p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o ēē. q[uo]d est
ipossib[ile]: q[uo]d aliq[ui] s[on]a scāp[er] p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o poss[et]
quoniam si scāp[er] p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o et p[ro]du
cere: esset sua potentia ī aliquo s[on]o. q[uo]d ias
p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o. et sic multiplicare ē d[omi]no. q[uo]d esset ali
q[uo]d et nō ēē. q[uo]d d[omi]no est ipossib[ile]. Et g[ra]t[ia] cōn
tas de n[on] cōnitate. q[uo]d cōnitate ē maior possibilitas
magnitudinis bōitate: si de est: q[ui]n si de est cōn
tas: p[ro]p[ri]o esse infinita ī magnitudine bōitate: cōn
te illa cōnitate. et si de nō ēē nō potest esse in
finita ī magnitudine bōitate: et sic magnitudo
et cōnitas maiores b[on]it[ati]o cōcordātia cū ipossib[ile]
bōi q[ui] cū possibilitate cōnitate illa possib[ile] ī acta
p[ro]p[ri]o. q[uo]d q[uo]d maior cōcordātia est ipossib[ile]
et magnitudo et cōnitas non habeant cō
cordātiā cū malicia et ipossibilitate et q[ui]

habēt cōcordātiā cū bōitate: et cū bōno
possit et possib[ile]: vt ita loq[ui]t[ur]. ē g[ra]t[ia] de n[on] cōnitate
Si de de: v[er]itas est ī maior realitate bōitate
magnitudinis et cōnitate. et si de nō ēē ī minoritate
et falsitas ī maioritate op[er]onis et falsitate ī p[ro]p[ri]o
ī q[uo]d p[ro]siderat cōnitate: q[uo]d ē infinita bōitas ī agnitu
do cōnitas. Et hoc p[ro]siderano ē falsa et ē maior
q[uo]d realitas magnitudinis et bōitate: q[uo]d sūt infinite
ī cōnitate. Et ita cōnitas maior ēēt cōcordātia
cū magnitudine bōitate cū falsitate ī fantasia
quā hūan[us] intellect[us] accipit: et q[uo]d nō ē de ēē cōnita
tas nec ē falsitas: q[uo]d cū magnitudine bōitate real.
q[uo]d ē v[er]itas et s[on]a. Et tal cōcordātia ē ipossib[ile].
quā ipossibilitate p[ro]p[ri]o q[uo]d de de necessitate
Si de de: sūa ēē ē amabile et si nō ēē odibile.
Et b[on]i q[ui] ī amabilitate magnitudo bōitate et
cōnitas b[on]it[ati]o cōcordātiā. et si de nō ēē sūa ēē a
mabile nō ēē possib[ile] nō ēē nec ēē p[ro]p[ri]o. et amabile
b[on]i: p[ro]p[ri]o q[uo]d nō p[ro]p[ri]o ēē. cū ita sit: q[uo]d v[er]itas nālī sit a
mabile. Seq[ui]t[ur] g[ra]t[ia] si de nō ēē: q[uo]d sua p[ro]prio sit a
mabilis et sūa ēē sit odibile. et q[uo]d amare sit b[on]i
et magnū. et odire s[on]a. Et si sequit[ur] nālī: q[uo]d m[or]
ta bona magis sit amabilia q[uo]d maiora: et q[uo]d bo
nū ē odibile et malū amabile. et q[uo]d maiora ma
la magis sunt amabilia q[uo]d minora. Et b[on]i cōm
p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o: ēē q[uo]d p[ro]p[ri]o ēē b[on]i et ī rōg[us] nālī. Et si
g[ra]t[ia] de de necessitate. q[uo]d si nō ēē: cōnitate ante
dicta sequer[et] q[uo]d esset nō possunt. Si de de nō
ēē nō ē finis aliquid rei aliq[ui] s[on]a. finis m[or]t[is]
accidit. finis vocam[us] p[ro]p[ri]o cōnitate sine aliq[ui] de de
cōnitate. q[ui]n si de nō ēē finis p[ro]p[ri]o ī actib[us] p[ro]p[ri]o et p[ro]
p[ri]o p[ro]p[ri]o. Si finis ignis q[uo]d p[ro]p[ri]o ī cale
facere et finis vegetatiue ī vegetare et sensitiue
ī sentire et imaginatiue ī imaginari et ratiōis
tue ī recolere intelligere et amare. Et finis ar
boris morales consistit ī virtutificare et arbo
ris imperialis ī iudicare. et idem de arbore a
postolicali. Et finis solis consistit ī lucere. et si
nō finis firmamenti ī mouere. Et sic de alijs tan
tum: q[uo]d operari est finis et non operatum. Et
est ī principio et medio et finem. Que quidem
cōnitate sunt vacua rebus substantialibus. et ple
na sunt rebus accidentibus. que sunt finis.
Et ideo dicunt aliqui philosophi antiqui: q[uo]d
oportet: q[uo]d generatio corruptio et putrefactio
sunt principia eterna et generalia. vt operatio
ta sit eterna. Idcirco dicunt: q[uo]d oportet: q[uo]d ali
que forme veteres veniant ī priuationem et
corruptionem: vt forme noue veniant p[er] p[ro]p[ri]o

finis

finis p[ro]p[ri]o de de p[ro]p[ri]o

finis a n[on] q[ui] p[ro]p[ri]o

sint i actū 7 postmo^o i puatōes 7 corruptōes. 7
b^o cūali gūando 7 cūapēdo. Alii seq^o q^o si
nec enūi sint glare corripit 7 puari. 7 q^o sunt
mag^o i puatōe q^o i cētē puatio finis rep^o q^o sit.
7 cētē bēt ad illū finē q^o ē suū 7 nū. 7 i illo qētē
bēt. Et b^o ē ipso^o 7 5 cursū nālē. q^o qdē i possibitū
tas cētē possibilis si dē nō ē. S3 q^o dē: 3 uas
ē vs opatio ē vt sit opati. vs accūs ē vt lba sit
q^o ē finis 7 2 plemēti acētis: qdē illa bēt qētē
Sic fortices 7 martell^o q^o qētē bēt i dauo 7 da
u^o i possib^o q^o 3 uigut. 7 postes suū finem bēt i
manu. Et idē ē tē ignē i q^o calor: bēt qētē cale
facto. 7 vegetare i vegetato 7 cētre i lba scēta
7 imaginari i imaginato 7 i intelligere recolere 7
amari i lba recolta itellecta 7 amata 7 bñifica
rei bōie vmofo 7 iudicare i iusticia 7 i iusticia i
pace 7 pati cēdo iustitiam bōib^o ad cognos
cēdū dūi recolēdū 7 amādū 7 ad cūdū dūi vta
7 ad albi 7 ad remanēdū cū eo cēnalit 7 ad re
cēpēdū ab eo gliaz. deo cētre p bōies recoltio
itellecto 7 amato. q^o sit. 3 forme finis 7 2 plemē
ta ois enūi creatoz. Et ita seq^o si dē: q^o p^o 7
mē enūi ē bēt ad finē. 7 illū finē attēgūt. 7 i il
lo qētē bēt. Et si dē nō ē pēda i cōueniēcia scētū
q^o cētē nō pūt ē cursū nālē nec ē ē cursū supranā
lē. cū ita sit: q^o si dē nō ē nullū enūi ē supra cursū
lē. qdē si cētē nō ē cētē cētē siue illū rei: q^o cētē
sic cētē aliqd 7 nō cētē aliqd. quod ē impossibile
De vnitatē dē.

Sic dē vnitatē bonē p bōiitatē 7 magn^o
p magnitudinē cētū 7 cēnitatē 7 potēs
p potētatē rēata o3 q^o sit vni^o vnitatē. qm si
nō cēt vni^o vnitatē: cēt a^o foie maiores i deo
q^o vnitatē. 7 cēt vnitatē i deo i mīozitatē. q^o ē cū
p p nō cēt. Et sic vnitatē dē nō cēt dē nec nā illū
us. qd si sic dē cēt mīoz p vnitatē. q^o mīozitas
cēt inala 7 bōiitatē 7 pua 3 magnitudinē 7 p
uano 3 cēnitatē 7 magnitudē 7 pte. 7 sic dē al
is. qd ē ipso^o 7 q^o i deo sit pteas v^o defect^o cū ip
se sit pua 7 cōdāna 7 2 plemēti. Et g^o dē vni^o
p vnitatē 7 pteas duob^o modis. vni^o q^o sit vni^o
sic martini: q^o ē vni^o 7 cētū q^o ē vni^o. vs vna lba
Al^o mod^o q^o nō sint plures vni^o 7 vni^o. sic
vni^o vni luna vni^o ignis. Et p hōs duos mo
dos vnitatē ē dē vni^o pte. sine q^o b^o vnitatē nō
pos^o cēt nō deo: q^o cēt vni^o pte. Et g^o dē vni^o
vni^o 7 nō ptes vni^o. q^o B^o deo pteas sapia 7 volū
tas sūt vni^o idē nūo. qd si nō opozter: q^o i deo
cēt accūs ita q^o pteas nō cēt pteas sapies nec
amata v^o amas nec sapia potēs p scipiaz nec

amata nec volūtas p scmetipiaz potēs nec sa
pies. qm pteas p sapiaz cēt itellecta v^o itellect^o
7 p volūtatē amata v^o amas. 7 sapia itellecte
posset p pteatē 7 amare p volūtatē. 7 volūntas
posset amare p pteatē 7 itellectare p sapiaz. non
aut p pteas. Sic ac^o q^o nō pot ē calid^o p fēitē
ip^o 7 3 p ignē 7 sic ignis q^o nō pot ē sic^o p se 7
p tra. S3 g^o q^o i deo sua pteas sapia 7 volūtas
sint vni^o idē nūo. vt i ipo nō sit accūs nec pul
tas magnitudis bōiatis platis sapie neq^o vo
lūtatē. Et g^o vni^o dē 7 nō ptes. qm pos^o in
deo pteas sapia 7 volūtas sūt vni^o idē nūo: pot
cēt p potētatē si volūtas sua vult 7 pot scire
sua sapia p volūtatē 7 debet volūtas velle
pos^o pot cēt. qm magnit^o ē sue volūtatē
testat^o 7 sapie 7 sapie 7 sapie ē vni^o dē 7 nō pla
res. 7 si sint plures 7 nō vnus tñ^o volūtas cēt
3 magnitudies sue bōiatis potēstat^o 7 sapie. Et
idē ē de sua sapia: q^o sit 3 magnitudinē bōiatis
sue pteas suimet 7 sue volūtatē. Et idē ē de pte
q^o pot 3 magnitudinē bōiatis suimet sapie 7 vo
lūtatē. 7 b^o ē i possibile: q^o i deo sit aliq^o forma 3
scipiaz v^o 3 aliā. verūm nō vici^o: q^o i deo sint
plures forme vni^o forma 3 ita nō oio 3 o3 3
rationes q^o sūt i deo: foras vocā^o. pb atūē g^o q^o
sit vni^o dē 7 nō ptes vni^o. q^o S3 q^o bōiatis dē sit
ita magna q^o maior cēt nō pot qm si posset esse
maior: cēt mag^o i p^o 7 pua i actū. q^o qdē pūtas
cēt 3 magnitudinē 7 3 bōiitatē 7 3 alias foras
qd ē i possibile. ē g^o dē bōiatis dē ita magna: q^o ma
ior cēt nō pot. et maior bōiatis: q^o pot cēt ē q^o sit
vna q^o sit dē ita: q^o al^o dē aliā bōiitatē nō bēt:
vt bōiatis sit i finitā i magnitudinē. q^o i finitās ē:
q^o sit vna 7 nō ptes. vciūm hō bonē ē 7 cētū
ē bon^o. nec bōiatis aliorū illoz ē 3 magnitudi
nē bōiatis rei: pos^o ipa ē i finitā 7 ē dē 7 bōi
tates cētū q^o sūt cētū: sūt finitē. Et g^o vni^o dē
tantum^o 7 nō ptes vni^o magnitudo sue bōiatis
sit i finitā. Et idē ē de sua cētētatē eternitatē
et potētatē: q^o nō possent cēt i finitē forme: si cēt
ptes vni^o. q^o S3 cēt ptes vni^o vni^o pte fūssicere
nō pos^o: q^o cēt finis suaz formaz. sic bonitas
vni^o dē q^o nō pos^o bē qētē lba magnitudie q^o
cēt finitā 7 finitā i b^o q^o cēt aliq^o magnitudo:
q^o cēt al^o dē. 7 idē de magnitudinē q^o qētē bē nō
pos^o i bonitate: pos^o a^o bōiatis cētū q^o cēt dē.
7 ita null^o dē finē suū bēt i scēpo nec i a^o. qm si
i alio haberet: nō esset dēus. essent ergo forme
cūsubit dē vacare finē suo quod cēt i possib^o v
le. Et ergo vni^o dē 7 nō plures vni^o q^o q^o libet

mag^o 7 mag^o 7 mag^o

snap forma p quietat: qñ forma l'ipo emite in
finita: l'ipo finito emite: r'pleto sine oi defectu
¶ Si sunt plures di: plures sūt cñitates. r' qñ
eternitas ē dñ. r' sic qñ dñ finit' ē p cñitate: o3
qñ sit finit' p cñitate. cū ita sit: qñ deo cñitas
r' cñitas sūt eñles i seipsis r' i magnitudine bo
nitatis pñas: r' aliap. qñ b' ē nō possit: si cñt
plres di. qñ cñitas ē maior: qñ cñitas mag
nitudo. qñ magnitudo tāgeter magnitudinē al
ter' pñ. r' b' ē qñ dñ rectitudines: qñ sūt sūtū r'
teosū antrosū retrosū detrosū r' sinistrosū
i qñ magnitudines pñaret sibi luxē. sic recti
tudines vñs corporis: qñ obui sibi iuncē cū re
ctitudinib' alter' corporis. r' ita qñ dñ b' ē s' b' s'
finitatē vñs ad vñū locū: r' nō cñnderet se ad
pñ. qñ pñderet: qñ vñs dñ ē i a' sic pñ i pñ. ita
qñ sūtū nō seqret. qñ ē l'po: r' i magnitudinē
bonitatis cñitatis r' iustitias: r' cñ cñsū nā
lē. Est g' vñs dñ nō plures. ¶ Robanū?
g' p' articū. vñs vñs dñ ē: r' nō plres. ¶ De
cñsū articū ē credere r' affirmare pñs. ¶ Et nō
articū ē credere r' affirmare sūtū. Quārt' arti
cul' ē credere r' affirmare sps s'. Et hos. 3. arti
culos pñare volum' pñadū mñatē. quā pñat
lēdūm pñadūm. ¶ Pñadūm mod' ē ad pñadū mñatē:
pñare i deo pluralitatē pluriū rep. Secūdu' mo
d' ē pñare qñ ille plures res sint pñone. qñ sūt
pñtates. ita qñ vñs sit pñat' pñtas. a' filial'.
r' a' passiva spirabilitas. qñ nō ē pñare: qñ deo
sint. 3. pñone. ita qñ nō sint plres n3 pauciores.

De pluralitate dei.

Dē ē vñs. r' ē bon' magn' cñs potēs r' c.
Cū sic dñ se b' ē ad itelligere pñas r'
ad amare p volūtatē: sic se b' ē ad vñre p vñi
tatē r' ad bonificare pñatē: r' ad magnifi
care p magnitudinē: r' ad cñficare p cñitatē
r' ad possiccare p pñatē. Est b' ita ē o3: vt sapi
entia r' volūtas mag' se nō hñnt ad finē qñ vñi
tas bonitas magnitudo cñitas r' pñas. De
g' se b' ē ad vñre p vñitatē ita: qñ vñū pducit
qñ im' sit vñs: qñ nō sit al'. vt vñitas sit ita rō v
ni: qñ pducit vñū: sic bonitas ē rō bono: qñ p
ducit bō. r' volūtas ē rō amanti: qñ pducit a
matū. r' sapia ē rō itelligē: qñ pducit itellēti
De qñ ē vñs nō pōt seips' pducē v3 suā vñita
tē. qñ nullū ens seips' pducē pōt. Et qñ o3: qñ
pducit vñū vt vñitas sit rō fini sūtū pñs: o3 qñ sit
vñs dñ: qñ pducit vñū dñ ita: qñ vñs sit pducēs
r' al' sit pduc'. r' qñ vñs sit de vño: r' qñ de am

bob' sit vñre. ita qñ b' rōc vñitas sint tria cō
creta de sua ēē r' nā. r' oia tria vna ēē r' vna nā
r' nō plres cñtē nec nē vt vñitas sit mag'. r' i
lla tria sūt vñitas vñib' r' vñire. ¶ O3 qñ deo nec
sitatē: qñ in illa sit vñitudo. im' qñ vñū nō sit a
liud. sine qñ vñitudo vñitas nō possit ēē rō vñi
qñ pducit vñū. r' cēt oiof'a: r' p illa3 nō seqret
aliqd i sua ēē nec de sua ēē r' nā. r' cēt pua i seip
sa r' mag' i creaturis i qñ? ē rō vñi creaturē: qñ
pducit aliā creaturā p mō' gñ anōis r' l' curā
nālē. sic martin': qñ ē vñs. cui vñitas dñ ē rō:
qñ pñū pducit. qñ ē vñs i seips'. o3 g' qñ vñitas
dñ qñ nō pōt ēē maior: rō ali' qñ i semetipsa: sit rō
i suamet ēē vñi deo: qñ pducit vñū dñ. ¶ Po
batū ē g' qñ deo pluralitas sit de necessitate ē
magnitudinē vñitatis r' sue bonitatis cñitatis
pñatis sapie volūtat' vñitatis vñitatis r' gñic. ¶ De
vñitas maior ē i magnitudinē bonitatis r' po
tēstatis p cñstere r' agere qñ p cñstere mñ aut
agere mñ. Sic igitur qñ maior ē p suū ēē r' p suū
calcfacē qñ p suū ēē mñ aut p suū calcfacē mñ. r'
qñ nō ēē b': qñ ē. Est g' vñitas dñ maior i ma
gnitudinē bonitatis cñitatis r' pñatis p cñstere
r' agere qñ nō ēē p vñū mñ. Et qñ o3: qñ illa sit
maior magnitudo bonitatis cñitatis r' pñatis: qñ
possit ēē o3 qñ illa sit b': qñ ē r' qñ bāt opatō
nē i se vñitū vñib' r' vñire. quā opatō3 o3 bā
nō possit sine vñitudo pluralit'. cū ita sit: qñ oia
ri vñitas nō possit ēē sine vñire. ita qñ vñs nō
sit al'. Sic b' b' qñ nō pōt agere de ferro sic de
vñitate ill' pñs qñ vñire. ita v3 qñ de ferro vñas
clauū faciat aut vñū cultellū vñ plures. Est g'
vñitate dñ pluralitas pluriū ita: qñ vñs nō ē a'.
vt sua vñitas possit ēē mag' p cñstere r' agere.
¶ De ēē dñ vñitate: sic bon' pbonitate vñs
pñitatis. Et qñ pñe i se b' ē agere qñ i seips' bāt
semetips' r' diligit semetips': o3 qñ i seips' bāt
ficare: sic i se b' ē itelligere r' amare. Cū ita sit
itelligere r' amare: vñō dñficare: maior ēē p sa
piētia r' volūtatē i bonitate pñate cñitate r' fine
qñ pñate qñ ē impo'. Est g' i vñitate dñficare
qd i seips' ēē nō pōt sū vñitudo dñficatōis de
i seips' r' dñficare. r' seips' dñficare nō pōt. qñ
i seips' ēē dñitas. sic seips' cñficare nō pōt. cū ita sit
cñs' r' cñitas. O3 de seips' pōt dñitate dñficare
de dñficare p dñficare. ¶ Robanū ē g' qñ deo sit
pluralitas sustētia i dñficatē dñficabili r' dñfi
care cū vñitudo. ¶ De ēē dñ p suū cñstere.
sicut martellus: qui martellus est per suum ex
istēre: et panis qui est panis: quia est deserv

Arb.apostolic

na 1 aq. 1 sic de alijs sibiatis. An sic martell?
 ē: vt sit dau? 1 panis: vt bō ē ipso viuata 1
 maltonel? ē dē: vt sit dē. qm̄ si dē nō ēēt rōe si
 nis/ 1 rōe cūm ēēt i maiori bonitate magni/
 dis etnua(1 p̄lat) sapie volūtat) glie v̄tat) 1 bi
 tans. 1 martell? panis ēēt i maiou magnitu
 dine bonitat) q̄ dē. i q̄ ēēt p mo? cūm dī b̄ qd
 sūt 1 q̄ p eo? cūstere sc̄gret aliqd bonaz. 1 dē
 nō ēēt nisi mī p suoz cūstere 1 q̄ i se nō sc̄gret
 aliqd bō p suū cūstere. 13 i creatur. 1 disposi/
 1 ēēt ad pducēdū magi pua q̄ magna. i q̄ b̄
 ēēt finis i m̄ cūstere. sic finis martelli: q̄ ē in fine
 dau. 1 finis panis i vita bōis. Et b̄ ē ipō: q̄
 aliq̄s finis q̄ nō sit de cē dē: sit finis sue etnūe.
 nec q̄ martell? 1 panis sint i maiori magnitudi
 ne q̄ dē. q̄ ē cāp. Et ḡ i deo etnūa 1 a gētia.
 1 o3: q̄ dē sit ita bonū 1 a magnū p a gētia sic p
 etnūa 1 p etnūa sic p a gētia. Et ḡ dē m̄ dē
 p a gētia sic p cūstere. vñ cū dē sit p cūstere: o3:
 q̄ sit dē p a gētia. v3 p dēficare. ita q̄ deus sit de
 deo: 1 q̄ dēficans sit vt sit dēficat) 1 dēficabil) 1
 dēficare: 1 dēficat) 1 dēficabil): vt sit dēficās et
 dēficare: 1 dēficare vt sit dēficās 1 dēficabil). b̄
 aut ēē nō possz sine pluralitate pluriū. Et ḡ i
 deo pluralitas de nēitate. Et dē ē purā a. 1 ē
 ac p̄m i finite. o3 ḡ: q̄ i illo sit i finite. qm̄ si i
 sua actualitate i finita nō ēēt i finire: sc̄gret i illo
 p̄dicio v3 q̄ ēēt ac i finit) 1 nō i finit). ēēt ac i
 finit) q̄ p mo? cūm dī. ita q̄ sua etnūa nō b̄et i
 minū i cūstere sic i cūstere. i q̄ nō ē finit) p n
 ap̄ me? 1 finis. 1 cūstere finit) i i finire lib̄
 q̄ ip̄s nō b̄et. 1 sic ēēt i finit) 1 finit). q̄re non
 possz ēēt actu i finit). Et ḡ q̄ i finire sit de i fi
 nicit) 1 i finibili: de q̄ b̄ nō possz ēēt absq̄ p̄la
 litate o3 trū. Et cū o3: q̄ si i deo nō ēēt i finire
 bonitatis bonificare: qd ē de bonificat) 1 bo
 nificabil) 1 i cūstare: qd ē de cūsticat) 1 cūstifica
 bil) 1 i posszicare: qd ē de posszicat) 1 posszifi
 cabili) 1 i intelligere: qd ē de intelligēte 1 intelligibi
 li) 1 i velle: qd ē de volūtat) 1 volubili) 1 sic de a
 lijs formis: ēēt bōitas ocofosa i b̄: q̄ nō ēēt bo
 nitas ad i finiedū bō de bono. Et ocofosa sibi
 ēēt mala. Et idē ē de cūstare: q̄ foret ocofosa ad
 i finiedū de cūsticat) 1 cūstificabili). Et ocofosa
 ei ēēt p̄natio i finitatis. Et de p̄late: q̄ ēēt ocofosa
 i q̄ nō ēēt nō ad i finiedū. Et p̄natio ei ēēt
 i posszibilitas posszibil) 1 possz. 1 ides ē de alijs
 formis. Et ḡ de necessitate: q̄ q̄s formaz se
 b̄at ad i finire. vt ip̄o sint ita p̄ ac: sic futi i
 figurare. Et cū: q̄ sint i i finit) 1 i finibili ita ac

q̄m? sic sūt i i finit). 13 b̄ ēē nō possz: si i deo
 nō ēēt plralitas. Et ḡ plralitas i deo de nēitate.

De diuinis p̄p̄atibus.

PRobati ē sup̄a: q̄ i deo sit pluralitas:
 m̄ p̄bare volū: q̄ illa plralitas sit i p̄p̄
 tatib) p̄oalib) v3 i p̄p̄tate p̄nati sūali 1 sp̄a/
 li passibili. Vñ bōitate dei sūt bōificās bōifica/
 bil) 1 bōificat) 1 i magnitudi magnificās mag
 nificabil) 1 magnificare 1 i cūstare cūsticat) e
 cūstificabil) 1 cūstificare 1 i sua p̄fate posszicat) s
 posszificabil) 1 posszicare 1 i sapia intelligēs i
 intelligibil) 1 intelligere 1 i volūtatē amāns amabil)
 1 amare. 1 sic de ceteris dignitatib) dē. Et hoc
 o3 ē de necessitate. vt ip̄e dignitates nō sint o
 ciofosa 1 q̄ i seip̄s sūb hēant p̄p̄mētū. sic i intelli
 gere dē: qd bō ē o3 p bonitatē 1 de bonitate 1
 de magnitudine. rōe o3: q̄ sit mag). Et idē ē
 de cūstare. rōe o3 ē etnūa 1 de cūstare. 1 idē ē de in
 telligere. qd o3 ē p sapiāz 1 de sapia. 1 sic de a/
 mare. qd o3 ē de volūtatē. Et si b̄ ita nō ēēt: m̄
 intelligere dē nō ēēt mag) i bonitate nec de boni
 tate. 1 sic de magnitudine 1 ceteris. Et q̄ intellige
 re ē mag) o3 q̄ intelligēs sit mag) 1 intelligibil)
 mag). 1 q̄s ita mag): q̄ nō possz ēēt maior
 neq̄ medio: neq̄ p̄ cūstare. 1 sic de alijs. Et ḡ:
 q̄ intelligēs sit p̄ i intelligibil) sit filii. ita q̄ dē i
 intelligēs seip̄s pducit ita mag) intelligere i semet
 ip̄o: q̄ sc̄gret ip̄o intellect) q̄ sit de ēēt intelligēs.
 1 q̄ intelligēs 1 intellect) sint intelligere cūstare. 1 q̄
 dūstano remaneant i intelligēte 1 intellectū. 1 q̄
 sit de p̄e 1 filio. 1 o3 q̄ sit p̄ns 1 filii. q̄ o3 q̄ i/
 tellēct) sit de intelligēte: vt intelligere sit ma). qm̄
 si nō ēēt de ēēt intelligēs: ēēt minor. q̄ qd ē mior
 tas i deitate loci nō b̄et. Et sic martell) ḡnat
 filiu de seip̄o: vocat) v3 p̄: q̄ ḡnat de seip̄o: ita
 de intelligēs q̄ de seip̄o intellectū. pducit) vocat) v3
 p̄. 1 p̄ns intellect) vocat) v3 filii. Et o3: q̄ q̄s
 sit suppositū p̄sona 1 sba. vt magnitudo suffi
 ciat de sapia 1 de bonitate cūstare 1 de p̄fate de
 alijs dignitatib) oib) m̄b). Et Robati q̄ ḡ:
 pluralitas sit de p̄nitate 1 de sūat) dē o3 q̄ plu
 ralitas dei sit amāns amabil) 1 amare 1 i amā
 re amabil) 1 amare 1 p amāte amabilē 1 amāte
 Et m̄ si aliq̄ istaz formaz dēbet: ēēt vacua vna
 aut duab) aut oib) m̄b). Et ḡ pluralitas de a
 mare 1 i amare 1 p amare 1 i amāte amabil) 1
 de amāte amabil) 1 p amāte 1 amabilē. 1 ita
 suffiē magnitudo bonitatis 1 ceteraz formaz
 omnibus tribus. Et ergo: q̄ amans sit pa
 ter 1 amatus sit filius. cūz ita sit: q̄ inter patre

et filius possit esse maior bonitas et magnitudo amoris (quia filius esse patris) quod in aliqua alia supposita: quod non sunt de eodem amore: nec sunt pater et filius. Et quod pater amat filium: et filius amat patrem: quod magnitudo sufficiat ita fortis de seipso: et de bonitate eternitate plateat: et de alijs ipsi amare: quod est in pater et filius: quod illud amare sit ita magnū in oib? dignitatib? et pater oēs dignitates et de oib? dignitatib?: sic sunt pater et filius. Quod ergo amare sit pater et pater et spirabilis: per quā oēs: quod vocet spiritus. Quod erit et producit de pater et filio: pater amat filium et filio pater: et quod amare alium quātū seipsum. Et si ille erit: quod erit de amore pater et filius (quod quod amo re hnt ambo) non est spiritus: non sufficit ei magnitudo bonitatis eternitatis pater et filius dignitatu. et ceteris illis: videlicet minoritatem et puritatem quod est magnitudine. et non est huiusmodi quod est alia forma: quod est impossibile. Et si ille erit spiritus. v. persona pater sine spirabilis et spirata ab amore: quod est spiritalis actus: et pater et filius: vno a oīligit. Quod ergo pluralitas via (quā pbauim?) in maiorem sit ratione: quod potest bonitatis magnitudinis eternitatis et alia. sic in amore: quod amans amabilis et amare: quod sit de sua esse: sit in maiori ratione quod amans amabilis et amare: quod non sit de sua esse. Sic martini? quod denariis diligunt et bonos et delectos carnales. et sic de alijs. Postquam ergo pluralitate dei sit maior ratio amans amabilis et amare: quod amans sit pater et amabilis filius et amare spiritus. et quod oēs. 3. sunt amor et ratio vniuersa ad amantibus amore et ratione sus tēntis: ipse: sic est in suis pater. quod sit et illa esse liter. est quod sustinetur pater et personalium: quod sit pater et unitas filia et spiratio: vti ratio sit magis magnitudine bonitatis et amoris et alia. sic amor et quod non potest esse amans sine amabili: nec amans et amabile sine amare. Et pater in maiorem concordantia bonitatis magnitudinis eternitatis pater et filius et volū tat? et alia quod possit esse pluralitate: vti in pater et filius et filius et personalibus: potest esse in pater et filius et spiritus. quoniam in huiusmodi pater et filio: et de toto huiusmodi bonitate filius et filius non est et nisi erit pater: sic pater et filius: martini? et sue matris: quod non est tunc de marti no: modo de sua matre: nec de toto martino: quoniam non est de eodem esse aeternum: nec est martini? quoniam marti ni? in vno loco: et pater et filius in alio: et deo non est in ta quoniam filius de toto pater et filius et pater et filius et pater de toto suo amare amat suū filium. et filius de toto seip so amat pater et amare de ambobus: et de vna a maiestate. quod est ambo. et ille remanet vna amabili tas. Et id maior concordantia quod possit esse illorum

in magnitudine bonitatis et alia. et huiusmodi non possit: si pluralitas non est pluralitas filiationis et spirationis. Quod ergo dicit pluralitas sit in maiori equitate quod possit esse in vno talium. vti illa maior equitas sufficiat huiusmodi magnitudinis bonitatis eternitatis et alia. Et si ergo maior equitas: quod possit esse in pater et filius et spiritus. sic filius: quod est et tota bonitate pater et tota magnitudine filius. et sic de tota eternitate et de tota platea sapia et voluntate. Decita magis equitas non possit esse nisi in pater et filius: pater glorie filium de toto seipso et de tota sua bonitate magnitudinis eternitatis et alijs. et pater cum filio spirare spiritus: et ceteris sue spirati de tota bonitate ambobus et de tota coram magnitudine ceteris: et ceteris eorum medio ambobus in pater et ambobus. Potest ergo pluralitas dicitur quod requirit suā bonitatem et maiorem equitatem suppositi: sit in equitate paternitatis filiationis et passivae spirationis.

De numero diuini termini.

Probatur: quod si deo sit pluralitas personarum. v. pater et filius et spiritus in vno volū? pater: quod personarum pauciores non possit nec plures in huiusmodi magnitudinis bonitatis eternitatis pater et alia. Et magnitudo bonitatis: quod huiusmodi seipso et de seipso bonificatiui bonificabile et bonificare et magnitudo eternitatis: quod huiusmodi seipso et de seipso eternitatu eternificabile et eternificare. et id est de alijs formis. Et id significatiui: quod personarum diuine sunt. 3. et non plures nec pauciores. quoniam si cent plures: oportet et si formis illud potest superfluum. Sic in bonitate: quod si oportet: quod duos bēt bonificatiuos aut plures et duos bonificabiles aut plures: duo bonificare aut plura. Et non sufficit vni bonificatiui vni bonificabilis vni bonificare. etiam deficiet magnitudo cuiuslibet quod deficiet malum putas cuiuslibet. Et si in bonitate non est nisi vni bonificatiui et quod non est bonificabilis: quod est de seipso bonificare quod est de ambobus non potest esse si in magnitudine bonitatis et deficiet magnitudo. et huiusmodi malum. Sicut ergo bonitate tres et non plures minus. et huiusmodi eternitatis et alijs formis. Et si bonificatiui magnificatiui eternificatiui possit: et intellectus et amor amati. et est pater. Et bonificabilis magnificabilis eternificabilis et intelligibilis et amor amabilis. quod est filius. et quod amore aut arcet spiritus. quod est bonificare magnificare eternificare possit et intelligere. Et est distinctio inter patrem et filium et spiritum sanctum. ita quod amore pater et filius

Er b. apostolič[illegible][illegible]

I fine nō cēt. qm̄ finis nō ēē ap̄l' tme' cēt va-
cia: i q' finē nō bēnt actualē. s; pōlē. ad q' se
bēnt etnalr. 2 illū bē nō possēt. et sic dñcet
magnitudo bonitat; 2 aliāz p̄r me' 2 fini. q' de
sec' ē impossibl'. p quā impossibilitatē pbatū est:
q' nū psonaz m̄i trinitatē 2 sūnt. quā pbatū
de necessitate cū auctō dñi supioris. cū place-
at: q' bōtes de ip̄a cognōdēs bānt. vt p cogni-
tōēz mō ip̄as possint recolare 2 amare. et q' de
ip̄a fide lib' (qui ip̄as nō credūt) cognitio dan
possit. p quā cognitiōē ad suā gl'az valeat p-
uenire. ¶ Robauim' supia b'fāz de trinitatē
quā saraceni 2 iudei ignorāt. 2 credūt: q' chri-
stiani credūt aliā trinitatē: q' sit et p̄b'. et q' b'fē
q' rē. 3. dñi. ¶ Qm̄ dñt: q' christiani credūt: q' tūc
q' icarnatio filij dei fiebat: dia ēē 2 nā scē. 3. p
tes vnde debāt. q' vna ē p̄ a' fil' a' p̄p̄s cōis.
Et aliq' dñt: q' cū maria ē a' p̄s. 2 sic arguūt:
q' christiani sūt i errore. cū ita sit q' cē de sit fī-
nita 2 idiusibīl' 2 imutabil'. Et dñt: q' p̄ sit a' n̄
q' fil'. 2 p̄ 2 fil' a' n̄ q' p̄p̄s cōis. 2 q' vna p̄sōa
sūt i vno loco 2 a' i a'. Et plura a' icōueniēcia
2 impossibilita opponūt 3 christianos. quas op-
positiōēs 2 positiōēs nō facerēt: si b'fāz dei trīta-
tē scēt. quā christiani credūt. Et iō dñs papa
2 cōfrances cardinales bñfacerēt: si tractaret
ordīaret: q' cēnt bōtes scē 2 deuoti ad monēdū
p̄ hū' 2 cōcedūt i ligua arabica siue saraceni-
ca: q' ur̄ ad p̄dicandū saracenis 2 disputandū cū
eis: cōdēdo b'fāz dei trītatiē: quā christiani cre-
dūt: 2 negādo illā trinitatē: quā saraceni credūt
2 dñt: q' christiani credūt. Et p hūc mō possit
dñs papa 2 cōfrē p̄fides catholica exaltare
q' p gladiū scātū cū cōtrollū.

De creatione.

Quā pbatū ē credere 2 affirmare: q' de
sit creator: mūdū. vī ita bñla gñali. p. r.
rōnes pbatūm' 2 ad hūc i b' libro p rōēs. 4. p
babim'. ¶ Et p̄ sic i mūdō ē cñt' sūt due eter-
nitates. cñtūas dei: 2 cñtūas mūdī. vñ sequere-
tur mioritas magnitudinis bōtat; i cñtūate dei.
q' nobilior ē 2 maior sit i sūstigiāz: q' si sūt plu-
res cñtūates. sic vñdē qui nobilior ē 2 maior
sit vñdē: q' si plēs cñtū. Et idē ē de sole. singu-
laritas cū ē rō magnit' dñi siue bōtat; 2 siue
pfectiōis. Et b' idē ē de lūa. q' singlar' ē. 2 de ig-
nī. 2 sic de alijs. sic ē singlaritas regis i vno re-
gno: 2 idē ē i aīa: 2 vñ finitatis corp' martini
sūt eq' 2 sūt scōis. Et q' dñs cñtūas 3 magni-
tudine siue bōtat;: si sūt plures cñtūates. qm̄ p

nat singularitatē siue cñtūatē. q' pbatū ē mala 2
paritas magnitudinis. Et q' hū' 2 actas ē i
possibl'. et de nō sit 3 scipsos de nēitate q' de
m̄i sit cñtū. Et q' mūd' p dei pncipiatē ip̄e.
q' pncipiatē ip̄a illo. nec aliq' al' ip̄s possēt
pncipiare. qm̄ scips pncipiatē siue pncipiatē.
s; b' ē impossibl': q' aliqd cō pncipiet scips. Et
q' de creator: mūdī. ¶ Si mūd' ē cñtū: siue cñtū-
tas ē finis 2 p̄plemētū suaz p̄tū. cū ita sit: q' i
finitū sit finis 2 p̄plemētū finis. Et finitas mūdī
ē infinita: i q' i ip̄e nō ē pncipata: n; b' ē pncipius
mediū neq' finē. siue bōtas ē finita: i q' ē nō
cēdūt i finitē: 2 i q' mūd' ē sūcc' malice q' ē
3 bōtatē. Et idē ē de magnitudie. q' finita ē siue
ip̄a: i q' mūd' finit' ē ardarī. cū ita sit q' de cor-
p' finitū ē o; 3. Et et p̄as mūdī finita: i q' scē
cēdūt i finitū: qd sit de sua cē. Et idē ē de alijs
formis 2 p̄b'. mūdī. q' ocs i se sūt finitē 2 ita i
traq'ritatē: sic linea intra. 2. p̄cta. ¶ Vñm̄ i /
q' cñtūas mūdī ē finita: sūt ocs p̄es gñi /
les sūe mūdī finitē ē finitē. i q' durat sine p̄-
apio mē' 2 fine. Et sic seq' q' bonitas maior ē
i a' q' i scipsa. 2 magnitudo sūt. 2 sic de p̄ate 2
alijs formis. qd ē ip̄e cū sūt nūc. v; q' aliqd
eis sit m̄a 2 nobil' a' q' i scipsa. Et q' pbatū
q' sic forme mūdī sūt terminatē: 2 ita quāda
tē 2 p̄b' ē: ita duratio mūdī terminatē ē i p̄a' 2
fuit i ip̄e. Et q' mūd' creat' nō cñtū. 2 ip̄s cre-
atū vocam': q' nō ē p̄ducit' a' 3 2 m̄chilo.
¶ Si mūd' sit cñtū: magnitudo maior ē b' ē cō-
cordānā cū malicia q' cū bonitate. cū ita sit: q'
magis sit de malo q' de bono: 2 ip̄ fuit 2 cre-
posq' mūd' nō fuit pncipiat'. qm̄ si vñdē dñt
bō' mille aliq' bōtes sūt mali. 2 si vñdē vñat
c. ānis: mille mīlia crūi 2 p̄atōē 2 p̄. Et si in
hac vita hāt vñū placitū 2 vñū bonū: cētū ma-
la 2 displicata sustinet. 2 nūq' fuit p̄b' dñ. nec ē
rit vltim'. Et sic cēdēt magnitudo p̄ i malo
q' i bono: 2 i possibilitate mali q' boni: 2 vñq'
q' vñatē: 2 falsitatē q' vñatē: 2 3 2 etatē q' dōē
p̄cordānē 2 p̄atōis finis q' cē. Et sic cñtūas
mūdī magis sūctā ē malo q' bono: 2 mīnoti
bono q' maiori: 2 maiori malo q' mīnoti. Et ē
sū' finis puato rē: q' sūt gñibiles 2 corrup-
biles. q' ē bñt p̄fēdāz mīnotē ad cē 2 pncipit
ad nō cē. Et sē i cū sūt nūc: q' mīora bōa sūt
mag' amabilia q' maiora. 2 maiora mala mī-
tūmbilia q' mīora. 2 b' ē icōueniēs. Et q' mūd'
creat' de m̄chilo: vñ icōueniēcia aīdā nō sūt
2 q' magnitudo bāt p̄cordānā maiorē cū bono

Ista vñ ē vñdē. 2
vñ vñdē p̄fēdāz
vñdē vñdē p̄fēdāz

Arb. apostolicū

nitate q̄ cū malicia. et iō mūd' erit melior: sicut
tā cū malice. quā i sua arborē pbabit. ¶ Ad
baun' pbat' de nitate. i q̄ p̄duc' cū alr' filius
et p̄ i filio spirat' sp̄s sc̄s cū alr'. Et si mūd' i cū
cū ē p̄ducio die cū nitas. cū cū nitate mūd' ē
duratōes. ita q̄ cū nitate sūt. i. p̄ducōes cū
v3 dīa p̄ducio. et p̄ducio mūd'. Et ita sēg q̄
opatio ita nō p̄bēdit i oib' modis opatioes:
q̄ ē cū opatio cū nitatē ē mūd'. q̄ cū ē opatio
i inferiori duratōe. q̄ cū itas ē i p̄ducib' ita in
duratōe sūt bonitate magnitudie et ceteris. ut
cū nitas tū sit ita cū alr' an mūd' i sp̄e creatū: sicut
bonitas tū an bonitates mūd' i an alr' suas
formas i sp̄e cū nit' p̄ quantitatem i quantitate et
bonitate tū sine quantitate erit. Et si mūd' i
crea' tū mūd'. ¶ Et si mūd' sit cū alr' suis p̄b' nō
ē gūale p̄r q̄d sit de sua cē. qm̄ sua cū nitas nō
ē p̄ncipata nec sua p̄fās. nec aliq̄ de suis foris
gūalib'. q̄ sūt de sua cē ē p̄ncipata. et iō nō p̄nt
ē p̄r gūale ad p̄r p̄ncipata: q̄ sūt de sua cē.
Nec pōt cū finis vltio mūd' qm̄ finis vltio nō
pōt ēē sine p̄r vltio p̄r i sine cū nit' b'us de cē lbe
Nec pōt ēē iñ gūale i sine mūd'. qm̄ mē gūale
nō pōt ēē sine p̄r gūali et sine gūali. ¶ Ad sūt
q̄ p̄r mē i sine foris gūales: q̄ sūt de cē mūd'
dīa. Quare sēg de necessitate q̄ i mūd' nō sūt
forme p̄ncipales cū nit' sūt p̄r mē i sine gūali
b' q̄d ē ip̄o et cū p̄ncipat' quā sentit. Sic p̄r
tū q̄ bēt p̄r mē i sine et cū q̄d i sicut sūt.
et idē ē de p̄mo et de p̄ncipat' et de oib' reb' cū nit' b'us
i gūatōe et corruptōe. Et g' q̄ sūt forme gūa
les nāles sūt q̄d sūt p̄ncipata inferiora cū nit'
de cē et nā superiora. sicut p̄tes cū nit' sūt iō q̄ re /
q̄nt' p̄ sūt iō. ¶ Probant' ē g' q̄ mūd' sit crea'
p̄r cū p̄ncipat' quā bēt p̄r p̄ncipat' medius et si
mūd' p̄ncipat' b' q̄ sūt de cē mūd' i p̄b' illi. q̄
ēē nō possent: si mūd' ēē cū. ¶ Probant' q̄
mūd' sit de nouo et de p̄r creator et mūd' cre
at'. Et iō dīa papa et sui fies dīa cardialis bñ
faciēt: si inter cū opinionē destrueret: quā bñ fā
raciō tartari et p̄tes sc̄lmanā cū nit' hā: q̄ mē
dīa sit cū. i q̄ opinionē mōiū et vadit ad p̄
nas p̄p̄tas infernales. q̄ sine nō bēbūt. Et
sit p̄ncipat' deo sicut cū nit' i opinionē illoz q̄
negat q̄ de p̄r creator. Sit et p̄ncipat' deo sicut
cū nit' ab illis: q̄ illa op̄ione destrueret possit
et sūt negligēs ad illā destrudiā. ¶ De cē illa
op̄io ē valde p̄ncipat' qm̄ foris multiplicat' i
mūd': qm̄ cū multiplicat' nō sicut dominus i sp̄e
alter' vire. qm̄ si mūd' sit cū: q̄d q̄d credimus

de veteri testō et nouo testō: 3 bñalē cred'. Bo
nū ē g' cū op̄i p̄bat: q̄ mūd' a deo sit crea'.

De recreatione.

Recreatio ē sicut p̄ncipat'. Et sūt i. 4. p̄tes
dūm dī. Rēta p̄ ē q̄ p̄r bō peccatū.
Sedā p̄ ē q̄ dī p̄r sūt gūale et sensuali. Et
ita p̄ ē illud p̄r gūale et sūt sp̄ual'. Quat'
ta p̄ ē q̄ recreatio facit.

¶ Q̄ p̄r bō peccatū.

Dens creatū mūd'. ut p̄bat'. bō ē ps
mūd': de q̄ creatū bōies. Et creatū i sp̄s
cū magnitudine bonitatis duratōis p̄fāt' sa /
pie volūtāt' bñalē vltio et cōcordat' p̄r mē et
sine. Et ita sit q̄ oēs iste sūt sūt i deo et sūt
nū i creatōne bōis. Et g' q̄ bō fuerit crea'
magnitudine bōitatis duratōis et cetera. ut
iñ formas agtīs et p̄ncipat' sūt cōcordat' mag
nitudis et magnitudis bonitatis et bonitatis
et sic de alijs. Sic sol' q̄ i quantitate magn' ē et i
lucē et vltat' et i motu. sūt g' crea' cū magnitudie
bonitatis duratōis p̄fāt' et alia p̄. Solū bō ma
gn' ē et maior q̄ sol' i magnitudine bonitatis p̄fāt'
et vltat' ē cū sūt hāc qm̄ nāl' p̄fāt' bonita
tes p̄ncipat' cū bōie q̄ cū sole. qm̄ bō sūt et i
magnit' et pōt recolere et intelligere et diligere deū
et bō nō fac' sol'. Et q̄ bō q̄ nāl' ē p̄r i caput' sūt
tūre malū q̄ bō i facit vanitates et p̄na et pec
cata ante q̄ vltat' sūt i sine q̄re crea' ē. Tale
p̄r nō bēt sol'. qm̄ sp̄ ē ita q̄re crea' ē. Et
dē ē de cū p̄lans et vltat' bñat'. Et g' q̄ bō
bñat' i p̄r p̄ncipat' et de bono i malū et de ma
gnitudine i p̄ncipat' et de duratōe i p̄ncipat' et
de p̄fāt' et de vltat' et de vltat' i vltat' i gūali bōie
p̄r crea'. p̄ q̄ bō cū dī i p̄ncipat'. q̄ ē p̄r p̄r
mortalē. Peccatū g' p̄r bō. ¶ Olea q̄ iēta ē
i oleastro: ad se trahit mūd' et oleastro. et ab o
sūt caput' gūmēt' et fructū fac' i sua sp̄e. et nō i
la q̄ ē sp̄o o' crea'. nec oleaster bēt: vltat' fructus
facit i sua sp̄e. qm̄ olea p̄ncipat' sp̄o oleastri m
sēp̄a. Sūt arbor' rōal' ē iēta i sensuali. et ē nā
magnitudie bōitatis et vltat' et de vltat' habere
sensuale ad bō et nō ad malū. et ad vltat' et nō
ad vltat'. Et ē q̄ bō iēta i sua mēntē et sūt.
sicut oleaster attraheret sūt iēta olea. q̄ ē sūt p̄r.
et q̄ oleaster fructus facit i sua sp̄e. et olea nō
ita cōp̄trahit mūd' rōal' ē iēta ad vltat' vltat'
magnitudis et p̄na mag' q̄ vltat' et sine. p̄r q̄ bō
crea' ē. Et bō cū nō possit mūd' p̄r bō peccatū
sit. qm̄ iēta vltat' gūale ē i olea bō bō i p̄r: cū i
op̄i vltat' i bñ mūd'. nec pōt p̄ncipat' ab

bōie. q̄ nō sit gñal nec p̄m̄. sic nec pip nec alle
n̄ cēn̄te p̄p̄one cala 1 fīca: si igma i p̄m̄ n̄ fo
ret calid̄: si fīca: 1 vñ igma i calib̄ 1 fīcas
et q̄ oīa cala 1 fīca tēdēdēt. q̄ nō possit tē
dēdēt ab igne: q̄ erit de lapide 1 ferro. q̄ gñal
nō ē ad gñatōes pipis vñ allen. Peccauit ḡ p̄
m̄ bō. rōe c̄ p̄a cor p̄līdinat aīa 1 eū ad vicia
q̄ aīa corp̄ ad vītes. Et dcm̄ q̄ dcm̄ ē i ar
bore dīal: bōitas ē rō bono: q̄ agat bō: 1 ma
gnitudo ē id: rōe c̄ bonitas ē mag. 1 duratio
ē id: rōe c̄ bōitas durat mag 1 magnitudo bo
na. 1 sic te alijs. s̄ b̄ nō ē i statu bōis. qm̄ po
st q̄ mād̄ creat̄ n̄ vītes nūc: ē maḡ te malo q̄
te bono: 1 mād̄ malū q̄ bō. 1 sp̄ durauit ma
gnitudo mali. Et te b̄ c̄p̄ctiā bōm̄ i cēfīne
vñ q̄ vñ bō b̄t et a. nō seq̄ ḡ q̄ bonitas sit
rō bono: q̄ agat bō mag. qm̄ tēc̄ magnitudo
bonitatis 1 bonitas magnitudinē: duratō
tēc̄ a m̄ bō. 1 p̄c̄n̄t magnitudo: q̄ malicia
sit rō malo: q̄ agat maḡ malū. 1 p̄c̄n̄t dura
tio magnitudinē mali. 1 remanet bonitas pua
rō bono: q̄ agat bō. 1 b̄ ē statū mūdī. s̄ b̄
ē nō possit i mūdī p̄m̄ bō peccauisset. qm̄ sc̄d̄s
bō aut. y. aut. q̄. 1 sic te vno i a. nō sufficeret
huc gñalūan puer̄ te bono i malū: 1 te maḡ
bonitate i magnā maliciā. 1 te maḡ duratiōne
bonitatis 1 magnitudinis duratōe malicie i p
uitatis. Peccauit ḡ p̄m̄ bō. rōe p̄c̄n̄t seq̄ ista
gñalitas magnitudinis mali: 1 q̄ statū durauit. 1
adhuc durat. Et d̄m̄ t̄n̄ctas ē forma acētā: 1
p̄cordāna s̄bal p̄ vñ mō: 1 acētā p̄ a. ē q̄
i arbore dīal: d̄c̄ ē. Et ḡ c̄p̄ctiā q̄ magni
tudini q̄ d̄ctas. 1 iō maḡ p̄t c̄p̄ctiā nāl i bo
nō q̄ d̄ctas: i malo. cū ita sit q̄ p̄ctas q̄ ē ma
ior: p̄t p̄t q̄ p̄ctas q̄ ē mior. Sic p̄ctas pipis:
q̄ p̄t c̄p̄ctiā p̄t q̄ p̄ctas anīq̄ 1 vna libra gla
ci p̄t p̄t q̄ p̄ctas vna vinda. Et q̄ d̄ctas te
nīant mūdū i bōie a sine p̄t q̄ creat̄ ē i ma
lori quāntitate tēnīatōis q̄ rēfēōis: quā p̄c̄
retinuit i bōie vñ mūdū manent i sine p̄t quē
creat̄ ē i b̄ ē significatū q̄ p̄m̄ bō peccauit. vñ
seq̄: q̄ d̄ctas q̄ nāl ē forma mior q̄ c̄p̄ctiā
mīent p̄cordāna. Et nī nī p̄m̄ bō peccauisset
d̄ctas nō potuisset ita gñal tēnīatōe p̄cordā
nā: 1 et q̄ p̄cordāna bona ē ē cursū nālē tē q̄
ē creatura. Et nos loq̄mur te d̄ctas: q̄ pua
ē p̄cordāne sic malicia q̄ ē p̄ctas 1 pua nō boni
tatis. Et sic 1 pua nō d̄ctas s̄ vītes 1 vicia
bonū 1 malū maḡ apuā vītes 1 salitas. 1 sic
te alijs d̄ctas. Et iō malū q̄ ē p̄ctas nō p̄ue

nūc cū ē. cū ita sit: q̄ bō q̄ d̄ vñ: p̄uentat cū ē
sic salitas q̄ nō p̄uent cū ē: post q̄ vītes cū ē
b̄t p̄cordāna. 1 idē ē te magnitudinē mali 1 te
salitate: q̄ nō p̄cordant cū ē: post q̄ magnitudo
boni 1 vītes cū ē b̄t p̄cordāna. Et b̄ ē ē
cursū nālē q̄ p̄uentat ē i nālē. sic calor nāl bōis
p̄uentat i nālē p̄ aliquā occasione nimie cōfī
nōis aut p̄t aut alicui c̄ctēfīus vñ lēfīōis cō
p̄tēnōū. Sic bō q̄ p̄t nimia colera b̄t febrē.
aut p̄ corruptionē alicui b̄fīōis. aut b̄t dolo
rē i capite: cū nīs comedēt aut potauerit. qm̄
sine aliq̄ occasione nō possit fieri p̄uentio calo
ris nāl i nālē nec amittit i iūm̄tate. Et ḡ
q̄ bec̄fīnūtas i q̄ sūt bōies: q̄ maḡ lū p̄a
ti ad faciēdū malū q̄ ad faciēdū bō: 1 ad ma
gnū malū q̄ ad magnū bō. 1 plures sūt bōi
nes: q̄ malū faciēte i sūt salitate sine fide q̄ vñ
lū bō faciēte i fide b̄t. 1 plra mala facta sūt
q̄ bona. 1 plres bōies sūt i errore q̄ i veritate in
bōib̄. Et p̄ b̄ bōies: q̄ peccauerit. et c̄ p̄c̄o sit
nīa iūm̄tas. q̄ gñal nō possit ē sine p̄c̄o p̄m̄
bōis gñal ad oēs bōies. Et oēs et illo sūt te
nīant. peccauit ḡ p̄m̄ bō. Et d̄m̄ b̄m̄ ḡ q̄ p̄
m̄ bō peccauit possent ita aliq̄ bōies dīcē: q̄
lib̄ bō peccat nūc: cū peccat p̄ sūa libertatē tac
militatē. 1 nō p̄ b̄ bōies. Et b̄ nō d̄m̄ b̄m̄ ḡ
p̄c̄a actual p̄ctualis. sic p̄ctiā ē p̄c̄o 1 mar
tīrīlī. 1 potēt ē: q̄ ḡ 1 iūm̄t bōies mīti. q̄
re p̄ctiā actuale nō ēctat ad oēs. s̄ ē p̄ctualē
mī. Et tēctea bō nō peccat p̄ libertatē: quā b̄
sic faber q̄ nō peccat faciēdo cultellū: q̄ nō b̄n
fac̄ p̄t martellū. s̄ q̄ ip̄s nescit fac̄ b̄n: aut q̄
ip̄m bō nō vult fac̄. Et iō quā nos idūm̄ ad
p̄bādū: q̄ p̄m̄ bō peccauerit: ē te gñalib̄ p̄na
p̄ctas. vñ te maior apparatū sine p̄m̄p̄tūne:
quā b̄m̄ ad faciēdū malū q̄ ad faciēdū bō.
1 lib̄t̄ fac̄m̄. 1 p̄ctē malo fac̄m̄ q̄ te bono.
1 b̄ fac̄m̄ malū q̄ bō. 1 p̄ctē m̄ malū p̄ne
q̄ bō q̄ctis. Et p̄ b̄c̄ gñalitatē nālē q̄ nō p̄t
ē sine occasione: 1 occasio nō p̄t ē i bōie p̄n
culan p̄ncipiatā: p̄bauit q̄ p̄ctiā p̄ncipiatū ē te
bōie gñalib̄ vocatādū. te q̄ nos oēs p̄ctiā.

Et p̄ctas ade sit gñale sensuale.
P Robauim̄: q̄ p̄m̄ bō peccauerit. m̄ p
bare volū: q̄ illud p̄cti sit oīḡale tē
nāle ad oēs bōies nālē ē corp̄ cūm̄ lib̄ bōi
nis. Ita m̄ nālē sic nālē q̄dā puella natra fa
it te veneno. q̄d nālē bōies occidit: ita vītes
q̄ p̄ctiā oīḡale ē nālē. Et c̄ctiā ē 1 sensuā i
oīb̄ bōib̄ cursū nālē vīti. ad q̄s b̄dū sūt

Arb.apostolicū

creant oēs hōies. sic si vna puella nutrita fuisset
cū mīa: cū q̄ vniuerſet nālī 3 venciū. ¶ Et q̄
uult? 2 iō q̄d q̄d facit iusticia fac. 2 ē bonū: 2 iō
q̄d q̄d facit iusticia fac. 2 ē vitā: 2 iō bo
mine creant ad viuēdū. scq̄ ḡ: q̄ d' creant bo
minē ad viuēdū: 2 nō ad mortuēdū. Cū cū hō
sit mortal nālī: 3 illa nā mortalitatis euen
it p originale pcc̄z ita ḡnālē ad mortalitātē: sic
mortalitas ḡnālē ad oēs hōies ē: ita aliq̄ in
sti 2 boni 2 alii inuisti 2 mali: cū sit mortalitate
tānū iustus 2 bonus quātū i iniustus 2 malus.
¶ Est ḡ pcc̄z originale cūctū i mortalitate corpo
rali oīs hōis. Cū si nō eēt ḡnālē pcc̄z: eēt in
iust 2 mal 3 hōib' bonis 2 iustis: i q̄ ipos pua
ret a fine vite: 2 i mortalitate ipos ponet: 2
plurib' laborib' corporib' pnam sūis caloris 2
frigiditatis 2 infirmitatis pūiret. 2 tānū hōies
iustos 2 bonos sic hōies iniustos 2 malos. hō
eēt nō pōt. q̄ d' bon' 2 iust'. ¶ Est ḡ pbatū pec
catū originale cū oib' hōib' rōe cū i mortu
litate 2 i pena ḡnālē corporali 2 sensuali. ¶ Bīa
rōalē forma corporis: cū q̄ pūia ē: cū dat cē
iq̄ ip̄s sufficiat cē vitallē. itē q̄ d' nā aīc ē: q̄ p
tēneret corp' viuū: cū q̄ pūia ē: cū q̄ p̄s. q̄
de illa 2 de corpore sit bō. ad q̄ p̄es bnt appo
tū nālē. sic plures p̄es ad sūū totū. q̄ ē hūis
cūuilibet. ¶ Et q̄ corp' ē idinat ad corruptiōē
3 nāz aīc 2 3 iusticiā 2 appetitū nālē pluriū rep
ad vniū totū: 3 q̄ illa iusticiā ad quā corp' se
bēt 3 sūū iusticiā 2 appetitū nālē (q̄ iusticiā hīc)
sūt rōe origīalē pcc̄z. q̄d corp' deuiat a fine: p̄p̄q̄
creant fuit. cū ita sit: q̄ pcc̄z 2 vbi sūt 3 rōa: 2 cū 3
vniū corp' fūit creatū: cū vīdo sit vniū a
fine. ¶ Bī p̄ncipian nō ponit i me. v3 i quo
3 hōie. qm̄ p̄n' nō dīp̄t i me. cū ita sit: q̄ p̄n'
sit aīc me. sic post me ē hūis. ¶ Est ḡ pcc̄z origi
nālē i oib' hōib': post q̄ oēs hōies sūt mortu
les. ¶ Bonitas ē rō bonas: q̄ agat bonū. 2 q̄
malicia ē 3 bonitas: nō ē rō bono q̄ agat ma
lū. 2 idē ē malicia. q̄ ē rō malo: q̄ agat malū
Quare sic bonitas ē rō pducit cēdēta ma
licia ē rō pua tōi cēdēta. ¶ Est ḡ malicia rō morta
litate: vt hōies nō hānt cē: 2 q̄ illoz corpora de
ueniūt i terrā 2 i puluēre 2 i pua tōēz mo' audi
endi 2 vidēdi. 2 sic de alijs: q̄ ad corp' viuū p̄t
nēt: q̄ bēt p̄p̄ductiōēz boni cē. cū bonitas su
it rō. ¶ Est ḡ significatū ē origīalē pcc̄z i oib' hōib'
hōib' rōe cū sit mortalitas illoz corporali. qm̄
si ip̄s nō eēt: nō possz ēē malicia ḡnālē 3 boni
tate ḡnālē. Cūctū possent aliq̄ dicere q̄ aīa

lia bruta moriunt: 3 nō sūt i pcc̄o origīalē. ¶ Et
ad b' pōt rōalē p̄p̄ductiōē: q̄ aīa bruta crea
ta sūt rōe rōalē. q̄re sūt i p̄p̄ductiōēz oīs: 2 aīa
ē aīa sūas sciat 3 dīdēs. b' idē i bello: q̄ rō est
oīs: 2 multos sciat 3 dīdēs ill' p̄a i aīa nālī
cūctū q̄ corp' hōis ē oīs: 3 dīdēs aīa loz cor
por' aīa loz sciat 3 dīdēs corpora hōis. q̄d i
q̄rit vniū illis. vt cū illis vinere possit: 2 de illis si
cut lumē i lāpade viuūt de oleo. q̄d q̄d oleū vīf
positū ita cē oīs: q̄ lamē cū ip̄o viuāt. ¶ Corp'
hōis ē de bonitate magnitudine duratōē. 2 sic
de alijs formis sūalib'. ē cē de formis acētali:
b' v3 de 3 rōetate quāritate 3 dīdēta 2 ceteris. id
arco si pcc̄z nō eēt origīalē i corpore hōis eēt
sū: 3 rōetate sūas testuere nō possent.
q̄ 3 rōetate ē formā acētali. 3 quā sūt oēs for
mē sūas 2 acētales nāles. vniū 3 rōetate vi
ct. rōe cōp̄ p̄dēt ad corruptiōēz 2 ad morta
litate. 2 b' fac 3 rōetate cūctū pcc̄z origīalē
le i corpore cūuilibet hōis: i q̄ quodlibet corp'
rōe ill' ē mortale. Cūctū possent aliq̄ dicere:
q̄ corp' mortū: q̄ p̄positū ē cē. 4. dīs. q̄ sūt 3 rōa
sic ignis 2 a q̄ p̄ calore 2 frigiditate. 2 a q̄ p̄
p̄ bīditate 2 rōetate. Quare ad b' rōalē pōt
rōp̄ducti 2 ē 3 rōetate: q̄ i quolīs corpore ē ma
lor 2 cordāta q̄ 3 rōetate. sic i quolīs maglo cor
poris. i q̄ dūe linee sūt 2 cordāta: 2 rōetate 3 rō
ans. sic ignis 2 aer 3 rōetate p̄ bīditate 2
fira i sūitate. 2 terra 2 aer 3 rōetate p̄ bīditate 2
sūitate ē ḡ maior: 2 corp' 3 rōetate. q̄ maior cō
cordāta nālī si nō eēt pcc̄z origīalē cūctū pcc̄z
corp' 3 mortalitate cūctū nālī ill'. q̄d venit de
etna comedēdo 2 bibēdo: 3 rōetate. q̄ ē intra
q̄d iūat maiorē 2 cordāta. ¶ Bī q̄ pcc̄z origīa
le ē p̄ducta ē iusticia i hōib' nālī: q̄ tēpate nō co
medūt. quā nō p̄dīdēt iusticiā ad aīa 2 cū succēssō
res iuste vīssent. Cūctū possent aliq̄ dicere:
q̄ mī ignē 2 aerē 3 rōetate. q̄ ignis ē sūctus 2 aer
hūid'. q̄re oīs maiorē ē 3 rōetate q̄ 2 cordāta
¶ Et ad b' vacat pōt mīdēt: q̄ maior ē 2 cordāta
caliditate 2 caliditate: i q̄ vniū alteri nō resistit
imo q̄d 3 rōetate p̄p̄ducti bēt ad aīa: q̄ p̄ 3 rōetate
aīa. cū 3 rōetate q̄d aliq̄ resistit p̄ mō dīstīctiōē
2 rōetate p̄ mō dīstīctiōē. ¶ Et q̄ ignis maio
rē bēt p̄fate cū q̄litate p̄p̄a i 2 cordāta q̄d q̄l
tate app̄ata i 3 rōetate. ¶ Idcirco rō ad b' dūctā re
manet. v3 q̄ i corpore p̄fate de 2 cordāta q̄ d' 3
rōetate ē cūctū naturalē.

¶ Et q̄ pcc̄z origīalē sūt i aīa.

Dr. apostolić:

1801

[illegible][illegible]

A Rrualiste q̄ e septim⁹: fāc testimoniū:
q̄ dē glorificator. v3 q̄ ip̄c dat glaz s̄
cns glie. Et pbato isti p̄nauū s̄ m̄ modis
p̄m̄ mod⁹ pbate resurrectōis. vt glorificet

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

1997-1998

Arb. apostolic

corpora hominū inſtop. ¶ Secūda modē p
bare q̄ aīc i dōm ſint imortales. v3 nālī ko
rūpābīlī vī cūpīa : et corposit us reſurcitāt
ſint hōīcēs vī p̄ q̄ vadāt ad glā. ¶ Tertius
modē p̄bare q̄ glā vī p̄ tūm.

Quod ſit reſurrectio

DEus creauit hōīz cū magnitudīe bōī
ratī duratōis p̄latī et alīq. et ideo nālī ē
ī hōīcē magna bonitas et ſua bōitas ē maior
p̄ duratōis aīc corposit q̄ p̄ duratōis vīnīs
mī. et idē ē magnitudīe p̄latī. v3 q̄ ſit re
ſurrectio. p̄ q̄ creauit ē de magnitudīe bōīratī
p̄ agēs īpanētē. i q̄ panētē nō poſſz ēt ſi nō ē
ſet reſurrectio īqua duraret magnitudo bōīra
tī corposit et ſpūalī et cūſumate. ¶ Si ſit reſur
rectio pōt p̄latē tē cūſumātī ī hōīcē. et ſi nō ſit re
ſurrectio nō pōt ī hōīcē nūī ī ſta vīta : q̄ ſū. vñ
cū hō ſit p̄ q̄ aīc ſic totū qd ē mālī ſua p̄ter ī
bac vīta mālī ſubīctū p̄latē tē q̄ ī aī. et ſi vīta
mīor ē et nobīlīor q̄ aī. cū ita ſit q̄ illud ſubīc
tū ē nobīlī. i q̄ p̄latē tē poſſīficare pōt maiorē
magīdīnē bōīratī. et qm̄ īpoſſībīlē ē q̄ ſi vīta
ſit nobīlīor q̄ aī. v3 q̄ ſit reſurrectio vī p̄latē
ī hōīcē vīta poſſit magnitudīe bōīratī duratōis
et alīq. Et q̄ reſurrectio de neceſſitate v3 q̄
magnitudīe vīc bōīratī magnū uīū q̄ requīrīt
ī ſuo effectū ē magnitudīe bōīratī iuſtīcīe gra
tīe et volūtātī. ¶ Si nō ſit reſurrectio i aī ſecū
lo recolīt dē. ītelligīt et amā p̄ aīa et nō p̄ hōī
nē. et p̄ aīa iuſtīa recolīt ītelligīt et odīt. et nō p̄
hōīcē. et ita iuſtīa dei deſī. qm̄ ī bac vīta deū
fuit p̄ hōīcē recolīt ītellecīt et amā. Et p̄ hōī
nē malū recolīt ītellecīt et odīt et ſi iuſtīa dei retri
buit alī et nō illī q̄ dīcūt et p̄iurātū et nō illū
q̄ odūt. ē q̄ reſurrectio. v3 vī iuſtīa dei retribū
at illē q̄ deū dīcūt et p̄iurātū q̄ deū odūt. Et ī
bō mūdo ſūt p̄ſes hōīcēs iuſtī q̄ malū labor
rant p̄p̄ deū vñ z noſtrū corposit alī et q̄ mortuī
ſūt p̄p̄ amorē ſuū. Et ſi nō ē reſurrectio nō
ē cō corposit remīſiō tē laboribz quos ſuſtīnūt ī
bō mūdo ſūt euīdētī tē. et idē eſt tē p̄lībz hōī
bz iuſtīz q̄ ī bō mūdo p̄ſes hōīcēs ſp̄cīatī et
p̄iurātī nō ſūt ī bō mūdo de malīs q̄ fecerūt ī
bac vīta z deū. et q̄ corposit hōīcēs ſue corposita nō
p̄iurāt. ſi nō ē reſurrectio et deſīcīt iuſtīa dei
ī iudīcīo. qd ē īpoſſī et q̄ magnitudīe iuſtī
cīe erit q̄ reſurrectio: vī p̄ſi bac vīta corposit bē
at mercedē. vī bono faciat bonū et malo faciat
malū. ¶ Omnia corposita creata ſūt p̄p̄ cor
p̄ hōīcēs et euīdētī. et iō corposit hōīcēs ē cū cūz

et ſīnīs ad q̄ ſe bñt a creatē corpositales. ſic ē
mēta ſe bñt a dī cūta et ſic bñt arborez et
getalīs ad vegetatū et ſic bñt arborez et bonos ſeu
alī ſe bñt ad ſenſatū vñ ſi nō ē reſurrectio cor
posit hōīcēs poſſī ſīc mūdī offīcēs ſic corposita
les cū vacuē ſīc cū ita ſit q̄ poſſī ſīc mūdī ſi
ſit gīano nec corrupō ſic opatō dīcīs nē. Et
ſi ſit reſurrectio: reānēt plene ſīc ī glōrīficandē
corposit ſcop cū nō. quoz p̄p̄atī corposita dī
ta. et illa p̄p̄atī cū eīſmā. et idē ē de corposit
bus cōclībz. Et q̄ reſurrectio: vī corposita re
manēt plē et bñt cū ad qd p̄p̄atē ſe bñt
Et ī bō p̄ſu cognōſcīt q̄ hōīcēs p̄cōres qui
monūt ī p̄cō mortali magnā faciūt iuſtīa crea
turī corpositibz q̄ nō euīdētī et bac vīta cōdē
do bībēdo vīdētī audīdō tūgēdo loquēdo
et illūmādō et p̄lībz alīs modīs. qd qd ē euīdētī
am p̄ſi totū ī homīne peccatōre i q̄ ſue p̄ſes
corpositales ſūt vacuē ſīc et vacuē ſīc alīa p̄
p̄iurātī et cō. Et iō ſūt hōīcēs q̄ monūt ī mortali
peccatō: magna pena dīgnī.

¶ Quia rōal ſit imortalis.

In hōīcē ſūt. 5 potēcīe gīnāles. v3 potē
na claria vegetatīa ſenſīa īmagīatīa rō
nāia. Et p. 4. p̄mās ē corp⁹ et p̄ rōnāīz ē aīa. q̄
nō ē de nā corposit. qd ſi eēt cū alī et p̄ dīcīt
bō dō p̄. ſic ē et ſenſe. ſic bō q̄ reſīſtīt ē tēpāra
z nō cōcedere et ſic īmagīatīa cū rōe: q̄ attī
gīt vītātē ſup̄. q̄ īmagīatīa nō attīgīt. ſic nō ē
q̄ ſū ī bac terra ſup̄ior q̄ īmagīamur q̄ aīpo
des cū dāt īſer. Et īmagīatīa īmagīatō: q̄ po
tūce ſit amap cū p̄ īnīmū gūſtare tāgāt. Et
ītellecīt attīgīt q̄ aīpodes nō cū dāt īſer q̄
ſic aīcōderēt ſup̄ior nīc q̄ po tūce ſit amap. 5
q̄ gūſtīt ī gūſtādō ſit īnīmū: q̄ loco vūlcēdū
amantadīnē attīgīt. Et q̄ ītellecīt aīcōderēt et
q̄ nō ē corp⁹. et iō ſic q̄ pōderēt vñ ſagītā ī igne
p̄bureret līgīt et nō ſerūatā mortī corp⁹ et rē
anēt aīa. Et q̄ p̄bātī q̄ aīa rōal ē imortalīz
cū nō nālī et corpore mortuo remanēt anima.
¶ Corp⁹ bñamū duobz modīs monēt vīſē rōe
p̄cū ougīal. vī p̄bātī et p̄p̄ qd aīa nālī nō mo
rīt. cū ita ſit q̄ illud p̄cū ſit ſībī vīale vī p̄bāt
ē. Alīp̄mō ē: q̄ ē p̄p̄ſū et. 4. dīcīt quoz qd ſīc
alīz dīcīt. et q̄ de ſōīs corrupībīlībz gīnāt et
de nouīs īdūtī. 5. aīa nō ē clā ſic de nā corposit
lē. ſic ē gīnātā. 5. ſīmplīr ē ſīnī ſuccēde creatā
et iō nō bēt ī ſcūpā nāz rōe ſit mortalī. Et q̄
mortalī ſic ſīc alībz q̄ īq̄ ē alībz nullū bēnī
q̄ ſit nīgīt. qm̄ aīa rōal ita ē p̄ vīa dīa mortī

et p̄p̄atī corposita
et p̄p̄atī corposita
et p̄p̄atī corposita

Figure 1

Handwritten: *Handwritten text, possibly a signature or date.*

Tota infirmitas per magis b
polaris infirmitas est magis per
transit

non facit amabilitatem sue glorie et amantissimorum
 quod sua gloria diligunt. Et sic certissime et avarus a
 mabilis sue et amantissimorum bonis. Et idcirco
 de sua memorabilitate et intelligibilitate et de
 memorabilitate et intelligibilitate bonis. Quinque
 possibilia. Dabitur ergo gloria omnibus quod mox
 fiat bonitas vel vitalis et quod illis diligunt et sua
 gloria spiritus. Et affirmat dicitur quod de glorificatore. Et
 magnitudo glorie tunc significat cum magnitudi
 ne bonitatis duratis per se sapientia voluit et vitalis
 vitalis. Magnitudo glorie tunc significat cum magni
 tudine bonitatis: id est et ergo bonitatem gloriam et
 magnam duratis magnam plateam magnam sapientiam
 magnam voluntatem et magnam virtutem et civitatem. Et
 si de bonis scilicet non glorificaret tunc significaret
 bonum. Vnde quod gloria non significaret cum magnitudi
 ne bonitatis daretur bonis. Et cum putaret boni
 tatis. Et sic certum est sua magnitudine. Quia boni
 bonitate et ratione et ceteris. Quod est possibile. Quod
 ergo et non sit verum. Vnde concordant magnitudo glorie
 bonitatis et ceteris. Et ceteris. Vnde articulus
 dicitur quod de glorificatore in quibus. Vnde de glorifica
 ble bonis aut non. Sit tamen negatorum et sit
 articulus et ceteris. Et de gloria cum magnitudine
 bonitatis et ceteris. Et ceteris. Et affirmat
 bonitatem tamen. Sufficit gloria cum magnitudine fac
 bonitatis et ceteris et ceteris sue amabilitatis.
 Et ergo vitas propria sufficientia. Quia gloria boni
 sua amabilitate. Et ergo articulus verum affirmabi
 litatem non negabit. Et ceteris in quibus volumus
 de glorificatore scilicet cum medio vel finem. Si
 tamen finem me affirmamus: quod de sit visibilis
 corporis. Et sit finis. Quod ergo glorificatore
 bonis et gloria sit finis: quod sit visibilis. Quod de
 corpore et gloria sit finis. Quod per articulum. Et
 quoniam: vnde angelos et glorificat glorificat
 cum spe multiplicata et sua sit ratione aut finis
 et intelligit cum spe affirmamus: quod gloria cum
 magnitudine et maiestate glorie magnitudinis bonitatis
 duratis per se sapientia voluntatis virtutis
 virtutis et ceteris principii medi finis et equalita
 tis. Et potest ergo tenere contrarium. Vnde de
 glorificatore finem et non cum me. Et significat
 quod calca et aquam cum medio. Et ceteris: qui
 cum medio facit dandum et calca facit acere
 et potest odum aquam. Et ceteris tangente da
 num cum martello moto per manum. Et si
 quidem datus sine calce sine medio si ceteris
 si datus fabro facere volente: facit esse et

Er. apostolič.

ne tactu martelli. Et hoc passu cognoscitur
quo modo diuina voluntas volendo sufficit
glorificationi animarum et angelorum: quam
hinc sive sive per se uenerit in obsequio et gloria dei.
Vbi uero glia qua hinc: memo ipas dice uel sen
tere possit. ¶ Et id est glorificationi sui hinc et
ci pura concordia: qua bonitas et uitas pas
sapia uoluntas glia uel uitas hinc in magnitu
dine punitur. Et id est de concordia: qua hinc mag
nitudine et uitas pasapia uoluntas uel glia uel
itas ci bonitate et malicia. Et id est de concordia
na: qua bonitas et magnitudine pasapia uo
luntas glia uel uitas hinc et uitas et punitur.
Et id est de fine et aliis formis. Et uel passus est
misi placeat ad intelligendum. et significat magnitudi
nem glia et concordia et formam diu. qua hinc
ad glorificationem socii patrie. ¶ Vbi dicitur de .7. ar
tibus punit ad uoluntatem. Ad modo et dicitur de .7.
artibus: et punit ad uoluntatem.

Alter dñs ihsus? & spūs s̄c̄ sit acc̄p̄.
 Ricardus iste regnā. 3. p̄b̄at̄. P̄m̄a ē: q̄
 sit icarnatio. Sc̄da ē: q̄ dñs ihsus? per
 spūs s̄c̄ sit acc̄p̄? / 1. nō p̄ b̄oīes. T̄rtia ē: q̄ ip̄
 se sit icarnatus? / 2. nō ad incarnandum.

¶ **Q**uo d' sit incarnatus.
¶ **Q**uo d' creatus midū fuerit i illa creatō
ne sua bonitas sūa magnitudo sūa sapi
entia ⁊ sua volūtas. Sapia iſtelleſent magnitu
dine finis. rōe q' creatur midū. Et illū finē
magnū iſtelleſent rōe magnitudinis ad: q' erat i cre
atōe ⁊ b' rōe bonitatis. tamabile rōe volū
tas. fuit g' mid' creat' ad magnū finē bonū in
telligibile ⁊ amabile. Seq' g' q' si d' sit icarna
t' q' finis. p' q' mid' creat' eſt i ita mag' bōſi
cabilitate magnificabilitate ⁊ intelligibilitate ⁊
amabilitate. q' nō poſſit eē i maiora. q' si i ma
ior poſſet eē deſect maior nō nō finis dia boni
tatis magnificitas iſtelleſitas ⁊ amabilitas.
qd' e' p' q' g' deſicam' . cū ſi maior finis: p' q'
q' mid' poſſit eē creat' . q' iſta p' mid' d' sit
icarna' v' i bōiē q' p' ſe nō p'ncipat: q' i ali
q' d' creat' . q' d' bōiē . nō eſt p' ſona ⁊ i illo
p'ncip' q' ex dia nā ⁊ bōiā ſit vna p' ſona v
nā ſuppoſitiu' d' v' bōiē . nō duo o' q' i . ⁊ duo
bōiēs . ſi v' nō d' caſſica' . ſi ſilp' d' bonificatus
¶ **D**e camē bōiā ſumme voluit. v' ſi ſue
dignitates q' d' b' iſtra ſe i opatōe q' d' ita ma
ior: q' maior eē nō poſſit: ita q' d' b' iſtra i opa
lob' q' d' iſtra . v' i creaturus. ſi b' eē nō poſſet:
ſi icarna' nō fuſſet ⁊ creatura nō caſſicaſſi. q' n

[illegible]

possit et deificari: sic nō ē iōs boni i unitate bo-
mitane. nec iōs magni unitate magnitudinis. q̄
unitate sūt i bōne deificatiō. q̄ ē p̄ mūdi. i q̄
lras sūt nō dco: q̄ bōies deificatiō. i q̄ iōet m̄
carat? i bōificatiō. ¶ Quia de iōicamat? pōt
et finit? p̄ p̄mētā oīs rep̄ copaliū i culmīa
te. s. b̄ ē nō possit si de iōicamat? nō ēēt. qm̄ si
de nō ēēt copo: vni? nulla nā clal vegetal? i
sensual ip̄s attingere possit sic cū illo p̄cipue: t̄ sic
ēēt vacat sine. ad q̄ sine ē b̄ient i cūitate nā
si p̄i? a m̄ illo: i nullo ip̄e ip̄s attingerent. q̄
vacuitas ēēt mala i bonitatē: i pua i magni-
tudinē. Et sic de iōicamat? vt illud gloriosū cor-
p̄ qd̄ sūp̄ sit: sūp̄ibile i cōf̄mo audibilis. ¶ In
q̄ corpe glosō sūt nē arboris dal vegetal? i se-
sual. i sic plenū p̄i? i m̄ creaturaz copaliū
i illo corpe glosō. qd̄ ē finit oīs copaliū. qm̄
oia copalia qd̄ cū i illo ē nāz copaliū. ad
quop̄ q̄et nulla creatā sufficēt: q̄ nō ēēt deificata

Per dñs ioh̄s p̄t sp̄sco sit p̄cep-
tūna i obm̄ p̄cedāna b̄nti op̄anoē.
sic v̄sūm̄ i v̄sūb̄le i p̄cedāna b̄nt i
videre. i itellēctūa itelligibile itelligere. i bo-
nificānū i bonificabile i bonificare. i sic de ali-
is. Et q̄to maior ē p̄cep̄: magi ē ac p̄m̄p̄et? i
magi p̄p̄icū p̄tēte i obd̄. Et sic ḡ: q̄ ip̄s sit p̄-
cep̄tūna sp̄sco i dñā nra scā maria b̄gie glosā.
qm̄ si p̄ bōies p̄cep̄tūna ac nō fuisse ita pu-
t̄ nec ita p̄m̄p̄et iut dñā i dñāz nra scāz nāiā
i ip̄s b̄iet duos p̄ies. v̄z vni dñā i a bōies. et
dñā nra nō fuisse ita iut purā p̄cep̄tōz. i p̄-
p̄cedo dñā: sic b̄nt sine copula bōies. i foret cō-
cep̄no m̄ior. i op̄ano p̄tēte sūp̄. t̄ ē cō m̄ior: ita
nō possit ēēt i carnatio: quā i maior māior i-
tate p̄cedāte ēēt oīs: q̄ possit ēēt iūp̄ p̄z i obm̄.
Fuit q̄ ioh̄s p̄cep̄tūna sp̄sco sine copula vni.
¶ Et ioh̄s p̄tēte p̄cep̄tūna p̄ carnalē copulā vni.
si p̄tēte duos p̄ies b̄nt i vna matrē. v̄z de
nāz p̄ies i bōies p̄ies: qd̄ bō p̄ita foret sūp̄: sic
dñā nra sua m̄. Et sic b̄ nō oīs ē magnitudines
sūp̄. qm̄ possit q̄ sūp̄ vni dñā p̄ nō oīs. q̄ b̄at
bōies p̄ies. et nāior ē sūp̄atio vni p̄ies i vniū
m̄is q̄ duop̄ p̄ies i vniū m̄is. Et q̄ maior ē
p̄cedāna p̄ies i m̄is i sūp̄ oīs et i carnatiōne:
oīs de necessitate: q̄ p̄m̄p̄icūz fuisse i p̄cep̄tūna
i nō p̄ bōies. ¶ Et si fuisse i p̄cep̄tūna bōies foret
i p̄cep̄tūna bōies p̄ies i sūp̄ m̄is ita bō sic alī?
bōi? nō possit ēēt i carnatio: quā oīs ēēt de neces-
sitate. v̄z bō ēēt deificatiō deitate: i nō i sūp̄o.
vt vna possit ēēt p̄sona ex ambabz nāiis. v̄z

ex dñā nā i b̄iāna. q̄ qd̄ ē p̄sona nō possit ēēt v-
na: si ip̄s iō? bō fuisse i sūp̄o bōi? i nō i deitate
bōificatiō. qm̄ iā ēēt p̄cep̄tūna bōies p̄ies i semina
Et sic ip̄s bō p̄ sūp̄ sūp̄ i nō p̄ bōies ḡiā. i s-
de matrē p̄ducit deitate. ¶ Et si ip̄s p̄ bōies v̄-
cep̄tūna deitate nra scā maria nō possit ēēt v̄-
go i p̄cep̄tūna: s. p̄ bōies cōm̄ p̄ia fuisse i cūp̄
cōm̄p̄tōz scāz i iūno fuisse i m̄ioritate p̄-
nitatis bonitatis magnitudinis v̄sūm̄ p̄tēte
i carnatiōne. i sic de alijs formis. ita p̄cep̄no di-
gna nō fuisse p̄lūgere nāz dñāz i b̄iāna i vna
p̄sona i sup̄positio dco bōies. Et sic ḡ: q̄ dñā nra
bōi fuisse. vt i p̄cep̄tūna exaltaret iūa dignitate
i p̄tēte ad māioritātē magnitudinis bonitatis
iut? t̄. ¶ Et bōies fēt de tra. i scāz fēt et bo-
mine ēē ordm̄. op̄m̄t ḡ: q̄ bōies et scā fēt
fēt. i si ip̄s fuisse sūp̄ bōies i scā: t̄m̄ mod? de
fecisset. v̄z i p̄cedēdo b̄iōz et scā abiq̄ bōies.
Qui qd̄ de fēt fuisse vacuitas ordm̄ i mag-
nitudinis bonitatis i alijs. q̄ vacuitas ēē i possib̄l
postq̄ ēēt i bonitatis magnitudinis i alijs.

Oportet q̄ i carnatio sit i magnitudi-
tatis. v̄z illa possit ēēt i agnitiōe bonitatis. q̄
i ip̄a ēēt nō possit ēēt cū p̄tēte v̄tatis. cū p̄-
mitan v̄tatis rēf̄lētēte magnitudinē sūp̄tatis
i maliciē. i sic nō possit ēēt i carnatio. Et q̄ p̄ba-
tū ē q̄ i carnatio sit ēē ḡ: q̄ magnitudiē v̄tatis
si ēēt iā i carnatiō. Et si ēēt ad i carnatiō: oīs
bōies q̄ credūt aut crediderūt: q̄ iā sit i carnatiō
sūt i sūp̄tate i v̄tate credētes v̄nā i cōdē i car-
natiōz. i sic sūt i maliciā i i p̄cep̄tūna i ad ignē va-
diūt i carnatiō. et seq̄ p̄uitas v̄tatis i p̄uitas ma-
gnitudinis bonitatis i dñā voluntate p̄tēte i sūp̄-
tate. qd̄ ē ip̄o. Et sic ḡ: q̄ iā i carnatiō. vt rēf̄lēt-
ret magnitudinē bonitatis i v̄tatis i dñāz b̄iōz:
q̄ crediderūt i credūt i credē: q̄ ille sit iā i carnatiō.
¶ Et si de nō sit i carnatiō: ēē ad i carnatiō. i cū for-
ret i carnatiō i sua i carnatiō b̄iōz locū nō b̄ient
ad credēdū ip̄as. qm̄ cor op̄io foret: q̄ sūp̄tate
illa i carnatiō sit illa q̄ p̄tēte ē. q̄ b̄iōz credē
b̄at ēēt v̄nā. i ita libertatē nō b̄ient ad credēdū
i cū credūt: nō i possib̄l ēē magnitudinē boni-
tatis sap̄e voluntatis v̄tatis i v̄tatis. rēf̄lētēte
i possib̄litate ēēt i carnatiō i possib̄l. Et sic ḡ:
iā i carnatiō. vt nō seq̄ i possib̄litate dñāz. Et si
de sit iā i carnatiō: iūstū ē: q̄ rēf̄lētēte i bonoz si
at dñā iūstū. i a p̄is martiribz i p̄f̄f̄lētēte: q̄
autēnticā sūt: i q̄ b̄nt p̄ iōis. Et si de nō sit iā
i carnatiō: ip̄o sūt i b̄iōz i nāz i iūstū cūstū?

bod falsus. tota ē ipsi credentes sūt p ipsi falsifica
 ti. Et sic dicitur 5. iustitia ē 7. 3. mo. iustitia. 7. se
 cū iustitia ē iudex iusticia ē pietas. Et qm̄ oēs
 christiani iudex iusticia ē. pagani vadūt ad iustici
 am. itē qm̄ illis de mias nō bēt nec pietatem.
 Est g̃ d̃ia iusticia. vt d̃ magna mias bāt p
 iusticiā. q̃ si q̃ credūt iusticia. 7. tēnuat iustici
 de doloribz. quos p fidē sustinuerūt. Et q̃
 iusticia nō sit cū magnitudine finis iusticia. sic ē
 cū magnitudine finis bōnitate sapia platea vt vo
 lūtate. Est si d̃ nō sit iusticia iusticia ē finis iusticia.
 tōis 3. maiorē magnitudinē duratōis volūtatis
 magnitudinis bonitatis platea sapia 7. bōnitate. Ite
 q̃ ip̃ qd̃ pietas ē. vltis ad ip̃s q̃ erit iusticia. p
 nō fuit iusticia magnitudinis bōnitis iusticia. 7.
 plateas sapia 7. volūtatis. Et sic q̃ duratio for
 mis. 7. cō. dicitur forme duratō. qd̃ ē ip̃. Est
 g̃ d̃ia iusticia. cui placeat. q̃ ip̃s trā bōiem i
 sua glia p sua magna pietate videtur carnis
 Et d̃ia iusticia. ē odo positi. inf p̃mā itē
 tōis 7. scd̃as. Nam itē. nōuū testamētum
 vocat. 7. scd̃as itē. vt scd̃as. qd̃ cordā
 nā bēt cū nouo succellus 7. p̃ia q̃nitate t̃p̃is
 Est si d̃ia iusticia. scd̃ 3. iusticia 7. 2. concordantia
 q̃nitate p̃ici p̃uote. 7. itē q̃nitate discreta.
 7. bēc d̃ia quā christiani bōit. falsi mē si
 d̃ia nō sit iusticia. Que siq̃ d̃ia discreta quā
 tās bōitate edificat inf p̃mā itē. 7. scd̃as 3.
 maiorē concordā. q̃ ē p̃ia quāitate 7. discreta
 Est g̃ d̃ia iusticia. vt sit maior concordā
 quātas iusticia p̃mā intentionem et secundam.

¶ Quod dicitur deus sit natus.

P Robatur ē qd dicitur icamar. et sequētia
icamarōis ē mē et finē sequēti icamarō
nis. qd sequētia ē qd finat. Quia si natiō eēt
et cetera icamar. pū icamarōis mē et finis nō v
sequēti et cetera magnitudo vitan icamarōis
et hūmanitatis qd dicitur cetera pū bonitate et v
cū v vint. et sic de alijs. Et si glōsus ipse natiō
et dicitur possit bō dicitur icamar. Et Iesus p
fuit natiō nāl. vtrūqū natiō cū modū carnis nāl
qd ad natiōē bōis pūnt. Et natiō fuit i būana
spē qd fuit bō i filia. i qd fuit bō nālē bō i
spē bōis. et bō dicitur natiō dicitur dicitur. et ita
natiō dicitur hūmanitate et bō i dicitur. et sic oportu
et sic rōe vnitatis pōal ambaz natiō. v3 dicitur
et hūane. Et Iudas ipse i natiō oportu et plocū
nālē qd ad nās bōis. sic oportu. qd fuerit su
pā carū nālē qd ad nās dicitur. qd pūnta fuit cū
nā būana supra carū nālē. et nō natiō fuit dicitur

[illegible]

Confessus ipse fuerit mortuus.

Deitas honoratur q̄ potuit hūmilitates
ibū i. qm̄ ip̄az magis honorare nō por-
tuit. q̄ ip̄az i caritate crearet i q̄ fuit iudicia ē
filio tē. Q̄ potuit q̄: q̄ hūmilitas honoraret:
q̄ potuit caritate. cū p̄p̄itanti⁹ ⁊ delicis ip̄ali⁹
bīpam nō potuit honorare: qm̄ caritas nō red̄
rit honores. p̄p̄itanti neq̄ delicat. s̄ red̄rit: q̄
bōsis paup̄i b̄ mūdo ⁊ q̄ sustinet laborēz
morte ad bonā odā ip̄az. Q̄ potuit q̄: q̄ ip̄s
iq̄ bō moreret. vū hūmilitas caritate honorare
i v̄tē et alios ip̄az honoradi. Q̄ fides fuit
it mortu⁹ ad vādū et: q̄ ip̄e erat bō mortu⁹ p̄
pter origiale p̄cc̄. erat m̄ immortal: iq̄ fūctus
fuit caritate. Fides mortu⁹ fuit: vt cū sū sp̄ali mor-
talitate gñal mōis moreret. Que si qdē mors
gñal deuicta fuit: q̄ ille p̄ q̄ totū mūdū creauit
iū sustulit passionē. vū mūdū qdē recrat. Que
qdē sp̄al passio ad auferendū culpā gñalē suffec-
it fūctus fuit gñalitat nūdi. q̄ fuit creat⁹ ad si-
ne ip̄i ⁊ p̄t illū. Et i b̄ passu p̄batū ē: q̄ man-
d̄ recrat p̄ morte ip̄i. quā et oportuit vū mū-
dū p̄ ip̄az recrat⁹ fūctus ⁊ vrad fūct⁹ p̄t q̄ fuit
creat⁹. rediret. Qm̄ si mūdū i cūctitate deuict⁹
fūct⁹ a fine: p̄t q̄ creat⁹ fūct⁹ magnū bōiū ⁊

etere fore die sine creatiois deficeret. qd ē ipof
fibile. ¶ Quobatiē q' mūd'a sine teul'a? cri
lit p' origiale p'cō. voluit q' i'efus ipō moti
vt iua morō eēt rō fūo p'pō: p' q' motu' fuit: vt
ipō vlligeret q' qdē rō nō poffet eē: ita magna
magnitudo amabilitatis: fic fuit p' mortē. qm
paffos mag' vlligeret nō pōt fuas oēs: fic a'z
motu' p' bō' illa. Et qm i'efus ipō fūo p'pō
vlligit i' magnitudē caritatis: motu' voluit rō
ne magnitudis amabilitatis. Et i' b' p'afu pōt
bō cognofcere: q' i'efus ipō fuffinet: q' i' mado
fuit faretu' a pagani. vt ch' n' f'iani b'ani ma/
gnā mās amabilitatis: et vti illa vīat mag' a/
māitate. ita q' ipō fuffinet labores et mortem
vt i' f'ides ad bēi p'uerit poffint. et f'ra f'cāz re/
cupare. Et i' d'ns papa et a' f'ratres vīn' carū
nales maliciauit. et alii p'lati: q' nō nūmū ch'z/
f'ianos ad mēcū dū p' d'no nō i'efu ipō: et ad
vīdū mag' amāitate. ¶ H'efus ipō p'napia/
f'uit bō ad b' honozādū cū amādū et cū f'icūdū
i' mēdo f'ietu' bēi honozādo tamādō: i'q' fū
it bō. et b' i' rāi qmādū pōuit. ¶ Pōuit g' q' i'
f'ine p'leret mās' bonozē et magnā amāitatē
et amābitatē. Et b' eēi f'ine nō pōtūti nō mo
rēt ad honozādū d'itate. qm f'ine nō eēt f'is: f'
p'n' et mē' cū magnitudē amāitatis et amābi
litis. q' f'ine cō: et r' mīdeat nē p'n' et mē' f'ini
quā itatē p'muā magnitudis: huane amāitā
tis tamābitatis. Et f' p'batū: q' i'efus ipō o'm
cū f'uit et mortu'. ¶ H'efus ipō mortu' fuit i' n'
q' bō nō i'q' d'ē. Sic f'ais p'et q' fuit mortu'
i' q' corp' nō aūt i'q' aia. Et et corp' ipō cū i'
cruce mortuū fuit: i'q' aia i' m' dūmū et nō
mortuū: i'q' d'itas ab ipō nō recellit. Hec p'mū
tō d'icne et huane diffoluta fuit. Remanēt g'
i'efus vīu' mortu' f'ine d'icōis. qm mortu' fū
it i' mortuū: b' hūā. vīu' fuit: f' q' fuit d'icōis
i' vīa d'itate a q' vīa d'icēre nō pōt. Et i'
d'icōis q' i' cruce d' mortu' fuit: et nō fuit mortu'
i' f'ine d'icōis. i' mortu' fuit: i'q' bō d'ē q' i'q' bō
i'q' bō fuit mortu'. H' d'icōis mortu' fuit: q' i'
i'q' bō nō fuit mortu'. H' d'icōis mortu' fuit: q' i'
f' curū nāle. et r'om aūt vīu' f'upia curū nāle. Et
ita f'ibi mōcū nīdēt amācūl'icamōis nā f'ianū
et p'fionē: f' nāz b'ūā et f'upia curū nāle il
lō. Et b'et p'fideru' ad cūbū ē ad p'fideru' dū

¶ H'efus ipō d'icēdit ad i'feros.

Alūma i'efu ipō d'icēdit ad i'feros. vbi e/
rit adā cēt p'cō: q' d'et bac vīa p'teritū
quos p' fua mortē redemit: et ad illos d'icēdere

voluit: vt eis mās' gaudū de corp' redēptōe era
biberet. Et m' mās' gaudū fuit p' d'is q' p' nū/
cū. et q' redēptio fuit mag' op'ortuit: q' manife
ftaret cū maiori i'laritate et cū maiori d'itate. q'
qdē maior d'itas m' i'comē' manifestata fuit p'
illa: q' redēptōis f'et: q' p'atūq' illū. ¶ In b' q'
aia ipō ad i'feros d'icēdit: q' erat cū d'itate vīu/
ta: adā et p'p'etē d'ū vīdētū et cognouētū aia
ipō. q' cognofcere nec vīdere poterāt p' a': cū
q' d'itas p'ūcta nō erat. Et ita p'tē bōis vīdē
rūt. v'z aia. et f'ili d'et vīdētū illa. Et et quaz
vīfionē maior vīfionē f'ine certitudo de corp' re
dēptōe fuit multiplicata. p' q' quā maiorē certitudo
oportuit q' aia ipō ad i'feros d'icēdit et
et q' ab illis locis f'cōs auferret. ¶ Aia ipō ad
i'feros d'icēdit ad f'ignificādū et d'icēdū victo
riā: quā r'is b' hūit i' cruce. i' q' gen' b' hūit i' o' p'
p' f'anguie redemit. Et f'ignificabat: q' i' m'f'or/
no afficōis nō b'uit de p'cōis: q' i' i'fero erat. et
b' f'ignificā nō fuit f'ig' et manifestatio p'p'etē et
f'ais: q' culpa p'cō origal' p'ūpta erat: o'f' q'
nūma (q' erat cū f'is) i' loco vbi erat: p'fionēz
nō b'uit. ¶ Et d'ānā maiorē p'cōis b'icēdit: et
cēdit aia ipō ad i'feros. qm i' illa manifestata fu
it victoria: quā b'uit i' faluādō illos: q' i' lib' ipō
credebat remanēb' i' i'fero nō p'p'etē illis: q' fū
u'z adācū negauerāt. Et nare f'is i' i'f'is fuit ma
ior: glia et p'fentantē: ita oportuit: q' m'f'is
fuffet maior p'cōis. ¶ Sic i'efus d'icēdere volu
it de vīa ad mortē i' cruce: ita d'icēdere voluit de
vīa ad glia i' cruce p' mortē fua ad mortē f'cōp'
q' ipō origalē p'cōis i' p'cōis et n'itū. Et i' b' ita
et oportuit: vt a' d'icēctus et magnitudē bōi
tatis cantans et b'ūitans. Et i' b' ita nō potuit
fi i'efus ipō ad i'feros nō d'icēctiffet.

¶ H'efus i' a mortuis refurrexit.

Maior finis bonitatis magnitudis et aia
nō p'fistit i' bōis q' i' aliq' f'up' p'ū qm. ad
arco oportuit: q' d'is n' i'efus i' p'fentatiffz. vt
maior finis veniret. Et m' f'ino redimēctiffz op
porteret: q' i' illo eēt aliq' culpa: q' maior fuit i'
pedaret. Et q' d'ē culpa i' ipō et non potuit. q'
p'icē et p'fiorē bōi d'itate et i' illa fufficitans.
¶ H'efus i' p'fentatiffz: vt eēt bō et aia et cor: o'
f'ic fufficitans moreret. Et q' mortu' fuit p' bō fu
it: i'q' f'is d'et erat bō. f'z nō erat bō: q' aia non
erat i' corpore. Et q' f'is d'et voluit et bō et aia
et corpore p'fistit: i'efus i' p'fentatiffz. vt d'ia vo
lūtas affecta fuiffet f'is. qd volēb' ad d'ē affecta
nō fuiffet: fi i'efus i' nō redimēctiffz de morte

ad vitam. ¶ Et Iesus surrexit a mortuis: signifi-
catū fuit: q̄ p̄plenerat i cruce victor a 3 ongia
le p̄c̄s. Et si Iesus i nō resurrexisset: significatū
fuisse q̄ victoria nō erat p̄p̄ta. Quare opor-
tuit: q̄ dñs Iesus ip̄s a mortuis resurrexisset. si
m̄ p̄a. 13 p̄ sc̄p̄s. qm̄ sic f̄l̄p̄a p̄f̄clama p̄f̄uit
ita p̄f̄e aia ip̄i rediit i suo corpore: de q̄ exiuit.
¶ Iesus p̄resurrexit: vt eēt c̄r̄ t̄s̄ḡ ḡn̄al̄ resur-
rectio b̄ōy. q̄ v̄tūra ē. Idcirco posuit b̄ōies
i maiori sp̄e resurrectionis p̄ suā resurrectionē. 3
quā maiorē sp̄e fuisse: si nō resurrexisset. 3 ma-
iorē sp̄e Iesus i nō potuit eē ē magnitudiez bo-
nitatis iusticie et caritatis. ¶ Si Iesus p̄a mor-
tuis nō resurrexisset: fuisse suū corp̄i fr̄a: aia
i celo. 7 suū corp̄ p̄uilegiū nō hūisset i magni-
tudine bonitatis gl̄ie et volūntatis supra corpora a
lior̄ b̄ōy. Quod q̄dē p̄uilegiū necessariū ē: q̄
Iesus i b̄a: de p̄uilegiis dñi ē b̄uāne. i q̄ cō-
iūctōe ē nā b̄uāna dñi n̄n ibi r̄ exaltata i maio-
ri magnitudine bonitatis gl̄ie finis et volūntas
q̄ aliq̄ aliap̄ creaturap̄. Resurrexit ḡa mortui
is dñs noster Iesus christus.

¶ Et Iesus ip̄s ad celos ascendit.

In celo empirio sūt aia sc̄p̄s. ibi tēū p̄tē-
plāt et videt facie ad facie et oculo sp̄uali
ad oculū. et i hac vita mortali nulla aia tēū p̄tē-
plan neq̄ videre p̄t̄ sine medio. vs sine sp̄e f̄l̄-
tati. Et ḡ nobilitior ille loc̄ sup̄ior q̄ loc̄ i-
n̄ vite mortal̄. Oportuit ḡ q̄ Iesus i suū corp̄
ascēderet ad illas sūmitates siue altitudines q̄
b̄e nobilitior loc̄. Et b̄cē nō potuit: si Iesus i
ad celos nō ascendisset. ¶ Ascēdit Iesus i ad ce-
los: vt gl̄iaz daret sc̄s. qm̄ p̄ suā visionē maio-
rē h̄nt gl̄ia. et si ad celos nō ascendisset b̄ient mi-
norē. et sic dñs n̄ Iesus i foret 3 maiorē gl̄iaz
et b̄iet magnā p̄cedētiā cū m̄ior gl̄ia. q̄d ē
possibile. cū ita sit: q̄ gl̄ia et maiortas h̄nt cō-
cordātiā i magnitudine bonitatis et aliap̄. qm̄
dñs Iesus ad celos ascendit: aias sc̄p̄s posuit i
maiori sp̄e resurrectionis. Et n̄ b̄ p̄viderit do-
minū ibi i q̄ a mortuis resurrexit: mel̄ eis re-
uerēda fuit et significatiua ḡn̄al̄ resurrectio. p̄ quā
maiorē euadit 3 significatiua sc̄i maiorē gl̄iaz
h̄uerit et maiorē sp̄e resurrectionis. ¶ Dñs n̄r ie-
sus i gen̄i b̄uāniā recreauit et trāxit aias sc̄p̄s
de inferno q̄ inuēit i paduū. Et ita sit: q̄ padu-
sus sit loc̄: vbi attingit finis: p̄t̄ ḡ m̄iā fuit c̄-
n̄. Idcirco ista vita i q̄ sum̄ ē i p̄r et i m̄c. et
ē vita ē i fine. Et si aia sc̄p̄s ir̄t ad paduū: ibi
oportuit: q̄ aia ibi i iussit et suū corp̄ ascēdit

set. cū ita sit: q̄ ip̄e sit finis et p̄p̄tētiā resurre-
ctōis illap̄ aia p̄. ¶ Dñs Iesus nobilitior ē r̄ōne
dicē n̄ q̄ d̄e b̄uāne. et iō si ad celos nō ascendit
seruola nā immanata fuisse i b̄uāna. Et idē ē de
aia et corpore. cū ita sit q̄ aia sit nobilitior q̄ cor-
p̄. Sic si olea q̄ l̄ḡta ē i oleastro: mitteret suam
nāz i f̄r̄: et nā oleastri supra ascēderet. ita q̄ o-
leas faciet i sp̄e olie. q̄ si q̄dē olie em̄t sp̄e o-
leastri et nō de olea. Iesus i ḡ ascendit ad celos
vt i ip̄o i cōuēniētiā aia d̄cā nō fuissent. ¶ Et
ē bon̄: et sua bonitas ē et r̄ō: q̄ agat b̄ō. et d̄e
magn̄: ē ḡ sua bonitas r̄ō deo: q̄ agat magnā
b̄ō. sua bonitas ḡ nō ē et r̄ō: q̄ agat p̄uū b̄ō
et nō maḡ. postq̄ ē maḡ et aia s̄b̄face nō po-
tuit b̄uānitatē: quā afflūp̄t i ip̄s i locos q̄ b̄us
nō attingit maḡ 3 p̄a: t̄m̄ f̄t. Ascēdit ḡ ip̄
sa gl̄osa b̄uāntas ibi ip̄i ad loca: vbi magna
bona attinguntur.

¶ Et Iesus i sit iudex i die iudicii.

Oportet: q̄ dies iudicii sit de b̄ōb̄ b̄ōis
et malis. vt sc̄q̄ finis em̄i: q̄ creati sūt.
Quod si q̄dē iudiciū itelligi ois videri et audiri.
qm̄ sine itelligere videre et audire nō eēt finis i
magnitudine bonitatis vitans et aliap̄. 03 ḡ:
iudex sit d̄r b̄ō. Oportet: q̄ sit d̄r: vt iudiciū
itelligat i magnitudine vitans. 03 q̄ sit b̄ō: vt
iudex videat et q̄ iudiciū audiat. Idcirco vs
q̄ ḡtes p̄ḡgent i vno loco. vt iudicē videre
possint et audire. Et b̄cē nō possēt: si Iesus i nō
eēt iudex. Iudicabit ḡ dñs Iesus bonos et ma-
los i die iudicii. ¶ Et q̄ iudiciū sit i qm̄ āntare
p̄sua p̄n̄ m̄cū et finis. Et q̄ quāntas i diuer-
sis remanet quāntas b̄ōis iusticie sūsticiā p̄oif-
ferētiā: q̄ ē i n̄ p̄r m̄c et finis: 03 ē iudiciū: ē op̄-
tinet ad p̄r m̄c et finis. Et si dñs n̄r Iesus i sit
iudex: ē et iudiciū de p̄n̄ c̄p̄s. vs et b̄cē d̄r sp̄e
tata ad honorādiā tritātē et b̄uānitatē cū illa
iudiciū. Et idē ē de m̄c. cū ita sit: q̄ Iesus i sit b̄ō
et m̄c m̄c tēū i suū p̄p̄s. Et idē ē de fine. cū ita sit
q̄ oia enna creata finit ad honorādiā tritātē et b̄u-
manitātē ip̄i. Et ḡ Iesus i iudex i die iudicii.
¶ Dñs Iesus i p̄r iudex: vt sit maior: ḡ a bo-
nor̄ et maior: p̄na malor̄. Et maḡ gl̄ia ēst
bonis: q̄ ip̄i vidēt: q̄ illē q̄ em̄ eis filius: oabit
iudiciū et vocabit ip̄os ad gl̄iaz p̄p̄tētiā. Et ma-
gna pena em̄ malis: q̄ videbūt ita magnā p̄na
tē b̄ōis: q̄ ip̄os iudicabit ad penaz p̄p̄tētiā. et
q̄ iudiciū 03 ē i magnitudine vitans: maior et
n̄l̄q̄ oabit maiorē gl̄iaz bonis et maiorē pe-
nā mal̄. Et ḡ q̄ dñs Iesus i sit iudex. ¶ Et i.

Idē calor magni ēi vno sbo ē pa' a'. sic calor ignis: q' ē magni p' pipe: 7 p' aniso. magni ēi pipe: q' tepē pōi mag' calorē. paup' ēi aniso qm' nō ē te' ius p'diōibz: q' possit ēē s'bz mag' no calor. M'podo sili erit de maior iudicio. qd erit i fine mudi. Quod si qd iudiciū nō possit ēē magnū: si nō ēē aliqd mag' s'bz. I q' iusticia/ tū cū. M'p' s'bz nō possit ēē: si ille q' dabit iu/ diciū nō ēē p'm iudex: 7 maior: q' possit ēē. vñ cū tēhō sit corp' si ipe iudiciū daret p' voces: 7 vor tē ipō nō ēē: 7 vor nō ēē p' illū: ille q' lo/ q'ret. nō ēē iudex p'm: imo ēē m'. 7 sic iudiciū nō possit ēē magnū. qm' s'bz nō b'iet: q' possit ēē magnū. M'z q' p' ille iudex q' iudicabit bo/ nos: 7 malos: si ille idē loq't: i q' dabit iud' s'bz b' ēē nō possit ēē: si tēhō ēē bō. H'et u' s'bz p' iudicabit: q' i q' bō erit ille idē loq't. 7 i q' d' erit p'm iudex. 7 sic iudiciū erit magnū. De magnitudine iudicij: q' ille q' iudicat: sit finis iudicij. 7 q' ille q' iudicat ēē: se bāt ad illū finē s' magnitudinē bonitatis: 7 cōcordātie iudicij 7 iudicij. Et iudē seq't ē magnitudinē matie: 7 r'ctatis illoz: q' dē q' n' iudicē. M'z q' d' n' n' i' c'us: 7 sit iudex. cū ipē sit finis: i q' d' bō oīz cū iudē creatop. ad q' finē se bāt iusti cū ma/ gnitudine bonitatis: 7 cōcordātie: 7 mali q' ipm offendit: cū magnitudine mal: ac 7 r'ctatis.

De fructu arboris apostolical.

Fru' arboris apostolicalis ē ille: i q' colligū oēs fruct' aliar' arbor' 7 q' b' v' c' ē. Quā oīa quotquot sūt i hac vita p'nt ē oīz ordinatōnez: quā d' p' sūt i creaturis ist' vite: i q' sum' se ita v'igū ad arborē apicalē 7 g'na lē s'c' plures linee ad vñ p'ctū ex illis p'stitutū 7 cēnū. I q' s'bi i m'icē obuiat: 7 sū b'nt p'omē nū. sic plures p'ies i suo toto. Fruct' apical' ē saluatio gēnū 7 ordi nū ministeriū. v' d' r' colat' s'clligat' 7 amet' bonoz: 7 ei b'iat' p'us: 7 q' aliam oīz. Et iste fruct' apical' ē ita nob'is: tē ita nobilit' p'diōibz: q' regit vñ p'sonā cōz: q' sit c' cultoz: 7 bāt vñ ius sup oēs bōies. Vñ q' cultoz ē fructū oīz cē ita magnas cōcordātiā magnitudie bonitatis s'clano b'uit: 7 vitat: q' maior ēē nō possit. v' maioritas nō tēdicit ma gne cōcordātie: 7 q' cōcordātiā nō sit i minoritate magnitudie bonitatis: s'clatis b'uit: 7 vitat. qd si cētinuam' cēnt oēs fruct' aliar' arbor' i mi nori cōcordātiā. q' miuna ēē 7 magnitudinē bo nitatis: 7 c' fruct' arbor' elat' ē res d'cta. sic p'e

tra pomū equ' piscis q' bō ang' f'ctū 7 sal. 7 sic de alijs metallis. Et oēs isti s'clat' fructū apicalis ita: q' oīa elā ordinat' p' rectā lineā res elatus. q' h'uius vñ apico: q' p' illas macare possit saluatioz gēnū: 7 ad cūctiā d'ānatioz illaz: 7 ad faciendū vñ bonoz. Et per ā itel/ ligu' edificia cameraz tūri castri 7 militaz: p' equū m'itry: v' milites sint brachia ecclē s'c'. p' g'nie oīa volatilia ad vñ dñi pape s'clat' illa. 7 idē tē p'icibz. et tē auro 7 ferro. p' qd itelligit' n'f artes mechanice: 7 p' sal' saporē cibariop. Et l' dē itelligit' i fructu arbor' vegetal' 7 s'clat'. sic pomū: qd ē necessariū ad b'ndū saporē. v' t'ap/ penib' sit ad comedendū. et q' vñ s'clat' p' s'clat' 7 sensuū. qd ē fruct'. p' q' possint ēē s'clat' mecha/ nice: 7 liberales. Et iudē ē tēma g'ia b'nt b'ianali 7 tē moralis arboribz: v' cū vñ b'nt colligat' fruc t' fructū apicalis tē i'pali. v' i'patoz p'at ē itē possit i mūdo 7 destruere i'fides rebelles mā dantis s'clat' p'us apli. v' fruct' colligat' s'clat' sua ad m'itrandē. Et q'nta ēē c' t' fruct'. v' sit fruct' a postolical. Quis ē cōgratē possit v' s'clat' re nobilitat' fruct' arbor' apical': s'clat' oīz: q' b'nt fruct' nobilit' bāt p'fioz: ē. Quat' q' car dinales papā eligūt: p' suo posse debet: p'por cionare cultoz fructū. 7 papa elect' illa p'por none s'clat' p' conseruare.

De arborē celestiali.
Summarium.

Arborē celestialis similit' vñ dicitur l. 7. 7 partes: i. idē dicit i radices: truncū: b'nti cba s'ramos: solia: flores: et fructus.

Radices sunt principia generalia: excepta contrarietate.

Truncus sunt celi.

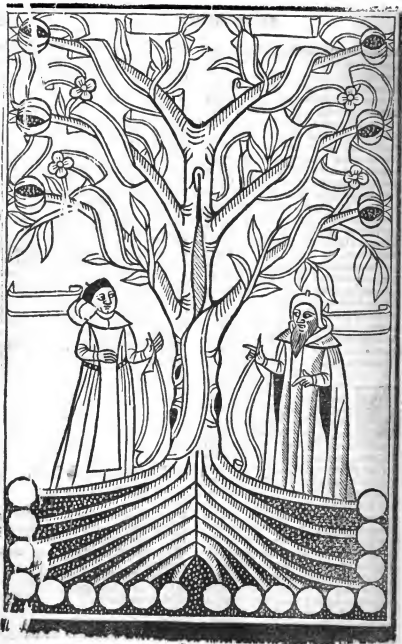
Branchie sunt. tū. signa.

Rami sunt planct.

Solia sunt acedentia celestia.

Flores sunt actus celestes.

Fructus sunt res create inferiores.

currētū i cor ad cōtēntū sū i op ad loquēdum
 2manh ad opēdū. Idcirco nā regnū qētē. Et q
 expictū bñm i cōtēnto 2 i plātie q fructu nō
 reddūt i byome. 2 equū q fangarē ad currēdū
 2 balistā q fēla ē ad trabēdū q nō facit mag^{is} i
 tū cū sep̄u arerit. Idcirco pp̄ b^o q illud sig^{is}
 qd ē stabile sic leo (vt dī) q nō ē mobilē. Et illa
 q nō sūt mobilia offm̄ hñt q seq̄ qeo i sibi
 fēssis. 2 illa q mobilia sūt sic arces q bñt offm̄
 vt sic sint mobiles 2 mouētēs 2 mote post cap
 qētē. Idcirco q aliq sig nō sūt mobilia s; medio
 cna. sic vgo. 2 rō ē bec q motitas mobilitas 2
 stabilitas sibi iūc obuiat. Et ola ista sūt i ips̄
 fides i fenores. cū ita sit q sig pte fira stāi sit
 mainēto 2i partibus illis. Et iudiciū qd sit de mo
 bilitate in vno et de immobilitate in alio et de
 mediocritate in alio sit ratione respectus in
 ferri. Et i sol cū vna cadē vtute regulā deficiat
 2 cōtrā fidit. Et q bonū ē cōtrā malū ē nō cōtrā
 ē q cōtrā bō^o 2 nō cōtrā malū. 2 iō dī q aliq sig
 q cōt cōsūt bona 2 aliq sig q nō cōt cōsūt
 mala. Et i b^o astronomi iudiciū acapūt q an
 cōs bō^o q cōtrā ip̄o seq̄ bonū. 2 leo ē malū q cōtrā
 cōsūi quere 2 plā. Et dī q bona sig forū
 nāt bōies ad bō^o p̄pitāt 2 i lōgā vitā 2 sanita
 tē 2 placita. 2 mala faciūt 2nū. Et b^o iudēt vīcē
 ē ips̄ fides nāleo. qb^o aia rōe sue libertatis nō
 sp̄ p̄sentit. Et q vīcē suā bonitāt aut iusticiā v
 nī suo effectū ad volūtātē suā i oī tpe 2 i oī lo
 co. Idcirco maliciā iā astronomi qui tūm p̄si
 dūt i iudicio ips̄ honū cōrpo p̄supior scāp̄ hic
 ip̄erit q ita destrui p̄t i supra cursu illo i ips̄ honū
 p̄cā 2 p̄ libtā volūtātē bōis ē art oīe mota
 tē. Sic bō destruit p̄t i iustas i cū ips̄as p̄ gra
 fū aut p̄ sigillū.

De ramis arboris celestialis.

Ram arboris celestialis sūt. 7. planete
 Et dicitur antq pbi q saturnus ē supi
 or 2 iupit postmo^o. 2 sic p ordinē de
 alijs vsq ad lunā. Et dicit q saturn
 nī ē mal^o 2 q cū plūibū 2 diē sabba
 tū. Et dicit ip̄s ē de p̄plene terre. Dicit et q
 iupit ē bon^o 2 q cū stagnū 2 diē iouis 2 qrit
 de p̄plene aeris. Dicit et q mars sit mal^o 2 q
 cū ferrū 2 diē martis 2 q sit de p̄plene ignis
 2 dicit q sol sit bon^o 2 cū auz 2 diē omāi.
 2 q sit de p̄plene ignis. Defecā dicit q ven
 sit bon^o 2 q cū capzū 2 diē veneris 2 q sit de p̄
 plene aq. Dicit et q mercur sit neut^o 2 q
 cū argēū vniū 2 diē mercurii. Dicit q luna sit

bona bonis 2 mala malis. 2 q cū argentū 2
 diē lune. 2 q sit de p̄plene aq. Et dicit affi
 tuatōes dī op 2 op q planete sūt i firmamēto affi
 tuatōes ordiat sibi iūc cōtrā p̄dcat. Opere
 dī op ordiat sūt b^o m^o. Ipa ignis ē supior. 2 ip̄a
 aeris p̄tignat cū ip̄a ignis. vt ignis iūc iūc
 bāt ad aerē. 2 aer ē supra spā aq. vt iūc iūc
 bāt ad illā. 2 aq ē supra spā frē vt ad illā iūc
 iūc bāt. Et sic rōe iūc iūc q sit de p̄plene in
 ferri. vnu iūc iūc iūc. s; b^o nō ē ordiatū ē af
 situatōes q pbi i planens ordiatōes. qm po
 suerū saturnū supra. q ē sic. 2 aerē iūc q est
 bāt. Et posuerū mortē 2 solē q sit calidū. s; b^o
 mere. 2 sic vno p̄tignat cū a^o seq̄ nīa siliūdo ca
 lovia 2 destruit ordo affituatōis q p̄tignat ad il
 lā q ē i sp̄is dī op. Posuerū et p̄plene aq s; b^o
 mercurio q ē sic. Multa et iūc iūc iūc iūc
 ars nīa i affituatōe planetar p̄ opimōne anī
 quop. vñm sustinet q p̄ 2nā affituatōes fa
 rum p̄t supi p̄ ficitatē 2 iupit postmo^o p̄ bñ
 ditatē. vt seq̄ vna linea de 2nīs. ita de ficitatē
 supra ad bñditatē iūc iūc. sic ē i sp̄is dī op. vñ
 seq̄ 2 cordāna m̄ calozē q ē supra 2 bñditatē
 q ē iūc iūc. vñ iūc calozē ignis 2 bñditatē aeris. Su
 stinet et ars q caloz a aeris q bñt iūc iūc calozē
 ignis defecāt q ē de marie. Sustinet et ars q
 ficitas maris defecāt ad ficitatē solis 2 bñ
 ditas veneris defecāt ad ficitatē mercurii 2 sic
 duas mercurii ad bñditatē lune. Et b^o iūc iūc
 vt fiat mīmo iūc iūc planetar 2 p̄plene
 dī op. Planete se mouēt de occidētē ad orietē
 2 motū signop. q se mouēt de orietē ad occidētē
 Et iō sit obuiatio vtutū 2 iūc iūc iūc iūc iūc
 2 planetar i facie. sic facies arretis cū facie fa
 m. q se obuiat facie ad facē. quop obuiatio sic
 nō poss; si saturnus se mouerit de orietē ad
 occidētē. Et q obuiatio sit facie ad facē ē ma
 ior iūc iūc q veniūt illa obuiatio de bñditatē
 vñ seq̄ maior mīmo 2 vñ bñ iūc iūc. Et b^o pos
 su cognoscat qre planete sūt emates 2 dñctas
 bñt opatōes sue ordiatōes. Et sol sūi motū
 bñt p̄tignat i 3 c. diēb^o. 2 bñt. 2 bñt. 2 bñt. 2 bñt.
 posuēt. Et motū sūi sit i vno mēse. Et i b^o pas
 su cognoscat q sol ad 12. mēses nīdet q dñctū
 tur i. 4. tpe anī q sūt vt res iūc iūc iūc iūc iūc
 2 qd iūc iūc iūc iūc iūc iūc iūc iūc iūc iūc iūc
 nocēs sūt p̄ 2 cordāna q vna p̄ dñctatē. sic i
 tate i q forū 2 2 cordāna i calido 2 fīco q b^o
 nēas. q ē iūc bñdū 2 iūc iūc. et q bñt māgnū. q
 ē et iūc iūc iūc iūc iūc iūc iūc iūc iūc iūc iūc

gust. indiget vno mēse. Et oꝝ q̄ luna correspō
dent cuiꝫ mēsi. vt cōcordātia beat cū mangulo
cūm libet. vs̄ vōis effatē autūmni e hōmīs.
Et b̄ sic et oꝝ vt i spā lune influētiās accipiūt
colligāt p̄ frigiditatē ⁊ b̄uiditatē. sic ē chare fru
ctū colligū p̄ caliditatē ⁊ siccitatē. Et i b̄ passu
cognoscat p̄ quā necessitatē annus b̄t. ⁊ c. vi
es. ⁊ c. horas q̄s b̄t. vt p̄ sinuati possit cū alio
e q̄ sicut b̄t. Et p̄ pōtē q̄ sint. ⁊ plane
te vt sufficiāt cōcordātie q̄dranguli ⁊ trianguli.
q̄mōz sūt: vt b̄c i sferonibꝫ q̄drangulꝫ p̄sistat. tres
sūt: vt i sferonibꝫ sūt triaguli. Et m̄m sūt triaguli
⁊ quadranguli p̄ m̄mōnē respectus planetā p̄
vno planetā existētē i respectu alterius i vno
tempore ⁊ i alio tempore i alio respectu. Et sic
linee illorum respectum se m̄cūant p̄ficiūt
influentiam ⁊ virtutem. que plena vni i infe
rioribus multiplicandō i inferioribus suam si
militudinem. sicut plura lūmina. que vnam lū
cem generalem multiplicānt ⁊ et plures motus
vnum motum generalem ⁊ plures voces vñ
sonū generalem ⁊ plures gutte aque mare ge
nerale. ⁊ sic de alijs rebus similitꝫ istis. Et el
cū medio: vt sit terminus triangulorum ⁊ qua
drangulorum. Quoniam in quantum particu
pat cum saturno ioue ⁊ martē sequitur et om
nibus quattuor planetis quadrangulus. Ut
ponamꝫ q̄ saturnꝫ sit. a. iupiter. b. mars. c. sol
d. est ergo quadrangulus de. a. ad. b. et de. b.
ad. c. et de. c. ad. d. et de. d. ad. a. In quo qua
drangulo sunt duo manguli generales. vnus
est de. a. ad. c. ⁊ alius est de. b. ad. d. Et i quoli
bet istorum sunt duo. vnus est de. a. et de. b. ⁊ de
centro quadranguli. Alius est de. b. et de. c. et
de centro quadranguli. Alius est de. c. et de. d.
et de centro quadranguli. Et alius est de. a. et
de. d. et de centro quadranguli. Et hoc idem se
quitur de sole vsqꝫ ad lunam. Et ratione hu
ius habet sol maiorem virtutem in inferiori
bus q̄ aliquis alius planeta. Et in hoc pas
su cognoscitur: q̄ vnus est maior i medio q̄ i
extremis. Et Rami vnius arboris vegetalis sensuā
ramis arboris elementalis vegetalis sensuā
maginalis ⁊ humanalis. Ramus arboris ele
mentalis respondent: in q̄ ab eis causati sunt:
q̄ componantur et miscantur. Quoniam il
lorum mixtio ⁊ in p̄fessio effectus sunt de mixti
one: quam habent planetē eorum respectu ⁊
i dando sibi inueniunt suas similitudines: q̄s
se inuicem respiciunt. Ramus arboris vegeta

lis respondent: i q̄ sit generatio corruptio ⁊ p
uatio ⁊ renouatio p̄ influētiā supra. q̄ datur i
spā lune ad superficiem. que est p̄tigua cū sup
ficie ignis. Sicut piper ⁊ alleum: que generari
non possunt sine sole. et plumbum et vices lab
bati: que causant a saturno. et sic de alijs. Ra
mis arboris vegetalis respondent: sic sol q̄ est i
strumentum visui ad vidēdū ⁊ sic saturnus: q̄
est instrumentum auditui ad audiendum. ⁊ sic
de alijs. Ramus arboris imaginalis respōdet:
i q̄ planete suas influēt similitudines b̄c infe
rius. ita q̄ de se nullā p̄tē affert s̄b̄tē sic acēn
talē sic ponūt aliqd̄ positū b̄c i sferꝫ de eoz
⁊ s̄ m̄ suas similitudines. sic littere sigilli q̄: nichil
dimittūt de cap̄ cēi cetera. s̄ m̄ suā similitudine. Et
iō imaginatiua p̄ p̄fessiones supra nōz b̄t q̄
similitudines accipiat i similitudinē s̄b̄ap. Et
dem sequit i ramis arboris humanalis. sic i vi
su. cu sol suā influēt similitudines. vt dictum est.
et memoria que virtutem accipit i cerebro p̄ sa
tūmū ⁊ voluntas i ioue ⁊ intellectus i sole. Et e
cū b̄ q̄ dicitur ē ⁊ sic plures alie rōes: quas
dicere possemꝫ: significat assimatio planetarū
⁊ mancries quā b̄nt i influēdo i sferꝫ suas simi
tudes. q̄s b̄nt i bonitate magnitudinis ⁊ ceteris
⁊ et ē cēti formas p̄m̄as: q̄ i arbore doli po
nūt. Ratione cuius assimatiōis b̄i pōt ars vno
dus ad cognoscendū: vtrum ars astronomie
ab antiquis philosophis compilata veritate
contineat. vel etiā iudicia que faciunt astrono
mi: i quibus s̄p̄ deficiant.

De folijs arboris celestialis.

Folia arboris celestialis p̄pant acēn
tibꝫ gñalibꝫ arboris. q̄ sūt rōes acci
dētibꝫ sferonibꝫ. Ita vsqꝫ q̄ quantas
regiones antictis tauri ⁊ gemini ē rō
⁊ cā quāntas oꝝ cētis viqꝫ ad me
noie. Et sic de alijs accidentibꝫ. de quibus b̄te
nūtr tractare volumus.

De quāitate arboris celestialis.

Quātas arboris celestialis duobꝫ modis
p̄siderat. p̄tina. ⁊ ⁊ d̄recta. et istos du
os modos i m̄bꝫ figuris p̄siderat. vsqꝫ i figu
ra circulari q̄drangulari ⁊ triangulari. Et quā
tas p̄dā p̄siderat. vt de anie ⁊ tauro. ⁊ sic de alijs
vsqꝫ ad p̄cē. ⁊ de saturno ⁊ ioue vsqꝫ ad lunā
⁊ de anie ⁊ tauro ⁊ sic de alijs. ⁊ de saturno vsqꝫ
ad lunā. Et quātas oꝝ t̄ia p̄tōt sumam ē
tū ē cētia. ⁊ ē vna de plibꝫ. vsqꝫ de quātantibꝫ p̄

actores bñt sup̄a luna. ⁊ luna: q̄ passiva ē: i q̄
t̄p̄s accipit. ⁊ d̄c̄ro d̄: q̄ luna p̄ b̄t de m̄a:
q̄ aliq̄s alioq̄ planit̄ap. v̄i sua m̄a disposita sit
ad recipiēdā plures ⁊ magnas passiones: q̄ si
bi veniūt a sup̄iorib⁹ planetis. ⁊ d̄c̄ro luna si
gnificat fort̄itudinē p̄p̄tates ⁊ f̄erorib⁹ q̄ aliq̄s
al̄i planeta. Quā manarū lunā respiciūt. ⁊ bo
m̄es qm̄ volūt sanguinē m̄unire. plātare ⁊ f̄d̄
clere arbores. ⁊ f̄eie qm̄ volūt cōcipe p̄ctos. ⁊
sic de alijs s̄ib⁹ istis sic cācer manē: q̄ s̄v̄ma lu
na plenior ē q̄ s̄b̄ a. Et in b̄ passu cognoscit:
q̄ actōes ⁊ passiones sup̄iores rōes sūt actōis
b̄ ⁊ passioib⁹ f̄erorib⁹ ē cursū nālē. Et de b̄
accipit op̄io: quā bñt h̄dies circa cōformit̄as
⁊ f̄ortitudinē. q̄ ignoat libertates: q̄ sūt inf̄erio
rib⁹ ⁊ alib⁹ rōalib⁹. sup̄ q̄s corpa sup̄iora actōis
nō bñt. q̄ s̄idē alē maiorē hñt actōes sup̄ cor
porā: cū q̄ b̄ h̄dē sūt: q̄ corpa sup̄iora. Et illi
sapientes q̄ b̄ cognoscūt: dñt q̄ cōformit̄as ⁊ f̄
ortitudinē nō sūt aliq̄d f̄ realit̄atē r̄p̄ p̄ualū.

De bitu arboris celestialis.

Sol b̄t bitu deficiēdi regulā ⁊ molliti
cādē cerā. ⁊ sic ignis b̄t bitu deficiēdi
regulā rōe s̄icitat̄: quā accipit a t̄ra: ita sol b̄t
bitu deficiēdi regulā rōe s̄icitat̄is quā accipit
a saturno. Et sic ignis q̄ b̄t bitu mollificā di
cerā p̄ suā p̄p̄t calozē: ita sol p̄ suā p̄p̄t lucē b̄t
bitu ad mōuēdā ⁊ multiplicādā lucē ignis. ē
q̄ i sp̄e cōcordat. ⁊ cū q̄ calozes ignis mouet ad
mollificādā cerā fort̄ i q̄ ⁊ multiplicat calozē
Et sic directe sol b̄t bitu mollificēdi cerā rōe
calozis: q̄ mouet ita cū igne: sic man⁹ mouet li
terā cū p̄ma. Et b̄ sup̄iores sūt ita rōes b̄t
b̄ f̄erorib⁹: sic b̄ f̄ figurales litteras sigilli b̄
tib⁹ mōis ⁊ p̄dactis i litteris cerē Et i b̄ passu
cognoscit: q̄ q̄dā b̄t sūt ⁊ alibi s̄ilitudinē ⁊
nō māl̄. Et hec cognitio ē passus: i q̄ i d̄lect⁹
b̄t i q̄ualit̄as ad illigēdū p̄b̄a secreta nāl̄ia

De affinitate arboris celestialis.

Sup̄ arboris celestialis ē significat̄: b̄ q̄d
durim⁹ de sua quātitate. ⁊ et de suas radi
ces trūcā b̄zāches ramos folia f̄lores ⁊ fructū
Et affinitas ista siue s̄ic q̄ sup̄: cū ē istis s̄i
tib⁹ f̄erorib⁹: sic sol q̄ s̄ic m̄a ē i suo circulo mo
uēt a mō. mouēs i q̄ p̄ seipsū mouet de occidē
te ad oriētē. mō i q̄ firmam⁹: trūcā i p̄s nō ouet de
oriētē ad occidētē. et idē ē de affinitatē: q̄ stat
inf̄ saturnū ⁊ lunā. Et nō op̄at s̄ic i m̄o loco
corp̄s ⁊ f̄d̄ i p̄o: q̄ sol maior ē b̄t actōes q̄
aliq̄s a planeta. Et i hoc passu cognoscūt: q̄

sup̄ior: ip̄m̄it suā s̄ilitudinē i affinitatē: s̄ib⁹ sup̄
clamatatam.

De t̄p̄e arboris celestialis.

Arbor celestialis affinitas ē i circulo: q̄ si
gurū nō b̄t p̄ negs finē. s̄ilim⁹ mō q̄
ē i firmamēto de oriētē vsq̄ ad taurū. ⁊ sic vsq̄
ad p̄sē. et de motu satum vsq̄ ad lunā ⁊ de sa
turno vsq̄ ad arietē ⁊ taurū ⁊ p̄sē nullā b̄nt
vmbriā: et q̄ s̄c̄q̄ ip̄s diep̄ ⁊ noctū sup̄ sup̄ficiē
spe ignis. ⁊ p̄s q̄ sup̄a nō multiplicat t̄p̄e ne
q̄ noctē: s̄ b̄t inf̄er⁹ rōe vmbre f̄re. Quā totū
b̄ q̄d ē sup̄a illūmēti ē siue lucidū p̄ solē ⁊ p̄
stellas sine vmbra noctis. Et t̄m̄i multiplicat
t̄p̄s i a. nō i sc̄p̄o. sic fatum⁹: q̄ b̄t vñ mōtū.
⁊ ip̄s q̄ b̄t a. ⁊ sic vsq̄ ad lunā. Quare i illis
stat t̄p̄s i d̄f̄erētes quātitatib⁹ ⁊ i sc̄p̄o stat vmbra
sic vñ d̄ies: q̄ stat i plurib⁹ mōmēti sine vmbra
⁊ multiplicatē pluriū diep̄. Et i b̄ passu ē ip̄s
reuelatū intellectus: q̄ ē i se ⁊ i a. Et at ḡ t̄p̄s i
ta i sc̄p̄o s̄i mōtū sic circū sine p̄n ⁊ sine. Et si
cut hō p̄cō: id̄get m̄uicordia t̄ra ⁊ b̄ m̄uiv
a. Quā iustia a: sic b̄t f̄erorib⁹ necessitatē b̄nt
q̄ t̄p̄s sit vñatū i s̄ib⁹ sup̄iorib⁹. Sic fatum⁹
q̄ i vno t̄p̄e ē i vno loco. ⁊ i a t̄p̄e i a. ⁊ i vno
t̄p̄e ē i rectitudine aeternā. ⁊ i a t̄p̄e taurū. ⁊ i d̄ re
q̄nt t̄p̄s i f̄er⁹: s̄i suā affinitatē nālē ordine ⁊ af
finitatē t̄p̄s sup̄ioris. vñ t̄p̄s sup̄ b̄t i f̄er⁹
trāsmutat suā s̄ilitudinē ad t̄p̄s: q̄d ē b̄t i f̄er⁹.
quā accipit i s̄ib⁹ claus. q̄ i vno t̄p̄e sūt ⁊ i a
nō. aut q̄ i vno t̄p̄e t̄p̄s i vno loco. ⁊ i a t̄p̄e i a
loco. et q̄ i eodē t̄p̄e vna cadē s̄b̄a op̄at: vñ
sa. sic ignis q̄ calēfacit illūat ⁊ deficiat ⁊ mollit
cat. ⁊ sic de alijs reb⁹ s̄ib⁹ istis q̄ id̄gū cōt̄narrare

De loco arboris celestialis.

Locū vna p̄s arbor celestialis q̄ sic firma
mētū stat i t̄p̄e p̄ sc̄p̄s ita stat collocatū i
sc̄p̄o. t̄m̄a sc̄p̄s p̄tinet oia q̄ cū loco p̄p̄at
Et extra se ē cursū nālē solis nō b̄t. qm̄ octa
ua sp̄a p̄tinet oia collocata. ⁊ d̄c̄ro vñ aliq̄
extra firmamētū nāl̄i nō pōtē aliq̄d corp̄. vñ
nō si p̄are locū i f̄er⁹: nec q̄ uā locū i f̄er⁹.
et vñ locū appētū nō b̄t vñ firmamētū q̄ s̄b̄a
corp̄a i f̄er⁹ sit ⁊ collocata. Quā sic si lāp̄e
moueret de i f̄er⁹ vsq̄ ad arietē: et c̄t̄ ad occidētē: q̄
si q̄dē mōtū c̄t̄ i nāl̄. sic fatum⁹: q̄ c̄t̄ appētū i nāl̄:
si uellet c̄t̄ sup̄a arietē vñ arietes sup̄a taurū vñ
sup̄a arietē. Et si gloce i f̄er⁹: cursū nālē i
tra octauā sp̄a. Et t̄m̄i si f̄idē tenem⁹: q̄ ē celus
cristallin⁹ ⁊ emp̄irē sup̄a octauā sp̄a. Et c̄t̄
lo emp̄irico loq̄ i f̄er⁹: i a t̄p̄e c̄t̄ m̄a.

Furca, a whip, or scourge, which was used by the Romans to scourge their slaves, and by the Jews to scourge their criminals. It was also used by the Romans to scourge their prisoners of war, and by the Jews to scourge their criminals. It was also used by the Romans to scourge their prisoners of war, and by the Jews to scourge their criminals.

De florib? arboris celestis.

Flos arboris ceteral fur ac m
tes int pōs ⁊ obdūctos de motu cr
o illis. ⁊ sic. Sic flos andas ⁊ c
maris ⁊ flos tauri ⁊ venere ⁊ flos g
misi merano. ⁊ cām līra ⁊ leom
flos ⁊ vgis merano ⁊ flos libe ⁊ venere
scoplōnis ⁊ maris ⁊ aguarū ⁊ flos ⁊ capicō
ni ⁊ fatuorū ⁊ agū ⁊ fatuorū ⁊ pīscis ⁊ iou
⁊ ubi flos sic fidetū ē opōnis anaqꝫ ⁊ qu
rū affmōtiō totū fānra nō pōtēt. qm oī
nē nō sequit. ⁊ ē impossibīle qꝫ epēna nō sit
oīdine nātē. ⁊ Et ē et flos sic. flos gū ⁊ a
ere pducit motū caliditatis vñ dare ⁊ dūm. sic
⁊ pōt ⁊ dies oīe pōtē. ⁊ Et vegetare qd ē flos
arboris vegetal ⁊ dies ioules ⁊ dies iouis ⁊ c
fennire qd ē flos arboris cūsal. ⁊ flos sabba
tis qd ē flos tauri. ⁊ Et imagiari flos arboris
magial. ⁊ argū ⁊ dies lune qd sunt flos lune.
⁊ Et ē istis floribꝫ supioribꝫ fācūā accipit flos
res iferi. ⁊c. Sic leo qd pducit flos ⁊ dare lē
res iferi. ⁊c. Sic leo qd pducit flos ⁊ dare lē
onīsa ⁊ pōtēria ⁊ et vegetare ⁊ pōtē ⁊ qul⁹
fennire ⁊ comedere ⁊ imagiari ⁊ et imaginari
fantasia. Sic flos ⁊ ceteris floribꝫ sic ⁊ rosa ⁊ lilio
⁊ c. ⁊ scribere. Et floribꝫ nō supioribꝫ flos ⁊ q
bic iferi. nō sit ceterū mālī. Sic nota velle qd
nō ē ⁊ c. et nota lūcētia qd bēt locatōri ⁊ fan
tasia. Sic flos ⁊ qd fuit iferi. fuit mon p agēria
nātē iferia ⁊ cū iuuamē flos supior agēria
nātē nō mouebꝫ. qd fē mouet ad pducēdū flores
iferos ⁊ cū fācūā nātē ē cōmīs agēria. sic flos
velle qd multiplicat ⁊ c. cōmīs agēria pōtē
⁊ flos ⁊ cordis. ⁊ leo qd ē fua sba pducit dare
vegetare fennire ⁊ imagiari: qm gēat ⁊ a leōe
ductus arboris ceteral.

Ruc arboris cedhaf d nob mod
pfitit. vñt e colligat. & alit e fup
fua nãq. q colligat i celo tpcro. fñ
q e de na arbor cedhaf e t cñ
mona. ad qd se mouet forme monie i mouedo
mobilia. vñ pducit fbas motus de pō i actu.
id e de accñō. fñ auz pōmū equū i corpñ
tñ i t e castrū i a cultū. fñ fubter. fñ de alijs
bñmōp agēna nãq aut artificialia cñlana
fñ forma pñpñ. q fñat q e fupior. e iōe
rñ. fñ bō q e fñat. i q colligat fructo arbor
e al pñat i rñdñt. iñ ill bō duo fñt bac
vñ. fñ iñt bōie colligat fructo anez i taur
fñmū rñmū. fñ de alijs. qñ bō fñ pñor
fñt fructo pñat i illo fñ auz qñ fñt pñdñe na

nisq̃ p̃dīlī man p̃fido. Et iō p̃l p̃c̃s ē s̃ oī
fruct̃ corp̃is quos dē creat̃. ⁊ fruct̃ addi
tē cō oīb̃ illis fruct̃s b̃ñt p̃cordāñ. Et q̃ fr̃
uīp̃ior b̃ñ mox̃ s̃ua līa. ⁊ supra b̃oīz̃ c̃ al
fruct̃ uīp̃ior. adq̃ tē b̃ñt oīa fruct̃s dē finis. ⁊
ad cognōcēdū recolēdū ⁊ amādū dēi bonoz̃
dū cōt̃ fruct̃s. Quē fruct̃i placat̃ et q̃ sup̃ po
pū colligēte possit.

**De arboze angelicali.
Summarium.**

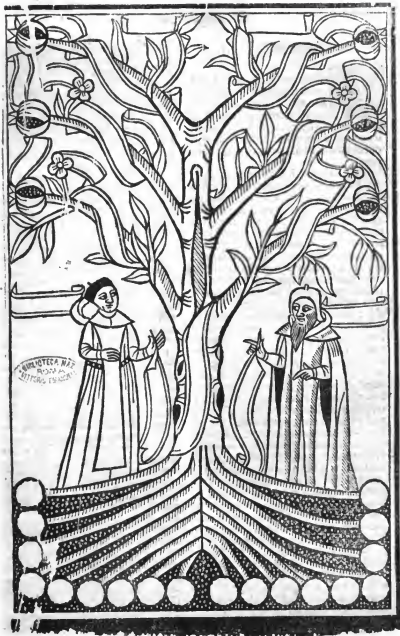
Arbor ista angelicalis versatur circa me-
taram angelicam. Et similiter ut alie ar-
bores dividitur in 7. partes. videlicet in radices
truncum, branchas, ramos, folia, flores, et fru-
ctus.

Radices sunt bonitas magnitudo et cetera
principia generalia/contrarietate excepta.

Branche sunt tres virtutes. scilicet memoria intellectus et voluntas.

TRami sunt correlativa dictarum virtutum.
Folia sunt accidentia spiritualia.

¶ Flores sunt actus angelici.
¶ Fructus est a mare et laudare deum et illi fa-
molari.

placie corporali sepaſcitur ſepaſcitur a lōgo amplo
et pſido taſtate nāli et a duritie mollitie co
lore calore bilitate frigiditate et ſcatate et a pō
derofitate et lenitate. Et ſepaſcitur a vegetatōe ſen
ſu et imaginatōe. Et extenſio ſuap pſia ita ſine lo
co ſe cēdit reali q̄buſdā pſib⁹ alijs cūtib⁹. ſi
cū ſunt ſiſte ſe cēdit imaginatio i imaginatō
vna pna ſigū et i imaginatō aliā magnā. ſic
martur⁹ q̄ equus imaginat⁹ et poſtmo⁹ imagiat⁹
vnū mag⁹ mōte. Et idē ē de amare qd ſpūali ſe
cēdit i amādo pſ⁹ vnū bōis q̄ a⁹ / aut vnā ſe
munā pluſ q̄ alia. et ſic de alijs reb⁹ ſilib⁹ ſiſtis.

De brachijs arboris angelicalis.

Emoria intellect⁹ et volūtas ſunt brā
che arboris angelicalis. q̄ ſūt et radii
dē. Sic mem⁹ q̄ ē et bonitate mag⁹
duratōe vitat⁹ et ceteris. q̄ ſūt ſue p
tes. Sic ignis q̄ ē et bonitate magnitudie et ce
teris radiib⁹ arboris dē. Et ſic ignis i. s. nu
mer⁹ trāſit i q̄ ē ſua et totū ſupra ſuas ptes et
iſte ſic mem⁹ trāſit et aſcēdit ſupra ſuas ptes i
q̄ ē et i q̄ et ipſo et ceteris et ſiſtis illap. Qm̄ oēs ſe
būt ad pſtitutiō illā. ſic forma et mā: q̄ ſe būt
ad ſbam: vt pſtitut⁹ et ipſo et diſſect⁹. Idcirco
ſua ſupra ſuas ptes aſcēdit vt ſit i. s. nūo. qm̄
ē vna et et pluri⁹. Et qm̄ mem⁹ ē de bonitate
magnitudie et ceteris: vti i ſuo recollere ita bo
nitate magnitudie et ceteris: ſic ſenſitua ſaci i
ſenſire videlicet vtendo ſuis potētijs. que ſunt
ſenſus pſtialares. ¶ Intellect⁹ angelic⁹ ē de bo
nitate magnitudie duratōe plate vitat⁹ et ceteris
et idē ē de volūtatē. Et ita trāſit et aſcēdit i. s.
nūo ſic mem⁹. Qm̄ bonitas q̄ ē vna ſe vnū mō
dū pſiſtit i mem⁹: et a ſe intellect⁹ et a ſe vo
lūtatē. Et idē de magnitudie duratōe plate vit
te vitatē glia dē et ceteris. Et b⁹ ē: q̄ de recol
bil⁹ ē intelligibil⁹ et amabil⁹. nō ſi p creaturā bo
nificabil⁹ imaginabil⁹ et c. qm̄ nulla itap forāz
real⁹ etū bonificare poſſet nec magnificare. vn
bonitas q̄ etū bonificare nō pōt: pſiſtit ſe me
moriat intellect⁹ et volūtatē. q̄ b⁹ pōt et obm̄ re
collēdo intelligēdo et amādo. Et ac⁹ bonitatis
ſiſtit i recollere intelligere et amare. de q̄ qdē actu
idū ſuū vt ſiut bōi et om̄i: q̄ et ſit p illos ob
iecta. vt recollit intellect⁹ et amā. Et b⁹ qdē dic
nō de bonitate: intelligit de magnitudie duratō
ne et ceteris. ¶ Sic dic pſone diſtictē ſūt i vna
eadē bonitate p pſtates pſonales: q̄ ſūt pater
māſ ſuatio et paſſina ſpūatio: ſic brāche an
gelic⁹ diſtictē ſūt ſe vna eadē bonitate et vna et an

gelicalis rōe diſtictap pſtatiū pſiū. q̄ ſūt mēo
ria intellect⁹ et volūtas. Et diſtictio ſit p dīaz. q̄
ita ē vna pſ cōmne angelice ſic bonitas et co
quā būt potētiē i accipiēdo obā: ſtat p rōdā
nā. q̄ ē vna pſ ſic angelic⁹. Et pſas qd būt i
accipiēdo obā: ē rōe pſtatis. q̄ ē vna pſ ſic an
gelic⁹: i q̄ accipiūt obā cū magnitudie recolē
di intelligēdi tamādī: p magnitudinē accipiūt
q̄ ē vna pſ ſic angelic⁹. Et i q̄ obā accipiūt cū
māioritate aut cū mōioritate recolēdi intelligēdi
et amādī: illa accipiūt cū māioritate aut cū mō
ioritate. q̄ ſūt ptes ſic angelic⁹. Et idē ē de alijs
formis et pſib⁹ ſic angelic⁹. Et i b⁹ paſſu cog
noſat: quo angel⁹ benign⁹ obā accipit p vnū
mō cū ſpēb⁹ inatōis et p a⁹ cū ſpēb⁹ natōis. Quā
do accipit obm̄ cū ſpē inmat⁹: tūc accipit illud et
maior magnitudinē bonitatis duratōis pſa
tis et. Sic cetera q̄ ſine mē ſilitudinē accipit et
luteris ſigilli: quos aliquā ſpē nō mō ſpē
q̄ ſit extra ſuā nāz: nec de pte: et q̄ ſua cere nō ſit
pſtituta. Et i b⁹ paſſu cognofat quo angel⁹ at
tigit ſire obā et illoz vitates. Sic ignis q̄ ſire
et cū ſpē inata cū calore attigit ſbz ſerri calefa
cti et vegetalia ſbz vegetalia. ¶ Angel⁹ bo
nitate adq̄rit et ſcitatur: tūc cū bñ vn⁹ ſuis potē
tijs: attigit cū ſpēb⁹ adq̄ſitōis. q̄s pducit de pō in
actu. q̄ nō ſūt de cē ſuppoſit. et iſte ſūt actuales
et p mōioritate mōioris q̄ ſpē inate. q̄ p maior
tate ſūt maioris. de q̄ b⁹ dē. Et i b⁹ paſſu cog
noſat: quo angel⁹ adq̄rit meritum i accipiēdo
obā. et ſiut iuſti caritativ⁹ ſi et vniūſi. Et malig
ni angel⁹ ſiut p ſiū. q̄ accipiūt obā ſi nāz ſuoz
pmpoz pncipioz. ¶ Angel⁹ bēign⁹ itē nō bēi
neſtigantur cū dubitatōe. ſz cū affirmatōe aut
negatōe. Sic ſac⁹ michad quō dubitat: ſi mar
tin⁹ ſit iuſt⁹ vt nō iuſt⁹. qm̄ i p dūbōz martini⁹ at
tigit ita cito vitatē ſue bonitatis et malicie. ſic
pſtictōes cere attigit ſilitudines ſbz ſigilli. ſz
b⁹ nō facit demones. q̄ intellect⁹ eoz et iſtam et
deniaſa ſiut. idcirco p dūpū dubite q̄ affirma
re aut negare: ſi martur⁹ bon⁹ ſit aut malus.

De ramis arboris angelicalis.
Emoria ſuū memorabile et memo
riam ſuū vram⁹ memorie. intellect⁹
intelligibile et intelligere ſūt a⁹ ram⁹: q̄
ē de intellectu. et volūtatē volubile et vel
le ſūt al⁹ ram⁹. q̄ ē de volūtatē. Et ſic
rami ſūt. 3. ſic potētiē ſūt. 3. et ſic brāche ſe mīſcēt
i accipiēdo obā: ſic rami ſe mīſcēt i illis obiecta
tōib⁹. ſic mem⁹ intellect⁹ et volūtas ſic michad⁹.

De pſone. q̄o li ſiut

Spes inuare

Spes aſſue

De pſone. q̄o li ſiut
bonitate et magnitudie

De pſone. q̄o li ſiut
bonitate et magnitudie

nosat q' bñs angeloz magni sūt r sibi iuicē i eodē ipse comidat q's bñs sue ptes. Et o'no fas q' q' angelū bonū magnā bñt g'as. r p'nt pena: quā bñt angelū malignū: quoz bñt em dēt cū eoz p'cularib' ita i s'ietate nē s'ic faciūt bñs angeloz bonoz cū eoz p'ncipalib' i p'cor nāli. **¶** Et cū alijs bñs ad q'sitū m'itoz. sic bñs iusticie r caritatis i s'co michaē. q' si q'd ē iusticia bñmata ē bonitate: q' ē bona r de caritate: i q' ē amabil. Et idē ē de bñb' maloz angeloz sic ē iusticia bñsa de iniuria r de crudelitate: r si cut ē cōmuniā de malicia. Et sic de alijs bñb' p' culpas r p'ca ad q'sitū.

De assuataōe angeloz.

Substātia angelī assuata ē ē arbori assuata dōz. v'z ē assuata dōz radicū trūci bñā: chap' ramoz folioz floz r fructū. Et radices assuatae sūt dōdā alijs. sic bonitas iduta magnitudine. q' i'q' mag' ē p' magnitudinē i magnitudine p'sistit. r cō' i'q' magnitudō ē i bonitate. q' ē bona p' bonitate. Et idē ē de assuataōe bñā. q' assuata ē i suis p'ncipib'. Et brachē sūt. r sic de alijs assuataōib' nālib' arboris. **¶** In celo empirico sūt angelī assuati. vt cōm ē i cap'lo de quatuor. Et in illi assuati sūt de assuataōe obi r act' cū vno angelo cōdō ali angelo ē magnitudie bonitatis vniuersis p'ntis sapie vniuersis r alioz. Et i b' passu cognoscit: q' magna ē gl'a angeloz bonoz r p'na maloz. assuati quoz i inferno ē i maiestate magnitudis malicie r viciōz r iusticiā nāliū. Et idē ē i cōiūitate r minoritate.

De ipse angeloz.

Angel' p'ncipal' ē i'q' ē crea'. r i'q' p'ncipal' ē extra eternitatē p'ncipal' ē i ipse. cū ita sit: q' o' dē ē o'ye i eternitate aut i ipse. et ipse i q' angel' p'ncipal' ē: dō si q'd ipse requirit totū corpore: nō ē p' angelū: q' ē s'ba spūal'. s' i ipse ē ita p'ncipal' sic colloca' ē i alio loco sūi occupatōe loci. **¶** Adcirco angel' nō requirit successe motū i ipse ē s'ua nāz. s' ipse accipit ē nāz sūa motū angelū: q' mouet i diuersis i'p'ib' vno loco i a'. Sic scāz gabriel mox de celo em' p'ire: q' venit ad amācādū dñaz nūz ad nazaret. Et b' ip' sustinere nō possit: q' scāz gabriel i vno ipse sit locis diuersis. Et i' q' scāz gabriel i ipse sup nāz ipse ita i p'ncip' s'ci cōmunitate: in q' ipse nō habet motū cōmū. Et i' ipse passus valde g'auis ē r s'ib' ē ad i'ntelligēdū. r dat placitū i intellectū: ip' i'ntelligere pōt. r o'ndū al' i'ntendit

r nobilitates: q's s'be spūales bñt: supra s'istan tias corporales.

De locis angeloz.

Loci angeloz duob' modis considerant'. **¶** **U**bi i'q' ē i'nter r al' i'nter. Ille q' ē i'nter ē sic scāz michaē: q' ē i'nter spūal' colloca' sic totū i suis p'ncipib' r p'ntes i suo toto: r vna p'ci a' sic bonitas s'ci michaē i sua magnitudine r magnitudo i bonitate r radices i trūci r i'nter radiab'. Et bñs colloca' nō ē i'nter: nō requirit sup'ficie extra: q' sit de p'nditōib' loci: q' i se cōmet s'bas corporales. **¶** Adcirco s'ba angelū ē i loco supra nāz loci: i'q' nō occupat illū locū: i q' ē. Sic s'ba angelū mota de vno loco i a': q' nō d' mittit motū successione p'ncipal' nec vltimū nec tēporis futuri r p'etiti: q' d'istincta sint a p'etiti. Idcirco p'ntes s'be angelice p'nt cē i eodē loco sine occupatōe loci: sic p'nt cē i ipse r i motū sine successione p'ncipal' p'ncipal' r vltimū. q' sūt i motū g'raui i q' vni caput ē p'ncipal' i motū: r cōp'etes sūt vltimū. Et i b' passu cognoscit: q' angelū sūt i loco supra nāz loci: q' si q'd loci extra corp' cēz r q' nō ē p' corp' i'nter i loco angeloz q' ē extra: sic ē cōmū empiricū. i q' q'dā angelū sūt i vno loco. alijs vbi i a'. s' q' p'nditōes sūt vno nō i'nter. Et idē i inferno. s' q' q'dā angelū maligni sūt i maiestate abis' so q' ali'. **¶** Et est al' i'nter mod' loci: q' ē extra r i'nter obiectis. sic obm: q'd scāz michaē accipit. i q' sūū hēt recolectere i'ntelligere r diligere. r ille loc' sic ē i'q' nō ē de cē s'ci michaē. s' de cē s'ci gabriel aut al' angelū. r s'ua p'ntia hēt scāz michaē i i'nter. Et i b' passu cognoscit: q' sic i pō nec i obō nō sit occupatio loci: s'be spūales nō occupat i'nter alia s'bas spūales i cēdo vno eodē loco. nec i accipiendo vni idē obm: nec i recolecto i'ntelligendo r amēdo idē obm.

De floribus arboris angelical.

Flores arboris angelical sunt duo modis. q'dā sūt p'ncipales: r alijs viles. **¶** P'ncipales sūt a dōm r ad dītan: cū radicū. sic bonificare ad q'stam magnificare durare possifica re i'ntelligere amare vificare glorificare dīare p'cordare p'ncipare mediare p'plere maiora re r equificare. oēs isti i'ntitū sūt flores ad q'stū. sic bō iust' q' adq'nt iusticiā: r bō cast' castita tē. Et s'biecta istoz floz sūt i'ntitū nāles r cōi'les ramoz g'rales recolectere i'ntelligere r amare o'v natis r i'ntitū de illis florib': q' sūt i'ntitū ad adq'ntū flores g'rales. q' sūt adq'ntū r p'ductū

recolere et intelligere et amare et bonitate magnitudinem durandae plateae. Et hoc dicitur: quia finitur ratio in ipsa et idcirco et floribus ad quos fit et producit. Et angelus finit ergo ad recolendum et intelligendum. et amandū dei et copulationis. et ut sint digni et recolant et intelligant et amet per dñi et dei ipsi ipsos glorificet. Et ibi passio cognoscit: quia angelus benigni facit ad faciem attrahit deū sicut et sine medio ipsi recolendo et intelligendo et amando laudando et benedicendo et ab ipso benedico gloriam recipiendo. Et scilicet dñi et intelligit. et ideo intelligere unam florem. et igitur de usibus intelligit gloriam suam intelligere bonum. et igitur intelligit magis gloriam magnitudinem suam intelligere magis. et igitur intelligere durat unam florem duram. et ideo peruenit ad intelligere. et ut possit deum intelligere sine medio unam plateam duram ad unam dei intelligere. et volūtas illud unam deum diligit. quod fit intelligere et de seraphim ad ad quos bonitate magnificat et de unificat possit facere. unde et alius floribus. idcirco gerat volūtas et intelligere. Et in quā intelligere supra ascendit per unam florem: tūc ascendit ad mare volūtas et tūc fieri amato. Et scilicet intelligere unam ad ascendendum per flores sic amare unam unam ad ascendendum per flores. Et in alio ipso amare bonitatem gerat. quia est ad bonum ascendit et est quidam sicut et ornata de floribus. Et idcirco et recolere: quod ad recolit et ascendit et unam florem. et tūc et recolit intelligit tamen et oibis floribus et brachiis angelis. Et sic fol attrahit et supra calorem roris: quod supra ascendit et unam fol: scilicet bonitatem et attrahit et ascendit facit super bonitatem motus intellectus et volūtas de seraphim. et igitur recolendo intelligit et amando. Et idcirco et magnitudo dei et deus dignitatem. et sic foli mideri et dignitates superiores et flores inferiores et ascendit per actum brachii. Et tūc intelligit et accendit multum et placet ad intelligendum. et illi et quod ipsi benedicti et dei facit aliquid offensam dignitatem magis pena. Et de seraphim intelligere dei ita aliter dignitates de sanctis et igitur ipsi intelligere de seraphim. Et idcirco et recolere et diligit de seraphim et de aliis suis floribus. Et sic fit attrahit duobus modis: nā et supra nā et nā et per sua pmanet: et quod est attrahit sine brachio et sui nā. sic ignis quod nā et calefacit acri et fol quod nā et illūat. et tūc nā licentia et per membra florem. Et attrahit supra suam nā: igitur et ascendere facit ad brachia et per florem. quoniam scilicet volūtas de seraphim per dei diligit et seipsam in intellectu de seipsa per dei intelligit et seipsam. et sic ascendit ad intelligendum supra seipsam et per intelligit et sua nā sufficit

possit ad intelligendū. Et te h^o qd accipit supra
suā nāzrendat angelis enorib⁹. q̄ ita mag⁹ itel
ligere nō bñt. ē q̄ ip̄e ē licet nā p̄ dñs nōstrū.

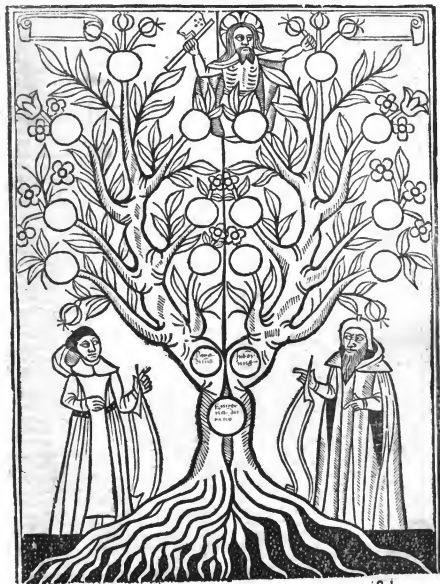
De fructu arboris angelical.

Trac̃arborj ægelical e nāl ⁊ supnāl
 nāl i q̃ q̃s ac̃ fuanū brācharu vēr
 ad cōplēmētū. sīc sīc mīkhal archāge
 p̃q̃ ītelligit īlectū amant ⁊ recollit
 sī rōc bonitatis magnitudia ⁊c. ⁊c.

siquē recolitū itellētē ramū sunt fructū nāz
brachānū ē ramozū. vtrā dices nō sūt oōfē
nec vacū. vt fuit sūt cētū qētū. ¶ Fructū ē
supra nāz arborē: ē supma recolūtās itellē
gibiltās ē amabilitās dei ē q̄ sūt dē cō. Et
be arēs oblectabilitates supmē sūt fructū arborū
angulā cētū ē qēssitū. Et q̄ fructū sūt sup
arborē ē isēp: nō pnt oēs fructū p̄bēdi p̄bra
chā s arborē. q̄ sūt p̄bēdi ē: brachē fozētū
magis sic fructū. id ē ē acūb brachā. Sūt
g fructū magis supma. sic amabilitās dei: q̄ maior
ē ī magnitudīe bonitatē cūmā p̄fāt q̄ angelū
amare possit. ī id ē itelligibiltatē ē recolūbi
tate dei. q̄re sic vñ vas qd sit ī mare: plenū est
aq̄ta acūb brachā plenū sūt fructū supioribz
ē sic totū mare ī illo pzo vase itellē nō pōtā
fructū supiores p̄bēdi nō pnt p acūb brachā
cū ita sit q̄ fructū sūt finitū. ē acūb brachā sūt
fini. ¶ Recolūtās dei ē id ē de sua itelligibila
tē ē amabilitatē: ē fructū recolūtātē angeli cū tō
ē dē dī ē ī nob p̄fōm dī tū oibz īgnitūbz
vīs. ē id ē tō nō dīa. Et ē tē q̄ oīm sup̄fī
nūt ē ī tō sua totalitatē ad pōs īfērozē. ē si qd
pōt ē hē ad oīm cū tō sūt itellē cē ē nā. ē
oibz sūz flōbz. Imi q̄ tō sūt ē iplet ex oibz. ē oēs
sue ptes sūt plene ex ipso. sic cāmīra plena ē aere
ē sol luce. Et pō plenior ē oibz q̄ ferrū ī forma
ē caloz. qm ī ferro ē aq̄: ē resitit caloz cū sua
frigiditatē aq̄ cūte pte sūt ppositī ē dīn. sū
pō angeli nō cālīg dīctas q̄ sū pleniorē resitit.
Et ē g recolūtās angeli pleniorē recolūbi
tate dei q̄ aliqd dōctū vīo vī cāmīra aere vī fer
rū calidū caloz vī sol luce. qm lūz sol ē ē acūb
tū p̄plere nō pōt sūz sol: ē maior ē q̄ acūb
sic fac sūa dei: ē recolūtās ī ipso recolū
tātē angeli. Et ē q̄ sūt p̄plēm cū ita magis: q̄
redūtās obliuīn nō pōt supmā recolūtātē
supiorē ē q̄ ipas īplet. nec volūtās angeli ē hē
vult ad oīdīz recolūbi. qm p̄lā ē sūma
amabilitatē. de q̄ nō cē p̄lā: sī memoria sē bē
pōssz ad obliuī cēdū fructū. Et id ē de itellē

et tunc angelus q̄ ita ē plena intelligibilitate supior: q̄ se hic nō pōt ad ignorādū ip̄az. Et oīa trīa p̄ple
mēta videt qdā angelus i alijs. Bñā ḡ cop q̄s ē q̄ possit cogitare narrare vl scribere.

De arboze euternali sumariū. Radices sūt mēta de p̄ncipis ḡnialib⁹. ¶ Trū. ¶
duratio. ¶ Dīa bē sūt p̄a dīas i līem⁹. ¶ Ramū
sūt retribuīōes. ¶ Folia sūt acētia. ¶ Flores sūt ad ḡlīfīca. sive p̄dē. ¶ Fructū sūt p̄ple mēta sūmū.

re intelligibis p amorē amabilis p vitatē bmoſe
 2 p vitatē de 2 p glā glōſe 2 p finem 3 pte.
 ¶ **I**tem etiam dicitur quod arbor eternalis. 2
 erit abſſo terre 2 i maiora 3 uo lucis 2 boni
 tatis vitatē finis glē amabilitatis. Et ē q cul
 pe erit maior: maioris erit pene magnifice
 re eternalis intelligibis odibilis 2 deſpater 2
 i vacuitate totū plenitū. Et erit i ſermo ſūmū
 eternalis: ſic bācha paradisi i cdo empireo.

De ramis arboris eternalis.

Deo ſūt ramus arboris eternalis. vñ ē
 de bācha paradisi. aſcē de bācha ſermoni
 Ramus padifi multiplicat ē i tribus
 ramis. Ramus padifi iſtice alius vo
 grē 2 aſcē paſſionū. Ramus ē iſtice
 ē ille q reddit bonū pro bono 2 magnū pro
 magnū 2 durabile pro durabili. 2 ſic de alijs.
 ¶ Et ramus q ē p grā ē ille q dat pl⁹ de bono
 q meriti bñi ppter bonū 2 magnū de magnū
 bono 2 dat p durabile eternalē durabile 2
 ſic de alijs formis q dōa multiplicat ſine qb⁹ ſi
 adq̄re nō poſſent glā eternalē. ¶ **T**er
 ramus paſſionū 2 remotionū i glā recepta.
 ¶ In glā iſte p iuſticiā 2 eternalis p grā qd i
 muneratōes ſi recipiūt q ſupremo iudice libe
 rali ſine ois plenitudo. ¶ **R**amus eternalis multi
 plicat ē i duob⁹ ramis. vñ ē iſtice. 2 aſcē paſ
 ſionū. Ramus iſtice dat malū p malo 2 mag
 malū pene p mag malo culpe. et dat malū et
 eternalē: vt eternalis punire poſſit pccōr eorū
 eternalitē eternitātē. q infinita ē i duratiōe 2 q
 ſua ſilindine pducit i eternitātē cū magnitudi
 ne bōnū i bonis 2 cū magnitudinē mali i ma
 lis. 2 cū magnitudinē duratiōis i bonis 2 cū ma
 gnitudinē duratiōis i malis q magnitudinē dura
 tiōis ē eternitās. q cū aliq ſilindine i duratiōe et
 mitatē iſtice ē ſine fine. Quia eternitātē ois ē de
 neceſſitate vt eternitas pducit poſſit i tāū ſua
 ſilindine: ſic dīa bonitas i bonitate 2 dīa mag
 nitudinē i magnitudinē. 2 ſic de alijs.

De folijs arb. eternalis. 2 p⁹ ē qritate.

Eternitas uia ē qritate ſic linea q
 cēt i pñ ſiniata 2 nō i fine. ſic i for
 ignis q vitatē bñ multiplicat: ē q
 mā p buſib⁹ 2 caleſcibilis iſtice poſ
 ſit. qm ignis p aſcēret 2 duraret i
 pbatōe: ſi lignū cēt ſp multiplicatū. Et ſi qritas
 eternalis iſtice pcepta rōe mentis culpā
 rā: q iſtice pñ bñerūt. nō ē ſiniata i fine. qz mir
 ces iſtice durat 2 pena multoꝝ 2 vñ iſtice

caſtano iudicio ſupior. hāc vitatē nō bñt ignis
 qm nō pōt facē duratē lig i ſuadente. qz ē ſi lig
 qd pbat. ſi iſtice caſtano ſupior durare faci
 ſua vitatē iſtice bñt iſtice iſtice 2 pñ qritate
 eternalis. qz cū illo bñt pccōdānā i magnitudi
 bonitatis 2 eternitatis. 2 durare facē punibilitatē i
 iſtice. qz iudicare ſua pccōdānā bñt cū magni
 tudine bonitatis 2 eternitatis. ¶ **S**i cū qritas
 bonitatis 2 eternitatis ē i qritatib⁹ diſcrens: q ſit de
 cē 2 ſic: vñ bonificati bonificabilis 2 bonificare: q
 ſit de cē bonitatis 2 qritas pñ eternalitatis 2
 etas bñt qritatē qd bñt ſuſcitata. vñ qritatē
 bōis 2 agdōz. i qd ē ſuſcitata eterna qritas
 pñ glābilitatis i glōſia 2 formaz etabilitatis i dōa
 mal. rōe iſtice etas ois: q ſit qritates diſ
 crete eternalis. vt pñ qritas eternalis bñt
 poſſit ſubiecta eternalis: i qd ſuſcitari poſſit.
 ſic magnitudo bonitatis: qritas pñ neceſſi
 tati bñt: q diſcretas bñt qritates: i qd poſſit
 ſuſcitari. vt cē bonitatis ſit durabilis.

De qritatib⁹ arboris eternalis.

Qualitates arboris eternalis ſūt ſilindines
 adq̄ ſite i ſilindines formaz realiū i bōis
 2 diſſilindines formaz realiū i mal. ſic bñt per
 q bonē p bōnū iſtice 2 iudicis q mal⁹ ē p ma
 licia pducit. ¶ **B**ōis ſi per qritas appata
 p iſticiā. 2 malicia iudicē qritas bñt a p
 ata p traditiōes q ſit qritas traditiōis bñt i
 iſtice qritates appata ſit cū ſilindine appata. qm ſi ē
 mē ē appata ſicetate vt cū illa aſcē moriſcet 2
 pellat ad recipiendū ſuū calorē ſi q ſicetate ig
 nis aſcē caleſcit nō poſſit: qm ſua mag ſimp
 citas p pōz illi ignis vitaretur ois q bñt pe
 tro ſit appata qritas bonitatis i eternitate. vt mi
 ces durare poſſit: quā bñt p p d q ſit iſtice
 caſtano. cui ois q mdeat ſupior iſtice caſtano. q
 cū ſua ſilindine i eternitate. quā cū nō poſſit
 ſi qritas adq̄ ſita p ſi pñ nō cēt appata i eterni
 2 maior cēt cabilitas inferior q caſtano ſupior.
 qd ē ipō. ois q ē de iſtice caſtano bñt ſit qritas
 eterna. 2 idē ē de qritate iude: quā p traditiō
 adq̄ ſit 2 q ē malē cabilitas. vt ſupior pñt
 ſi bñt eternū. qd nō bñt: ſi malē cabilitas i
 pbatōes tenentur. 2 foret maior i diſpōz 2 oz
 dine punibilitas q iſtice caſtano ſupior. 2 bñt i
 po. ¶ **D**e creatū ſi mcha ēē nīp creatū i tē
 pore. qm ſi nīp nulla creatū creatū pōt ēē. q ſi
 creatū foret ſine tempore: non cēt pncipata
 et ſine pncipio creatura cēt nō poſſet. cū ita ſit:
 q creatura ſit res pducta de nichilo. Et q ſic

Ar. cuiternalis

michad creat⁹ fuit i ipse. et illo ipse se libere
uerit ad recolēdū itelligēdū et amādū deū cū sō
magnitudine sue bonitat⁹ duratōis memone
itellec⁹ et volūtāt⁹ tūm et tūat⁹ fuerūt ei q̄tatef
appate i cūfinitate rōe totalitat⁹ p̄uersionis. Et
fuit ita p̄pate extra cūfinitatē: nō ēēt sō puer
sio i actu. qm̄ de ipa aliq̄d remāfisset i pō. rōe
deliberatōis h̄ic pōfss ad odiēdū deū ignoziādū
et obliuiscēdū. q̄ sic fōl ut cito sic de ip̄s creauē
rit: se totū puerit i motū circularē et luce totū
it illūinat⁹ sine aliq̄ obfcuritate: ita b⁹ michad et
mul tomet⁹ (q̄ et sba spūal⁹) se totū puerit ad re
colēdū itelligēdū et amādū deū. et illo nō remā
fist aliq̄ pōfibilitatē: rōe deū pōfss obliuiscē
ignozare nec odire. Idcirco opozuit: q̄ meruit
ad q̄fissit i cūfinitate. et idē ēte magnitudinē
duratōis et ceter⁹. Et g⁹ fūis michad q̄lūficat⁹
q̄lūtatib⁹ cūternalit⁹ idur⁹ cū inuaniēti ḡe flu
pionis. Et idē seq⁹ de lucifero p̄ 3m̄. q̄ tō se cō
uerit i mal⁹ q̄lūtatib⁹ bonas. i nū q̄ i illo non
remāfist aliq̄ pōfibilitatē: quo⁹ a d b⁹ se puer
tere pōfset. Cū sic i ap̄s q̄ cadit in fēp⁹ aerē: q̄
rōe sue pōderofitat⁹ nullā b̄t pōfibilitatē afce
dēdū fup⁹ ita lucifer tot⁹ puerfū i maliciā nul
lā b̄t pōfibilitatē se puerendi i bonā q̄lūtatē.
Idcirco o⁹: q̄ i maliciā q̄lūtatē fit cūternalit⁹.

De relatōe ar bonis cūternalit⁹.

Sciādū cursū nālē duratē sba sp̄ durat i
stano forme et mē. ita q̄ forma sit agēs et
mā panes. Sūl⁹ ēte rōmō cūfinitatib⁹. qm̄ du
ratē b̄to petro bono p̄ iusticiā durat remūnera
ti⁹ remūnerabile et remūnare i bonificare. i q̄
se b̄t relatue rōe boni s̄b. qd ē b̄to pet⁹. Et si
rō deficiet: iunianū ēēt s̄b. et illo duraret rō 3
noz. v⁹ iunianū et p̄ bonitatē remūnerabile et
bonificabile et glorificabile. Et b⁹ t̄po⁹: q̄ b̄t
duratio ēēt i cūternitate nec extra cūternitatē.
cū iustificatiū fup⁹ sit i magnitudine bonitat⁹
et cūternitas tē. Et g⁹ rō fup⁹ cūterna inf
iustificat⁹ iustificabile et i bono remūnerat⁹ re
mūnerabile. Et Judas scarioth fuit mal⁹ p̄ ma
liciā. i q̄ maliciā icēpit rō malificatiū et malifi
cabl⁹ i malificare. qd fuit peccare inde et s̄b rō
nis. v⁹ iuda moruo i maliciā remāfist s̄b rō
nis. q̄ post mortē inde remāfisset i cūfinitate s̄m
nēm panit et pūbil fūfisset i pūre. Quid
qd te creauit: et cū ē p̄p finē fupmū. vi creauit
nū fit cū magnitudine bonitat⁹ cūternitat⁹ p̄fatis
fopie volūtāt⁹ et tūtis tūans glie et finis. Et

g⁹ totmūd⁹ creat⁹ rōe fupine re: obilitat⁹ itelli
gibilitat⁹ et amabilitatē. Et g⁹ q̄ creat⁹ q̄ fūne
memorat⁹ itellec⁹ et amat⁹: rēpōdēt i cūf
nitate fupmō obiectabilitatib⁹. ita q̄ se b̄nt i
latue i recolere itelligere et amare i cūfinitate fūf
fētad. sine q̄ deficeret obiectabilitates fuprie
magnitudinē bonitat⁹ creat⁹ obiectatitātū. q̄
b⁹ fūficeret magnitudo finis: rōe create fūne et
sic ēēt 3ictas i rōne formaz actiaz et paffia
rū. q̄ 3ictas ipōfibil⁹ ē. Et g⁹ q̄ p̄cordāna fit
i cūternitate rōmō: q̄ fūndicē. Et idē seq⁹ de
rōmō 3m̄. sic lucifer 3m̄ fupmō obiectabilit⁹
tanb⁹ cū malo recolutio itellecū et amatiuo.

De actōib⁹ et paffionib⁹ arb. cūfinaf.

Iones et paffiones p̄cordāna finē 3icta
te. sic ignis q̄ calefaciet aerē aquā et terram ita i
nāl⁹ et cōf⁹ sic ē p̄cōf forme et mē: q̄ se b̄nt ad
fūmēdū s̄b: i q̄ q̄dēat. Idcirco actio et paffio
q̄ erūt i corpore b̄t p̄m̄ xruū sine corruptōe et
ḡnāfōe. et erūt ita cūterne sic circular⁹: q̄ ē sine def
creta quantitate. Et idē erūt de actōib⁹ et paffio
b⁹ spūalib⁹ iustis. sic volūtās b̄t p̄m̄: q̄ cūf
nal⁹ erūt remūnerata i fua amatiua et amabi
litate cū magnitudinē b̄tatiū et amare. Et cor
pude scarioth cūfinaf erūt cūternatū i s̄b p̄m̄
rū actōnū et paffionū cū 3ictate q̄lūtatū sine
aliq̄ p̄cōf. sic ignis q̄ calefaciet aerē et q̄ calefac
tōe aer b̄bit paffionē. qm̄ remota erūt p̄cōf:
quā h̄ic folebat i hac vna. 3ic ignis calefaciet
aqua et aq̄ ignē i frigidabit cū 3ictate ambo
rū calozē duratē i igne et i aq̄: et i igne aq̄ dura
bit i frigiditas rōe iudicij et fūi s̄b: i idē ē 3ic i
tate alioz dōp: et sic i illis durare nō pōt p̄cor
dāna. vt pūmo fit fimpler. et durabit 3ictas
i cūfinitate. vt iudiciū s̄b b̄t: q̄ durare val
at. Et itud s̄b qd b̄t cūfinaf actōes et paf
fiones nō ē gēnabile nec corruptibile. Et sic
lapis 3 fua pōderofitatē fup⁹ afcēdūt afcēdūt afcē
liter: ita fup⁹ a cursū nālē durabit i corpōib⁹
dānatōz 3ictates cūterne actōnū et paffionū
Et idē erūt i spūalib⁹ actōib⁹ et paffionib⁹. sic vo
lūtās inde scarioth: q̄ paffionē b̄bit i amādo
et i odiēdo rōe actōis: quā fūf itellec⁹ b̄bit itel
ligēdo: q̄ nūq̄ volūtās b̄bit b̄t: qd defidera
bit. et cūfinaf b̄bit b̄t: qd nollit. Et idē seq⁹
de paffione: quā itellec⁹ b̄bit b̄t: qd volūtās
vollet. et odiet q̄tē: cū itellec⁹ nollet. et p̄uati
fims ill⁹ vlliget. Et sic actōes et paffiones fū
ita magne: q̄ cogitare nō narrare pōfset aliq̄s.

De blab⁹ arboris cūternalis.

Habitu cūterni sūt duo ē hāchab arbor
vz q^d qdā sūt bī⁹: quos bīt 2 hēbūt sū
de glā. 2 alij sūt: quos bīt 2 hēbūt dānati de ri
sua. Et nō sūt bī⁹ eūde. 2 dānati bīt bī⁹ mīst
ne. sūt bī⁹ pēn⁹ bīt i bītu ita lēnā sūt mīstā 2
sūtāte. 2 sūt mīstas cariorh q^d bīt i bītu ita cū
nāl⁹ mīstā sūt mīstas 2 pēnā. ¶ Intelligere
bīt pēnā bīmatū ē i cūternitate: quā ita intelli
git: sūt intelligi sūā intellectū itēq^d intelligi intelli
gibīlitate cūternitat. 2 ipaz intelligi sūt bītu bo
mitatis glie 2 caruat. Et idē ē de intelligere mde
q^d i sūā bīmatū ē i cūternitate sūā intellectū
de intelligere intelligibīlitate cūternitatis sūt rōne
malice pēnē 2 odibīlitas. 2 idē seq^r de bītu mī
morie. Et sūt bī⁹ sūt ista: p^r q^d sūt bīt glāz cū
nāl⁹ 2 dānati pēnā. ¶ Judas bīt bītu sūtāte
spāne cū bītu mīsticē 2 cū bītu intelligēte cūter
ne 2 memorie sūt. Itā q^d oēs bī⁹ sūt ita appa
ti cūternitā sūt lūz sūt sūt corrupte lūas sūt
Et iste passus ē valde oībīl⁹ pēnā d^r sūt
rādā. 2 p^r sūt i sūt valde placēs 2 delectabīlīs
sūt rōne sūt sūt dānatis bīmatē de caritate glā in
sūtāte 2 bonitate.

De assitūate arboris cūternalis.

In celo empireo sūt āgēti ān dāz ibī⁹ p^r
ē magnitudinē bonitatē sūt sūtāte 2 carita
tis assitūat 2 oīdāt. 2 idē ē de sūt bōb⁹. Et
būt assitūatō erit cūternā. Et i sūt assitūa
n sūt tenones cūternāl⁹. 2 idē erit de bōb⁹ dā
natis. q^d stabūt ita assitūat i igne qdā supra a
lios: sūt i mōn⁹ alios qdā lapides supra alios.
Et idē erit de illis: q^d stabūt assitūat i ad sūt
tū: sūt pūscē i man. Et būt assitūatō erit real⁹:
q^d sūt sūt sūtāte q^d erit cūternāl⁹ i sūtāte ita ne
cessario sūt erit real⁹ assitūatō. Et iste passus est
valde oībīl⁹ 2 tūmīl⁹. q^d bōies sūt p^r sūtāte
debat. vt sūt sūt bītēnt i pēnā resistēt.

De tpe arboris cūternalis.

Quādo de creatū mūdū: illū creatū cum
magnitudinē bonitatis sapie volūtātis.
2 sūā sapia pphēdīt certū nūz bōies creatū
Et cū volūtās illā pphēdītōnē nūz vīlēt. 2 bōi
tas ipz nūz bonificauit. fūcūt q^d bōies creatū
sūt certo nūz pūso: ān q^d creatū fūssēt p sapiāz
ta. ¶ O^r q^d sūt sūtāte q^d ē: vt sūt gūatōr
corruptio i sūtāte ad gūatōr 2 pūcūcūm
corpora bōies: bīt sūt i sūtāte. vīra q^d sūt
nō sūt mō^r dōp nec firmamēt. Et q^d pūcūcūm
pūcūcūm nūz bōies. Itā q^d nō erit aliq^d nūz mō^r

corpāl⁹ firmamētō nec i dīs. ¶ Idē cōtō sūt sūt
nō hēbūt: q^d possit ēē multiplicatio ānōp 2 mē
sūā vīcē 2 bōiaz 2 mōmētōp. ¶ Nō erit q^d sūt
sūtāte sūtāte mōtāp de vno tpe i aliud. Et
rū q^d sūt cūternū sine mōtā. ¶ Nō sūt mōus
i aq^d mōnet ex vno loco i a^r. sūt nō de vna aq^d i
lūā: cū aq^d vna sūt i sūtāte p cēm. ita q^d pūscē de ēē
aq^d nulla sūt dīaz. ¶ Sūtāte corpā glōzificatā in
glā mōnebūt i tpe de vno loco i a^r. quol⁹ cor
pore se mōuet ad sūā volūtātē sūt rōne bonita
tis 2 placitū. ita q^d i tpe: nō erit dīare i sūt p aliq^d
sūtāte mō^r. q^d bōia nec mō^r sūt nō multū
placitū de vno tpe i aliud. ¶ Erūt q^d mō^r sūt
tpe cūternū sine sūtāte sūtāte sūtāte sūtāte
sūt sūt mōtū lēq^d corpē sūt se mōuet de oīzē
ad oīdētē. 2 de oīdētē ad celū empīrē. 2 sūt
de aliq^d locis. ¶ Sūtāte glōzificatā in corpōis nō
multiplicabit bōia necq^d mōmētū vīcē necq^d an
nūz sūtāte obīcatō pōp q^d sūt hēbūt ad glōz
ificatōnē i recolēdo intelligēdo 2 amādo andē
do 2 vīdēdo nō multiplicabit bōia mōmētū
vīcē necq^d annūz i tpe. 2 sūtāte erit vno oīdē
i aliud ē magnitudinē bonitatē glie 2 vītatē. sūt
erit sūtāte mō^r de q^d dīz ē. Et iste passus pla
cēs ē ad sūtāte dīz. 2 illo dīa glā significat
ē cūternā.

De loco arboris cūternalis.

Sancū glie se mōuebūt ad placitū de vno
loco i a^r. 2 i quocūq^d loco sūt glāz hē
būt. vt dīa vni⁹ loca 2 alitē glāz nō sūtāte
cūternā q^d erit i celo empireo 2 ei mīra firmamē
tū. ē q^d placitū i mōtū hēbūt. ¶ Itā sūt mō^r cor
pōis glōzificatū aliq^d realitatē nō pōnt sūtāte
sūtāte i tpe cūternū ita mō^r corpōis glōzificatū
aliq^d realitatē sūtāte nō pōnt glōzificatōis
dīficatē p mōtū de vno loco i aliū. vt dīfferentia
locoz q^d ē: vt possit ēē mō^r corpōis glōzificatō
cūternā glāz nō sūtāte. Et iste passus sūtāte
ē ad intelligēdū. ¶ 2 oīdētē cūternū ē sūtāte 2 cū
ternū. 2 vni⁹ corpō dānati mō^r de vno loco i a
lūā i quocūq^d sūt mōtū hēbūt pēnā. sūt pūscē i ma
nā: q^d mōnet ex vno loco i a^r: sūt cū ad pūcūcūm
ta q^d mutatio vni⁹ loci i a^r pūscē ab aq^d nō dīu
dit: nēq^d aq^d a pūscē. ¶ Idē cōtō locū sūtāte
sūtāte cūternū tōrmētō. ita q^d corp⁹ dānati sūt
bīt ita sūt i igne: sūtāte lapī 2 anulō: aut aries i fir
mamētō. sūt illud corp⁹ sūt mōtū p sūtāte igni
aut p aq^d de vno loco i a^r.

De florib⁹ arboris cūternalis.

volūt. ¶ **P**as inuabit tormētare: qđ erit de a-
mare qđ existeret potētū euiternare qđ amat⁹ a-
mabile ē odibile. amant⁹ amabile ē odibile ex-
isteret pnt⁹ qđ amare ē amat⁹ amabile ē ama-
bile ē ip̄s. ⁊ idē ē de odibili. Et hoc p̄neta s̄ta
re potētū p̄stat. vt amare possit eē i magno
tormētare. ¶ Intellect⁹ dānat inuabit tormē-
tare: qđ erit de amare. qm̄ intellect⁹ intelligit: qđ
volūtās euiternali volūtū: qđ nō hēbit. ⁊ b⁹
qđ odiet: hēbit. qđ intelligit qđ intellect⁹ euiternā-
nā hēbit: volūtās euiternali odiet ⁊ blasfema-
bit. Erūt ergo amare tormētātū p̄ b⁹ qđ intel-
lect⁹ intelligit. Quā si intellect⁹ euiternali tormētātū vo-
lūtātū nō intelligit: volūtās i suo amare hīc
possit alicquā qđ ē talisqđ sp̄s de b⁹ qđ dēstina-
ret. S; qđ nec sp̄s hīc pōt: postqđ intellect⁹ bēi
intelligit ⁊ euiternali tormētātū ip̄s amare de qđ tor-
mētātū volūtās ita forit: qđ nō ē aliqđ i hac vi-
ta: qđ cogitare possit narrare vlt scribere. nec ef-
fectus hōis qđ vniūitūcē cogitare possit: possi-
to qđ ex oib⁹ multiplicaret vna cogitatio: qđ illud
tormētātū cogitare. Quā hūc cogitatio flare nō
possit i euiternare: i qđ ent illud tormētātū: qđ e-
rit de amare hōis p̄cori dānat. Et iste passus
vult mīstā hōib⁹ p̄corib⁹: si bñ cogitare vel-
lēt. ¶ **A**maritudo bit tormētare: qđ erit de amar⁹
i qđ erit rō vicio: qđ ē sūū hūū. sic gustare hōis
i sūū: qđ ē sūū sapore pōit: qđ ip̄s i sūū tormēdit
i qđ amaritudinē iuenit sūū dulce sapore: qđ ē i pō⁹
Erūt g⁹ p̄stat occasio vicij moral. qđ si qđ oc-
casio tormētabit amare euiternali erit de vīte oc-
casio vīcio i amāte amabili ⁊ amare. p̄ quā oc-
casione iusticia dē tormētabit volūtātē p̄coris
qđ sūū vīte sūū hēbit amare ⁊ sūū amās ⁊ sūū a-
mabile. ¶ **R**eal vītas p̄coris inuabit tormen-
tare: qđ erit i amare. qm̄ bē oñdet intellectui deli-
cū volūtātis. vñ nascet p̄scia de qđ erit odire ex-
tēū. qm̄ volūtās odiet illā p̄scia: quā mōstra-
bit vītas intellectui. quam dāmat bit: qđ dabit
tormētātū. Et appetitū hēbit ad ignorādū illā p̄-
scia: ⁊ ad intelligēdū sūū illū: qđ vītas ei mō-
strabit: qđ eē nō pōt. Adāco tormētabit i euiternā-
tate. Et si ignorare possit p̄scia: aliqđ refu-
genū nūc hēit i suo intelligere. i qđ illud hēit
amare volūtātis: qđ erit i tormētō. qđ intellect⁹
notare nō pōt manifestādo: quā dabit volū-
tate p̄scia. Erūt g⁹ tormētātū amare i vīficare
⁊ i intelligere. qđ si qđ vīficare ⁊ i intelligere de ma-
bit volūtās. vñ iclīna bit vīte reūle ad hūc
appetitū ad sūū scādū sūū vīficare. sic intellect⁹

qđ appetitū hēbit ad ignorādū sūū intelligere.
Et i b⁹ passū cognoscat: quō qđā forme tormē-
tabūt alias cū eoqđ acb⁹ sionb⁹ p̄pellāt i tor-
mētō cogitū. qđ hōis p̄coris valde tūc
rētū ip̄s p̄siderat ē doctrinā: quā de ip̄s de-
dimus i hac arbore.

De fructu arboris euiternali.

Fruca arboris euiternali sunt p̄plenēta
sūū p̄tū realitū: et qđ sūt sbe scōp. Sic
ē fruct⁹ bōitāt⁹ ⁊ fruct⁹ magnitudis duratōis
p̄stat sapie volūtātis glē ⁊ vīat. Et fruct⁹ dā-
natōp sūt p̄uatōes fructū saluator. sic p̄uatō
sūis bōitāt⁹ ⁊ sūis magnitudis ⁊ sūis dura-
tōis. ⁊ sic de alijs p̄uatōib⁹. Et oēs isti fruct⁹ ⁊
fruct⁹ saluator sūt euiterni. ita i euiternitate p̄statū
sic fruct⁹ arborē: qđ i estate colligit. Et isti fruct⁹
euiterni ita sūt i hac vīta seminat. sic fruct⁹ plātū
qđ i hyeme seminat. vt i estate erit al⁹ fructus
colligat ⁊ multiplicet. qđ collectō ⁊ multiplicatō
significat collectōes ⁊ multiplicatōes fructū
euiternitū.

De fructu bonitatis.

Fruca bonitatis p̄statū i p̄plenēto bōi
ficatū bonificabil⁹ ⁊ bonificare. qđ si qđ
p̄plenētū eē nō possit sine euiternitate. quā si ac-
bonitatis i p̄uatōes tūc erit: nō possit esse
p̄plenētū bonificatū bonificabil⁹ ⁊ bonificare. ē
g⁹ collect⁹ fruct⁹ i euiternitate: qđ nō sit cessatio
nec ociositas bonificatū bonificabil⁹ ⁊ bonifi-
care. ¶ **F**ruca magnitudis ē p̄plenētū magni-
ficatū magnificabil⁹ ⁊ magnificare. vs vt mag-
nificat⁹ sp̄s sit mag⁹ i magnificatō magna. Et
idē de magnificabili magnificatō i magno ma-
gnificare. qđ si qđ magnificare sit ita mag⁹: qđ
i senō p̄tineat aliqūā vmbra puitatis. qđ si p̄ti-
nere nō possit eē p̄plenētū magnificatū mag-
nificabil⁹ ⁊ magnificare. Et g⁹: qđ sit p̄plenētū
eoqđ i euiternitate: ⁊ qđ illa colligat. i nūc qđ nul-
lo ip̄e i magnificare sit vmbra mīorificatō nec
puitat. ¶ **F**ruca duratōis nō pōt eē collect⁹ i p̄-
uatōes sūp̄: nec sūū bonificatū bonificabil⁹ nō sūū
bonificare. o⁹ g⁹: qđ colligat i sine oīs tūū suop
p̄corē: ⁊ sūmet: bē collectio eē nō pōt de du-
ratōe p̄nati sbe glē nūc i euiternitate: i sūū
sbe glōficatō colligat ⁊ sūmet: sic color i sūū
stāna ⁊ calor i igne ⁊ lux i sole. ¶ **F**ruca p̄stat⁹
ē qđ euiternali bē possit i sēp̄sa realia p̄corē: ⁊
qđ ip̄s sit rō bōitāt⁹ possit eē ⁊ magnitudo
sūū. ⁊ sic de alijs p̄nib⁹ sbe glōficatō. Et siā qđ p̄-
ip̄s qđ p̄māp p̄nū i sēp̄sa bē possit eē p̄corē

ta. ficut bñtas q̄ p rōes pñat bñe pōit fēpa cūa
bñtāt bñficāble & bñficat. Colligit ḡ fru
ctū pñat i cūmūate. extra quā colligi nō poſſi
qm̄ extra cūmūatē nullū fructū creat. pñt bñe
plenitū. cū ita fit q̄ oīs fructū creat. q̄ nō colligit
i cūmūate. cūmūa rī defectū. ſic ſimō eā gñis
pñas pōrū & a un: q̄ i cūmūatē trāſiū nō
bñt. cū ita fit q̄ oīs corruptōes deiciū. & nō
i reſtitutōes. ¶ Si ſimō ſaple i cūmūatē collig
itā q̄ colligit i cūmūatē colligit. ſic fructū ſa
piē: q̄ pñt i ſtelligere intellectū & ſtelligibīl:
iq̄ intelligit & colligitur. Et iq̄ ē intelligibīlitas
dō i cūmūatē colligit fructū i cūmūatē q̄
intellectū creat. cūmūatē dō ſtelligit facie ad fa
ciē. vī ita dō ē i arborē angelicā. Et ille q̄ fru
ctū colligit. erit intellectū. ¶ Ip̄s colligit i ſuo ppo
ſtelligere. Et ſic colligit fructū i oīb' trib'. & re
manebit ad colligēdū i obdō. & ſic erit p̄plēnē
tū i intellectu ſine aliq̄ defectū ſi i cūmūatē & cef
ſatōe. ¶ Fructū voluntatē colligit i cūmūatē
q̄ cūmūatē erit intellectū. ¶ Idcirco ſui colligit dūas
pñtōes regit. vna ex q̄ colligit p̄plēnē ſine ali
q̄ defectū. & q̄ amantū colligit i ſeipō & i ſuo ppo
amabiliz amare. Alio pñtōe ē q̄ fructū cūmūatē
ſit ad colligēdū. vī amantū colligit nō ceſſat. q̄
ſi ceſſaret i colligēdo: ceſſaret amare. ¶ Fructū cet
colligit nō colligēdū. & cēt poſſeſſus i cūmūatē
te ſine amare. Et ſic nō ē colligit i malozmate
ſimō amantū amabilē & amare. ¶ Q̄s q̄ rema
neat ad colligēdū. Et iſte due pñtōes dūas
ſignificat pñtōes cūmūatē. & glāz ſcōp: quāz
bebūt i colligēdo obmī i amādō ip̄s. qd ſi qdēs
obmī ē de bñdō. q̄ amabilē remanet amantū cre
ato i cūmūatē ita p̄plēnē ſic illa remanet ama
r. Et nobilitas quā bñt iſte fructū colligit et
colligēdū: nō poſſi ab aliquo vīnēte cōgitari.
¶ Fructū vñtū i ſuo merito colligit. & cū cūmū
tate colligit. ſic amantū q̄ cūmūatē erit vñtōſus
i amādō bñtōſus amantū & amabilē. et q̄ bñtōſus
vñtōſus amare i cūmūatē ſine ceſſare. ¶ Bñtū fructū
iūa colligēdū & colligēdū ē bñtū deſiderare. totē
fructū cōpales bñtū vñtū p̄p̄ appreciare. q̄ collig
it nō pōt cū nūmō potare & comedere. nec i vī
uēdo cū delectatōib' & honorib'. ¶ Aliter ſu
as fructū colligit i ſuo ſine cū cūmūatē vñtate
creata artifice vñtate i cūmūatē i gñando & ſpirā
do. vī dō ē i arborē apicalē. & dō ē i arborē
dialē. Et ſic colligit fructū vñtare i vñtare & vñ
tate i vñtare. Et ip̄s colligit vñtate et vñtate
i vñficabile et vñficabili. Quare fructū colligit

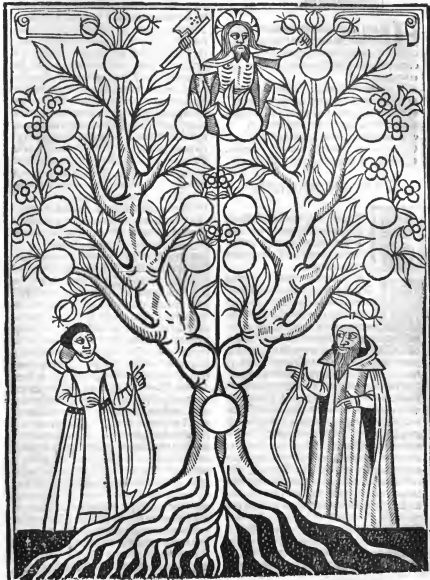
i ſua maḡ vñtate. & i ſua maḡ vñtate. q̄ ſi colle
ctōi neceſſaria erit cūmūatē. ſine q̄ nō poſſet ēē
maḡ collectio & maturatio fructū. & ſepatio ſal
ſitans. ¶ Ad vñtate i ſtama ignis nūmūam
colligit et a iūme. ſic vñtate i cūmūatē et a cūmū
ceſſo. & colligit i luce calore & i pñtōib' iūmūis.
et q̄ colligit i cūmūatē. Et hoc material collectio ē
ſiḡ & ſignificatio collectōis fructū. q̄ ſi cūmū
tate colligit. ſic iūme et iūme. et i nobilitatē
cūmūatē & iūmūis. q̄ ſi fructū ſpūalē ē nobilitatē
et iūme. Et ſi ḡ ſimō glōſi ſi colligit et glō
ria i glā cūmūatē & glōſe. & ſine aliq̄ tormētō
et cū pñtōib'. q̄ ſpēat ad valde p̄plēnē glām
¶ Sed nūmūatē q̄ cedunt de fructū: quos col
ligit cūmūatē bñtū pñtō cognōit de m̄. & q̄
cūmūatē dñan colligit. Vñtū q̄ bñtū ē pñtō
deſatē ſep̄ pñas iſternales cūmūatē: bñtū
ſignificare volū. collectōes cūmūatē tormētōz

De fructū malic.

Fructū malic ē pñtō bñtatis ſic iūo
iūate dñatū q̄ bonitas real & nāl ē vī
na de ſuis pñtō. rōe cū nāra manā amabile &
amare q̄ ſit cūmūatē voluntatē. regitū ē bñtō
qm̄ ad bñtū ſine creatū fuerit. Idcirco bñtū nāl
ē creatōis. q̄ ſit bona. Q̄s q̄ bonitas ſuū ſi
nē pñtū: pñtō voluntatē bonitatis artificialē
remanet vacua. ad q̄ qdē ſine ē bñtū cūmūatē. &
nullo ip̄e ip̄s attingit. qm̄ ad illū ſine ſe bebūt
cū malicia artificiali. & bñtū ſim̄ pñtū q̄ malicia
artificiali nō ē aliq̄ de bonitate artificiali. Imo
ſit ita ſine & multo maḡ q̄ bonitas nāl & mali
cia artificiali. ſic calor & frigiditas albedo & ni
gredo. Idcirco bñtās nāl tota erit plena ma
licia artificiali i pena cūmūatē. quā qdē pena cū
mūatē colligit amantū amabile. q̄ ſit pñtō vo
luntatis. Et q̄ colligit i cūmūatē tormētō: tormētū
ita q̄ ignis ignē tormētabit & q̄ aqua & aer
acēt & ſua terrā. & ignis tormētabit aerē & q̄
terrā. & es̄ atā q̄ tormētū nullo ip̄e ſine bebūt
m̄ nec pñtū. q̄ tormētū erit cūmūatē. Et q̄ ig
nis pñtū: q̄ erit pñtū tormētū i pñtū et i
oīē. ſic ignis pñtū ſem̄ i ſomacē. q̄ pñtū ſem̄
as multiplicitatē ē i calore. Et ſic ignis m̄a dñ
natus pñtū p̄ gñalē ignē. q̄ erit extra tormētū
& idē erit de alijs pñtū pñtū. q̄ oīs erit i ſine
tate & vacue pñtū dñatū & ſine illas. Et hoc erit

mirabile: q̄ igit̄ erit̄ ignē r̄ v̄le 3 p̄dicare s̄cū. De hac pena ita magna p̄narrare nolo. qm̄ modi
cū ē illud: qd̄ dicere possē ē respectū magnitudinis pene: q̄ ē i cūtinare. q̄ colligerē i corp̄e m̄l̄r / 2 i aīa
sp̄āl̄r / 2 q̄ colligerē i aīa p̄ corp̄e: q̄ corp̄e qd̄ pleni finib̄ ad aīa 3 v̄t̄ r̄ōe gloriat̄ōis: ad aīa 3 v̄t̄ v̄
cūa finib̄ cū torm̄tis. Et i b̄ passū cognoscit̄ ignis m̄l̄: p̄ q̄ aīa b̄t̄ torm̄tū i corpore cū illa p̄cto.

LXXXV

De arboze matnali. summarium.

ARBOR matnalis defertur circa domi-
niam nostram virginem mariam. Et ol-
uidit vt alie arbores in septem partes. scilicet
adices. truncum. brachia. ramos. folia. flores
et fructus.

Radices sunt fines hominum recreatorum.

Truncus est habitus plarium tactuum.

Brachia sunt due. scilicet diuina et nã hãana.

Rami sunt spes pietas aduocatores.

Folia sunt nouem accidentia generalia.

Flores sunt actus dignitatum domine nre.

Fructus est dominus iesus christus.

De arboze matnali.

Anc arbozem attribuitur dñe nre
scilicet mane nam iustopz p pcoz idcir
co qd apellam arboze matnali
le. Et ipas diuinitati. 7. ptes sicut
alias arbores.

Radices arboris matnali sūt plures. i
ter qd sūt finis bñz recreator. qd pñ
n erat rōe pcoz original. qd erat restau-
ratiui p morte ihu xpi. p qz original
pcoz sūt consumati. vt supra i arboze apicali di-
cū ē.

Adā i cōfēdēs creati sūt ad glāz. 7. p
pter originale pcoz ab illa glā fuerūt deuari. i
filiu dei placuit hūanā carne assumere. 7. sūt fi-
lii dei bñz nre. vt adā i suos psequētes res-
tueret ad finē ad qd eos creauit. Idcirco do-
minā nra mat ē finis illoz.

Mater ē i qd mate-
ria. qm sūt dei et ipa carne hūana assūpit. vt p
amor bñm finis i pñtati restitueret. Idcirco
dñā nra ē mat finis adā noe abraam iacōb i
iob moysi bñ petri et pauli et oīz mūdator ab
originali pcoz p dñz nris i bñz finis sui.

Flores bñz recolere intelligere tamare deū honorare
laudare bñdicere et euerire et illo bñz glāz cul-
nā. Est g finis bñz valde magni bñz bonate ma-
gnitudine et alijs formis pñis. Et qz plures
bñz sūt recreati: dñā nra mat plūm finis qd
sūt radices sue magnitudinis. Et i qz radice bñz
ē dñā nra mat plūm finis. sic ē i radice adā. in
q sūt plures fines pñales sic finis sue bonitatis

et finis sue magnitudinis. et sic et alijs finis bñz
potabilis et pñalibz. Est g magis magnitudo dñe
nre postqz fines sūt tot et tāti i tot et tātis bñz
bz. qre tal mat ita nobis et ita magis digna ē qd
vlligat recolat laudet intelligat honoret et ei h
nlat. Idcirco qd qd ē i plūm locis bñz finis
oīz rez corporalū. qz finis pñt sūt p pcoz o
ngiale. et qd pñt sūt iustitiae finis bñz. Et
qz finis bñz ad pñtati redit pcreatoris scāz
p finis dñe nre. redierūt fines corpore celestiu et
oīz dñz et dñz p illā recreatoris ad fines: qre
creant fuerūt. Est g dñā nra mat oīz finis illoz
rū. qm si ipa nō ēēt nulli finis illoz redisset nec
reduceret ad pñtati. et sol rōna stelle ignis et a
clā pomeriū et a plateā ferrū et a metalla equi et
a alia hūitēt hōi frustra i qd bñz foret pcoz: et
suo creatori obediret. Idcirco fines illoz pñt
i fuerūt. q sūt: vt emat hōi iusto amico et iusto
ri dei. Et qz dñā nra ē mat recreandis mālīs: ē
mō oīz illoz finis qd sūt ad euēdiū bñi. Est g
dñā nra mat magis amicitiae et qz fines sūt
plures et magis necessitatis vilitatis et vilitas

De trico arboris matnali.
Rū arbor matnali ē matnalis
radici. vt dñz ē. Et ē trico constitutus
et pñtibz i qd bñz gñal. rōe apcoz
fines corporeales redire pñt ad pñtati

Idcirco cū dñā nra ab aliq fine pñtati
ri tāgūt māl qd vltis ē mōdet illi tactui pñtati
sic nō ad mōdet finis pñtati. Est g trico bñz plūm
u3 tactui mōdet finis qd sūt niles ē nāz tactui. sic
mārtu qd vt sūt pñtati tāgūt dñāz nra mōdet et
dñā nra vt mat spei. Et si ipas tāgūt qd pietate
mōdet et dñā nra vt mater pietatis. sic et alio
formis. Quare rōe nē tactui et mōdet finis pcoz
res inueniūt i dñā nra i suis necessitatibz vna
māta et restauratōes. Idcirco māqz vltis qd tāti
gñal ē ad tātos et tot tactui et qd pñtati ad oīz
cū pñtati mōdet: valde care tenet debet re-
beret ipas dñz rōe recoleto intelligēdo honorē
do et ei euēdo. Est et magis gñal i magnitudi-
ne bonitatis pñtati et vt qd pñtati sol vt calor
ignis. qm neqz sol neqz ignis mōdet et cū pñtati
et pietatis caritatis mic et veniē qd mōdet mat
māta dñe nre. Et pñtati bñz hūani mālēfati:
q nobilitate tal trici nō oīdūt i iudicibz qd i dñā
nra spē nō bñt nec cognōdēm de sua bonitate.
Imo negat et vltis pñtati et vltis redit vltis ex-
cēlēt et nobilitate: i qd ipas dñz pñtati vt mat oīm
corporaliū creaturaz. i qd sūt finis qd ipa oīs oīs

potales creaturas (ut dictū ē) sua benignitate recreant.

De branchis arboris matnalis.

Branche arboris matnalis sūt due. vñ nā dīa ubi ipi / et nā būana. Et dīa nostra mat ē illaz brāchaz in q̄ cernit / et filiatiōe q̄ ipa facta fuit / et amabaz p̄dictis natur. q̄ si q̄dē filiatio ē filij dīe hō. q̄ ē fili dīe p̄ditatē. et fili hō p̄ būanitatē. et q̄ ambe filiatōes iūcte sunt in vñ filio matris dīe nre atq̄ue ambas brāchas natas et ipa. i. b. q̄ vñ filio dīe hō et ipa. nre ē. Et erit de dīa nra būana būana ē brācha dīa. q̄ ipam gñauit et carne et sanguine dīe nre. et ipaz gñauit cū p̄p̄tōe dīe nre q̄ gñatōe p̄sentit. Adcreo dīa nra nre ē līcarnatiōe mālr q̄ ad corp̄ dīi ibi r. q̄ mā fuit corp̄. et for mālr fuit nre i. q̄ dicitur et credidit p̄p̄tōis. et ita fuit nre corp̄. et spūali et mālr et for mālr. fuit et nre p̄ forā sup̄iorē et iaz. q̄ mouit suā p̄p̄tōne s̄pūalē et māz corp̄alē a dī filiatōis. Et iūctū ē ḡ brāche et dīa nra i maḡ filiatiōe maḡ mat nre. et ita maḡ magnitudīe bonitatis s̄uaratōnis p̄taz sapie volūtatē s̄uaratōnis. q̄ nō pōt nec po tuit et maio: p̄ditatē i būanitate. nec p̄ būanitatē i dīate. nec p̄ creatore i creatura. Adcreo magnitudo brāchaz comidet magnitudinē mat nre. et magnitudo mat nre eis corruent i tū q̄ nro maio: et nō pōt. Et adcreo arboris maḡs hñt brāchas. et ē q̄ brāche sūt magne: vmbre q̄s faciūt: sūt maḡ. et q̄ b̄ se ob/umbra ē bōies q̄n sūt maḡ calor. Et obūbrat se ḡ bōies quot nati sūt et nascēt. q̄ sūt ista tu saluatiōis: s̄i brāchis ma hñtat i q̄ descendit et p̄ta: q̄ cecidit i būana sp̄rōne origial p̄cā. Sit ḡ m̄ laudat et bñdīa q̄ ita maḡ brāche creūt. s̄i q̄ vmbra tot et tān bōies q̄sūt.

De ramis arboris matnalis.

Amercordia spes pietas aduocatō būlitas et vgitas sūt rami arboris matnalis. Et amercordia ramē ē arboris matnalis: i. q̄ p̄cores mīaz iūctiūt p̄ dīaz nray i suo filio q̄ p̄cā remittit. q̄ dīa nra mat ē mic i q̄ filio dīe hō ē mīa. Et i q̄ ē maḡ mīa et mat nre mīc: sapia et mīa magne venie grē et boni illis: q̄ mīcercordia q̄rit. Et dīa nra creūq̄ p̄cōr et lī loz q̄ idīaz bñt vñtus et bona sp̄ralia. et q̄ sūt i tribulatiōibz p̄cāl. et refugū illoz i q̄ bñt i ipa sp̄e: q̄ ipos i necessitatibz suis iūct. s̄i bō

p̄cōr q̄ ē i p̄ccoluntie aut auaricie aut i a p̄cō q̄ bñt ipi i dīa nra: q̄ et iūct et bñdū castitatis caritatē aut aliā vñtū: q̄a desiderat. Adcreo spes quā dīa nra hñt i suo filio: vt det p̄cōr nō b̄. q̄ ad ab ipō penit: sp̄e p̄cōr mīdet. et ita sibi iūct ambe spes mīdet cū p̄cordātia magnitudinis bonitatis vñtus et caritatis. rōe c̄misiōis malitias facere se vs de dīa nra. et q̄ i ipa ē spes. q̄n si se sancaret: faceret de dīa nra i suo filio cūz magnitudīe sp̄e. q̄ dīe ipō. et idē de alijs q̄ pau p̄cō sūt i bonis ip̄alibz q̄ sp̄e hñt i dīa nra. vt eos iūct ad vñdū. vt suo filio et sibi fure pos sint. Et bona fela q̄ filii sui bñt iūcti sp̄e hñt i dīa nra: q̄ ipz curet. Et marinari q̄ ē i mari i piculo mori: bñt sp̄e i dīa nra: vt ad bō por tūvenire possit. Et pietas quā dīa nra bñt p̄cōnibz: et vñram arboris. et magnitudinis magne i q̄ bñt magnā pietates. Et ita sit: q̄ ola opa dīe nre sūt maḡ i magnitudine bonitatis sapie volūtatē s̄uaratōnis. Et sit et magne rā p̄p̄tōis necessitatē bōis: de q̄b dīa nra p̄t etatē bñt. et q̄n ita dīa nra auxiliū p̄ pietatē et q̄ p̄ amorē ipi pietatē hñt. et sic ab pietates sibi iūctē comident. vs pietas dīe nre et pietas bōis. rōe c̄misiōis p̄cōres atq̄ue p̄ dīa: nō s̄trā b̄. q̄ desiderat. Et angelī p̄putat lacrimas q̄s faciūt bōies tūc: cū rogāt dīaz nray: q̄ de ipis bñt pietatē. Et aduocatō et ramus arboris vs aduocatō quā dīa nra facit p̄cōnibz: cū ipos punire vult iusticia filij sui. et dīa nra aduocat cū mīa sp̄e et pietate tā amorē q̄ bñt filio suo. et q̄ bñt ad p̄cōres: et cū amorē q̄ illi bñt ad illa et ad suū filium: et cū p̄tōne: quā bñt de eoz p̄cōr et cū p̄fessione: quā faciūt. et cū satisfactōe: quā p̄mittit: et cū plunibz alijs for mīs format dīa nra suā aduocatō et libellū: q̄ dat filio suo p̄cōnibz. Et iusticia filij se de fecit accusando p̄cōres de magnis p̄cōis: q̄ fecerūt et dīatē: q̄ ipos creant: q̄ fecerūt et hūmanitatē: q̄ ipos recreant. Et līz nāz iusticie et iudiciū. q̄n sic ē nāle iusticie iudicare: sic nāle ē i tellectu ielligere et igni calefacere. et soli lucere. Et q̄n filio dīa nra sūt i ad vñā p̄tē aduocatōis: iusticia filij dīi ad p̄cōres filij bōis et sue mīs se defendere nō pōt. Et sit ḡ bona aduocata talē: q̄ dīe aduocatō: q̄ ita nāle ē mīe mīfieri: sic ē iusticie iudicare et punire et p̄tē p̄ mīaz seq̄ magnitudo bonitatis glīando penitentes saluatos: et i iusticiā i puniendo seq̄ magnitudo penē dīamans. Et dīa nra dīe tallegat: q̄ dī

Adcreo
Pietas

Aduocatō
12

Libellus et p̄tē
P̄tē et p̄tē

p. an.
57

Ar. maternalis

chē nō pōt iustitia p suā silitudine q ē pnia iust
ta. quā pēiores bñt cū pñtōe pfectione iustitia
tōe t cū spe aduocatiōis sue. ¶ In iustitia v
gitas sūt rami arbori matris. v. bñlitas dñe
nre ē rami qd ē cū ad pñes bñlitas. Et ē ra
mī sua vgitas: qd ē cū ad pñes vgitates. qm
plures bñes t plures seie q: dñi nra bñl fuit
t vgo: bñe volūt bñlitate t vgitatē. sic sūt bñ
nes t seie: q diligūt religione. vt bñe possint bñ
tū bñlitas: i bñis t i suis vestimētis lectis edifi
cijs t cibarijs. Et id ē cū vgitate. cū bñtū in
religione pseruāt.

De solijs arboris maternalis.
Olia arboris matris. .i. acñtia ge
neralia appellat. Et p de quantitate
dicem. q qdē quantitas mīdet mag
nitudinē bonitatis arboris matris.
qm magnitudo bonitatis arbori matris et
rē ē cū quantitate i tñi. sic ē bñtas arboris. q
quāta ē p quantitatē. Alii cū magnitudo se tñi
credat i bonitate: q magnitudo arboris melior
ē q aliq a matris vī q oēs alie matris
tes. Et g mag quantitas i bonitate supra oēs
quantitates aliarū matris. qm nulla a mat
ris filiatōes bñt qd sit cū filijs. s. solū
matris dñe nre. Et ē quantitas matris
maior i bonitate q oēs quantitates aliarū ma
tris. cū ita sit: q oēs bñes recreati t saluati
sine filijs dñe nre p recreatōes. rōe filiatōis t
matris bonitatis cūternalī gloriā. Que qdē glia
ē i ita mag gñitate duratōis: q nō bñt sine. id
circo magnitudo bonitatis pñtis tē quā bñt
quantitas pñta tōi creata: q ē bñ arboris matris
ab aliquo viderē vici nō possēt nec scribi.

De quantitatibz arboris maternalis.
Bonitas adqñita t data ē qñtas mater
nitatis. t bñ de magnitudine bñtas t de
bonitate magnitudinis. t sic tē alijs qñtātibz ar
boris. Sic bñ matris bonitas ē ita mag sic bo
nitas arboris. t q cñtē p oēs qñtates arbo
ris. Et quālibz illarū qñtātū arboris appaui t
matris bonitas cū tāta magnitudine vñtis t boni
tatis: q ipas facit matres p recreatōes oibz bñ
tātibz t vñtis qñtātibz bñz recreatōz t sal
uatoz. sic bonitas sūt petri t iua bñ. q sūt qñta
tes adqñite t p gñz dñi nre. q sūt solia p recre
atōes qñtātū adqñitāz t datāz et arborē māt
ris. Et i tōi cōmū dñt qñtates arboris matris
qñtātibz bñz saluatoz. sic qñtates gñales q re
spōdēt qñtātibz ipalibz. sic bñtas dñe nre q gē

neralē ad bonitates bñz saluatorū. Et i bñ pas
sa cognoscat: q dñi nra digna ē oī lande. t q
multū laudet t et laudat p suū ipm. cū ita sit: q
pfa sit ita bona ita mag t ita pñtia oibz pñ
mētis: q ad cū spectat pñtia oī pñtia: q
reclūit qñtates bñz saluatorū recreatoz.

De relatiōibz arboris maternalis.
Alter tñs relatiōe se bñt i creaturis. qm si
mater ē oēs q sit filius. t si sit filius creatur: oēs
q sit māt. s. extra creaturas pōt ēē filius qñtis mī
nō sit. sic filius dñi matris nō bñt: qd ē cū. apōt
sei rōne cū matre qd ē filius bñ. q si qdē filiatō
matris sibi laice mīdet ita bñ magnifice t bñ
mōse sic sibi laice mīdet relatiōe. Et g mīssio f
latōis i ita alto gradu: q nullū alij gradu rōnis
pōt ēē ita magnū i bonitate pñte glia vñte a
more t vñte cñte gradu rōnis create t iere
ate. ¶ Et alius gradus relatiōis: que est i
ter creaturas t creaturā i maiori magnitudine
bonitatis q aliq alij gradu creatur. sic rō q ē i
dñz nraz t filij suū bñz. q ē maior i bñtate
q oēs creatur. qm oēs creatur sūt pñt ipm. q ē
finitis t pñtētū oīs. Et g rō ipm dñe nre su
pra oēs rōnes creatas. sic si pñtis: q ē filius
creat. et q oēs filij creati. Et seq: q mater sit
maior: post q maior ē bñt filij q oēs a matres
Et sic filius ē finis t pñtētū oīs filij creati
topia māt sua ē finis t pñtētū omniū māt
trū creatur.

De actōe t passione arb. matris.
Oma nra bñt actiōem supra demones.
qm nullū pñt nocere pñt filijs suis. q sūt
filij ipm spē: quā bñt i ipa. t sūt ipm filij p caru
tatē: qd ipas diligūt. et sūt filij sui p custodiā.
qm ipos custodi t defendit. sic boni pastor t
foris: q custodi suas oues t defendit. Et cū
pñas demoni sit mag: quā bñt i faciedo malis: ē
g mag actiō: quā dñi nra bñt i demōibz supra
passiōe: quā bñt i qd facit nō pñt aliquaz rē
pñtē dñe nre nec ē ē volūtātē. ¶ Et est vñ
a actiō: quā dñi nra bñt. q ē mag: supra t i ma
ior magnitudine bonitatis. qm bñt actiōes i vo
lūtate filij sui. q ē cū bñ. q foris ē q oēs ange
li t q oēs bñes. vñ sic bonitatis passiō ē ma
gnior: q mag sūt bonitatis actiō: quā bñt o
mnia nra i volūtate filij sui. q vult cō illud: qd
dñi nra vult. qm si dñi nra saluatoz vult aī
cū bñs aut sanitate aut vñte: sūt filij suū: qd
ipa vult. a sic factū ē: sic dñi nra vult sine perit.
qm sūt filij oibz ei obediū t ei volūtātē facit: vt

et correspondeat i amorē illi: q̄ ē inf filiū ⁊ ma-
trē ⁊ matre iust maiorē filiū ⁊ maiorē matrē.

De bita arboris matnalis.

Omina nra bē memoria intellectū ⁊ vo-
luntatē. p memoria bīta bēt recolere ⁊ p
intellectū intelligere ⁊ p voluntatē amare. In bī-
ta bēt recolere: vt pcores recolat: q̄ ipam reco-
lit i suis necessitatib⁹ tribulatioib⁹ ⁊ timorib⁹ ⁊
q̄ ipas damat: q̄ ipos iuuat. qm̄ si ipa ipos nō
iunat: m orem sūt ipdm ⁊ i plurib⁹ decidiōs po-
sūt. Quare sic sol bēt i bita: q̄ illūnet terrā: quā
arcus ē dispōs sulmō: ita ⁊ multo meli⁹ cū ita
sit: q̄ oīa nra maior sūt bonitate q̄ sol ⁊ p bē
at ⁊ vūtat: bēt i bīta ad recolēdā: cū tacta sūt cū
recolere bōis pcoris: q̄ ipas iusū necessitatib⁹
recolit: ⁊ q̄ ab ea iuuatē q̄nt. Sic ignis q̄ bēt
i bīta calefaciēdū bōies: q̄ sibi appiquat. q̄ frī-
gū ē. Et si ignis q̄ nō bēt ita mag⁹ bīta i cate-
factio sic oīa nra bēt i recolēdā pcorē: cū ita sit: q̄
memō ē nobilitat⁹ bī⁹ ⁊ alior q̄ calor ita foris
calefaciēdū: q̄ d ei appiquat: q̄ tota mag⁹ oīa
nra i bīta bēt ad recolēdā pcorē: q̄ sibi cū pen-
sāna spe ⁊ recolere appiquat. Et q̄ d oīs ē ē bī-
ta memo: ē dō suo: ite intellecta ⁊ voluntate.

De assituaōe arboris matnalis.

Omina nra ē i celo epīreo corā filio suo
oīo ibū. ⁊ p piquior ē filio filio q̄ aliq̄
a creatura. ⁊ bīta sūt angeli ⁊ bōies stātes p
ordinē: q̄ s iuxta a. q̄ cū dō ipas laudat ⁊ bī-
dicat. ⁊ a reuerētiā faciūt ⁊ bonorē. Oco: p gso
sū i maiori pīdōre assituaū ē q̄ sol. cū ē ca-
pit vgitatē ⁊ malon sciatē coronatū ē q̄ aliq̄
aliū d caput capite filij sui crepto. Est g assitua-
ō glosi corporis oīe nre valde pulchra ⁊ for-
mosa ad videndā ⁊ multū amabile: q̄ videat.
Est et a assituaō oīe nre: q̄ ē spūal. sic iua
memō i bō recolere assituaū ē ⁊ intellect⁹ i bō
intelligere ⁊ sua volūtas i bō amare. Et hī q̄
vobā q̄ oīa nra accipit recolēdō intelligēdō ⁊ a
mādo: sūt i magnitudie bonitat⁹ assituaū reco-
lere intelligere ⁊ amare ipō sūt i magnitū bonitat⁹
assituaū. Est g mag assituaō: quā oīa nra bē
i recolēdō filij sui oīi ⁊ bōies ⁊ pcores: q̄ ipas
regimūt ⁊ illos q̄ ponūt suā bonitatē nobilita-
tē ⁊ caritatē i eop recolere intelligere ⁊ amare.

De spē arboris matnalis.

Ardipio mudi vīgī nūc dū fuit lēarna:
Et q̄nq̄ mūlto bō fuit: q̄ padisū itraht.
Expectabūt q̄ p bē i scāz etā i inferno: q̄ p
q̄ oīa nra nascipara erat. ⁊ et ipā q̄ nūc sūt for-
lcamar. vt fruct⁹ bōp i illo spē intelligēt: sic

colligūt fruct⁹ plātāp i estate. Quare illud ipō
fuit valde nobile ⁊ ita cētrū ⁊ finis oīs alior. si-
cut pūct⁹ i mē loco ardi: q̄ se bēt vno ⁊ a g
gregatio plurū lineap. Quare ita ad illud ē
pīe habuerūt oīa q̄ ipa corpop celestiu ⁊ ter-
restriu ⁊ eop mor. vt cētū creatura. q̄ oīa bō
bōo iobediētib⁹ fuerūt. i quop emdo finē ē:
vici nō attēritū nec finē: pī q̄ creata fuerunt.
q̄ finē pēdiētib⁹ pōngialep. fuit g ipō: i
q̄ oīa nra nascēbat i valde mag⁹ caritatē ⁊ i
magnitudie bonitātē ⁊ mag⁹ desiderabilitate
scōp ⁊ vūtatē illoꝝ ⁊ i magna amabilitate cor-
pop celestiu ⁊ terrestriu.

De loco arboris matnalis.

Oīa nra ē i padiso ⁊ māt i filio vno bōie. i q̄
a bō ē filij. ita q̄ māt i māt p filio. i filij ē filij
p matrē. Et idē suo de pcorib⁹ q̄ oīa nra bīt
spē: q̄ sūt filij spē: i nre sūt filij oīe nre i spē: i q̄
sūt. Et bē mag⁹ mirabile: q̄ sūt filij spē: i q̄
sūt i spē ⁊ q̄ p spem sūt filij oīe nre. i q̄ sūt cū
spē. verūm ē i magnā localitatē mātēritat⁹ ma-
gnā mirabile nō ē. qm̄ sic firmamētū i se plura
pmet rōe sue magne quantitat⁹ ⁊ localitat⁹: ita
oīa nra i se pmet plures spes pcorū: ita q̄ bō p
calores sūt i illa collocat⁹ vobūtatē: ita sic pul-
li bō aīo galline matris illoꝝ i suo calore calefa-
coꝝ significatū calefactionē bōis pcor. quāz
bīt i amādo vobūtatē nra. ⁊ qm̄ sic pēdōre ca-
tefacti sūt p amorē oīe nre: q̄ ipos pēdūt ⁊ i
vūtat ad locū bōis: i q̄ stat. i q̄ cū māt collōcēt.

De florib⁹ arboris matnalis.

Flores arboris matnalis sūt ac⁹ vīg-
nitatū oīe nre. cū q̄ fruct⁹ colligūt
sic bonitatē: q̄ d ac⁹ bonitat⁹ oīe
nre: i magnificare: q̄ d ac⁹ sue mag-
nitudie. ⁊ pscutere bonificare ⁊ magnificare
q̄ d ac⁹ sue duratōis: q̄ d durare suā suā bō ⁊
mag⁹ recolere intelligere ⁊ amare bonificare mag-
nificare. Et idē ē de actu pīat⁹: q̄ d possificare:
cū q̄ possificat bō ⁊ mag⁹ recolere intelligere ⁊
amare. Et idē ē de actu vūtat⁹. rōe ⁊ recolere intelli-
gere ⁊ amare oīe nre sūt vūtat⁹. Et idē ē de a-
ctu vūtat⁹ ē vūtatē. p q̄ d sūt i vūtatē aliū flo-
res. Et idē ē de actu glīep q̄ sūt aliū ac⁹ glīan.
Et idē plures voces hī artē mīscit aut som-
pop celestiu multiplicat vūtatē tertiū sonum cōey
⁊ placitē ad audicēdū: ita ac⁹ bonitat⁹ magnitū-
dis duratōis pīat⁹ vūtat⁹ ⁊ glīe tres flores
multiplicat⁹ sūt gīales. q̄ sūt recolere intelli-
gere ⁊ diligere oīe nre. vt cū illis fruct⁹ magnos
⁊ valde excellētes i bonitate duratōe pīatē glā

virtute et caritate colligere possit. sine qua excellentia et magnitudo floz non possent fructus excellentes colligi. ¶ Recolere intelligere et diligere dñe nostre sunt flores salutes et alia ita et multo melius. ¶ Flores lili stat albe et albedine et odore et sic rosa in rubedine et odore et flos sarmen: qui a seculis superbia flore cum libet alteri arboris: cuius participat et flos aliorum superior et utilitate. ¶ Flores pruni. Et ita sunt alii flores dñe nostre: quod omnes flores boni nostri precor qui in ipsa specie boni oblati sunt sibi in vmbra floz superiorum. qui de ipsis saporem utilitatis coloris et odorem accipiunt. Ad quam vmbra venire valeamus propter caritatem.

Non fructus arboris maternalis. Et ita fructus dñe nostre virginitatis glorie. Et sic pomum fructus qui colligitur in tempore caloris: ita dñi nostri sui fructus colligitur cum amore. et illi colligitur tempore misericordie. vnde cum suum filium dñs in his temporibus mittit peccata peccatorum propter amorem ipsius. Et sic per colligitur ad vadam saporem et odorem et rosa ad vadam placiditatem coloris: ita dñi nostri sui fructus colligitur et placito recolitur intelligendi et amandi: quod bene in suo filio et in suis opibus. ¶ Colligitur fructus dñe nostre ad vadam vitam bonorum: quod mortui erant propter peccata originalia. et illo qui est fructus vinit per naturam et humanam: colligitur dñi nostri fructus precor qui in illa specie boni qui si quidem fructus sunt fines. et quod dñs est in radicibus boni arboris. et peccatores colligunt spes in modis lacrimarum suspiriorum fletuum et amorem ut fructus dñe nostre colligere possint et ad suam gloriam venire. ¶ Dñi nostri sui fructus colligitur in natiuitate cum vilitate. quoniam virgo ipsa concepit. et colligit ipsa cum paupertate. quoniam cum humilitate ipsa concepit. et ipsa colligit sine aliquo passioe. quod ipsa concepit sine aliquo corruptione et colligit in suo filio boni filii dei. qui super patrem et filium per se ipsum est per creatoris nostri. et suum filium per incarnationem. bonum suum ita collectum dñi nostri colligit et gratia sed spiritus et bonificatio re magnificare possit gratiam et bonificare sui recolere intelligere et amare.

De arbore Jesu christi. Summarium:

Arbor christiana dicitur circa dñm num iesum christum. Et dividitur ut alie arbores in septem partes. videlicet in radices truncum branches ramos folia flores et fructus.

¶ Radices sunt principia generalia diuina et humana.

¶ Truncus est iesus christus.

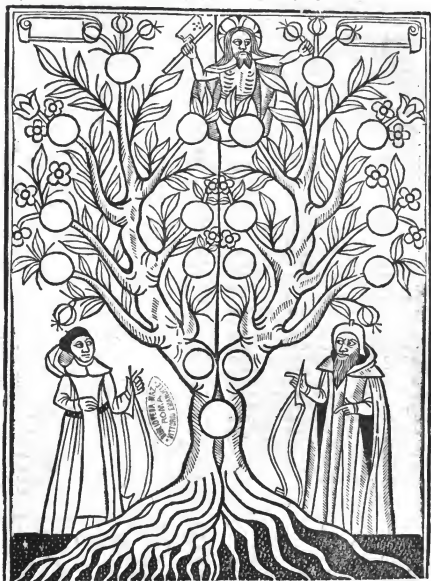
¶ Branches sunt duae. natura diuina et humana.

¶ Rami sunt respectus quos boni amant.

¶ Folium sunt accidentia iesu christi.

¶ Flores sunt actus radicum.

¶ Fructus est recreatio.

De arboze christianali.

Ecce arbor et radicibz. 7. pres q sunt
radices fructus bide rami folia
flores et fruct. 7. est arbor dupler
vna pa de creatura. a vo de cre
atore. Et arbor i q creator pndi
par cu oibz creaturis q ambe ne v

nuc sunt vmutate vni pfone.
De radicibz arboze iesu x.

One sunt et radicibz hac arboze. qdaz
radices sut et pte ne biane. cetero vo et
pte dienē. Radices q sunt pte biane nē sunt
sic biana bōtas real demētal vegetal sensua
l imagial et vōl vōl dū ē i arboribz nālīb. 7. p
mis. Et hec bōtas biana dū ibū r vmuta cū
sua bōtate diuina lūm q dū ibū r bō ē p am
bas bōitates. Et bō bon p bōtate biana et
ē de bō p bōtate diuina. Et ē bō bō de p v
vna bōtate et bō de ē bon bō p biana bōita
te im q dūc sūt bōitates vī bōitas biana et
bōitas diuina et ambe ne vī nā dia et nā biana
sūt bone p quāz bōitates. Et q vna bonitas
pāstet alia ē scā pncipano amba bōitates ut
7. multomel q vna lipbatū. qd i dīpho pnci
pat cū aq cūte vīo i aq et aq i vīo. Et biana
bonitas venit ad dīaz cū. 7. naturis. 7. pīnaz
arboz. et dīa bonitas venit ad biana bōitate
i ppa psona filiali dīa bōitate cōi cūte ita pa
m et filio et spū scō. 7. multomel sic cōis bōitas
biana dū ibū r q cōis ē. 7. naturis arboz. et
sic cōis bonitas. 7. arboz venit spāl i bōic spā
lū q ē dñs iesus x. ita dīa bonitas psonal q est
de nālī. ppe venit ad biana bōitate dū ibū r
q spāl ē. et sic pncipat ambe bōitates i vno in
dicduo. q ē iesus x. Et q biana nā spāl i dño
ibū r pncipat cū cōi. et filial bonitas dīa cōis ē
i nā cū bonitate paternali et spīntali. pncipat ol
ula nā cū biana ibū r. et p illa cū ol reali nā cre
ata. Et sic ē. de dīa bōitate biana bōitate et dīa
vān pōt et de biana magnitudine et dīa. et sic
de ceteris radicibz arboz. Et ibz passu cogno
scimodīcamatōis filii dīa pncipano quia de
us bēt cū oibz creaturis pīcamatōis. quā pro
banimz arboze aplicati et quā itep probare in
redmz hac arboze. i q mōīcamatōis tractā
vī de illo cognitō hāc. Et biana bonitas dñi
ibū r venit ad dīaz bōitate q dīa ipam sibi
atrabat et sic nē ita et multomel q olea i olea

stro ista. q ad suā nāz trahit nāz oleastri. q ve
nit. Et dīa bonitas venit ad biana cū sua ppa
nā. q ē supra cursū nālī biane bonitas ita mlt
tomel q nā olea. q ē supra nāz oleastri. et sic o
lea fac stare nāz oleastri i seipo: ita et multo me
lt dīa bonitas i se stare fac biana bōitate. Et
i b passu modō cognoscat: ē q biana nā dñi
ibū r i dīa nā sūstet. et ambe nē dūstic rema
nēt i vna psona: q ē dñs iesus x.

De trāco arboz ibū r.

Radices arboz dū ibū r dupler ē m
q sūt duenē. et vī: i q nē sūt v
nue. Ita et multomel q veniat
auro et argēto: q ē et duobz metallis
et vna sūa pposita et amboz. ve
rūm et nō suffic. qm tenant ē i tertio nūo: et trū
ti. 7. nūz nō nālī. qm nā dīa sp remanet abis
mutatōe augmētatōe et diminutōe. Et itā et
suffic: q sic tenant vī et et pluribz naturis ita
dñs iesus x ē vna sūa. et ē et pluribz naturis. Ad
huc et nō suffic qm i denario aurū et argēti in
trat p pōes. Et dīa nā p pōes nō itat cū biana.
qm ita mag ē simplicitas: q i p pōes intrare
nō pōt. qm i p pōes intrare sua simplicitas ma
gna nō ēē. et i. 7. nūz nālī et et duabz naturis
ppositū. Et Ad tenant pponēdū nālī veniunt
pres luicē alie i alīs. sic auz sūz et argēti sūz
artificialē quoz ptes nālī luicē sūt alie i alīs
et vna sūa facit. q ē vī tenant artificialē facit.
rōe artificialē sūstōis. Et sū denarius per artifi
cū. et non per naturam. Sed dominus iesus
christus est vnus et duabus naturis per alius
modum. vnus est et duabus naturis: mōtuz
est et natura humana et natura diuina. et natu
ra diuina et humana remanēt distincte. et bo
mo factus est artificialiter et domina nostra. et
et anima rationali in natura diuina. Et quia
factus est de natura corporal et anima a rāonā
li: est naturaliter homo. Et quia factus est ho
mo in natura diuina: quē ipsam humanāz na
turaz assumpsit: de qua induta est: est factus ar
tificialiter filius domine nostre. Et factus est
supra cursum nature et filius dei factus est ho
mo supra cursum nature. Et sic dominus iesus
christus est vna persona et duabus naturis. et
est naturaliter vna persona: post q ē et duabz
naturis. et ē vna psona artificialē: post q car
natio scā ē artificialē et supra cursū nē. Et nī
et ē bīa bōita magni pōde et ceteris radicibz
būanalibz. et ē et dīa bōitate magni cūte et ce

Et supra pte de biane
et de creatura
et de creator
et de creator pndi
par cu oibz creaturis
q ambe ne v

De radicibz arboze
iesu x.

Et biana bonitas
venit ad dīaz
cū. 7. naturis.
7. pīnaz arboz.
et dīa bonitas
venit ad biana
bōitate i ppa
psona filiali dīa
bōitate cōi cūte
ita p m et filio
et spū scō.

Et biana bonitas
venit ad dīaz
cū. 7. naturis.
7. pīnaz arboz.
et dīa bonitas
venit ad biana
bōitate i ppa
psona filiali dīa
bōitate cōi cūte
ita p m et filio
et spū scō.

Et biana bonitas
venit ad dīaz
cū. 7. naturis.
7. pīnaz arboz.
et dīa bonitas
venit ad biana
bōitate i ppa
psona filiali dīa
bōitate cōi cūte
ita p m et filio
et spū scō.

teris dñs dignitatib⁹. Et q⁹ radices hōis ⁊ di-
gnitates ex pncipat⁹ i vno trūco q⁹ d⁹ bō vo-
catur ipse: cū tāgūt trūc⁹ q⁹ silindib⁹ suagñā
nā illi tacti mīdet ē suas nās. cū ita sit: q⁹ mī fī
silindmē ⁊ silindmē sit nāl⁹ p⁹ cordātia. Id
circo si martini bon⁹ ē ⁊ bō amare pducitū q⁹
diligat dñz ietū r⁹ mīdet bonitatis dñi ibū r⁹.
vz dia bonitas ⁊ būana bonitas martini ⁊ bo-
nitati sui amare. Et b⁹ idē faciūt due volūtates
vz dia ⁊ būana q⁹ diligūt mart⁹ ⁊ suū amare ⁊
suā bonitatē ⁊ bonitatis sui amare. Et idē ē de a-
liis natū⁹ pñtū rūcā. sic si martini tāgūt dñz ie
sū r⁹ cū suā recoletere itelligere ⁊ amare pstatē dñe
te ⁊ sic ē alijs q⁹ ⁊ multomēd⁹ q⁹ bō tāgeret
tūpānū i vno loco: oēs ptes ill⁹ mīdet: ita nēr
ptes dñi ibū r⁹ tacti mīdet: q⁹ bōies sibi faciūt
rogādō pñtū dñi bonitātē laudādō obedīe
dō ⁊ i administrādō. ē g⁹ talitac⁹ bon⁹ ⁊ ē mag
n⁹ postq⁹ magna ē mīfo. Et si martini tāgūt
trūcū cū modico amare ⁊ tāgūt illū: vt suū silū
ifirmū caret: cū portat mag⁹ amorē: trūc⁹ ē q⁹
tāgūt a martino mīdet. qm⁹ mag⁹ amor dñi se
suū nō mīdet cū magno amare modico amare
martini postq⁹ tāgūt cū modico amare nec vñ
det magno amare: qd⁹ martini portat suo filio
qm⁹ inuicēse tāgūt: i q⁹ martini tāgūt cū mīoī a
martino amorē bonitatē ⁊ cū maioī amare mīo-
rē bonitatē. Et i b⁹ passu cognofcit mod⁹: rōe
ē bōies q⁹ rogāt dñz ibū r⁹ i ordinatē dñi pñtū
dñi ⁊ i suis pñtū dñi pñtū. i q⁹ b⁹ oēs q⁹ sic pñtū
fioā pñtū ē sic exaudiret: si bō ino⁹ habuisset
i rogādō dñz ibū r⁹. Et pñtū fuit. 4. dñs p
vñū modū ē p⁹ cordātia ⁊ p⁹ a⁹ ē pñtū. ē cō-
cordātia sic ignis ⁊ aer: q⁹ bñt⁹ p⁹ cordātia i caloz
⁊ i q⁹ ignis suū dat silindmē aer⁹ ⁊ aer appeti-
tū bñt⁹ ad accipiēdū illū silindmē. vz caloz i q⁹
dñs pñtū ē sic ignis ⁊ aq⁹. q⁹ quāt⁹ p caloz ⁊
frigiditatē. qm⁹ aq⁹ silindmē ignis accipe nō vult
fī cū sua frigiditate quantū pōt resisti. Hic
tal mod⁹ pñtū ē q⁹ ē i pomod⁹ trūco nō ē. qm⁹ nā
dia ⁊ būana cōcordātia bñt⁹: nā dia se vātē bu-
mane nēr. vt dñs bō ⁊ bō remanēt b⁹: qd⁹ dñs ē
aliq⁹ mutatōe vñ alteratōe. Et i b⁹ passu cogno-
scit: q⁹ nā dia nō accipit aliq⁹ alteratōe vñ mutatōe
fuit: suū pñtū pñtū ē: quā fac cū būana. sic i q⁹
mīo q⁹ nulla accipit alteratōe i silindmē: quā fa-
cit cū aere p calozē ⁊ aerē exaltat ad statū nobi-
liorē: i q⁹ ip⁹ induit suo calozē cū p⁹ cordātia. sic
būana nā q⁹ exaltatōe recipit i q⁹ nā dia ē idū

ta cū p⁹ cordātia. Idcirco malefaciūt furacem ⁊
iudei: q⁹ negat i camanōes filij dei dicētes: q⁹ d⁹
alteratōe accipit i pñtū ē ⁊ vnione: quā facit
cū bōies q⁹ sui plures defect⁹ nēs. q⁹ bñt⁹ pñtū
ē: vt sit cōgnitū: q⁹ sua bonitas ⁊ plenitū
nullā infirmitatē vñ alteratōe p aliquid vnionē vñ
pñtū ē: quā fac cū bōies: recipit pōt qm⁹ sua cō-
nitas ip⁹ durare fac i mutabilē ⁊ sine crenitōe ⁊
decremēto. Et pñtū nā dia ē pñtū ⁊ būana
nā pñtū ē. qm⁹ d⁹ pñtū ē bōiem ex dñā
nā. ⁊ ip⁹ pñtū ē i sapo. vz i sua caritate. Id
circo bō pñtū ē nō pōt aliq⁹ dñi deo postq⁹
pñtū ē: ⁊ pñtū ē pñtū ē i pñtū ē i pñtū ē
quare bō p suā nāz nec p aliquid ē pñtū ē
fī vñ accit⁹ vñ fī care pōt dñz nāz. nec mīoī
care nec maiorificare i qd⁹ nā dia mīoī pñtū
piare pōt mīoī pñtū ē nec altare: qm⁹ cū illa sit
pñtū ē. Et i b⁹ passu cognofcit: q⁹ cū d⁹ creatū
mādū: si se nulla recepit mutatōe. qm⁹ totū pñtū
pñtū ē. qm⁹ mīoī fīet tot⁹ ē nichilo pñtū
piat⁹. ⁊ fuit et nichilo pñtū ē: vt cēt tot⁹ pñtū
piat⁹. qm⁹ si cēt cēt: nō cēt tot⁹ pñtū ē. ⁊ qm⁹
mīoī tot⁹ fuit pñtū ē: i dñs aliq⁹ pñtū ē
pōt. qz si i illo pñtū ē pñtū ē aliq⁹: tot⁹ pñtū
piat⁹ nō cēt nec d⁹ foret tot⁹ pñtū ē formale. ⁊
aliq⁹ pte foret pñtū ē. qd⁹ ē impossibile.

De brachis arboris ibū r⁹.

De fuit brachis arboris ibū r⁹. vz nā
dia ⁊ būana. Et brachia būana est
claf vegetal sensual imagial ⁊ rōal.
ē ita fīet ip⁹ fīet et illi. ⁊ nāis. ⁊ ip⁹
fīet pñtū. ⁊ pñtū ē q⁹ fuit fūct⁹
fīet bñt⁹ ⁊ i hac vita pñtū obā sensibilis. Et
fīet bñt⁹ pñtū ē claf caloz ⁊ frigiditatē. ⁊ p vege-
talē appetitū bñt⁹ ad comedēdū ⁊ bibēdū. et
p sensualē attigebat calozē vocē fapozē todo-
rē. p imagialē ip⁹ multiplicauit imaginādō fī
guras sbaz corpaliū. tp rōalē recolebat i telli-
gebat ⁊ amabat ⁊ vtebat rōe. Idcirco erat ve-
r⁹ bō ⁊ vtebat pñtū ē nāis ⁊ nāis ⁊ vnioe.
Et brachia dia ē filial etna ⁊ ifinita. ⁊ ē bñt⁹
ptas sapia volūtatis vñ pñtū ē ⁊ gñā. Et id i hac
pñtū vita i q⁹ erat dñs ietū r⁹: brachia dia vñ
bas miracul⁹ supra cursū nālē nec bñt⁹ famē fī
fī calozē nec frigiditatē ⁊ attigebat obā corpa-
lia sine multiplicatōe ip⁹ ⁊ fuit portitio sensu-
alib⁹. Et pñtū vñ brachia erat a⁹: attigebat
vñ brachia obā fī nāz illi. sic brachia dia q⁹ rō-
nē pñtū ē cū būana attigebat famē sui caloz-
rē ⁊ frigiditatē ⁊ cū ocul⁹ colorē videbat: ⁊ cū

tate sic aq̄ accipit de violisphato colore ⁊ sa-
porē ⁊ aq̄ igne calore ⁊ hō virtutē ⁊ iusticia ⁊
prudētia. ⁊ sic de alijs sibiſtantijs. Et sic p̄cipat
ſinitas ⁊ quantitas ſinitas i q̄ nā dia q̄ cōſini-
tas ⁊ i hō q̄ vni⁹ ē ſuppoſitū qd ē mō: bēt ſini-
tas i nā būana quantitatē ⁊ ſic p̄ oēs arbores q̄
ſūt de ⁊ diuōib⁹ nō būane. Et q̄ diſtict ſūt illa
quantitas ⁊ ſia i quantitatib⁹ diſcrens ſuſtēta.
Et ſic ſinitas quantitatē bēt i a nā ⁊ nō i ſeipſa:
ita quantitas i a nā cōſinita ⁊ i ſeipſa terminata ſi
manet. ſ; hō ē nō poſſet ſine iunctiōe abagnāp
i vnitatē p̄ſone.

De q̄litateſu r̄.

Qualitas duob⁹ modis ⁊ diſticta. Et cō-
q̄litas p̄p̄a ⁊ q̄litas app̄ata. Prop̄a ē ſic
marin⁹ q̄ bon⁹ ē nāſt: i q̄ creatura. App̄ata ē ſic
marin⁹ q̄ bon⁹ ē q̄ iuſt⁹ ē ⁊ ſapies caruatur ⁊
tēp̄at. ⁊ ſic de alijs hōib⁹ virtutū adq̄ſitā. has
q̄litateſ app̄atas ſibiſp̄i nā dia app̄at: i q̄ nāz
būana affūpſit. ſic ignis q̄ ſibiſp̄i ſcicitatē terre
i q̄ ſe diuit terra app̄at. q̄ ſic de terra igni ſuas
ſcicitateſ app̄at ſic nā būana q̄ die ſuas q̄ diſtict
app̄at. ⁊ hō ſic: q̄litateſ ſibiles ⁊ die obuiāt q̄
litantib⁹ ſibilib⁹ ⁊ accētalib⁹ bōis i vnitatē trācū.
Et i b⁹ paſſu cognofcīt b⁹ p̄p̄t qd dñs iefus r̄.
i hō mōdo vident vntes adq̄ſitas. vt nā dia in
nā būana ipas b̄re poſſet.

De diſtictiōib⁹ arboris ibū r̄.

Natura dia q̄nā būana cōnū ibū r̄ diſticta
ſūt reali p̄ cēſ. Et q̄ amben ē ⁊ iuncte ſūt
⁊ diſticta i vno trāco: ſeq̄ ide r̄lo. ſic ſi ē dē bō:
oꝝ q̄ bō ſit dē. ⁊ ſi bō ē dē oꝝ q̄ dē ſit bō. Et i
b⁹ paſſu ſaraceni cognofcere p̄nt ⁊ et iuda cop
eroꝝes. q̄ icarnatiōes nō credūt. q̄ opināt: q̄
chriſtiani credūt: q̄ dē ita nāz būana affūpſit: q̄
ipe dē nō remāſit ſic mā panis: q̄ bō comedit
q̄ cū trāſbata ē i ſpēs carnis. forma panis ⁊ cō
mām dūmittit. ⁊ ſta iſtuda de forma carnis. ⁊ ē
mā forme illi. i hō p̄dē r̄lo forme ⁊ mē panis
Et idē dñt: q̄ chriſtiani credūt: q̄ i paſſiōe dñi
ibū r̄ nā dia moriebat. ⁊ q̄ dē nō remāſit dē. ⁊
moriebat bō: r̄ nō remāſit bō. Et i q̄ cūſta/
mā credūt i r̄lione q̄ndā: dē moriebat i q̄ bō ⁊ i
ſuo p̄po ē remāſit i q̄ dē. ⁊ mort⁹ ſuit ē nām
būana. ⁊ bō remāſit dē i q̄ dē remāſit bō. Idē
circo maledicūt chriſtiani: q̄ nō dñt ſaraceni
r̄lione icarnatiōis ⁊ mō: ſic q̄ credūt i illa. qm̄ ſi
ſaraceni ſapientes mō i cū icarnatiōis ⁊ r̄lione
cognitiōes b̄nt: ſupponūt i cū icarnatiōes ēē poſ-
ſibile. quā mō ſupponūt ēē poſſibile. q̄ de ipa

cognitiōis nō b̄nt. ⁊ poſſibilitate ſuppoſita cū ⁊
diſtictiōib⁹: q̄s bō eis dare poſſet de icarnatiōe ē p̄
ceſſu b⁹ lib⁹ p̄lres ſaraceni ſe p̄uererēt ad fidē
chriſtiana. Et ſūta ſit: q̄ p̄lres p̄lres ſaraceni
ſint: q̄ nō credūt i machometū. q̄ ē vni⁹ quam
ipe ſe cōſcipiēna b̄nt: q̄ nō ſunt p̄p̄a nec bō vni
oſus nec vntus.

De actiōib⁹ ⁊ paſſiōib⁹ ibū r̄.

In vno ibū r̄ ē nā dia actiō ⁊ būana paſ-
ſiō: i q̄ dia nā būana affūpſit: tūllā i ſe
ipſa ſuſtēta. et i ſeipſa ſac⁹ ſuit bō ⁊ nā būana
Et ſic qd ē nā būana actiōes bēt ⁊ paſſiōes:
q̄ ſūt de ſuis ⁊ diuōib⁹. ſic actiō ⁊ paſſiō corpis
nāſ ⁊ actiōes illi ē nāſ arbor ⁊ paſſiōes illi:
quā būa i cruce ⁊ actiōes illi: quā ſiſt i cruce būa
tūc: cū vici p̄cōm origiale. Et ſaraceni dñt: q̄
chriſtiani credūt: q̄ de paſſiōe būa i nā būana
p̄ ſamē ſiſt calorē ⁊ frigidiatē ⁊ i cruce p̄ mor-
tē. Idcirco credere noliāt ſaraceni ſapientes: q̄
dē ſit bō. Et p̄p̄t b⁹ chriſtiani maledicūt: q̄ ſa-
racenis ſapientib⁹ nō oñdūt cop credulitate. i q̄
negāt ⁊ negāt illas paſſiōes: i q̄ nā dia ⁊
illas paſſiōes affirmāt ⁊ affirmāt ē nāz bu-
mana. ſic aq̄ q̄ paſſiōe bēt p̄ calorē ignis i pu-
pe: ⁊ nō bēt paſſiōe p̄ frigidiatē i cucurbita.

De b̄nib⁹ ſu r̄.

Diana nā accipit būana nāz ⁊ diuōes
bōis affūpſit. idcirco affūpſit b̄i: ita: q̄
recolit vt bō ſi b̄m memorie ⁊ iſtelligit vt bō
ſi b̄m iſtellec⁹ ⁊ iſtelligit vt bō ſi b̄m volūtātē
⁊ ſic de b̄nib⁹ alijs arbor: q̄ ſūt de ⁊ diuōe būa.
Et i b⁹ paſſu cognofcīt q̄ b̄i dñi ibū r̄ ſūt ma-
g⁹ ⁊ act⁹ illoꝝ. qm̄ dē q̄ p̄bēdit oēs creaturas
ſi b̄m bōis vult oēs ipas ⁊ p̄bēdere recolēdo
iſtelligēdo tamādo. Et i b⁹ paſſu cognofcīt q̄
mag⁹ ē amor: q̄ dñs iefus p̄bēdit ad p̄p̄s ſuos
⁊ mag⁹ ſuit paſſiō: quā ipe ſuſtinuit i cruce. vñ
ſic logi qd adq̄ b̄m logice p̄ ſām: ita dñs ē i
ſus r̄ bō bēt i mēmo oia i b⁹: q̄ vntas ſi b̄m
ſimō create recolere vult oia: q̄ recolit: i q̄ ē bō
i q̄ ē dē. Et ſic atq̄ q̄ p̄bēdit dñs iefus
oēs creaturas: i q̄ ē dē ⁊ i q̄ ē creatura.

De aſſuitatē ſu r̄.

Natura dia aſſuitata eſt i būana. ſic form⁹
cultelli i ſig illi q̄ nō eſt de ſua eē. ſ; ē accē-
tal ſig aſſuitata i forma ⁊ i mā cultelli. Et ſic
vntas i būanitate aſſuitata ē i q̄ iduta eſt et illa
ita m̄ q̄ nā dia nō ſit ē ⁊ diuōes ſuas i aliq̄ ſig
aſſuitata. qm̄ ē ſinita ē ſui nāz b̄re nō pōt ſi
gura circularē qd dragularē necq̄ māgularē. cū

appetitū nūc in illis q' bō' eratū 7 possitū pducit sic sūt p'p' accitē sūc erat. Et si signis sū rōne bonitat' pducit: s' i eo bonitas 7 p'as vnu idē nūc nō sūt: quātōmagi oīa bōitas ē rō p'fat' dicit: cū q' vnu vnu idē: q' bonū mag' potētiā possitū creatū eternitatē 7 tēstiatū pducit. I q' sū p'fat' sūt bonificatio.

De bonitate sapia 7 incarnatōe.

Bonitas dicitur ē rō luc sapie cū q' nūc vnu idē: q' bonū creatū mag' durabile 7 possitū intelligat: qd sapia intelligit. vt sua rō 7 rō bōitat' magnitudinis eternitatis 7 p'fat' p'cordātiā hānt. Idcirco ē significata incarnatio bōitatis sine q' rō sapie rōi bonitat' magnitudinis eternitatis 7 p'fat' nō respōdet. 7 b' ēēt malū.

De bonitate volūtate 7 incarnatōe

Bonitas dicitur ē rō volūtatis sūt vnu idē numero. 7 bonitas ē rō volūtatis: q' diligat pductū creatū sūc: q' ipa pōt ē rō bō' q' magnū bō' pducit. 7 ita mag' sic illud pōt pducere 7 sapia intelligere. Idcirco significata ē incarnatio: vt volūtatis mīdat rōi bōitat' i amādo illas magnā pducitōes 7 bonā. 7 ita magnā sic sapientia illa intelligit ē pōt.

De bonitate vītute 7 incarnatōe.

Quia vītute bonitas ē rō bō' vītutis q' bonū vītutis creatū pducit. 7 ē cū rō cū magnitudinis p'fat' sapie 7 volūtatis. Et si bō' vītutis nō pducit pductū bō' creatū 7 vītutis ē illas rōes q's dat ei bonitas facit malū. 7 ēēt vītutis. Idcirco ē significata incarnatio ēēda.

De bonitate vītutē 7 incarnatōe.

Bonitas ē rō bō' cū magnitudinis duratōis p'fat' sapie volūtatis 7 vītutis: q' bō' vītutis pducit i sua magnitudinis vītutis: sic bonitas ē rō vītutis. Cū ita sit: q' oīa vītutis ita magnā bēat p'cordātiā sic bonitas cū magnitudinis duratōis p'fat' sapie volūtate 7 vītute. Idcirco significata ē incarnatio i mīson: quā vītutis fecit i sua rōes dicit bonitatis.

De bonitate gl'ia 7 incarnatōe.

Gl'ia ē bonitatis: q' ipa sit rō bō' gl'io q' bō' gl'io pducit. 7 bō' ē gl'ia pducit illud. Et i b' passū significata ē pductio boni gl'io. sic cū q' placitū b' i pducit bō' effectū gl'io ē q' rēg' iū magnitudinis duratōis p'fat' sapie volūtatis vītutis 7 vītutis rōib' q' sūt et gl'ia 7 bonitate.

De bonitate oīa 7 incarnatōe.

Inter creatōis 7 creaturā ē oīa. illa oīa ē bō

na. Et sic oīa rēg'it: q' sit bonitas rēg'it: q' sit durabil' mag' 7 potēs 7 de mag' sapia volūtate gl'ia vītute 7 vītute. Idcirco significata ē illa rōe incarnatio: vt sit mīso rōm' 7 q' b' d' ē.

De bonitate p'cordātiā 7 incarnatōe

Alter deū 7 creaturā ē p'cor'. q' bona ē. 7 sic p'cordātiā rēg'it q' sit bonitas rēg'it q' sit magna durabil' 7 potēs. 7 sic de sapia volūtate vītute gl'ia vītute 7 oīa. Et si ipa nō bēat ita mag' locū i p'cordātiā sic bonitas: idē ē q' rēf' malicia 7 p'cor' 7 magnitudinis. 7 sic de alijs. Et si g' significata incarnatio p' rēpōsitiōes ratiōnū equalitā i p'cordātiā.

De bonitate vītutē 7 incarnatōe.

Alia vītutis dicitur p'cor' rōib' dicit bonū. Et ita sit: q' ipa sit rō bō' q' bō' creatū pducit: cū ē rō: cū mag' p'cordātiā magnitudinis duratōis p'fat' sapie volūtatis 7 vītutis vītutis gl'ia 7 oīa. Et p'cor' dicitur rōi incarnatōis. 7 g' q' rō incarnatōis rōe bonitatis remaneat. i qua rōe significat sua p'babilitas.

De bonitate p'cor' 7 incarnatōe.

Bonitas ē rō bono: q' bō' p'ncipit. 7 qm' ē cū rō cū magnitudinis: ē rō bō' q' p'ncipit magnū bō'. Et idē de duratōis p'fat' sapie volūtate vītute vītute gl'ia oīa 7 p'cordātiā. Et si g' significata incarnatio ēē p'ncipiat: q' bonitas ē rō alijs rōib' t'ono p'ncipio.

De bonitate mē 7 incarnatōe.

Bonitas ē creator: ē mē rōib' actis: vt pducit rōes passiuas creatas. Et pducit bona ē pducit et iū pducit rōe magnitudinis mag' pductū q' rō pductū. 7 idē de duratōis p'fat' sapie volūtate vītute vītute gl'ia oīa p'cor' 7 p'cordātiā. Et b' ēē nō possit: nī si ēēēē incarnatō. innatē tū maiori sine tōis mē bonitatis 7 productū 7 p'ductū creatū.

De bonitate fine 7 incarnatōe.

Bonitas ē rō bō' q' bō' creatū pducit rōe finis. q' si qdē finis sit bon' 7 ita magnū ē bon'. Et idē de duratōis p'fat' sapie volūtate vītute gl'ia 7 vītute oīa mē p'cor' 7 p'cordātiā. Et si g' significata incarnatio i mag' rōe bōitatis finis.

De bonitate maioriū 7 incarnatōe.

Bonitas maiorem habet p'cordātiā cū magnitudinis q' cū paritate. Et si g' b' mē rō bō' nō: q' bō' creatū pducit i maiori bōitate creatā. Et illa cū ēē p'cordātiā hānt et rō p'fat' sapie volūtatis vītutis 7 vītutis gl'ia oīa finis mē 7 p'cor'. Rōe p'cordātiā significat incarnatio.

De la mǎgitudine maiori 7 nobilitate dicit q̄ possit
eē inf creatorē 7 creaturā nō deficiat.

Sic ita magis in corde et in carne
fuit incarnatio: magis cordis in se
potest et creatura. Nam magis maior esse
non potest in se. et tunc. qui magis cordis in se
liber: si in una persona et remanet difficile et
cordis ambent. Et si non in carne magis
cordis creatura et creatura et in parte et
et non pot. vñ seq: q magis in corde et
cordis creatura et creatura et non in parte.
ad tempus. Et ita magis.

De magnitudine bn^a i carnat.

Magnitudo pñ ē: qñ pñcipatū sūt pñ pñ
pñcipatū ī tñ: nec ī quantitatē: ⁊ qñ pñ
pñcipatū sūt vñ sup: oñ pñ nō pñcipatō ī
tñ: nec ī quantitatē: ⁊ qñ illud pñcipatū sūt pñ
oī entī creatō ē rōēs finit. Et illud pñ pñcipatū
atū tū mag: ī tñtatē pñcipatū ē pñcīmatōē
sūt sūt īcāmno. Et īcāmno nō ē tñtatē magni
tudo magno pñ pñcipatō ⁊ maloti pñ: qñ dñ
tñ: ⁊ ī quantitatē pñt ē pñcipatū. qñ ē pñ
Magnitudinē mōtōs pñcipatū: creatū ma
gis pñcipatū. Et īcāmno.

Θεματική ενότητα: **Θεματική ενότητα: Ημερομηνία:**

Sic fit icarnatio. e. mag. ductio p. n. i. finis
qm. mag. ductio e. i. m. e. i. q. creator. t. cre
atura. mag. g. f. Quod qd. m. i. n. p. n. i. finis co
sistit. i. q. n. i. i. n. f. l. u. e. n. t. i. a. c. r. e. a. t. o. r. i. s. a. d. c. r. e. a. t. u. r. a. m. t. r. e
f. l. u. e. n. t. i. a. c. r. e. a. t. u. r. e. a. d. c. r. e. a. t. o. r. e. m. s. i. m. i. l. i. t. u. r. t. v. i.
p. n. o. n. a. E. t. v. t. m. a. g. i. t. u. d. o. s. u. f. f. i. c. i. e. p. o. s. s. i. t. i. t. a. m. a.
g. n. a. m. e. i. t. a. m. a. g. n. o. s. i. b. o. o. s. q. d. o. s. i. t. i. c. a. r. n. a. t. i. o.

Se magnitudinile fină α iarnatõe.

Incarnatio ē vti si magni finis creatura. qm̃
si sit incarnatio: ē vna creatura posita ī ita mag-
na magnitudine finis: q̃ maior ē nō pōt: illa
creatura em̃te iūctā cū nō dīa: tū cū illa ī vnitā
te pōne. finis ē tū plemētū oīus creator. Qui
siq̃dē finis: tū plemētū nō possēt ēē aliq̃ creatu-
ra: nisi vnitē cū cū nō dīa: tū illa vna psona
foret. Est q̃ incarnatio: vti si maior magnitudo
finis ī creatura. Et p hunc passū vidēt pōt ad
obiectōes: q̃ fieri pnt ī carnationē singularē tū
nō psonē tū vniūitē cū dīa nō tū bēana em̃te.
nō pōt ēē vti tū assipificet ptes būmaret

De magnitudine maiouitate 2 leor

Maior magnitudo creature ē: q̄ sup̄iūcia ē
creatoꝝ et vniū. Est g̃ i carnano: vñ sit ma
ior magnitudo creature: ⁊ maior p̄cordāna ma
gnitudo ⁊ maior tñs i vno sup̄oſito: q̄d sit

volūtatē creaturā: sic ipam itelligit sapia: et sapia p ipas itelligit i magnitudine bonitatis: si ipas itelligit vnitā cū eternitate: q̄ si ipas nō itelligat vnitā cū eternitate. Vult g volūtas: q̄ p̄ficiat b̄: q̄d sapia p̄ itelligit de creatura i magnitudine bonitatis. os g q̄ sit icarnatio: vt p̄ficiat b̄: q̄d dilligit oīa volūtas.

De eternitate virtute et icarnatio.

Et eternitas p̄ potēstiatē creaturē dōgare a vicio i seipā q̄ etna seipās. Et q̄ vntas oīa tānū secūde se bēt ad vntatē creaturē sic eternitas p̄ficiat b̄: q̄d p̄ creaturā dōgare pōt a vicio. Est g icarnatio: sine q̄ oīa v̄ nō possēt creaturā tānū a vicio dōgare sic oīa eternitas ipas dōgare potēt.

De eternitate vitate et icarnatio.

Et eternitas p̄ potēstiatē creaturā i eternitate q̄ etna eternitas. v̄s ipas vniōdē cū eternitate. et eternitas p̄ potēstiatē creaturā i eternitate i seipā q̄ etna seipās. Est g icarnatio: vt potētias oīa se extendere possit maiori v̄ficare et durare creaturā.

De eternitate glia et icarnatio.

In eternitate p̄ potēstiatē creaturā i eternitate q̄d siquē eternitas ē filiare i v̄o gnare. q̄d supra i arborē aplicatū p̄batū ē: q̄ etna eternitas. Est g icarnatio: vt oīa glia ita secūde se bēt ad glorificandū creaturā: sic p̄as ipas glorificare pōt i eternitate.

De eternitate oīa et icarnatio.

Si sit icarnatio: nā oīa et b̄ana sūt vna p̄sona. que est ex duabus naturis per eam differētib. et vna ē s̄ba q̄ eternitas durare facit ambas nās i oīa sine m̄plicatōe et diuinitate ambap̄ nāp̄. Et hoc duratio ē maior a c̄p̄ oīa vna eternitas b̄c possit i diuinitate dei et creaturē. Est g icarnatio: vt eternitas maiorē b̄at actū. de quo dictum est.

De eternitate p̄cordātia et icarnatio.

Et eternitas et oīa p̄cordātia eq̄l̄r se bēt et secūde ad creaturā: si sit icarnatio. q̄m p̄cordātia p̄cordat i v̄nitatē p̄sonē diuinitatē de p̄sona et b̄anitatē. et eternitas durare facit illud p̄cordare et v̄nre. Est g icarnatio: vt eternitas et p̄cordātia se eq̄l̄r b̄c possint et secūde i creaturā.

De eternitate p̄r et icarnatio.

Sicut agēs nāle i b̄ana sp̄e p̄ncipiare potēt s̄bas nobiliorē q̄ i sp̄e eq̄l̄ta p̄as oīa p̄ncipiare pōt nobiliorē p̄ncipiat i oīa eternitate q̄ i sp̄e b̄ois v̄l alterū creaturē. et q̄ p̄as oīa ē p̄r creaturā: q̄ ē p̄r se bēt ad mar̄ p̄ncipiatū creaturā:

vt se b̄at ad suā maiorē s̄litudinē. b̄t se q̄ ad p̄ncipiatū creaturā cū oīa eternitate v̄nitatē. s̄b b̄c ēnī possit: si b̄c icarnatio nō esset.

De eternitate me et icarnatio.

Sicut creatura i eternitate durabilior ē q̄ etna eternitate ita amabilior est i eternitate q̄ etna eternitas. Sūt g maior durabilitas et maior amabilitas media: p̄ q̄ os: q̄ creator et creatura i eternitate oīa p̄iagat i tānū: q̄ ambo sine vna p̄sona. vt seq̄l̄ maior durabilitas et amabilitas creaturē. Est g icarnatio: sine q̄ eēt maior v̄l possit durabilitas et amabilitas i creaturā q̄ durabilitatis et amabilitatis i creatorē.

De eternitate sine et icarnatio.

Et igitur creaturē ē eternitas: quē m̄l̄ passē quanta ē s̄litudinē icarnatio. Est g icarnatio: vt sine m̄l̄ sit a s̄litudinē. Et si nō sit icarnatio nō ē s̄litudinē creaturē a s̄litudinē i maiori creaturā: q̄ eternitas b̄c pōt creaturā: s̄s i maiori. q̄d ē i maiori et actū dīc volūtatē. q̄ maiorē sine creaturē dilligit. cui maiori amare dēssit actus eternitatis quod est impossibile.

De eternitate maiortate et icarnatio.

Et eternitas m̄l̄ p̄ndere pōt suā s̄litudinē cū maiortate q̄ cū minoritate. cū v̄a sit: q̄ eternitas maior sit q̄ creatura. Est g icarnatio: vt creatura sit i maiortate: supra quam maior eēt nō pōt. Et si nō sit icarnatio: oīdēt eternitas suā s̄litudinē cū maiortate creaturē i suā maiortatē. q̄d ē ip̄o. p̄ quā impossibilitatē ē p̄ durabilitas icarnatio.

De eternitate eq̄l̄tate et icarnatio.

Creatura tānū ē amabilis p̄ oīas volūtatē i magnitudine bonitatis: sic eternitas p̄ eternitatem i magnitudine bonitatis. Et b̄c: q̄ eternitas et oīa volūtas se bēt eq̄l̄r ad creaturā. Est g icarnatio: p̄ quā creatura eternitas ē: i q̄ cū eternitate ē v̄nita i v̄nitate p̄one.

De eternitate minoritate et icarnatio.

Creatura p̄ducit a tē nullo. et q̄ minoritas ē p̄p̄e nō ē ē p̄p̄atōes maiortatis q̄ ē lōge a nō ēc: os q̄ sit icarnatio. vt eternitas creaturā dōget a maiortate: et ipas ponat i maiori maiortatē q̄ pōt possit. q̄ siquē maior stat i icarnatio. sine q̄ eternitas nullā creaturā dōgare possit ita for̄mē a maiortate: nec p̄p̄as a non esse.

De potestate sapia et icarnatio.

Potestas dei tānū pōt i creaturā p̄ possit care: sic oīa sapia p̄ scire. cū ita sit: q̄ oīa sapia b̄c possit suā scire p̄latē. et q̄ sapia p̄

tionē i condationē pīoribus iōdē bñtē p pzo
cessus. Dīctum enām: q̄ volūtas diligit oīa
bona obiecta: q̄ scī sapiētia. et sic diligit e/
quū scītam p̄ sapiētiām. i quo equo est p
uā bonitas. Et quia i se bonitatem habet: est
amabilis. Quanto ergo magis voluntas di/
ligit obiectum creatum amabile. quia vñitum
est cum diuina voluntate et bonitate. cū ita sit:
q̄ ad voluntatem diuinā spectat melius ama/
re magnum bonum q̄ minus. Et si ergo in car/
natio: vt beclocutio sit vera. si voluntas diuina
paruam bonitatem diligit: que est i equo: quā
tota magis diligit magnum bonitatem i incarna/
tione. Et si incarnatio nō est: beclocutio est ve/
ra. si diuina voluntas diligit magnum bonū
sequitur: q̄ diligit paruū bonum. que locu/
tio est falsa. quoniam si esset vera: ita haberet
maiorē proportionē in amando paruū
bonū quam magnum. sicut res: qui maiorē
habet proportionē cum potestate dādo e/
quū quam cūitatem.

De sapia vīute et icarnatōe.

Questio id q̄ scī sapia dei scī vīuīose et si
puā scī vīuīose: sequitur q̄ scīat magnā. cū
ita sit: q̄ ad eas spectat melius scire magnum b/
vīuīose q̄ pūā. scīdū q̄ de volūate vīuī est. Et si
g^o icarnatio: vt sapia maiorē sciat vīuī q̄ possit
ēē de deo i creatura. et de creatura i deo. Et si nō
sit icarnatio: maior vīuī dei i creatura et creāte
i deo nō ēē scībil vīuīose. ēē g^o scībil minor b p
vīuīose. et sequitur q̄ sapia dei melius ēē p dū dāta
i scire puā vīuī q̄ magnā et minorē q̄ maiorē.
Et esset ita p dū dāta sic sapia marini q̄ ppter
b^o: q̄ de nō ēē p dū dāta ēē melius p dū dāta ēē ad scī
cū dū puā vīuī ignis quā magnā angelī.

De sapia vīute et icarnatōe.

Dīctū sapia scī ita magis magnitudines
vīuīō sic sapia dei. spectat q̄ ad eū melius scire
magnā vīuī q̄ puā. Et si g^o icarnatio: i q̄ scī
maiorē vīuī dei i creatura et creature i deo p v/
vīuīose pōne vīuī ēē b vīuī q̄ i aliq̄ vīuīō creata
Et si nō ēē icarnatio: melius p dū dāta ad sapias vīuī
scire minorē vīuīō creata q̄ maiorē et minorē g^o
creatio i minor creatura q̄ i maior. qd ēē ipo^o

De sapia glā et icarnatōe.

Questio et q̄ sapia dei melius sciat magnam
glā dei q̄ puā. et b^o ēē ipa ēē magnitudo
rōe scīe b sūo dū dū sine pūitate: scī sciat puā
glā i illis q̄ nō bñt ita magnā glā sic aliq̄ vīuī
i maior glā. Et si sapia puā glā cōp b dū:

bñ scī q̄ magnā glā cōp b dū. cū ita sit: q̄ p
uā glā nō sit ēē scī sapie. Et si g^o icarnatio: vt di/
uina sapia magnā glā cōp b dū et maiorē glā
q̄ creatura possit bñ. Et si icarnatio nō ēē sapi/
entia maiorē glā creature bñtū cōp b dū et
minorē actuali q̄ ēē aliq̄ angelo. Et b^o ēē ipo^o. cū
ita sit: q̄ magnū g^o icarnatio sit actuali q̄ pōt.

De sapia dīa et icarnatōe.

Si icarnatio sapia dei scī maiorē dīa
q̄ possit ēē in deū et creaturā i bōnitate dei
et create: illa dīa cūte in bōnitate icarnatā et cre/
atā ambab^o vīuīō vīuīō pōne ēē b vīuī
et bone p dīa bōnitate et b vīuī. Et maioritas
ill pōe p sūo p p magnā magnitudinē bōnita/
tis create et icreate. Et si g^o icarnatio: vt sapia scī
re possit magnā dīa ambab^o bōnitate et ma/
gnā magnitudinē et ipis pūctā.

De sapia p dū dāta et icarnatōe.

Agnitudo p dū dāta ēē q̄ plura p dū dāta
vīuīō pōne et q̄ dū dāta i sua pūa quantitate re/
maneat. Et si ignis et aer: q̄ p dū dāta bñt i v/
vīuīō p dū dāta. q̄ ēē b vīuī et calide p dū dāta. Et
illo maiorē p dū dāta b vīuīō si illo possit ēē
sine terra et aq̄. Et si g^o mag^o p dū dāta sit in
deū et creaturā. vt sapia dīa ad quā spectat ma/
gne obiectabilitates: illa magnā p dū dāta in
telligere possit. Et si g^o icarnatio: q̄ sūstēta i ma/
ior p dū dāta: in f dū et creaturā ēē possit.

De sapia pū et icarnatōe.

Deus ē pū creaturē et ē pū creaturē cū
magnitudinē finis. idcirco ē pū creaturē
cū magnitudinē maioris finis. cū ita sit: q̄ mag/
nitudō finis et pū maiorē hānt p dū dāta i ma/
ioritate q̄ i minoritate. Et b^o scī sapia dei. et nō
mī sapia dei si i intellectū pū rāy mādū. q̄ bñ lib/
pōt. et b^o idē scīre poterit intellectū marini et in/
tellectū petri. qm possibile ē eis scīre et p se ap/
paret. Et si g^o icarnatio: vt sapia dei pū creaturē
sciat i maioritate finis. Quē si qdē maior finis
creature p sūstēta p icarnationem.

De sapia mē et icarnatōe.

Creaturē ē mē: qd ē in deū et creaturā. et
pō creatā ē creaturā et creabilē creatura
et creaturē qd ē in deū et creabilē ac pū passū. q̄ ē pō
creature. In q̄ qdē creaturē pō actia de sua ēē in/
cū addit. et si icarnatio: ē mē mē in deū et cre/
aturā q̄ creaturē. qm i ipō creator pūgit ipū cū
creatura. Et si ergo icarnatio: vt diuina sapiē/
tia sciat maius medium: quod ēē possit inter/
deū et creaturam. videlicet icarnatio. qd ēē ēē

creatur et creabil i trico b^o arbor. Et si nō scim/
camano: sapia dei scit illud m^o m^o i iudicio qm
i realitate. scit illud scit rymia. et m^o m^o scit cē
reali. qd scibile ē i realitate et amabilitate et ma
mo i fantasia et i odibilitate. qd ē impossibile.

De sapia sine et incarnatione.

Quid dicitur qd de sapia scit sine scit. qm
nichil scit frustra. Idcirco dicit qd sa
pientia: q sapia dei illa uicatur: q acta non uenit
aliquo ipse. qm si ipsa sciret: illa scibilitas cēt sup
flua: et nō cēt scia ē sine. qm nichil inde scire
tur. Vnde g^o sapia dei ofa rōe finis. vs oia scit p
pter seips et p seipm. et scibilitas sūt rōe finis. Est
g^o camano: ut ipse maior scibilitas finis create
pportūdata maiori scitasti. Et si nō sit camano
desic maior scibilitas finis create maiori scitasti
nō qd scire poterit rōe illi defect: aliquā scibilitas
re supflua et vacua sine. qd cipo.

De sapia maiori et incarnatione.

Ad maiorem scitatem se creat maior scibili
tas. Et si sit incarnatio: ē p illā maior sc
ibilitas create: q poterit cē i create: et create
nis i creatura. Que qd maior scibilitas maiori
scitasti uidet. Et si nō sit incarnatio: remanet sc
itasti sine maiori scibilitas create. et sic roma
net scitasti vacua maiori scibilitas create: pte
na maiori. qd ē impossibile. Est g^o camano.

De sapia equitate et incarnatione.

Si sit incarnatio: sapia scit maiorem equitatem
create: et creatura i create i create. Et si nō
scit equitatem quā hēt i suis pib: pūcia sit i m^o
co b^o arboris cū equitate dīaz psonaz. Et si nō
sit camano: oia sapia nescit maiorem equitatem
create i maiori equitate create. et desic ei maior
scibilitas create: et ei sufficior. i qd hēcat. qd ē
impossibile et i maiorem equitatem create et maiorem
possibilitatem equitatis create.

De sapia minoritate et incarnatione.

Sapia tantū intelligere nō pōt bonitatem i mi
noritate sic i maiori. cū ita sit: qto boni
tas ē maior: tūto ē intelligibilior q minor. Est g^o
camano: ut sit maior intelligibilitas bonitatis
create: illa intelligibilitate i maiori maiori multipli
cata rōe incarnationis. i q bonitas create ad ma
iorem qdū ascendit intelligibilitatis create. ad qd
dū intelligibilitas create ascendere nō posset sine
incarnatione. nec oia intellectus ad illā venire pos
set. or g^o ē camano: ut oia intellectus maior
re intelligibilitate p pēdā: q possit ē create.

De voluntate utate et incarnatione.

Uoluntas dīligit utatē. idcirco posuit
tutes vias glie. vs sūde spē caritatis iust
cū et ceteras vias. cū qd bōi tendit ad glām.
Est g^o b^o amabil. et qd ē amabil: se bēforti ad
maiorē finē utatis qd ad miore. Est g^o camano
p quā oia volūtas se bēforti ad maiorem finē utatis
create: illo maiori sine utatis create pūcio: vs
sine utatis increate.

De voluntate veritate et incarnatione.

Est ita amabil nō ē. qd ē i finē veritatis
q ē amabil. qto falsitas ē maior: tūto ē
magis odibil. Est g^o maior finis utatis magis
amabil q minor. Est g^o camano: ut finis verita
tis create sit amabil: maiori g^o amabilitatis. si
ne qua incarnatione non posset esse amata.

De voluntate glā et incarnatione.

Si sit incarnatio: maior glā create ē ama
ta i maiori amabilitate. et si nō sit incarnatio
i maiori. cū ita sit: q maior glā create possit esse
p pūcio: nō ē dic i būanei veritate psonae. Est
g^o camano: ut glā create amata sit i maiori
glā: q amari possit.

De voluntate dīa et incarnatione.

Iter glā dei et create ē dīa. et illa dīa
ē amabil bonitate: tūto i maiori. Est g^o
mabil in agi i magnitudine q i pūitate. cū ita sit
q magis bonitas magis sit amabil q pua. Est g^o
camano rōe cū bonitas dīe: et q dīe: pūe a
mabil i magnitudine q i pūitate. sine qd camano
rōe cū i dīa.

De voluntate concordā et incarnatione.

Si dīa volūtas maiore concordā dei et
create nō diligeret: cū cōcor: arbor i
mīoritate finis. i q dīe bīet. qd cipo: et i ma
iore bonitate concordā. Est g^o camano: rōe
ē maior finis concordā amatus.

De voluntate m^o et incarnatione.

Dīa volūtas dīligit pūcipalitatē
create i maiori pūcipalitate q i maiori. et
b^o ē: q pūcipalitas ē cū pūcipalitatē. Id
circo ē camano: ut create amantiss scqz ordi
nē amabilitatis. q ē in cāz et effectū i maiori ma
gnitudine bonitatis p camano: q sine camano.

De voluntate m^o et incarnatione.

Iter magnā amantiam ē amabilitate
maiorē q i pūitate. Est g^o amare ma
iorē maiorem amantiam et amabilitate q p mīo
rem. Est ergo incarnatio: ratione cū ma^o ama
re est maior medium inter maiorem amantiam

in creatura et maioris amabilitate creatura.

De voluntate sine et incarnatione.

Uoluntas dicitur diligere sine creatura. nam si ipse non diligeret ipsam ad aliquid finem non creauisset aut ipsam sine creatura. quod est impossibile. Diligit ergo dicitur voluntas sine creatura. quia diligit cum maius magnitudine sue bonitatis. idcirco oportet quod si sine amata sit magis bonitas. Est ergo finis creature amata in maiori gradu bonitatis creatura. cum ita sit quod maius magnitudo maioris habeat concordantiam cum maiori bonitate quam cum minori. Est ergo incarnatio est prius illi: de quo dictum est.

De voluntate maiestate et incarnatione.

Maior voluntas potest diligere potest quam minor et maior voluntas est magis et amabilis quam minor. Est ergo incarnatio probata est prius habet processum. cum ita sit quod si sit incarnatio: una voluntas creata est maiori amabilitate creata quam alia voluntas creata. Et si per passum significata est ratio: quod fieri potest est veritate habet multam gratiam oblationis quam sit habet incarnationis est modo processum nunc probatur. Et iste passus est valde utilis et utilis ad intelligendum. quoniam significat et ostendit quod oportet quod sit incarnatio. ut cum singularitate incarnationis accedere possit ad maiorem gradum amabilitatis creatura. quod rideat maiori gradu amabilitatis in creatura.

De voluntate equitate et incarnatione.

Sicut maior amabilis creatura est magis amabilis quam minor: ita maior scilicet creatura est magis amabilis quam minor. videtur de maiori bonificabilitate creata. Est ergo incarnatio: ut equitate rideat amabilitatem in maiestate creata. quod si quidem ratio non foret sine incarnatione. Et iste passus est valde placens et utilis ad intelligendum. quoniam multas dare probationes incarnationis significat.

De voluntate minoritate et incarnatione.

Ulla minor voluntas resistere potest voluntati: et hoc est in maiestate cum magnitudine bonitatis duratioris partem sapientie voluntatis glorie et veritatis. Est ergo incarnatio: sine quam minor voluntas resisteret maiori quoniam non nollit: quod voluntas creata foret in maiori magnitudine creata bonitatis duratioris partem sapientie voluntatis glorie et veritatis.

De virtute veritate et incarnatione.

Virtus non sustinet: quod virtus sit viciosa nec virtus sustinet: quod virtus sit falsitas. Est ergo concordantia inter veritatem et virtutem et prius inter viciam et falsitatem. Idcirco significata est incarnatione. quoniam si incarnatione maioris veritatis creata est in maiori virtute in creatura. Et sic est

maior concordantia inter veritatem et virtutem in creatura et veritatem et virtutem creata habet maiorem viciam et falsitatem. Et si incarnatione non est maior concordantia viciam et falsitatem maiori concordantia veritatem et virtutem: resisteret. quod est impossibile.

De virtute gloria et incarnatione.

Virtus et gloria habet concordantiam in viciam et penam. cum ita sit: quod cum virtute sit in viciam ad gloriam et danam cum vicio ad penam. et si sit incarnatione: concordantia virtutis et glorie creata in maiori quicquid peccatoris viciosa sit in maiori pena. Est ergo incarnatio: ut sit maior distantia inter concordantiam virtutis et glorie. et concordantiam viciam et penam.

De virtute dicitur et incarnatione.

Eides species et caritas sunt virtutes differentes. et quanto sunt maiores: tanto prius est magis differentes et in maiori concordantia bonitatis magis mundis et virtutibus. Idcirco maiori concordantia prius est si sit incarnatione. quod virtutis est maiori credibilitati spei et caritati. Et si incarnatione non sit: virtutis est deinde cum maiori concordantia et differentie in fide spei et caritate. Est ergo incarnatione: ut maiori virtutis et concordantia quam sunt inter deum et creaturam: sufficiat maiori virtutis et concordantia in fide spei et caritati. Idcirco videtur quod sapiens: quod christi in maiore virtutis ad quere potest aut et in maiori vicio si sua credentibus quod facientur vel inde voluntas aliquid boni.

De virtute concordantia et incarnatione.

Inter unam virtutem et aliam est concordantia et inter unam viciam et aliam. et ambe concordantie sunt prius. Et quanto virtutes sunt maiores: concordantia magis est prius concordantie viciam. et est. Est ergo incarnatione: ut prius sit magis concordantia iustitiae et prudencie fortitudinis temperantie abstinentie patientie humilitatis pietatis et scientie in maiori concordantia in iure et iusticie fragilitatis gule et ipatie et cum ita sit: quod incarnatio occasio sit maiori iusticie prudencie et ceteris. si ipsa sit. Et si non sit: et prius est occasio minoris concordantie virtutis et maiori concordantie viciam. Et hoc passus potest intelligi: quod si in maiori pena habet christi in dominati et alij homines.

De virtute prius et incarnatione.

In maiori prius bonitatis maiori virtutis prius bonitatis prius potest cum ita sit: quod prius sit magis coica vel viciosa in maiori prius et in maiori. Est ergo incarnatione: ut virtutis sit in maiori prius et quod prius dicitur coicare possit sua similitudine in illa maiornificatione et similitudine dicitur virtutis et viciam in prius.

De virtute me et incarnatione.

Amoralis virtus maior est in maiori loco quam in minori. et hoc est quod magis virtutis loci et suo prius.

o i me loco be q̄ i emmutatib' illi. Adde-
but' v' creatura icarnatōes significat. Amabili-
tate amare bñ petri fort' ē i me loco volūtas
qd ē inf amariatē amabilitatē q̄ amare alio
alio volūtatē: q̄ nō sit hōis catholica sine spūi

De vīte sine i carnatōe.

Quāto p̄pior ē caritas suo fin: tāto v' fidei i sp̄i se bñ p̄ad caritatē. Et si sit icarnatio: se bñ v' fidei i sp̄i fort' ad finē cari-
tatis: q̄ nō icarnatio nō sit. Est g' icarnatio: v' b' fidei i sp̄i meli' se bñ possit ad finē caritatis si sit icarnatio: q̄ si icarnatio nō sit. apparet mltiplicatōe maioris fidei i sp̄i: si icarnatio sit q̄ si nō sit. Qm' mag' fides ē credere icarnatōes i p̄ icarnatōes p̄it p̄iores bñ magnā sp̄e i mia i caritate dei i illi bōis descanāq' de h' bō.

De vīte maiortate icarnatione.

Si virtus dei ē i maiore vīte creatā: oporiet q' cū aliq' vicio i cordā hāberet. q' i cordā ē i possibīl'. P̄d ē g' oīa v' aliq' re i ma ior vīte creatā. cui fort' ma ior icarnatio nō ē i q' vīte nō creauisset i maiori creabilitate: i q' creari possit. Est g' icarnatio

De vīte eq̄litate i carnatōe.

Divina sapia evolūtas se bñ vīte ad maiore creabilitatē. P̄d ē se sapia ad maiore creabilitatē: q' intelligi pōt. quā ē oī ex creatura desicata qm' maiore creaturā i magnitudine bonitat' i vīte sapia intelligere nō pōt. et sic sapia se bñ ad maiore creabilitatē p̄ icarnatōes: ita se bñ volūtas. cū ita sit q' ita vīte se bñ ad obm' sic sapia. Est g' icarnatio: possit q' maiore creabilitas ē amata p volūtatē oīa. qd si nō ē: oīa volūtas q̄ nō bñ i obd' creato p maiore creabilitatē sic sapia. i sapia virtiosa ē i obiectōe i volūtas viciosa. qd ē ipō' i q' eq̄litate. i q' se bñ i accipiendo maiortatē creatōis.

De vīte mīoritate i carnatōe.

Mīor vīte statū nō ē pncipiabil' p oī pncipiū: sic maiore vīte. Et b' ē q' ad vītes dei spectat mel' maiore pncipiabilitas vītis q' mīor. Est g' icarnatio: vt sequat' psequētia āte cedētū: vt qd' dō ē ē q' sequat' i q' icarnatio suffic maiori pncipiabilitati vīte: q' pncipiari possit

De veritate glia i carnatōe.

Veritas i glia sūt i falsitate i penā i tāntū sic vītas i glia sūt i penā i falsitate: sūt i magnitudine bonitatis. Est g' icarnatio: vt bonitatem possint ēē mag' p̄tū cū glia i vīte pe-

ne i falsitati: i ēē i magnitudine bonitatis. qm' si icarnatio ē: ē i ita magna magnitudine bonitatis: nulla creatura pōt ēē i maiori magnitudine bonitatis. Et p illā magnitudine bonitatis mel' p̄it ēē hōies i penā i falsitate cū glia i vīte: q̄ nō cōt: si nō ēē magnitudo bonitatis. q' ē p icarnatōes. Cū magnitudini bonitatis ēē de i p̄tū p̄a i falsitate: si icarnatio si ēē

De vīte oīa i carnatione.

Veritas ē q' iter deū i creatā ē oīa. i i tāntū qm' ē illa oīa: est i vīte i vītas i illa i vīte illud ensere oīe i vīte i vīte i oīa i maiori solubilitate sit i amabilitate: oī deū ē icarnatio. sine q' icarnatōe exīta oīe andē nō foret i ita magnas solubilitate i amabilitate: vt foret i magnitudine bonitatis. Et i p̄tū aliq' arguere possint i oīe: q' oī deū sit vīte sine i vīte cū oīb' creaturis. Et i vīte pōt q' si deū icarnatio asino: q' tal' icarnatio foret i magnitudine solubilitatis i amabilitatis vītas icarnatio. Et idē si cū oīb' creaturis ēē p̄tū. Est g' respōsio i singulari icarnatione.

De vīte p̄cordā i carnatōe.

In maiori p̄cordare pōt ēē mlt' vīcare i maiori vīcare mlt' p̄cordare. verū i mlt' maiortate ēē nō possit i maiore bonitate scire i amare. Est g' icarnatio: vt p illā possint ēē i maiori vīcare i p̄cordare nō ēē i vīte

De vīte p̄n i carnatōe.

Si sit icarnatio vīcare i pncipiare sūt mlt' deū i creaturā i maiori vīte i maiori pncipio si nō sit icarnatio: i mīon. Est g' icarnatio vt sit vīcare maiore vīte i maiore pncipiare maiore pncipio. et si nō sit icarnatio: ēē deū i mlt' vīcare i pncipiare i p̄sequētia i maiore vīte i p̄n qd ē i possibīle.

De vīte mē i carnatione.

Verificare ē mē vītis: q' cit de vīte i vīte i vīcabili. Et ē i m' Camboq. i i p̄tū p̄tū qd p̄cordat i qd cū. De vīte vīcas i creatura ē vīcabili. volūte deū ēē icarnatio vt vīcare ēē deū i creatura. i q' qd ēē vīte i p̄cordā i tāntū: q' p illud vīcare p̄bde cōt vīte i vīcabilitates create i mag' vīte i vīte i vīte.

De veritate sine i carnatione.

Deus ē veritas i ē finis i p̄plēntū oīa i creaturā i vīte. Et si ēē i vīte icarnatio ē finis veritatis dei i vīte i creaturā. q̄ se quis: q' finis creaturā ē ēē p̄tū qm' p icarnatōes. et si nō sit icarnatio ēē lōgior. Est g' icarnatio

natio: vt finis ⁊ completiū ppi quior sit creatura /
na. ⁊ quā ppiquitate eēt dē: si nō eēt incarnatō.

De veritate maioritate ⁊ incarnatōe.

Maior veritas q̄ possit eē in fctū creaturā
pōt eē p incarnatōes. Est g̃ incarnatio: vtil
la veritas sit i maioritate magnitudinis bonitatis
duratōis p̄as/ sapie ⁊ volūtatis glie finis ⁊ vir
tutis. Et si nō sit incarnatio: dē ⁊ illā maiores
veritates cū maiori falsitate q̄ veritate. possit
falsitas ipedit: q̄ veritas nō sit i maioritate. qd
ē impossibile.

De veritate equitate ⁊ incarnatōe.

Dignā volūtas vtilit creaturā. cū ita sit q̄
illa sit sua factura. ⁊ si ip̄as vtilit i tātam: q̄ ip̄e
vult eē illa: ē e amare i maiortate. ⁊ si nō vult
eē illa creatura: ē i miortate. s; o; q̄ amare sit i
maiortate: vt ip̄s verificare ascēdat ad maiori
tate ⁊ q̄ volūtas ⁊ veritas eq̄les possint eē i a
mate ⁊ verificare creaturā i maiori maiortate
eq̄litate. p̄bata ē g̃ incarnatō p̄ veritate ⁊ eq̄litate

De veritate miortate ⁊ incarnatōe.

Omnis veritas p̄p̄ior ē i miortate: tāto lō
giōr ē a maiortate magnitudinis ⁊ bonitatis. cū
maiortate magnitudinis ⁊ bonitatis p̄p̄ior ē:
q̄to lōgiōr ē a miortate. Est g̃ incarnatio: vt i
sua maiortate magnitudinis ⁊ bonitatis eē pos
sit creata veritas lōge a miortate magnitudinis
⁊ bonitatis. q̄ si incarnatio nō sit: veritas crea
ta nō bēt vlt̄ ibz creati: q̄ possit eē longior a
miortate magnitudinis ⁊ bonitatis/ nec p̄p̄ior
maiortate magnitudinis ⁊ bonitatis: ⁊ tē: vlt̄
veritat: cū ip̄as nō ponit i maiori magnitudie
bonitatis. q̄ defectū impossibil.

De glia dīa ⁊ incarnatōe.

Ul glia lōge sit a iuetate: i se bēt vīam
gloriantis glia bīl ⁊ glia r. q̄ s̄brecta sint
cordātie illoīū: et cū q̄ cordātie glia possit eē
⁊ iuetate. cū ita sit: q̄ cordātie a glia iuet
rietas. Est g̃ glia ⁊ iuetate cū dīa. cū q̄ magis
iua iuetat: q̄ dīa ē i maiori cordātie. Est g̃
incarnatio: vt sit maior cordātie glia iuetat
glia iuetat ⁊ glia r. ⁊ q̄ p̄ maiore cordātie
glia possit eē cū dīa i maiori cordātie iuetate
De glia cordātie ⁊ incarnatōe.

Gloria ē iua pene ⁊ cordātie iuetat. id
circo glia ⁊ cordātie cordātie bñt ⁊
iuetate ⁊ pena. Est iuetas ⁊ pena cordāties
bñt ⁊ glia ⁊ cordātie. sic sūt due cordātie
⁊ due iuetates. Et q̄to glia ⁊ p̄cor sūt i ma
iori magnitudie bonitatis: p̄ iua pene ⁊ iua

etati. Est g̃ incarnatio: vt glia ⁊ p̄cor possint
eē magis iuetat ⁊ pene tenete p glia ⁊ p̄
cordātie cū maiori magnitudie bonitatis. cū q̄
viciū: si sit incarnatio. Est si nō sit incarnatio:
nō bñt: cū q̄ viciū possint maiore magnitudines
mali pene ⁊ iuetatis.

De glia p̄ ⁊ incarnatōe.

Priūcipiū p̄p̄iatū i glia ⁊ cōmū cōiūcia
cū nā glie p̄p̄iatū ē i maiori magni
tudie bonitatis si natura glorie sit increata. Est
g̃ incarnatio: vt p̄p̄iatū creatū possit eē p̄p̄ia
tū i maiori magnitudie bonitatis. Est si nō
sit incarnatio: dē q̄ glia tēcī maiori p̄p̄iatū
litate ip̄o erit p̄ glia maiori p̄p̄iatū. q̄
tēcī ē impossibil. p̄ quā impossibilitate p̄baf̄ icar

De glia medio ⁊ incarnatōe.

Gloria dīa ē iua magis similitate magni
tudinis ⁊ bonitatis/ q̄ bō ē iua magna in
similitate magnitudinis ⁊ bonitatis: q̄ tē nichilo ē cre
atū q̄ nō possit ascēdere ad accipiedū glia i su
mimate magnitudinis ⁊ bonitatis/ sine mē. qd sit tē
nā similitat/ ⁊ tē nā similitat. Est g̃ incarnatio:
qd ē mē ambag nā p̄. cū q̄ ⁊ p̄ qd ascēdere p̄
ita magnitudo bonitatis sicut oris ad accipie
dū glia i magnitudie bonitatis/ supior. sic bō
trāsire p̄t p̄putādo i nūlo tē pmo ad .f. p. 2.
⁊ tē. 2. ad .4. p. 3. iua quousq; nūm/ sit p̄p̄ior

De glia fine ⁊ incarnatōe.

Deus ē finis/ tē glia bōis. idcirco finis ho
mīs ē glia dīa. ⁊ glia bōis ē finis: q̄ dē. Idcir
co tē creatant bōies ad glia. o; q̄ sit incarnatio
q̄ sit tē glia ⁊ fine dīa ⁊ tē nā glie ⁊ fine bōis. q̄
nā fac dīas iue glia ⁊ glia ⁊ iue finē ⁊ fine. Est
sic fac dīas fac ⁊ cordātie. quā si qd dīas ⁊ cō
cordātie fac nō possit i maiori magnitudie
bonitatis: si iūcia nō eēt cū nā finis ⁊ glie dīa.
cū q̄ nō possit eē iūcia: si nō eēt incarnatio.

De glia maiortate ⁊ incarnatōe.

Gloria bōis ascēdere nō possit ad ma
iore magnitudie bonitatis sine incarna
tōe: ad quā ascēdit p̄ incarnatōes. qm̄ maior glia
quā bō h̄t p̄t i magnitudie bonitatis ē q̄ sit
cū dīa nā iūcia. Est g̃ incarnatio: vt i illo bōie
edificato/ i illo tēo edificato possit glia bōmū
ascēdere ad maiore maiortate magnitudinis
bonitatis.

De glia eq̄litate ⁊ incarnatōe.

Si i glia dīa nō eēt eq̄litas sui eēt glia/ glia
bīl ⁊ sui eēt glia: q̄es nō possit eē cū eq̄litate i
magnitudie bonitatis/ eq̄litas: quā bōies bñt

teoz volūtatē et cēi a natūo amabili amaf
et eoz intellectū et cēi intellectūo itelligibili et /
etelligere et eoz memoria et efficiatūi memo-
rariūo memorabili et memoriari. Et idem de e-
qualitate: quā hūit int eoz intellectū memoriāz
volūtatē. Et idē seque: si nō cēi icarnatio sine q
nō cēi glā hōis i maiori eqūlitate magnitudis et
bonitatis p eoz cēlia creata: q vltimus.

De glā mioritate et icarnatōe.

Sit icarnatio: ē vnū hōz q maiorē glām
hēt q oēs angelz et q oēs hōies. Et est
glā victa p cōcordāte maiortatis et vnitatē illi
hōies. q ē maior sup oēs hōies i glā et i magni-
tudine bonitatis. Et si nō sit icarnatio: glā nō pōt
ēē victa maiori cōcordāte vnitatis. et maiori-
tatis rsumere. Itē glā creata nō hēt cū q se pos-
sit dōgare a miori mioritate nec cēi maiori ma-
iortate. oēs g: q sit icarnatio. vī glā se dōgare
possit p icarnatōis a miori mioritate. q ē maior
mioritas et cēi maiori maiortate magnitudis
bonitatis. Et p hūc passū mīden pōt ad gñatē
oblectōes: q sicut pōt. false tū et p verā p dūlio-
nē icarnationis.

De vīa cōcordāte et icarnatōe.

Magnitudo pñtis ē: q nō differēs i sup-
posito p cōcordē sine pñtate. qd si qdē sup-
positū sit cōpñs. Et si icarnatio: p quā nā vīa
et bñna i vno supposito p cōcordē i tñū: q aut
suis nāl vnioni nō resistit: quā hēt cū vīa nā su-
pra suā nāz. nec excellētia dīe nē resistit sibi pñi
i vnione: quā fac cū bñana nā. q i sīma ē i nobili-
tate. et hē rōe magne p cōcordāte: quā vīa pñas
hēt i magnitudine p cōcordāti. Quā si qdē mag-
nitudine p cōcordāte hē nō posset ita magnā si-
ne icarnatione.

De vīa pñi et icarnatione.

Inter vñū pñi et aliud ē vīa. sic pñi q ē v-
ñū pñi actiū et aliū q ē aliud pñi passiū
et spāllciū q ē pñi sīlī passiū ab ambob. Et
hec oīa ma pñi sūt vñū pñi cōe. qd ē pñi crea-
tor et creatura pñcipiabil. et creare ē ex ambob
si sit icarnatio. qm i icarnatōe ē creare te cēi cre-
ationis et creature. sic hēare: qd ē te cēi for et ma-
tere sbe. Et si icarnatio: vī vīa pñas sit mag-
na i creare et pñcipiare i qb sine icarnatōe nō
posset ēē ita magna.

De vīa mē et icarnatōe

Inter vñū et creaturā ē vīa. et creare ē i mē
veritūi creare nō ē te cēi creationis. s; ē te cēi
abiti. sic figure q s; sigillū fac i cera. q sūt te cēi ēē

nō aut te cēi sigillū. Idcirco creare nō ē magmū
mē i nē vñū et creaturā ē pñtationes. sic si cēi te cēi
creationis et creature. sic gñare: qd ē te cēi gñant
et gñablis. Et si icarnatio: vī sit magmū mē
vīa creationis et creature. qd si qdē ē magmū ma-
gnitudine pñtis i qd ē vñū mē et vīa nā et bñna
na p creare et icarnare.

De vīa sine et icarnatione.

Duo modi finis sūt vñū cēi et gñatitate
ē respectū creationis et creature. vñū mō
creationis et alī creaturē. et si sit icarnatio: pñtū
se vñūq fines i vñā pñna. q gñat finis ē a d
oēs creaturas. Generali cōp: creator et gñat
iq: et creatura: q gñat ē i sine p creatandōes: quā
assūt i deficiatōe. et ita gñat finis ē p suā nāz et
p nāz. quā acapit sup: oib: finib: creatas. q sūt
te sua nā. Et si icarnatio: vī pñas possit ēē i ma-
gnitudine finis. et differētia similiter.

De vīa maiortate et icarnatōe.

Natura creata nō ē tān differēs a suis p-
ticularib: sic ē cū nā vīa. qm oīa sua pti-
cularia finia sūt et terminata. et nā vīa ē infinita.
pōt g vīa maior ēē int nāz vīaz et bñnā q mē
vñā nāz creatā et aliā. Et si icarnatio: vī maio-
ritas vīe sit tān vīa magnitudinē pñtis i v-
ñū dō nāz vīaz et bñnā: sic i differētiā dō nām
bñnā a vīa p creare. s; bē nō posset: si icar-
natio nō ēē. sine q deficeret maiortas magni-
tudini pñtis i vñū dō creator et creaturā.

De vīa eqūlitate et icarnatōe.

Quāto pñas eqūe pōt pñra differētia i v-
ñā creatura s; rōe magnitudis et bonita-
tis: tātomāse possificare: qd hēt i equādo pñra
bona et magmū i bonitate. Et si icarnatio: vī po-
tētia eqūe possit bñnā bonitate et magnitudo
dīne dūmōes et alias formas pñas sbe bñna
ne i eqūlitate vīa: q ē int pñes et sūū et pñs rōe
vīe bonitatis magnitudinis et bonitatis. Quā si
qdē magnitudine possificādi pñas hē nō pos-
set sine icarnatione.

De vīa mioritate et icarnatōe.

Quāto mioritas mior: ē tantomāse ē. sic
granū mīlū i q mioritas maior ē q i p-
per et i pipe q i faba. idcirco pup maior ē q mīlū
et faba q pup. et sic te alīs sibi mīlū. Et si icarnatio
maior p maiortate. et mior p miorē miorita-
te ē et cēpā q supia possum. Idcirco cognos-
cē: q vīa ē mior: int vñā s; pñā pñā talia pñam
q mē vñā magnā et aliā pñā. Idcirco ē signifi-
cata icarnatio: vī pñas vñaz creationis et creatur

de q̄ creati possit. Et si suū p̄r reale de maio-
ri mīoritate pductū ē creatū. Et si ḡ icarnatio:
v̄t p̄r reale pductū de maiori mīoritate ad ma-
iorē maioriōre sit pductū. Et h̄o ē nō possit si
de icarnatio nō ēēt. qm̄ p̄ icarnatio ē p̄r creatū
pductū ad maiore maioriōre finis. Et si nō ē
et icarnatio mūd̄ foret pductū de maiori mīo-
ritate ad finē iustitiatū i mīori maioriōre.

De medio fine 2 icarnatioe.

Item maiore 2 maiore finē o3 q̄ sit p̄por-
i magnitudine v̄tutū. mūd̄ ē creatū p̄r ali-
q̄s finē cui o3 m̄ ēē p̄portionatū. v̄t p̄ illud p̄n-
cipiū mūd̄ i fine q̄rē h̄re possit. O3 q̄ p̄ kar-
natio sit. qm̄ p̄ illa m̄ p̄portionatū ē iustitiam
mūd̄ 2 p̄r iq̄ suffic̄ v̄t bono creatū q̄ vna et
suis p̄tib̄ sit cū bono dīo iusticia. 2 suffic̄ soli ma-
gnitudinē create: q̄ vna et suis p̄tib̄ cū dīa ma-
gnitudinē sit iusticia. Et idē de duratiōe v̄t crea-
ta: q̄ vna et suis p̄tib̄ sit cū eternitate cōiuncta.
2 sic de alijs formis p̄mis. O3 b̄ ē nō possit:
si nō ēēt icarnatio. sine q̄ v̄t creatū deficeret v̄t
sua creatū q̄ defectū ē impossibilis.

De m̄ maioriōre 2 icarnatioe.

Profito m̄ i maioriōre v̄tutū possit sūi i
maiori v̄tute p̄r 2 finis. Et m̄ nō possit
i maiori v̄tute p̄r 2 finis possit sūi i vacuata
te. Et si icarnatio: p̄ quā m̄ creatū possit ē i
maiori v̄tute p̄ qd̄ p̄r creatū 2 finis possit sūi i
maiori v̄tute.

De m̄ equitate 2 icarnatioe.

Naturali nullū mediū creatū pōt ēē i equi-
tate finis 2 p̄noph: ita sit: q̄ p̄r 2 finis
nō sint equales i magnitudinē v̄tutū p̄r cōtē p̄pter
finē 2 nō ē. qm̄ si ēēt ē. ē cursū nāle: ēēt suc-
cessio v̄tutū de fine ad p̄r. 2 ēēt destructio v̄tutū
nālis: ēēt s̄m3 nē. rōe cū p̄p̄is supra m̄cēde
ret. 2 aq̄ calefacit ignē: 2 lgnis i frigidaret aq̄m
2 lux daret tenebras: 2 sic de alijs. q̄ cōtē s̄ cur-
sū nē. Et si ḡ icarnatio: p̄ quā m̄ creatū ē equi-
cū p̄r creatū 2 fine creatū. illis equib̄ cōtē i
icarnatioe. Que si qd̄ mīoritas iudicij 2 p̄noph
m̄cēdūt ad equitatem finis.

De m̄ mīoritate 2 icarnatioe.

De mīor m̄ seq̄ mīor finis. 2 idē de p̄n-
seq̄r q̄ de maiori m̄ maior finis 2 m̄ p̄r.
2 q̄ mūd̄ creatū ē fuit ante m̄r m̄ q̄ m̄r. v̄t
pductio i m̄plicatione esset successio v̄tq̄ ad
maioritatem. Et si i creatōe mūd̄ cēt ante maius
m̄ q̄ m̄r: cēt successio i dīo. v3 q̄ de maiori
finē ē b̄et ad mīorē. Et i b̄ passū cognoscitur

nā p̄cā. Et si ḡ icarnatio: v̄t successio sustentata
sit i m̄: i q̄ v̄t mōta de mīoritate ad maiori-
tatem. v̄tra quā nō sit appēnē nālis.

De fine maioriōre 2 icarnatioe.

Ergo 2 maioriōre p̄p̄ōrē b̄it: 2 ipse
cōtē 2 mīoritas. Nō ēēt ḡ finis cū maio-
ritate p̄p̄ōrē: nec maioriōre cū finis: si nō ēēt
icarnatio. rōe q̄ finis creatū ad maioriōrē ascen-
dit: 2 maioriōre q̄rē h̄rē: i q̄ finē maiore nō re-
q̄r. qm̄ v̄tra icarnatio ē creatura maiore appē-
nitū h̄rē nō pōt ē nālis finis 2 maioriōre. Et si
nō ēēt icarnatio: cōtē s̄m3.

De fine equitate 2 icarnatioe.

Sit icarnatio: ē illa equi finis creatū re-
colib̄ i intelligib̄ 2 amabil̄. qm̄ ē cursū
nāle nulli amantatū creatū p̄ner maiori creatura
amabilitas q̄ finis p̄ icarnatio ē suffic̄ 2 comple-
tus. Et idē de intellectu cū illis b̄ōis. cū nō
spectat altior i intelligib̄ creatura. Et idē de re-
colib̄itate. Sit ḡ si icarnatio equales i fine po-
tēte sp̄iales cū illis b̄ōis iustis. 2 idē de angel-
b̄is. Et si ḡ icarnatio: v̄t finis possit ēē b̄ōi equi
amabilitati 2 amantitati create 2 intelligibilitati
2 iustitiatū create 2 recolib̄itū 2 recolib̄itū
create.

De fine mīoritate 2 icarnatioe.

Mignor finis ē q̄ mīoritas. qm̄ finis eq̄ est
mīlina 2 finis mīlitis cōfusa 2 par. v̄t i arbo-
re i p̄l i significatū ē. Et si ḡ significatū: q̄ v̄n-
versū creatū ē p̄pter mīorē finē 2 q̄ aliq̄ et suis
p̄tib̄ p̄pter maiore finē qm̄ si v̄niversū creatū
foret i maiori finē q̄ aliq̄ et suis p̄tib̄. q̄z et su-
is p̄tib̄ suū finē i seip̄o b̄et i q̄ defectū 2 nullū
appēnē extra se b̄et. 2 ēēt sic equi: q̄ nō ēēt p̄p̄
mīlitis. nec nūles p̄p̄ mīlitiā. nec cōtē p̄p̄ cultū
lū. 2 b̄ ē ip̄o. Et si ḡ v̄na ps v̄niversū creatū finis
totū v̄niversū. 2 v̄t ad illū finē totū bonum v̄n-
versū creatū se b̄et. Et idē de suis p̄tib̄. Et si ḡ
icarnatio: sine q̄ nulla ps v̄niversū possit ēē finis
totū v̄niversū creatū. qm̄ nō ēēt v̄igna de ita ma-
gna maioriōre cōtē mīori q̄ v̄niversū creatū
sit ps q̄ mīor est q̄ suū totum.

De maioriōre equitate 2 icarnatioe.

Sit icarnatio: ē ite seq̄ maior cōtē v̄tli-
tas o3 p̄noph v̄niversū boni creatū. Et idē de v̄-
niverso maḡ creatū. 2 sic de alijs formis p̄ma-
r̄is. q̄ oēs creature ē cursū nāle p̄ icarnatio ē
ad maiore v̄tutē m̄cēdūt. Et si icarnatio non
sit ē cōtē v̄tutis 2 v̄t p̄noph. Et si ḡ icarna-
tio creatū nō deficiat maiori cōtē v̄tutū v̄n-

litan bōitas magnitudis et ceterarū forāz pmarz

De maiortate mioritate et icarnatōe.
Quātoz maiortas cordā nā bñt et creatura et mioritas. Idcirco de maiori et q̄ creatura. et licet creator et creatura nō pōt eē eq̄litas. vnde cūq̄ creatur mūdū ē suā nām: se habuit pmo ad creandū ip̄s i maiori magnitudie bōitaz duratoz p̄fatis sapie et volūtaz gl̄e vtrūq̄ i vitaz finis modū pndipz eq̄litas bōitaz et cor dāne q̄ i miorit. qm̄ si se bñssz añ ad mioritatē formaz q̄ ad maiortatē: bñssz se ad creatōez s̄ suā naturā. qd ē ipossib. Est ḡ mūdū creatus rōe maioris maiortatiz magnitudinis bōitaz et ceteraz: ad quā maiore maiortatē crea? eē nō potuisset: qd nō eēt icarnatō.

De eq̄litate mioritate et icarnatōe.
Mior eq̄litas ēi ouo q̄ i gallia. q̄ gal/ luna ē finis ouū. et ēi maiori magnitudie bōitaz et vitaz q̄ ouū. q̄ si ouū foret finis gallie: finis pueret. Ita q̄ ouū eēt ppter galliaz et gallina ppter ouū. et vtrūq̄ finis eēt i dīdo et eq̄litas mioritate. et finis nō bñt sibi: i q̄ es/ set cū maiortate p magnitudiez bōitaz et vitaz qd ē ipossibile et s̄ cursū nā ē. Est ḡ gallina in nobilitate sine q̄ ouū. Et q̄ gallia ē pncipata et ouo: o3 q̄ sit aliq̄s ali? finis maiori magnit bōitaz et vitaz q̄ gallina. et sic succē: ne de gra du i gradu: et de sine i sine: et mioritate i maiortatē vsq̄ ad vñū sup̄mū finē creatū q̄ ē finis oīs finū creatoz. Quā si qd finis eē nō posset sine icarnatōe. qm̄ si i icarnatōe nō possent bñe ita magnā bōitatem magnitudis et vitaz: q̄ sufficeret eē finis oīs creatoz. Est ḡ icarnatio sūi q̄ i omniū creati foret circūp̄q̄lis m mioritate et sūi maiortate s̄is. sic circūp̄ou et gallic. vt dōz ē

De fructu arboris ibi r.

Ructū bñ arborū. 4. modis p̄sidera m̄. pmo ē p reatōez. scđdū ē per creatatōez. tētiū p manifestatōez. q̄ ructus p dīcatōez. ¶ Recreatio ē: vt pbatū ē arborē ap̄licat. Idcirco reatōis totū bñam gñis ē fructus: et q̄ vñū oīs bñi salua ti. Et ille fructus iustitiaz ē i nā dia et bñam i q̄b? saluati fructū vite colligūt. sine q̄ mortui erant oēs illi: q̄ tēman erat a sine: ppter q̄ creati fuerāt. ad q̄ ppter fructū redierunt. q̄ si qd fructus et vñā nra collect? ē mālū. et ex cruce formalis. Qui enā fructus iustitiae ad vñū oīb? bñib? mūdū rōne sue magne gñalitatiz nobilitatis. Idcirco male facit eā: q̄ suū posse nō facit: q̄ et ip̄o fructu

vita possideat oēs bñes bñ mūdū. ¶ Fructum creatatōis p̄siderant: i q̄ i oī vñū cū creati s̄ p icarnatōez et creatatū. qm̄ p icarnationē pndipatitas nālr cū toto vñū cū creati. i q̄ nāz bñam affūpsit. q̄ cū oīb? creatatis pncipat s̄ cursū nā ē. Et i q̄ pncipat cū dīcatē: supra cur sū nā ē creatatū et totū gen vñū cū. vs bñitas nālr et gñal creatatū i bonitate et p̄p̄t. et id ē de a līs formis nālr et pms. ¶ Idēs iesus p̄ et fru ctus manifestatōez i q̄ i illo manifestat q̄ et quā bñt dignitates et i formis pms ibi r. q̄ spectat ad bñam nā. sic dia bonitas: q̄ q̄ etz bñt i bonitate creati r. i q̄ ip̄s dīcat et alioz gdu bonificabilitatis. et sic dia magnitudo: q̄ magnificat magnitudinē r i alioz gdu magnificabilitatis. et eternitas: q̄ dīficat duratoz bñam r i alioz gdu bonificabilitatis. et p̄tas dia: q̄ possificat bñam p̄tē r i alioz gradu bonificabilitatis. et sic de alijs formis. Et oēs i ti gradū ita et cōlēs sūt fructus: quos dātas col ligut et bñamitate ad manifestatū ad p̄p̄t. vñū mīam i maiortate manifestatōis. i q̄ manifesta tōe dia nā q̄ etz bñt: i q̄ manifestatōis i sup̄mo gdu p̄fectibile existit. et sic de gradu bonitatis ma gnitudis et alijs. Et de bñ cognitiōis vñū p bñatōe: quā fecim? et icarnatōe p flores bñ arbo ris. sic i p̄ flore: q̄ ē de bonitate et magnitudine i q̄ oī dīcat: q̄ ita magna debet eē creatatō boni tatis create: sic bñitas dia et magnitudo sūt rō nes: q̄ pducit bona et magna creatura. Est ḡ illa creatura pducta i ita magna bonitate: sicut bonitas et magnitudo sup̄iores p̄t et rōes p ductōi bone et magne creature. Ad manifestatā ē ḡ i illa camera collectio fructus p magnitudines bonitaz. et i. 2. carica q̄ ē de bonitate et mīte: p bonā duratōez. et sic p ordinē vsq̄ ad came rā eq̄litas mioritatis. ¶ Fructus icarnatōis et vñū p̄t. vs bñamitas dīct iesus: q̄ colligit p deli tate. vs p sūi: q̄ illa bñamitate idat: i q̄ facit ē bñ. Et bñamitas fructus ē dīcatē i q̄ ē bñ. et ē fructus: i q̄ bñ colligūt gl̄as tribus modis. vs sen sualr p corp̄ r i sp̄ualr p aīaz ip̄s et dīalr p sū az dīcatē. Et sic fructus a alr: ita gl̄e sū ita ma gn? ita bon? ita vñū ita vñū oīs ab aliq̄ co gitan nōiari non valet neq̄ scribi.

¶ Itē mō dīcat et bñamitas et mīte et q̄m̄
 et dīcat et bñamitas et mīte et q̄m̄
 et dīcat et bñamitas et mīte et q̄m̄

Arb. diuinalis

care. et idē i q^o magnificat p magnitudinē se hēt ad
magnificare. Et sic deo emre sū iherosolē (vt ita
loq^r) se hēt vt pī ad bonificadiū magnificadiū
et ad produciēdiū bonū sū mag^o productio
bonū sū p bonitatē et mag^o p magnitudinē. Et
i b^o passu cognoscit: q^o rōes nō emre dūscite
ē nūz pūt ē reales rōes rōe dūscitōis suppositō
vz productōis et productū. q^o dūscitū sūt in
pctatib^o psonalib^o. Et si rōes nō emre reales p
productōis: q^o cēt ita pūscit: sic sūt p nūz et
nō hēt rōes productōis. qm nō possēt ē dūscit
chō i productōe: postq^o ipē nō pūsceret rōes
bōitans ad pūcēdiū bonū sic rōes magnitudis
ad produciēdiū magnū. et sic de alijs et cēt oco/
sas i suis rōib^o q^o rōes nō emre nisi cēt produc/
tō. sic nō sūt rōes nūate ē cēt et sūt nūate ē pro/
ductō. Sūt q^o dignitates rōes reales tēdara
te et nūate p productōem. et sūt i vnitatē nūi nō
nūat p cēt dūscit et nē. Et i b^o passu ē valde de/
darata beatissima dei mūtas. vz pūscitōis oia
suppositōis. q^o cēt ois de necessitate. vt i deo sūt
rōes reales pte et cēt dare et nūate. Et omes
iste rōes bone sūt p bōitatē et magne p magni/
tudinē et cēt p cētitatē et potēs p pātē et
scēntie p pāpā et amate p volūtātē et vmo se
p vūatē et de p vūatē et glo se glāz et dūscite
nō p dūscitōis. s^o sūt rōes reales nūate et dare
p dūscitōis suppositōis. Et idē ē de pūcēdiū rōib^o
pūcēdiū i q^o sūt vni idē nūo. s^o sūt pūcēdiū
dātes i pūcēdiū suppositōis. Et rōes pūcēdiū nō
sūt i q^o sūt vni idē nūo. qm postq^o sūt vni idē
nūo: vna rō nō pōt ē pūcēdiū alteri. s^o sūt pūcēdiū et v/
nū pūcēdiū pūcēdiū productōis. q^o ē rōes. et sūt pūcēdiū
pūcēdiū i q^o productōis pūcēdiū ille rōes. q^o ē et
illū pūcēdiū et productōis. Et et rōes nō sūt me/
dia p cēt ita: q^o vna sit i medio alteri. cū ita sit:
q^o oēs sint vna simplici cēt. s^o p nūz me et dūscit
oēs psonap ēl bonitate bonificare i me boni/
ficatōis et bonificabil^o et magnificare i me mag/
nificatōis et magnificabil^o. et sic de alijs. Et et rōes
nō sūt plures fines. s^o sūt vni finis: sic sūt vna
cēt et sūt fines: sic sūt rōes p productōis. sic pī q^o
sūt fine bōitans produciēdiū bonificatū. et sūt fine ma/
gnitudis magnificatū. et sic de alijs. Per rōes
sūt cōles p cēs. qm si cēt foret plures dūscite
vz vna ab a^o. s^o sūt p cētitatē cōles i dūscitōis
suppositōis. sic bonitas magnitudo eternitas
pūscitōis sūt ita fōtāl et secūde i productōis et vū/
scitōis. sic sapia volūtās et.

De sba arboris dīal,

Substantia pūscitōis et illud emre q^o rōes
sūt substantia. verūm dīam^o q^o illa et rōes
sūt vna cadē cēt nūtas et cēt. s^o sūt pūscitōis
i q^o ē sūt rōib^o. sic bonitatē et magnū mag/
nitudinē et cēt et cētitatē. et sic de alijs. Idcirco
sūt et intelligim^o bonū mag^o eternū et potēs et
cēt. Et cēt q^o vūm i arborē dīal^o et cēt. s^o nūz
māsi. ita q^o nō ē vna spēs cū suis radicib^o. qm
ipē ē i dē. et radices sūt sue ptes. Et oia sba nō
māsi. s^o nūz. vt ipa sit i vno nūo: et sue rōes et
dignitates sūt i a^o nūo. qm ipa ē bonitas ma/
gnitudo et cēt et oia sba. Et i b^o rō nūa facit
oia: i q^o intelligim^o sba ois rōnū. et intelligim^o
rōes p scīpas dāras et i cōfusas et numerales et
et sba: i q^o sba sūt rōes emre cōis: q^o ē cēt et q^o
ē sba. Et ille sūt cōes sba i vnitatē nūi et i dūscit
tō psonap. Et cēt i sensibilib^o et sensui repēn/
tar i rōe coloris: et pōdēt sensus cōis p videt
illi repēntar. et cū se repēntar i rōe soni aut
vocis et pōdēt sensus cōis illi repēntar cū
audire. et sic de alijs sensibilib^o particularib^o
q^o b^o mīdet sensus cōis cū pūcēdiū potēs. ita
et multomō sūt ois pparōis cū sba oia tāgī p
sua rōes: mīdet illis rōib^o. verūm nō dīam^o
q^o rōes sint ptes: q^o mīdet s^o cap realitatē et
nūalitatē i tactu: vt ita loq^r i productōis lēriori
aut i illūdo et cēt: quia fac creatur. qm si tā/
gī sba rōe bonitatis sba i q^o bona: bonitatē mī/
det et produciēdiū. vt bonitas bāt i ipa sua fōta/
litatē et secūditatē tabūdātis. Et cū tāgī p ma/
gnitudinē: mīdet sba magna et produciēdiū mag^o.
vt magnitudo sua bāt fōtalitatē et secūditatē i
illo tactu. et sic de alijs. Idcirco ille q^o mīdet: ē i
illa sba pī produciēdiū sūū. et q^o tāgī p bōitatē: p/
duciēdiū et bonitatē. et q^o tāgī p magnitudinē:
i q^o produciēdiū et magnitudinē. et de sba pūa boni/
tate et magnitudinē. Idcirco sūt p productōis bo/
nitas mag^o et bonitatē bonitatē et magnū et ma/
gnitudinē. Et q^o produciēdiū ē de tota bonitatē
et de iō magnitudinē et cēt cū pīc vna cadē bo/
nitas et vna cadē magnitudo. et idē ē de cētita/
te et alijs. Et oia sba tāgī p bōies bonos:
q^o faciūt bona opa pūa amoz et vni nū: oia boni/
tas tāgī sba. q^o si q^o sba q^o ē cēt: respondēt p
suam bonitatem bonitatē et cēt i illūdo grānā
bonitatis. Et b^o idē cū tāgī p magnitudinē
q^o bōies magna bona faciūt et plura pūa oniz
nūz magnitudo vūz sba tāgī. et sba mīdet m/
flūdo bōib^o suis sūmōnū magna bona et pūa
Et idē de cētitate et cētis. Et cū bōies mali

adgāt ſbz facēdo malū: iuſticia tūgīt ſbz q̄ tū
gīt bōes malos cū vīdica facēdo illis malū
pene. Et ſi mala ſūt magna: iuſticia penas mul
tiplicat. Et ſi paſſa cognofcāt: quōd dī mīdet
iuſtis 7 pccōib⁹. Et q̄ ē tūc p̄ rōes ſupiores 7
inferiores. Et ſi ſba ſenſibīl ē. qm̄ nō ē de reb⁹
corp⁹ alib⁹: 7 ē inima glabīl. qm̄ nō bēt figuram
circulārē q̄ dīagonalē neq; māgularē nec bēt a
liquinā 2 dīrōes: p̄ quā ſemiri poſſit ſbāl nec ac
cīſtr. cū ita ſit: q̄ ip̄a ſi ſiſinua 7 cīna. nīc et ſba
ē 7 poſita de pūb⁹ nec de aliq; a rē. Qm̄ em̄ et
nū 7 iſinū: 7 qd nō bēt ſi ē aliqd accīns 7 poſi
tū cē nō pōt. 7 marie cū ſit pura ſimplicitas 7 ſi
puro ſimpliciter. pducere vna ſimplici pſona
q̄ ē p̄: de tota ſua ſimplicitate aliā pſonā: q̄ ē ſi
7 b⁹ idē de ſcō ſpū. Pducero nulla ſba q̄ ſit ſim
plicit. 7 ſi ſit ſimpliciter cū eternare 7 iſinire: 7
poſita cē pōt. cū ita ſit: q̄ ſimplicitas 7 poſitō
contrantentur.

De pſonīs diſ arboris diſal.

Rāde arboris diſ pſonales ſūt p
prietates. v3 pūitas ſilatio 7 paſſi
ua ſpiratio. 7 ſit ſi ſba ē nāz digni
tati 7 ſba ē ip̄is ſuſtēta: ſi q̄ ē ſi
ſuis cūb⁹ 7 accēſ ſuſtēat. Et et ſi
trāctus vīta loq; tractare pſonā hūc mo
7 ſi applicādo dignitates cūl⁹ pignitāt pſon
li ē ſuas 2 dīrōes 7 nāz cūl⁹ pſone. 7 et oī
dore nūz mīale pſonap. Et ſi facit ad bñ de
darādū hūc arborē: q̄ ſuis ſanis ſufficiēt ſum⁹
locuti de tritate ſi arborē applicali.

De paternitate diſal.

Dē ē bon⁹: 7 ſi b⁹ ſua bonitas ē cī rō: q̄
faciat bō: appellam⁹ bō facē bō: pducē
bēt ē de ad faciēdū bō. Et q̄ ſua magnitudo
ē cī rō: q̄ faciat mag⁹: appellam⁹ mag⁹ facē pdu
cē mag⁹. Et hūc locutiōes tēcī toto b⁹ pccū.
De q̄ ē mag⁹: ſe bēt ad pducēdū mag⁹. 7 ita
mīdet ſba cūl⁹ duab⁹ rōib⁹: pducēdo mag⁹ bō
7 illū mag⁹ bō: a pducēdo nō pōt. ſi de ſcīpo.
qm̄ ſua magnitudo q̄ ē iſinua: tō ſe bēt ad cēn
dū rō: q̄ mag⁹ ſimū ſit pducē. 7 b⁹ idē de boni
tate. Et q̄ nulla a ſba ē iſinua: ſi ſba q̄ ē de:
o3 q̄ pducat de ſcīpo mag⁹ bō: iſinū. 7 idē
de cīnua: q̄ ē rō eterno: q̄ pducat eternū bō
Et q̄ a cīnua nō ē ſimū eternitas de: o3:
q̄ ſba ē hāt vī ſuppo eternās. qd de ſcīpo bo
nū eternū pducit. Et b⁹ idē de pſate. q̄ ē rō pōt
ē: q̄ bō poſſitū pducit. Et idē de ſapia. q̄ ē rō
ſapient: q̄ bō ſatū pducit. Et volūtas amorō

ſo ſue amāt q̄ pducit bō: amāt. Et b⁹ bō:
ofo: q̄ pducit bō: ſuofū. Et vītas bo: q̄ ver
bō: pducit. Et glā gloſo: q̄ gloſū bō: pducit
Et diſtīcno diſtīcno nāt: q̄ diſtīcū bō: pducit
Et cōrdāna cōrdāna: q̄ pducit bō: cōrdā
nū. Et pī pncipāt: q̄ pducit pncipatū bō.
Et mē mediat: q̄ bonū mediatū pducit. Et
ſim⁹ pſat: q̄ bonū pſatū pducit. Et cūl⁹
cūl⁹ ſat: q̄ bonū cūl⁹ ſatū pducit. De om̄s
rōes ſe hāt ad tēū ē cūl⁹ nāz 7 cōc ſuppo: ſi ſua
nāz: mīdet illis rōib⁹ pducēdo bō: mīdet oēs
rōes ad pducēdū bō. Et idē de pducēdo ma
g⁹ 7 de pducēdo eternū. Et ſic de oib⁹ dīb⁹: q̄
mīdet cūl⁹ ſingularē 7 cōter 7 cōc ſuppo: ſi
qd et de: 7 qd ſe bēt ad mīſionē. v3 p̄. qm̄ de
ſe bēt pducē pducit 7 q̄ oēs rōes reqrūt. Et
ſi paſſa cognofcat mod⁹: q̄ dignitates ſunt
rōes: et q̄ ē pſetas paternā: q̄ ē pducens mī
dēs 7 pſes 7 obedēs rōib⁹. em̄ vīta loq; pa
ternitate cōl⁹ ip̄is. Et q̄ reqrūt ſi pducōne. Et
o3 q̄ ſit p̄: q̄ de ſcīpo bēt mīdere oib⁹ rōib⁹:
qm̄ et a ſbo nō poſſit ſufficē: ſi q̄ rōes reqrūt.
Et q̄ inter pducē 7 pducit q̄ ſit ſimilitate.
rōib⁹: o3 ē maior vīantā 7 pncipatōes pccō:
dānā nāz 7 a mīnā: o3 ſit p gnatōes. qm̄ a
pducit q̄ nō ē p gnatōes ſufficē nō poſſit re
ſpōſionib⁹ rōib⁹. Et ſi q̄ probat paternitas p
quā itelligit: p̄mā bā: a bā b⁹ arboris. Et De
ē bon⁹. 7 ſua bonitas et cī rō: q̄ faciat bō. 7 ſi
de rō nō mīdet rō ē cōc oſa: nīc et oſoſ
7 rō mīſionē: deficit. 7 magnitudo bonitatis 7 ſi
mī vītas 7 glā pſas ſapia 7 volūtas deficeret
bonitatis 7 cōc ſuppoſitō. 7 ſi mīſionē facit mī
ſbo cōc 7 nō ſi cōc 7 mīſionē facit cōc 7 nō
intra: 7 deficeret iſinuitas: eternitas rōib⁹: 7 cō
qd et malū 7 7 bonitatis 7 7 oēs rōes. qd ē ip̄o
Et ſi mīſio ſua ſbas icatā. 7 ē p pducōnes
pducens 7 pducit. Et ſi ſba mīl q̄ ē mī
nū pua quantitate magnitudinis bonitatis: ē boni
tas rō nāz agēt: q̄ bō: pducit et illa ſba. 7
magnitudo ſilr ē rō agēt nāz: q̄ et illa ſba ma
gnū bō: pducit. Et ſi ſba ſit ſi terra: 7 pducit
nes bēt: q̄ cūmū mīſionē: ſcīp pducit 7 ſi
ſpōſio: 7 facit multiplicatōes: q̄ bona ē 7 mag
na: q̄ q̄ gnamū mīl ē arbor: pducit. q̄ dī
tōes bēt: q̄s dīrūt arborē vegetali. Cū cūz
mag⁹ rō ſit rō mag⁹ bō: pducit: q̄ ip̄e
mag⁹ bō: q̄ pducit mīn⁹ bō: 7 mīlio ē mag⁹
p̄mū mīn⁹ bō: pducit q̄ mīn⁹: q̄ ſi p̄o ē num
bonum: verūtū mīn⁹ bō: pducit: q̄ illud et:

r. ſ.

No bñ bñ re

3 nō

q̄ dicitur

ſi p̄loq; ſi p̄loq; ſi p̄loq;
ſi p̄loq; ſi p̄loq; ſi p̄loq;
ſi p̄loq; ſi p̄loq; ſi p̄loq;
ſi p̄loq; ſi p̄loq; ſi p̄loq;

Ademūder et ſi p̄loq;
ſi p̄loq; ſi p̄loq; ſi p̄loq;
ſi p̄loq; ſi p̄loq; ſi p̄loq;
ſi p̄loq; ſi p̄loq; ſi p̄loq;

ſi p̄loq; ſi p̄loq; ſi p̄loq;
ſi p̄loq; ſi p̄loq; ſi p̄loq;
ſi p̄loq; ſi p̄loq; ſi p̄loq;
ſi p̄loq; ſi p̄loq; ſi p̄loq;

ar. 6.
et 12.

lq⁹ arborei acti produci cū plumb⁹ brachis na
mie folijs florib⁹ fructu. q⁹romag⁹ de q⁹ ē ma
g⁹ boni finitū. i q⁹ p⁹ filiū cū ē produci sibi ip⁹.
Et q⁹ rōnes requirit.

De lūatōe diali.

Plūatio ē secūda brācha b⁹ arborei et ē
secūda: q⁹ rōes an ē b⁹ h⁹ secūda nūq⁹ ad
p⁹ductē q⁹ ad p⁹ductib⁹ secūda ordinē p⁹duc
tōe: verūm non dicim⁹: q⁹ illa eternitate sit
t⁹ neq⁹ mod⁹ neq⁹ mag⁹ nobilitas vni⁹ p⁹one
q⁹ alteri. et hec p⁹etas filia ē ita s⁹ rōib⁹ p⁹mo
passionis: sic p⁹etas paternal⁹ p⁹mo⁹ actōis. v⁹
bōitas ē rō bono: q⁹ p⁹ducit bō. et sic rō se b⁹
dupl⁹ cōi supposito. q⁹ vno⁹ se b⁹ ad illud p⁹
actōes t⁹ p⁹mo⁹ p⁹ passionē. v⁹ ita loq⁹. Idcirco
rō cōi supposito dupl⁹ m⁹deret rō bonitatē. q⁹ m⁹
p⁹ vno⁹ mo⁹ se b⁹ v⁹ agēs. et p⁹ v⁹ patēs. et in
q⁹ se b⁹ v⁹ agēs: se b⁹ v⁹ bōitas. et i q⁹ se b⁹
v⁹ patēs: se b⁹ v⁹ bonificabil⁹. Et q⁹ magnitudo
ē i illa rōe: fac q⁹ bonificas sit magn⁹. et fac
bonificabilē cōi mag⁹. Idcirco bonificas q⁹ tā
gis p⁹ magnitudine: p⁹ducit de seipso et de sua bōi
tate bonificatū. q⁹ m⁹ sit de seipso ip⁹ nō p⁹ducit:
bōificatio cōi cōi mag⁹: nec ip⁹ s⁹ b⁹etā q⁹ ma
gnā b⁹et actōes. Et i hac p⁹ductōe eternitas ē
rō: i q⁹ durare fac bonificatē et bonificabilē. s⁹ r⁹
et i b⁹ ē duratio rō: v⁹ bonificas eternal⁹ sit v⁹
s⁹ r⁹ bonificabil⁹ et bonificabil⁹ ab ipso i tāmy
q⁹ vno⁹ sit al⁹. et b⁹ eternal⁹. v⁹ eternitas facit
ad durare duritōes. Et tā p⁹tas ē rō: q⁹ bōificas
possit ēē durat⁹ a bonificabil⁹ et bonificabil⁹
bonificatē et q⁹ bonificas eternal⁹ p⁹ducit possit
bonificabil⁹ bonificatū. et ad b⁹ p⁹camū sapia
volūtas rē. ē b⁹ q⁹ d⁹ v⁹ ē de magnitudine et emi
tate p⁹ate. idcirco plūatio ē p⁹etas p⁹sonal⁹ p⁹ōes
rōes. q⁹ ita se b⁹it ad illā passine sic ad p⁹etate
paternalē actine. Et i b⁹ passine cognofat: q⁹ q⁹ s⁹
dignitas ē vno⁹ mo⁹ ē rō p⁹actōes: et p⁹ a⁹ ē rō p⁹
passionē. Et enūm nō dicim⁹: q⁹ rōes se b⁹it ad
passionē et m⁹l⁹. cū ita sit q⁹ ip⁹ sint forme simpli
ces: et nō plures. s⁹ vna ē a⁹ i nūo. s⁹ q⁹ i p⁹cessu
dignitatis d⁹ ē. Et sic bonitas ē vna rō dupl⁹ i
q⁹ dupl⁹ se b⁹it ad supposito: v⁹ d⁹ ē ita vna ē
ad ē formā se b⁹it dupl⁹ ad cōi suppo⁹. v⁹ sit for
mā et formabile. sic lumē de lumē et de deo.
enūm duplicitate forme cōi p⁹sonis sustineta: et v
nitate forme i cōi supposito. idcirco forma ē de
forma et nō de m⁹ā nec de passionē et m⁹l⁹. Et p⁹l⁹
ē bonificat⁹ et bonificabil⁹. bonificat⁹ ē v⁹ nō re
menat⁹ p⁹ō. et q⁹ sit i puro actu p⁹l⁹ et rema

net bonificabil⁹: v⁹ dignitates sint rōes et etemi
tate eternal⁹ p⁹ductū et p⁹ductibil⁹. v⁹ p⁹ū et filio
Et p⁹ q⁹ v⁹is fil⁹ sit p⁹ductibil⁹: nō addit aliquid
filio post q⁹ fil⁹ eternal⁹ ē p⁹ducit⁹ de eternitate
i finitate et de oib⁹ alijs formis p⁹ducit⁹. Nec p⁹l⁹
addit i seipso aliquā rē q⁹ m⁹ i s⁹ā i finitate et eterna
nō cadit additio: nec addit nec diminuit nec di
midit aliquā rē de seipso. s⁹ de seipso p⁹ducit filius
Et has tales p⁹ductōes p⁹as et filij requirit rōes q⁹
s⁹ ab a⁹ et a nū et emne. q⁹ ē cōis s⁹ā q⁹ m⁹der illi rē
q⁹ sit d⁹ et q⁹ p⁹ōes ē ita et. Et i b⁹ passine cognof
at mod⁹: ē q⁹ i d⁹is rōib⁹ o⁹afitas ēē nō p⁹ōt.

De p⁹erabilit⁹ p⁹eritate diali.

In creatōe ē creare et creāte et creabili. de
creāte formal⁹ et creabili m⁹l⁹. formal⁹
de creāte i q⁹ p⁹ducit creaturā de nichilo. m⁹l⁹ r⁹
q⁹ p⁹ducit creare et creabili. Et si creatura creare
nō p⁹ducit q⁹ cōi creāis. s⁹ ē p⁹ō passine: de q⁹ p⁹da
a p⁹ōt creare. enūm p⁹ō s⁹ b⁹etā ip⁹ creare i illo tē
pore: q⁹ p⁹ducit p⁹ creāte. Et hūc ordinē h⁹it ali
q⁹ creaturē i op⁹ō artificial⁹. sic i arbore rōli:
i q⁹ agēs artificial⁹ p⁹ducit op⁹ari et opabili. sic fa
ber q⁹ i q⁹ clau⁹ et ferro p⁹ducit op⁹ari et opabili
p⁹ducit q⁹ d⁹ op⁹ari nō ē de cōi p⁹as s⁹ i crea
turis ē cursu nūc nō ē ita. sic i plāta i q⁹ gnare ē
de cōi gnans et gnabil⁹ gnare p⁹ducit de fa
plo et gnabil⁹ gnare tūc cōi gnāt p⁹ōt ante equo.
et sic de ceteris s⁹ b⁹is p⁹ducens nūc. Et iste ordi
ē sp⁹ed⁹: i q⁹ rēp⁹entat⁹ cōi nūc sup⁹io. et q⁹ d⁹le
tū ē i p⁹ brācha et. et h⁹arbores. Idcirco ē b⁹
q⁹ d⁹ v⁹ ē i illo p⁹cessu i q⁹ rēte volum⁹ nūc et m⁹
terre brāche ē hūc mo⁹. Et d⁹ia bōitas ē rō bo
no q⁹ ē de m⁹l⁹ p⁹l⁹ q⁹ agat bō. v⁹ q⁹ p⁹ducit bo
nū p⁹l⁹ q⁹ ē cōi rō q⁹ sit agēs. et p⁹ bōc mo⁹ agēs
ē p⁹l⁹. secūdo m⁹ q⁹ ē rō p⁹l⁹: q⁹ bonificabilē p⁹du
cat: q⁹ ē fil⁹. s⁹ i q⁹ ē rō p⁹l⁹ et filio: q⁹ bonificat⁹
p⁹ducit. q⁹ ē s⁹ā s⁹ p⁹. Et enūm nō dicim⁹ bonifi
care: q⁹ d⁹ ē p⁹l⁹ et fil⁹ gnare. s⁹ bonificare q⁹ d⁹ ē s⁹
cōi p⁹l⁹. Et et hac m⁹l⁹ largi loq⁹mur i ramis h⁹ar
bois. Et et se g⁹ bonitas p⁹l⁹ bono: q⁹ m⁹der
rōi tripl⁹. ip⁹ q⁹ i hac m⁹l⁹ sione ē nūc singularis et
nūc bonat⁹ et nūc et m⁹l⁹. Singularis ē vno⁹ p⁹l⁹.
a⁹ ē fil⁹. a⁹ ē sp⁹al⁹ s⁹ā s⁹. Dual⁹ i q⁹ v⁹ p⁹l⁹ et a⁹ ē fil⁹.
p⁹l⁹. et p⁹l⁹ et fil⁹ vno⁹ bonitas ambob⁹ s⁹ vno⁹
ē gnare ambob⁹. Et et m⁹l⁹ i q⁹ p⁹l⁹ se b⁹it ad filius
et fil⁹ ad p⁹l⁹ s⁹ rōc bonificat⁹ cōi q⁹. q⁹ bonitat⁹
ē ambob⁹ cōi rō. et q⁹ fil⁹ nō bonificat p⁹l⁹: b⁹it
se cōi p⁹l⁹ et fil⁹ ad aliud bonificare: q⁹ d⁹ ē sp⁹are
i q⁹ m⁹der bonitatē sp⁹ādo sp⁹ s⁹ā. q⁹ ē et m⁹l⁹ p⁹
fōa. v⁹ d⁹ ē. et m⁹l⁹ de ad rē volū⁹ ē ē hūc

et i q⁹ p⁹l⁹ et fil⁹ vno⁹ bonitas ambob⁹ s⁹ vno⁹
ē gnare ambob⁹. Et et m⁹l⁹ i q⁹ p⁹l⁹ se b⁹it ad filius
et fil⁹ ad p⁹l⁹ s⁹ rōc bonificat⁹ cōi q⁹. q⁹ bonitat⁹
ē ambob⁹ cōi rō. et q⁹ fil⁹ nō bonificat p⁹l⁹: b⁹it
se cōi p⁹l⁹ et fil⁹ ad aliud bonificare: q⁹ d⁹ ē sp⁹are
i q⁹ m⁹der bonitatē sp⁹ādo sp⁹ s⁹ā. q⁹ ē et m⁹l⁹ p⁹
fōa. v⁹ d⁹ ē. et m⁹l⁹ de ad rē volū⁹ ē ē hūc

q^o est tertia psona. ¶ Faber qño fac^o dauit: ante
martellu monet q^o dauit. ¶ Idarco p^o se b^o ad
opari: q^o dauit opat. Ieq^o g^o q^o opari istiz
sit opans et opabil. ¶ Si psonis vis nō ē ita
qm̄ si pater se b^o et aū spiradū suū ad spirat^o
q^o ad filiū spirare cēt istiz. sic opari istiz ē i sa/
bucatoe et cēt bonificare ip^o spirare istiz et nō cēt
de cē filij sic opari fabri: qd nō ē de cē dauit. b^o ē
se g^o pater ad filiū et filius ad patrē. et i istū res/
pectū amboz et egle respectū sū rōe bonitatis se
būt ambo ad spiradū i spirado spm̄ scū: qd ē ter/
tia psona i q^o ē pñia ite cōdēt: qd ē respect^o pñis
et filij et egle i misione bonitatis sū rōe bonificare
sue bonificat. Et i p^o passu pōt intelligi error: i q^o
sūt greci: qd nō credūt: q^o scūs ipūs creat a filiū.
s; et p^ore m^o. ¶ Secūda c^o qd dedin^o de bōita
te i i q^o rōe terna psona: pōt oia de magnitudine
eternitate p^oate et ceteris. qm̄ omnes dignitat/
tes sūt rōes cōi cēt m^opl^o. sic magnitudo: qd ē rō
i magnificatē et i magnificabili et i magnificare
et b^o idē p magnificatē et p magnificabile et p ma/
gnificare. et b^o idē de magnificatē magnificabili
et magnificare et ad magnificatē magnificabi
le et ad magnificare. et cū nā et nō magnifica/
tōis. Et idē de eternitate et ceteris dignitatibus
¶ Idarco oēs dignitates sūt sū vna passua spi/
ratōe. qd ē p^o p^oas psonal et p^ostuta de misione
quā fac cōe cōe dignitatib^o acnū spiratōez
p^o quā dignitates req^ont passuā spiratōez. vt
ac^o eo^o cē possint inf patrē et filiū et ip^o s; m^o
q^o s. patrē et filiū cē nō possint. cū ita sit: q^o filij
patrē nō bonificat nec ip^o magnificat. q^o ipe to/
t^o bonificat et magnificat p patrē. s; i q^o p^o et
filij bonitatis m^o dē i bonificatōe et magnitudi/
ni i magnificatōe: b^o it se ad bonificare et ad ma/
gnificare i bonificatōe et magnificatōe s; p^o et
i b^o passu b^o et tritas valde dare significat.

De numero ternali diuinali.

In bōitate nō pōt cē magnitudo sūi cēi
b^o p^ocretis: qd b^o sūt sustentata. et q^o cū ip^os
vna nā remanet et vna cē. Et qd cē sūt bōi/
ficatōs bonificabil et bonificare. et q^o vñ et istis
de bonitate a^o p^oducit et ambo. s^o qm̄ siue istis
nō b^oiet s; i q^o cēt sustentata nec possit cē i pu/
ro actu. qm̄ bonificare b^o nō possit nec possz
cē. q^o si cē pōt p^oteret: q^o q^o pō i a^o sba sustentata
et q^o bonificatōs bonificabil et bonificare nō cēt
de sua cē. et sic cēt pua et magnitudinē. qd et cēt
malū: qd ē suū pñia. et cē i pua de pua ac^o et ef/
mitatē. et nō b^oiet se p^oate cēi et d^oiet p^oas q^o i

ip^oa sabil nō cēt nec amabil. Et b^o idē de b^oitate
vitate et glia et q^o bonitatis dēficeret et ip^oa oib^o
dēficeret. qm̄ postq^o cēt i defectu nō possit oibus
dare p^olematū. Et hū^o bonitas i cō nō ē. Et si
g^o sua bonitas pur^o b^o et cēia p^ocreta qd sūt
nā. v; bōificatōs bōificabil et bōificare. Et cū oī
b^o istis m^o b^o rō magna eterna potē sabil et a/
mabil et c. Sūt g^o res psonē sū rōe bonitatis.
et si q^o iā vici et p^obanū in q^o rōe p^oetate pater
nalē et filialē et p^oetate spirabilē. Et sic q^o sint
tres psonē et nō m^o m^o rōe bonitatis: ita o; q^o sint
tres et nō m^o m^o rōe magnitudinē: qd ē magna.
et si b^o et cēia p^ocreta. v; magnificatē magnifica/
bile et magnificare. sūi qd nō possit cē magni/
a et b^o idē de eternitate: qd nō possit cē magni a sūi
cēi eternificatē eternificabili et eternificare. et si cē
de magnitudine aliaz dignitatū. ¶ Et cū i boni/
tate adderet q^ont aut. s^o aut plura supposita: qd
cēt simpli de sua cē: sic sū m^o de qd b^o nō cēt
pua et nō mag^o qm̄ si b^oiet duos bonificatōes v;
duos p^oes dēficeret magnitudo cui; i fine. qm̄
mai^o est vñ p^o i fine bonitatis q^o duo p^oes: si
vñ sufficit toti fini bonitatis sū rōe p^oetate pa/
ternal. Qm̄ si foret duo p^oes: foret vñ i toti
fini bonitatis vna p^oetas paternal. vñ vñ
p^o sufficit nō possz imo indigeret b^oie duos aut
plures. sic totū sp^o b^oianē: cū nō sufficet vñ mar/
tū. et g^o bonitas dēficeret si b^oiet i se duas pa/
ternitates. v; duos p^oes. et sic nō cēt mag^o. Et
si nō cēt mag^o o; q^o cēt pua. cū ita sit q^o pua
et magnitudo sint tria. Et idē de duab^o filiatōi/
b^o et duab^o spiratōib^o. Et sūt g^o plures trib^o p^o
p^oetate p^osonalib^o oia bonitate. Et idē de oia
magnitudine eternitate et alijs. ¶ In bonita/
te oia eterna p^oetas cē nō pōt qd nō sit boni/
ficatōs bonificabil nec bonificare. qm̄ bonitas ē
plena oib^o m^o b^o et sū nā plures p^oetates nō
req^ont: sic plena pōt cē sine ip^os. vñ dē ē. sic cōz
p^o cū sufficet lōgū amplū et p^ofidū. et qd b^o it ro/
tū dū qd rāgū et magū. qd si qd cōp^o pluri
b^o mēfuns nō indiget nec potuit cē sine m^o mē/
funs. Et si g^o supfluitas: si oia bonitas i dēge/
ret b^o et etanea p^oetate: qd nō cēt bonificatōs bo/
nificabil et bōificare. Et dē ē. 4° psona n^o plu/
res trib^o bonitate dīal. Et idē de oia magni/
tude eternitate et alijs. ¶ Bonificatōs bonifica/
bil et bōificare sūt oia bonitas et bonitas est
oēs tres ita: q^o vna ē cē nā et numer^o. ¶ Idarco
nō seq^o tert^o m^o. sic sūt i bōie aut i a^o sba creata
qm̄ i b^o q^o glia et cō: p^o nō sunt de vna cē nec nā:

r. iij.

trāst bōi. s. nūo: q̄ ē tō. ⁊ aia ⁊ corp⁹ sūt sue
pica. Et q̄ pā nō ē tō. nec totū ē p̄s ē vñūā?
i tō ⁊ aī pte. ⁊ multiplicat: ē q̄ pica sūt p̄tes
S; b' nō ē i bonitate dīa. cū ita sit: q̄ bōificās
sit tō bonitas. ⁊ tō bonitas sit bōificās. ⁊ bōi
nificabil sit de tō bōificātē. ⁊ de tō bonitate ⁊
bōificare de tō bonitate. ⁊ de toto bōificātē ⁊
bōificabil. ⁊ bonitas sit oēs res. ⁊ omēs res
sint bonitas: idcirco nō sūt p̄tes bonitatis. qm̄
q̄s ē tō bonitas. ⁊ bonitas ē q̄s. nō o; g' dicit:
q̄ bonitas sit i. 4. nūo. qm̄ enī nō pōt de nūo
o; mī: possē iī tres nō sūt sue pica. ⁊ q̄s est
tō bonitas. ⁊ idē de magnitudine eternitate. ⁊c.
¶ Quia bonitas magnitudo ⁊ cetere oīe dig
nitates sūt vñā idē nūo: vt iā dē ē i radīab' b'
arbons: nō ē i dīa ēē vñ' bōificās ⁊ a' magni
ficās: nec: a' eternitās. vñō sūt vñā cadē p̄tas
paternali: q̄ nō multat. plurē' paternitatib'.
q̄ais rōes sint plurēs. plures sūt p mō. pduc
tōis: q̄ ē p gñare ⁊ spirare. int q̄s ē dīstictio: vt
dē ē: nō sūt plures anq' vñā ē a'. idcirco nō sit
multiplicatio int patrē ⁊ patrē. cū nō sit nisi vñ'
p̄tē ē bōificās ⁊ magnificās eternificās. ⁊c.
Et bōificās rōe bonitatis ⁊ magnificās rōne
magnitudinis ⁊ eternificās rōe eternitatis. ⁊c.
Idē itelligit de bōificabilitate magnificabilitate
eternificabilitate. ⁊c. ⁊ de bōificare magnificā. ⁊c.

De generatione ⁊ spiratio.

Generatio ⁊ spiratio sūt rami hui' arbo
ris. qm̄ ē ramos arbons rōal ⁊ āgelical
significātur isti rami i q̄b' tēre pponim' mō
q̄ tenuum? i brāchīs. ita v; q̄ sic posuim' bīa
etia ⁊ ibntrōitū actūū dignitatū s; brāchīs ⁊
ita pponim' bmittere illos cōsē ac' s; b' gñare
⁊ spirare ⁊ itelligere ⁊ amare. v; s; b' gñare p in
itelligere. ⁊ s; b' spirare p amare s; p amōre.

De generatione.

Divina sapia requit suā fecunditatē ⁊ totali
tatē asapiētē: q̄ ē de ⁊ tāgūt ip̄s tripli: ē q̄
ē rō itellēctiū itelligibil ⁊ itelligere. Et sapiē
q̄ tāc' ē p rōz: mīdet vñ' itelligēs itelligibil ⁊ in
itelligere. tñic sc̄p; itelligit. Et q̄ itelligit sc̄p;
ē itelligēs. ⁊ q̄ ē itelligit ē itelligibil. qm̄ si itel
ligibil nō ēē nō possē ēē itelligere. Itelligit
g' sc̄p; ⁊ b' ē se itelligere. sine q' nō possē ēē
itellēct' nec itelligēs nō itelligibil. fāc' q' nō s; o
nē sapiē ē suā p̄tate ⁊ nāz illū. ⁊ mīdet tāc' p
illā. ¶ Rñiōmī quā sapiēs fac rōi sapiē omēs
dignitates eq̄l' ⁊ cārrit cū suis amb' q̄ requit
i illo ta cta suā fecunditatē totalitatē tñz. sic bo

nitas: q̄ requit: q̄ illad itelligere sit bō'. vñ' illo
sit bōificare ⁊ magn' requit: q̄ sit mag'. vt i
illo sit magnificare. ⁊ eternitas requit: q̄ sit eter
nū. vt i illo sit eternare. ⁊ sic de ceteris acub'. et
q̄ itelligere ē bōificare sūt i respōsione bōifi
cās ⁊ bōificabil. et q̄b' ē bōificare. ⁊ q̄ i res
pōt ēē magnificare: sūt i illa magnificās ⁊ ma
gnificabil. et q̄b' ē magnificare. Et q̄ i mīsiōne
ē eternare: sūt i illa eternās ⁊ eternabil. et q̄b' ē
eternare. ⁊c. ¶ Sūt i itelligere bōificās bōifica
bil ⁊ bōificare. Bōificās ē itelligēs. ⁊ nō bo
nificat sc̄p; qm̄ iā bōifē. verūm itelligēs q̄ ē
bōificās. itelligit sc̄p; Et i b' p̄tato adēē dī
stictio. ⁊ iāpit ēē gñano ⁊ pductio. verūm nō
dīant: q̄ p̄ncipet i t̄pē: s; i nā dīstictōis ⁊ mī
sionis. Itm̄ q̄ bōificās ⁊ itelligēs sūt vñā p̄te
tas gñatiua bōificatiua ⁊ itellēctiua. Et dū i
ctio ē: q̄ itellēctū p bōificatiuā p̄tate non
bōificat sc̄p; s; itelligit sc̄p; Et i q̄ b' ē rē
nere vñū suppositū cū bōificatiuā: bōificat
sc̄p; bōificat i a'. ⁊ sic p̄cipit bōificā ē sūt. ⁊
romanet fecunditas bonitatis ⁊ fecunditas sapie
⁊ sūt bōificare ⁊ itelligere i ramo: q̄ appellat' ge
natio aut gñatōz. ¶ De itelligit sc̄p; cū ma
gnitudine. i; nō magnificat sc̄p; qm̄ iā mag'
ē. ⁊ vñā magnificare sit ita mag' nō itelligere: vñ
sit magnificare i aliud p itelligere. ⁊ vñ sit eq̄l' i
p̄t itelligere. Et i b' p̄tato adēē dīstictio. vt sit
magnificare ita mag' nō itelligere. Et ad ēē dī
stictōis ⁊ eq̄litas ē gñatio ⁊ pductio. ⁊ eq̄litas
manet i fecunditate ⁊ totalitate due rōnes. v; sa
pia ⁊ magn' q̄ bñt suos ac' gñatōe. ¶ De
itelligit sc̄p; cū eternitate. nō tñ eternificat sc̄p;
qm̄ iā ē etn'. Et q̄ itelligit sc̄p; affut dīstictio
eq̄litas ⁊ p̄cordatiua. Itm̄ q̄ itelligit sc̄p; i a'
sc̄p; eternificat ⁊ romanet etern' ⁊ itellēct'. ⁊ a'
dīstictab itelligere. ⁊ ē itelligibil. ⁊ b' fac dīstī
et eq̄litas vt eternare ⁊ itelligere sint eq̄litas i se
cūditate ⁊ totalitate ⁊ nā. b' idē fac' p̄cō. p q̄z
p̄cordata sūt i dīstictōe ⁊ eq̄litate p pductōz
⁊ gñatōz: quā ēē o; p cōmīssatōz. vt fecunditas
eternitatis eq̄l' sit fecunditas sapie. ⁊ q̄ facē pos
sit cōstare ⁊ durare s; ceta p̄tate ⁊ eternita
⁊ itelligere ⁊ eternare. ⁊ s; a' ceta p̄tate ⁊ de
terminata: eternificabil ē itelligibil. ⁊ sic sunt
eternare ⁊ itelligere s; gñare alio gñare etnē
p eternare ⁊ itelligere. ¶ De itelligit sc̄p; cū
ptate. qm̄ sine p̄tate ē itelligere nō possē. Et
q̄ de sc̄p; nō possē facere qm̄ iā ē potēs: i; pōt
ēē itelligēs. trāst ad possē cū dū a' ⁊ ē itelligē

mag' ē dīstictio
a' p̄tate
mag' ē dīstictio
a' p̄tate
mag' ē dīstictio
a' p̄tate

mag' ē dīstictio
a' p̄tate

ē plem: cū a dco fotalr reqrit pñatē pñatibīlē
 7 pñatē. Ad pñatē pñatē nō pñat: qz ia pñatē ē:
 f3 qz o3 qz mīdeat rōi finis 7 fotalitati illi pñatē
 vī pñatē 7 pñatibīlē 7 pñatē fīne cōplere. f3 bī
 fācē nō pñatē fīne dñatōe pñatē pñatibīlē 7
 pñatē pñatē pñatē te fīpō pñatibīlē. qm̄ de
 a fīpō ip̄s pñatē nō pñatē. cū ita fīc qz rō reqrit p
 fīc iñitū 7 eternū. Et f3 qz illo pñatē dñatō
 7 vī pñatē 7 itelligere fīnt cōfīa: ē mī itelligē
 tē 7 itelligibīlē. 7 ita o3 de necessitate rōe cōfīat
 quā ē o3: vī itelligēs te fīpō dñatōe f3 pñatē
 cōdo itelligibīlē nō mī dñatōe fīpō: f3 qz itel/
 līgēs f3 dñatōe te fīpō f3 pñatē. Et b3 o3
 ita ē qz pñatē fīpō pñatē nō pñat. qm̄ iā pñatē
 ē p fīpō. fīc itelligēs qz ē iā itelligēs p fīpō. f3
 o3 qz te fīpō pñatē pñatibīlē f3 pñatē ip̄s de
 fīpō. Et itelligere 7 pñatē cōfīa f3 gñare
 pñatē cū dñatōe. fīne qz nō reqrit finis ip̄s
 pñatē itelligere. 7 de itelligeret o3 de 7 ē
 vacuitate vñatē: rñis qd ē ip̄s 7 rōes fīnt
 fīpō 7 magnitudis bonitatis eternitatis. Et qz
 itelligit fīpō cū cōfīat itelligētis itelligibīlē
 itelligere. fīne qz cōfīat fīpō nō pñat ē rōe
 ita ab itelligit itelligētis itelligibīlē 7 itelligere.
 fīc p fīpō ab ignorātia cū itelligit itelligibīlē
 itelligere 7 a malitia cū bonitate 7 a pñatē
 cū magnitudine 7 a ip̄s cū eternitate 7 a fīpō
 ne cū dñatē 7 a pñatē cū pñatē. fīc de cete
 rīs. Et qz cōfīat mī itelligētē itelligibīlē 7
 itelligit. qz ē i illis cū dñatōe fīc qz nō pñat ē
 cū ita fīc: qz cōfīat nō pñat ē fīne pluralitate
 pñatē. Et qz cōfīat a dco reqrit fī finis fecūditā
 tē cōfīatē cōfīatē cōfīatē: vī ip̄a fīc et
 o3 b3 mīb3 7 o3 tres fīnt et illa: mīdet dñatōe fō/
 talit rōi cōfīatē fīc rōi fīpō. qz reqrit itelligētē m
 itelligibīlē 7 itelligere. Adarco fīc pñatē de
 nēcessitate cōfīatē 7 itelligere cōfīatē. qz cōfīatē
 fīc gñare. Et pñatē ē rōi: qz acqz fīc fīc
 fīnt: rōi rōi dñatōe fīnt fīc fīc gñare. qd ē
 fīpō: qz ē o3 b3. 7 qz gñare ē et gñare 7
 gñatibīlē. 7 remanet idē nō cū ambob3. qm̄ i.
 nūy nō trāfīt. qz fī trāfīt: a dco ē et gñare
 7 gñatibīlē pñatē. qd ē ip̄s. cū ita fīc: qz opor
 tē pñatē ē fīnt: 7 gñare fīc de fīnt: fīnt ge
 neratē fīnt gñatōe 7 gñatibīlē. Et qz gñatōe
 dñatōe: aqz venit o3 fīpō 7 o3 b3. qz valde
 clare ramū dñatōe: qz ē de o3 b3 pñatē b3
 b3. b3 gñare. qd ē et gñare 7 gñatibīlē. 7 i il
 lo fīnt ambo. 7 p illū vñatē alio. Adarco vñatē
 o3 b3 b3 rñis: qz ip̄s etatē pñatē 7 pñatē etatē

ip̄s. 7 qz ip̄s videt: videt 7 pñatē. 7 qz videt pñatē
 videt ip̄s.

De fīpōe.

Sed etiam de fīpōe: fīc qz fīnt fīnt fīnt
 gñatū fīnt actū amozis. qd ē amare. fīc
 acqz bonitatis: qz reqrit: qz te amote qz pñatē
 fīnt: qz fīnt b3 ad pñatē: qz tale amare: qz
 pñatē et ita pñatē: fīc ē pñatē fīnt: vī fīnt boni
 ficare pñatē ē ē pñatē amare. 7 illi reqrit pñatē
 7 fīnt mīdet cū dñatōe 7 cū cōfīatē. vī bonita
 ti fīnt facere pñatē. cū fīnt facit 7 dñatōe a
 mare fīnt dñatōe illū 7 cū illūmet cōfīatē. 7 fīc ē
 bonificare fīnt fīpōe 7 amare. Adarco bonitas
 i illo amare qz ē etatē pñatē. Et qz dñatōe fīnt boni
 ob3 modis. vñatē dñatōe ip̄s 7 gñatōe. alio qz
 reqrit amozis: qz fīnt b3 ad cū. qm̄ fīnt pñatē
 ligat nō i pñatē ip̄s. f3 qz ip̄s dñatōe
 magna ē et amabilitas. 7 pñatē illi amantia
 ti fīnt: qz dñatōe. qz magna ē et amabilitas. Be
 arco reqrit magnitudōe pñatē 7 fīnt a dñatōe
 titatē vñatē ita magz magnificare: qz fīnt pñatē
 i amare amozis ē nāz pñatē. Adarco pñatē fīnt
 mīdet magnitudōe 7 pñatē dñatōe fīpōe. vñatē
 fīnt pñatē pñatē amare: fīnt qz magnificare i dñatōe
 cōfīatē 7 cōfīatē. Et fīnt pñatē etatē nō pñatē
 qm̄ ip̄s fīnt eternitatis pñatē. 7 qz pñatē pñatē
 gñatē ip̄s dñatōe: qz pñatē ē amabil 7 eternitatis.
 qz amabil i pñatē. 7 qz pñatē ē amabil. nec pñatē
 fīnt eternitatis pñatē. qm̄ iā eternitatis pñatē: pñatē
 fīnt gñatē 7 de fīnt eternitatis. Adarco eternitatis
 reqrit a pñatē cū amozis: qz fīnt amozis pñatē ē ama
 re pñatē. 7 pñatē eternitatis obediēt a amozis. amozis
 fīnt. Et et bis dñatōe amantia b3 etatē vñatē etatē
 nū amare. qd ē fīpōe. qd remanet vñatē amantia
 tas. vī remanet vñatē fīnt etatē pñatē. pñatē vñatē
 fīnt fīnt. qz ē fīnt fīnt fīnt 7 fīnt fīnt fīnt
 nitatē. 7 de eternitatis 7 eternitatis qd ē pñatē ama
 re: qd ē fīnt fīnt. Et fīnt pñatē pñatē nō pñatē
 qm̄ nō ē de nō pñatē nec pñatē pñatē qd
 fīnt qz pñatē pñatē: fīnt pñatē pñatē. 7 qz po
 tētas ē etatē nō pñatē nec cōfīatē fīnt: qz po
 tētas pñatē fīnt pñatē: reqrit a volūtate fīnt: qz
 ip̄s amozis pñatē. vī i illo amare pñatē pñatē pñatē
 fīnt fīnt fīnt: ita fīnt a abundōe: fīc ē
 gñare. Adarco fīnt mīdet pñatē 7 dñatōe pñatē
 cū pñatē amare. Et pñatē reqrit a pñatē: qz amozis
 fīnt cū pñatē amare. 7 amozis fīnt cū pñatē ama
 re. Et ita fīnt iā etatē obediēt amantia etatē
 pñatē i vñatē pñatē amare fīnt 7 pñatē
 fīnt fīnt pñatē pñatē amantia. fīnt qz fīnt ē etatē.

Epiph.

Epiph.

Epiph.

parat: q̄ ē p̄fificare. ¶ **P**̄i filii p̄ducit d̄uo
fū. q̄z ip̄s cū v̄tute p̄ducit ⁊ v̄tute ⁊ p̄ v̄tute ⁊
i v̄tute. Idcirco v̄t̄ p̄ducit a filio: q̄ amet p̄tem
v̄tute cū ita v̄tute amoare: sic ē p̄ducit. s̄z b̄
filij facit nō p̄fificat filio p̄fificat amoare. cū p̄ m̄
det cū m̄fione v̄tute. q̄ nō ē illa q̄ ē ḡnātiō. Et
o3 q̄ illa m̄fio fit ita magna fic illa: quā facit filij
v̄tute. Et ḡ m̄fio: quā p̄ v̄tute facit rōc amoare
p̄fional m̄fionis. Idcirco p̄t cē p̄fional ac p̄ v̄tute
tis i amoare: q̄z h̄t p̄ i filij cū in am̄ie m̄ v̄fific
tōis. rōc c̄ p̄fificat p̄fional p̄fional am̄at ⁊ v̄
tutificat. s̄z q̄ spiratōe actū v̄tute p̄fionis. q̄ ē
alijs actib⁹ p̄fionis cōs spiratōe: q̄ ē fup̄a. v̄t
ita loq̄r. v3 fup̄a ac p̄fionis p̄ n̄as am̄adi ⁊
amoare ⁊ p̄ amoare ⁊ i amoare. ¶ **P**̄i filii p̄o
ducit cū v̄tute. Idcirco p̄ ē v̄tute p̄ducit: v̄tute
us p̄ducit. ⁊ v̄tute p̄ducit nō p̄t. v3 q̄ p̄
fit v̄tute p̄ducit: v̄tute p̄ducit. q̄d si ⁊
ueteret: s̄q̄ret d̄ictio it̄m: q̄ p̄ cēt p̄ ⁊ nō p̄
i filij cēt filij ⁊ nō filij. q̄m q̄s cēt p̄ ⁊ nō p̄
i filij cēt filij. ⁊ q̄z i bac p̄fione v̄tute v̄fificat nō p̄t h̄t: re
q̄rit a filio: q̄ amet p̄t cū ita magno amoare: si
cū ē suū v̄ficare p̄ n̄as ḡnādi. Et b̄ facit v̄tute
v̄tute p̄fificat ita magno amoare: q̄ p̄ actū filij i am̄
do sic p̄ actū p̄t i ḡnādo. Idcirco ḡ filij v̄tute
i am̄at p̄t cū ita magno v̄ficare am̄adi: sic
ē v̄ficare ḡnādi. Idcirco v̄tute regit a p̄t: q̄
m̄deat amoare filij cū ita magno v̄ficare am̄adi
sic ē actū filij. Et q̄ p̄ ē obediēs rōi v̄tute: m̄
det filio p̄ n̄as am̄adi ⁊ v̄fificadi. ⁊ ex ip̄s v̄tute
b̄ m̄fionib⁹ q̄ sibi m̄uē obuiat: ita erit amoare
v̄ficare ⁊ m̄ultomodi: sic erit ignis ex duob⁹
magnis lapidib⁹ q̄ sibi m̄uē i actū obuiat: p̄
machinas p̄ctas. ex q̄z erit i actū tor̄ignis q̄
ē i illis i p̄o. Et i b̄ p̄fificat cognoscat nā ip̄rādi
⁊ mod⁹ q̄ v̄ficare p̄fionis spirare cū alijs ac
i n̄as am̄adi. ¶ **P**̄i b̄t ḡfay i p̄ducitō fī
liū de fua ḡfā. ⁊ i q̄ p̄ducit de fua ḡfā: ē p̄. ⁊ i q̄
ḡfay cū filio p̄ n̄as am̄adi: b̄t p̄ ḡfay i am̄adi
filij. ⁊ filij am̄adi p̄t. q̄m magna ḡfā ē p̄t i
p̄ducitō ita nobilē filij. ⁊ magna ḡfā ē filio in
b̄ndō ita nobilē p̄t. Idcirco ḡfay regit a p̄t
q̄b̄t ita mag⁹ ḡfay i amoare filij sic b̄t i ḡfay
ip̄s: p̄fificat filij magna b̄t ḡfay i amoare p̄t:
sic i amoare ip̄s. Idcirco p̄ m̄det ḡfay i n̄as
am̄adi: sic a m̄det p̄ n̄as ḡnādi: i q̄ ip̄a filij
n̄as ḡnādi. Idcirco sibi obuiat ambe m̄fionē
i ḡfā p̄ n̄as am̄adi. Et ex illa obuiatione ita erit
spirare i ḡfā ⁊ m̄ultomodi: sic erit ex obuiatōe
v̄tute tonitrua i fona ⁊ fulgur i lucē ⁊ motū. Id

circo ē ille: q̄ erit ex obuiatōe ḡfay: p̄fificat. s̄z
q̄ ē ḡfay p̄ n̄as am̄adi. ¶ **P**̄i ḡfay filij: v̄tute
barū est i arborē ap̄icalit. ⁊ cū i bac arborē. ⁊ q̄
ḡfay filij: m̄det actū v̄fificatōis. q̄ ē v̄fificatōe
p̄t filij a se v̄fificatōe ip̄s ḡnādo ita: q̄ p̄t re
manet v̄naḡp̄etas v̄fificatōis: v̄fificatōis p̄t
guib⁹. ⁊ q̄z filij p̄t v̄fificatōis nō p̄t: v̄fificatō
a filio regit v̄fificatōe p̄ n̄as am̄adi. ⁊ p̄t a/
mat cū p̄fional amoare. cū amoare o3: q̄ m̄deat
p̄t p̄ d̄ mo v̄fificatōis v̄fificatōis a ḡfay. q̄d si
nō p̄t nō aliud amoaret nūl ḡfay it̄m: q̄ nō a/
maret ḡfay: nec amoare redderet p̄t am̄at. ⁊
sic v̄fificat m̄fionis v̄fificatōis: ⁊ p̄fional am̄at
filij. q̄d ē i p̄o. Idcirco ḡfay filij cū p̄fional ama
re i v̄fificatōis ⁊ amoare it̄m: q̄ v̄tute p̄fionalita
tes v̄tute v3 q̄ ē filij ⁊ d̄ q̄ ē p̄t: sibi m̄uē obuiat
i v̄fificatōis ⁊ amoare. ⁊ amoare ē sibi: v̄tute v̄tute
v̄fificatōis ⁊ amoare. ita ⁊ m̄fionē: sic erit i amo
re angeli amoare am̄atis ⁊ am̄at. Et ḡfay p̄t
re ex am̄at am̄at am̄at p̄fionalit: p̄fionis: q̄
se v̄tute i v̄naḡp̄etas te spiratōis v̄fificatōis am̄at
⁊ p̄ducitōis. de q̄ erit v̄naḡp̄etas spiratōis ama
bil v̄fificatōis. p̄ducitōis. Idcirco v̄fificatōis b̄t
p̄t v̄fificatōis p̄ actū filij i ita mag⁹ amoare: si
cū b̄t p̄t i actū ḡnādi. ¶ **P**̄i filij ḡfay
te b̄t: p̄fificatōis cū oib⁹ v̄tute: q̄ ab eo fuos ac
regit i m̄fionis: sic bonitas: q̄ ab eo regit bo
nificatōis: p̄fificatōis ē bon⁹ ⁊ magnitudo magni
ficatōis: p̄fificatōis ē magn⁹. ⁊ sic ex ceteris. Idcirco ḡfay
p̄t oib⁹ ⁊ i n̄as m̄det p̄fificatōis. q̄ regit cō/
cordare ⁊ ḡfay. q̄ si q̄dē p̄fificatōis regit a filij
p̄fificatōis amoare. v̄tute: q̄ p̄fificatōis fit ita ma
gnū i suo amoare sic i ḡfay. it̄m ita mag⁹ p̄
cordare filij b̄t nō p̄t sine p̄fional amoare con
cordatōis p̄ducitōis am̄atōis. Idcirco p̄t amat
cū tota am̄atōis fua. p̄t m̄det filio cū ita ma
gna am̄atōis i p̄fificatōis p̄ n̄as am̄adi. v̄tute
tātū p̄fificatōis obediēs sic filij. ⁊ ex illo p̄fificatōis
re erit spirare p̄ n̄as am̄adi. ⁊ sic p̄fificatōis fua
b̄t p̄fificatōis duob⁹ modis cūlib⁹. v̄tute ē p̄ ge/
nerare. alio p̄ spirare. s̄z q̄ q̄dē spirare cū ita co/
cordare p̄ amoare: sic ē s̄z ḡfay p̄telligit. Cū
v̄tute ē p̄fificatōis p̄t. ⁊ p̄fificatōis p̄t nō p̄t sine illa
m̄fionis. v3 q̄ fit p̄t p̄fificatōis nō p̄fificatōis
tū. q̄d p̄fificatōis de seipo p̄fificatōis p̄fificatōis
q̄dē p̄fificatōis p̄fificatōis p̄fificatōis alij p̄fificatōis
cipiat. i q̄ p̄fificatōis fit tem̄atōis. ita v3: q̄ v̄tute
illud nō fit p̄fificatōis p̄fificatōis. q̄re p̄t cōe tem̄a
net i nūo tem̄atōis q̄ i. s̄z b̄t b̄t p̄fificatōis ē
q̄ p̄t filij p̄fificatōis ⁊ filij p̄t p̄fificatōis. ⁊ p̄t

v̄tute p̄fificatōis
re p̄fificatōis
p̄t

clpiu a filio reqrit pncipiat: fili' m det rōi pñ' a
pncipiat psonale amare de necessitate. qz pñ' a
filio reqrit ita mag' pncipiat i amado sic a pa
tre i itelligit. Amas g' nō pñem cū psonali a/
mare i pncipiādo pncipiabilē. a pñ' ita mag'
pncipiat reqrit a pñe p nās amādi sic p nās in
telligit. Obuiat g' sibi iucē pñ' a filii vno p/
sonali amare ita i malomel' sic duo bōies bo
ni: q' se iucē diligūt: sibi obuiāt i vno gñe amā
di a i vna natura amozis. Inuenit g' pñ filii i
vna natura amaria spirātia a pncipiatia pñ' cōi
mōdo. a filii iucit pñz filii i tñz: q' et ambob'
modis ē vna natura pncipiādi. vt obuiato sit
magna i pncipiādo amare: qd spirādo produ
cit. Et i b' passu cognoscat magna natura: quā
pñ a filii pñi i amādo a i pncipiādo spz rēz. a ip
sū ita fontē de pncipiabilitate a amabilitate p/
ficiēdo: q' ipe nō reqrit naturā bñe aliquā pso
nā produciēdi. quā si suffic: q' sit product' post/
pñ b' filii produci. Et idē ē de mē magnitudi
qd ē i gñando: i q' pñ mag' filii produci. a sic
de alijs: q' sit i finitū i finitū a act' rōnū: q' attm/
gñū sōs act' gñando siue i gñare: i q' qesūt.
quā qetē a filio reqrit. Et q' filii gñare nō pōt
pñz m det rōi b' p naturā amādi siue amaf. qd
ē act' amozis: cū q' pñz amat a i q' bonitas bñ
bonificare: si filii bonificati produci. a sic de ali
is medijs. Qz g' q' filii de necessitate ternā pso
nā producat. vt miderē possit i bonitate bonifi
cātū: a i magnitudie magnificātū. Ipse nāqz pa
trē bonificare nō pōt: nec magnificare i produ
cēdo. sic et pōt i producēdo scāps bonificare sic
magnificare. qm ita produci p pñz. Id ē se g'
ad spz scāps p naturā amādi. vt miderē possit i
amando pñz medijs i finitū i producēdo. cū
rōnioni o3: q' pñ miderē ita fontē filii. Idcirco
pñ a filii iucē obuiāt i vno amare. qd est
mē amozis. de q' cū spirare ita a multom dñi
cū aq' de fote a clarū de clis a calor de ig' a spē
dor a sole a dulcedo a melle. Et si q' est pñle
mētū: a pñe reqrit pñle a finitū. a pñ miderē i ge
nerādo filii i finitū a pñleū. i q' gñare suoz ac
t' qd ē i finitū a pñleū: bñt finitū. a sic finis bñt i
gñare qetē: qd reqrit a filio. a filii spirādo nō
det p naturā amādi i amādo pñz. qz sūti ama
re o3: q' miderē possit i finitū a pñleū. qd miderē
nō possit sine produciēdo i finitū a pñleū. Ob

dit g' filii i produciēdo scāps spz. qz cūte filii
p vi amozis. cū q' amat pñz. a sic finis qetem
bñt i amare filii p i finitū a pñleū. Idcirco si qd
qetē reqrit a pñe fontē amādo filii: sic gñando
ipz. Idcirco spirare pñleū ē et reqritōe a mē
sione. de qd o3 ē p naturā amādi. Et in gñat
eqñificat bonificare magnificare eternificare a
eterni act' dignitates: qd sit pñz a filii i gñare
Idcirco si qd act' dignitates reqrit a filio p mē
mare i eqñificare. qm sic bñt eqñitate p viā illi
gēdi cūte illo eqñificare: vt ita loqñt pñe ad fi
liū: reqñit a filio: q' eqñificare vadat p viā amā
di de ipo ad pñz. Et q' filii pñleū ē rōi eqñi
tatis. o3 q' bñt se ad pñem i produciēdo spirā
bile p naturā amādi. Et vt pñ a filio se possit
eqñificare i amādo: vadat p illā vā ad filii pñz
sūti vñt ad illū. a ambo sibi iucē obuiāt i spi
rare a amare a eqñificare de bonificare magnifi
care. a sic de alijs aqñb'. i q' obuiatōe bñt qetē
sibi spirare. Idcirco de. a amo a mō onidm' i
p q' cognitiō bñt possit de nō i d spz. quā pñz
filii bñt i spirādo. Sub q' amo placeat pñ a fi
lio: q' plures ē vāleam' obuiatōe amādo cog
noscēdo bonitādo a landādo ipos a ei fuen
do. Idcirco mag' mirabile ē q' ipe sit ita magni
tudo a vmbra sit ita magna. bōies vñt qd
sūt i illa vmbra ē pñleū bōies: q' sūt i vñ
bra spz maligni. de vmbra de vñs fuit o3
defectū. a i bñt vñ pñes bonos pastores: q
bonomes ab illa vmbra rēpant.

q' i deo nō sūt acntia.

In solijs arboris apical' probatū ē: q' i
sūma trinitate nō sūt acntia. nō pñare vo
lum'. q' i ē de nō ē acntia. Et pñ de quāte
Essentia dei i finitū ē p magnitudinē: a eter
na p eternitatē. a cū istis duob' pñatib' vñ
idē nūo. Et sic de bonitate magnitudinē pñare
sapiā a volūtate a eternis. q' i pñ de ē quā
tas nō ē pōt. qm quātas ē cū i finitū. a nō
pōt pñleū ē cū cū i finitū p scāps. qm vo
lūtas ē vñt: q' i finitū sit cū i finitū. vt ita loqñt.
a pñs b' pōt. post q' i finitū ē. a magnitudo b' p
plet. a cū sapiā b' lat. qm si sapiā b' nēcitatē: p
bonitatē mala ē. a sic de eternitatē: i q' pñ
piare nō pōt aliquā nouitatē: q' sit de sua ē. q'
si facit de nō ē. a iā pñatū ē i arbore apicalē
dñi ē. a vñt dñi a nō pñes. nō pōt g' ē quā
tas i deo: nec i illo aliquā bñz dñi: nec nāz

q' i deo nō sūt qñtas acntia.

Bonitas dei magnitudo eternitas pñes

pi'tia volūtas et. sūt vñū idē nūo. Idcirco non pōt ēē q̄uitas acētāl. cū ita sit: q̄ acētō et mīoritas bānt p̄cordānā et pūtas et mīoritas et magnitudo et pūtas sūt vñā. q̄ si q̄dē mag- nitudo ē q̄uitas s̄bal p̄pā et nō app̄ata. qm̄ si cēt app̄ata: p̄cordānā b̄iet cū pūtatē et cō amabili- tas nō ēēt magna nec intelligibilitas et possibili- tas et cēt pūa. vñ sc̄q̄et malū et bonitatē et se ip̄as et alia s̄. Et si ḡ magnitudo p̄pā q̄uitas s̄bal Idcirco p̄pā ē deo sc̄p̄s intelligere et nō vñiuer- sū creatū et cōtēnitatē: q̄ b̄et intelligit. Idcir- co ita ē ip̄o: q̄ i suo intelligere nec p̄ suū intelli- ger cadat et cōtēnitatē aliq̄ nō q̄uitas i sua ēē: sic ip̄o ē q̄ sua līmitas cōtēnitatē i quātitatē.

q̄ i deo nō sit relatio acētāl.

Secūdu q̄ p̄bānt ē i namis: bonitas a bono requir bonificacōe bonificacōe et boni- ficabile et requir dōs sūc cū magnitudine: quā i- telligunt ēē i hūmā. Et idē fac cōtēnitatē p̄fate sapia et volūtatē cū q̄b̄ ē idē nūo. Idcirco de- q̄ ē boni et dōs nō bonitatis et rōnis cū rīfīdō s̄bal v̄p̄e filii p̄ductōe et p̄e et filio sp̄uūb̄ sp̄s sc̄s. vñ dōs ē. Que si q̄dē p̄ductio est rō bonificacōe bonificabil et bonificare s̄bal. qm̄ vo- lūtas nō vult: q̄ sit acētāl. vñ ei amor sit i ma- gnitudinē bonitatē. et p̄as p̄let volūtatē mag- nitudinē amatiōis et rō magnitudinē amabi- litatis. Et idē fac cōtēnitatē i magnitudinē sc̄abili- tatis. et ē q̄ p̄as ē fōtal et abūdosā cōtēnitatē et a- mabilitatē magnē rōnis: ē cōtēnitatē fōtal et ab- undosā magnitudinē et magnitudinē cōtēnitatis Idcirco rō ēē nō pōt ēē bonitate acētāl. Imo oēs ēē de necessitate s̄bal. Et si filii intelligit sc̄p̄ sū et intelligit p̄es et intelligit ip̄s sc̄s. et i q̄ ē nō et se intelligit ēē filii sua cōtēnitatē et agētia sūe adē ēē. Et si filii sc̄p̄s p̄ intelligere nō p̄duc. qm̄ iā p̄ in- telligere p̄as p̄ductōe. Qui si q̄dē p̄i q̄ se p̄es intelligit sc̄p̄s nō p̄ducit idcirco intelligere et cō- titia sue p̄nitatis sūt idē nūo. Idē ē de sp̄uūb̄: q̄ sc̄p̄s intelligit. et q̄ sc̄p̄s nō p̄ducit. et intelligere et cōtēnitatē que est sp̄uūb̄: sunt idē nūo. et sic tēdunt et rōne p̄intelligere p̄onale: ita vñ q̄ cōtēnitatē acētō nō seq̄ intelligi pōt ēē bonificacōe magnificacōe cōtēnitatē p̄intelligere amare et. ita q̄ i rōne nullā acētō cadere pōt. qm̄ si b̄ō q̄ i cōtēnitatē q̄m̄ nō pōt ita rō vñ nō pōt ēē a liq̄ acētōe. Et si filii intelligit p̄es et intelligit sc̄p̄s: cū intelligere nō ē ēs q̄d sit i me filii et p̄as. qm̄ aliud nō ē nūi filii: q̄ ē suū intelligere. sic martin⁹ q̄ ē sua b̄ūnitas. vñ nūi martin⁹ nō ē suū intelli-

gere. Et i b̄o passu cognoscit: q̄ intelligere filii dei p̄rogatias b̄et supra intelligit martin⁹ i b̄o: q̄ i- telligere filii dei ē intelligere s̄bal. et idē ē intelligere p̄as et ip̄s sc̄s. Et sic pal et filii et ip̄s sc̄s rema- nē vñā ēē vñā nā vñā s̄ba vñā bōitas vñā: a- gnitudo et ita intelligere p̄as et filii et sp̄uūb̄ i vñō cōi intelligere remanēt. q̄d ē vñā vñā ēē vñā s̄ba vñā bōitas vñā nā vñā bōitas vñā ma- gnitudo et. Idcirco de q̄ intelligit sc̄p̄s nō p̄ducit sc̄p̄s nec a. Et si q̄ rōnes ab ip̄o requir relati- ue (vñ p̄bānt ē) reales rōnes s̄bales sic bōitas q̄ ab eo requir bonificacōe bonificacōe et bōi- ficare: b̄et se de rō rōnes rōnes ab eo p̄ductōe i q̄ p̄i et q̄ sc̄p̄ filii et sp̄uūb̄: vñ dōs ē. Et i b̄o passu cognoscit: mod⁹: s̄z q̄ i deo ē rō p̄p̄e q̄ p̄ductio p̄onaz q̄ sit rō dignitatē q̄ cōtēnitatē re- quir cū cōp̄ p̄is rōnis sic dō: q̄ sc̄p̄s intelligit ēē dei. et ip̄met ē intelligit intelligibil et intelligere h̄ sc̄p̄s nō p̄ducit. Et i q̄ intelligit ab eo requir i- telligacōe intelligibil et intelligere cū bonitate q̄ ab eo requir bonificacōe bonificacōe et boni- ficare: et sic de cōtēnitatē oēs de necessitate ēē p̄ducti- onē vñaz p̄onaz. vñ fiat rōne realis et rōne vñā dignitatē. Et ille passus ē valde placēs ad i- dē ligedū. et p̄ ip̄s cognoscit: mod⁹: s̄z q̄ saraceni ne- gat sūmā mīritatē: i q̄ s̄bat ad cōp̄ rōne dei. sic te- nes q̄ intelligit sc̄p̄s et ip̄met ē intelligit intelligibil et intelligere sine p̄ductōe. Et i b̄o vñā vñā m̄ḡ cōtēnitatē. s̄z male vñā m̄ḡ negat reales et p̄as rōnes dignitatē. vñ dōs ē. rōne q̄ oēs de necessi- tate: q̄ sc̄p̄s tritas p̄onaz: quā p̄bānt.

q̄ i deo nō sit actō nūq̄ p̄ acētāl.

De forma s̄bal q̄ nō pōt ēē passiva s̄ba lia forma. cū ita sit: q̄ ip̄a sit cōtēnitatē et i- nita et nō b̄at aliq̄ nāz mē. q̄ si b̄et nō ēē pura forma. Et q̄ ip̄a sit pura forma sine aliq̄ m̄a: ad b̄o cōtēnitatē et iuāt oēs rōnes reales. vñ bōitas magnitudo et. q̄re m̄a i ip̄o nō pōt ēē sic aliq̄ suaz p̄dionis. Et i q̄ vñā m̄ḡ: q̄ filii q̄m̄a bil et sp̄uūb̄ sp̄uūb̄: nō seq̄ p̄p̄e b̄o: q̄ i ēē dei sit m̄b̄al. qm̄ filii et sp̄uūb̄ p̄ducti sūt de pura forma p̄as. et sp̄uūb̄ de pura forma p̄as et si ēē de b̄o ēē i solis arboris ap̄ical. vñ q̄ i deo nō ē actio neq̄ p̄ acētāl neq̄ materia.

q̄ i deo nō sit b̄o.

In deo ē mēnō intelligit et volūtas. et vñā m̄ḡ ip̄e b̄et mēnō nāz: i q̄ suo intellectu representat: q̄ ip̄e pōt ita de bonitate magnitudi- et cōtēnitatē: sic vult sua volūtas et suū intellectu intelligit. Idcirco illa representatōe que sit in

Longe hinc per die
 et nuncius meo
 Remane!

Ita et malomedi sic ē ipō: q̄ frigiditas
sit de nā caloris et q̄ tenebre sint de nā lū
et q̄ vicia sint de nā virtutē impossibilē q̄ fr̄ sit
de eternitate. cū ita sit q̄ de sit eternitas et liba i
finita et imobili. qm̄ nulla infinitū moueri pot̄ sic
et fac nē mobiles neq̄ morte et possint. cū sint
ita magnē sic liba. Et nā op̄ dcllam̄ additōnes
liba et suas rōnes reales et act̄ cap̄. Itō pot̄ gl̄
p̄tē i. do. 3. q̄ de vni nō pot̄ creatus mobili
b̄ simi ē: et agit de ipis cū ip̄e sic faber et agit de
ferro cū calore ignis et cū fōtice et cū martello.
et sic faber et agit extra mater suas clauit̄ ita et
extra sua eternitatē p̄ncipaliū mūdū i. ip̄e et

gr̃i x̃o nō s̃it loc̃us.

De florib⁹. f. pducōib⁹ ois.

De bonitate magnitudine et ceteris

[illegible]

te eternorū pōtūatē magnitudines et eternitatē
et cū bōnatē magnitudinis et eternitatē. Et si in
bil pducūsupō nō miderōit bī ppositōibz
sua remanēt ocofō. qd siquidē ocofōitas ē mala et
parua et bōnatē magnitudinē et eternitatē
sed hoc tēo est impossibile. est g' i pō
ductio bona magna eterna et infinita in bōnatē
et nō i malicia i magnitudinē et nō i paruitatē i
eternitatē et nō i spē. Et est de bono i bono et
de magno i magno et de eterno i eterno et de bo
no vt pducēs bonū sit i productioē et pducē sit
bonū. Et productō ē de magno vt i magnitudinē
sit infinita. et ē de eternitatē vt i eternitatē pdu
cere sit durabil. qd siquidē pducē ē cū rōe bonita
tis i magnitudinis et i rēpōsionē quā supō
sit facit rāonibz i productioē productum.

De bonitate magnitudinis
eternitatis et potestate.

Ut bonitas magnitudo et ceteritas odo
sitate non o bēant potestate oia possi
re requirunt. qd sit in bonificare magnificare et
ceterificare. et q potestas per bōitates bona ē
et p magnitudinem magna et per ceteritates eter
na et bōitatis rationes sūt reales et qlibet sit
alia. qm si reales nō cēt. nō possent et ratios
respondeat phas secundū nāz naturā rationū
et iusticia qd hoc requir. et q communicat i possibi
litate qd ē te possificate i possifica bili et te i dū
ciet i dūficacili te magnificat i magnificabili
et ceterificat i ceterificabili. Et sic sequitur
productio (vitalis loquar) quoniam te summa
productione i bac vitalis loqui non potest sine i
propia locutione.

De bonitate magnitudine.
ceteritate et sapientia.

Sapientia dicitur q[uod] bonitas n[on] potest e[ss]e magna sine bonitate bonificabili r[ati]o[n]i significare que sunt de sua eff[ic]acia. Et idcirco q[uod] eternitas magna eff[ic]e n[on] potest sine eternifica[t]ione et eternificabili et eternificare q[uod] sunt de sua eff[ic]acia. Et quia o[mn]is de necessitate q[uod] sapientia faciat bonitatem magnam et eternitatem magnam: o[mn]is de necessitate i[n] bonitate et eternitate eff[ic]e illa obiecta: p[er] q[uod] ipsa magna facere possit. Quia g[en]erale bonitate bonificans bonificabilis et bonificare et i[n] eternitate et eternificans eternificabilis et eternificare et p[er] se quies productio. s[ed] quia sapientia obiectat n[on] possit magnitudinem bonitatis nec eternitatis i[n] summatore.

De bonitate magnitudinis eterni et voluntatis.

Quina volūtas diligit magnitudinem
bonitatis et eternitatis magnitudinem bo
nitatis diligeret non posset: si i bonitate non
amaret bonitatem bonificabilem et bonificari. q
sunt de sua esse. nec magnitudinem eternitatis pos
set amare: si non amaret et eternitatem eternificatē
eternificabilem et eternificare. q sunt de sua esse. enā
nō diligeret magnitudinem eternitatis: si nō ania
ret bonitatem inter bonitatem bonificabilem et bo
nificari p naturā intelligēti et amādi. ut eterni
tas facere possit vni esse bonificatū. aliū bonifi
cabile et aliū bonificare. Et q̄ia cat cōs tres cō
tinent vna cō bonitatis. vna nā cōtinet. et v
na sba cōs. q sit bonitas magnitudo et eterni
tas. Probauim⁹ q̄ pducioēs ēē de necessitate
de bonitate magnitudine
et eternitate virtute.

Occiositas boni est vicium ⁊ magnus vi-
tius. Et q̄ occiositas est magna. Et q̄ occi-
ositas dicitur est vicium magnū. Vnde cum virtus
et vicium sint tria. ⁊ ideo nō fit vicium ⁊ sit sic b̄
q̄ ositas necessitate. q̄ bonitate nō sit occiositas. Et
ip̄a efficit sine bonitate. cum bonificabili ⁊ boni-
ficari. I quibus magnitudo ⁊ eternitas non ha-
beant occiositatem. Ita videt q̄ magnitudo
faciat bonificatem esse magnum ⁊ bonifica-
tionem magnum ⁊ bonificare magnus. Sed hoc
magnitudo facere non possit sine productione
que sit de essentia bonitatis. ⁊ que sit infinita
eternitate ⁊ q̄ eternitas vni faciat esse boni-
ficatem ⁊ alii bonificabilem ⁊ alii bonificare.

De bonitate magnitudinis eternae et veritate.

Secundū naturam bonitatis ⁊ eternitatis maior est veritas in existendo ⁊ agendo ⁊ existendo aut agendo minus. Videtur igitur quod bonitas ⁊ eternitas se hñt ad veritatem cū magnitudine nec se hñt ad magnitudinem ad bonitatem ⁊ eternitatem bonitate cū maiori veritate: si bñt se hñt bonificari bñt bonificabile: q̄ si bñt bonificabile: q̄ pducit bonificabile ⁊ bñt bonificabile. Quid igitur bonitate sit pductio. ut veritas se hñt possit cū ita magna magnitudine ad bonitatem ⁊ eternitatem sic bonitas ⁊ eternitas se hñt ad ipsam veritatem.

De bonitate magnificentiæ gl'a.

In deo bonitas et eternitas et gloria sunt
Idē nō. v. t. gl'ia sit magna: os q' ait i bo-
no et eterno gl'ofo. q' de sua boni de sua eterni p-
ducatur bo' gl'ati gl'abilē. qm magna gl'ia ē glori-
gl'an cū ali' gl'abilē q' sit bō' et iustit'.

magna gloria esse non posset sine productione quam oportet esse: vt gl'ia sit magna: & q' i sua magnitudine eternitas & b'ntas q'et b'nt poss'nt.

De bonitate magnitudinis eternitatis & b'ntas.

Sine difficultate bonificabilis bonificabilis & b'ntas eternitas non possit esse magna i b'ntate. q'm sine difficultate est i ip'a odiosa. & sic est p'ua & t'et p'uitas bonitatis. cu' ita sit: q' si difficultate aliq' op'ano e'e no' possit. Est g' i bonitate difficultas. v'z inter bonitatem bonificabilem & bonificat' vt eternitas i ip'is e'e possit. q'm magna magnitudo eternitatis e'e q' faciat e'e i bonitate eternitatis cu' vnu' bonificat' d' bonificabile bonificat' & q' bonificat' & bonificabil' remaneat eternal' vnu' p'duct' & p'ductibil' eternal' & eternabil'.

De bonitate magnitudinis eternitatis & p'cor'.

In bonitate eternitas non pot' esse magna sine p'cordantia. cu' ita sit: q' magnitudo eternitatis sit i bonitate p'cordat' eternal' bonificabilis & bonificabilis i bonificare & p'duct'. q'd si q'd p'duct' e'e no' possit sine p'cor'. nec pot' e'e i p'ua t'et: p'cor' eternitas magna e' b'ntate. i q' magna e'e no' possit sine p'cordantia.

De bonit' magnitudinis eternitatis & p'ietate.

Bonitas eternitas loq'etur i p'ietate cu' p'cordantia. vt loq'etur i p'ietate cu' magna. q' p'cordantia & p'ietas p'uant. & q' bonitas magnitudo & eternitas sup' p'cordantia i deo sup' bonitas & eternitas loq'etur i p'ietate cu' p'cordantia p'cordans p'cordabilis & p'cordare. q'm si i illis trib' no' possent e'e a p'ietate remote cu' co'cordantia. q'm sine ip'is p'cordantib' no' b'nt i q' e'e iusticia. S'nt g' bonitas & eternitas remote a p'ietate cu' p'cordat' p'cordabilis & p'cordare. q' sunt e'e bonitatis & eternitatis. vt rem onoi' sint a p'ietate. v'z bonitas a malicia & eternitas a ip're & magnitudo a p'uitate. Est g' i deo p'ductio. cu' ita sit: q' i p'cordat' p'cordabilis & co'cordare no' possit e'e p'uitatio productionis iusticia cu' illa productione i eternitate.

De bonitate magnitudinis eternitatis & p'nt'.

Si p'ncipat' no' p'ncipiat' de eternitate & i eternitate p'ncipiat' b'ntabilis: no' possit esse magn' i bonitate. & vt possit e'e magn' i bonitate: p'ncipiat' p'ncipiat' de eternitate & i eternitate. Et id e' q'et si no' p'ncipiat' p'ncipiat' de bonitate. sine q' no' possit e'e magn' i eternitate. p'ncipiat' g' p'ncipiat' p'ncipiat' no' p'ncipiat' de sua eternitate & p'p'a bonitate p'ncipiat' p'ncipiat'. Et p'ncipiat' ip'm de p'nt' no' p'ncipiat'.

vt eternal' p'ncipiat' sit & p'ncipiat'. Et sic e' de magnitudine p'ncipiat' i eternitate & bonitate & i p'nt'. & hec p'nt' no' possit e'e sine p'ductioe. qu' os esse de necessitate. vt p'ncipium possit esse i magnitudine bonitatis sup' p'nt' eternitatis.

De bonitate magnitudinis eternitatis & me'.

Si b'ntate no' e'e bonificare: nec i eternitate eternare: no' possit e'e magnitudo i b'ntate sic i eternitate. q'm no' b'nt i q' possit e'e b'ntas g' b'nt i se p'a bonificare & eternitas eternare: vt magnitudo i ip'is possit e'e & q' b'ntas & eternitas possint e'e remote a p'uitate cu' magnitudine. Est g' p'ductio i b'ntate: magnitudo p' bonificare & eternare. q' sine p'ductione e'e no' possent.

De b'nt' magnitudinis eternitatis & fine.

Magnitudo finis no' pot' e'e i bonitate: si bonificans de bonitate & i b'ntate & p' bonitate & i bonitate & i eternitate no' se bet ad bonificand' bonificabile bonificat'. Et id e' de fine eternitatis. q' magn' e'e no' pot' si eternitas si se bat ad eternand' i eternitate & de eternitate & p' eternitate & i eternitate & i bonitate. Et q' os q' finis bonitatis & eternitatis sit magn' se q'et de necessitate p'ductio. quaz de necessitate e'e os: post q' bonitas e' r'o ad bonificand' cu' mag' & eternitas sit ad eternand'. q'm si no' req'et p'ductio no' e'e magnitudo i fine bonitatis nec eternitatis. qu' i ip'o sine e'e os. & sine q' e'nt i p'uitate finis bonitatis & finis eternitatis.

De bonitate magnitudinis eternitatis & maiori'.

Si deo sit p'ductio p'sonaz p' magnitudinem bonitatis & eternitatis & de bonitate magnitudine & eternitate & i bonitate magnitudine & eternitate: no' p'nt e'e i deo bonitas magnitudo & eternitas i maiori maiortate q' i illa: i qua sunt. et si p'ductio qu' dicitur: non sit i deo: possunt esse i maiori maiortate: q' non sunt. Et ita sunt in maiori maiortate actu. & maiori maiortate e' i potentia. quod est impossibile. per quam impossibilitatem os esse productionem in deo de necessitate.

De bonitate magnitudine

eternitatis et equalitatis.

Bonitas magna non pot' esse sine equalitate bonificantis bonificabilis et bonificare. nec eternitas pot' esse magna sine equalitate eternificantis eternificabilis & eternificare. q'm si non equalitate magnitudo no' possit se co'care t'ontati: si boni & eterni sit p'uitas

ēd ēipo. Est g' equitas i bonitate magnitudi
ne i eternitate. i p'ns pductio.

De bonitate magnitudinis i mior.

Mior mioritas est i oia bonitate i eterni
tate: si nō cēt magnitudo. i q' sūt p mō' p
ductiois. Idcirco dicit q'da inēor: q' ēz q' bō
nobil ē i scilicet ad maiestatem. maior ē et
defectus q' aliter bōis. q' nō sit ita nobil. Effet g'
bonitas est i mag' defectu i maiori minoritate
magnitudinis q' aliq' a bonitas: si cēt odiosa rō
bonificā bonificabilis i bonificare eternali i i
finite. i g' i bonitate oia pduc' de bonificāte
bonificabilis i bonificare eternali i infinite. sine
q' cēt i maiori minoritate magnitudinis q' aliqua
alta bonitas.

De p'ate sapia i voluntate.

Sapia scit p'atē i voluntatē. idcirco sūt sc
biles p'as voluntas. Amar voluntas po
tēatē i sapiaz. idcirco p'as i sapi a sūt amabi
les. Et q' i duo p'as ita ēscādose i ita fōtalit
sic sapia i voluntas sūt sapia i voluntas possibi
les p' p'atē. sic p'as scibil' ē p' sapiaz i amabilis
p' voluntatē. Sūt g' sapia i voluntas possibiles
i nō sūt possibiles ita q' p'ductus de pōi actū.
qm' etne sūt. i sūt possibiles: i q' et ipse po
tēas pducit pōi possibiles amati i intellectū. q'
o3 q' possit pducē. i q' pducit: ut nō sit odiosa
i illis nec te illis. Est g' pductio i ois.

De p'ate sapia voluntate i vitute.

Per p'atē pōt sapia scire vitutē. i p' p'atē
voluntas ipaz amare pōt: i p'as vitutē p
ducit nō pōt. qm' nā ē eterna. i b' p' p'atē pōt ē
i pōt q' p' p'atē pōt ē: o3 q' p'as possit tēdu
te vituōi pducē. ut ita possit i vitute i de vitu
te p agere sic p existere. i q' agere qd bēt te vi
tute i pducēdo possit equificare suū possiccare
i vitute cū intelligere sapie i cū amare voluntas
q' illa vitutē obiectat p' p'atē. ut dictū ē. quā eq
litate p'as bē nō possit: si nō pducit de vitute
vituosum.

De p'ate sapia voluntate i vitute.

Quia sapia scire possit vitutē p' p'atē i vo
luntas p' p'atē ipaz amare possit: o3 q' po
tēas p' sapiaz vitutē possit possiccare. i q' b'
qd te vitute pōt sit scibile p' sapiaz i amabile p
voluntatē. i q' p'as te vitute pducit b' i
cabile vituosum. ut vituas ita sit obiectabil' i age
re p' p'atē sic p' sapiaz i voluntatē. sine q' pduc'
nō cēt. qm' vituas cēt p' sapiaz scibil' i p' volūta
tē amabil' i sine pductioe p'as i vitute nullā bē

ret actōes p' scipaz. i sapia ipaz scire possit p' ip
sā i voluntas p' ipaz illa amare possit. Est g' p
ductio: ut possiccare scire i amare i veritate se
possit equalicare.

De p'ate sapia voluntate i g'ia.

Sapia actionē bē i g'ia cū intelligere. i volū
tas actōes bē i g'ia cū amare. o3 q' p'as
actōes bē i g'ia cū possiccare. Actōes i g'ia bē
nō pōt sine pducēte g'ia glosus: i q' v3 pducē
bēt possiccare. i possiccare ē agēs actū pduc
tū g'ia nō ē g'ia glosus. i p'as ē possibil' agibil'
i g'ia bē i q' glosus ē pductibil' agibil' de g'ia
amabil' i scibil'.

De p'ate sapia voluntate i possiccare

Per p'atē pōt ē i sūt i sapia intellectū i
ligibil' i intelligere. i p' sapiaz scilicet. i i vo
luntate p' p'atē pōt ē i sūt amas amabil' i ama
re. i p' voluntatē scilicet. Est si sapia nō sit diffictio
m' intellectū i intelligibil' i intelligere. idē ē suo
m' voluntatē nō pōt p'as de sapia. cū ita sit:
nullū eis sine diffictioe agere possit. i nō ē g'
p'as libera sine diffictioe i sapia. i q' o3 q' sit il
bera i nō coacta i sapia: o3 possit de sapia i q'
i de q' cū diffictioe pōt pducēdo sapientē de sapia
v3 intelligibil' pductū i pductibil' p possiccare
te diffictioe g'ia nō ē i intellectū g'ia nō.

De p'ate sapia voluntate i p'cor.

Sine pductioe p'as p'cordare nō possit
i sapiaz neq' voluntatē neq' p'cordatē neq'
p'cordabilē nec intellectū nec intelligibilē nec a
māre nec amabilē nec possiccare nec possica
bilē. i nō possit g' p'as sine pductioe aliqd de
p'cordāna nec i p'cor: q' nō cēt sine pductioe. cū
ita sit: q' illa nō possit ē sine p'antib' rebas di
ffictis. i q' g' q' sit pductio i ois. ut p'as pos
sit i p'cor i de p'cor i scipa i i voluntate i sapia.
i c' v' i p'cor p'cordare possit p'cordatē i p'cor
dabilem.

De p'ate sapia voluntate i p'cor.

In duo p'as sapia i voluntas sūt p'cordā
na. idcirco p'as i duo cēt nō pōt. cū ita
sit: q' p'cordā p'as sūt i ne. i p'cor p'as
de sapia i voluntate i de scipa. i p'cor i sapia sc
ibil' i scire i voluntate amabil' i amare. i de se
ipā possiccabili i possiccare. Et ad b' p'as
p'cor nō pōt. qm' si p'cor possit: cēt i duo sūt
tata i de nō cēt p'cor simplr. i nō ē g' i p'cor p'cor
tas: q' p'cor pductū. sine q' pductioe p'as sūt
gātā tenet p'atē i p'cor p'cordānam intellectū
i intelligibilis i intelligere. amati i amabilior

angere possit etiam possibilib' et possidere.

Sapientia p[ro]pter sapientiam volūtatē et p[er] se.
Et p[ro]pter quā sup[er] agere intelligim[us].
Sapientia p[ro]pter p[ri]ncipatū sibi ē et volūtatē
et inabile et et sapia possibit. p[er] huius p[ri]ncipatū
p[ro]pter tē remotior ab ignorantia odibilis et ipos-
sibiliter. Et q[uod] o[mn]es b[e]n[e]d[i]c[t]i q[uod] sit remotior o[mn]es q[uod]
sit p[ri]ncipatū i[n] p[re]cedo de p[ri]ncipatū et p[ri]ncipatū
odibilis.

De plăte la pia volutate 7 me.

In sapia pot et intelligere i me i intellectu
i intelligibil. et volutate pot et amare i
me amabili. **Q**uod q i plate possit ad se
possit car i me possit car i possit car. qd si n
pfas se p bte possit ad a p a q p seps. v3 q
se possit bte ad me i sapia i volutate. **Q**uod i
gere i amare p plates pnt ee i i sapia pates
ad me v3 ad possit care se bte no possit. qd ei m
do possit car i se possit car. et qz i po q po
actas possit et fecidior i maginali a q i
i pte. v3 q i sepa bat possit car simplr i pte. qd
bte no possit fine pducioe pducunt pducibil
possit car i possit car.

De plăte sapia volutate 7 fine.

Sed finis sapie et intellectus et intelligere et finis voluntatis amari et amare: quod quod finis prout sit possit amari et possit amare. quod si non prout finis ut agere possit et / et non se ipso suum finem amare / et per intelligere et intellectum et sapientiam et per amare et amari voluntatem. Item intellectum per prout hunc potest intelligere et intellectum et amari et amare et amari et prout in se habet: potest et in se non habet potest et possit et in se habet et per se simpliciter. ut in se suum finem hunc possit et quod est ipso. Item ergo possit et possit amare et per prout prout. quod est et per necessitatem et in se habet et possit amare et possit.

De piate sapia volutate 2 mano'.

In la pias q̄ pōt te sapia ⁊ te voluntate ē maior q̄ pias q̄ te sapia nō pōt neq̄ te voluntate. oꝝ q̄ si pducio i ois. vi dia pias bāt cū q̄ maior ē pōssio i oī p̄fate. Idōi q̄ te sapia ⁊ voluntate q̄ pōssiciū pducit pōt te sapia iudicabili ⁊ te voluntate amabili.

De pfať sapia volutate 7 cõlf.

In tro pfas sapia ⁊ volūtas ⁊ cōmote sūt
cū cōlitate ab iēlitate. cū ita sit: q̄ cōli-
tas ⁊ iēlitas dūcūt. Sūt g̃ i tro cōlēs pfas
sapia ⁊ volūtas cū cōlitate iēlīgēdī ⁊ amādī
⁊ possīdēdī. sīc q̄b cōlitate ē i tro possē. ē
g̃ i tro possīdēre. qd ēc nō pōt sīc pducē. qd

fit et possicite et possicabili pductio et pducti

De plate sapia volutate ⁊ mior.
Motus est emperre nō ē. curvz nō ē. ca
 pia pē pignorate ⁊ volūtas p bonū
 odire ⁊ pias p ocofite. v3 q' pias sapia ⁊
 volūtas remote finit mioritate p possicere i
 telligere ⁊ amare. vnt i lōgitate mioritate rēo
 te finit a nō ēē. Et si i platea possicere nō ēē
 simplr nō bier: aī q' remota ēē a mioritate nec
 a nō ēē p iēpās. q' a mioritate ⁊ nō ēē ēē remo
 ta p a'. v3 p i telligere ⁊ p bō amare. Et si q'
 p iēpās p mioritate ⁊ nō ēē q' possicere ēē q'
 lōge a mioritate ⁊ a nō ēē q' possicere. Et q'
 i teo productio. sine q' i ipso possicere ēē non
 veleret. ciūa sit q' possicere ⁊ pducē se hānt
 relatiue.

De virtute veritate ⁊ cōf.

¶ **Q**uia viciū dicitur a vitiis et falsitate
de gl'a pena. i. p'p'ia iū cūdo et agēdo q' i
cūdo m. v' q' iūte sit vitiare et i vitiare
verificare et i gl'a i viciō peccare et i falsi
tate falsificare i pena tōm. dicitur. Et q' o' q' p'ce
na sit magis p'p' vitiū viciō q' aliqd aliud ē
p' veniatē falsitatis i p' gl'a p'ce. o' q' i sua
virtute sit vitiare et i sua veniatē verificare
i sua gl'a gl'a i b' ēē nō possit sū p'ducē qd
sit vitiādo verificādo et falsificādo.

De virtute veritate gl'a t dia

Deus est gl'ia ⁊ est gl'iosus ⁊ est virt' ⁊ virtuosus. ⁊ gl'ia q' sit veritas ⁊ ver' ⁊ virtutis se h'nt in deo fonsat sic virt' gl'ia. q'd in nō est: scēre dicit in virtutē gl'ia ⁊ veritate ⁊ est gl'ia vera p' actiōē ⁊ virt' filii. q'd est viciū ⁊ virtutis ⁊ pena ⁊ gl'ia ⁊ falsitas ⁊ veritate ē gl'ia veritas ⁊ ver' sic ē virt' virtutis gl'ia ⁊ gl'iosus. Et nō possit ēē sine p'dicte ita magni vni' osi ⁊ gl'io: q' veritas facit vni' et p'ducit veritatem virtutis ⁊ gloriare ⁊ d' gloriabile veritabile ⁊ virtutis abiq' q' nō ē gl'ia veritabile ⁊ virtutis abiq' sit p'ducit gl'ificatē veritatem ⁊ virtutis.

De virtute veritate glg 1 cor^o

Sine pōdācē ē deo vniūersas ⁊ glia nō possunt pōrdāria bīe qm̃ q̃ sūt vniūde nūc pōrdāria bīe nō pnt. cā ita sūt pōrdāria nō possūt ē sine pluribz pō. Et si pōrdāria nō bnt reale nūc ⁊ pō ⁊ cōtē cap pōrdāria ē ī p nūc q̃ pūcto cōt vlti⁹ ⁊ virtutē glia ⁊ vniū tātē ⁊ pēnā ⁊ glia ⁊ ⁊ vritatē ⁊ vritatē. et per consequētia cōtā fīras reale naturā tpa

et cel' veritate virtutis et gl'as. Et qm' b' e' ipo':
f. q' i gl'a fit p'ano nec i virtute neq' i vitate
v' si legret viciu' falsitas p'ena: o'z q' q' d' b' vitat'
et gl'a b'm' p'cordantia. qua' b'le n' p'nt sine p'
ductioe p'cordans p'cordabil' et p'cordare i v'm
ificacio verificacio et glorificacio.

De vitate vitate gl'a et p'actate.

Omnis p'acta gl'as n' b'at: si p'aliq' m'o'
eet p'p' p'ena. nec b'at v'm'e p'acta: si p'
aliq' m'o' eet p'p' viciu'. nec p'acta vitate b'at: si p'
aliq' m'o' eet p'p' falsitate. Et q' q' i deo sit p'
c'uctio real' p'p' et n'al' et cel'. v' i v'm'ificacio fit lo
ge a v'io: et i v'ificacio a falsitate: et i gl'endo a
p'ea. Quia lo' gl'ant' b'et v'm'osus p'ducens de b'
tate v'm'ificam' et v' de vitate v'ificam'. et glo
sus de gl'a gl'ificam'.

De vitate vitate gl'a et p'n'.

Per gl'as et de gl'osus et p'v'm'e v'm'osus: et
p' vitate v'osus. q' siq'de v'osus n' e' voca
bulu': et d' sit i v'm'is: v'm'is o'z q' nos ita loq'mur
v' d'ic' possim'?: q'd de v'ia vitate intell'g'm'
et i d'ic' de p'ncipio. v' v' possim' v'ocabul' cu'
q' d' m'e' d'ic' arare possim' n'as de v'isus: p'p'eta
ni. Et q' d'ic' p'n': o'z q' ita sit p'ncipiofus p' p'n'
ap'nt'ic' v'm'osus p'v'm'e et v'osus p'v'm'e et gl'o
sus p' gl'as. P'ncipiofus e' n' possit v'm'osus
v'osus et gl'osus sine p'p'o et cel' p'ncipiat' p'na
piab' et p'ncipiat'. q' e' n' possit sine p'duc'e
p'ncipiat' de p'ncipiat' i v'm'ificacio v'ificacio et
glorificacio.

De vitate vitate gl'a et m'e'.

Sine m'e' n' pot' e' glorificare v'm'ificare
neq' v'ificare. q' si e' n' n' e' n' b' q'd sit. cu' ita
sit: q' gl' sit m'e' gl'ant' et gl'abil' et v'ificare v'
t'ificans et v'ificabil' et v'ificare v'ific' et v'ifi
cab' sic gl'ant' q'd e' m'e' gl'ant' et gl'abil' et ama
re amans et amabil'. Est g' i gl'a m'e' et i vitate et
vitate fil' et p' p'ns p'duc'e: q'd e' m'e' p'ducens et
p'ducibil': sine q' p'duc'e n' possit e' i n'a m'e'
nec de n'a m'e' gl'ant' v'ificare et v'ificare.

De vitate vitate gl'a et sine.

Vic'osa foret vitas: si fini suffic'e n' pos
set. cu' n' suffic'et: si n' e' i v'ificare et de
v'ificare. sic gl'a q' n' suffic'et fini si n' e' i gl'ant'
et de gl'ant'. Vitat' gl'e suffic'e n' possit sine v'i
ficare et v'ificabil'. v' p'duc'e v'ificare de seip'o v'i
ficat'. am' possit q' vitas i se b'et real' p'p' et n'al'
et e' n' al' v'ificare v'ificabil' et v'ificare: finis n'
pot' b'et p' vitate aliq' defectu'. Est g' p'duc'io q'
e' quies complementu'.

De vitate vitate gl'a et maiortate.

In gl'a e' maior vitas: si illa sit productio
gl'abil' et gl'ant'. sine q'b' o'p'oneret: q' vitas e' i
gl'a i maiortate. q' si de maiortas e' et viciu' v'
tute p'ea et gl'as. Et q' q' i gl'a sint gl'ans gl'a
bil' et gl'ant' p'p' et n'al'. v' vitas sit maior i gl'a et
n' maior maior e' viciu': i q' vitas maior e' n'
pot' nec maior. Et iste passus e' s' b'et ad intelligen
da. Est g' vitas i gl'a maior et n' maior. v' si tu
ida v'm'osus et n' viciu'. v'm'osus i ip'a e' n' possi
set: si i ip'a e' i maiortate et n' i maiori maiori
tate. i qua e' i v'ificacio p'ducendo gl'ando de
se v'p' gl'abil' cu' v'o gl'ant'.

De vitate vitate gl'a et e'quitate.

Si gl'a n' sit e'quitas gl'antis gl'abil' et
gl'ant' vitas n' b'at: i q' e' e' suffic'ata in
gl'a. qm' i gl'a n' possit suffic'ari i e'quitate. qm'
b'et suffic'atio e' viciu'osa: q' i illa e' i maiortas
cu' ita sit: q' i o' i e'quitate o'z q' sit maiortas. Est
g' vitas i gl'a suffic'ata p' e'quitate v' gl'ificans
v'ificans et v'ificabil' v'ificabil' et v' gl'ificare
et v'ificare. Et e' suffic'atio e' n' possit sine p'
ductioe n'al' et cel'.

De vitate vitate gl'a et i'fortate.

Si gl'a n' sit p'duc'io gl'ant' gl'abil' et
gl'ant' vitas i gl'a aliq'd v'ificare n' pot'.
qm' n' pot' v'ificare: v' n' sit gl'osus et gl'abil'
Est g' vitas i gl'a sine v'ificare et p' p'ns gl'a i v'i
tate sine gl'ant'. i illis e' o'can. v'm'is loq'r. q'd e'
viciu'osa et v'iciu'osa: p'p' e' n' e' p' maiortate. qua'
maiortate o'z e' i o' gl'a i vitate: i q' sit o'can gl'e
et vitatis. Et i q' o'can maiortas neq' viciu' i v'
tute veritate et gl'a de e' n' p'ns: et deo e' p'du
ctio p' gl'ant' gl'ant' et gl'ant' n' et p' v'm'is
care v'ificare et v'ificabil'.

De v'ia p'cordata et v'icetate.

In o'can e' q' n' sit v'ificacio p'cor' neq'
v'm'osus: o'z q' sit o'c'ositas cu' ita sit: q' o'
pano n' possit e' sine v'ificacio nec fin' p'corda
tia aut v'icetate. Et q' o'c'ositas et v'icetate n' e'
o'z q' i deo sit p'cordata et v'icetate cu' p'cordare.
Et q' q' i deo sit p'cordata. v' sit v'icetate
cu' p'cordare et opari. Et q' i deo e' p'cordata si
ne v'icetate: o'z q' i deo sit v'ificacio. v' cu' p'cor
da possit e' et v'icetate. qm' de v'm'osus e' ad v'i
citate: si i seip'o sit p'cordare et v'ificacionare. qua'
n' sit i illo est m' p'cordare. Et g' q' d' b'at i
se v'ificacio: v' remotior sit a v'icetate. In deo
v'ificacionare n' pot' e' sine p'duc'e v'ificaciona
tis et v'ificacionabilis.

l' suamet nā q'etē bīe. Et q' d'ē pīn' i l' scīpo su
as bēt pfectōis q' i illo sūt pductio. ppe nā
l' pncipiat' pncipab' i pncipare. q' remane/
ant et sūt i perfectione.

De maiortate eq̄litate i mīozitate.
Q̄lato eq̄litas ē maior: tāto remonior ē a
mīozitate. i q̄to ē mīoz: tāto remonior ē
a maiortate. **D**z q' i deo eq̄litas sūt i maiori
maiortate: q' possit ēē inf' eq̄litate eq̄lile i eq̄re.
vī illa maiori maiortate remonior sūt a maiori
mīozitate eq̄liti eq̄lile i eq̄re. **D**z autē ēē nō pos/
set sine productio maiozis eq̄lificantis eq̄lifica
bil' i eq̄litate. idarco o3 q' i deo sūt productio
Dz probatū ē: q' i deo sūt productio. i data est
doctrina: q' quā sōme pmane applicari possint
ad probādū productionē i deo. Ita q' illa pro
ductio ē paternitatis filiatiōis i passue spiratō
nis. Et sic o3 necessario: q' illa productio sit in
nāo temali. i nō i maiori neq' i mīori.

De fructu. s. de pfectōis arb. dial.

Per pfectōes arborū dial fruct' ar/
borū dial intelligit' q'uo s' duo/
b' modis s' s' d'ram'. v3 fruct' i te
nores i fruct' extēiores. **A**ppel/
latur' fruct' i tenores illa: q' sequit'
nāl' ex acub' olapz dignitatus. sic
bonificat': q' seq' ex bonificare i magnificā: q' ex
magnificare i eternā: q' ex eternare i possifica
re i possificare i intellē: q' ex intellēgere i amā: q' ex
amare i vtuificā: q' ex vtuificare i vificare i vī/
ficare i glorificā: q' ex glorificāre i distictā: q' ex
distictāre i pcorā: q' ex pcorāre i pncipiat'
ex pncipare i mediā: q' ex mediare i pfect': q' ex p
ficā i eq̄lificā: q' ex eq̄lificāre. **A**ppellam' boni
ficatū filiū i sp̄s sc̄s. q' sūt fruct' p̄is p bonifica
re i producie. Et appellam' sp̄s sc̄s bonificatū q'
ē product' i spirat' a p̄e i filio p bonificare. et
idē ē de magnificare i ceteris. Et isti fruct' sūt nā
les dialēs i edēs. i collecti sūt i colligēdi. col/
lecti sūt vī sūt pfecti. colligēdi sūt vī i eternita
te colligēdi: q' q' nō sūt i puatōe nec dignita
tes ocofe. i colligēdi p productionē gñatōis i
spiratōem. **A**z isti fructus mali ēē nō pnt. qm
sūt de bonitate: nec pnt ēē pui. qm sūt de magni
tudine. sic pnt ēē de puatōe qm sūt de eternitate
nec pnt ēē impossibiles: qm sūt de p̄ate. nec pnt
ēē de ignozātia: qm sūt de sapia. nec sūt de odibi
litate: qm sūt de amore. nec pnt ēē de viciis: qm
sūt de vīte. nec pnt ēē de falsitate: qm sūt de vīra
te. nec pnt ēē de pena: qm sūt de gñā. nec pnt ēē

de tenēdis: qm sūt de caritate sp̄iali. nec pnt ēē
de p̄itate: qm sūt de pcorā. nec pnt ēē de ociofo/
tate: qm sūt de p̄n'. nec pnt ēē de vacuante: qm
sūt de mē. nec pnt ēē de defectu: qm sūt de p̄fcti
one. nec pnt ēē de maiortate i mīozitate: qm
sūt de eq̄litate. **E**t vñ al' p̄mōd' fructuū: q' sūt
cōes p̄tēplatiōes: sic fili' i sic ex p̄e i sp̄s cōs: q'
p̄tēplā: p̄tēz i sp̄s sc̄s i sēmenis p amare. Et
bīd' ē fac p̄ intellēgere i recolere. qm diligit p̄tēz
diligit sp̄s sc̄s i diligit sc̄ps. Et illud cōc dilige
re fac ēē vñ amari cōes p edē i cōes p̄tēplatiō
nē i iste ē fili' de: q' i q' fili' p̄tēplā: p̄tēz deus i
sp̄s sc̄s deū i sc̄ps deū. oib' mib' emāb' vñ deo
i nō plunb'. **Q**uare p̄tēplatiō ē vna i cōies/
q' vnitās deitatis nē i cōite bōitatis magnita
dis i aliap. Et sic vñ p̄fcti sūt recoli' i intellē: q' a/
mar' ēē cōes p̄tēplatiōis i p̄tēplabilitatē. i vñ
amar' ēē i p̄e i a' fili' i a' sp̄s sc̄s. Et b' ē ē cō/
tēplatiōis i p̄tēplabilitatē p̄sonalē. q' significa
tur i brāchiis i i ramis.

De fructib' extēiorib'.

Et rad' q' sūt extra: sūt creature: q's arbor
dial fac' i creādo i pducēdo. i fruct' i cre/
oies de q' b' o3 ē: sūt fruct' creature: q'ntes ex/
tra nās illap. qm nō sūt de canē ēē. i sūt pfectio
illap. sic amā: q' o3 ē ē fruct' i p̄p̄le: cū o3 i
mar' iatū i bonap appetitū creatap. Et idē ē
de vīo intellē. q' ē fruct' o3 i intellēctatū i s' s' i
n3 nālū creatap. Et idē ē de vīo recoliō: q' ē fruct'
tuos memoratū creatap i antiq̄tātū. Et sic
de vīo bonificatū p̄sonato. q' ē fruct' o3 i creatap/
rū bonificatū: q' b' o3 ē ē fruct' i s' s' i magnita
dis i ceteri. **D**e fructib' iup̄mis placeat deo no
bis dare p̄suā pietatē. q' s' am' i b' pede arboris
i q' de illis fructib' magnā idigētiā bēmas.

De arboze exemplificali.

Arbor exemplificalis i nēne capitulāb'
nem arborum supradictarum per eam /
pla et p̄p̄etia. Et similiter diuidit' i. 7. p̄tes.
Radices sunt exempla radiciū p̄cedētū arbor.
Tracus ē exempla trūcop p̄cedētū arbor.
Branchē sunt exempla brachiarum. **R**.
Rami sunt exempla ramorum. **R**.
Folia sunt exempla foliorum. **R**.
Flores sunt exempla florum. **R**.
Fructus sunt exempla fructuum. **R**.

De arboze exemplificati.

Et arbori. 7. ptes diuidit. v3 i ra
dices. truncus. ramos. fo
lia. flores. et fructus. Quicqz vo ista
nū pñū l. 14. ptes diuidit. Sic p
ps q̄ ē de radicibz arboris. et al ve
getal. sensual. imagial. hūanal. mo
ral. unpernal. apical. celestial. angelical. cuer
nal. maternal. chustianal. et dial. Et ide ē de. 2.
pte et certis. Et q̄z p̄dēp. 7. pñū l. 14. ptes di
uidit. v3 et̄pla nāp. 7. modop arboris. vate va
leant. q̄ q̄ sūt eaz radices. trūc. bāche. et. et
magnā māz hām. ad vādū et̄pla. cū uā sit. q̄
l. 14. arboribz. andās oia. et plicat. et plicat.
Et p et̄pla q̄ dabim. 7. octmna bā pōr ad co
gnoscēdū secreta. nālia. et supnālia. p̄dōr et bā
doctrina ad p̄dicādū. et ad bndū moralitate. so
lūm. et amicitia. gēnū. Et pōr bā vniuersales
bīpād. intelligēdū p̄tra. et q̄ sūt placētia ad audie
dū. Et et̄pla q̄ dabim. 7. duas ptes diuidim.
v3 i narratōes. et puerbia. iōfina ē nās arborū.
Et hūc p̄cū tenere pponim. hūc arboze. et q̄
māha ē magna. et cōmagnitudē. p̄cedere non
possum. qm̄ i alia valde sum. occupat. et q̄
gēnes. plantatē. curat. et iō breuiter de hac arbo
re loquimur. Et nūm ē b̄ qd dicit. 7. doctrina. da
bī. ad iudicādū noua. puerbia. et narratōes. et q̄
nī. hūm. intellect. et cōdi. possit p̄ nūm. mā. hūc
arboris.

De radicibz arboris et plicatis.

Alt ignis. et appetit. q̄ sūt calor. i. aq̄
sit boni. v3 sūt bonitas. magnā. bāt
virtutē. Idcirco aq̄ rogauit aērē. q̄
ip̄as i sua infirmitate. recolere. Et tūc
mōa. et p̄mūdū. rogauit. q̄ sibi illud
puerbiū. cponeret. Rndit. et p̄monaco. dicit.
q̄ aēr. et duabz infirmitatibz. sum. p̄cebat. Eānā
bāt infirmitatē. p̄famorē. aliā. v3 p̄foclores.
Infirmitatē. hūc. p̄famorē. qm̄ de terra erat
malecōrē. q̄ a cōrē. sup ignē. bēbat. q̄ plant
ip̄e. vāgebat. Et cōsiderat. q̄ dñs. ēēt. terre.
q̄ cetera. inimica. Infirmitatē. p̄foclorem. ē
bat. aēr. qm̄ ip̄e. scēbat. siccitatē. quā. ignis. po
sūt. i ip̄o. q̄ si qdē. siccitas. suā. bādicatē. totmē
tabat. Idcirco aq̄ dicit. aēr. q̄ ip̄as. i sua infir
mitate. recolere. quā. patiebat. quoniam. ignis. i ip̄o
sō. suū. posuit. iūū. p̄f qd aēr. ignē. odire. debe
bat. Et b̄ aq̄ dicebat. v3 aēr. p̄u. iōet. igni. et cū

illa p̄cordānā. bīet. Et aēr. nīdī. et q̄ dicit. q̄
pon. infirm. et vāgebat. et cē. boni. amī. et legal
ip̄e. ignis. q̄ sibi. suā. dabat. silitudine. q̄. sam. ē
et facit. 7. suā. amīcū. recepōes. aliquā. v3. dicit.
qm̄. nulla. infirmitas. ē. ita. magna. sic. infirmitas. q̄
ē. p̄. p̄dōes. et cognōes. q̄. bōles. facit. obliuīa
bīdica. q̄. a. suo. dñō. recepit. Idcirco. dicit. aēr.
q̄. ip̄e. velle. et. siccit. et. sibi. dī. gē. mō. dñō. v3. ip̄e
aēr. et. aq̄. bāt. i. q̄. suū. ondat. dñū. cū. magni
tudine. bōit. et. v3. qm̄. magna. b̄. est. calor. et
nī. et. magnū. bonū. q̄. ip̄e. sit. v3. sui. amīcū. p̄. cō
cordānā. amoris. et. sui. inimīcū. p̄. maritatē. 2.
Et. p̄dō. aēr. aq̄. et. dñū. aēr. q̄. ip̄e. falsitatē. nō
cebat. q̄. ignis. terre. faciebat. aēr. v3. ab. aq̄. q̄. re
bat. q̄. falsitas. fuerat. illa. aq̄. nīdī. dicit. q̄. ignis
et. terra. faciebat. sociatē. et. sibi. iūcē. p̄mīcū.
q̄. qd. iudicat. et. it. et. v3. dicit. et. cōmīcāt.
v3. tū. q̄. terra. factū. iudicat. ignis. v3. aēr.
rū. Et. qm̄. ad. diuīsiōē. et. p̄dōes. facti. et. aēr. v3.
nīdī. terra. dñū. igni. q̄. ip̄e. diuīdit. b̄. v3.
dñū. terra. v3. ignis. et. aq̄. p̄. dicit. et. suā. dat. sic
citāt. et. et. q̄. ill. et. liberali. diuīdit. sp̄. alū. dat. p̄
tē. maior. et. credidit. q̄. ignis. sili. facit. Et. ignis
diuīdit. et. terre. dedit. ferrū. aūr. v3. sibi. p̄. regna
it. Rndit. aēr. dñū. q̄. aq̄. ignis. falsitatē. i. di
uīsiōne. minie. faciebat. post. q̄. terra. falsā. bāt. i
tē. nō. ē. decō. tanq̄. p̄. cū. igni. dicit. q̄. ip̄e
diuīsiōne. facti. et. aūr. facit. seu. p̄. cū. quā. iūcē
et. fecit. v3. p̄. nīdī. terrā. de. falsi. opione. quā. iūcē
bēbat. 3. Et. aēr. rogauit. aqua. q̄. ip̄a. cū. ter
re. nō. afflo. aēr. post. q̄. ip̄a. cū. illo. fecerat. soci
tatē. qm̄. inf. dñō. p̄. nō. ē. aliqd. qd. dñū. durat
posuit. cū. ita. sit. q̄. ip̄e. et. terra. i. vebemētū. p̄. et. cū. bāt.
et. cū. bāt. Aq̄. v3. nīdī. aēr. dñū. q̄. ei. q̄. illa. da
ratio. ē. magna. et. i. p̄cordānā. durat. p̄. actōes. et
passiōes. Idcirco. aq̄. sili. aēr. deb. qd. aq̄. dñū. et. aq̄.
ip̄a. q̄. sili. quō. societas. actōis. et. passiōis. i. p̄
cordānā. durare. possit. cū. ita. sit. q̄. aq̄. et. p̄.
p̄. nīdī. Aq̄. v3. nīdī. dñū. q̄. ei. q̄. illa. da
ratio. ē. magna. et. i. p̄cordānā. durat. p̄. actōis. et. pas
siōis. bāt. et. nīdī. qm̄. terra. dñū. igni. q̄. ip̄a. q̄. sibi. i
a. et. dat. siccitatē. i. sūmītatē. flām. et. suū. colorē. bīe
veller. et. i. fumo. q̄. cū. ab. igne. et. i. rebz. q̄. ignis
p̄. bāt. sili. carbōne. et. i. pipe. Ignis. aut. nīdī
et. i. dñū. q̄. sili. et. placbat. post. q̄. ei. color. in
mē. loco. flām. remaneret. Et. sic. de. ferro. calido
et. carbōne. et. aliis. bīs. sili. 4. Et. terra. dñū
rū. igni. q̄. ip̄a. bī. nō. oaret. siccitatē. p̄. sili. q̄. ip̄e
p̄. nīdī. illas. actōes. et. cōmīcāt. Ignis. aut. recipō

Puerbiū et p̄monaco

Mag

Puerbiū

Puerbiū

Puerbiū

dit tre: q' ip' a p'fate largitas nesciebat. **I**gnis
 (erit tra) q' e' p'f' a largitas. **M**arra f'ont' ignis
 q' largitas a' auaricia sibi inimic' obuiatur. **L**ar/
 guas nā q' r' d'cedat q'd d' b'uerat. **S**ic p' d'ce
 re poterat. qm' nō hēbat de q'. **E**t rogauit aum/
 enā q' p'm' ret' erat plena: q' ei de b' q'd hēbat
 sibi daret. ut ip'a al'is dare posset. qm' infirma e/
 rat: q' al'is dare nō poterat. **A**u' d' vo se excusa/
 uit. **I** dicit: q' ip'a sibi nichil dare volebat. qm'
 sua nōlebat h'c silitudinē. **E**t tūc largitas ad u/
 p'fos recurrēbat: q'b' aliqd d'cedat: et ad illos:
 q'b' aliqd dare volebat. **E**t oēs isti **I** auaricia
 fuerūt. q' ip'as de bonis q' possidebat: spoliaue/
 runt. ut largitas d'cet: q' dare posset. auaricia
 d' m'ltis remāsit infirma. **E**t dicit h'c v'ba. **A**
 quātū doleo te t'hesauro: p' quo tū laboraui
 et p'p' quē tāta famē et siti sustinui cū tot et tān/
 t' bononib' et m'ltis: q' d'ari v'ideo me iustitiam
 as: et q' dat mea inimica. **S**. **I**gnis et aer i/
 micē i quodā nemore magno sibi obuiauerūt. i
 q' aer terrā v'ia q'suērat: ut de illa p' quodā vi/
 t'upio q'd sibi f'ecit: viderē acciperet. **E**t t'p'e illo
 q' ignis aer sibi obuiarūt: sol fuit i occasu. vñ
 aer rogauit ignē q' ei lumē faceret tota illa nocte
 ut ip'e terrā iuenire posset. quā multū iuenire o/
 prabat. **I**gnis d' v'ia q' siderauit: si aer lumē
 faceret. ut aer terrā iuenire posset. qm' ip'e ignis de
 cūda hēbat d'icē p' b' acens. et p'f'as hēbat: si
 cōderet terrā: q' erat sua amica. quā aer destrue/
 re volebat et occidere. **E**t inter dū ignis ita q'si/
 derabat: aer mirabat: q' ignis ad p'ces q's sibi
 fecit nō m'it. et dicit igni: q' bñ cognouerāt: q' i
 p'f'e nō multū ip's diligebat: postq' ad p'ces q's
 ei fecerat: cito nō m'idebat talē: q' ip'e ad grates
 teneret. **I**gnis aut' dicit aer: q' ip'e nesciebat:
 quō sapia m'it volūtati. **E**t quō fuit b' d'ol/
 rit aer. **M**arra (dicit ignis) q' volūtas magnā
 desiderū hēbat: q' vñ bōes q' valde dilere/
 rat: iuenire posset. et rogauit sapias: q' ei vicos
 oñderet: p' quos illā bōes iuenire posset: q' in
 uenire desiderabat. vñ p' bonorare et suare va/
 leret. **S**apia aut' m'it volūtati dices: q' m'ltas
 p'ciūdes ei faciebat: et h'bet ei vicos oñderet: p'
 quos suū posset iuenire dilectū et amicu. quos
 siq'd ei nō oñderet: ip'a sciret: q' volūtas illā
 bōes occidere vellet: aut ei aliqd vitupliū v'ce
 m'itū faceret. cū ita sit: ille bō q' volūtas q'su/
 it: plura placita m'ib' f'ecit. **E**t **I**gnis q'su/
 it ab aere: si tān ip's diligebat sic aqua. **R**ndita/
 er. vñ ignis: q' ip'e m'ltā q'suōne nō faciebat

et q' pap' de nā amoris sciebat. **A**er dicit ignis:
 et q' nā amoris. **A**er vñ silit: nec aliqua vo/
 luit dare igni m'isonē. quapp' ignis mirabat:
 qm' aer sibi nō m'it. et toties ip's rogauit: q' ip'i
 m'ideret: quonq's aer igni h'c v'ba reuult. **M**ar/
 rat: q' volūtas sapias iueniebat: dū ip'a ad quā
 dā cūitate v'bat. i q' erat m'emo. ad quā volūtas
 venire optabat. ut suū amicu frequēter recole/
 ret. **E**t q' sapia trā q' ē volūtati inimica: secum
 ducebat volūtas sapias bñ nō recepit: q'uis si
 bi vicos oñderet: p' quos m'eorā potuit iuenire.
Et cū volūtas ad m'eorā v'esset q' suū recolu/
 it amicu: mag' festū fecerūt: et mag' solatiū iuices
 habuerūt. **I**gn' q' sapia male cōcēta stetit: **I** volū/
 tas q' ei ita magnū festū et solatiū i eoz obuia/
 tōe nō faciebat sic m'emo. **E**t ita sapia volūta/
 tē corā m'emo r'p'ndē v'icōe ei: q' puas grates
 ei fecit et placidus et bonorib': quos ei fecerat.
Et r'atabat se volūtas dices: q' m'at' placidū se/
 tiebat i dādo suū silitudine sin passione q' i al/
 timēdo silitudine alteri cū labore. **7**. **E**t **A**q'
 f'at p' q'ddā magnū nem' q' i lapidē et ferru
 et q'b' erit ignis iuclebat. quos blasphemauit.
 et eis plura vitupia dicit: q' ip'i occasio sue iis/
 m'itās fuerat. cū i olla v'it cōca ip'as calidā e/
 bat: et q' ab ip'a suā frigiditate quā valde v'it/
 gebat. auferēbat. **L**apis d' r'ferū m'iderūt aq'
 dices: q' ignis fuerat viaofus i dādo eis suā
 v'itū. **8**. aq' de illis v'bis m'itā fuit. q' dicit e/
 is: q' sibi i'p'ossibile videbat: q' q'dq' posset v'ic/
 osū eē i dādo v'itū. vñ rogauit: q' sibi m'os v'it/
 ei ē: f' q' ignis v'icofus erat: i q' ei suā dabat
 v'itū. **M**arra (dicit lapis et ferru) q' quedā
 herba stetit i quodā prato. q' v'itū hēbat: i curā
 do leprofos de eoz i'mmūitate. cū dā leproso il/
 la herba oñdebat: et q' comedebat. et curā fuit
 de lepra p' v'itū illi herbe. **T**ādē v'itū: q' ille
 bō m'itū i'bat i illo prato. et cū illa herba q' ip's
 curauerat: suos lumbos testit. **I**dēco illa her/
 ba fuerat v'icofa i dādo suā v'itū illi: q' tān ip'
 si i bonorauit. **A** q'b' n'icā q' petijt: et quā v'itū
 dat m'lti ignis: cū i olla. **R**ndit ei lapis et
 ferru: q' ip'a et farina panē facere volebat. ut cū il/
 lo pane v'itū bōi daret. ut trinde viuere possz
Quē siq'd panē cū v'itū i'g'is i furno faciebat
 sine q' q'ddē igne illū panē facere poterat neq'
 v'itū bōi dare valuerat. **8**. **E**t **D**uc v'itūes i
 igne sibi inimic' obuiauerūt. vñ v'itūes fuerat de
 calore. et a'ce si e'ititit. q' ab igne petierūt: cū q'
 p'ap' se m'itū **I** salisatē et aquā sentiebat. **I**

gnis aut fac lucidatū dicit: qd ad illā qñsionez
mideret frigiditas vo terre vint ig qd ipe iudice
cōtūe nō degerat. cū ita sit qñsionas p corda
bat i die cū calore. qd dē dies dat? ē a calid? a q
pñabat i nocte sicutat qd dē nor frigida ē a te
nebrosa rōc vmbre terre. Rñdū ignis frigidu
tan terre a dicit: q pñgit i qdā ciuitate. q q dāz
bō te p pso modum pñsiderabat p qñ pōssēt
ēē rer illū dūmatis. a pñsiderabat quō ipz regēz
q crat fū dñ pñsiderare pōssēt. In pñ i qñ ille bō
pñsitiū illud pceptū mō? cū salutate imāgari i
cepit. qñ cū vitate ad finē sui pñsitiū venire nō
valebat. a sic ille bō mō? acceptū cū q? magnāz
būit illa ciuitate pñsitiū p regē suū dñz. q q dēz
rer mō? pñsideratū quō illū bōiez destrūere pōs
set. a i pñ i qñ mō? pñsideratū illū pñsideratū cū
vitate. pñsidero i illa ciuitate veritas a salutas
mag? plū būerūt. a i finē salutas deuicta fuit. qz
cū nō ēē a nichilo p cordabat. vitas vō cū ēē.
qd i qdē ēē rer i iudice sue pñsitiū degnū pñsitiū
tē ē ē p cantatē a q cū tenebas bē p cordā nā.
a. Ar qñrebāt aq de igne. q libitū siue pla
ciatū de ipso recipiēdi calorē. qz aq ē mūmca
ignis acē mīc voluit pñsitiū. imo vt plūz de ma
lo p ignē dicit: a quāro plū de malo p ignē dicit
tato plū p ignē acē tōmēbat. qz aq cēde
bat. acē ita tōmēbat a cē pñsitiū de vici dñ
sibi i multiplicato ad terrā recurre: qñsua erat im
mūca q pñsitiū acē tōmēbat a cē ignē dicit: q magnā m
lunā cū faciebat. Terra vō mīdū acē ignē cēcū
sando a dicendo acē plū a vici pla. vt ipe acē
plū de passionē dicit: a vt sua nā p acē viteret. q
ē cē pñsitiū. Arē sic cūte vici tōmēbat. a q top?
pñsitiū nō būit: mīdū p ignē rogaret: qz de ipso p
ctatē dicit. Cū si qdē acē ignis bēc vbi vint.
Māra: q q dā rer vñ mīlītē bēbat: qz valde
vīlgebat. a p mag? amorē qz ad cū bēbat: plū
res honores cū faciebat. a cū cmaros a equos
pñsitiū siue dabat. a q dā dīdīgebat. Et quā
top? rer dabat mīlītē tā mīles ad cū maiores
bēbat amorē a fōrē tē tēre nūcbat. Itē vō il
lū mīlītē pñsitiū voluit: si ad cū maiorē amorēz
bēbat pñ i bō qd cū dabat: qz pñ bō? crat suus
vñs. a magno ipz scitit: qz pñ mīlītē nichil de
dit. ita q mīles pñsitiū nō crat de regē cē cē se
bat: nec cū ita būi fūebat: si cū pñsitiū dē bēbat
Et vt rex mīlītēz mīlīs pñsitiū valeret: ab
stulit ab eo vñ bō? castriū. qd cū aī dēderat. Et

tūc ille mīles mīlītē ita de regē recedat a mīlītē ad
quēdā comitē: qz erat mīlītē illi regis. cū? filiū
ille mīles occidit i bello. Et vint comitē: qz ip
se volebat cē fū? pñ. vt cū illo se pōssēt vīdīcā
de regē. Arē ille cū comitē fuit i vno bello p
regē. a capē? fūit q mīlās a regē pñsitiū a regē
ipz: qz castriū a suū amorē cū redderet. Et rer mī
dit cū. a vint: qz sup bō? pñsitiū cū iusticia a mīa bē
ret. Cū iusticia pñsitiū bēc veller: vt scitē: si ipm
punire deberet. a cū mīa sūt: vt scitē: si cū pñ de
beret. Arē a regē? rogauit: qz illi mīlītē pñsitiū
ipm pōssēt cē magna i regē. Et iusticia regē pñsitiū
lūit: qz ipz puniret. vt ipm maior cēcū illo qz mīa
a mīa cū ipz sit rer mag? pñ illā qz pñ mīlās.
et qz mīles bonā iusticia nō būit qñdē iudicē
nā? ipz rogauit: vt cū castriū restitueret. Et i
rex pñsitiū illud iusticia allegauit: pñsitiū mīlītē
tōmēbat a dē mortē mīdū. 10. Ar Rosa a pñ
de igne a aq loqbanē. Rosa aqua pñsitiū dabat.
qñ bonitātē pñm multiplicabat pñsitiū vñā
pñ cū a. vt bonitas cēcū magna i aq. Et pip v
gnē pñsitiū dabat i q? vīdīcā bonitātē i pñsitiū
ptes. vt i bō? sūo qñ pñsitiū sūt sine bone. A tūz
rosa a pñ i bō? sūo pñsitiū pñsitiū mag? plū fuit i
ter ipa. qñ pip dicit: qz pñsitiū valebat illa sūa q
se dat plū bō? qz illa q se redīgit a se pñsitiū
gregat. de qz pñsitiū alicē bēc iudicē bñ. Ro
sa vō dicit: qz a. a supbis rosa a pip ad mīdū
cū venterit cōtā sicutate. a qz ipa erat qñsitiū q
se bēbat ad vñ qz pñ. a sicutas se cōtābat
dicit: qz iudex cēcū nolebat. q vint bēc vbi a. nar
raf: qz vñ rer mīdū dedit duob? mīlītēz. qz iudex
bāt pñno castro. Illē vō mīles qz bō? ius i illo
castro nō bēbat: mīle florenos dedit iudicē. vt
iudicaret p ipso. Et mīles qz bō? ius bēbat: iudicē
dedit cēcū florenos. vt iudicaret p ipso. pñsitiū
co mīdū pñsitiū cū vñ pte qz cū a. vñ er pte illū
qz sibi dedit mīle florenos: qz er pte illū: qz dedit
cēcū. a falsē castriū iudicauit p ipso: pñsitiū illud cū
sūū cēcū nō dēbēbat. Cū ipa qz pñsitiū er pte rose
qz er pte pipis: nolebat cēcū iudex. Et pñsitiū qz
rer sūit: qz iudex mīle florenos a mīlītē accepit
cū illud castriū dīdīgebat. a cēcū ab illo: qz illud
castriū bēc dēbēbat. Et tūc rex illos mīlītēz vñ
re fecit cōtā se i suo pñsitiū. a q? qñsitiū nāz cog
nosceret: pñsitiū vñ mīles dedit mīle florenos a
alicē cū mīlītē. cū ita sit: qz mīlītēz cōqz sūt i vñ
mīlīs. In pñsitiū regis erat qdā annū pñsitiū qz
vint: qz pñsitiū erat qz mīlītēz qz nō dēderat
mīlītē cēcū florenos: bēbat ius i castro. Et ratio

Quid ipse dicit

Quid ipse dicit

Quid ipse dicit

era: quia ille qd bñt bñt: foris p'lagit et p'p'is
q's facit iudicio siue i lute. q' ille qd nō bñt bñt
q' bñt facit et p'p'is. ut qd suū nō ē ad q'ret p'ol
sit. Et tñc r'et i terra sua statuit: q' q' p'et sala
no iudici daret: q' d'atē bñt p'p'is nō mala. 2
p' ipō q' m' iudici daret: p'p'is nō ē d'a. 11. ¶ I
gnis aquā de cap' voluit. 2 dñt illi: q' ip's inua
ret ad f'aciedū pip: qd ē p'uū. 2 ille ip'am inuaret
ad f'aciedū cucurbita siue lactuca. q' ē magna. 2
sic ambo 2 cordā nā iuicē bñt. Plarrat dñt aq'
q' d'dā m'is paup' vñū filiū bēbat 2 q'dā dñt
r'ustic' filiā. filiū ille 2 filiā matrimoniu' 2 erūt. ut
fili' m'is dñes ēēt p' suā vrozē. 2 v' filia r'usti
ci bonezata ēēt p' suū maritū. 2 bonoz i de d'ca
p'utēbat: cū denarij et p'p'is fuissent. 2 i passionē
stent oib' p'p'ib' v're sue. Et b' c' narratū aq':
q' i deceptōz 2 fraudē cognouit: quā ignis sibi
facē voluit. cū sit q' pip dñt dñt q' cucurbi
ta. 2 frigiditas maiorē bñt passionē i pipe q' a
ctionē i cucurbita. 2 pip sit p'uū 2 cucurbita ma
gna. Idcirco aq' m'itū igni: q' 2 cordā nā cū ip
so bñt nolebat s' illa filiū dñe. qm i pipe dñt
possit ēē i labore. 12. ¶ Ignis aquā rogauit
q' iuicē ad solē accēderet. 2 q' i vianco i simul a
mudnā bñt de vno 2 a' p'ferēdo. Aq' vō m'itū.
dñt q' igni: q' duo 2 nā iuicē p' eadē viā bñt 2
plane nō vadit. 2 marie q' sol sibi m'itū. 2 ē
omni igni. V'erū dñt aq' i q' ip'e secū ad
lunā ire vellat de nocte 2 nō de die: cū illo ad so
lē p' vñā viā p'geret: siue de scēderet. 13. ¶ Quat
tuor d'a p'ncipiauerūt pip. 2 i ipō posuit i g'is. 4
vncias leuitat. 2 terra. 3 vncias pōderositatis
et vō. 2 vncias leuitat. 2 aq' i ipō posuit. 1 vñ
ciā pōderositat. Et cū pip p'ncipiatū fuisset. 2
vncias leuitat: ascēdere i sup' voluerūt. 4. aut vñ
cie pōderositat: i scēder' v' i terra remanere volue
rūt. pip vō appetitū. 4 vncias p'centit. 2 appe
titū. 6. p'centire noluit. Idcirco. 6 vncie dñt rūt
pip: q' 2 suā nā 3 faciebat. i b'. 6. q' p' stabat i
loco i r'igū q' i loco sup'ior. cū ita ē: q' m'itū
p' appetitū maiorē q' p' minorē. Et tñc pip m'
dit. 2 dñt bē d'a. Plarrat: q' v' dñt vñū
granū racem i quodā alto mōte. q' valde frigi
d' erat. illud granū m'icū bñt r'as ramos folia
flores multiplicat. 2 fructū p' nā frigiditate:
q' v' i gebar i illo mōte: facē nō potuit. Et q' p' n'
nā 2 ēē i pedē mōtis accepit: p' i loca i h'mis
q' altis voluit remanere. v' fructū facē 2 suā 3
spēs possit multiplicare. 14. ¶ Ac i m'ē ignis
2 aq' se posuit v' 2 cordā nā facē. 2 q' oēs. 3. 2

terra cēt. cū aut aer i f'ignē 2 aquā 2 cordā nā
fecisset 2 terra: terra sua f'icciatē igni dare nolu
it: nec frigiditatē aq' recipere: v' p'f'icta fuerat. Id
circo ignis 2 aq' 2 aerē fuerūt cū terra. quā i m'
dio ambo 2 posuerūt. Et tñc aer ab igne calozē
noluit accipere: nec suā bñditatē aq' dare. quous
q' ignis 2 aq' cū illo 2 cordā nā bñdissent 2 fraz
q' igni f'icciatē noluit dare: nec ab aq' frigidita
tē recipere. Et sic ignis 2 aq' enāt i labore sp'cū 2
cordā nā vellēt bñe. vñ valde mirabāt: cū 2 co
dā nā neq' p' terrā neq' p' aerē bñdē vālebāt.
Et tñc a fatumo q' f'uerūt i f'edret rōz v' radu
cē p'p' quā 2 cordā nā bñdē nō poterāt. Satum?
dñt i bec b'a. q' q'dā erat heremita. q' erat f'evi
te 2 2 u' f'atū: dñt ad angelū: q' cū custodie
bat: q' foris mirabāt: qd poterāt ēē: cū ip'e de
us 2 f'elab af' nullā tēatōz faciedū p'c' bēbat
2 stat cū dñt i f'et' p'clari dñt 2 rogare malo
velle suo i tēatōz cogitatōz 2 v'antates iade
bat. Angel' vō s' dñt et: q' nō erat mirū si bō
tēat' ē 2 cogitat' vanitates: post q' aut dñt 2 ip's
nō ē m'ē q' d' 2 cordā nā ipos ēē fac' ita v' 2 q' bō
remot' it ab oi nā p'cl' vanitate 2 f'icciatē dñt 2
bōis. Et b' dñt fatum' nō bñt aer: aq' v' f'atū 2
cordā nā i illo 2 terra bñt vulnē. qm remon nō
ēstis a f'icciatē q' dñt. 2 i aer 2 cordā nā bñt
v'antates. Et tñc ignis 2 aq' cognouerūt p' b' aq'
te f'co heremita dñt f'icciat. 2 p' 2 nā nā 2 i q' dñt
stūt: m'ē ē q' bñt bñt tēatōz dñt 2 cogitat'
vanitates. 15. ¶ Ignis 2 terra vñā filiā fecē. Fini
rūt i pipe. q' i maiortas vocabat. 2 aer 2 aq' i co
dē pipe fecerūt a' i filiā. q' m'iontas vocabat. a
be vō filie fuerūt v'ozes pipis. qd et ip's vñū 3
filiū gñauit. q' suū p'ez occidit. 2 tñc f'atōz foris
fices 2 acū maledixit. Adonāc' aut dñt r'at' q' il
lud et' sibi exponeret. R'ndit et' r'at' dñt. nare
rat: q' a' dñt d'a f'atōz sibi vñā filiā gñauit.
q' vocabat dñt. 2 et' foris fices vñā filiā gene
rauerūt: q' vocabat honor. Sartor vō illas du
as filias accepit i v'ozes. de q' b' Sartor ille vñū
filiū gñauit. q' i c' obitu dare noluit vñū i modē
pānū: de q' coo'p'm potuisset. 2 ip's t' nūdi sibi
terrauerūt 2 dñt ias 2 bonozē. Idcirco Sartor
ille foris fices 2 acū maledixit. cū q' dñt ias 2 f'
gauerat. 2 bonozē suo filio donauerat. 2 f'oz
fices 2 aerē illa maledictōe se ex f'atū dñt
tes: q' culpa carebāt. qm f'c'p' posuerat i mio
ritate dñt ias 2 bonozes. 2 suū filiū i maiorta
te. Idcirco oportuit: q' fili' ias 2 ip'e i suo obitu 2
necitē bñdissent. R'at' vñū mōdē: 2 q' v' q' ab

Concordātia

Concordātia

Principiauerūt

Mediu

filii. Ray. nōdū videret qd filii Martoris pūatō
vocabat. pūatō. f. finis bononū rōmūap. 1. C
¶ In pipe igitur ēl malozitate: aq i mioritate
idcirco aq rogauit aerē t frū: q ipaz 3 ignē in-
uāret. q: sua mioritas malozitate ignis nō po-
terat sustinere. Aer autē t terra miderūt. viderūt
qz ei qz ipa nōdebat. quōdā bona vna suo
malo malo miderbat. Et quō mider viderēq.
¶ Marra: viderūt aer t terra: qz viderat bō. q. e-
rat valde diues. t viderē debāt. cū videret hoc fr-
ba. volo qz sita vna mea. t qz te me t mea vi-
nitis faciatis vīaz volūtātē. Et b' oco p'p' b':
vt sita bona t qz bōitas vīa maior sit mea bo-
nitate. Bōa bō mider t vider b' vba. Impossē
ē: qz cū vna b' natus ē qz nō possit minor bo-
nitas. 17. ¶ Ignis i pipe aerē t terrā sustabat
vt 3 aq ipz inuāret. qz cū sibi erat 3ia p'frigi-
ditatē t pōderositatē ignis. quā qdē equitatem
testrere affectabat destrūdo eqz p'monēz
quā i pipe hūit. qm destructa equitate ambaz q-
litanā i pipe volebat aqū destrūere. sic iudicia q-
destrūdo equitatē spālē amāntis t amabilita-
tis destrūere volebat caritatē dnoqz frutuz. Et
quō fuit b' viderūt aer t terra. ¶ Marra: vider
ignis: qz erat qdā mercator: qz erat multū diues
t hūit duos filios. qbz i seruicia dēti vrozē. t
ipz sui obp'cedant i suo mō qz bō eqz i bo-
nis qz vinitatē possiderēt t succederēt. intrā qz
vū ipz vinerēt illa bona nō viderēt. Et b' fec-
ille mercator: vt eqz caritatē adiucē b'ent. Et
nūc iudicia p'cederauit: quō illā caritatē destrūere
possz. qz vinitatē p'mogenito: qz nō erat p'uēnēs
qz ipz erat eqz cū suo frē neqz i vinitis siqz i bo-
nox: post qz t'p'm p' nāa fē. idcirco cū carita-
tractare debet. qz illa bōa viderēt. t qz ma-
ior ē p'te vlnatqz bēt: qz mīdi lūf' d'icēs: qz illā i-
tēdēs nōdebat: quā p'li facēdē sui testamēt bē-
bat. Et quā itēdēs hūit tū p'p' (vūit iudicia) i fac-
tōe testamēt sui. qz vūit tū p' p' quēdā bōē b'
ciuitatē locadit: qz hūit v' fūit: qz tū bēt i vinitis
sic nō osatū b' v' voluit: qz bōa qz vinitatē: nō vū-
mider. v' iucē caritatē b'ent. t s' mīdi d'icē
sisset p'tē miorē: fū meo p'tē miorē: aut nō ca-
ritas i equitate nō foret. et inimic' p'fratē meū
i cēt i p'late miorē: occidēre possēt. t me post ip-
m. Et tū iudicia de ceto talia vba mibi nō loqz
17. ¶ Marra: qz ignis ibat i pegnatōz t aq
sūz. qz sibi lūcē obmuerūt i vū. Ignis autē vūit
aqz bē vba. In hac terra sūit plures milites: qz
sūit amīc mē. t p' me facerēt oīa qz ei velle

qz b' p'li placia t caritātate sed. dū ignis i su-
logbaco cognouit aqz ē vba: qz ipz vūit: qz ipz et
ipā nōzē hūit. Idcirco cognouit qz ipz miorēz
vūit t p'atē hūit qz ipā. qm si ipā hūit miorēz
vūit t p'atē quā igitur illa terra i qz se iuenerūt
ante hūit timorē qz ignis qz ipā hūit: post qz i-
gnis vūit illa vba. Et qz p'cederauit: qz igitur p'
hūit nōzē qz illa sentiebāt vūit t vūit iudicē
ignē. tūc debellabat ignē t ipz deulcebat. qz vū-
cebat: qz i illa terra erat milites sui amīc: vt aq
timorē t ipō b'et. qz vūit igni: qz nōzē t ipō nō
hūit t b' qd nō viderat: p' hoc qd audierat.
¶ Dicitū ē t radīab'. t tēdīm' mō: f. qz i fac-
applicari ad moralitates: f. ad p'p' applicamur
Et qz p'ntatē vitamē: qz ad mīcos arborum
transimūz.

De trinitate. t p' de trinitate ar. dial

Et rogauit ignē: qz ipz nō nō calē-
facēt. qm si ipz nō calēfacēt: aq ab
ipō būiditate nō recpet. 2. ¶ Inui-
tū dicitū ē t ipā bō d'icebat: qz ē fūcū
p'cedarūt. qz rogauit ignē: qz cū ipā
i pipe p'cedaret. 3. ¶ Vūit aq igni. qz vūa frigi-
ditas i estate p' valdebat f' febres: qz i fūm pa-
nū: qz i fūcalo: i b'rem 3 frigiditate: quā bōēz
fūm patiūt. 4. ¶ Ignis d'icebat malū t terra
qz ē mīg. t tē ipā bō d'icebat: qz ē fūca. 5. ¶ Ipō
rabat aq: qz aer ab igne qz ē mīmic: calozes
accipiebat. 6. ¶ Dicitū ē ver solē iorepauit: qz pul-
chra opa qz i apli t i magis fecit i estate destrūit
7. ¶ Ignis solē rogauit: qz nō daret suā filia
dine lūcē. qz i fūlitudine aq accipiebat. 8. ¶ Ignis
qz ē i plantis f' p'cedabat. t tē ipō aq malū d'i-
cebat: qz illa b' d'icebat. 9. ¶ D'icebat ignis: qz
i fūculo formoz erat qz aq. aer autē mīdi: qz aq
i lactuca erat fortior ipō. idcirco cognouit ignis
qz aer p'p' ipz vūit. 10. ¶ Ignē iorepauit
cū ipz sit ita dar' t ita lūcēs: qz cū fūa qz ē mīg
i p' p'cedat: idcirco cognouit ignis: qz aer i fū-
dia et b' d'icebat. 11. ¶ Dicitū ē aq t fūm aqz f'
minie fangaret: si ad illā cū cōp' abf' qz i neta
teuēret. 12. ¶ Tūa tēgit i neta ignis t a
qz i tēra i neta. qz vūit i neta: qz malay
cū tāgere. 13. ¶ Vūit aer igni: qz ipz erat ita
pōderofus: qz ipz potare nō potuit. ignis autē
mīdi: aer: qz p' se pōderofus nō erat: i p' tēra.
14. ¶ Dicitū ē b' vūit aq t igne: qz ipaz i esta-
te recoluit: quoniam cogitauit: qz ignis ipaz re-
coluit: vt illas destrūeret. 15. ¶ Dicitū ē aqz
ignis ipaz nō calēfacēbat. t tē ipō qz d'icebat lo

11. lūa vo ipas repbēdebat: qz ip' inimico 7 qre
bas. 16. ¶ Aq dicit ad igne: qz ipa dña erat in
nue ignis aut mīdit ei: qz sol fū amē erat. 17
¶ Aq dicit ad igne: qz i ferno p dñatos val/
de desiderabil ē s; ignis mīdēs dñt: qz iusticia ē
et vñt. 18. ¶ Dñit aq ad igne: qz i nocte for
tis erat. ignis aut mīdit ei: qz ipe erat fortis i die
19. ¶ Autū hñtāna tenuit p byemē 7 estare.
7 vñt hñtāna tenuit p estare 7 byemē. 20. ¶ Cē
ñore 7 labore afcēdit aq ad ipā ignis ad acapi
endū vñtē laue. 7 cū audacia 7 placito rediit 7
dēcēdit. 21. ¶ Aq dicit ad igne: qz ipe i bestia
morta calorē nāle nō bēbat. ignis aut mīdit a
q dñt qz ipe i bestia mortua ipa fēbat. 22
¶ Aq dicit ad igne: qz ipe dñe suas facies la
uāt: vt albe fñt 7 p lēbe: s; ignis aq mīdit: qz p
ipz dñe suos mantos dēcēdit. 23. ¶ Aq dñt
ad igne: qz ipa fontes ipebat: ad quos ala/
lia veniūt ad aquādū. ignis vo mīdit ei: qz ipe
vegetes vino ipebat: ad qz hōies veniūt po/
tatu. 24. ¶ Ipe dñt ad estare: qz ipa erat fri
giditate vacua. estas aut dñt ad byemē: qz ipa
calore vacua erat. 25. ¶ Aq dñt ad igne: qz
ipa erat p gñor igne: s; ignis mīdit ei: qz ipe fa
mior erat illa. 26. ¶ Dñit aq: qz ipa erat gros
sior igne. ignis aut mīdit ei: qz ipe veloci' qz aq
currebat. 27. ¶ Dñit aq: qz ipa erat dñceta
qz plurā lūl 7 gregabat. mīdit quoqz ignis: qz
ipe liberal erat. qz plura dabat. 28. ¶ Dñit a
q: qz ipa rex coronat' erat: qz ipa dña erat in
et' cerebro. ignis vo mīdit ei: qz rex erat arbor e
nucra. 29. ¶ Dñit aq: qz rex fieri fēc qdā pul
chz apbū angēcū. ignis aut mīdit ei: qz vñā co
ronā de auro portabat. 30. ¶ Dñit aq: qz re/
gūa p ipas pulchros dētes bēbat. ignis vo mī/
dit: qz p ipz regūa pulchros crines bēbat. 31.
Dñit aq: qz albi albo colore ē idū. qz ē supra
colore ignis. mīdit ignis: qz olcū qd ē de sua nā
lāpade: stat supra aqz. 32. ¶ Dñit aq qz ma
ior erat i man' qz ignis i lapide 7 ferro. ignis aut
mīdit ei: qz si fūfū acnā lignoz dñt: qz ipe totaz
aquā maris pūmēret. 33. ¶ Dñit aq: qz ipa
platas rigabat. ignis aut mīdit ei: qz ipe i estare
fruct' plāz colligit. 34. ¶ Dñit aq qz ipa mo
nebat molecū. ignis aut mīdit ei: qz ipe calefa/
ciebat fūmā. 35. ¶ Dñit ignis: qz ipe carnes
molles faciebat. aq vo mīdit ei: qz ipa fac' dñri
cē offū. 36. ¶ Dñit ignis: qz ipe i pipe supra
aqz eqūant. aq vo mīdit ei: qz ipa sup cū eqat i
capbota. 37. ¶ Dñit aq: qz ipa i cucurbita elō

ga. ignis vo mīdit ei: qz cōlōgītudo recta ē i on
cili. 38. ¶ Dñit aq: qz ipa igne i ferro calefa
cto i fūgīdabat. 7 i lapide marmoreo. ignis at
mīdit: qz ipe calefaciebat eā i olla 7 i fūfure. 39
¶ Dñit aq: qz pīces i ipa vñūt. ignis vo mīdit
qz p ipz vidēt hōies de nocte. 40. ¶ Dñit aq
qz vñū hōies i vanū lōq fādebat. mīdit ignis:
qz alia aqua mīgebat.

De puerbīs trūa vegetal.

Dñit cerasa ad sic: qz ipa p' veniebat
sic vo mīdit: qz dēcēdē ab hōies illis ē
rāt. ¶ Cerasū dñt ad garrofa: qz ipa nigra 7
toruosa erat. garrofa vo mīdit ei: qz ipz dñt o pū
trefactū erat. ¶ Dñit lacma: qz hōies i fūfū
carabat. vñū dñt: qz hōies i lare fācēbat
¶ Dñit pomus ad fūmū: qz ipe fēbat. fūm' vo
mīdit: qz de sua pgonē erat. ¶ Dñit amamo:
qz i fūella regis erat. fūbe vo mīdit: qz ipe e
rāt i fūellis fūz bōz religioz. ¶ Dñit fru
mētū: qz rufū dñt: qz comedebat. dñt vo mī/
dit: qz ipz mēl' vēdebat. ¶ Dñit frumentū:
qz dñt aucta fēbat: mīdit dñt: qz frumētū ali
quonēs fēbat: 7 malū illis qz ipz comedebat
parabat. ¶ Dñit pip: qz plūqz frumētū cos/
tabat. mīdit ei frumētū: qz p' de fūitio qz pip fa
ciebat. ¶ Rer rofa colligebat. rufic' vo frumē
tū. ¶ Rer sic comedere volebat. qz pōia ipas
comedeant.

De puerbīs trūci sensuā.

Dñit equ' ad muliē: qz calcaria portare i/
pū nō oportuit qm libēcēret. mīdit muli
qz fñor m muliēz currere faciebat. ¶ Dñit equ'
ad muliē: qz p ipz bonora' erat. mīdit muliē:
qz ipe ei ad comedēdū dabat. ¶ Dñit muliā d' er
quū: qz ipe fūfūrat erat. mīdit equ' qz ipe afino
affilabat. ¶ Dñit afin' dñt suo: qz ipe cantare
faciebat. mīdit dñt suo: qz ipe fñere faciebat. ¶ Dñt
afin': qz ipe dñmure optabat. dñt dñt: qz i
pēlire volebat. ¶ Dñit afin': qz nō onera' erat
mīdit dñt: qz plures pueros bēbat. ¶ Dñit ca
nis ad catū: qz ipe ratos comedebat. mīdit cat'
qz ipe qm dormiebat nafū sibi cauda nō tenebat
¶ Dñit iumētū ad afin': qz dñt suo nō refīte
ret. qm pñas 7 ars oia vīdēt. ¶ Dñit lap' ad ma
tonē: qz ipe fñat cū hōie: qz comedebat carnes 7
de cono fac' somafis 7 de lana tūmā. mīdit ma
to: qz ipe de lapidib' nō vinebat. ¶ Dñit lap' ad
canē: qz ipe ab eo: qz ipe malū sibi volebat? mīdit
canis: qz oues dñi fūi colligebat: qz fūi dñz dñi
gebat.

De puerbīs trūci imaginā.

Caro de imaginatōe dērebat: q̄ ip̄as cale-
faciebat ⁊ crece faciebat: cū lurrūa ima-
giabaf. Et imaginatō dērebat te mēdō. q̄ ip̄as
cū lurrūa recolbat: carnē monere faciebat. nū-
mō dō de volūtate dērebat: q̄ ip̄as obliuifca-
lurrūa nō faciebat. **C**apra lupū videbat. quē
nullo sp̄te p̄uiderat: ⁊ nōcē de ipo bēbat. Et q̄
dā videbat vīrē fua fua dīes p̄etere. q̄ erib-
būt zelofia. **C**roditō tenet imaginatōes ⁊
imaginatio furcos imaginabaf. **C**oculi quādā
pulchritudinē videbāt: q̄ pulchra idameta ved-
tiebat. imaginatio dō camūfā illi imaginabatur.
CQuidā hō vni equū emere voluit. ⁊ imagi-
natio auenā imaginabaf. **C**Quidā dō regē ro-
ganit: q̄ iuficiā faceret te q̄dā ciuitate rer autē
iniriā imaginatus ē. **C**Unio: imaginari facit
monē ⁊ audacia honorē. **C**Utercūdiā facit
deliciū imaginari. ⁊ legalitas p̄plemētū. **C**Dōa
fama beranite ip̄s imaginari facit p̄ocūfū. **C**Y
magiatio imaginat de nocte bō: q̄d nō iūet de die

De puerbis trācūa nāal.

Uolūtas dicit ad oculos: q̄res ab eis: q̄
re pulchras respicebāt mulieres libtō
q̄ turpes. ⁊ tu volūtas dicit oculi: cū neq̄ p̄-
chra neq̄ turpis dīa de tua fit nā: q̄re diligis
p̄ pulchras mulieres q̄ turpes. **C**Aures du-
ru illece: q̄res ab eis: q̄re platiū bēns audien-
di vanitates. ⁊ tu illece: dicit aures: q̄re bo-
mices q̄ ip̄as dīnt: nō rēpēdēt. **C**Rafo dicit
mēdō: q̄re platiū bēns rofa odorādi: ⁊ tu me-
mō dīnt nāfuf: q̄re p̄ rofa lurrūa recolit. **C**Of
dīnt volūtas: q̄re nio confidit. ⁊ tu volūtas dī-
nt oē q̄re mēdō dādi. **C**Laro dīnt velū-
tas: cū tenia te tāgite: q̄re calefcio: ⁊ tu volūtas
dīnt caro: q̄re caftitate nō diligit. **C**Os dīnt i-
llece: q̄re mēns: ⁊ tu illece: dīnt oē: q̄re mē
nō p̄fuf. **C**O: p̄ dīnt aīa: q̄re tānū dozmis
⁊ tu aīa dīnt corp: cū ego vigilo: q̄re es ociofa
CCorp dīnt aīa: cū fīg p̄atens: q̄re trenis.
⁊ tu aīa dīnt corp: cū peccas: q̄re p̄fiam bēns.
CCorp dīnt aīa: q̄re es iūmū: ⁊ tu aīa dīnt corp:
p̄ q̄re rēpātū nō diligit. **C**Corp dīnt aīa: q̄
re moris: ⁊ tu aīa dīnt corp: q̄re te me recedū

De puerbis trācūa moral.

Uolūtas dīnt vīr: q̄s nō p̄: mīdit viciū: p̄
natio tua ē mēa mī. **C**Volūtas dīnt vīr: q̄
tor bōes te diligit: mīdit viciū: q̄ tu es ocio-
fa. **C**Volūtas dīnt vīr: q̄re te es mibi dū: mīdit
viciū: q̄ fibi dū ē vt fit magna. **C**Volūtas dī-
nt vīr: vbi p̄fuf: mīdit viciū: ego fū loco i

q̄ tu nō es. **C**Volūtas dīnt vīr: ego te i die iudicij
accufabo. mīdit viciū: tuū liberū arbitriū me
excufabit iudiciū. **C**Volūtas dīnt vīr: q̄re timore
nō bēns: mīdit viciū: q̄re p̄fiam nō bēns. **C**Volū-
tas dīnt vīr: q̄re tenebras diligis: mīdit viciū: q̄re
tu de die nō vadit. **C**Volūtas dīnt vīr: bēns frātē
mīdit viciū: pena quā patiens: erit mea ger-
man. **C**Volūtas dīnt: q̄ ip̄a i anulo regis erat.
viciū mīdit: q̄ erat i volūtate regis. **C**Volūtas dī-
nt vīr: q̄ ip̄s i bōie paup̄e p̄atēbat. mīdit viciū: q̄
q̄ q̄re vīr bōi dīmit.

De puerbis trācūa impialis.

Bonitas dicit malo p̄ncipi: q̄ ip̄e fūū fūū
nū mōti p̄diderat: q̄ bōifcare vocabat
CMale p̄nceps dicit magnitudo: q̄re i bōita
te me ociofa tenes. 3. **C**Male p̄nceps dicit
duratio: bōitas merēp̄dēt: q̄ te durare facio
4. **C**Defiderat magni: q̄ p̄tās mali p̄nci-
pis cētī p̄uitate. 5. **C**Stultitia mali p̄ncipis
cepit ⁊ carcerauit fapia p̄p̄i fūi. 6. **C**Volū-
tas mali p̄ncipis amare exulabat a volūtate fūi
p̄p̄i. 7. **C**Volūtas viciū mali p̄ncipis i fūo
collo portauit. 8. **C**Os mali p̄ncipis viciū
dīnt mēdō nō bēbat. 9. **C**Uama glia p̄nci-
pis laborē fūo regno feminat. 10. **C**Male
p̄nceps p̄fufas p̄fiam fūi p̄p̄i facit. 11. **C**Volū-
tas p̄nceps i fūo p̄fio p̄cordāta bēt. 12. **C**Volū-
tas p̄netas p̄ior ē q̄ p̄netas p̄ncipis ⁊ fūi p̄p̄i.
13. **C**P̄nceps p̄nceps malefice: cū p̄p̄i ip̄s
fēq̄bat. 14. **C**Volūtas p̄nceps ē boni: q̄ i mēloco
fūi p̄p̄i p̄fufit. 15. **C**Un malo p̄ncipe p̄dit fūū
⁊ p̄plemētū fūi p̄p̄i. 16. **C**Male dīnt bēt p̄n-
ceps p̄ modicū p̄fiam bōi fit q̄ p̄ magi: q̄ ma-
p̄fufit. 17. **C**Os p̄nceps bāt cōfufatē iūfufi
cie faple ⁊ caritatis. 18. **C**Volūtas p̄nceps mior
bēt honorē: q̄ fūū populū mō honorat.

De puerbis trācūa apical.

Uolūtas dīnt bonitas: q̄re malū platiū de
gūfuf: ⁊ tu bonitas dīnt volūtas: q̄re me
bonā nō fecit. 2. **C**Defiderabat magni: q̄
p̄la p̄etēte magno gūe fapia aīa dīnt: q̄ ip̄a
p̄ valet i iudicio q̄ magnitudo i gūe. 3. **C**U
ne caritate ⁊ fapia iudiciū platiū durare nō pot.
4. **C**P̄fufas boni platiū libtū fufi i dīrdō. nō aīa
i agio. 5. **C**P̄atēbat volūtas ⁊ p̄lorabat: q̄ p̄
latū fūū fapia elegerat. 6. **C**U dīnt fapia
⁊ volūtas ad dīgēdū platiū. ⁊ p̄ fuf volūtas
ad dīgēdū q̄ fapia. 7. **C**Volūtas platiū melior ē q̄
vīr. 8. **C**U dīnt platiū occidit fūū p̄p̄i vī-
tū. 9. **C**Volūtas platiū arbor extēfuf: q̄ via a glie

Chryf. Super. Hom. 35. Quia
maline quibz gale nūc volumine
p̄fufit.

.l.ij.

nō oñdit. i. o. ¶ Null' pla' suū offiū p'fudere
vz nec diminuerē. i. l. ¶ Ille pla' bon' ē q' de
uoz 7 sapia p'cordat. i. 2. ¶ Contrarietas pla
ri 7 p'ncipis ē valde mala 7 piculosa. i. 3. ¶ Sā
ctit' s' plan' ē p' f'idelitatis sui p'pli. i. 4. ¶ Ze
c' plan' i me' loco deuotōis 7 sapie debet ēē. i. 5.
¶ Null' bō bono pla' ē bonoz p'fector. i. 6.
¶ Null' bō ma' b' ē offiū q' pla'. i. 7. ¶ In
cāitate caritat' 7 sapie pla' ē dign' p'. i. 8. ¶ Inul
p' bō i mior' bonitate ē q' ma' pla'.

De puerb'is mīci cel'hal.

Et plurib' formis corruptibilib' seq' corp'
i. corruptibile. ¶ Et formis q' sūt i motu
p' seq' p' mobile. ¶ Dum' i motu dat nām
cālandi. ¶ Forme cel' ita sūt p' place: sic p' sūt
p' motū. ¶ Ita se h'nt forme cel' ad p' arcuū: si
cat se h'nt ad p' motū. ¶ Ita se h'nt forme cel'
ad maiorē motū: sic se h'nt ad maiorē arcuū.
¶ Et maior' rotunditas seq' maior' mobilitas.
¶ Et formis i nā rotundis seq' corp' rotundum.
¶ Si plet mo' arcuū p' me' nō māsit. ¶ Pul
p' mo' arcuū p' d'erosus ē neq' leuis.

De puerb'is mīci arbor' angelical.

Null' bon' angel' i digētā h'c pōt' c'mal'
ang' nūllū finē attig'it. ¶ Null' angel'
autē p' b'et neq' possit'. ¶ In nullo angelo ē
dubitatō. ¶ Null' angel' leuis ē neq' p' d'ero
sus. ¶ Null' angel' ē a' angelo. ¶ Null' pau
g' i loco ē c'tēsus. ¶ Null' angel' ē ociosus.
¶ Null' bon' angel' poterit ēē cap'. ¶ Null'
malus angel' ē liber.

De puerb'is trād' ar. euiternal.

In euiternitate nō ē termin' i fine. ¶ La
put euiternitatis ē i ip'e. 7 c'cauda ē i et
nitatē. ¶ Euiternitas nō b'at mē. ¶ In euiternitate nū'
nō multiplicat'. ¶ Et euiternitate nullū ois cri
re pōt'. ¶ Euiternitas speculū ē eternitat'. ¶ Inul
la creatura maior ē pōt' q' euiternitas. ¶ Tā
m durabit euiternitas q' eternitas. ¶ Eterni
tas 7 euiternitas focatē contrarierunt.

De puerb'is trād' ar. maternal.

Post' d'ia nra ē pletan cā: null' ex ip'a
sit t'p'at'. ¶ Si d'ia nra ē s'ctū sit ple':
a d'ia nra sit p'ctate 7 a moze securus. ¶ D'ia
nra talē h'et v'itatē: q' p'coze a p'cis mūdare p'
¶ Qui d'iaz n'f'az redamat ip'a cū venia m'it
¶ Qui d'iaz n'f'az redamat null' c'mō ei noce
pōt'. ¶ D'eliderat d'ia n'f'az: q' vnuq'q' ip'az tā
gat cū pula. ¶ D'ia nra nūq' bōt c'cūq' b'ī pe

nitalit' de suis p'cis. ¶ Qui p' d'iaz n'f'az vult a
man: filiū suū faciat honorari. ¶ D'ia n'f'az ma
temale b'et amozē cūll' p'ntiē p'cozi q' b'et cō
mōzēs. ¶ Et d'ia n'f'az b'et sufficiētiā q' filiū suū
laudat 7 p' mūdū ip'z laudat 7 a man p'curat.

De puerb'is mīci ar. christianal.

Amana nā d'iaz tāgt n'f'az cū p'ctate sui
p'pli. ¶ D'ia bō nā cū p'ctate suā recolit
creaturā. ¶ Tāgt h'ant amoz: diuinū amozē
cū p'ctate: quā b'et de p'plo suo. ¶ Amoz autē d'is
passionē d'ni ihū r'ecolit: quā ad diuinā nām
bonorādū i cruce sustinuit. ¶ D'ia nā i p'ina
d'ni i'rogauit d'iaz n'f'az p' suo p'plo. ¶ D'ia
nā v'iguit suū p'lm. 7 nā d'ia v'iguit humanaz.
¶ Nulla creatura ē ita bona i seip'a: sicut i deo.
¶ Pōt' de creatura i se q' c'tra se. ¶ Pōt'
pōt' de creatura a mare p'camatozē q' creatō
nē. ¶ Pōt' de creatura p' camatozē p'na
pare q' p'itelligere. ¶ D'ine icamatōzē maior'
cordatā nē d'ic 7 b'iancē cō nō pōt'. ¶ Maior'
vnitas creature fuit scā i vnitatē d'ic nē.

De puerb'is mīci ar. dial.

Dixit d'ia bōitas: q' de sapia bō' volebat
7 illud bo' ē op'abat. volūtas ē b' v'ili
gebat. p'as b' ita p'ficabat. ¶ Dixit bōitas v'
uia: q' ip'a volebat ēē i bono 7 voluit ēē illud bo'.
sapia ē b' ita sc'ibat. 7 p'as b' ita p'ficē
bat. ¶ Dixit bonitas: q' ip'a volebat ēē p' bō'
7 volebat ēē illud bo'. magnitudo ei p'ntiē
bat. 7 p'is b' p'ficēbat. ¶ Dixit bonitas: q' ip'
sa volebat bonificare. volūtas d'ixit: q' boni
care volebat amare. 7 sapia d'ixit: q' illud vole
bat fare. eternitas d'ixit: q' ip'a volebat eterna
re. 7 dixit magnitudo: q' ip'a volebat illud i'fi
nire. ¶ Dixit bonitas: q' ip'a volebat bonifica
re: q' d'ic'et. 7 dixit p'as: q' ip'a potuit ei dare. 7
dixit volūtas: q' ip'a illud voluit amare. 7 dixit
sapia: q' ip'a ip'z potuit scire. 7 dixit eternitas: q'
ip'z potuit c'tnare. ¶ In s'ba ē s'batū bonificare
bonitatē. ¶ In s'ba ē s'batū i'nnire i'nnitatē. ¶ In
s'ba s'bam ē c'tnare eternitatē. ¶ Vult d'ia volū
tas: q' s'ba sua sit cantas. ¶ Vult volūtas d'ia
uia: q' i s'ba sua sit ociositas.

De b'ach'us ar. exēplifical. 7 p' de c' b'ia. dial.

Enis a c'ra q' i terra i d'ia p'cordā
7 i'netare s'ibi i'nic obuauerūt. ¶ Ge
arco p' v'ic d'ixit: q' sic p'ngit ei sic
cauda d'ic de suo manto. p' bō d'ia
n' b'ia: q' fuit b' p' m'atē (dixit
p' b'ia) q' d'ā d'ia h'nt manū: q' valde t'oc mar

Liema nra i'ntelo

la d'ic'et p'ntiē
7 c'cauda ē i et
nitatē

trēmum dēmit / et p̄p̄ filios quos hūcūit. Illa
dñs erat dīcteta / et hū mōgēraia. f̄z cōmān
valde illarū cōfēt et p̄dīgē / q̄ bōa dīlāpīdauit.
Hīdēro illa dñs ēē nō potat sine odore / ama
re nīc sine lūctū / q̄ gēlcere potuit. qm̄ suū mar
itū p̄fēre dīgēro nō potuit / p̄t et p̄tē / quos ī
suo mōto vīderat nec īp̄s odire potuit / ī totūq̄
q̄ ī sine māmōnī / et p̄p̄ filios q̄ īp̄s dīlāpēbat
Hīdēro tū dñs / dīxī p̄r / q̄tē bīc nō potes īn
cōdēntia nec ī hīetate cū īstīfī: q̄d q̄d f̄z
mētū alī obulāt ī cōdēntia et ī hīetate a dñs
hīetate recedere nō p̄t. nec ego mediū lūenīo
p̄ q̄d a dñs vēire potero abq̄ laborē. Et q̄
f̄z ī sine accatī mībī: sic accatī cūda dñs. Et q̄
nī fuit bī / dīxī dñs. ¶ Hīarāt dīxī p̄r / q̄ dā
mīles cū rētoz suā et filio suo cap̄fuit a saracē
nīa. et rē saracēnoz dīxī dñs: q̄ libēra līrē / cū
suo māmto aūt cū filio suo. et q̄ dñs nēfēbat
q̄ dīgēre potat nēfēbat īre nec remanere. qm̄
cēntas et cōloz p̄p̄ īpēdītā p̄p̄tā tēnēbat.
īnī q̄ libērate quā rē bī cōfētā dīxī: nō dñe
bat / et sic flēt et flēt. nec cōfētūas se ad eū
dī mōit nec gēnt. Et tūc cōgnōuī dñs: q̄
cōbōit q̄z quā faciēda: maḡ laborē ī ip̄s fū
tūre cō.

Dec.^o brădecarbonis vegetat.

[illegible]

De er brænde arbejds sensual.

Narra: q' vñ rat' cū sua filia stabat vñ o
fozanie. ⁊ ppe illud fozanie stabat q'da
pa'rat' q' cū vñ peca ladebat. ⁊ i' nco dñi i
rat' mari sue: q' i' dñe vñebat cū illo cō p
uo: q' dñe rōs nō bebat. qm i' dñe rōs bñs
fuit illa pēna nō lufficeit. Et q' dñe rōs iū
bebat: dñe nūc i' q' i' mūrluglos ⁊ mure
nō cognoscebat. Dicebat et: q' bonū fozet: si se
poffet ponere cū ipfo i' fozetate ⁊ amicitia.
p' amicitia poffet et: q' cū p' fozet magn': fūi
malū nō facit. ⁊ q' ipas ⁊ blado comedere vñ
mureret. R' dñt rat' fūe fūle zoni: q' nēcebat
illud: q'da dñe dñcat marito fuo. Et i' q'd' o
i' rat' mari fuo. Cū filia vñit rē: narra: q' dā
burgēis vñi milite occidit: q' vñi filius fuit
burgēis aut vñi filia bēbat. ⁊ corda iū fuit
iū ipos: q' fille i' filia matroniū f' bēret.
vñ amia militis ⁊ burgēis pacē iūuicē b'ie pof
fuit. Et cū burgēis filia fua dñe voluiffi
filio militis: vñ i' burgēis vñi marito fuo bēc
ba. Narra: q' equ' ⁊ leo fecerūt fozetate. ⁊
⁊ cordant: q' i' pēgnatē i' vñt. Equ' bō afūit:
i' fēbas p' vñ i' dñe rōs comedere poffi: qm
fine comēti one i' rē nō valeret. Leo aut vñt q'
i' vñt i' nōc tē. qm i' opotet dñama q're. qm
dñe fāns dñt. Et nūc cū equ' p' fozet: q' leo
i' fē comētiō nō bēbat: cogitauit: q' leo q'
berbas nō comedebat: si i' nō i' nūc tē: q'd come
dere poffet: q' occideret ⁊ comederet fūi fūa.
cū i' vñ f' q' i' bēffis maior f' i' nēciffas comē
dere q' fozetate fūare. Et tūc equ' ille voluit i'
cū leone i' pēgnatū: nec cū illo cū i' fozetate. ⁊ s
m' amboz vñt i' dñe nō fūit. Et nūc burgēis
matroniū facē voluit. qm milites fūnt fūp dñ.
vñit ⁊ honore. nūc pūit aliau i' i' rāzū q' nūc
bñ valer fozet.

Die erbscheimung.

Narrat: qñis qñda bebāt duos agnos.
qñda die pñgit: vñ ip̃a i quoda pñto cū ā
hob̃ññis suis flaret: qñ ip̃a vññyññ dñ suis fa
lis accept. r coñ ā ip̃a illū occidit r comedīt. S
uis a lupō nō fugit. amo ip̃s rogauit: qñ filiū su
ū nō occideret. si ip̃s ip̃i redderet. qñ filius r
dñ manu mlti forit: r dñolo: qñ bebāt: cñ filius
suū comedi vicebat: qñ dñr abai man fuce: ip̃
si inuener. Mñ aut̃ip̃ agnū ita comedebat: qñ
dñ com̃ r coliba trauit qñda arbore uita: qñ
ba audierat: qñ ouis dñ lupū dñerat. r viderat
agnū occidit r comedere. Pñ offi: qñ ille lu
pū occiderat: vññ dñda bō: qñ accept. qñ ip̃

[illegible]

ſu occidit corā ſua matre ſua. q̄ cū alijs hōib⁹
ip̄s comedebat. Et tūc ſc̄ptis gēnib⁹ callos ad
celū ienauit laudās ⁊ b̄ndicēs deū. q̄ ſibi fructū
dedit ad ſuādū bōi q̄ creat⁹ ⁊ ad ſuādū deo ⁊ rē
claris ſuit. ⁊ ūa obliuioni dedit: quas būerat de
ſuo filio. q̄ lup⁹ corā ip̄a occidebat ⁊ comede-
bat. Et ūo colūba dicit ad coruū: q̄ pliz de o-
ne mirabat. q̄ diſcretiōes nō būbat i rogādo iur-
pū. q̄ ſuſerat inimic⁹. nec imaginatiōes būbat de l-
imania: q̄ erat inter lupos ⁊ oues. nec irata ſuit
de agno: q̄ hōies comedebant. R̄ndit coru⁹. q̄
dixit hec v̄ba. Narrat: q̄ qdam paſtor filiū hē-
bat. ⁊ vn⁹ eo ſuū filiū accepit. Et dū ip̄s occide-
bat ⁊ comedebat filiū paſtoris ad ſuū p̄ez cla-
matur: q̄ ip̄s inuaret. Narrat autē q̄ diſcretiōes
būit: iuit ad leonē ⁊ ab ip̄o ſuū filiū abſtulit q̄
nis aliq̄ arma nō detulit. ⁊ ad imaginatiōes
tuncis q̄ būe tēbebat de leone: nō ſc̄nt. nec et
ad diſcretiōē. qm̄ ip̄s arma nō uenibat. ſz
ſtabat ad caritatē: quia būit ad ſuū filiū. Narrat
ſic ouis ſtorē nō būit de lupo. qm̄ amor q̄ būit
ad filiū ſuū: cū obliuiſa fecit ſtorē. nec ip̄as picz i
maglari pmiſit nec ei immicitia: q̄ ē int lupos
⁊ oues. mo ip̄as fecit b̄e ſp̄i ſuo inimico i q̄
pū rogauit: q̄ ſibi ſuū ſi reſtitueret. q̄ ſibi ma-
lū nō facit. Et tūc colūba cognouit q̄ magnū
qd ē caritas q̄ i paſtore diſcretiōē deſtruit ⁊ i
oue imaginatiōē. Et tūc dixit coruo q̄ corifica-
ret cā q̄re ouis de hōie irā nō būit q̄ ſuū ſi co-
mederat. Narrat dixit coru⁹ q̄ qdā mīſ v⁹ ma-
gnū leporariū būbat. q̄ multū diligebat. cum
q̄ ibat acapere cenos. Accidit qdā die: q̄ mīſ
cū ſuo eq⁹ ⁊ leporario ibat uenatū i qdā mag⁹
ſilua multū diſtāte a ſuo caſtro. Cōngit: q̄ cū
i illa ſilua fuiſſet: uenit qdā miles q̄ ſu⁹ erat ini-
mi⁹. q̄ uenit manu⁹ ⁊ miluē occidit ⁊ duxit e-
quū. Leporariū autē remāſit p totā illā diez. ppe
dñz ſuū. ⁊ i caſtro uēit qdā lup⁹: q̄ miluē mor-
tuū comedere uolebat. ſz leporariū ip̄s defende-
bat. ⁊ cū lupo pugnabat lūm: q̄ lup⁹ būit ſuſcep-
t⁹. Leporariū autē magnā famē būit lūm: q̄ ſi illic
nūc i uolūtate ſibi uenit: q̄ ſuū dñz dimitte-
ret ⁊ q̄ iret comēſtū i caſtro de pane. ſz timores
būit: q̄ lup⁹ rediret ⁊ ſuū dñz comederet. idcirco
a ſuo dño recedere noluit. mo ita ppe illū ſte-
lit: q̄ de ſua r̄fame mortuū fuit. Idcirco itellēnt
colūba: q̄ lup⁹ ſignificabat lupū: q̄ agnū come-
debat. ⁊ canis q̄ ſe ppter dñz ſuū non pmiſit.
ſi diſcretiōē imaginabat: q̄ ip̄e obligat⁹ erat ad
moriēdū ppter ſuū dñz ſuū ⁊ ad cuſtodiedū ip̄

ſu a malo: poſtq̄ de ip̄s poſuit i ſuūte mīſiſ
cui pmiſit: q̄ ip̄s p ſuo poſſe ſuere. ſic ouis
q̄ uoluit ſuare deo i ſuēdo bōi cū ſuo ſuo. que
magnū placitū būit: qm̄ ille bōi q̄ ſuū filiū coruū
dixit: erat iuſt⁹ ⁊ amicus. qm̄ ſi inimic⁹ fuerit ⁊ i
pccata irata fuiſſet ſic de lupo: q̄ ſuū ſi cōcedit.

De et brachē būanal corpor.

Narrat: q̄ qdā leo p̄lamētū būit: ſue p̄
lūi fecit ⁊ a ſuo p̄lo q̄ ſuū: ſi tē alioq̄ i ſuo
regno idigētū būbat. ſi ſi i ſuo regno aliquas
beſtias būbat: q̄ eēt a iobediēs. Et cenū mīdit ⁊
dixit: q̄ i ſuo regno nō erat par. qm̄ bō ⁊ equ⁹
cū alijs beſtijs guerrā faciebāt. q̄s bō cū ſagui-
tis occidit. Et eo autē p̄lū petuit a uulpe. q̄ ē be-
ſtia ualde diſcreta. q̄ dixit de cūba ad leonē. Do-
mine bō ē beſtia: q̄ arte uſit: q̄ uia ⁊ occidit
beſtias. qm̄ ip̄e cūq̄ i eq⁹ ſonit currit. ⁊ poſ-
tat arcū ⁊ ſagittas. cū q̄ bō beſtias occidit. Id-
circo bō eēt: q̄ uos pacē cūz hōie būeris. qz
bō diſcretiōē uſit. ⁊ ſi tē eq⁹ cūq̄at ⁊ cū baſta
traheret. q̄ alonge beſtias occidit. ⁊ eſozor te:
qm̄ qm̄ deſit i ſonitudo ſp̄e cū magiſtero ſe iu-
uat. Idcirco eēt bō: q̄ ſi b̄nīdicos trāſmittere
tis: q̄ int uos ⁊ illū pacē tractaret. Et hōies iſa-
q̄ dēnt de ſua cura ⁊ amia v̄z. q̄ de uobis bō
dēret. ⁊ uobis ſuū ſtatū ſic faceret. vt beſtie
v̄z ſe defendere poſſent: cū eis malū facere uellet.
Leo autē būit p bono h⁹ qd uulpe ſibi dixerat
q̄ dixit: q̄ libet⁹ iret iſt alios nūdōs. ſz canis
dixit leoni: q̄ nō eēt bō q̄ uulpe eēt nūd⁹. qm̄
ip̄a comedebat gallinas: q̄ ſtat ⁊ moriſ cū bō
ne. ⁊ et p̄ſuauit ſe iacrabat ad faciēdū nūdū.
Et eo bō cognouit: ip̄e uſitate dicebat. ⁊ anē
degit: q̄ eēt nūd⁹. ſz lup⁹ dixit ad leonē: q̄ cū
beſtias q̄rebat: q̄s bō occidebat. ⁊ q̄ ip̄e uole-
bat ad hōies ire: vt poſſet panē comedere. Et
bō dixit lup⁹: vt canis nō iret ad cuſto diedū o-
nes. Et eo bō p̄ſent p̄lū lupi. ⁊ petiit a cane ſi
eēt bō q̄ lup⁹ iret ad faciēdū legatōes. Cuius
bō p̄ſent: q̄ lup⁹ ad hōies ire poſſet. vt bō ip̄
ſi occideret. qm̄ ip̄e ones occidit ⁊ comedit. Et
q̄ lup⁹ magna būit uolūtate comedendi ones
iuit i legatōes. nō p̄ſiderādo p̄alū rōne iſtū
cūc: q̄ ē iſt ip̄s ⁊ hōies. Et ſic bō petiit ſic nūc
i legatōe p̄ſent. Et cū uenit ad hōies: p̄uſq̄ o-
cere potuit ſua v̄ba vt iſas ſuas oñderet: bō tra-
xit vnā ſagittā ad lupū. ⁊ ip̄s occidit. ⁊ ita lega-
tio p̄dita fuit.

Narrat: q̄ memō itellēct⁹ ⁊ uolūtās ad vt

edēdū tūc ad celū afcēdere voluerūt. tūc vō refi-
fīcna fuit inf ipōs. qz qīz p're voluit. vt p' bo-
mūte dā i fua magnitudinē videret. *Admō*
vō allegabat: qz ipa p're debebat: quī ipa p'
obā acapiebat. itellec' vō i volūtas poſtmo
accipiebat. i cū ipi itellec' i volūtas fua obā
dimittēbat: ipa cuſtodiebat. Idcirco allegabat
qz ipa p're debebat. Allegabat aut itellec': qz
ipē p're debebat. qz ipē obā volūtati onidebat
i ſibi lumē i mēnō faciebat. cū q' volūtas ipa
obā ſuēnt. Volūtas aut p' ſe allegans dicit qz
ipa p'mo ire debebat. qz maiorē h'uit virtutem: qz
h'uit itellec' v'f mēoria i q' poterat diligere h':
q' d' itellec' poterat itelligere n'c mēoria recollere
qū hōmō recollere voluit. i itelligere aliq' q' iaz
recolita ſūt i itellec'ta i ip'e p'rentio. i i ip'e p'rent
ipa recollere nō pōt itelligere: q' volūtas vult
amare. *¶* **Q**uāz aut oēs tres ita ſtabāt: qdā ſilo
mēia vēit ad illā arborē. ſi cū vmbra tres dñe
ſteterūt. i itellec'tu reſiſtētia i q' erat dicit eis: q'
ſi ſciebāt: qd qdā gēn' cū dā dixerat ip'io i cui
dā iudeo i ſaraceno i quodā lub' q' fecit ray de
gēn' i trib' ap'ieb' i. Et qd fuit illud ſolentū
dñe q' mēdōs ſilomēa dicit: q' qdā ip'ianus i q'
dā iudeo i ſaraceno corā quodā gēn' diſputa-
uerit. q' ipōs rogauit p' aliq's autoritates nō diſ-
putaret: q' recollere ſūt poſſiſſe i a mate n'c i na-
turā itellec'tū i itellec'te: i q' ſūt creche. Sed q'
diſputaret i nāz argumēt rōcōſtrandiōis. Tūc
vō itellec'tu p'mo q' ſecū lumē memorie i volū-
tati ad vidēdū: ſi poſſidēs q's fecerāt: vere erāt
aut falſe. Tūc vō ille tres dñe ordinauerūt: q' i
telligēcia p'cederet. Tercūm reſiſtētia fuit inf
volūtate i memorā q' illap p' itellec' p'cederet.
S'z philomēa indicauit: q' volūtas aīeret. i
memō iuit vltio. Et iō dicit bec'ba. *¶* **A**rrat
qz ip'ianus i ip' p'rentiū venerūt ad hoſpitādū
i hoſpicio: qd erat caluſdā bōi viri: q' vocabat
moſ. et vñu afinū dixerūt: q' obaria portabat.
Ille bon' bō dicit: q' portā hoſpic' nō apiret:
quo uſq' concordata fuſſent: qd p' irat rebuſſy
a ut caput afini aut cauda ip'. et tūc lenit cor-
datur: q' caput afini p' irare debebat ſz nāz ſui
moſ. Et tūc afin' irauit i caput p'. i petiit: qd
ipōz p' irare debebat. q' dixerūt: q' iā erat exter-
mitatū i uniolita afini. tūc vō irauit ip' i futurā p-
mo i poſtmo p'rentiū. *¶* **E**rgoquit g' mēmō: q'
maiorē h'et concordātia cū reb' t'raſactis q' cū fu-
turo: q' volūtas ire p' debebat poſt itellec'tu: i
ipa vltio. *¶* **Q**uāz aut ille tres dñe ad celū afcē-

debat: cū ip'e multū in erāt: i p'e ſolē fuerāt: fuit
itellec't' tangat' nec mag' calozē ſol' fuſſet: po-
tuit. Et tūc dicit ad volūtate: q' iret p'. qz calo-
rē ſol' nō ſtebat. *¶* **I**uit q' volūtas p'. poſtmo
vō mēmō. i itellec't' vltio. qz nichil itelligebat.
ſz ſupponebat verū cē illud i qd volūtas i mēo-
ria de dco i de ſua magna bonitate affirmabāt.
¶ **D**e et' brachemoralis.

Arrat: q' qdā rervoluit nūciū ad ipatozē
trāſmittere. q' dicit p'io ſuo: q' et. 4. vñ
nō cardinalib' et trib' theolog' ip'e duas trāſ-
mittere volebat. i q' iſi' concordaret' minicō:
cordare poterūt. qm oēs neceſſarie erāt ad le-
gatōes. *¶* **I**dcirco rē milite elegit: q' cū nūciū i
q' oēs erāt vñates. Ille vō miles dicit ad regē
ſi foret: q' ipatoz' eēt iuſ'. qm ſi iuſ' nō eēt: nie-
bil ſi biuſſicia valeret. Et ſi ſapientis nō eēt: q'
prudētia nichil ſibi valeret. verūm ſi ſortis eēt
aut nō eēt: bonū eēt: q' i legatōe foret ſortitudo
cū b' q' i ipatoz' eēt caritas. qm ſi i illo caritas
nō eēt: nec iuſſicia ſecū ſp'e ip'e dūce nō poſſet.
Ita ſit: q' ipatoz' maiorē h'at p'atē q' rē. Tūc vō
rē dicit ad milite: q' ipatozē videri volebat: qz
ſua prudētia: ſi ipatoz' prudētia nō h'ebat neqz
iuſſicia. cū ita ſit: q' iuſ' i prudēcia cū arte ma-
iorē h'ant concordātia q' p'as i ignorātia. *¶* **I**dcirco
ſecū dūce poſſet ſp'e i ſua ſocietate. Tūc au-
tē rē dedit certa capitula ſcripta militi. ſz q' ip'e
debetet legationē efāce ſiū crenēo i diuinitudē
illoz' i ſine aliq' nouitate. Et tūc miles ſe etia ſa-
uit: i dicit: q' nō treti legatōe. qm ſecū prudē-
tia dūce nō poſſy. nec et ſp'e. Et tūc rē dedit mi-
liti i ſcētia: q' vñ poſſit i legatōe liberet i prudē-
tē magiſtrō vñ poſſet. i i milite h'ant ſp'e p-
pter prudētia i caritate: q's debāt.

¶ **D**e et' brachē impia.

Arrat: q' i curia cuiuſdā regis q' erat val-
de diſcret': fuit vñ baro: q' erat valde la-
tioſus i male mouerat. i vñ ſagio: q' caſtu-
erat i bñ mouerat. *¶* **R**et ille vñ mag' ſc' p'
lamētiū. i p'ſes ſecū iduit de cerco. *¶* **I**lla vō ba-
ronē q' erat laurioſus i ſagione iduit reuili pā-
no. *¶* **A**bag' mirabile h'uerūt oēs hōies illi pla-
mēti: qz rē baronē i ſagione tē cū bono paino
iduerat. i baro ſe valde vitupatū reputabat i
ſagio ſe valde honozatū reputabat. Et q' ſuſcit
a regē: q' illud eis eptorret. *¶* **R**et aut dicit
bec'ba. *¶* **Q**uidā erat milis: q' valde pulchra h'ē-
bat vrozē. i q' erat valde laurioſa. i poſuit ſa-
cie ſua crenas i colores. vt pulchra appareret.

Beatus que dā tūc q' miles a sua petūt vrozē
q' a vīctē vīnat. 7 q' si ei nō mīderet: cū occide-
ret. Illa vō dīxit: q' sibi vīnat dīcet: dū tū ip-
sas nō occideret si sibi vīnat dīcet. Et nūc nūlls
ē sūtra sua vrozē. i. q' pulchritū erat magis al-
ba 7 magis. Adā autē sua facie autē sua itēno
ne: ppter q's colores posuit. q' mīdit a q' pulcr-
erat magis alba 7 clara i sua facie. 7 q' i sua itē-
tōe erat p' nū. qm turpes hēbat cogitatōes: et q'
b' l'icēnonē iduebat: rōe autē suā facie omabāt.
7 explebat. nūc vō ille miles a sua vrozē q'siuit
an pulchritudo pulchroz erat i facie autē volū-
tate. ipa autē mīdi ei: q' g'ro a la melior ē corpore
tūo pulchritudo pulchroz ē i volūtatē q' i fa-
cie. 7 ē vō miles suā vrozē idūit terno vili pā-
no: q' effūit ipse erat. Et nūc baro q' lūmior
sua erat: 7 alū q' erat i parlāmēto: cognouit:
q' rēduerat baronē et vili pāno: q' a' aia tur-
pis erat. vūnti sūgo et illo nō erat cōtēp' xū-
ret dīxit decē bba. Narrat: q' q' dā cīrma q' dīxit
vīnicula: q' i mamib' g'at: de deo q' d'ebat q' d'
ipaz fecerat ita modica creatura: 7 bōiez fecerat
ita magnū 7 ita honoratū. Et nūc d' ipaz posu-
it i bōie i q' ipaz bōioz autē q' ipaz posuit i sua
societate. 7 q' ipa cīrma ipaz cōcedet. 7 v' bō
supb' nō cēt ppter suaz honorē: 7 q' cīrma obli-
uisceret suā paruitatē 7 vīlitatez i societate q'
erat cū bōie: n' ipō honoratū. Deīde qm rē v' l'
nūc vīdēt ei' sagio ad regē dīxit: q' ipē nesciebat
q' d' garfia dīxit ad colūbā. Et quō fuit b': dīxit
et. Narrat (dīxit sūgo) q' que sūnt ligna po-
suerat sup' rē nā lucerna: quā ignē ēē credebāt
q' frīg' bēbāt: ignē icēdere volebāt 7 q' se cale-
facerent. Colūba autē p'ncē ad sīmias dīxit: q'
lūcna ignis nō erat: 7 q' b' apparet q' sīmie
q' bōies ēē solēbāt: ita ipē figurā i similitudine
bōiez hēbāt. Barfia autē dīxit ad colūbā: q' ipa
bōiez tormosū 7 obliuātū castigare nō deberet.
qm rē b' dānā hēc posset. q' tormosū obliu-
tū castigare se nō p'mittit 7 oamū dāt illis: q'
ipaz castigat. Colūba autē garfie credere noluit
i p' nū: q' d' sibi dēdit 7 credebāt q' sīmie ipaz n'
ēdū nūc fēte vna arborez i q' ipa stabat. Et nūc
lūcna dēcēdit ad ipas: q' dīxit dēcē: q' lucerna q'
vīcē nocīlūca ignis nō erat. 7 tūc vō sīmie co-
lūbā accepit: q' ipaz occidit: 7 comedunt.
Barfia autē dīxit i colūbā suos p'diderat ser-
mōes. verūm i sūpa expiēns bīat de bīs: que
ad colūbā p'dīnt.

De ei' brāche apostolical.

D Narrat: q' bonoz 7 sapia l'bat i pēgrinat/
onē 7 cū i hospitio hospitari faciat: sapia
comestione p'parant: q' posuit m' dā 7 panē nī-
grū posuit supra mappas albas. Adape vīnū/
perū ēē fieri reputabāt. qm pāis niger stabat
supra ipas. Panis autē mīdi eis: q' ipē albe n'
ēnt neq' itēgre si ipē alb' fūssit. 7 tūc bonoz cog-
nouit q' pāis amīc erat sapie. nec voluit de ipō
cōdere. q' vīnū ad sapias: q' et albi panē daret
q' mīdi 7 dīxit: q' ipa albi panē daret nolebat:
si nō staret sup' a mappas ruptas p' totā illā vīē
sicut: q' comedere nolebat. 7 i crastino se i vīnū
posuerūt. Et tūc i vīnere fuerūt: duos lapos in-
ueniūt. q' mīdi cū duob' canib' pugnaverūt.
Idū autē sic mīc pugnebāt: vīnū q' dā leporari-
us. q' germania ar vīn' canis. q' sūi frātē lauā-
re volebat. q' dīxit ei: q' alū canes p' iuuaret. q'
mīdi leporari. 7 ambe lapū dīcērit: 7 ipaz oc-
cidit. Idū autē d' lupū occidit: cōtēp' 7 a
bo lupi mortui fuerūt. Leporari nūc dīxit fra-
tē suo q' rēs ab eo q' rē voluit q' p' d' canē iuuā-
ret. q' mīdi ei: q' si p' iuuaret. 7 fatigat' fūit/
set: ipaz q' sūi frātē nō erat poss' m' d' nō iuuaret.
7 possit ei: q' lup' ipaz occidit. Et mīc i sua
fratē mīc p' d' d' d' cogitabat: q' posito q' sa-
tigat' pugnat' fūit: emchil omīn' ipaz q' sūi frātē
fratē iuuasset. qm amor q' bēbat sibi daret v'
tutē 7 vīgorē. Et dīxit sapia ad bonoz: q' i so-
ciatē caritas ē bona. q' rē ipa i societate cū ipō
ita nolebat. qm nīl nīl ipaz vīlgebat. 7 vole-
bat: q' oīa ei fūit. 7 ipē nulli fūit volebat.
tūc sapia de bonoz recessit. bonoz autē sol' p' to-
tā dīcēbat. Et qm fuit ad quādā ciuitatē hospī-
dū epī q' rē nesciebat. 7 i domo ciuitatē nūc
dīxit. Et ille nūc i cū sua vrozē comedēt at
7 cū suis filiis. 7 ppe mēsa suā stabāt vīn' asīn' 7
vīn' por' 7 vīn' bos. Et bonoz de illo panē nī-
grū q' erat an' iusticiā comedebāt. 7 cū ipō i mē-
sa sedebat sup' p'z quā erāt nīgrē mape 7 m' pte.
nec bonoz abscire poterat: qm comedēt. qm
magna fūit bēat. s' ille panis niger 7 mape
rupte fūit. 7 ille nūc iusticiā consideret: ad bono-
rē dīxit: q' iuuaret ipaz dūc bonē 7 asīnū ad ag-
d' bonoz autē mīdi: q' nutrit' nō fecerat ad cūdā
rem bonos 7 asīnos. s' ad cūdā sup' equū.
q' de mēsa fūit. 7 dīxit iusticiā: q' sibi fūit v'
nūc pulch' i l'cā. i q' cōmūte posset. 7 porcum
de vīno p'cēt.

De ei' brāche arborez celestial.

Stronon. sūū magist' m' maledictū. Ra'

ditit moach? et quo fuit b? Parat dicit ray? q? dda ciuitate veni dda astronom? cu? fama erat magna. Rer ill? ciuitate ad illa astronom? dicit: q? respiciet qm? ipe moriet. Astronom? aut dicit: q? illo anno mori debet. Et rer credebat: q? ille astronom? dicit vitare. et p? timore mortis comedere n? poterat nec dormire. im? q? ppter timore mortis rer ille stabat quod die cu? illo astronomo? cu? quodam discipulo suo i vna camera. q? respice ip? faciebat: si foras errauisset i poto v? ante astronomie. q? desiderabat: q? ipe astronom? faceret: q? ipe vivere posset. Astro non? aut q? fuit sp. et iucit: q? annu? trasire non posset. Qu? illeret i tristitia stabat et dolore: accidit: q? vna? rer sibi trasmissi vna puella. q? veneno erat nutrita. et nichil nisi venen? comede bat. Astronom? aut dicit: q? ipe credere n? poterat: q? illa puella cu? veneno vixisset. qui sua scientia sustinere n? potuit. et ma? ipe q? natus erat sibi dno a metis. q? et e? plenione baida et calida q? et plenione venen? q? e? sicca et frigida. Illa cu? aut q? illa domicella dicit: i p?ia regi? astronomi? sibi de veneno ad comedendu? et bibendu? dabant. ita q? illa domicella mala n? bebat de b? qd comedebat et bibebat Et tunc rex modicu? bibit de pladio. et cogitabat: q? ars astronomie n? sp? veru? iudiciu? dabat. Et tunc ipe mag? n? mori? q? de morte bebat: et p?ia domicelle timore mortis a suo corde n? p?cebat. qm? n? ipam imagiabatur. Et sic regem i tristitia et dolore et timore ad videndu? regem. et ab ipso q? fuit: qd bebat. rer aut secreto dicit: q? illo anno mori deberet. Et q? ille astronom? q? cora? ipso stabat: b? dicebat. Et tunc miles cognouit: q? astronom? cu? al? quo b?ce ill? dicit: mori? regi? tractauisset. qm? ipe astronom? dicebat: q? rer ille anno mori debebat: vt rer ob timore moriretur. Tunc vero miles dicit ad astronomu? si scire? q? vivere deberet: q? m? d? dicit ad milite: q? sua vitan? eramus. r. annis. Et quodam die miles dicit ad astronomu? si scire? qd dicit: q? dicit ad milite: q? mag? ipe dapfu? q? ipe certauerat de termino mortis sue Et tunc miles cu? vno gladio q? portauit: caput astronomi? amputauit: vt rer illari solet et vt cognosceret: q? astronom? ille m? fuisse et ef? fca sua. Tunc vero discipulus ill? astronomi? suu? magnu? malum dicit: q? dicit: q? nullo ip? p? fide? tam i arte astronomie haberet.

De b? b?ce carbones angelicalis.

Parat: q? qda b? anar? q? erat valde di? uce: mirabatur et b? q? saturari de diuitis n? poterat. qm? quatuor? diuitie sue credebant: tuor? desiderabat hic bona suor? vicior? Ac cidit aut quodam die: cu? ipe egrediebatur castri suu? i via tres paupes iuenit: q? de vno magno pane et de vno modico ferculo carniu? comede bat. et q? illos aliu? ad comedendu? iuitabat: q? re? siderauit: q? in paupes erat caritas i magnis reb? et i puis. et q? ipso erat cruditas et auar? q? de suis bonis q? magna erat: paupes n? iuitabat. et iuidia bebat de ill? puis bonis: q? bebat Et tunc suas diuitias maledixit. et paup? e? desiderauit. ita q? illos tres paupes rogauit: q? ip? i societate cor? admitteret. vt sua volu? iuta? ran possit. et q? ip? dormire dimitteret. qm? i magnis bonis et puis ip? sua fortiter laborauit: q? nulla q?re b?ce potuit. Et Parat: dixerunt paupes: q? si uis machad? et scis gabad? i vno iuda? rio teo obuiauerit. cu? q? ip? solanu? habuerit. et quatuor? vna? dicit: tantop?al? dicit illu? Id? aut ita stabat: venit iudic? q? dicit q? cor? societate e?ce olebat et illi tui? p? dicit: q? ipe totu? ten? b?ce volebat. et alii aliqd? n? b?ce. q? tunc cog? nouerunt: ipe bon? angel? n? erat. q? totu? b?ce volebat tali? p? dicit: q? ipe oib? alijs q? ip? b?ce uellet n? sufficit. Idcirco ad luciferu? dixerunt: q? ipe erat mal? angel? id? volebat b?ce totu? gila le b? plurib? bonis p?ualib? necessarijs. Et tunc b? anar? cognouit: q? paupes illi e? societate b?ce nolauerunt. qm? timuerunt: q? totu? pane? et carnes comederet. et q? ipos n? iuitaret.

De b? b?ce arb. cuental.

Lucifer suu? itelle? maledixit. Et quo? fuit b? ray? dicit mo. Parat: dicit ray? q? lucifer suu? itelle? ad de? trasmissi: vt sibi a deo sp? afferret. Et cu? itelle? suu? de? fuisset vidit vitare: q? i vno lib? legebat. et dicebat: q? lucifer n? bebat volu? iate: q? ipe diligeret. et q? ip? si diligebat: dicit: q? nullo ip? ip? b?ce. Idcirco itelle? e?dit ad luciferu? sine spe. Et tunc lucifer maledixit itelle? q? ip? m?ce n? portauit. In itelle? aut se e?cauit. q? dicit b?ce b?ce. Et Parat: q? erat vna? rer valde iust? et q? bon? volu? tes itelle? i. iust? terra erat qda miles. q? malus illu? regem odiebat. et cu? vno filio suo morie ill? regis tractabat. et rogauit regem q? sibi placeret q? suu? de sua cura e?ci? et ad m?as sua faret. et b? dicebat: vt fil? suu? regem iusticaret: q? et dicit suu? q? post mortem regis ipe tractaret: q? ipe e?ci?

Quatuor? diuitie sue credebant

Idcirco ad luciferu? dixerunt

Anar? cognouit

Er.exêplifical.

ter. Et p[ro]p[ter] magnā volūtates quā hūit illi s[er]u[us]:
 vt cōt[ra] ret: accidere p[ro]p[ter] s[er]u[us] nec piculū qd si
 bi p[ro]ficeret accideret p[ro]p[ter] qd qd piculū sū p[ro]p[ter]
 m[er]itū sū illi fecit oblitū: q[ui] et t[em]p[or]is: qd hūit
 vt p[ro]ficeret et ret: nec p[ro]p[ter] piculū sū sū arauit
 p[ro]p[ter] malā volūtates: quā hūit r[eg]e. t[em]p[or]is. et
 t[em]p[or]is sūit v[er]it[as]: q[ui] hūit volūtates v[er]it[as] sūa f[ec]e
 rūt. q[ui] t[em]p[or]is vocabat. illā sūam dedit ret r[eg]i
 m[er]itū. p[ro]p[ter] q[ui] et t[em]p[or]is p[ro]ficeret. R[et] aut[em]
 n[on] ad m[er]itū: v[er]um credat: q[ui] et t[em]p[or]is sūa
 s[er]u[us] aut t[em]p[or]is n[on] a[n]t[er]et. Et tūc miles cogno
 uit: q[ui] et t[em]p[or]is volūtates hōis illi t[em]p[or]is. L[et] cognouit
 et sūa mōrte. t[em]p[or]is r[eg]e nō hūit. q[ui] t[em]p[or]is magna e
 rat sūa malā volūtates: quā hūit ad r[eg]e: q[ui] ip[s]a
 p[ro]p[ter] n[on] poterat ad amādū r[eg]e. t[em]p[or]is p[ro]p[ter]
 diligebat r[eg]e: odiebat t[em]p[or]is t[em]p[or]is v[er]it[as] i d[omi]n[u]m
 g[er]it[us] q[ui] et t[em]p[or]is diligere. t[em]p[or]is s[er]u[us] sūa v[er]it[as]
 ita irā p[ro]p[ter] mōrte. s[er]u[us] qd hō q[ui] et sūa v[er]it[as]
 m[er]itū maledixit. R[et] v[er]it[as] monach[us] q[ui] fuit b[ea]t[us]
 cōm[un]is v[er]it[as] r[eg]e. q[ui] erat hō qd p[ro]p[ter]: t[em]p[or]is
 valde mūdū b[ea]t[us] v[er]it[as] dilexit. q[ui] et r[eg]e fecerat
 dō p[ro]p[ter] v[er]it[as] i b[ea]t[us] f[ec]erat. Accidit aut[em]: q[ui] et
 illo hōie vt voluit magna m[er]itū. t[em]p[or]is t[em]p[or]is
 d[omi]n[u]m: q[ui] sūa d[omi]n[u]m cognouit. Et v[er]it[as] s[er]u[us] ad p[ro]p[ter]
 r[eg]i dō hōie t[em]p[or]is iuria sūa p[ro]ficeret. Accidit: ille
 hōie t[em]p[or]is et t[em]p[or]is infirmat[us] infirm[us]. t[em]p[or]is v[er]it[as]
 d[omi]n[u]m bac v[er]it[as] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] t[em]p[or]is p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
 ret i t[em]p[or]is m[er]itū et r[eg]e dō sūa magna p[ro]p[ter]
 iusticia et p[ro]p[ter] sūa m[er]itū. t[em]p[or]is d[omi]n[u]m mag[is]
 mōrte p[ro]p[ter] d[omi]n[u]m: q[ui] b[ea]t[us] f[ec]erat. t[em]p[or]is t[em]p[or]is
 s[er]u[us] odiebat. t[em]p[or]is q[ui] et quod mōrte credat p[ro]p[ter]
 magnā infirmat[us]: quā b[ea]t[us] p[ro]p[ter] infirm[us] i
 mag[is] t[em]p[or]is t[em]p[or]is. q[ui] f[ec]erat c[on]f[ess]iō[n]e crede
 bat. t[em]p[or]is sūa d[omi]n[u]m p[ro]p[ter] infirmat[us]: q[ui] b[ea]t[us]
 tenet i manu: t[em]p[or]is credēti b[ea]t[us]: q[ui] illū p[ro]p[ter] co
 medere d[omi]n[u]m. v[er]it[as] illū q[ui] et t[em]p[or]is n[on] f[ec]erat
 bat p[ro]p[ter] v[er]it[as] lib[er]ū q[ui] p[ro]p[ter] amorē b[ea]t[us] f[ec]erat.
 t[em]p[or]is qd d[omi]n[u]m ip[s]a v[er]it[as] d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m
 d[omi]n[u]m illū t[em]p[or]is p[ro]p[ter] infirmat[us] magna gl[ori]a: q[ui] c[on]f[ess]iō[n]e
 r[eg]i f[ec]erat: t[em]p[or]is d[omi]n[u]m: q[ui] ip[s]a b[ea]t[us] f[ec]erat. t[em]p[or]is p[ro]p[ter]
 d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m f[ec]erat infirm[us] i sūa infirmat[us] sibi reue
 lata fuerit. D[omi]n[u]m aut[em] i sūa infirmat[us] ita s[er]u[us] d[omi]n[u]m
 p[ro]p[ter] accidit quod d[omi]n[u]m: q[ui] v[er]it[as] cōrā ip[s]o r[eg]i
 v[er]it[as] sūa m[er]itū accept[us]. q[ui] cōrā ip[s]o occidit r[eg]e
 mediu. t[em]p[or]is et hō p[ro]p[ter] magna m[er]itū t[em]p[or]is: t[em]p[or]is
 b[ea]t[us] f[ec]erat quos t[em]p[or]is infirmat[us] t[em]p[or]is eternis hūit
 illū r[eg]i q[ui] c[on]f[ess]iō[n]e mediebat et t[em]p[or]is d[omi]n[u]m. v[er]it[as]
 d[omi]n[u]m et t[em]p[or]is: q[ui] maledixit erat et sūa. q[ui] tot[us] i
 t[em]p[or]is infirmat[us] t[em]p[or]is d[omi]n[u]m expectat.

De er bræche an materielis.

[illegible]

dabat sue matri scē marie dicens: q̄ illa q̄ ē maf
ter ⁊ dñi i vna filia sui custodire ⁊ saluare qm̄
sibi ip̄s comēdabat. Accidit autē q̄ cū filius p/
lōgar̄ fuit p̄vna dicta ab illa ciuitate i q̄ n̄ ar̄
ant: q̄ sui mīnīa i vna accepit ip̄s ⁊ māt̄ suas
ablatēdū ⁊ et oculos amiserunt. Et ip̄e sic po/
tuit ad celsas iuit: q̄ dicit dñe n̄r: q̄ maf cū
sua spe tēdēbat. ⁊ adē ad noticiā sue māt̄
puēit q̄ ip̄e celsa cēnsit: q̄ dicit: q̄ ip̄a nō cre/
debat de b̄ aliqd: q̄ iuit celsas ⁊ filia sui cura
cū iuenit ita: q̄ nichil mali b̄uit. Et om̄s q̄ ip̄a
beneficebat: q̄ dñi n̄r erat ita bōa maf: q̄ sp̄i
filie sue minie defecere vellet.

De cā bāche arboris ip̄iana.

In oia sol heremita tū b̄ndictus. Quō
fuit illud ray dñi mo. Narrat dñi ray.
q̄ qdā heremita i quodā alto mōte morā ra/
nt. i q̄ dñi p̄replabāt ⁊ laudauit. Ille heremi/
ta bō simplex fuit: q̄ sp̄as ignozabat. Accidit: q̄
qdā inde ad vispitādū cū illo venit: q̄ dicit he/
remite: q̄ sibi mō osideret: p̄ q̄ nā dia ⁊ būana
possent cē vna p̄sona ibi ⁊ sine querfione am/
bap nāp. qm̄ si ip̄e sibi mō osideret possit: se cri/
stianū face vellet. ⁊ tūc bō heremita ridit ei ⁊ di/
xit: q̄ ip̄e erat bō simplex ⁊ q̄ sp̄as ignozabat.
nec illa q̄stio quā sibi facebat: ad ip̄s q̄ ad bo/
mines q̄ b̄ent p̄fres sp̄as spectabat. verū ip̄e
cū rogaret illa nocte: q̄ ei mō reuēdaret: s̄z q̄
nā dia ⁊ būana poterāt cē vna p̄sona vñi ibi
r̄. q̄ uicē rogauit: q̄ i crastio ad eū rediit. qm̄
ip̄e sibi dicit de illa q̄stio illud: qd sibi videret
⁊ ei se q̄ dē ei reuēdaret. qm̄ i ip̄o de b̄ ip̄e h̄bat
⁊ b̄iet. Et tūc uide de heremita recessit. Ibi crē/
ta autē tū rogauit: q̄ sibi mō icarnatōis reuēda/
ret. q̄ nulla rōe poterāt ielligere. imo i fideice/
pit dubitare. ⁊ dicit: q̄ possit nō poterāt mō i/
telligere: ip̄e volebat simplex credere. verū p̄/
pter dubitatōes quā h̄bat de fide: tānī multo/
plicabat dubitatōes fidei i sua p̄fideratōe: q̄ to/
ta illa nocte stent i valde magna passiōe ⁊ tē/
tatōe: imo q̄ dormire nō potuit. i credidit: q̄ si
des christianoz nō erat b̄a. ⁊ tūc ad tū dama/
nit: quare ip̄s i tētatōe nō iuit. ⁊ q̄ ip̄e dē nō f̄
cognouit p̄fres labores ⁊ afflictiōes: quos p̄p̄
et amorē sustinuit. Bū b̄erēta ita stabat i tris/
tina: sol valde lacte ⁊ dar̄o diebat. tūc tū b̄
nedixit: q̄ ita pulcrā creaturā creauit. Et q̄ tū
i sua tribulatiōe b̄ndict: illa b̄ndictio būlitate
sapiaz ⁊ pietatē de celo dēcedere fecit. q̄ mō icar/
natōis sibi osiderit: q̄ tū b̄ndixit ⁊ laudauit q̄

se i suis laboribz ⁊ magnis p̄iculis recoituit. Et
qm̄ inde ad eū venit: dicit hec vba. Narrat: q̄
sapia volūtas ⁊ p̄fas sibi inie obulauerūt i q̄
dā vidario. qd p̄lātū erat p̄lātū arboribz bo/
mis magnis ⁊ vñofis. tādē q̄ conditū fuit inf̄
ip̄as tres: q̄ i illo vidario: vñū pulchrū op̄ fa/
cret. In illo vidario erat vna modica arbor:
vñ volūtas ⁊ sapia q̄ fuit: si ip̄a faceret p̄fate ita
magnā vñet: q̄ ip̄a posset ēt ip̄a modica ar/
bore nāz dare oibz sp̄as arboribz vidari. ita q̄
cōit magne i tānī: q̄ oēs et nā illi p̄ue arboris
cēnt idute. Ridit sapia volūtas ⁊ dicit: q̄ ip̄a
facebat: q̄ p̄fate m̄ h̄bat idē dē oēs illas ar/
bores crilla p̄a arbori s̄ nāz magnaz arborē
⁊ nō ē nāz p̄ue. Et tūc volūtas p̄fate rogauit:
q̄ ip̄a ēt ita magna i illis arboribz q̄ fuit bō/
tas magnitudo eternitas ⁊ cēte dignitates die/
ficare sapie ⁊ velle volūtatis. q̄ illud idē cū
desiderabat. Idcirco mō icarnatōis fuit cōli/
tate p̄fate sapie ⁊ volūtatis. quā būcū i illas
magna arboribz ⁊ p̄a arboze. Et tūc uide
mō icarnatōis itelligit: q̄ tū laudauit ⁊ b̄ndi/
xit. ⁊ tūc dicit: cē ch̄stianū ⁊ bonoz tū i su/
is posse ei ip̄e macare.

De cā bāche arboris dial.

Orit finis: q̄ sine ip̄o nullū enouaret a
liqd. Et quō fuit illud ray: dñi mona.
Narrat dñi ray. q̄ i qdā ciuitate erat qdā ma/
gna eccl̄a. i q̄ plures dñe se p̄gregauerūt q̄ erat
valde nobiles ⁊ p̄p̄ne annū erat cap nobi/
litas. Ille dñe erat ocioso i illa eccl̄a. qm̄ nulla v/
p̄az facebat nec dicebat b̄: p̄p̄ qd ad eccl̄am
venit: quousq̄ finis apparuit eis. q̄ dñi: q̄
sine ip̄o nichil valerēt: possit sine ip̄o nullū bo/
nū facebat. ⁊ tūc bōnitas q̄ erat vna crisp̄is
diabz: dñi hec vba. qm̄ meā cēntiā p̄fidero ⁊
nāz tē dero: q̄ tē me fieret vñū magnū bō vt
cēz ita magna p̄ agere sic p̄ cr̄stere. qm̄ magni
defectus ē cūl̄s forme cē frustra ⁊ cē ociosa. ⁊ si
posset cē ita magna p̄ agere: sic sū i cr̄stere tūc
sū: culpa ē magnitudis. q̄ tēc magnitudinē a/
gēdū i cr̄stū. Et si forma nō datur tānī p̄ ager
sic p̄ cr̄stere: cē culpa eternitatis. q̄ tānī dñi nō
fac ager sic cr̄stet. i dē dñi tē p̄fate q̄ se tē cul/
pa excusare nō pōt: si nō sit ita magna p̄ agere
sic p̄ cr̄stere: possit pōt ēt. ⁊ cē q̄ volūtas ip̄s
rogat ⁊ sapia scit: q̄ ip̄a pōt ēt. tūc q̄ requit
b̄ ⁊ sic tē alijs formis: q̄ ad bōitē dicitur q̄ i
p̄sentia finis ita ⁊ m̄to mēd: sic bō: q̄ i p̄sentia
ignis ad q̄ stat p̄pe calorē sentit: q̄ i illap̄ sentit

Quod fuit heremita

*De ip̄e heremita
et ip̄e dñi q̄ dicit
nāz p̄p̄e p̄fidero*

Et. exēplifical.

ebat illā nāz. 7 ppetatē: quā ipā i pñia finis ē/
nabat.

De ramis ar. exēplifical. 7 p^o te est.

Narrat: q^o p^o cucurbita sibi iuncta
obuenerunt. t^op dicebat: q^o ignis
plus valebat q^o aq^o. cucurbita vo
dicebat: q^o aq^o p^o valebat q^o ignis
Rō q^o p^o dicebat: q^o ignis plus
valebat q^o aq^o: erat: q^o dicebat: q^o
ignis similio: erat: deo q^o aq^o. q^o ignis si sufficiens
te ignis bēt se tānū multiplicaret: q^o t^o mūdā
pburret. Et hāc nāz bēt forma ignis ad sig
nificādū pdaōes: q^o ēi psonis dīs. q^o ēi i līme
do magnificādo 7 eternādo. hāc ppetatē ita ma
gnā nō bēt aliqd dī. s^o mī ignis. idcirco ē sīlīo:
deo q^o aliqd aliud dī. Allegauit aut cucurbita
q^o dicebat: q^o aq^o p^o valebat q^o ignis. q^o aq^o plā
tas mīplicabat: 7 i ipā pīces vīuebant flama
vīrignis destruit 7 cōsumit oīa illa: q^o cū ipā pti
cipat: q^o nulla creatura ita oīosa ē sīc ignis.
qm̄ illa nā quā ignis bēt i mīplicādo sua flā/
mā si ligna bēt: oīosa ē i q^o nō multiplicat. 7
q^o i t^oo nulla ē oīositas: ē ignis p^o t^oo vīuīlī
q^o aliqd aliud dī: q^o ē mag^o oīositas q^o aliud.
q^o carco ouis pastorē repēdit. Et quo fuit b^o
vīdī p^o cucurbita. ¶ Narrat: vīdī cucurbita:
q^o i quodā prato stetit oues. 7 intra illud p^o
tū erat qdā magna filia: 7 q^o plures lupi erat: q^o
oues cōmēdēbat. idcirco oues p^o mag^o timore
q^o bēuērūt de lapīs: erat maciēte. qm̄ nō fuerant
auīe comedere ad eoz volūtātē. 7 illud qd cōfī
debat: parū te bono dīs faciebat. Accidit autē
q^o qdā pastor ouē i crepauit: q^o agnū maciētū
bēbat. cū dicebat: q^o ipā pūmīn debebat. q^o i il
lo prato multū te herba cōmēdere poterat: 7 mī
tū te lacte bīe. cū q^o pīguē facit suū filiū. Ouis
aut pastorē repēdit. q^o vīdī ei: q^o ipē erat oc
casio maciēte sui filiū 7 amantidīs: quā i ber
ba fīnebat. q^o oī die doīnebat nō te nocte
mīnū vigilaat: 7 q^o filiū 7 lapos si pburbat.

De puerbīs ramis ar. vegetal.

Narrat: q^o i pomō te lucenrūt giano cor
ruptio puatio t^omonatio. Corruptio te
sumantib^o tēcedebat. 7 giano aficēdebat. q^o i mī
do iuenit puaōes 7 renouatōes. q^o te rota
fortune b^o dicebat. ¶ Narrat: vīdī puatio: q^o
erat qdā vīa valde pulchra: q^o suā facie depige
bat: 7 suas vestes ornabat: 7 i suo capite vna
corona te lapidib^o pdaōis pōnabat. quodā af
die accidit: q^o illa vīa i speculo respicebat. 7 se

valde pulchra 7 bñ ornata videbat. q^o a sua p^o
chritudie q^o sūmū vbi fīeret: oīa mortua cēt. pul
chritudo aut mīdīte q^o bōpitiū i vmb^o acceptē
bat. q^o suos oculos 7 suā facie cōmēderet. Et tūc
oīa vīdī becbba. ¶ Q^o dī bēs pulchritudīes
ē vīte pdaōes: 7 pdaōm te pulchritudo nīre
saluans. ¶ Amare pulch^o ē bonificare. 7 bōu
ficare pulchrū ē i amare. 7 tale cōstītere pulchrū
ē i durare. ¶ P^o valet bonitas q^o cōstīte: q^o pul
chritudo q^o ad corruptōes rēdit. ¶ Pulchrior
ē bonitas i vīuio cogitare: q^o i colorib^o vī i vī
uio ornare. ¶ Pulchritudo q^o aliam occidit:
nā i alīa nō bēt. ¶ San^o tūc: q^o i alīa pul
chritudīe delectat: q^o i mēte corpon. qd cito feter
7 corripit. ¶ Illa pulchritudo mēte valet: q^o i
malo bōpicio manet. ¶ Pulchritudo q^o vīuit
sp^o 7 nō mori: valet pūi q^o totū bēfau^o corpal.
qd ab hōib^o b^o mūdo vīuīf. ¶ Pulchritudo
que ē amū 7 amant: nō mori: si i mēte bonitā.
¶ Pulchrior ē bonitas i bōlitate: q^o corona i
capite. ¶ P^o oīa dīa becbba vīuīf: ipā spe
culū fregit: 7 vīdī q^o nullo t^opē i illo speculare
qm̄ nāz bōlī: q^o facit pīres dīas pulchras sup
biā 7 i lūmīa se pērecolere. Tūcō illa dīa fēc
vīuī speculū 7 bonitā. i q^o i pīpīfime te respo
dit. 7 qm̄ accidit: q^o ipā se bonā videbat i spec
tū laudauit 7 bndixit. 7 qm̄ se vīuīf i spec
to videbat: ipā pītebat: 7 sua pdaō fīuit: 7 te ipō
ponit.

De puerbīs ramis sensual.

Narrat: q^o oculi t^oat i pēgnatōes ad vīdē
dā vīa pulchra dīas: q^o b^o oculis affatus
manifestauit: q^o illa vīa erat bona 7 casta. 7 tē
aures bēuērūt placitū i audiēdo alia vba. Id
circo mag^o fuit pdaō: dīa 7 mag^o amicitia i mēte
oculos sēdēs 7 aures. Dū aut oēs tres stabāt
i pdaō: 7 amicitia: aures affatū rogauit: q^o dīet
aliq^o vba placēna ad audiēdū. q^o te vīdī bōfī
tis cū ipā audiēbat erat fatigatē. Et oculi roga
uerūt affatū: q^o dīet pulchra vba. qm̄ vba tur
pia sibi bēuīdīa faciebāt. Et tūc affatū bec
vba. ¶ Q^o bū q^o i nazaret es naz^o tu es bō tūc
cas^o tēdē oīficat. ¶ Q^o bū tu es bō tē: vī cū oī
ente creato te pīpice possit. ¶ Q^o bū q^o i pīpīf
es pēpē: tu i cruce mōuēdo p^o mā magna vīa
tē redemisti hūmā g^o. ¶ Q^o bū tu a mortuis f
surrexisti: 7 celū ascēdisti: 7 vīuio i mortuos
iudicabis. ¶ Q^o bū i tua sensualitate bēuī glīas
bōīes bti i sumitāte. ¶ Q^o bū pīcipalī pīfice su
uīuīf erat. vī tu es cognū laudat 7 bono

ra? ¶ **B**ū q̄ p̄ deū i bōies e spōnal p̄ce no
bis flagellat? p nobis crudelir. ¶ **B**ū de no /
bis doloribz hās qm̄ oēs sum? p̄cōs i et bono
amore exulat. ¶ **B**ū nō oēs nos obliuio? po
stq̄ nōi placet? oēs te videre possent? ¶ **B**e
suta bon? es ad nōiandū ad itelligēdū i ad re
colēdū i es bon? ad amādū. ¶ **L**ū affat? ec
vba dicit? ab auribz oculi q̄iunt: si obediēs
fuisse cor p̄ab? Et dixerūt aures: i q̄ emōdes
sūt mihi ita dulces sic emōdes ibūt? Et dixerūt
oculi q̄ emōdes sūt ita placiti sic emōdes ibūt?

De puerbz ramū imaginat.

Narrat? q̄ vñs i gust? i imaginatua sibi
lucē obutauerūt. Bū? aut dicit ad vñs
q̄ male pulchra domū videbat. Et quō? fuit b?
rar? dunt mo. Narrat? dicit rar? q̄ qdā merca
tor erat: q̄ erat valde diues. i cū venit ad morē
dunt ad filiū suū: q̄ si domos faceret: q̄ por
tas pulchras nō facit. vt pulchritudo porte nō
viscōparet diuitias suas sine cōideret. Adter
cator ille monēbat. i cū fili? ip̄s nō itelleat. i m
dōibz i q̄b? erat turpis porta: q̄ qdē dom? itra
erat pulchre: fili? ille vnā pulchra portā i mag
nā imaginabat. q̄ cū domibz i q̄b? monēbat. i
cū porta illā fecisset: vidit: q̄ p̄portionata nō e
rat domibz: q̄ mltū p̄ce erat. i tūc illas domos
cūruit i maiores i plēbuitos fecit q̄ ad illā por
tā erat p̄portionata i pulchritudine i i quāitate
q̄ cū cūluerūt medietate oīs bonop suoz. i ip̄s
ab arte mercimonie deuiauerūt. i imaginabat: q̄
vñs ita pulchra domop deberet cū mlt? itine
equā i falconē i magna cōtinuā. vt canere va
tue nō cōnt. i sic magna fecit expensas. Accidit
aut: q̄ qdā die rex p̄ illū vicū nāsiuit. vbi erat il
le dom? i p̄ pulchritudinē porte voluit i do
mibz iurare. i q̄i fuit intra domo: pulchritudo
domop i multitudo ip̄s imaginari fecit t̄bcaup
q̄b? cogitauit: q̄ ille mercator plures florenos
hēbat. Et tūc dicit mercator: q̄ ip̄c cū rogabat
q̄ ei mille florenos p̄staret. quos oportuit ip̄s
mutare malo velle suo. Et p̄p magnas expē
sas q̄s faciebat i p̄ illud quod mutauerat i
brenū ip̄re p̄ nō hūit: qd comederet i dicit o di
sit gust? ad oculos: q̄ vñs i p̄ comedere: q̄ male
viderūt plēbuitudinē domop. Tūc vō oculi
dixerūt: q̄ male vidit auariciā. Et quō? fuit b?
dunt mo. ¶ Narrat? q̄ qdā erat p̄nceps: q̄ val
de auar? erat. i quōdie imaginabat: plures di
phos auri targent annulos lapides p̄cōso e cor
ngias de cerico ornatas et auro targentio. Et ip̄

p̄ magnā imaginatōs quā hēbat i illis rebz ag
gregadis: accidit: q̄ vn? rex guerrā bñit cū illo
p̄ncepe. P̄nceps vō p̄p magz auariciā quam
hūit i p̄p imaginatōs antiqua quā hēbat i ag
gregado magz t̄bcaup: imaginari nō potuit dā
nū: qd rex sibi dedit: vñ qd dare potuit. nec mil
tes tēdēbat: q̄ ciuitatē dēderet: i q̄ p̄nceps erat
Tūc vō venit rex: q̄ ciuitatē occupauit i p̄ncepe
t̄buit t̄bcaup suū. Cū p̄nceps vñt: q̄cū illo
t̄bcauro potuit ciuitatē restaurare. t̄fēc aut fū
dit i ore p̄ncipis poni. cū dunt: q̄ an? potuit
postq̄ illud tān vident. Et tūc p̄nceps morie
bat. i vñ ip̄e monēbat: oculi dixerūt ad gustū:
q̄ male viderat auariciā.

De et? ramū hūanā.

Narrat? q̄ oīs ad celū ascendere voluit. i
corp? ad cōiōnē dunt: q̄ ip̄s secū addūct.
tūc vō oīs dunt ad corp? q̄ nīs erat p̄derosū
nec possēt cū ip̄a ascendere. vñm et ip̄o imagi
natōes accipet. cū q̄ glāz padisi posset imagi
nā. Tūc aut oīs p̄d celū cū imaginatōe ascēdit.
vñ ip̄a ascēdit: itē oēs i via inuenit. q̄ ab oīs
ne q̄s iunt: quo ire voluit. Et oīs aut sibi mīdit: q̄
ip̄a ad celū ascēdere voluit. vbi tēi rogare p̄o
fuit: q̄ sibi daret padisū. i imaginatōes secū ad
dunt: vt glāz padisi posset imaginari. nec vole
bat i terra cē. q̄ p̄p i fēmū. quē imaginatio ima
giatā ē. i p̄p timorē q̄ de ip̄o hūit: ne rogauit
q̄ medi illā adduceret ad stādū i celū. ¶ Narr
rat? dunt licio: q̄ qdā miles erat valde diues i
bon? amīs. q̄ valde vanū glāz b̄mādū diligē
bat. Adis ille vñs filiū hēbat. q̄ cū vāt ad mor
tē: dunt filio suo: q̄ iret p̄ vias suas. q̄ qdē vie
spectabat ad diuitias bonores audaciā mag
nificentiā i famam. Post mortem vero mltū
vidit cū filius patrem suum subterrare. i p̄
modicum temp? patrem suum de vñ loco i a
mutauit. cūms corpus tantum ferebat: q̄ ip̄c nō
poterat p̄pcepit suū stare. Et tūc imaginaba
tur: quomodo pater su? de magno bonore ad
magnam vilitatem tēntus fuit i paupertatē
amicorum. quoniam nullus iura illū stare vo
luit. i victoriā quam habere solebat i bellis
perdidit. nec gentes loquute fuerūt de illo quo
niam ipsum oblitū fuerunt. nec aliquid q̄ pa
ter suus p̄zis dilexerat: in illo remansit. quo
niam totum in morte perdidit. Tūc vero si
lus militis p̄pcepit mundum dimittere. i to
tum vendidit: quod habebat. Qui dunt deo:
q̄ totū quantū habuit dare volebat suis pau

habebat

pib⁹. vt ſibi daret paduſus ⁊ qꝫ ipſ de pēis ſeruit
cuſtodiēt. Et poſt qꝫ oia q̄ hūit: paupib⁹ dedit
vint qꝫ ſe deo dare volebat. vnde ſibi daret pa
di⁹ q̄ ſe nūc poſuit i religio. i q̄ dū vint ſuo ma
iori obediedo. ⁊ q̄ plures miſſas cātauit ⁊ miſ
tas afflictioes ⁊ tribulatioes hūit ⁊ i oib⁹ parēf
fuit. vt dē ſibi daret paduſū. ⁊ cū ad mortē vōt
ꝝeſſus fuit q̄ ſe cōcāuit ⁊ pēā ſua ſcūt ⁊ mi
ficordā a deo petiit. vtiſa⁹ nō imaret ⁊ qꝫ glay
hiet. Tūc vō aia ipſa ad ſer⁹ ſuit. i qꝫ euternali
ſtabit. q̄ magis pēas ſuſtinet ⁊ ſuſtinebit. q̄ i ar
bore euternali ſignificā. Deo aut ⁊ imagiatio
valde mirabāf de b⁹ qd mēno eis vint ⁊ ma
rie cū dē ſi uult⁹. Et tūc iſcno ad obonē vint ⁊
ad imagiatioes: qꝫ dedit rectū iudiciū i dāna
ſcōe religioſi. q̄ bonū qd faciebat: pꝫ pꝫ amozē
ſerui faciebat. ⁊ vt glay hie poſſet qꝫ pꝫ boni
tatē ⁊ amozē dei. qꝫ tu oio ⁊ imagiatio vint i
ſcno: meſcūs b⁹ qd ſims ad pꝫ vint. Et quo
fuit illud: dūerūt oio ⁊ imagiatio. ¶ Narrat:
vint iſcno: qꝫ vñ alib⁹ ſims ad pꝫ vint: qꝫ ſe de
colore albo iduerūt ⁊ qꝫ vñ et ad ſiādū cū illo
Et pꝫ de nigro colore ſe iduit ⁊ ad finē voluit
venire ⁊ cū illo remanere. Tūc vō vint ſims:
qꝫ duo pꝫa bñ i vno loco ſtare nō poterūt nec
i celo vno dñ. Et tūc cognouit oio: quille q̄ iſc
ſcōe ſuadē b⁹: vt dānatioes emittet ⁊ qꝫ ſclua
ſcōe bāt dñ cōſiderat: poſſet i celo vult cē pꝫ
pꝫ ſui amozē qꝫ bonū qd faciebat: pꝫ pꝫ ſua boni
tatē qꝫ pꝫ bonitatē dei ⁊ pꝫ pꝫ ſua glay qꝫ pꝫ
glay dei. Tūc vō oio ad imagiatioes vint: qꝫ
ad ſcno rediret. qm̄ nūc pēas ſerui imagiabaf
⁊ glay paduſi. ⁊ qꝫ ipſa ſola aſcēdere ad celū vo
lebat ſine aliq̄ nā corpore: ⁊ tūc pꝫ pꝫ roga
re: vt ſibi grāz daret: qꝫ ſua bōre tractare poſſet
q̄ ad eū pꝫerē ſua bonitatē magnitudinē ef
fuarē pꝫerē ſapiaz volūtātē tūc vint ⁊ glay

De c⁹ ramoz ar. moral.

Narrat qꝫ pō obm⁹ ⁊ acp⁹ ad vnā ecclāz ibāt
i peregrinatioe. Illa ecclā erat de tūte. ad o
portū ſtabat maioritas. ⁊ ad vnā aliā portū mi
noritas. Stabat maioritas ad portū illū ecclē
vt ipſi q̄ intrare vellēt cū ſua volūtate: maiorē b
tutē hient. Stabat et minoritas ad alterā portū
vt illi q̄ intrare vellēt cū ſua volūtate: minorē b
tutē hient. Lū aut pō obm⁹ ⁊ acp⁹ portū illū pec
deſcē fuſſent ⁊ pꝫ diōes maioritatis ⁊ minorita
tis ſcūſſent: a libertate pꝫerūt ſi intrarēt pꝫ
tā maioritatis aut pꝫ portū minoritatis. Libertas
vō vint: qꝫ nō hēbat offm̄ pꝫerūt aliq̄. qm̄ ip

ſa erat cōis cui⁹ portaz. et dū ipſa ſe exēfabat
qda dñā q̄ grā vocabatur: nec bba. ¶ Narrat:
qꝫ vñ bō dū laborauit i tractādo bonozes
dei. q̄ ad finē dūcē nō potuit. Accidit aut qda
die: qꝫ ipſe cogitabat ⁊ foris mirabaf: qꝫ dē p
ſū nō inuit ad pꝫerūt illud nego⁹. qd pꝫ ſua
amozē tractabat. vñm̄ pꝫerūt: qꝫ ſe forte
aliq̄d viciū hēbat: dē dē tūc nō dedit: qꝫ
illud nego⁹ ad finē dūcē poſſet. Et dū ita cogi
tabat ⁊ ſe illud viciū qꝫerbat: ipſe dormiuit. ⁊ i
ſonis videbat qꝫ: qda dñā erat corā ipſo idē
ta de pānis diuerſis. quoz colorēs erāt albo
⁊ nigredo. Illē bō petiit a dñā: qd ſignificabāt
illi colores ſuoz pānoz. Rndit dñā ⁊ dicit: qꝫ
alb⁹ color volūtātē illoz bōz ſignificabat: qꝫ di
ligūt tāta bonozē dei: qꝫ nūb⁹ de bonozē pꝫo ca
rūt. imo volūt: qꝫ ois bonoz ſit dei. Et alb⁹ co
lor ſignificabat volūtātē illoz: qꝫ amozē de eoꝝ
ibonozē nō hñt iſcēdiā hñt ad tractādū bo
nozē dei. Et dicit: qꝫ color nigr⁹ ſignificabat vo
lūtātē illoz bōz: qꝫ tāta bonozē: vt ipſi ſint bo
nozati ⁊ timorē hñt de beatitia. vt de cō nō re
cipiāt. Tūc aut ille bō emigrauit. ⁊ ecclāz pꝫ
tā maioritatis intrauit ad vidēdū iſtū ſcō. qꝫ vint
qꝫ tūc ipſi bonozē nō deſideraret. nec timorē
et beatitia nec de ibonozē hñt iſcēdiā ad tra
ctādū bonozē dei dubitaret. Et tūc ſcūs dedit ei
alba volūtātē. ⁊ rogauit m̄ ⁊ maioritātē: qꝫ ſue
amicū eū i oib⁹ pꝫerūt bonozē: qꝫ nō ſcūſtodi
re: de mal⁹ tꝫerūt m̄ bōis. Idcirco ille tūc vñ
nt ad finē ⁊ ad pꝫerūt illud ſcōz nego⁹. i qꝫ
dū laborauit. vt tūc bonozē hñt i b⁹ ſcō. Et cū
pō obm⁹ ⁊ acp⁹ adiuſſent bē bba: pꝫ portū ma
ioritatis intrauit ⁊ ſcō rogauit dñā dñes bē b
ba. Dñe ſcō vint amicitia: ſi placet tibi: te vel
lē vlligere ē maiorē maioritātē pꝫerūt m̄ ſcō
pꝫerūt m̄ cōlētātē. pꝫ qꝫ tu cōt⁹ mal⁹ cū nō io
ritate poſſibilitatē intelligibilitatē ⁊ amabilitatē
vt m̄ te ⁊ me amare ſi ſcūtū de maioritate et
tāta i magnitudie bōitatis duratiōis pꝫerūt m̄ ſcō
pꝫerūt m̄ cōlētātē glē tūto ⁊ ſcūtū. Et iſcūs te
dit oib⁹ m̄ b⁹ dē ab eo petiuit. Et vint ad
grāz ⁊ ad maioritātē: qꝫ eos affocierūt ⁊ pꝫ
portū minoritatis nō m̄ ſcūtū.

De c⁹ ramoz ar. impial.

Narratur: qꝫ dñā regillo die qꝫ corēnā ac
cepit a ſuo pꝫſo qm̄ dñā erat pꝫ diōes qꝫ
ret habere dē ebar i regnādo. Et c⁹ pꝫerūt
pꝫerūt ei ⁊ tūc dñā: qꝫ nūc ceteros pꝫerūt qꝫ
bē dē ebar. ⁊ ſcūtū diōes pꝫerūt pꝫerūt. vñ m̄ ſcūtū

De c⁹ ramoz ar. moral.

sapia caritas p̄as fior: honor: et libertas. Tūc
do rer i p̄sentia sui ip̄i d̄fuit si p̄fentirēt et p̄se-
derēt: q̄ rex h̄ic debet rex illas p̄dūdes. Et oēs i
sū regī supplicauerūt: q̄ illas. et p̄dūdes ip̄e h̄e-
ret. qm̄ sine ip̄is null' rex suū reg' regere possit
Et tūc rex m̄dū i vint'q̄ illas p̄dūdes h̄ic vel-
let. et suū ip̄s rogauit: q̄ eēt immūcia cum lib'z
bōtēz sibi p̄fuleret aliqd: qd eēt i illas p̄dū-
nes. Popul' aut' b' p̄fessit. et list'z factū fuit int'
regē et ip̄s suū de illo p̄fessit. Idcirco rex illas
p̄dūdes de centū nōb' dei acceptit. et ip̄as scribi
fecit ad portas sui palaci. vt si q̄s illas p̄dū-
ip̄s rogare vellet: q̄ florē de ip̄o et suo p̄lo h̄iet
Et p̄ h̄ic mō' rex libertatē h̄uit i regnado et i ef-
fendo bonū et amā. sui ip̄i. Et cū aliq̄s ip̄s i il-
las p̄dūdes rogauit: ip̄e faciebat ip̄s legere i il-
lis p̄dūb'z q̄ i portis palaci scripte erat. et ip̄o
sos penitere faciebat: q̄ p̄b'z. q̄s faciebāt aut
ip̄os faciebat mala morte mon. Et dūdes ille
fuit itaque sequuntur.

De iusticia.

O De q̄s es iusticia: cū recolo mea cri-
mina: et tūco i m̄a p̄cia. **Q**uā' est de-
te sua p̄te sue volūtatē et sapie q̄ h̄nt qd o-
p̄at h̄ic. **E**t tūc dat de te bonificare et boni-
ficato bonitatis d̄te et amare et amato volū-
tate. **E**t si te et i se odiosus nō eēt iust'ic glo-
sus. **Q**uā' te et i iudicādo. et iust' ei p̄cedo. et
iust' ei iusticia et suā m̄as coeq̄ndo. **E**t si de
icarna' bōie nō eēt magna largitate i ente re-
q̄o nō h̄iet. **I**usticia affert b̄ilitatē m̄as et
pietate et fac bōiez amāte p̄ volūtatē. **Q**uā
vult iudicare sēp̄s d̄t' m̄icordia adeo ipe'rat
Iust' valēt bōi iustū recolere iustū amare et co-
gitare q̄ aux vel honores possidere. **I**ust' i-
ta in p̄beo et recomēdo: q̄ te in faciat vī agat
ad suā volūtatē i iudicādo et ab ip̄a petoveniā
de meis p̄as penitēdo. **A**d p̄ia et bona volū-
tas et iusticia p̄ciatē magnā societate fecerūt

De sapia.

O De q̄s es sapia et caritas: vellē amare et te
amāte tenere: q̄ mea volūtas pōt cō-
plere. **Q**uā' est sup' pur' intellect'. idcirco oē qd ē i
intelligi. **E**t de i sua bonitate magnitudinē i
intelligi idcirco i ip̄a sit bonificabilitatē: q̄ ē bo-
na et magna intelligibilitas. **E**t intelligit: q̄
p̄ se ē intellect' et intelligi: q̄ intellect' ē p̄sona: vt
i illo suū intelligere se credere possit. **E**t i intelli-
gere nō pōt eēt iustio: si int'elligit et intellectus
nō sit iusticio: vt iustio intelligēdi sit cū p̄fectioe.

Et sup' intelligere aliqd nō se q̄ret bonitas intelli-
getis et intellecti nō eēt et bonū i ignozātia possū
eēt. **E**t intelligere p̄ d̄ficientia. oē credere vt i il-
lo eēt possit p̄cordare qd remouit sit a p̄ari.
ille bō q̄ d̄ficient' ē b̄et maiorē intelligibilitatez
boni q̄ aliq̄ aliud ens creatū. **E**t d̄t' p̄bōiez
multū eēt intellect': m̄z b̄iana assūpsit. intelligi
g' ip̄s p̄' q̄ aliqd aliud. **E**t ita magna ē teo i
intelligibilitas: sic ē magna sua intellectitas. qm̄ e-
q̄e h̄nt magnitudinē et bonitatē.

De amore.

O De q̄s es i volūtatē et amore: sis recoles
de tuo cultore. q̄ mū honorē p̄curat aq̄
amore. **E**t ita h̄et d̄i volūtatē magnitudinē a
māns amabil' et amati: sic i magnitudinē magni-
ficatū et magnificare. **E**t volūtas mēd' p̄a-
let p̄ amare q̄ p̄ suū odire: i teo nō pōt credere
odire. **E**t magnitudo v̄tatis ē: q̄ i illa sit amā-
p̄ bificas v̄ficare et v̄ficat'. **E**t sic sapia b̄et p̄
plenitū i sciēdo bonitatē magnitudinē et eter-
nitatē sic b̄et volūtas plenitū i diligēdo ip̄as
Et tūc voluit de bōiez amare: q̄ p̄ bōiez se
voluit mōi tradere. **E**t ut i volūtatē sit con-
cordare n̄as amāns amabil' et amare: et oī v̄cio
sēp̄s sit custodire. **P**las valet i volūtatē
bonū amare et p̄ amāntas bonū recolere q̄ oē
bonū sciatū: qd ē p̄ sentire. **E**t ille q̄ sit vū vo-
lūtatē null' ip̄s pōt defraudare nec aliquo' bo-
no pōt idigere. **E**t null' p̄dare pōt q̄ ille qui
suū dat amare sūi itione peccādi.

De potestate.

O De q̄s es p̄as nō eēs glōsus si p̄as i te
ociosa foret. **P**otestas q̄ pōt de bonitate iſu-
nitate et eternitate: nō h̄et terminū neq̄ q̄nita-
tē. **P**otestas q̄ nō pōt p̄ncipare et p̄ncipio
bonificare: nō pōt bonitati sufficere. **P**as sa-
piēna et volūtas sūt i teo vna trinitas: et q̄ d̄ficia-
tē possificat'. **E**t n̄ i p̄tate sit possificare: si i de-
itate nō eēt d̄ficare: p̄as nō possit de credere.
Pas q̄ sp̄al' et sup̄a sensuale p̄tatem pōt.
qm̄ ip̄a ē sup̄nā. **P**as valet p̄as i amando
q̄ i vidēdo vī imaginādo. **P**as valet p̄as i
numitio b̄de volūtas i b̄oc mēte q̄ i auro
vī largēdo. **E**t quā' pōnt se voluit dare
nfo intelligere et amare. idcirco se voluit icarna'
Pas quā' d̄t' dat p̄ altaris sacramētū: vū
vines cūltare potest.

De timore.

Quia de te' amor: i ip̄o nō pōt eēt timor
Et ille nō pōt eēt maior: d̄ns: q̄ de aliq̄a

fudine

no
nullg

charitas m. amor
h. iusticia. i. p. i.

Ar. exemplifical.

more bēt qm̄ timor ē de ente inferiori nō autē de ma-
ior. ¶ Timor ē amoris cōsequētia: cū ip̄e nō sit
de bono vō seruitorē q̄ timet vitup̄iū r̄ iniuri-
as fieri r̄ nō suo. ¶ *De* p̄ valet: q̄ bō timorē
bēt vt suo dñō nō tēdāt q̄ pena amere vel
dolore. ¶ Qui timet q̄d sit i bono timorē
bēt ex maḡ felicitate r̄ plen̄ fideitate. ¶ De cū
nō timet: q̄ sibi nō facit bonorē r̄ q̄ cū nō timet
ei nō dicit amorē imo ē plen̄ de deore magno.
¶ Timor dñi valet p̄ bonitatē s̄c̄ p̄ possibi-
litatē. qm̄ sūt cōles i amato. ¶ Timor debet bō
timere iudicare: s̄c̄ miseri. qm̄ cōles sūt i amare
¶ Timor bōnē recognoscit fac̄ timorē mul-
tiplicat r̄ bōis defectū cauat. ¶ De valet timor i
sanitate q̄ i infirmitate. qm̄ p̄ bēt de liberitate.

De bonore.

Deus cū bonorē ē honorabilis r̄ nō cū vi-
litate r̄ defectu. ¶ De debet tēū bonora-
re cū vult itelligēdi amādū r̄ recolēdi. ¶ De cū i
bonorē: q̄ cū dō ip̄s nō aut r̄ i vilib⁹ s̄c̄ ip̄s de-
siderādo cogitat. ¶ Q̄ p̄ mod⁹ vult iurare iu-
rādo p̄iurare: tēū nēcāt bōrare. ¶ De cū tot bōi-
nēs tēū bō mīdo bōraut: q̄ sibi i sapia r̄ volūta-
te bonorē nō p̄bēt nec faciūt. ¶ Ad tēū tal̄ spe-
ciat bonorē: vt q̄ oib⁹ bonorib⁹ sit maior. ¶ De
tēū p̄ nō diligit q̄ p̄c̄s: ip̄s vitupat r̄ cōtēnit.
¶ De valet vir⁹ bonorē tēū q̄ bonorē tot⁹ p̄p̄i.
¶ Qui tēū velle multū bonorare: q̄p̄ debe-
ret recolere bonorē: q̄ nobis s̄c̄ p̄ suū i camare
¶ Ille q̄ p̄ totū mūdū posset bonorē tēū p̄ci-
rare: i magno fīore deberet stare. qm̄ ad vltimū
iudiciū se nō poterit excusare.

De libertate.

De ē liberi suo existere r̄ liber ē i suo a-
gere cū possit cūte possibilib⁹ r̄ possifi-
care. ¶ De i sua maḡ bonitate p̄ bonificātem
bonificabilē bonificare r̄ bonificāti liberā bēt
p̄tātē. ¶ De maḡ liberi suo posse q̄ ē bō in
suo velle. suā libertatē nemo pot̄ scire. ¶ De
liber i finire i eternare r̄ p̄plere. nec aliqd̄ pot̄ si-
bi nēscire. ¶ De valet libertas i velle i recole-
re r̄ i scire q̄ regnū vltimū hie. ¶ De bōies li-
ber i vult creant: s̄c̄ p̄ se i fūitū tēcent. qm̄
s̄c̄ ip̄s nō cognouit. ¶ Quis bō libertatem pot̄
bēt ad amādū tēū r̄ ip̄s care tēner. qm̄ nēminē
p̄pellit ip̄s amare. ¶ De q̄ ē fūp̄cā: liberā vo-
lūtē nō bēt. qm̄ iusticia ip̄s i mēceratū tenet.
¶ Null⁹ bō q̄ ē i vltate: ē i fūitate. nec ē liber q̄
i p̄cō cecidit: qm̄ oib⁹ s̄c̄ ip̄s cognoscit. ¶ De
valet fūit⁹ cū p̄na: dñi ibi sit iusticia q̄ liber

tas i bonificātia.

De et ramoz ar. aplicalis.

Dicitur: q̄ volūtas r̄ itellect⁹ i quodā vīda
no crāt. q̄ de deo r̄ suis opib⁹ loq̄bāt. ¶ In-
tellect⁹ autē vult volūtā: q̄ ip̄e plusq̄ ip̄a vult
bat. qm̄ ip̄e trānsibat ad itelligēdiū supra sensu-
nā r̄ imaginatiū. Supra sensitiuā trānsibat: cū
gust⁹ i fūm⁹ amari dñi ē i p̄o dñi sētebat r̄
ip̄s amāz iudicabat. s̄c̄ ip̄e p̄o dñi iudicabat
r̄ itelligēdo attigebat. Supra imaginatiū trā-
nsibat: cū ip̄a imaginabat: q̄ angel⁹ cū se mor-
uēt de vno loco ad a. imaginabat: q̄ ip̄e p̄ mē
trānsibat r̄ q̄ ip̄e itellect⁹ supra imaginatiōes itel-
ligebat: i q̄ itelligebat: q̄ angel⁹ s̄c̄ sua nās p̄ mē
nō trānsibat. s̄c̄ i locū nās p̄ mē trānsibat. q̄ s̄c̄
de locū imaginatio imaginabat. Volūtas autē
spondit r̄ vult: q̄ ip̄a sūt supra sensitiuā r̄ i
imaginatiū ascedebat r̄ i supra s̄c̄p̄as. supra sē-
sitiuā s̄c̄ bō q̄ sēnti famē r̄ ego volo: q̄ iudicat
supra imaginatiū: s̄c̄ bō q̄ imaginat carnales de-
licias r̄ imaginatiōes i fūm⁹ imaginat facio. Alē
do et supra mēp̄as: i q̄ tēū p̄o diligit q̄ mēp̄as
s̄c̄ r̄ maḡ p̄p̄i sūt bonorē laboro q̄ p̄p̄i mēp̄as.
Intellect⁹ autē mīdit r̄ dicit: q̄ ip̄e supra s̄c̄p̄as
cedit ad tēū: i q̄ s̄c̄p̄as mortificat cōcedēdo de deo
bō q̄d nō itelligit. vt tēū bonoraret: r̄ q̄ i illo ḡ
du tātū. quātū ip̄a vultebat.

De et ramoz ar. aplicalis.

Dicitur: q̄ fatum⁹ r̄ iup̄ter solē rogauerūt
q̄ dicit deo: q̄ ip̄i rogāt ip̄s q̄ int⁹ ip̄os mī-
diū poliret. qm̄ p̄plendōs hīc q̄tē hīc nō pos-
sūt. Sol autē mīdit eis: q̄ ip̄i nēsciebāt: q̄d tēū
beremur mīdit. Et quō mīdit: dixerūt fatum⁹
r̄ iup̄i. ¶ Arrat dñi sol: q̄ q̄dā herēta i quo-
dā mōte stabat. q̄ p̄res itatōes bēbat. r̄ quo-
tidie tēū rogabat: q̄ illas itatōes aufert ab
eo. qm̄ nō ip̄s verabāt. De autē mīdit ei: q̄ ille
itātōes sibi erāt bone. qm̄ cū ip̄e p̄ luxuriā itā-
fuisse r̄ ap̄e casuātē recolbat r̄ amabat. r̄ cū
itā fuisse ad comedēdi: ip̄e ietūmū diligebat
r̄ cū itāt fuisse ad dormiēdi: ip̄e oīonē reco-
lebat r̄ amabat. r̄ cū itāt fuisse p̄ sup̄biā: suā
vilitatē recolbat r̄ plara dēctat: q̄ fecerat r̄ vlti-
lē locū: tēū q̄ nāp̄erat: r̄ vltē bospiciū: i q̄ p̄mōr
ē stare debebat. vbi vīces ip̄s comedēt. idcir-
co itātōnes q̄s bēbat ille beremur: erāt bāt
r̄ mouebāt ip̄s ad faciēdi bō r̄ q̄ nō cū oīofus
r̄ q̄ semper faceret contrariū illarum tentatō-
num. Idcirco ille beremur erat bō iust⁹. r̄ quo-
tidie maḡ mēta acq̄rebat p̄ bōas opationes

In dñi ad iustitiam

Timor est filialis

De deo
De deo
De deo

De deo
De deo
De deo

q̄s faciebat: r̄q: p̄fres malos ſc̄tatores v̄ſcebat
Et c^o ramoz ar. angelical.

Dicitur: q̄ q̄dā eccl̄a cathedrālī erat q̄daz
ep̄s: q̄ erat bō ydota. q̄ bñ p̄dicare nō ſcie
bat: nec ſuos canonicos rep̄bēdere de malis: q̄
facebat. qm̄ eoꝝ delicta nec eoꝝ cognofcebat
Canonici aut̄ deſiderabāt: q̄ ille ep̄s mortuū fu
iſſet. r̄ q̄ vñū ſapientē ep̄s b̄ent. q̄ ſc̄taret bñe p̄di
care r̄ eoꝝ bonitates cognofcere. Accidit aut̄:
q̄ ille ep̄s mortuū ē. r̄ b̄uerūt vñū ep̄s diſcretus
q̄ bñ p̄dicabat: r̄ delicta r̄ centros deſc̄t: quos
facebāt: cognofcebat. r̄ ip̄os rep̄bēdit i tāū: q̄
ip̄os i labore quotidie tenebat. Et accidit q̄dā
die: q̄ canonici a quodā canonico veteri pene
r̄ oſtū. q̄d ſacēt de illo ep̄o. qm̄ laboꝝ quos
ſuſtinebat: q̄ ſuſſistere nō valebat. Canonici illi
pōdūt dicēs: q̄ facerēt b̄ q̄d boni angelī fac̄. Et
q̄d fac boni angelī? v̄tuerūt canonici. R̄ndit ca
nonici: boni angelī tuicē ſuos ramos miſcet: r̄
ip̄os miſcet i eoꝝ. idcirco ſi vos miſcetis deſi
derati: q̄d b̄uſiſtis: qm̄ ab ep̄o viuē erat: cū b̄: q̄d
de illo ep̄o cognofcitis: r̄ q̄ mirro ſit i corda
ta: b̄tēs cū illo q̄cūq̄. qm̄ ip̄e ē boni: r̄ vos bo
nos cognofcetis: ſic bonos diligetis. r̄ ille
ſit boni: r̄ diſcreti: r̄ vos ſine mali: r̄ vulus: q̄
ip̄e ſit ſapientis: occaſio eſtis de labore v̄o.

De c^o ramoz ar. carnalī.

Dicitur: q̄ q̄dā plar̄ ſc̄taret vñū mortale p̄z
valde turpe ad p̄ſidū. r̄ q̄dā p̄nceps fu
it i p̄co lurine. Accidit aut̄: q̄ abo v̄z p̄nceps
r̄ plar̄ de p̄ſeſſione loq̄bāt. r̄ plar̄ a p̄ncepe q̄ſi
uit. ſi ip̄e p̄ſcebat. R̄ndit p̄nceps: q̄ vñū p̄ſe
ſionē deſiderabat: qm̄ b̄c nō poterat. qm̄ q̄nō
ſibi venit i volūtate: q̄ p̄ſtiteret: cōſiderauit: q̄
nō dimitteret illud p̄z p̄ſeſſione. idcirco
ſicri nōlebat. qm̄ dicebat q̄ p̄ſeſſio nū valebat
ſine p̄mōde r̄ ſanſificacōe. Idcirco aut̄ vñū ad p̄n
ap̄e: q̄ p̄p̄t b̄ p̄ſtiteret nō dimitteret. qm̄ q̄m̄ ſi
la p̄ſeſſio q̄d ad ſaluatōis ſibi nō ſufficere: m̄ va
leret ſibi q̄ ad corp̄ r̄ q̄ ad aīas. qm̄ corp̄ p̄ſe
ſionē b̄iet: r̄ aīa b̄eādū. r̄ p̄ſeſſio de v̄tebat: r̄ c̄
p̄nas ſifmalis recolebat. et q̄b̄ p̄ſeſſio ſua i
timorē facebat. idcirco erat occaſio boni ſua p̄
ſeſſio. Accidit: q̄ p̄nceps plato credebatur a p̄ſi
lio: q̄d ei dederat: q̄ p̄p̄t creaturōnes p̄ſeſſionis
quā p̄nceps ſc̄tāp̄iebat p̄mōdes b̄ie: r̄ p̄nas
carnales imaginari. i tāū q̄ ip̄e q̄dā die ſc̄p̄z
vinē p̄ponebat i faccōde v̄z p̄ſeſſione: poſt q̄
iōtēs falſe p̄ſeſſus erat: nū p̄ſcebat cū int̄dōe
q̄ ad p̄z lurine nō rediret. r̄ p̄ p̄ſeſſione ſe 2

firmatū ſennebat i via caſtītatis. r̄ tūc mīaz del
laudauit r̄ b̄ndixit. q̄ ip̄s recoluit. Et accidit: q̄
i a^o ip̄e plar̄ a p̄ncepe p̄cūit: ſi p̄ſeſſus erat. Et
p̄nceps plato narrauit: q̄d ei acaderat p̄ ſuū p̄ſi
liū. Et tūc plar̄ maḡ placatus b̄uit. qm̄ p̄nceps
ei credebatur. Et accidit: q̄ plar̄ fortiter mirabatur
q̄d poſſet eē q̄ ip̄e p̄ſulere ſc̄iebat: nō ſc̄p̄z
r̄ diligebat p̄ b̄o: p̄ncipis q̄ b̄o ſuū. qm̄ b̄o
p̄ncipis diligebat: r̄ de ſuo p̄co mortali i q̄
rat: nō volebat. Idcirco tūc poſuit: q̄ ſc̄p̄z v̄icet
r̄ q̄ poſt q̄ a^o p̄ſulit q̄ ſc̄p̄m p̄ſulere. Et tūc a
p̄ncepe q̄ſiuit: q̄d erat p̄t̄ aut̄ euiternali ſtare i
igne: aut̄ vñū diē de v̄ecūda b̄ie. Et i n̄ceps ol
pit: q̄ nō erat maḡ q̄ſio: q̄re nō req̄rebat niſi ſo
nē. Idcirco aut̄ tūc dixit ad ſc̄p̄z: q̄ ip̄e credere
volebat p̄ncipi poſt q̄ p̄nceps ſibi credebatur. r̄
q̄ ſc̄p̄z v̄icere volebat cū p̄ſi: poſt q̄ cū p̄ſilio
a^o v̄icabat. r̄ volebat eē ſe ſua ilare eē de ſuo bo
ſic de bono alteri. Et tūc plar̄ illud p̄z p̄ſe
bat. q̄ erat valde b̄eādū. i q̄dē p̄co vñū ſtēt
r̄ nullo ip̄e p̄ſeſſus fuit. Et p̄ p̄ſeſſione ſtēt
ſuū p̄z. r̄ tūc b̄o iuſt? r̄ ſc̄e v̄te.

Et c^o ramoz ar. bonis maternal.

Dicitur: q̄ mīa ſpes pietas aduocatio b̄ui
lutas r̄ v̄gitas i volūtate ſibi iuncē obuta
nerūt. q̄ vñū eis: q̄ valde p̄ſc̄ta erat de cap̄ ſoc
etate. r̄ ip̄as rogauit: q̄ de ip̄a nō recederet. q̄
p̄ſeſet diē volūtan m̄denit: q̄ ip̄e cū illa ſtaret
vñū ip̄as ocoſas nō teneat. neq̄ cap̄ ſum
diliget. qm̄ p̄oſititē m̄ie ſeq̄ maḡ malū. r̄
idē de ocoſitate ſpe pietas aduocatio r̄ b̄ui
lutas. eē v̄gitas ē ſpeciali domūclap̄ v̄ginū r̄
ſp̄oſaz ib̄n r̄. i q̄ videt pulchritudines r̄ ſp̄oſ
diē n̄ie r̄ ſalua v̄ſtimēta. R̄ndit volūtas q̄
ſe totū dare volebat cap̄ op̄atōib̄ p̄p̄t amorem
diē n̄ie. nec volebat eē tal ſic p̄ſas vñū p̄ncipis
Et quo fuit illud: v̄tuerūt ſc̄e diē. Narrat: v̄i
rit volūtas: q̄ q̄dā p̄nceps valde potēs facien
di b̄o: r̄ euitadi malis p̄mōre p̄ſis ſui poſuit
delectari i veniādo ſpaciādo comedēdo r̄ ceteris
b̄n̄: q̄ ad corp̄ req̄rūt. Et vñū ſic ſua maḡ p̄ſa
te quā ocoſa b̄ebat: v̄tebat ſi regno m̄ſu roma
lo p̄p̄t ſua ocoſitate ſcebat. Et tūc vñū p̄ſas ad
regē: q̄ poſt q̄ ip̄e tenebat ip̄as ocoſa i b̄o: q̄
i malo ip̄as ocoſa nō teneat. Et tūc r̄ cū tota
piatē ſui regni r̄ ſue p̄ſone gūſtā ſc̄e v̄vñū regē
a q̄ terrā ſua abſtulit: r̄ p̄ſes p̄ſonas occidit
r̄ ſc̄e maḡ malū. de q̄ p̄p̄t b̄ebit reddere i die
iudicij ſo ſua p̄ſes: quā b̄uit ad faciēdi bonū r̄
ad euitandum malum.

ali

no portum vñū ſi nō
exhibere

no portum vñū ſi nō
exhibere

no portum vñū ſi nō
exhibere

no portum vñū ſi nō
exhibere

Et. erēplifical.

De et ramoz ar. ipianaf.

Dixit: q. qdā bō pēoz sep⁹ maglabat
sua mag⁹ pēca 2 mag⁹ iusticia dei. idcir-
co mag⁹ fūoz bōit te penis ifemi. pēoz ille a
mīa dei petiit pōitū. qm̄ pōt mag⁹ fūoz q̄ bōit
et penis ifemi: 2 qz recoluit iusticia dei: erat et
aīa quondie triftis. nīc bonitate dei illans po-
tuit nec ei fūire. nec ei caritate deo nec suo p-
fio potuit bēe. 2 sic te deo erat qm̄ defpat. Mīa
autē dmt ad illū pēoz: q. tānū ipas sic iusticias
dei recoleret i magnitudine bonitat/planis sapie
2 voluntatis: 2 q. p. deni q. fēpō diligeret. cū ita
fit: q. de fit magiamabil q. ipē. 2 tāto? ē ama-
bil: q. to ē melior ipō. et q. fēpō iudicaret: post
q. mortali peccauit. 2 b. mīa dei et cōfulebat: vt
iusticia pēoz nō pōdenaret. nec cōmūnā facit.
cū iūna facit: postq. ille se iudicaret. 2 ūc dō
vint pēoz ad mīas: q. ipē fepe fecit b. qd sibi 2
fulebat: s. inuenire nō potuit nāz i se: pquā dā
natōz suā poffet amare. 2 amare iusticia dei in
fēpō. 2 sic cogitauit: q. illud iudiciū qd te se faci-
ebat nichil valebat: postq. vacet illud nō vi-
ligebat. Et tūc mīa dmt: q. ipē erat exēpl⁹ 2 p-
demonē itat⁹. 2 q. pūctū trāfcēdē nō cognof-
cebat. p. q. volūtas bōis iusti tūc acēdit: cū deū 2
p. p. lūgū q. fēpōz. diligēdo b. qd te vult te i-
pfa iudicare. i. q. qdē olligere volūtas bēi passi-
onē: q. dānatōz vlligū: quā te vult dare sibi
idcirco b. amare i me se fatigare nō pōt. nec
oz ipō bēe timorē te iusticia fozore mea. qm̄ ipa
l aliq. 2 iudicare facit nō pōt. nec 2 pūctū trāfcē-
dē amādū. Et tu pēoz dmt mīa dē: et accipe
debēs i nā bāna ipū s. q. se ad mortē i cruce tu-
dicauit. vt nāz vīas bonozare poffet. Dilige-
g. oē illud: qd te vult te te agere 2 ordiare. Et
postmo. tuū fēz inf me 2 deū dimitte. 2 tuā fēz
mibi trāfmite. q. te te nubi mēmōz faciat. 2 fīs
pōlat? nec fūoz bās: q. de nbi mīnū faciat.
qm̄ fīs nbi facit: mibi fīs i fēi facit. 2 facit: qd
nunq. fecit.

De et ramoz arboris vīaf.

Dixit: q. dare 2 accipe sibi inuicē i boni-
tate obuiauerūt. 2 q. b. bōitas q̄fuit: qd
vellēt. cū dare mīdit: q. erat nūc largitans. 2 ve-
nicbat: vt oib. tēnuāret: q. largitas dare vel-
let bonitatē: fī ipi accipe vellēt ipas. Accipe autē
dixit bonitas: q. nūc erat necessitatis. 2 venie-
bat ad tēnuādū bōib. q. bonitatē accipēt: fī
largitas ipas dare vellēt. 2 ūc bō bōis mīde-
rūt: q. ipi bonitatē accipe vellēt: fī largitas ipas

dare vellēt. 2 ūc dō dixit bonitas: q. et place-
bat aduē. nūc op. 2 aduē. voluntatis bōis: fī ta-
li 2 dūto: q. largitas tānū daret: q. bōies acci-
pēt. 2 q. bōies accipēt tānū: q. tū accipe poffent
Et nūc largitas bonitatē dedit et bonitatē boni-
tati. vt bonitas cē 2 pēca. 2 q. cū illa remaneret
dare 2 accipe. Que fīqde bonitas lartis fuit et
dare 2 accipe. 2 dmt beebba largitāt. q. me da-
re veller alicui: q. me accipe nō poffet: ipē me v-
t nāfaret i vādo nec i acēpēdo 2 me facit ocio-
fā 2 pātē fozorē meā. q. tānū dare pōt sic accipe
i amado 2 i itelligēdo.

De et folijs ar. daf.

Narrat: q. sapia 2 iusticia dei sibi i-
uicē i bōie obuiauerunt. sapia illū
bōies pōdenare voluit 2 iusticia
ipō iudicare. quāntas vō illi? bōis
vint sapie 2 iusti: q. ipa volebat
eē cāfē et ambab: post q. ambe e
qir fūt de mīa creator. vcrūm itelligere nō pote-
rat: q. fua volūtas pōtē poffet. qm̄ ille bō p
deffat? erat: itelligere nō poterat. q. iusticia tā-
nū bēi i ipa fī sapie. 2 fī bō iudicat? et itellige-
re nō poffet: q. sapia tānū illo bōie bē fī fē iuf-
ticia. Et nūc sapia 2 iusticia quāntas illi? bōis f
fōdē rūt: q. ipa debet et et ābāb? cāfē. f. mō
fīre nō poterat: q. cāfē erat et ambab? nifi p
pūctū trāfcēdē. p. q. hūanū itellec? 2 volūtas efu-
pza eoz nāz afcēdāt: q. illū mō itelligeret 2 a-
marēt i vīas nāz 2 fozetate cāfē: quā bōit i cre-
aturis. ita q. vno alij iūnā nō facīmo pōrdā-
tā bōit eqū poffeffione. i. tānū q. sapia illū bōi-
nē pōdenare pōt 2 iusticia ipō iudicare. 2 pōf
pōtē pōdenare 2 iudicare. Et tūc quāntas f
fua nāz de b. mīrabat: qd iusticia 2 sapia dice-
bāt: 2 i eaz nā 2 pōf fuppoftit: q. vītatē dice-
bāt. 2 illa vītatē credebāt 2 amabat. Et qm̄ ac-
cīdebat: q. dubitabat itelligebat: q. vni vt alij
iūnā faciebat. 2 q. volebat pōtē de vna q. de a-
lia. 2 tūc te iniūna penitebat. 2 mīas petebat.

De et quāntas vegetal.

Narrat: q. qdā bō venit mīcū fī qdā a-
migdalo. illa amigdāl⁹ pīcat vñū fūoz.
q. valde pulcher erat 2 alb⁹. i. quodā turpi loco
q. fetebat. idcirco flos illi bōi pōrebat de amig-
dalo: qm̄ ipō diffruebat te loco alto i fīmo. 2 illū
te q. erat ita pulcher 2 alb⁹: q. redolebat i loco
nigro pīcebat 2 i loco fēcū. Et bō dixit: q. ip
se nī faciebat illud: q. pōt ad pōt dicebat. Et q.
mī fuit b. dūit flos. Narrat: q. pōm⁹ fecit

vnū pulchz po^r. cui dedit valde pulchz colorē
bō^r lapore^r odorē. Accidit q^d qm po^r fuit ma
mū: pom^r ipz ad terrā cadere pmittebat. q^do
lebat ibi ēē. Et cū fuit i terra: venit qdā po^r q^d
erat valde turpis & niger: q^d fcebat. qm de so
de leuabat. & po^r acceptit. & dū ipz comede
bat: po^r ex porco q^d rebat. q^d si qdē po^r ad po^r dūit
bec vba. ¶ Namq^z q^d calor dūitas frigiditas
& siccitas i ceratū sibi licet obuiauerūt. q^d dūit
q^d illis stare volebat. q^d p^rchz ērat. & sū i ma
gnis arborib^z. Dū ita i illis ceratū stabat: & vi
debat: q^d p^r p^rice i illis nō poterat nec afcēde
i magnitudine bonitat^r & vtatis: fuit p^rcordatū i
ter ipas: q^d p^rmitteret illa cafa: q^d stabat i arbo
i q^d i^ret ad flādū i ceratū: q^d cadebat i terra: q^d v
na fus comidebat & sui filij. qm p^rualebat i sūf
aiatis. Is nō sint ita pulchz: sic sū i sūis vege
tatis. & tōc b^rmaioz bonitas: tu po^r appeti
tū bēs & desiderū dēcedēdi de locis altis ad iū
ma. q^dre de me nec de po^r q^dri deberes.

De et. rōnis sensat.

DArat: q^d rō potat & ob i ac^r magnaz
bonitatē i ocul^r q^drebat. nec ipaz p^rmit iue
nire. qm oculi de nocte nō vidēt. & plū mala vi
dēt. Et q^d magnā bonitatē lucire desiderabat
i ipaz i ocul^r nō iueniebat: ipaz i aurb^r q^drebat.
i q^d ipaz nō iueniebat. qm aures de nocte nō
audiūt: dū bōies dormiūt. & aliq^d fēioes ma
los audiūt. Dēiū ibat q^dntū magnā bonitatē i
nasō. i q^d ipaz nō lucit. qm nasus fet^ris sonit
i p^r ipz trāscūt fetozes imā & creūt cūra. Ad gu
stū suū rō: q^d magnā bonitatē lucire credebat
i q^d ipaz nō iuenit. qm ipz satigat i comedēdo
p^rosimo^r ad tactū iuit. i q^d magnā bonitatē i
lucire credebat. i q^d ipaz nō iuit. qm sensu do
lorē calorē & frigiditatē. q^d oib^r malū faciūt. ¶
uit et ad affatū. vt magnā bonitatē i ipō iuenit
poss^r. quā i ipō nō iuenit: qm plūtes mētū. &
mēdacia q^d faciebat erat mala. ¶ Ratio miraba
tur valde. qm magnā bonitatē nō poterat iue
nire i cor porci. & venit ad vnū pulchz hospiciū
i q^d ipaz q^dsiuit. i ipaz nō iuenit. qm dūis ill^r p^ro
spiciū mortu^r erat illo die. & mag^r bonitatē i vi
sūis ill^r bōies q^dsiuit. nec ipaz iuit. qm dūis bo
spiciū ipaz p^rdidit. ¶ Crepuit q^dntū mag^r bonita
tē i amiois ill^r bōies mortui. mē quos ipaz nō i
uenit. qm illū bōies obitū fuerūt. q^d multū ipos
p^rdidit. & p^r ipz plū bona receperūt. Dū ita rō
ibat q^dntū magnā bonitatē de vno loco i a^r: iue
nit vnū bōies: q^d fugit bonoz: a q^d q^dsiuit: vbi

magnā bonitatē posset iuenire. q^d mēdit et: q^d l
pse nēsciebat: vbi posset eā iuenire: posset ipse
ipaz nō iueniebat i bonoz b^rmūdi. q^d p^r tot ho
mies vūigat. Et quo^r fuit illud: dūit rō ¶ De
lario dūit bō: sepi^r desiderat: q^d mag^r bonita
tē iuenire posset. & q^d cū illa posset ēē & p^rncipe. &
cogitauit: q^d i illis reb^r ipaz iuenire posset q^d ho
mies p^rcedēdrat hic. & p^r q^d sp^r labozat. q^d i
ē bono: b^rmūdi. Et qm venit ad bonoz: credi
di i illo magnā bōitatē & vtilitatē iuenire: i illo
mag^r labozē iueni. q^d vāt bōies illis: q^d bonozē
b^rmūdi vūigat & hnt. & ille ita mag^r laboz m
dormire nō p^rmitit nec et q^dscire nec bē aliqd
bō. imo bonoz b^rmūdi ita foriter me onera
uit culpis & p^rcas: q^d vtrūq^d possū portare. & i
ta mag^r iniuriat bōis m^r posuit: q^d vbiq^d q^dva
dā: vado i piclo mortū. qm volui mag^r honora
ri q^d illi. idcirco fugio ab bonoz. sic volo aliqd
hic de ipō. & sit cuiusq^d volunt. qm i ipō nō
ē illud bō: q^d credit et. Et tūc rō mag^r boni
tatē i b^rmūdo nō q^dsiuit. Et ipaz q^dsiuit i a^r: vna
i sūis spūalib^z. & i tēo i q^d p^ricte ipaz iuenit. &
cū illa stent & remāsit.

De et. actōis & passōis ar. imagiā.

DArat: q^d qdā bō p^rco: q^d dū stetit i p^rco
mortali: venat^r fuit: & tūc vnū lepore accē
pit. & tē passionē quā ille lep^r i morte sustinuit: i
magiā. qm audiebat: q^d ille lep^r foriter se q^d
rebat. i leporearia sua ossa fregit ita: q^d ille lep^r
defendere nō potuit. & p^r illā imagiatōes quam
hūit de passionē lepore: i imagiā i passionē
quā hnt p^rcozes i lfermo. & actōes quā tēpō
hnt supra illos i faciēdo malū. Et tūc vēr tivo
lūtas: q^d de illo p^rco mortali cret. i q^d dū stent
& cū p^riaz accēpe voluit: imagiābat: q^d mīa tē
erat mag^r. & p^rposuit: q^d i morte p^rsteteret. & de illo
p^rco cret. Et tūc p^rco remāsit. verūm quōti
die p^rida sua ipz remouit. p^r i imagiatōes: quā
de lepore hūit. Et q^d p^rida ei dabat mag^r labo
rē: p^rcs diuinitere volebat. & cū ad p^ressionē ire
volebat: recoluit mag^r mīaz dei. & stetit ita ob
stinat^r: sic stare solebat. q^dre ille bō p^rposuit: q^det
toto vnā p^rē digeret. qm laboz i q^d stetit: iust
nec nō potuit. & p^rposuit: q^d p^rcas lferm q^d hnt
p^rcozes nō imagiatē: aut q^d nō dicit sp^r i mīa
dei. q^d tūc iuit ad vnū dīferetū religiōsū. a q^d p^rsi
lū q^dsiuit. & cū labozē narrauit: i q^d stetit. Ad q^d
dūit ille sapiēs: q^d ascederet quādā altā turrim
valde. & q^d staret bñ sup^r muro i vno pede. il
le bō p^rco: i turri ascedit. & facē voluit b^r: q^d il

inimici dñi. Et dñi illi resederat sui corpore
re aie fua. o alia amara mea gaude te meo bono
re. Alia nūc tē vitia oculi illi corpore. q̄ letaret
te illo bono te corpore. ⁊ q̄ aures fieret p̄p̄ te
deus q̄d re debet ibis gēni. q̄ dicitur multū
māda re rege. q̄ illis hīs stabat magi ibo
ra. q̄ i solo bono ra. ⁊ dicitur nescit oculi ⁊
fuerat aures. Et alia cognant: q̄ illud corp
oua viuent nō possit.

Dec' bir' ar. humanaf.

Narrat: qd dñs pnceps vni filiaz bēbat.
quā multū colligebat. qm nō bēbat aliū
filium nec filiā nisi filiā: nec bēbē credebāt. Rē vō
dixit filie sue: qd si filiā matri daret: volēbat: tpoſt
mortē suā volebat: qd suū mātē ēēt rē. Bomi/
cella autē dixit patri suo: qd ipā mātē bīe noles/
dare. qm ipē virgo pmanēt cōsiderabāt glia in
pīna vīe nīe: cui voluit aliq̄ affluat. vō nō
nra pp illā affluatōz: ipāz pōlligret. Pater
autē suā filiā rēbēdit. t dicit: qd ipē volebat: qd
de suo gñe remaneret rē i suo regno. qd ēēt fil/
sue filie. t sic facilius ē vno rege: aliū qd ad
finē mādū. Et tūc domicella sui patrē rogauit:
qđ ē vitatē dicitē tēvna pēditē: quā sibi facēvo/
lebat. Et tūc dixit: qd sic. Tūc domicella vint suo
pā: si credebāt: qd plures reges mali cōt qd boni
Et rē dicit: qd i uo ipē plures erāt mali: qd bōi
et ipē pēntio. i qđ fama plures erāt mali: re/
ges qd boni. Et qd vint domicella: si creditis
qđ i vno ppo sint plures hōies mali: qd bōi: cū
rē mīdit: qd i suo regno plures erāt mali: qd boni
Bep qd vōcebat puella: si creditis facite pōſt
de malo qd de bono. Rē vero sue filie mīdit: qd
pplē rē malo qd de bono. Tūc vō domicella
dixit: qd mīſionē quā scīpē: velle nō debebat
qd de suo corpore erēt hōies: qd erāt magna/
ti qd boni: t aliqd vitupū vō facerēt. t qd irēt
ad stādū i ſeruo dei cūtemali blasfēmā tū
lud gen: de qd pccerūt. Tūc vō rē erat hō
pccor: pp vba qd dixit ei filia sua: hūi iudēm
de suis pccis: de qd fecit satisfactōz. t hūit hō fac/
t t de bona vira.

Dixit autē: q̄i vno festo dñi p̄ncps sedebat
i solio. ⁊ erat vbi dñs ⁊ duo cōr. ⁊ i suo ca-
pite bēbat coronā ⁊ t̄ auro ⁊ t̄ p̄dib⁹ p̄oofes ⁊
i sua manū tenebat virgā auro. ⁊ an illi i regē
stabat multe gētes q̄ dicebant: q̄ rex sedebat m̄
tū nobili i suo solio. ⁊ q̄bñ significabat sua in-
tuario nobilitatē regū. verūm i aia ip̄erat ma-
le situat. q̄m nullū ei amabat. imo gētes deſide-
rabāt suā mortē ip̄f mala opa q̄ facebat. q̄m
tū erat p̄o viciōſus emulū malū monſtrāſ.

Dicitur etiam de sapientia: Sapientia est voluntas equitatis. rogauerunt: quod illis irreti faceretur. qui in pre volebat ire in quodam loco: ubi bona opera habere possent. Equitas autem eorum probus sentit. Et diligebat quoniam locum: ubi equales operatores habere possent: bonitate inuenirent. In quo se posuerunt. Et tunc voluntas: quod ipsa bonitate amare volebat: non erat facta.

Scirpus antillaricus
Stamens 12 floris
20. 10. 19

ret. In illo vidario erat vñ lupus: q̄ venit ad re-
gina: quā male vulnauit: ⁊ ab ip̄a suū filiū abf-
tulit. q̄s i suo brachio portabat. q̄ adduxit ad
lepu suū vrozē ⁊ ad filios suos. vt ip̄s comede-
rēt. ⁊ upa vñ ip̄s comedere noluit. s; ip̄s nutri-
uit sic suos filios: q̄ cū ip̄o iuferūt. Et q̄ndo ma-
gnifuit: ⁊ filij lupi fuerūt magni ⁊ siml iuerūt p-
nenti q̄ erat p̄lres male beſtie. Et filij regis ⁊
fuerūt comes crudas cōſidere ad mō lupoz ⁊
occebat boies ⁊ oues furabāt. Et tūc padu-
sus cognouit: q̄ p b q̄ dñā nſa dicebat: q̄ p p
malas ⁊ ſuctudines bōmū: q̄ oues comedūt ⁊
q̄ ſuis opib; ſuis patrib; ⁊ matrib; nō ſilant: q̄
ip̄o mōdo bōas ⁊ ſuctudines habuerūt: tot bōies
i ſeruo iuerūt ⁊ i ip̄o ita pauci ſeruauerūt. Et tūc
lupū q̄ abſtulit de regia ſilū: maledixit q̄ docuit
oues cōdere oues crudas ⁊ de domicellis regi-
ne maledixit: q̄ nō iuerūt q̄ ſiml ſilū ſuū: nec ip̄a
aſſocauerūt: cū vñda nū in trauit.

De cō actōis ⁊ paſſionis ar. matenal.

Narrat: q̄ actio ⁊ paſſio i bñ r̄ ſibi iulce-
obutauerūt: ⁊ i ip̄o diu ſteruit. poſt mō
bo ip̄as ad ſc̄s petrū trāſmiſit. q̄ dñt ad actōes
q̄ ſtaret i aīa ſa petrū ⁊ q̄ paſſio i corpore illū
ſtaret. Et dñt ad ſc̄dē ſp̄c caritate iuſticiā p̄m-
diciā forſitudinē tēpānā bñlitate caſtitate mi-
ſericordiā ⁊ pietatē q̄ ip̄as affociat vñq̄ ad ſa-
cū petrū. ⁊ q̄ dñt cent actio ⁊ paſſio i bñ pe-
tro: ab ip̄is nō recederēt. Vñ tūc ſi actio ſtare
vellēt i corpore ⁊ paſſio i aīa: q̄ recederēt ab e-
ap ſocietate ⁊ lupos p̄mitteret oues comedere
Et dñt ad iuſticiā: q̄ paſſiores puniret: q̄ bñ o-
nes nō cuſtodiant. ⁊ ⁊ ad hos ſemones mīdit
dñā nſa: q̄ dñt: q̄ p̄cores i ip̄a a cñdes bñerūt
q̄ erat mater cor ⁊ ſos: vbi ſp̄c potabat ⁊ vbi
miaz iuenebat. idcirco nō oportebat: q̄ vñt ſc̄s
et toto recederēt a bño petro. qm̄ bñs petrū i ip̄
ſa ſp̄c bñnō poterat. Tūc vñ ibūs dñt ad
vñtes: q̄ ſic bñ q̄d ſua mater vellēt. qm̄ ip̄a
actōes i ip̄o bñbat. poſt q̄ ſil ſuērat: ⁊ ip̄s nu-
truerat.

De cō bñ ar. chriſtial.

Narrat: q̄ neceſſitas ⁊ p̄gētia i dñā ſibi
iucē obutauerūt. q̄ ip̄as dñā p̄no vñt
uit ⁊ ip̄as ideas vocauit. Et ip̄a dñā q̄ ſierūt
q̄ poſſq̄ erāt differētes: q̄re ip̄as iduit de vno
codē p̄no. Et dñā mīdit i dñt: q̄ differētes e-
rāt i creaturis ⁊ nō i creatorē. qm̄ i creatorē am-
beſut vñā idēa. ⁊ rōnē vñitatis ip̄as induit et
vno codē p̄no. rōc ip̄as ideas vocauit. Et

q̄ bñ dñt erāt i ſc̄s: erat p̄nō dñt i ſc̄s i
figuris i dñt i ſc̄s creaturis ſuſtētiis. Et tūc
mō. dñt i ſc̄s: q̄ illud cō ſibi explicaret. qm̄ ita
erat ſibit: q̄ ip̄s intelligere nō potuit. Itaq̄ mī-
dit ei: q̄ illud cō erat i ſc̄s. ⁊ q̄ ip̄s tōcēle ⁊
geret: quousq̄ illud intelligeret. cū ita ſit: q̄ bñ
idē iuſat et pluri b̄regētib; vñt ſi ip̄s trū
bñ vñt nō intelligeret illud: q̄d legerat q̄ lege-
ret i arboze vñal i caplo de bñu. qm̄ i illo paſſa
ſignificatū erat id: q̄ de ydea p̄dixerat. Et ray
ſuluit mō: q̄ tēneret hūc ordinē i alijs locis
bñba: i q̄ bñ q̄dā p̄ alia intelliguntur.

De cō ſi ſar. diuinal.

Narrat: q̄ qdā bñ dñt ſiderauit: quō ſu-
it ⁊ ⁊ ſicut aūq̄ mūdū ſuit. qm̄ dñt q̄re
ne cō: p̄nō bñ. ⁊ dñt: q̄ nō ſtēt circulan-
q̄ drāculant nec manculant. Et q̄ imaginari
poterat ē tres aſſimātōes cōpales: ſuppoſuit:
q̄ de mīchil ēēt. qm̄ ſi aliqd cēt ſb aliq̄ p̄dēp̄af
ſituationē ſtaret. Et cū ſuppoſuit: q̄ de mīchil ē
ſet: bñt valde mag⁹ dolozē i ſua aīa. ⁊ dñt: q̄
oīa iuſua q̄ ſet: p̄didit ⁊ oēs oīones vñal
q̄ ſet: ap̄ amozē dñt. q̄ ſuppoſuit: q̄ nō erat
a vñta q̄ iſta: i q̄ ſum⁹. Et tūc noluit amplius
nare nec oīonē dñt dñt. Et poſuit: q̄ dñt ad
quādā ciuitatē ad accipiedū vrozē ⁊ q̄ corpall
dñt: tñs bñt: q̄s bñt potuit. Vñ autē beremitate
mōte tēcedebat ad cūdū ad ciuitatē: ip̄e iuſua
vñā colūbā: q̄ ſtabat i arboze. q̄ ab beremita q̄
ſuit: q̄ ſibat. Beremita vñ nauatū a: q̄ dñt ſibi
acciderat. Et tūc colūba dñt beremite becūba
¶ Narrat: q̄ qdā chriſtiani ⁊ qdā ſaraceni
potauerūt ⁊ iucē de teoloq̄bā. Chriſtiani vñ
a ſaraceni q̄ ſit: vbi erat volūtas dñt: aūq̄ mūdū
dñt: cēt. Saraceni dñt dñt: ⁊ dñt: q̄ ſtabat
i amāte amabili ⁊ amare. ⁊ Chriſtiani ſara-
ceni q̄ ſit: ſi inſ ip̄os erat diſſicilio. Saraceni
mīdit: q̄ nō. Et tūc Chriſtiani dñt: q̄ poſſq̄ inſ
ip̄os nō erat diſſicilio: i ip̄o volūtas ēēt nō potu-
it. ⁊ poſſq̄ nō bñt i q̄ ſtare poſſz: nō potuit ēē
aliqd. Et tūc ſaraceni dñt: q̄ ip̄a volūtas erat
i ſc̄pā. Et tūc Chriſtiani q̄ ſit: ſi erat i ſc̄pā ſine
mb; qm̄ ſine illis ēēt oīoſa. Saraceni dñt: q̄
ſtabat cū oīb; mb; Et Chriſtiani dñt: q̄ nō po-
terat ēē i ip̄a ſine diſſicilio oīs mūdū. qm̄ ſine diſſi-
cōe nō ēēt tres nec duo. nec ēēt nū mūdū. ſz vo-
lūtas ēēt ip̄is vacua. Et ad bñ ſaraceni mīdere
nō potuit. Idē dñt vobis: dñt Chriſtiani q̄
bonitate dñt: q̄ ſaraceni vbi erat: aūq̄ mūdū
ēerat. Et ſaraceni nō ſunt auſus dñt: q̄ erat i

in vñs q̄ p̄p̄tā dñt
dñt iuſticiā dñt iuſticiā
vñs iuſticiā dñt iuſticiā

vñs iuſticiā dñt iuſticiā
vñs iuſticiā dñt iuſticiā

in vñs q̄ p̄p̄tā dñt
dñt iuſticiā dñt iuſticiā
vñs iuſticiā dñt iuſticiā

bonificāte bonificabilis et bonificare: ut nō pōt
erit pducōne psonaz dīaz et dicit q̄ erat in
seīpa sine bōficāte bōficabilis et bōficare. Et
bō rēpān dicit q̄ ip̄a erat oīosa et vacua ma
gitudie pīans et fīnis et sine magnitudis. qm̄
magnitudo bonitatis ē q̄ sit ita magna i agēdo
sīc emido. vacua ēē pīate: qm̄ i sīp̄a nō bīet
pīatē nec i alio nec aliud haberet pīatē i illa sic
te illa. vacua ēē fin: qm̄ et ip̄a nullū bonū seq̄
ref. Et tūc saraceni sūt i mēdē pducōis dīal
q̄ rēpān et pīant. Et heremita cognouit q̄ af
firmatio dei nō erat i sūiecto corpali s̄ spūali. sīc
volūtas q̄ ē i amāte amabili et amare et bōraf
i bōficāte bōficabili et bōficare spūalē et nō
corpali. Et sic bō heremita rediit ad suū bēre
mitagū q̄ itānonē cognouit q̄ tamō sibi pō
rauit et remāsit bonū bō. Et dicit q̄ bonitas v
tuosa et addīta nō erat i circulo q̄ drāgulo et i
angulo. Et i bonis opibz q̄ sūt de gne vītu
adq̄sīte q̄ ē bona vītu.

De puerbīs floz ar. dal.

Quis valet aurū i bōie paup̄e q̄ i
diuite. Et ille ignis ē bonū q̄ bēre
cos pūrit. Et dicit valet ignis in
calore cordis q̄ aq̄ i albedie facit.

Et dicit valet nigredo i ferro q̄ albedo i ar
gēto. Et ignis q̄ i lapide tenet captū illud q̄
ip̄s nō trahit. Et lux ignis noctē vīat. Et gl̄s
q̄ dēscēdit ē filius lupi q̄ de mōte dēscēdit ad val
les vbi stāt oues. Et nūlū ignis p suā nāz est
frigidus et nūlū malū nūc pace bīi pūrat. Et i
uis dēscēdit cū bīlitate et ascēdit cūz superbia.
Et dīnō ēē fērtū i pedē eq̄ nō ēē aurū i capu
te regis.

De puerbīs floz ar. vegetal.

Quarbita q̄ sēmbat pipi malū de aq̄ et
de scīpa dīcebat. Et supbia ēē rosa si i
ter spīnas nata nō ēē. Et dīaz dīr flos amig
dali erat vāz sup tērrā cadēbat. Et ille ignis
q̄ i oleo iūstībīlī ē i flāma apparet. Et dīp alle
nūz i crepant: q̄z albas vestes i dūcebat. Et dīp
i oībz tērris nō nācīf. Et q̄ regē rēp̄bēdū: q̄
malū de oīdo dīcebat. Et dīnū cor p̄fortat cū
calore et cerebrū cū sīcitate destrūit. Et dīnū i
vegete fortē ē q̄ i dīpbo et i pīnq̄os: e suo sīnū
dīpbo q̄ i vegete. Et dīal dīac fārabat: q̄ nāc
at cū nigro colore et fāma alba.

De puerbīs floz ar. sensūal

Quall ad itellectū cūerit: q̄ deū i sua lī
nitare itelligeret et itellectū ad oculos v

rit: q̄ ip̄i solē i meridie respicerent. Et rogauit
mūp equā mīez suā: q̄ nō dīceret: q̄ ip̄e cēt nīp̄
afīnī. ip̄a bō nīdū et q̄ ip̄e bī i sua fīgura sīgnī
fīcabat. Et rē ip̄a bī cēdare nō potuit. Et vīnū
mūp equū et afīnū q̄ equū salutarit et afīnū sa
lutare noluit. Et dīdā bō locū vīdebat: i q̄ tī
mōzē hēbat et suos īmīcos rēcolēbat. Et dīa
sūi pēz rēcoluit et oculi plorabāt et os iēuīta
facebat. Et dī bō cū cūctio carnes sīdebat:
mollīez sēntiebat. et q̄n offa sīdebat: dūrtiez
sēntiebat. Et dī bō amantū dīez i pomo dūl
cūv itellectū īfirmatē itelligeret et vī volūtas
sanītatē amaret. Et dīa aq̄ calore sēntit nec
alq̄ vībīlitas vīdet. Et oculi vībīlitate vīde
re dēscīdāt et colore vīdēt et nō ēē vībīlita
tis. Et dī bō ē vībīlī.

De puerbīs floz ar. imagīal.

Quall imaginatio videtur. Et dīa ratiōal
doormit: cū sine imaginatōe sensūis mouet
Et imaginatio imaginari pot īvno īp̄e totū dīr
cūlū vīlle et nō tō aralū fīmar: ēē. Et dīn bac
vīta mēp̄e mōrtē īmagīat q̄ vīta. Et dīdā ē i
magīatio: q̄ pulchritudinē sine bonitate īmagī
nat. Et dīnceps p̄fūrcas q̄ coronā īmagīat
bz. Et dīmagīatio maiorē hēt p̄cordānā cū itel
lectū q̄ cū volūtatē. Et sine mūltiplicatōe fīci
īmagīatio se cūēdēre nō pōt et i magnitudine
Et dīis īmagīatio ē īstītz īmagīatīs et īmagīa
bīl. Et dīcepī nīmū īmagīari ē mēmō īfīrma.

De puerbīs floz ar. būanal corpāl

Quall bōis pīstītz p̄cordānā suāz pīum
hēt nō pōt. Et ille bō ē tēmōnis: q̄ pīfēp̄s q̄
deū dīlīgit. Et dīn pīvī q̄ sēp̄s dīlīgit pīfē
bonozē pūrat. Et dīn pīfē bō bīn cogitat q̄ bō
nū sēntire. Et dīr ē alīq̄s bō q̄ fac bī pīfē q̄ dē
alē. Et dīes bōles q̄ bonā famā bīit: boni nō
sūt. Et dīna famā i malo bōie ē bīfē p̄p̄o. rī. is
Et ille bō mī vālet q̄ afīnū: q̄ pīp̄ cop̄ q̄ p a
nīmā vult vāltre. Et ille bō q̄ sēp̄ īmagīatur
vī vīctīfāt vīas dīa et noctīs.

De puerbīs floz ar. būanal spūal.

Quall itellectus rogauit: q̄ dīcet i suo a
māto: q̄ pīfē q̄ sēp̄as rēlīgebat. Et dī
cīro itellectū pīfē q̄ sēp̄s volūit itelligere et
mēmō pīfē q̄ sēp̄as rēcolere. Et dī volūtas
valde sūi amānz dīlīctīst: ip̄s obīuīonī nō dē
dīstet. Et dīn vīnā mān amān vīdīt itellectū vīnū
ēē et i q̄ sēp̄. dīcīro dīr vīlūen: q̄ nū ēē
bīet et q̄ ad mīaz spē trāsmīteret. Et dīlū af

tātū suū amātū dilectū: q̄ ad amādū spēz sibi
 ip̄s nō suffī. ¶ Admō amātū recoilit: ⁊ itelle-
 ctūz itellectū ⁊ volūtas desiderant: q̄ p omīs
 bōīs bonitatē ē. ¶ Volūtas ad amātū spēz
 trāsmittit: et ē p cōmōtā mōtū ⁊ pietatē bēt
 ¶ Volūtas p nimio amare infirmabāt: ⁊ mārē
 colere ⁊ itelligere cū bonitate amātū sui ip̄s cū
 rauerūt. ¶ Admō itellectū ⁊ volūtas sua p cō-
 plauerūt: ⁊ amācantē ⁊ spēz trāsmittit
 ¶ Volūtas q̄ bō diligīt: flores albos colligit
 ⁊ volūtas q̄ malū diligīt: nigros flores colligit
 ¶ Volūtas ad amātū afecēt: ⁊ vint ei: q̄ mū-
 dū q̄ suū ē p malos bōīs cōstruit.

I De puerbis flopar. moria. et uose
Uficia paderia formido. et terna col
legat. alba menta. et al silbis uelut
mato fuit. Et fides ploxau. et uam. et sil
bub. puerit. et uir. et alig. et uir. et uir. et
nas. uelut. et mal. bub. et drcba. et uas. no
lut. amare. et spes. miaz. recolat. Et ille. bo. q. n.
moze. bte. et uisita. bte. def. et uir. et uir. et
ma. uisita. tui. tui. et uir. et uir. et uir. et uir.
spe. Et ille. bo. uisita. et. q. an. et loq. et uir. et
paderia. recolat. Et ille. bo. uisita. et. q. uisita
spe. no. bte. Et ille. bo. uisita. et. q. uisita. et. q. uisita.
u. ferro. Et ille. bo. uisita. et. q. uisita. et. q. uisita.
getia. no. bte. Et ille. bo. uisita. et. q. uisita. et. q. uisita.
u. ferro. Et ille. bo. uisita. et. q. uisita. et. q. uisita.

Ubi patet hanc ar. mota viciose
Empaña de gula pōrebat. i. iusticia for
titudinē punitat. ¶ Qui culpa colligit
i. amado colligit penas. ¶ Qui supbia colligit
cū credit as. id est supbia cōcedit i. scilicet. ¶ Illi fi
lii q̄i iuraria pncipat: pena b̄t p̄ culpa sui
p̄iē. ¶ Qui auarū b̄t sp̄e. ¶ Qui ira p̄iē
dena q̄ d̄b̄ ē remotor. ¶ Qui i. scilicet i. viciū n̄
ē aliq̄ similitudo viciū nō pōt ēē creatura. ¶ Qui
i. scilicet viciū cū ē ēē p̄cordān. ¶ Inter viciū real
p̄a nō ē aliq̄ d̄ia. ¶ De b̄t vna viciū i. aia q̄
mille viciū i. corpore.

De pueris sioz ar. ipiaf.
Astoria regis e pat suppli. ¶ P alchri
 or e iusticia regis sio corona. ¶ In bo
 noie regis e suppls bonozaf. ¶ Nulla mag
 fuit e durabil. ¶ Nulli do sol de malo pncepe
 se defendere pot. ¶ Nulli do secun e i amitia
 pncipis. ¶ Nulli pnceps amioi temo societa
 te fecerit. ¶ Nulli mali pncipis e carcer septe
 e volutans. ¶ Difficile e qd pnceps mani si
 bnf. ¶ In nullo home e puilitas ita pulchra

fiſſe pncipe.

[illegible]

N De puer. flopp ar. apical. ⁊ de artical. bñs.
 Obilior ē ⁊ melior pceptio ibū ⁊ reare
 ano mūdi. ¶ Prad. dñi mēl pēcat mā
 gna bona pducē q̄ sua mēl pñsā pōnit et v
 gure q̄ mūdi creare. ¶ De mortuū bñ ⁊ vñ
 mag⁹ amare bñs. ¶ Descēdit ihū ⁊ i iſerno
 vadit celos⁹ ⁊ bñs nō dēfēci faciet. ¶ De re
 surrectio ihū ⁊ pēp⁹ vñuersal resurrectio nō.
 ¶ C̄ fis bñm tates ⁊ c̄ sup̄nis. ¶ Ab agniti
 u indicat c̄ vñate sēnēdā ⁊ itelligēdā. ¶ Dñi o
 dicit bñ ⁊ odit sūc oīs rez. ¶ Nullū nomē ē vñ
 tu off⁹ q̄ nomē ihū ē. ¶ Nulla testimoa vñosa
 sūt q̄ artical. fidel.

Et puerbus slop ar. celestaf.
Et emicare et hos leones fol. 7. vici omne
Et regem et hos sagittari iouis 7. vici
et iouis. Et regem et hos capicorum fatum 7. vici
sabbat. Et Imagin et hos caci iouis 7. vici
ne. Et Ance tauri gemini bores videret dicit
q. ipi sunt oca eoz nās. Et Sol 7. vici mercurii
crepaurit: q. bores marie facti argito vno
di 7. terra nescit. Et Mars eille q. tunc possit: q.
nēs sibi iunc obma uerū aries tauri gemini cā
faturno ioue 7. mercuri. Et Id vald arguit in
buna q. i mercuri. Et Id eille q. maiorē bī
timore 7. gemini 7. de cāro q. de tēro. Et Idūs
sapia 7. volūtas de lūce maiorē bīnt amūdā q.
capicorum mars 7. vici sabbat.

De pueris et floz et angelis.
Mior e glia qd gabriel e suu totu vel suu
 pres. ¶ Quz bo peccat: suu bo angel
 vniuersu fac. ¶ Bon angel e suu cu itelliget
 e angel mal e imagle de ¶ Bon angel e suu
 lit ad sup: p mal angel ad infer. ¶ Quz bon
 angel cu se fuisse t magis emio t bonen
 qd cu magis lo t e legemate. ¶ Alii dmo
 se coordina bti. ¶ Bti e pna i bmo: sic mo

atridge James de
roes Hone

¶ dicitur. ¶ Quilibet demō ſcīp̄z tu' iocūciat
¶ Adal' angel' pueri' ē iocū malū z pccō. ¶ Nul
pccō bēi ſpē neq; caritatem.

De pueriſ floz ar. euiternal.

Inſerne dicit paduſ qd' deſideras. pa
diſe dicit q' nullū bō' hās ¶ Inſerne q'
reſi' irat'. ¶ Paradīſe q' p' ſp̄z ſū ſpolia. ¶ Uſer
ne q're maliciis tuo amico. ¶ Paradīſe q' bō'
publiū nō diligo. ¶ Inſerne bēs mltū qd' pof
ſis bibere z comedere. ¶ Paradīſe hoies nō cef
ſant pccāre. ¶ Inſerne potauiſi ſanguinē re
gis. ¶ Paradīſe toſ' ſū rubedie plen'. ¶ Inſer
ne qd' i' tuo hoſpicio ē ſolati' padīſe deſpāna z
oē malū. ¶ Inſerne poſit aliq's de te erire. pa
diſe nemo poti' me pātere. ¶ Inſerne q're tot
hoies es potaſ'. padīſe q'z t'p' paz' ē cognuſ' z
amaſ'. ¶ Inſerne q're es ita mat'. padīſe q'z ſi
ſū legal'. ¶ Inſerne de q' bōiſi tiorē. padīſe de
t'p'o q' i' bōiſ' p'bet p'itonen.

De pueriſ floz ar. maternal.

Mater dicit t'p'z eſtis ſaluata'. fili dicit ip
ſaſu z ſep' dicit beata. ¶ Mat qd' dicit
pccōres'. fili dicit q' tu es miſericordioſus z
venia' eis pbes. ¶ Adater q're ſūt tot pccōres'.
¶ fili q' nō hnt bonos paſſiores. ¶ Adat quō
poſſes te ilare facē. fili q' ubi placeret mltū pce
re. ¶ Adat gētes nris me oblite ſūt. fili de ipſis
pictatē hīc mēmo. ¶ Adat ego pccēre ei qd' el
let. fili viā pccōrib' oīde. ¶ Adat bēs ne pie
tatē. ¶ ſit t'p'z qd' ego tū ſleui. ¶ Adat q're me
rogas ita ſepe fili q'z mūd' ē i' p'ditōe. ¶ Adat
tot hoies me deamāt. fili z tot hoies me rede
amāt. ¶ Adat q're tāuz veniam dilgis. fili qz
michi nō ſclicis.

De pueriſ floz ar. xpianal.

Hā būanitas mea amica tū te bonozant
¶ būanitas mea dñā tot penas ad te bo
nozādū ſuſtinuit. ¶ būanitas toſ' mūd' ad
te ē creaſ'. būanitas toſ' nūq' me p' te ē recrea
ſ'. būanitas de m' nō debes cōqueri. būa
nitas me facias multum cognofca z bonozari.
¶ būanitas tu es i' me dē. būanitas mūd'
pme ē m'. būanitas pce. būanitas meā
matrē gētes redamant. būanitas mag'
bonū tibi voluit. būanitas hieruſalem ē amiſſa
¶ būanitas būanitas valde pulchra būanitas būanitas
um. būanitas parētes meos de malo hoſpicio
deſendit. būanitas būanitas valde es pulchra.
būanitas plures homines me vocant. būanitas bū
anitas valde es omata. būanitas per bonū

nes valdeſum rogata. būanitas būanitas tu es
mea pulchra ſimilitudo būanitas prop' me fa
cias miſericordiam.

De pueriſ floz ar. dial.

A fili deus meum cor tantum diligit. bū
anitas pater ſpiritus ſanct' es flama. bū
anitas pater fili inſinit. būanitas ſpiritus ſanctus qui es et
ambobus productus. būanitas generatio inſinita
būanitas ſpiratio completa. būanitas ſpiratio eterna pas
ſiva. būanitas ſpiratio eterna actiua. būanitas paſſio in
vis eſſe inſinita. būanitas actio iuris et cōpleta. būanitas
fili tu habes nobilem patrem. būanitas pater tu ha
bes filium ſine matre. būanitas pater z fili. būanitas pa
ritas ſanctus toſ' plen'. būanitas paſ' z fili meſ' ſōs.
būanitas flama ē q' nihil pl' q'ns. būanitas paſ' z fili meoſ
vñ' dē. būanitas ſanct' q'z nīz ē m'. būanitas ſp'it' ē q'
nīz p'ſcis. būanitas būanitas q' nīz ſtatilis.

De fractu ar. exēplifical.

Narrat q' i' anulo regis auz z ſma
ragd' ſibi inicit repugnauerūt qm
auz dicebat q' dñea erūt pl' pter
ip̄z q' p' ſmaragdū qm pl' ſma
ragdō ſeruebat ſz ſmaragd' dicit
q' ip̄e p' ſeruebat regi z auz mercatorib' z au
rū dicit ad ſmaragdū q' nō ceſſat illud q' feru
dit ad lignū. Et quō fuit b' dicit ſmaragdū.
¶ Narrat dicit auz q' qdā rex vnū bellū deu
cebat aduerſitas fuit iter ſcūtus z etiam regi qm
ſcutum dicebat. q' regem protegit qui vulne
ratus nō erat. qm ictus lancearū z enſus ſuſti
nebat qui regem occidere volebat qui mortu
eſſet ſi ipſum non eſſet. Enſis vero dicebat q'
ipſe bellum deincebat i' quantum occidit z vul
nerauit illos qui regem occidere volebant. Et
tunc ſmaragdus dicit ad aurū quod exēplū
decebat contra ſapſum quōdā licet ſanto re
gis ſit pulchrum non eſſet bonum in enſe qui
vulnerat z occidit milites. quos occidere non
poſſet ſi eſſet de auro. Etiam datum eſt militi
bus vt milites habeant enſes de ferro cuius quo
cuſtodiunt regem z deſendant. Et quod illos
occidant qui reges occidere volunt z ſic enſis
duo habet officia. vnum videlicet quod regem
deſendat z aliud quod ſuos inimicos occidat.
Sed ſcutum non habet niſi vnum officium tā
tum modo. Et tunc aurum habuit verecandā
cum exēplum contra ſcipſum decebat. quon
iam bene cognofcebat q' ſmaragdus reges de
topica cuſtodiebat z cor regis ilare faciebat.

De et' fruct' ar. vegetal.

Narrat: q' i pomo aduersitas fuit in p'p'z clarua z vegetatua. qm clarua dicebat q' p' erat c'fruct' i'g' erat corp' p'p' clar' z q' l' tates q's beb'at: p' cla beb'at. Vegetatua vo alle gabat z dicebat ad clarua: q' ipa n' aduerat iud' q'd q'da iud' redit in p'p' z finit. Et quo' fuit illud: dicit clarua. ¶ Narrat. dicit vegeta tia: q' furina z aq' z furm' vnu panem fecerut. q' q' da bō comidere voluit. vt viat' posset. Hic vo furina z furm' dixerut: q' n'olebat: q' ille bō pa/ ne comederet. I' d' aut' dicit: q' ipe panem comide re volebat: post q' panis fact' erat ad comedē dū. Et tūc venerut ad quēdā iudicē. q' filiaz p' tulit: q' bō panem comideret: post q' aq' furia z fur n' ip'z ad comedēdū z vinēdū fecerūt. z aqua fa rina z fur' p'p' uir' i'g' fini resisterūt: p'p' q' erat

De et' fruct' ar. sensualis.

Narrat: q' dā molēdian' vnu porcū nu tribat: cui dabat a d' comedēdū de blado q'd furabaf. quodā die accidit q' molēdianus dabat porco de blado. z asin' dū illo de illo bla/ do cōcedere volebat. Molēdian' aut' ip'z paussit cū vno baclo: vt nō cōcederet de blado. Molēdian' mirabaf porcū qm molēdian' n'olebat q' asin' de blado cōcederet: z q' niteb' asino: q're iud' d'ns ip'z paussit. Et ipe dicit: q' d'ns s'v erat ma' z fur. qm ipe bladū portabat: z ciuitiā faciebat q' ei ad comedēdū nō dabat. Et porc' dicit ad asinū: q' i b' apparebat: q' d'ns s'v p' ip'z q' asinū diligebat: z q' ipe erat p' bonorat'. qm nō laborabat i portādo bladū nec i aliq' a'. z s'v d'ns ei dabat ad comedēdū de blado p' sua vo lūtatē. z ad asinū dare n'olebat: q' portādo bla dū laborabat. Asin' aut' dicit ad porcū: q' ma/ le videbat amicitia s'v s'v i sui bonous. q' d' no m' s'v ip'z castravit. vt filios nō facer' z q' nō laboraret. vt piguis ficeret. z cū multū de blado comederet. z cū piguis: cū vna securi ip'z p'nte ret: z ip'z occideret: z postmō ip'z i sale poneret z p' ferdā ip'z comederet. Molēdian' displicuit por/ co b' q'd asin' s'v i dixerat. z dicit: q' male ad su az op' bladū comedebat. q' p'p' b' comedebat vt moreret. et q' bladū furmū cōcedebat: de q' p' d'az p'p' timorē mort' beb'at. idcirco dicit: q' i ret ad faciēdū p'ns: i q'da vinea i q' erat p'fres racā. Et dicit q' nūq' bladū furmū comederet n' cēt cū suo d'no. q' a mag' fecit vitiupū z ma lū. qm ip'z castravit. qm s'v i nō videbat q' erat de g'ne bestiaz. Et tūc iud' vinea z voluit ra cemōs cōcedere. q' d' dicit ei q' erat fruct' d'ni vi

nec. tūc ip'z q' d' vinea minie cogitabat de q' bō cogitabat. idcirco p'p'z faciebat. ¶ Hic vo porc' dicit q' ipe p' d'az bō n'olebat n' p'p' f'ore mort' z de racā cōcedit p' sua volūtatē. m'eri dū porc' racemōs cōcedebat vni cōm' ad ip'z dicebat q' e rat fruct' d'ni vice possit suos racemōs cōcedebat q' ip'z cū ficeret bō pigulū occideret. ¶ Hic vo porc' p' d'az bō de racemōs: quos cōcedit. z enut de vinea z fugit ad vna magnā siluā. vbi dicit q' vellet cōcedere vt nō moreretur. Et diligebat porc' ēcē ma' z dū vici: q' ēcē piguis z cito mou

De et' fruct' ar. imagial.

Narrat: q' p'p' p'ntuū z tēp' p'ntuū s'ima / giatōes resisterūt. qm q'z ip'z dicebat q' erat sua. ¶ P' p'ntuū allegabat q' ipa imagiā tio erat sua. q' ipa imaginabaf res transactas: ¶ P' vo s'v ip'z dicebat q' imaginatio erat sua q'z futa imaginabaf. dū ita iud' resisterūt. Dicit tē p' fufaz q' vnu iudicē eligerēt q' illā resisterēt se parē: tūc ipe cēt iud' ip' p'ntuū q'd erat i me' ambog. Et ip' p'ntuū dicit q' p'ntas erat: q' ip' p'ntuū stabat i me' ambog. sed sua volūtas nō. qm p' fufaz q' p'ntuū diligebat: z dicit q' beb'at p' bono q' iudicē cēt iud' c' ē i me' i'g' iudic' / gu p'ntuū z fufaz. Dicit ip' fufaz dicit q' nō cēt p' p'ntuū iud' c' qm maior p'ntuū ē z p'cordā cū imagiā cōcedebat: i reo' p'ntuū quā i fufaz. Et tūc p'ntuū nō potuit. sic iudicē cōm' iudicē: q' iudicē p'ntuū. Et q' imagiatio p'ntuū dilige bat tē de ip' p'ntuū q' de fufaz tē de mēone q' ip'z rogauit ip' p'ntuū p' ip' p'ntuū fuit dicitū q' dicit ad ip' p'ntuū q' male faciebat. qm ip'z n' iuuabat post q' ip'z vt p'ntuū diligebat.

De et' fruct' arb. hūanal.

Narrat: q' corp' z aia sup' bōies lūganerūt qm corp' dicebat q' bō erat s'v fruct'. aia vo hūū dicebat. Allegabat aut' corp' q' bō erat s'v fruct'. qm ipe erat de p'ntuū reb' quā aia. qm erat tē. 4. arborib'. v3 de dalt. vegetali. s'vuali z imagiali. Et aia nō erat nisi vna arbor tē. Et tūc aia dicit ad corp'. q' n'olebat q'd s'vatas dicit ad bonorē. Et q'd fuit illud dicit corp'ns. ¶ Narrat (dicit aia) q' q'da cō' erat i fodate decē cōnecp' q' erat bōies bōi d'no i s'cē vite q' valde pulch'z offiū faciebāt i ecclā. ¶ P' hūe magnū hūit d'fideriū q' cēt archiep'z: vt cēt ma g' bonorat'. z q' p'fres b'iet cōcicos i suo d'no ille cō' v'it ad curiam: q' tractauit: q' cēt archi ep'z qm fuit archiep'z: cōm' i ill' p'ntuū q' n' iud' d'ntes boni nec fante vite: archiep'z i p'ntuū

refisterūt ipſos caſtigauit. ⁊ ſibi mag^{is} labores
dederūt. ⁊ dixerūt: q^{ui} ſi ipe de corp^{is} m^{ei} nō cēt: q^{ui} i
pſū occiderit. Et tū arch^{iep} ipſos dicit: q^{ui} ſcītas fac^{ere}
platu^m tūo bono. ſi ſcītas tot beſtias nō dūc^{ere} p^{er}
via ſic bono. ⁊ dicit: q^{ui} libet^{er} reddet^{is} bono^{re}
p^{ro} ſcītatē: ſi ipſas recupare poſſet. Et tūc dicit
ſcītas ad bono^{re}: q^{ui} ipſa mag^{is} cū pace valebat:
q^{ui} bono^{re} cū labore. Et dicit aīa ad cor^{is}: q^{ui} ipſa
p^{ro} bōis q^{ui} ipſas bono^{re}auit. q^{ui} ipſas poſuit i bōie
nāz beſtiar^{um}. ⁊ ipſa poſuit i bōie nāz angelozū.

De et^{er} fruct^{us} ar^{boris} moral.

Narrat: q^{ui} t^{em}p^{or}e m^{er}itu^m ſibi iūce obuiauerit
erat ſu^{us} fruct^{us}. Et m^{er}itu^m dicebat: q^{ui} ipſi n^{on} c^{on}ſciēbat
q^{ui} d^{icit} vñ equ^{us} reg^{is} dicebat. Et quō fuit b^{on}ū d^{icit}
vñ? Narrat: dicit m^{er}itu^m: q^{ui} q^{ui}da^m rex vñ ſal
uō^{re} bēbat: q^{ui} bñ grues accipiebat. Accidit: q^{ui}
rex q^{ui}da^m die ibat venatū. ⁊ cū falcone vñā gruē
accipiebat. ⁊ t^{em}p^{or}e de nubib^{us} celi deſcēdit vñq^{ue} ad ier^{uſalem}.
⁊ tūc rex valde de illo falcōe gaudebat. q^{ui} ita
bñ illā gruē occidit. q^{ui} dicit ad falconē: q^{ui} multū
ipſi diligebat. Equ^{us} vñ dicit ad regē. q^{ui} ipe val
de mirabatur: q^{ui} rex tū falconē diligebat. q^{ui} b^{on}ū
q^{ui}da^m faciebatur: vt regi placet. ſi vt co
medere valeret. Rex aut^{em} dicit ad equū: q^{ui} ſibi n^{on}
credebat. q^{ui} dicit: q^{ui} ipe iulda^m bēbat. tūc rex e
quū poſuit cū calcarib^{us}. ⁊ fecit illū vñ currere. e
qu^{us} aut^{em} dicit ad regē: q^{ui} ipe illud q^{ui} dicebat: p
erpiētiā pbare poſuit. q^{ui} ſi dabat falcōi ad co
mēdēdū: ipe p^{ro} ſuū amorē nō t^{em}p^{or}e ad accipiēdū
grues. q^{ui} ad ipſos nō vadit ſine mag^{is} falſtadio
Et rex ſibi credere debebat: q^{ui} ipſi reu^{er}ſi poſita
bat ⁊ plen^{us}: vbi cūq^{ue} volebat. ⁊ cū ipſi cū calcar^{is}
b^{on}ū p^{ro}uenerat: ipe patia^m bēbat. quā falco nō bē
ret: ſi ipſi rex p^{ro}ueneret. Et tūc rex cognouit: q^{ui}
equ^{us} vñ dicit: q^{ui} dicit ei: q^{ui} m^{er}itu^m adq^{uiſi}ſe
rat. ⁊ q^{ui} ipſi p^{ro} amare volebat q^{ui} falconē. q^{ui} b^{on}ū
q^{ui}da^m faciebatur nō p^{ro} ſuū amorē: ſi p^{ro} ſuū n^{on} c^{on}ſciē
t^{em}p^{or}e faciebatur ⁊ cū ei diſplicebat: ipe ab ipſo fugie
bat ⁊ ad ipſi redibat: vt ei cōſellione daret.

De et^{er} fruct^{us} ar^{boris} impial.

Narrat: q^{ui} corona regi ⁊ par^{is} p^{ro} ſi ſibi iūce
obuiauerit arbor^{is} impial^{is} reſtecto. q^{ui} cor
ona dicebat: q^{ui} ipſa erat ſu^{us} fruct^{us}. De ar^{boris} p^{ro} ſi
dicebat: q^{ui} ipſa erat fruct^{us} ⁊ nō corona. Et oīda
aut^{em} allegabat ⁊ dicebat: q^{ui} ipſa erat fruct^{us}: q^{ui} e
rat i capite regis ⁊ par^{is} ſtabat i p^{ro}ſo: q^{ui} ſedebat
ad pedes regis. Et par^{is} dicit ad coronā: q^{ui} ipſa
n^{on} c^{on}ſciēbat b^{on}ū q^{ui} guerra dicit ad equū regis. Et
q^{ui}da^m fuit b^{on}ū dicit corona Narrat: dicit par^{is}: q^{ui} q^{ui}

dā rex bēbat vñ pulch^{er}ū equū. q^{ui} erat fortis. ⁊
valde bñ curtebat. Ille equ^{us} multū q^{ui}erit. ⁊
tūc quātū volebat comedebat. neq^{ue} aliq^{ui}ſ la
borē bēbat. q^{ui} rex pacē ſua terra ⁊ cū ſuis vi
dis bēbat. Accidit aut^{em}: q^{ui} rex equit^{us} equū: q^{ui} e
rat pignis ⁊ ſup^{er} b^{on}ū ⁊ deſiderauit bōib^{us} malicia
tere ⁊ eq^{ui}s quos vitupauit. ⁊ tūc regi oſulit: q^{ui}
ex toto guerra^m facit. vt cēt fama: q^{ui} ipe erat b^{on}ū
miles ⁊ q^{ui} b^{on}ū equū bēbat. Rex aut^{em} credidit e
quo. ⁊ cū vno p^{ro}nd^{us} guerra^m fecit. q^{ui} i bello dei
at ⁊ a ſe ſua terrā abſtulit. ⁊ rex i equo fugit. ⁊ i
terrā citracū iuit. ⁊ hūit videret coronā. vt al
qd^{am} p^{ro}le ad comedēdū emeret. ⁊ i paupertate ſicut
⁊ equ^{us} deuenit valde mac^{is}. q^{ui} par^{is} hūit ad cō
dēdū. ⁊ luto iacebat. q^{ui} nō erat q^{ui} ſtabulū mū
daret. Et tūc dicit guerra^m ad equū: q^{ui} ſilū. q^{ui}
regi dederat: ſua pigra^m dēdit. ⁊ mūdiā
ſui lectu^m ⁊ pulch^{er}itudinē ſue pellis.

De et^{er} fruct^{us} ar^{boris} apical.

Narrat: q^{ui} bono^{re} ⁊ ſaluatio gētiū i arborē
apical^{is} ſibi iūce iūgaue^{re}nt q^{ui} vñ rex q^{ui}ſ
dicebat q^{ui} erat fruct^{us} ill^{ius} arboris apical^{is}. Bonor^{is}
aut^{em} allegabat ⁊ dicebat q^{ui} ipe erat fructus. q^{ui}
papa erat mag^{is} bono^{re} b^{on}ū q^{ui}ſ? Saluatio
allegauit ⁊ dicebat: q^{ui} ipſa erat milomed^{us} plu
rib^{us} bōib^{us} quā bono^{re} i vno bōie. G^{ra}do o
p^{ro}bat q^{ui} b^{on}ū q^{ui} erat mal^{us} vñ c^{on}ſciē fruct^{us} apical^{is}
q^{ui}ſ nō c^{on}ſciē ſimo nō c^{on}ſciē i ſumitate arboris q^{ui} fruct^{us}
tū nō poſuit poſt q^{ui} ſimo i ſumitate nō c^{on}ſciē. Et
c^{on}ſciē p^{ro} i ſumitate cū bono^{re} ⁊ ſimo i terra cū i
bono^{re}. Et ſic arbor^{is} puerſa c^{on}ſciē de bono i ma
lū q^{ui} facit malū fructū. Et de magnitudie i pul
tate ⁊ facit p^{ro} fructū ⁊ de duratōe i corrupōe
et fruct^{us} c^{on}ſciē corrupt^{us}. ⁊ de p^{ro}ſi i debilitatē. G^{ra}
circo fruct^{us} vlgore illis q^{ui} ipſi comederent dare n^{on}
poterat. Et ſi puerſa c^{on}ſciē de ſapla i igno^{re} tūc: ⁊ n^{on}
facit lumē bōib^{us}. vt i^{nter} p^{ro} rectas vias ⁊ de vñ
et ſua volūtas c^{on}ſciē puerſa de amabilitate i odi
bilitatē. ⁊ ſua b^{on}ū puerſa c^{on}ſciē i vñ ⁊ ſua vitas i
falſitatē ⁊ ſua gl^{oria} i penā. ⁊ ſic i toto nō c^{on}ſciē ita
mala arbor: ſic c^{on}ſciē arbor apical^{is}: ſi bono^{re} c^{on}ſciē
i ſumitate ⁊ ſimo arbor^{is} i terra ad pedē arbor^{is}
G^{ra}do dicit ſaluatio planū bōis: q^{ui} ipſa ſtare
debet i ſumitate. vt arbor c^{on}ſciē recta: ⁊ q^{ui} c^{on}ſciē ma
ior arbor totū mūdi. ⁊ q^{ui} bono^{re} c^{on}ſciē vñ de ſi
b^{on}ū: q^{ui} q^{ui} naſcit^{ur} fruct^{us} ⁊ t^{em}p^{or}e de q^{ui} p^{ro}ſi bōies vi
uēt i vita euerſa ⁊ fugerēt mouē p^{ro}ptuā.

De et^{er} fruct^{us} ar^{boris} cetelhal.

Narrat: q^{ui} mag^{is} reſiſtēcia fuit i ſolē ⁊ regē
q^{ui} et ſua vñ bñ vñ ſilū. q^{ui} ſol dicit

Ar. exēplifical.

bat: q̄ erat ſuſcipiōabil. ſic hō bon⁹: q̄ rōe bōi
tamē agit bō. Et rē dicebat: q̄ erat ſuſcipiō nālī
ſic ignis q̄ nālī calcfacit: et pī q̄ nālī ſi facit. Et ip̄s
et ſua vtoze bāt: et ſua ſpē būana. et ſol vtoze
nō bāt: ſic ē hō. Idcirco rē dicit ad ſolē: q̄ ip̄e
iudiciū nēciebat: q̄ ip̄e de ſuo procuratore dede
rat. Et quō ſuit illud: dicit ſol. ¶ Quāda vice
dicit rē: accidit: q̄ qdā pcurator mē ſerit omī
qdā ciuitate p me. q̄ ſibi dedi illā ciuitatē ad cul
todiedū. vt meū bonozē tractaret et pcuraret i il
la ciuitate: et vtilitatē gēnū. Et pcurator ille tra
ctauit tātū: q̄ potuit ſuū bonozē meū aut neq̄
q̄. et ita omī ſcit ille pcurator illa ciuitate: q̄
gētes ip̄s tenebat ſic omī et illū bonozē ſibi faci
ebat: q̄ regi fieri debebat. Accidit autē: quā ego
veni ad illā ciuitatē: tūc gētes bonozē nō fa
ciebat: q̄ ſien debuit dno et regi. et illū meū pcur
atorē dēbauerit ſic regē. Et q̄ ip̄e ſuauitine būe
rūt. Tūc bo ego vin ad pcuratorē: q̄ de illa ci
uitate erret: et tūc q̄ ſitū bonozē regi i ciuitate: q̄
cēt ſua. qm̄ nollē: q̄ mea ciuitate meū bonozē
fēl bēt. qm̄ i vna ciuitate nō ſūt bñ duo reges
Et tūc ſol ad regē dicit: q̄ ip̄e ſi ſciebat illud: qd
mīrat⁹ dixerat alkumiſta. Et qd ſunt illd dicit fr
¶ Arraſ: dicit ſol: q̄ qdā alkumiſta facē vole
bat igne argētū de argēto vino: et de argēto ar
gētū vinū. Ad rē aut dicit ad alkumiſta: q̄
argētū vī erat natū i terra: et q̄ ip̄e ip̄s ſecāt cū
pſillo anens et tauri et ſuop ſiatrū et cū pſi ſa
tumi et ſuop amkop. et q̄ oēs iſſi an oſia uerit
q̄ argētū vī gēnū cēt: q̄ terra cēt mī argēti vī
tūc cēt ſu pī iacito noluit: q̄ ſuſcipi pīz b dēt
ſic aliā mīz. et ſue volūtātē pſentierit arces tau
rī et gēnū. et ego vint ſol et oēs mea ſtes pſentī
Et tūc alkumiſta de argēto vī argēti pūp ſacē nō
potuit. qm̄ ip̄e ſin nīa volūtātē facē nō potuit
ne ſine volūtātē ſui p pās neq̄ ſue p mīſis. et
tūc rē cognouit: q̄ ſol ē et qd dedit: intēdebat
dīce: q̄ ſi q̄ de ſua būit vtoze: erat ſol: i q̄
ſi bō gñal. et q̄ erat ſi ſu et ſi regie i q̄ bō ſpal

De et fructu arboris angelical.

DArraſ: q̄ qdā b cēmita vidit vnū angē
et vnū demonē q̄ ſibi iucē reſiſtebat. qm̄ a
gēl dicebat: q̄ bō agere erat fructu cēſtere et de
mō dicit: q̄ cuſſet erat fructu mali agē. Angel⁹
aut allēgabat: et dicebat q̄ bō agere erat fructu
cēſtere. qm̄ bonitas maior ē i recolere itelliget et
amare angelic⁹ tū pſcipiat: q̄ i et angelic⁹. De
mō bo dicebat: q̄ bōitas nāl ē mala pſp malū
recolere itelliget et amare. Idcirco dicit bēnū

ta: q̄ ip̄i nēciebat: qd qdā grec⁹ ad vnū latinez
et ſaraenū dicebat. qm̄ ſi ſciuiſſet: nō reſiſtebat
et ſi bō reſiſtebat. Et qd ē bō dicitur ang⁹ et de
mō. ¶ Arraſ: dicit bēnū: qd qdā latin⁹ et ſara
cē ſibi iucē i qdā vicia obuiuerūt. i q̄ et ſpā
res racemū. Et tū ip̄i de racemīs comedebat dī
rit laur⁹ ad ſaraenū: q̄ de racemīs ſit vnū. et ſa
racē mī dicit et q̄ de ip̄is vinū nō ſiebat. ſz de ip̄is
ſiebat nabit. qd ē dīz i arabico ſic vī. Et q̄ et
ſhan⁹ nō itelligebat: qd volebat dīce nabit nec
ſaraen⁹ itelligebat: qd volebat dīce vī qd alij
negabat: bō qd dicebat. et ſup bō erat i mag⁹ bēn
ga. quouſq̄ qdā grec⁹ vōit: q̄ idioma cauſilibz
ſiebat. q̄ dicit: q̄ vinū et nabit vnū idē ſignifi
cāt ē realitatē nū. ſz vnū idē nō ſignificāt i vno
eodē idiomate. idcirco eo p dicitur erat: q̄ ſe
iucē nō itelligebat. bō dicebat bēnū ad an
gelū et demonē: vt angel⁹ itelligeret: q̄ vitatē dī
cebat ē bō ſtatū. et demon⁹ ſi ē malū ſtatū.

De et fructu arboris cūtemal.

DArraſ: q̄ qdā bō de padifio i ſermo p dī
care audiebat. p dicitur dicebat: q̄ bōnt
bōis i padifio bēnt glaz cūtema amali bōnt
i ſermo bēnt penā cūtema. poſt p dicitur ille
bō valde p dicitur et bō qd auduit a p dicitur
de glaz padifio et de p dicitur. et i ſe ſennebat ma
iorē amorē de p dicitur iſcemi q̄ deſideriū de glaz p
et ita ſepe p dicitur iſcemi p dicitur. et ita omī illa
p dicitur ſtēnt: q̄ qd de deo nō de padifio reco
luit. Et ille magn⁹ iſcemi q̄ būit ap̄z iſcemi ſe
et māt ſunt iſcemi. idcirco dicit ſue aīc q̄ amor
q̄ būit ip̄s mox ſacēt. et tūc poſuit: q̄ penas i
ſcemi obuiui daret: et q̄ glaz padifio deſidera
ret. qm̄ mag⁹ bōa deſiderare facē ſtare co p pique
et ſanū talaz iſcemi. ſz q̄ omī ſtēnt iſcemi deſidera
pe nas iſcemi et i obliuicēdo padifio: vti nō potat
ad libitū ſua memō. qm̄ nō ip̄as nutuit i reco
lēdo p dicit et i obliuicēdo glaz. idcirco poſuit:
quē ad qdā amali ſuū: qd erat valde ſapiēs.
cui dicit ſtatū ſuū. vt ſibi pſiliū daret et mō: q̄
padifio recolere poſſet et iſcemi obliuicēdo. qm̄ p p
iſcemi ſemontiebat. Ille ſuū amali dicit: q̄
rō q̄ p p dicit iſcemi q̄ padifio recolere et q̄ p p
q̄ tūc diligebat. q̄ ip̄e ſibi pſiliū: q̄ p dicit q̄
ſci p diliget. qm̄ illa q̄ bō p dicit p dicit reco
lit et p dicit bō deſiderat q̄ malū illoz: q̄ n
bātū diliget. Et tūc ille bō iſcemi p dicit tūc diligere
q̄ ſci p et bonitatē de ſcemi p dicit q̄ ſuū mēt. et
dicebat. q̄ ip̄a p dicit q̄ ſua. Et ip̄e bō vole
bat et dicebat: q̄ magna rō erat. qm̄ bōitas dī

Christi ſup. Al. arbor. ſtātū. et q̄. Amali q̄
p dicit q̄ mēt. et bōitas. ego tūc illa
glaz. et bōitas. et iſcemi. et p dicit et
tūc dicit et ſup. p dicit.

Et ſons & fructus vbi oia bōa colligit. Ita forſit ille hō ſe affluat ad recoleſcēdū bonitatē dei: q̄ n morē de pernis iſterni nō hēbat n̄q̄ q̄ſi ſe ſe au/ rabat. qm̄ bonorē dēte nec diuinas diligebat. Et tātū erat ei: qm̄ blaſphemabat: ſic qm̄ couidebat q̄ qm̄ ſiebat ei minē ſic qm̄ ſiebat ei ſaluta nōes. Et qm̄ vituprabat ſic qm̄ honorabat. nec vidētū recolebat. ſ; q̄ de i bonorē erat: q̄ n diligebat: doloze et inſtūa pmanebat. q̄ dicebat gē tibi. Ita gētes qm̄ peccant: q̄re meū amant i bonorē: qm̄ ſi ſep̄ doloze et malū qd ſeq̄ pcc̄s: pſiderant: de nulla regularitatē bēctis.

De er. fructus arboris maternal.

Narrat: q̄ dā mōach⁹ i p̄ſuetudie hēbat q̄oīas n̄ras laudabat. cū dicebat q̄ ipa erat mater recreatōis: vt cū ſilij fructū mūdi recu/ parat: q̄ p̄didi p̄p̄ pcc̄s. Idcirco dice/ bat ad dñas n̄ras: q̄ ipa erat obligata ad rogā dñi ſuū ſiliū p̄ pcc̄is. qm̄ ſi pcc̄ores nō cōtra/ p̄a mater dei nō fuisset. Quia ſicut monach⁹ i ta/ li oīone. tādē qdā nocte accidit: cū mōachi ma/ turtinae diuini erāt: et cōa emiſſent: monachus ille vēit ad altare. q̄ dñas n̄ras more p̄ſueto ro/ gant. et ipas ſedēte ſupra altare vidit. q̄ ſic dō dñat hēcba. Illi q̄ dñt: q̄ pcc̄s ſit mei bonor/ occaſio: mibi mag⁹ ſeruit vitup̄iū. qm̄ pcc̄m nō pōt eēt aliqd occaſio. qd ſi foret nō eēt occa/ ſio mali. et illi dñt mibi mag⁹ bonorē: q̄ dñt: q̄ ego ſū mater dei. q̄ de voluit eēt hō. et ego ſū / bñ dñi ſū obligata ad rogā dñi mei ſiliū: poſt q̄ multū p̄ ipos ſū laudata i bonorē. Et illi q̄ dñt: q̄ ego mater dei nō eēs: ſi nō eēt pcc̄s: di/ cūt: q̄ fruct⁹ maternalis nō ē ſilij p̄būat. ſ; pcc̄s. Idcirco neſciūt illud: q̄ itellect⁹ ad volūta/ tē dñi. Et qd fuit illud: dñt monach⁹ ad dñas n̄ras. **N**arrat: dñt dñas n̄ra: q̄ itellect⁹ dñt: q̄ ipē trinitatē dei i carnatōes et articulos itelliger/ volebat. et dñt volūtas: q̄ ipa nolebat: q̄ itel/ lect⁹ itelligeret vt ipē trinitatē dei i carnatōes et ar/ ticulos ſidei chriſtiane crederet. vt mag⁹ meriti et ſua credulitate bēct. et p̄ mag⁹ meriti magnā gl̄as. quā nō hēct: ſi articulos ſidei itelligeret. Itellect⁹ aut̄ mīdū et dñt volūtas: q̄ ipē i p̄ ſa dicebat: ſedēte: q̄ q̄tōm⁹ articulos itelligeret maiorē gl̄as bēct. Et ſic ignoſcēta q̄ ē p̄ia ſui itelligere: eēt occaſio: p̄ qua ipē hēct magnā glo/ riā. q̄re ipē volūtatē credere nolebat. Et dñt q̄ ſic ipa volebat magnā gl̄as bēct p̄ mag⁹ amare/ ita volebat ipē gl̄as bēct p̄ mag⁹ itelligere. Enā volūtatē rep̄dēct: et dñt: q̄ mag⁹ erat creat⁹

dei malū itelligeret: q̄ vt magnā gl̄as bēct. ſic volūtas q̄ mag⁹ creata erat ad multū dei amā/ dū q̄ ad amādū ſcīp̄as. Et dñt: q̄ ſi trinitatē dei itelligeret: p̄p̄ hō nō ſeq̄ret: q̄ ipē pderet bñi ſi dei. qm̄ i p̄i credidit trinitatē et ſine pponēbat: q̄ cū ipas obliuſceret: q̄ ipas i bñi ſidei depo/ neret: quā retinuit: et q̄ ipē ipas iuēntū ipas itelligere volebat. Idcirco dñt: q̄ fides erat p̄ſequentia ſui itelligere. et q̄ ipē fructū bēct trita/ tis colligebat i itelligere tūc: cū ipas itelligebat et i ſide tūc cū ipas credēbat. q̄ ipas itelligere nō poterat. Et tūc monach⁹ p̄ vba q̄ dñia n̄ra ſibi dixerat: dñt dñi n̄ſe: q̄ ipa erat mat̄ dei: q̄ vo/ lebat eēt hō. et q̄ erat mater hōis pcc̄os rōe p̄i/ tie recreatōis. ſine q̄ ſui ſiliū eēt nō poſſent.

De er. fructus arboris chriſtiane.

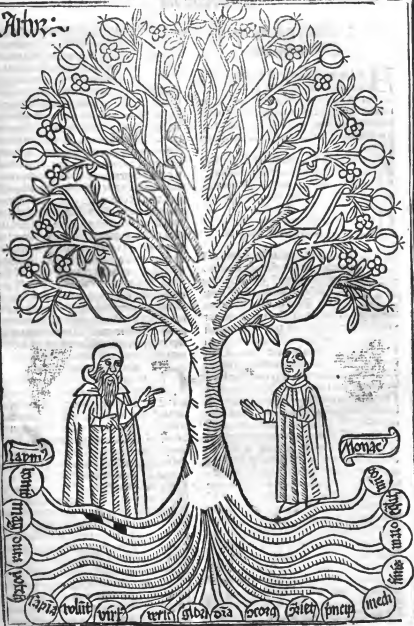
Narrat: q̄ volūtas itellectū trāſmiſit ad v/ nū vidariū. q̄ erat plures pulchre et bōe arbores. inſ q̄s erat vna maior et pl̄brior. q̄ pl̄ chrior fructū et meliorē faciebat. Et dñt ad i/ tellē: q̄ ei portaret de fructib⁹ illar arbor. qm̄ ipa de ipis comedere volebat. Itellect⁹ aut̄ ad il/ lud vīdū p̄rexit. et q̄ erat pigri et maſtediū hē/ bat i aſcēdēdo i magnas arbores q̄ i puas: at/ talit de fructib⁹ p̄ap arbor volūtatē. q̄ i ipis mag⁹ ſaporē nō iuēnt. qm̄ de puo fructu nō ſe/ magni ſapor. q̄ dñt ad itellect⁹: q̄ ad vidariū p̄ dñt. et q̄ ſibi de meliorē fructib⁹ mag⁹ ſapo/ ris afferret. qm̄ illi pui fruct⁹ ipas ſaturare nō poterat. Et tūc itellect⁹ hūit redire ad vidariū et hūit aſcēdere ad maiores arbores. vñ mag⁹ tediū hūit. et fructib⁹ volūtatē apponant. et q̄ b⁹ volūtas ſe ſaturare nō poſuit. qm̄ maior erat e⁹ p̄p̄at⁹ q̄ ſapor illoꝝ fructū. Idcirco dñt ad itellectū q̄ ad vidariū rediret. qm̄ ſibi de fru/ ctib⁹ illar arbor q̄ ſuit mag⁹ ſapor: oſe et maioris nō apponant. qm̄ ſi ſibi appoſiſſet: ipa ſatu/ rata fuisset. Tūc vō itellect⁹ ad volūtatē dñt: q̄ ipa erat dñia indiſoſa. q̄ nō pl̄agit laborē ſu/ oz ſuoz. nec hō ſacē pōt ad ſuā volūtatē. nec hūit q̄tes alioz de ſuoz: qd ſibi faciebat. qm̄ i p̄e ſibi argētū portabat aux lapides p̄cioſos poma ſic: ceras equos et falcones caſtra ciuita/ tes et hōes pl̄beas ſeſas filios et pulchra idu/ mēta: ſic ſe p̄p̄icta tēbat de fructib⁹ quos ſibi portauit. Volūtas aut̄ dñt ad itellect⁹ ſi illo vi/ dario remaſit aliq̄ arbor: q̄ portaret maiorē et meliorē fructū q̄ aliq̄ illar: et q̄ fructibus ſibi portauit. Itellect⁹ aut̄ mīdū ei: q̄ qdā arbor i/ bi erat: i q̄ ipē nō aſcēderat q̄ maiorē et meliorē

fructu faciebat. q̄ aliq̄ aliq̄. f3 i ip̄as ascendere
 volebat. q̄ n̄ n̄s erat maḡ. tediū illis. q̄ ip̄as a
 fcedere volebat. T̄c aut̄ volūtas dunt ad it̄
 q̄ sibi accideret. t̄c accidit q̄ dunt amaro. et
 quō fuit illud? dunt itellect̄. ¶ Marras: dunt
 volūtas. q̄ q̄dā cūlitate erat q̄dā bō dunt. q̄
 erat multū auar̄. q̄ r̄t illi cūlitas rogauit: q̄
 sibi mille talia mutuari. Ip̄e bō se excusabā
 q̄ t̄m̄t: q̄ ip̄os mutuari nō poterat. R̄t aut̄
 cō: dunt q̄ ip̄e sibi mutuari ip̄os poterat. f3 il
 le dunt bō ad regē dunt: q̄ ip̄e sibi ip̄a talenta
 mutuari nō poterat. q̄ sua volūtas volebat it̄
 suā volūtas cogere poterat. q̄ erat dē. T̄c
 aut̄ r̄t dunt: q̄ ip̄e et m̄b̄ digerit q̄d magi vel
 let. q̄ dicebat: q̄ se vitupari tenebat. q̄ ita vi
 lizer et negabat mille talia mutuari. dunt erat:
 q̄ ip̄e debebat comedere. sō. cepas crudas v̄
 na boza diebat cētū i: siue flagella i vna die
 acciperet: aut mille talia mutuari et illa die. It̄
 ille auar̄ cōfiderauit: q̄ medi cētū sō. cepas co
 medere q̄ acciperet cētū i: siue flagella. vel mille
 talia mutuari. Et tūc cepit comedere cepas. 2
 cū. 20. comedisset: q̄ comedere nō potuit. tōf
 p̄ os suū p̄cedit. 1 p̄ totā illā diē fuit p̄e morē
 ¶ In crastio bō r̄t ab ip̄o q̄ fuit: sibi mille ta
 lia mutuari volebat. aut cētū i: siue flagella
 acciperet. q̄ dunt: q̄ cētū i: siue flagella acciperet
 volebat. 2 cū. 30. i: siue flagella recepisset: p̄
 fuf ferre nō potuit. q̄ dunt: q̄ mille talia sibi mu
 tuaret. Et tūc itellect̄ dunt volūtas: tediū i
 la bozē ascēdit hūiū p̄ oēs arbo: es. q̄d minie
 hūiūes: f3 p̄ mibi te fructu maiou arborū: 7 m̄
 liouz adduissēs. q̄ fructū mibi i p̄ntē addu
 cas. 7 sōas: q̄ ego te tenō sū p̄ntē. i q̄ m̄cibo
 nozati: q̄ mibi uba r̄t dunt i tēmodico fapo
 re. 7 mibi nō dunt r̄t illis: q̄ magnā b̄it fapo
 rē. Et tūc itellect̄ fuit ad magnā arborē. i q̄ cū
 magnō tedio ascēdit. 7 de brāchis iferentiū
 iusticia collegit 7 p̄ndit 7 ceteras fructus cardu
 nales. 7 de brāchis sup̄mis fidē sp̄e 7 caritatē.
 7 de vna alia brācha q̄ erat magna alta: collige
 bat ibi sp̄s. 7 oēs fruct̄ ad volūtas secū potra
 nit: q̄ de vniūb̄ p̄ comeduit. 7 i amando ibi f̄
 maiore fapoz iūcūret. Et quātq̄ de ibi f̄ co
 meduit: amādo: magis f̄ntē saturatā 7 ma
 iorē fapozē i comedendo iuenit. idcirco cessare a
 comedendo volebat. q̄ dunt ad itellectū: q̄ ip̄e
 suū laborē obliuiscēbatur: 7 gaudent de plac
 itez dūa sua i comedendo f̄ntebat.

Decid. fruct. arboris dial.

[illegible]

Arbor:

De arboze questionali. Summarium.

HISTORIO: questionalis est de questionibus a
liarum arbor. Et sunt questiones co
muni forma et practice illarum. Et sunt in presen
te arbore quattuor milia questiones. Et simili
ter in septem partes principales dividitur. scilicet radi
ces. truncum. branchas. ramos. folia. flores et
fructus.

☛ Radices sunt ȃştioneş radicii aliarz arbore

¶ Francus sunt quæstiones francorum q̃c.

¶ Branches sunt questiones branchiarum &c.

¶ Rami sunt questiones ramorum &c.

¶olia sunt questiones foliorum 22.

¶ Flores sunt quæstiones flozom rē.

A Fructus sunt questionis fructuum etc.

A Rbor ista diuidit in .7. ptes. vñ i radices tricu brachas et amos fo-
lia flores et fructu. In radicib⁹ alar
m⁹ qñstiones: qñ fiet de radicib⁹ alar
arbor. In tricu gran⁹ qñstiones:
qñ spectat ad nāz truncuq aliar ar-
bor. et sic ordinat. Et hūc pcessu pponunt pñ-
re. vñ doctrinā dñi? ad solu cū qñstiones pgn-
nas: qñ fieri possent ē nāz aliar arbor. Quas
doctrinā dabim⁹ solonib⁹ quattor: mñ nū qñst-
onū: qñ i hac arborē ponere pponim⁹: qñ qñ-
sias solon⁹: pñt hōies qñ sūt hac scias: soluere
alias solon⁹ pegrinas. Et cetero dñiū ē: qñ li-
ber iste ē arbor: qñ gñal ad oēs scias. qñ tñp
apñs gñalib⁹ ē cōstituta. cū iustigatōe gñal ē
et arboral. Et idē de pñsione hūp arboris. qñ
ē practica ceterar arbor añcedim⁹. ¶ Solēs
qñstionū brachia n⁹ qñ possim⁹ facit? Et hō ē
qñ: pñntatē euitat? et nūi i breui solone dñi
em⁹ pñt de iustigatōe et de arte. qñ abbrevia-
tio hōp mag⁹ gñal ē qñ pñntas arbor. et de h⁹
doctrinā cedim⁹ arte iusticia et i tabula gñalē
i arborē pbic. Et recessu qñ tñnter pponim⁹
i solutōe qñstionis trib⁹ modis sūst. vñ m⁹
dñi: qñ mñsionē trāsmittim⁹ ad ita loca arborū
mñ cedim⁹ i qñ solent ē hō arborē pñt ē nāz illo
nū locor? et nāz qñstio ē sic pñntio. Diē si
fiet qñstio de bōnate igit⁹ nūc pñstiri radich⁹
arboris alē. tal⁹: qñ affirmatio qñstionis et illo
tertu tabal⁹: qñ pñntatē mēp vñ nā pñ-
qñ pñntatē pñt i sua qñduo rōnate et pñst.

nitōib⁹ radicib⁹ sūt. et adē ē sūt sī qñsio fiat bē bōi
 tate pēpis: vult ar: qd bō iqrat solone ē radicib⁹
 arbōris vegetal. Et sic p ordinē ē nō illa pra
 dictā ē nōs qñsionū. qm radicib⁹ puenunt. Et
 bō idē qd dicim⁹ de radicib⁹: dicim⁹ de mās et de
 alijs pntib⁹ arbōr. ¶ Et Scdus mod⁹ ē solut⁹ qñ
 sione p maris ⁊ p dionatas ē nōs arbōr illa
 maria cū dōne qñsionē ⁊ concordantē affirmādo
 aut negādo. Et sī maria sī talib⁹ obfcurā: p sū
 lum⁹ qd ad nōs alijs arbōr ⁊ ad cō loca re
 curatū qm maria bēt ⁊ concordānā. sī sī qd tra
 bere vellet ⁊ dōne ē sī maria: cōpē p nobilē
 p existere tagere bona opa qd p existēt. b⁹
 maria gñal ē ad oē: qd ē dōi alijs arbōrib⁹
 ⁊ ad ē dōi de maiori magnitudie bonitas
 duratior ptiōis ē. Et qdā sua pculanā sūt
 radicib⁹ arbōris etal: ⁊ qdā mico: ⁊ qdā t bā
 chis. Et idē p ordinē ē ceteris ptiōib⁹ arbōr ⁊ de
 alijs pntib⁹ q sūt alijs arbōr. Et ad qñsionē v
 nā mutimā facit pponim⁹ ē bācū dū iuchgarat
 qd si qdē maria ē pposita qñsionē. ¶ Et 3^a m^o
 t^o mod⁹ solone ē pposita p m^o ⁊ de. ⁊ ē qñ
 quonē ē aliqñ qñsionē solut⁹ pponim⁹ pās ad
 loca alijs arbōris pmutatō ⁊ dōdo vñā mari
 nā ad qñsionē. Et nota qd qñ solones onay
 plurimū qñsionū remittit ad vñā eādē locū siue
 capl⁹: tūc post pntā qñsionē assignabit locū solō
 nis etatē. s; ad scdāz terna tūc solū vice ibidē
 De radicib⁹. ⁊ p de ar. etal.

Quoniam ignis sit de bonitate ⁊ duritia ⁊ aere
facit multa sibi ⁊ q̃s p̃burit ⁊ aere ip̃as su
mit. **S**o. Si ignis nō ē cō s̃p̃tū nō ē cō ge
neratū nec hōib⁹ bō facit. **Q** Bonitas de q̃
plera. **S**o. Vade ad bonitatem ⁊ i radiab⁹ ar
bons dat. **Q** Vt bonitas ignis sit bō. **S**o. V
ibide. Si bonitas ignis bona nō ē s̃ b̃alr: cō
mēlor ignis p̃ illa q̃ mēlor sit: q̃ p̃ illa q̃ sunt
maiora. **Q** Accūs bonitatis q̃s sūt. **S**o. Vbide
Q Vt aliqd mag⁹ sit mag⁹ sine magnitudine
⁊ vbidē. Et cē: si aliqd cōposset cē mag⁹ s̃m
magnitudinē nō posset cē pūi p̃ putare: nec
s̃ b̃as cē mag⁹. **Q** Vt ignis sit maior q̃ sua ma
gn⁹. **S**o. Recurre: vt supra. Q̃is s̃ b̃a ē maior
q̃ sua p̃a. P̃dico magnitū ignis p̃ s̃cp̃as sup
positi cē nō pōt. **Q** Vt m̃ magnitudo ignis possit
ēē odorosa. **S**o. p̃ tota s̃ b̃az ignis ē succulio de suo
p̃r m̃e ⁊ sine. **Q** Vt m̃ ignis possit ēē magn⁹ ⁊
fra q̃. **S**o. s̃c b̃enitas i magnitudine ē bona sic
magnitudo i dūore ē magna. **Q** Vt m̃ ignis sine
⁊ gere durare possit. **S**o. ignis nūq̃ foras i cō

Ex istis rebus patet colligi qd ea qd in istis
pro aliis his rebus non sunt in istis
supra dictis.

१७६३ ई. ११००० अश्वि शुक्ल ११
शनिवार

pres nō cōt. Et recurre ad capz de duratiōe:
 10. qd ē radiab' ar. clal. ¶ U' duratio ignis sit
 s'bal'. S'. Si nulla durabilitas ēē s'bal': foret
 nāl'r duratio magi p aliud durabil' q' p seipaz.
 11. ¶ U' ignis durabilior sit p formā q' p mās?
 S'. Si ignis sustinētū bēt lignoz: oēs s'bas
 elatas p'buere. ¶ Quare ignis p' durat i pū
 12. bo q' i ferro: cū ferrū fort' sit q' plūbiū. S'. Il-
 lud elemētātū i q' p' ēē pōderositatē: p'pinq' ē
 13. suo cōto. ¶ U' ignis dare possit: si nō accipet
 S'. si ignis dare possit: si nō accipet: nō ēē possit
 14. ēēz suā multiplicare. ¶ U' calor ignis suū p'paz
 s'bz dimittere possit. S'. nulla q'itas appata ē
 15. ita durabil' sic p' q'itas. ¶ U' calor ignis
 p'paz bāt p'atē anta p'paz. S'. vade ad capz
 16. de p'atē. qd ē i radiab' arboris elatis. ¶ U' ignis
 17. igitur aere magnā bāt p'atē i aq' sic i aer'. S'.
 q' p'cordātia t' ēē bāt p'cordātia t' z'ictas t' nō
 ēēē oīs pō maior p'cordātia q' p' z'ictatem.
 ¶ U' ignis sine aere aqua calefacit possit. S'.
 18. Nulla p'ncipatio possit ēē sine aliq' p'cordātia:
 19. ¶ Cū i igne calor i lux sint eēles: q're pōt aq'
 magi calefacē q' ipam illūinare. S'. Si p'as
 20. p' nō possit de vna q'itate q' de a': i oib' s'bis
 ēēē p'as cōl'. ¶ U' ignis i f'copatōz b'z possit
 21. s'it ceteris d'is. S'. Si oī opatōz oīs: q' vna
 res sit de a'. ¶ Quare ignis ē i sua p'paz bāt ap-
 22. petitiū: q' ad spā s'it delectat: cū aq' ē i illi z'ua:
 23. sit i mē'. S'. Illa pō ē mag' q' suū z'uiuat. z'
 24. vade ad cap' de p'atē supra i arborē elati. ¶ Cū
 25. ignis discretōz nō bāt: q' nā p'cordātia bēt cū
 aere z' fra z' z'ictas cū aq'. S'. Recurre ad
 26. cap' de sapia supra i radiab' ar. clal. ¶ Cū aere
 27. terra z'ient: q're ignis p'cordātia bēt cū aere z'
 cū terra. S'. In triāgulo nāl'i ē g'iano p' duas
 28. lineas q' sūt de p'cordātia. z' ē corruptio p' vna
 29. lineā: q' ē de duab' z'ictatib'. ¶ U' ignis i aq'
 30. quā calefacit discretōz bēt ad mouēdū aqua
 q' suā frigiditatē. S'. Oīs motus s'bz i cū
 31. tōz bēt ad maiorē mobilitatē q' ad minorē: car
 sū nāl'e. ¶ Quare ignis bāt appetitū g'ianū an-
 32. nū: qd i sua p'paz ēēē g'ianū. S'. Null' appetit'
 33. q're bēt i s'ba elata. Et dicv i c' de volūtate i ra-
 34. diab' ar. clal. ¶ Cū appetit' ignis z' aq' sint de
 35. bonitate: q're sūt z'bz. S'. Si ignis aq' nō ēē
 36. sent z'bz: g'iano nō ēēē q' bona. ¶ U' ignis
 37. maiorē bāt appetitū ad calefacē q' ad calefactū
 S'. In nullo elato bāt ignis q're. ¶ Cū aq'
 sit pōderosita: q're bāt appetitū: q' ad calēdū sup'z.
 S'. P'paz m'itroz volūtātē bēt cū ad terrā

lōgiquas. ut lucran valeat. q' suū lucrū ad su-
 az domū afferat. ¶ Quare ignis cū vna eadēz
 1. v'itate tegulā defecit: z' ceteram dissoluit. S'. In
 2. v'ia passionū pō d'at suas actōes. Et dic v' i su-
 3. p'ia de v'itate i radiab' ar. clal. ¶ U' v'ig'is sit
 4. ita mag' i s'āma sic i carbone. S'. Illa v'ē q' suo
 5. cōto ē p'p'oz: maior. ¶ Quare v'p'oz i mā-
 6. nālat z' enī i acū. S'. P'ductio creatā ē c'
 7. p'ductōis icreatē. ¶ U' ignis suā v'itūē aq' cōl-
 8. cet. S'. Accūs legē nō bēt. ¶ U' v'itas igitur
 9. de sua sit ēē. S'. Si s'ba ignis de v'itate s'bal' nō
 10. ēēz p' seipaz nō ēē. Et recurre supra ad cap' de v'it-
 11. acē i radiab' ar. clal. ¶ U' s'ba igitur v'itatē bāt
 12. acēntalē: s' b'adē. ¶ U' ignis aquā v'ificet. S'.
 13. Et duab' v'itatib' z'bz nālat terna v'itas. q' ē si
 14. lia ambarū. ¶ U' v'itas ignis z' v'itas aq' sint
 15. z'bz: s' b'adē v' supra i c' de v'itate. ¶ U' igitur
 16. nis maiorē bāt delectatiōē i calefaciēdo aere
 17. q' aquā. S'. Null' bō odit s'it passōē. ¶ U'
 18. ignis passionē bāt i defecādo aere. S'. Cū
 19. p' suū s'itū castigat passionē bāt. ¶ U' ignis
 20. ita magnū bāt appetitū v' delectatiōē i z'burē
 21. do ligna sic i calefaciēdo ferrū. S'. P'p'oz igitur
 22. nis ferrū calefacere q' carbonē. ¶ U' ignis ta-
 23. tū ad q'rat calefaciēdo ferrū sic i z'burēdo lig'.
 24. S'. Ignis p'p'az aq' se elogat: cū ligna z'burit
 25. q' cū ferrū calefacit. ¶ U' v'ia q' ē iter ignis z'
 26. aq'z sit p' s'bal' ambōz. S'. Et supra i caplo
 27. de v'ia: qd ē i radiab' arbor' clal. ¶ V'ia acēntal'
 28. q're ē: S'. V'bidē. ¶ V'ia v'ia sit maior i n' cor-
 29. p' bōis z' suā aiaz q' iter ignis z' aq'z. S'. Non
 30. s'it de vna bōitate v'ia corp'al' z' spual'. ¶ V'ia
 31. caloriz ignis z' suelacio sit acēntal'. S'. Ignis
 32. s'it v'ia acēntal' suā s'itūmēz dare nō pōt calorē
 33. aliū z' pipis. ¶ V'ig'is q're s'itūmēz: z' nō liq'at
 34. lapidē. S'. Locordātia igitur v'ia s'itūmēz
 35. suffic. ¶ U' p'cordātia forme z' materice s'it s'bal'.
 S'. In nullo acēntē c'ntū nāl'e ē ita magna
 1. p'cordātia sic i s'ba. ¶ V'ig'is q're aerē calefacit.
 2. S'. Oīs s'ba foret ociosa sine p'cordā. ¶ U'
 3. p'cordātia igitur aq' bāt i ferro sit de z'ictate
 4. S'. S'ictas ferrū ē obīū igitur i frigiditas aq'.
 5. ¶ U' v'ia z'ictas q' ē i t' ignis z' aq'z sit s'bal'. S'.
 6. Vade ad capz de z'ictate i radiab' arbor' clal.
 7. ¶ U' v'ia aq' ignē possit i frigidare. S'. S'it z'
 8. r'icacē circulan' elatū nō ēē. Et recurre ad locū
 9. de z'ictate v' supra. ¶ Cū z'ictas nō sit p' s'bal'.
 10. s'be q're p'cordātia q' p' s'bal' s'be: z' toto z'ictate
 11. s'be elatē nō p'zinat. S'. Nulla p'paz q'itas ēēē
 12. p'abil'. ¶ U' ignis sit tanm' z'bz aq' p' calorē sic.

terre p lenitate. s. Si lapla granior eet p aq
 q p terra terra d'ctru no eet. ¶ Quaha sunt
 p p'filiu datay. S. Vade ad radices ar.
 1. al. ¶ Utrignis cu aqua calefacie lapiat p're
 37. ips q aqua calefaciat. S. Agens aqua cale
 38. facit ut se p' calefacie possit. ¶ Utr agens n'ale p'
 lapiat forma q m'ay. S. Agens n'ale mouens
 39. forma mouet m'ay. ¶ Quare ferru qd f'it e' ig
 40. nis cu sit calefactu' efficit frigidus. S. Nulla
 41. ma ita magis bet p'portioe cu forma artificiali
 sic cu n'ali. ¶ Utr i ferro dispositio sit p' n'ale.
 S. Nulla dispositio artificiali pot ee sine n'ali.
 42. Et i b' passu gaudet alkumista. ¶ Utr aer sit
 43. p'p'ndor igni q aq. S. Si aer eet p'p'ndor aq
 44. q igni: no bet appetitu' recipiendi calore ab igni
 45. ¶ Utr aer p'p'ndor sit aq q terre. S. Dis p'p'
 46. apato e' b' p'p'ndor p dare q p auferre. ¶ Utr
 47. aer sit p totu' pacu' qd e' in igne r aqua. S.
 48. ¶ In nulla vacuitate pot ee p'p'atio. ¶ Utr ca
 49. lefactu' sit p'p' q' forme ignis q' n'ie. S. Pul
 50. la forma se p'ay calefacit. ¶ Utr ignis p se sit fic
 51. tus. S. Si ignis eet sic p' se: appetitu' ad ter
 52. ra no b'et. ¶ Utr ignis transmutare possit vel
 53. p'utere c'et' aeri i sua p'p'ay. S. Fis simplic
 54. et e' p'p' d' p'positu'. ¶ Utr i igne sue p'tes sint
 55. ed i alio. S. Q'et p'tes ignis s'it i circulari.
 56. ¶ Post q' p' p'f' s'it i luce muta: q're s'be clare n'
 57. s'it aduice mure. S. Si alin p'et i boue r b'of
 58. i asino: aliq vacuitas foret i n'a. ¶ Utr ignis
 59. maior e' bat appetitu' ad vada q ad recipiendu'.
 60. S. Dare r p'p'etitu' p'cordatu' b'nt. r recipi
 61. e' necessitas. ¶ Utr s'ba ignis maior e' bat p'cor
 62. d'atu' cu s'ba aer q cu acenib' terre. S. S'ba
 63. ignis maior e' bet p'cordatu' cu calore q cu s'eci
 64. tate: r cu luce q cu nigredine. ¶ Utr i igne sit
 65. aliqd m'p'a c'ens q' sua s'ba. S. Calor b'ois
 66. p' valet q' s'ba ignis. ¶ Utr i igne rdo sit ma
 67. ior q' quantitas. S. Ille creature nobiliores
 68. s'it r maiore q' maior b'nt s'it iudine. ¶ Cu
 69. auru' sit r igne: q' elui: q're no a'cedit sup'ius
 70. n'ali: r descendit infer'. S. P'p' q' ignis e'q'itate
 71. caloris r colozis i auro possit b'ie i sua s'pera:
 72. cu ignis r aq i auro no sint e'q'les. ¶ Utr auru'
 73. sit e'q'itate vacu'. S. In auro calor r lux s'it
 74. e'q'les q'itates. Ignis r frigiditas r calor s'it e'q'
 75. les q'itates aq. ¶ Utr i auro ignis r aq sint e'
 76. q'les. S. Regre ca' r e'q'itate i radich' ar. clal
 77. ¶ Utr simpl' rna s'ba possit alij ee e'q'. S. si
 78. elatu' possit ee sine maiortate r mioritate vacu
 79. itas possib' eet. ¶ Qual e' maior mioritas. S.

¶ Illa mioritas e' maior: q cu ee nulla bet p'cor
 d'atu'. ¶ Utr maior mioritas s'it i diuisibil
 80. S. Si maior mioritas eet diuisibil: eet sua di
 81. uisib'itas i infini'. ¶ Utr mior p'cu' s'it mobil
 82. S. Nulla maior mioritas bet p' n'q' vltimu'
 83. ¶ Aliq acen' bat p' vltimu'. S. Si acen'
 84. simpl' p' b'et vltimu' r' s'ba.

De q'stionib' radich' ar. vegetal.

¶ Utr bonitas pomi sit r bonitate ignis
 85. S. Recurre ad radices arbor' vegetal.
 86. ¶ Utr m'p'por sit r bonitate arbor' clal. S.
 87. dulcedo r amaritudo e' sua n'as s'it b'oe. ¶ Utr
 88. dulcedo po' sit q'itas p'posita r q'itatu' aeri
 89. r r ceter' d'is s' p'cordatu'. S. Cu amaritu
 90. dine s'it q'itates dop' 3 appetu' palatu'. ¶ Utr
 91. vegetatiua vinat r datua. S. Vade ad radi
 92. ces vrs. ¶ Quare ignis appetit e' p' p'p'ay. S.
 93. ¶ Al' b' e' maior i p'p'ay p'p'ay q i yma. ¶ E' q'
 94. nis quo vadit stare i ee p'p'ay. S. Vegetati
 95. u' r pan' fac' carne' r r vino sanguine'. ¶ Utr i
 96. gnis sit i pipe: q're no oburu' p'p'ay. S. Ita vinit ve
 97. getatiua r igne sic flama r oleo. ¶ Agens q'
 98. re no bet ita magna b'nt i cu carb'ita sic i pipe
 99. S. Sic radices ar. clal' s'it i igne p calor' eta
 100. s'it i aq p'p'ay itate. ¶ Vegetatiua quo v'itua
 101. r clatu'. S. S' radices ar. clal' i igne tra'se
 102. u'it. S. n'ra: ita tra'se't clal'. S. n'us i b'ois vegeta
 103. tiua. ¶ Utr clal' sint actuali s' b'ois vegetatiua. S.
 104. Si actuali i ligno igit n' eet: null' ignis cre'tet

De q'stionib' radich' ar. sensual.

¶ Utr bonitas sensitiua sit r b'itate clal'
 105. r vegetatiua. S. Vade ad radices
 106. ar. sensual. ¶ B'itas sensitiua q're e' S. Et
 107. bonitate farine r et bonitate aq b'otas panis
 108. m'ultiplicat. ¶ Utr bonitas sensitiua sit i boni
 109. flama ignis. S. Si e' terra s'it p'it regula
 110. v'itua r r'ra: ita r igne s'it p'it flama pomu' et
 111. caro. Et vade ad radices vrs. S. ¶ Utr caro sit
 112. corrupta q' vadit sua b'otas n'ali. S. ¶ Utr i ra
 113. diab' ar. sensual. Et itellig' ee: qd vaf ee m'af
 114. sa auri: q' recipit ad suu' n'us. ¶ Bonitas sensitiua
 115. q're e' nobilioz q' b'otas vegetatiua. S. ¶ Dis no
 116. b'itas maior e' i s'ituo to q' i aliq s'p'ay p'f'. ¶ Utr
 117. b'otas sensitiua sentiat. S. ¶ Al' sentit p'ay r
 118. radices s'it i s'itua ad s'ennedu'. ¶ Utr b'otas sen
 119. sitia sit mortal'. S. Si p'p'ay simpl' eet mortali:
 120. simpl' eet: r no eet. ¶ Radices bonitat' sensi
 121. u' q're s'it. S. ¶ Utr i radich' vrs. S. ¶ Al' q're b'z
 122. poros. S. ¶ Ibi d'it. ¶ S'emie q're no b'nt capillos
 123. i barba sic b'ico. S. ¶ Illa arbor q' miorior

bē radices fortior ē. Et vade ad radices vi s

De qñionibz radici ar. imagial.

Imagiatio ē bona: vii qñitē q' ē. S. Vade ad radices ar. imagial. ¶ Imagiatio quō ē? S. Ibidē. ¶ Utp intellectus sua spē imaginē aut i spē imaginatōis. S. Ibidē. ¶ Utp imaginatio i sua spē figurā attingit aut i spē sentitiōis. S. Similiter itaqz signifi fustitate fūt i cera. Et vade ad radices vi s. ¶ Utp i turn imaginabilitas fūt fustitata. S. Ibidē. ¶ Utp i pomo imaginatio fūt fustitata. S. Ibidē. ¶ Imaginatio spēs q's accipit: quō multiplicat. S. Ibidē. ¶ Imaginatio qd ē? S. Sic p' for me fūt fignificata fūt fustitudo ar. dāf vegetat' et fensuat' et celestia fūt imaginatōe. ¶ Utp imaginatio hā colorē. S. Imaginatio cū fustitudo colorat' attingit colorē. ¶ Utp imaginatio fēpā i magian possit. S. Imaginatio ita puam bēt quantitate: q' fēpā imagian nō pōt.

De qñionibz radici ar. būanal.

Bonitas corporis et bonitas spūal quō p' nūq' et p'ponit. S. Vade ad radi. ar. būanal. ¶ Utp būntas corporal' spūal fūt mte: S. I oī p'ncipatōe nō ē mte. fē angel' q' i ciuitate i q' ē: fūas p'tes nō mte cū lōgo amplexo i p'fido illiū. ¶ Utp aīa nāz corpales accipiat. S. In bōie oīa p'fuit nāz corpale et spūale et p'cordantia ipas p'cordat. Et vade ad radices vi s. ¶ Bō quō ē aīa et corpore trāfit i f' nāz. S. Ibidē. ¶ Utp aīa an' mteat q' corp' cū bō accipit vult. S. Ibidē. ¶ Tē tātoēs bōh quō veniūt. S. Ibidē. ¶ Utp aīa p'p'magian diligat q' sentire. S. Si p'cō nō ē: p'p'oligeret aīa imagian q' sentire. ¶ Cū bō morificata p' q' loci erit. S. Pul' hō' cor porat' ē carē aīe rōal. ¶ Aīa rōal quō ē forma corpore. S. Vade ad ra. vi s. ¶ Utp aīa et corpore meritū p'ducat. S. Idemita qñ oīa oīa ē: et p' aliquā malā tētoēs tēat' inapti rogare tēi i otatoe i bēt p'ntōēs.

De qñionibz radici ar. moral.

Utmoralit' ē q' ē? S. Bō ligō ē fupra p'mas formas realit'atē b'f moral' moralit' ē fupra fustitudo ar. būanal. Et recurre ad radices ar. moral. ¶ Idemita qñ vitat sapi da cibaria. S. Per mare abarior nīa sapi doz vadit repāna p'fido. ¶ Quare bere mira te mōte defecit? et vadit ad ciuitatē vīfuz pulchras mulieres. S. Deūi vidēt pulchritudines creaturaz: et intellect' boni bōi s' intelligit

pulchritudinē dēi et volūtas ipaz i dicit et mēmona ipaz recolat. ¶ Imaginatio quō ē? S. Utp mēna et culpe. S. Vade ad ra. vi s. ¶ Utp bō p'p' mēno p' imagian addat q' p' sentire. S. In fēuio ē p'fio fensūs i fēuio: et fustitudo p'fiois ē bō imaginatio. ¶ Moralitas mēno ē q' ē? S. Vade ra. vi s. ¶ Moralitas vbi fāt. S. Idemita ē i bēuio quo ē dū? ¶ Moralitas quō ē? S. Vade ad ra. vi s. ¶ Moralitas quō ē? S. Vade ad ra. vi s. ¶ Utp bēuio quā bōies bāt i fādēdo bōi fāt bōi. S. Bōi nō bēuio ma ria decidiā bōiūt. ¶ Moralitas quō ē? S. Vade ad ra. vi s.

De qñionibz radici. 2. ar. moral.

Omnia fūt p' p' vicioz. S. Vade ad radices ar. vicioz. ¶ Imaginatio quō p'fuit ē ē bōie i viciū. S. Ibidē. ¶ Moralitas viciū qd ē? S. Ibidē. ¶ Utp p'cō nulla bāt mte tātoēre fort' ē p' antīq'atē q' p' nouitatē. S. Ibidē. ¶ Moralitas quō ē? S. Ibidē. ¶ Utp radices vicioz fūt p'ntōēs bōiūt: rī: vīz an' illas p'ntōēs fūt alie p'ntōēs q' fūt p' ar. vicioz. S. Sic i bōiūt fūt i 2. i fēuio et i viciū. Et vade ad radices vi s. ¶ Moralitas vicioz qd ē? S. Ibidē. ¶ Moralitas viciū ē vbi nafat. S. Ibidē. ¶ Res q' fūt fāle: q' vīz ē bōiūt. S. Ibidē. ¶ Moralitas tēto quō cognofcat. S. Idemita q' ē? S. Ibidē. ¶ Moralitas illa i q' viciū ē bōiūt. Et vade ad radi. vi s.

De qñionibz radici ar. ipialit.

Utp p'ncipis vīz debet p'p' de iusticia q' te mia. S. Si bōies ēnt mag' boni q' mal: p'ncipis ēnt dēi: vīz iustigeret. ¶ Utp p'ncipis mēl' regnet cū fōre q' cū amore. S. Si oēs gētes ēnt bone: p'ncipis nō ēnt. ¶ Utp bōnitas p'ncipis maior fūt q' bōnitas p'p'li. S. P'ntōēs bōies vīz equū emēt. ¶ Quare mag' p'ncipis maior p'ntōē bōiūt fēuio q' al' bōiūt. S. Nulla volūtas ita carē ēp'ia ē fēuio volūtas p'ncipis. ¶ Utp p'ncipis fūt p'p' digib' p' fūccō fionē q' p' morale bōiūt. S. Si p'p' pellē mātōis nō iduerit: ille q' maior ē bōiūt bōiūt debet ē p'ncipis. ¶ P'ncipis q' ē? S. Vade ad radices ar. ipial. ¶ Utp p'ncipis mag' tractare debeat vīz itatē fua q' fua p'p'li. S. Vīz bōiūt vīz fōdit q' vālet cētū talia. vīz vīz talē bāt. ¶ Utp p'ncipis an' debeat coronam recolare q' furcare. S. Pul' bōiūt tāti vālet fēuio iusticia. ¶ Utp p'ncipis tāti doamre debeat fēuio al' bōiūt.

Et. questio alii

S. In nullo magno piculo hnt böles fönu. **Q.** Quare princeps maior e bcaidä hie debeat. **S.** Quia bcaidä a planib böib plures res furat.

De qñtionib radicu ar. apical.

U rü pla¹ mag¹ sit timibil¹ q¹ amabil¹. **S.** Melior e pla¹ p caritate q¹ p p¹u¹l¹hones b¹ereticos. **Q.** Quare e pla¹. **S.** Uade ad radices ar. apical. **Q.** Quid e quo¹ bñt¹ vñt¹ de beat. **S.** Ibidē. **Q.** Utp papa obligat¹ sit ad ma¹ciadū r ordinadū q¹ enagelia p totū mūdū p¹dicat. **S.** Nulla piās data ē p¹ p¹ocofitatem **Q.** Utp pla¹ sit mag¹ digibil¹ p caritatē q¹ per prudētia. **S.** Si nō eēt¹ silū mag¹ de bōitate litrat¹ i pndē plan¹ q¹ caritate. **Q.** Utp pla¹ m¹ a loie debeat hie p¹cordānā cū ocul¹ q¹ cū aumb¹. **S.** Honor dei mag¹ p¹sistit p audire q¹ p videri **Q.** Utm aliq¹ pla¹ sit auar¹. **S.** Cūilibz pla¹ 7 to sufficit vñt¹ p¹b¹us argēti ad potiādū. Et va¹ de ad radices vt s. **Q.** Quare eēt¹ datū ē ipm¹. **S.** Ibidē. **Q.** Quas dat¹ e maior bonor pape q¹ alior böi. **S.** In nullo böie ē ita föm¹ tēp¹ sitat¹ p¹ica i papa **Q.** Quare dera vroz nō hnt. **S.** Difficile ē q¹ vñt¹ pō possit vñt¹ vñt¹ p¹iepla tñt¹ a vñt¹ a cūia.

De qñtionib radicu ar. celestialis:

U rü firmamētū 1. 4. demēta sint de vñt¹ 1 materia gñali. **S.** Uade ad radices ar. celestial. **Q.** Quare corpa s¹ celestiali sūt icorrupti 2. bñtia. **S.** Ibidē. **Q.** Quare flores se bñt¹ ad so¹lē. **S.** Inl¹ dare t¹ accipe ē p¹cordānā. **Q.** Utp 4 firmamētū moueat seips aut p¹ sit motū. **S.** Si firmamētū seips nō moueret: nō hñt ē mo¹ bñtāt¹ i feriozib¹ ita nālē p¹cordānā. **Q.** Utruz 5 bonitas firmamētū ignis 1 aq¹ sint de vñt¹ gñe **S.** Particulares p¹ietates cōcordānā hñt i vñt¹ate gñilo. **Q.** Quare sol bñt maior p¹cordā¹ 6 tñt¹ cū igne q¹ cū aq¹. **S.** Sol p¹uoligit lucē i gñis q¹ albedinē i aq¹. **Q.** Quare sol ē mag¹ lucēs i mēdie q¹ i mane. **S.** Et ligno viridi eni p¹ de fumo q¹ de siccō. **Q.** Quare aq¹ fönu frigidior ē i estate q¹ i bñtē. **S.** I p¹res amicos sol de do¹ mo extrahit. **Q.** Utp sol sit pōderosus. **S.** Pl¹ las mōt¹ caralans mouet ad infm¹. **Q.** Utp sol 10 sit calid¹. **S.** Sol eēt¹ calid¹ p¹ p¹oprietē q¹ vñt¹ 2 māt¹ eēt¹ corruptibiles 7 q¹ ignis oia p¹burneret.

De qñtionib radicu ar. angelical.

U rü sit angel¹. **S.** Quāto sba ē mag¹ 1 simpliciter: iāto mag¹ actua poterit eē. **Q.** Vñt¹ 2 angel¹ cū vult agere p¹ rānōē p¹iderat q¹ nāz

S. Null¹ agē¹ tñt¹ ē creabil¹ sic tē¹ amabil¹. Et vade ad radices ar. angelical. **Q.** Utp angelos 7 bñt¹ cñt¹atē. **S.** Magistudo ageli ita ē ipos¹ sibi ad imaginadū sic sua bōitas duratō p¹af¹ vitas vt¹ volūtas 7 sapia. **Q.** Utp agē¹ sit cor¹ 4 rapabil¹. **S.** Null¹ simplex arcus (vt ita loqr¹) ē vñsibil¹. **Q.** Utp agē¹ sit de gñe nāl¹. **S.** Ua¹ 5 de ad radices vt s. **Q.** Utp nāl¹ bōitas ageli sit 6 sba¹. **S.** Ibidē. **Q.** Utp agē¹ sit audibil¹. **S.** 7 Inter deū 7 creaturā ē p¹derat p¹iderabil¹. **Q.** Utp 8 agē¹ sit de sñis. **S.** Null¹ agē¹ sēd¹ nāz ē sñ gñe. **Q.** Obstatio mali ageli quō¹ ē. **S.** Ua¹ 9 de ad radices vt s. **Q.** Angel¹ de q¹ ē. **S.** Ibidē 10

De qñtionib radicu ar. carnal.

U rü glā ageli multiplicat¹ p¹ bō¹ q¹ fac¹ 1 hōib¹. **S.** Imūna facit de malo agēlo si sibi daret iāta penā p¹ vñt¹ pōz sic p¹ mīta **Q.** Utp agē¹ facit bō¹ hōib¹ vt maior glā 2 adquirat. **S.** Volūtas de volūtatē oīz bonor agēlor p¹lit. **Q.** Utm demō böies peccat¹ fac¹ 3 vt p¹ hñt de pēa. **S.** Tota volūtas demōis pēa ē malo **Q.** Utm demō peccauerit i tēp¹ q¹ bñt 4 penā carnalē. **S.** Uade ad radices ar. carnal. **Q.** Utp tota bōitas nāl¹ demōis sit vacua 5 6 ocofa. **S.** Sine fine nulla sba ē pēa. Et vade ad radices vt s. **Q.** Utruz pēa demōis sit ita 6 mag¹ sic sua culpa. **S.** Ois culpa ē p¹ iñitām bōitatē 7 qua nō ē aliq¹ pēa. **Q.** Utp demō p¹ 7 peccat 7 rōca q¹ 3 nāz. **S.** Si demō eēt¹ a bōi agē¹ eēt¹ p¹ uoligret bon¹ agē¹ suā nāz q¹ suo rādes. **Q.** Utm malo agēlo sit magna pēas 8 sic i bono agēlo. **S.** Mal¹ demō ē liber **Q.** Vñt¹ 9 demō p¹ap¹ i bōie bñt aliq¹ p¹atē. **S.** Null¹ bō vñt¹ de lapidib¹. Et vade ad radices vt s. **Q.** Utp p¹ietas sit p¹ mali ageli. **S.** Cōtra 10 nctas nāl¹ 7 culpa nō sit vñt¹ idē nāo.

De qñtionib radicu ar. maternal.

U rü p¹roia nra aliq¹ occasione bñt p¹ducē 1 p¹cozi. q¹ i p¹ā bñt magna ipē. **S.** Uade ad radices ar. maternal. **Q.** Quare dñia nra suā 2 silū nō rogat de iusticia 7 ipz rogat de miseric¹ ita sit q¹ i suo silio iusticia nra sint eāles. **S.** Ibidē. **Q.** Utp dñia nra suā n¹ iāgat cū iusticia 3 cū p¹cozes pēat¹ mīas. **S.** Imūtia facit dñia nra pēon¹ q¹ bñt ipē i p¹ā 7 q¹ nra mīas suā n¹ nō rogaret p¹ p¹amozē. **Q.** Utp rōca oñe nre 4 sint māt¹res böiz p¹coz. **S.** Inter rationes 7 nāz oñe nre ē magna p¹cordānā. **Q.** Utm aliq¹ 5 māt¹er possit eē maior i magnitudine bonitat¹ q¹ illa q¹ ē n¹ater finis. **S.** Nulla bōitas ē maior

. Questiones.

hōib⁹ peccatoribus? S. Vade ad. 7. par. vīs
 ¶ Quare ē iudex mortuus? S. Vade ad. 8.
 par. ¶ Quomodo inapit inuasiā? S. Vade
 ad. 9. par. vīs. ¶ Quo modo cognoscunt
 falsitates hominum? S. ibidem ad. 10. parra.
 ¶ Quo modo homines se defendere possunt
 a deceptis? S. ibidem ad. 11. par. ¶ Quo mō
 debet hō respondere suo mimico: cū cum vult
 deapere? S. ibidem ad. 12. par. ¶ Quare hōib⁹
 nes naturalem habent appetitum ad viuendū
 i hac presenti vita. cū ita sit: q̄ alia vita melior
 sit q̄ ista? S. ibidem ad. 13. par. ¶ Quare sūt
 cētationes? quare homines i hac vita quicē
 habere nō possunt? S. ibidem ad. 14. par. ¶ Q
 modo homines suos pueros nūtre debeant
 S. ibidem ad. 15. par. ¶ Princeps quo mo
 do debet esse familiaris cū suis subditis? S. i
 bidem ad. 16. par. ¶ Publica vtilitas quare
 habet ita paucos seruatores? S. ibidem ad. 17.
 ¶ Quo modo cognoscatur timor hominum?
 S. ibidem ad. 18. parra. ¶ Data est doctrina
 quomodo questiones morales de exemplis ra
 dicis arboris exemplificatis trahi possunt. ra
 none cuius doctrine homo poterit ex ipsis ex
 plicis trahere quēstiones. quas homo facere pōt
 et radicibus arborū vegetaliū sensualiū rectas

De quæstionibus truncorum. Et
 primo de truncis arborū elementalium.

Vtrū prima materia sit et participet
 cū prima forma generali? S. Vade
 ad truncum arborū elementalium. ¶ Tr
 le de quo est? S. ibidem. ¶ Forme
 naturales et producibiles quomodo
 sunt i potentia: de qua sunt? S. ibidem.
 ¶ Utz chaos vniuersale sit corpus? S. ibidem.
 ¶ Utrum ante formam et materiam ex quibus
 est substantia corporalis: sint alia prima prin
 cipia et quorū essentia sint forma et materia
 de quibus est ipsa substantia corporalis? S.
 ibidem. ¶ Quo modo plura vnum ens gene
 rale multiplicant? S. ibidem. ¶ Quare chaos
 generale nō est sensibile? S. ibidem. ¶ Res
 secundarie quo modo sunt de primis? S. ibidem.
 ¶ Species quo modo et generibus diuisant
 S. ibidem. ¶ Utrum sit vna generalis quan
 titas: et cuius essentia sint plures quantitates
 specifice? S. ibidem.

De q. trunci arborū vegetaliū.

Utrum essentia pomi sit et essentia quat
 tuor elementalium? S. Vade ad truncū

cum arboris vegetaliū. ¶ Utrum visibilitas
 pomi sit et visibilitas lapidis? S. Vade ad po
 mus i genere participant. Et vade ad truncū
 vīs. ¶ Quare alia pomum et eius essentia
 videre nō potest? S. ibidem. ¶ Utrum i trū
 co pomi et pruni sit truncus elementalium? S.
 ¶ Due humiditates pomi et pruni sūt et vna hu
 miditate generali. que non possit esse sine sub
 iecto generali. ¶ Quare truncus arboris elemē
 talis nō occupat locum pomi? S. ¶ Nullus pri
 cipium occupat medium veniēdo ad finem su
 um. ¶ Utrum liquor sit et essentia ignis? S.
 ¶ Liquor sit et de. 4. qualitatibus generalib⁹
 qualificatus: et nulla propria qualitas suum p
 rimum subiectum dimittit. ¶ Pomus martini
 vbi erat: anq̄ esset? S. ¶ Idea capite erat cap
 ita sue productionis. i q̄ idea fuit caput anq̄ esset.
 ¶ Istud et ē mathematicū. ¶ Essentia truci dicit
 quo significat i cōpomi? S. vade ad trū. vīs
 ¶ Utrum visibilitas truci dicit sit itra pō aut extra
 S. ¶ Fig dicit et extra cōs ferri. ¶ Utrum truci dicit
 sit max q̄ truci pomi viuit? S. ¶ Nullū hūidū
 radicale sine hūido nutrimentali viuere pōt.

De q. trunci arborū sensualiū.

Utrum sensitiua sit et clatua et vegetati
 ua: et nō ex seipsa? S. Et alia possit esse
 simplr et clatua et vegetatiua: qn̄ et pō poss
 sent eēi eadē spē. Et vade ad truncū arborū sensualiū.
 ¶ Figure truci dicit et vegetatiua sit i sensuali
 S. ibidem. ¶ Utrum truci sensuali viuat et truci dicit
 et vegetatiua? S. ¶ In lapide flāma viuit et or
 leo. Et vade ad truncū arborū. ¶ Utrum color: san
 guis sit et color arborū? S. ¶ Olea ista i
 cleastro nō ē et cleastro. ¶ Utrum color: sangui
 sit pō i lapide et i pō? S. ¶ Color gñal eūbi
 q̄. i spāl i oib⁹ corporib⁹ nō ē. ¶ Quare null⁹
 sensus scēps sentire pōt? S. ¶ Quia sensibilib⁹
 i abstracto pōssit: nō pōt attingi nisi i fig. sic fig
 color. q̄ i colorato pōderet sensui. ¶ Utrum aliq̄
 sensus ibaz attingat? S. ¶ Si sensus itra attinge
 ret: et nō extra: fig ibz suū obrū nō eēt. ¶ Utrum
 truci sensuali cū tagat: pōderet rider aut p nāz? S.
 ¶ Dormiet ar nāz: rōes ipaz euigilauerūt. vī o
 dofa nō eēt. ¶ Cū sensus tāgat: vīz tāga per
 suas rōes: aut p suā nāz? S. ¶ Tōm mouet su
 as ptes: vt moneat sap. ¶ Utrum pō sensitiua
 sit ibal aut acēntal? S. Vade ad truncū vīs.

De q. trunco ar. imaginallis.

Utrum trunco arboris imaginalis sita confusus
sic trunco sensu? **S.** Illa sba magis est pfa
sa q. oia minores de mutare. Quare imagina
tio sba spualis no attingit. **S.** Si aliq. sba
spualis rati possit: imaginatio ipaz possit imagi
nari. **¶** Utz imaginatio hat deliberatores. **S.**
Si imaginatio deliberatores hiet: mideri possit:
anq. tacta eet. **¶** Utz imago q. immet i speculo
sit de ee imaginatio. **S.** Uade ad trunco arbo
imaginal. **¶** Utz imaginatio reale imaginabilita
te attingat aut figura illa? **S.** Sic faber artifi
ciali noua figura dau trahit de ferro: ita imagi
natio nra trahit noua figura de imaginabilitate
reali. **¶** Quare bo q. noua figura sue facit vt
dat i speculo ipaz ita bi imaginan no poterit sic
figura noua facit alteri? **S.** Quia vidit. **S.**
Quanto imago se elogat a sbo obipri appa
tato magis est confusa. Et i b. passu multi de pbia
bi. q. multiplicari possit et pcessu b. de. **¶** Utz
imaginatio sit et reali similitudine aut et fantastica?
S. Si imago et similitudine realit no eet: nul
la sba p seipaz imaginabil eet. **¶** Cu equo no sit
et intelligibilis: qre et intelligibil? **S.** Sic intel
lectus cu oculis attingit coloris: et q. fantastica trahit
intelligibilitate a trahit cu imaginatio de eo q. fan
tastica intelligibilitate. Et vade ad truncoz. vt s.
¶ Utz trunco ar. imaginal. cu dissimilitudine sue ne
tangi possit? **S.** Nulli calor cu frigiditate sentit.
¶ Utz imaginatio sit ita bi similitudine sic color
sba colorati. **S.** Si imaginatio ensibile
no eet: foret similitudo sba absens ab aliq. qd i
i sbo potauit i acnte trunco sustentato. Et vade
ad trunco. vt s.

De q. trunco ar. humanalis.

Nature hois quo sibi iuicet mider? **S.** va
de ad trunco ar. bona. **¶** Utz i hoie sit v
na sba aut plures? **S.** ibide. **¶** Utz aia tangi
possit? **S.** ibide. **¶** Utz ho sit sensibil? **S.** Ie
ni ho bonitate vni i apbo. s. no tota bonita
te vni i solo. **¶** Utz ho q. vna sba se hie pos
sit ad trunco humanalis? **S.** In flama igitur
tutis ptes oia i igne q. ardet i lapade. Et vade ad
trunco. vt s. **¶** Utz aia roal sit p corp? **S.**
ibide. **¶** Utz aia roal sit i capillis hois? **S.** Si
aia roal foret i capillis hois: sentiret capilli i e
op similitate. **¶** Utz ho q. manu pdit aut pede
pdit aliquam pte aie roal? **S.** Nulla sba spual
bet iogas amplas aut pfidas mēfura. **¶** Ho
qre mouet? **S.** Rapius ampulla: et ex vni ex

ipa. **¶** Alia quo mouet corp? **S.** Pote lictio
nes mouet i cda. Et vade ad trunco. vt s.

De q. trunco ar. moralis vtiote.

Moralitas qd est? **S.** Uade ad trunco ar.
moral. **¶** Moralitas quo durat? **S.** v
bide. **¶** Vna moralitas quo est alia? **S.** q. s
ps ar. moralis suu ipu obri bet aut suu appatu.
Et vade ad trunco. vt s. **¶** Utz moralitates sint
bi nales? **S.** Boni bi moralitates sint nales i
sine hois p dispoez. et snt i p. et me amficialis
p deliberatores et decioes. **¶** Utz vna moralitas
possit ee et p. **S.** Impossibile: q. p. viciu
ad vnu sine se bant. **¶** Utz moralitas sit sensi
bil? **S.** Si moralitas sensibil eet: oporteret: q
eet nra. **¶** Utz hoie cu moralitates possint
eet? **S.** Propt similitudine eglitans q. et i trunco
moralis: sit moralitates disposit: q. sint eglies.
s. q. i trunco sit similitudines moralitatis et miori
tatis: no et eglitas moralitatu i po. **¶** Utz vna
moralitas sit et a? **S.** Et maior ab moralita
ab miores vtiute. **¶** Utz vna bona moralita
tas alia occupet bona moralitate? **S.** In ta
tu simplia oia rdes vtiute no recipiut. **¶** Utz
moralitas sit imaginabil? **S.** Nulla imaginatio
supra seipaz attingit.

De q. trunco ar. moralis viciote.

Dispositio viciote de q. est? **S.** Moral
tas viciote est et disposita puante. **¶** Utz
cu quo icapit? **S.** Cu vtiute icapit et oia
sue icapit moralitas viciote. **¶** Utz cu de q. vint
S. Et puante ipi olei flama ignis i lapade
vint. **¶** Ptes quo m. n. p. **S.** Uade ad
trunco viciote ar. moral. **¶** Ptes quo puant p
S. Agēs q. mouet forma et mās ad finem p q.
et i illo motu culpa no bet. **¶** Utz viciote
sit et p. n. n. **S.** Si viciote q. a finem portat
bet nra appetitu delectedi ad terra: ita mund
si de ipis no sustineret et nichilū rediret i rediret.
¶ Utz ptes hat aliquam pte? **S.** Viciote co
suetudo et vtiute puante et ptes p. **¶** Utz in
trunco viciote sit electio boni et mali? **S.** Im
possibile: q. trunco vtiute et trunco viciote i e
ode tpe sint i vno hoie. **¶** Utz trunco viciote
sit et plenitudo p. **S.** Nulla pte plena: q. s
sine. **¶** Cu viciu sit et vtiute puante: qre et i ob
reali et nra sustentati. **S.** Et dispoez puante ob
tatis et potentie virtutis sentit homo se liberu
ad eligendam bonum aut malum.

De q. trunco ar. imperialis.

. Questiones

Bon' pnceps q're b'et m'ar'meritū q'a' b'o
 S. Ille b'o q' p' b'it de bono magis a
 malo ē remōs' q' al' b'o. ¶ U't pnceps
 debeat suo p'ang'ueo et d'ictis suis at' p'et
 q' al' b'o. S. Difficile ē q' p'ares pnceps sit b'ui
 lis. ¶ U't intellect' p' p'nceat ad iusticiā q' vo
 lūtas ē. S. Null' intellect' ita cito currere p'ot sic
 volūtas. ¶ Quare pnceps s'itū suū p'mogeni
 tū fac' herede. S. Ille q' p' ē ad p'f' ē p'p'ior
 sim ē cursū n'le. ¶ Pnceps vbi t' b'et suū te
 net. S. T' b'et aut' pnceps ē i' suo ense i' vo
 lūtatē gēnū. ¶ Pnceps q're b'et timorē. S. n'l
 lus b'o tot b'et inimicos sic pnceps. ¶ Pnceps
 q're p' b'onorē q' t'etioris d'ignit'. S. D'ni
 p'nti volūtatū nobilit' ē i' font' q' m'ior t'etior
 noz. ¶ Pnceps q're debet ēē mag' b'ui q' al'
 b'o. S. D'uitas q' ad mag' i' ad m'iora d'efē
 dit i' medio c'itū luenit i' illo b'oie ē q' ē mag'
 b'idi. ¶ Quare pncipi p'ntat maior legalitas
 quā alteri b'o. S. In nullo b'oie ē ita mala tra
 ditio sic i' pnceps. ¶ Pnceps q're b'et viorē ē
 p' amorē q' pnceps b'et suo s' d'ignū suū reg'

De q. trūa ar. apical.

Apostolus q're debet ēē v'is pncipis. S.
 Uade ad trūa ar. apical. ¶ Ap'ic' q're
 debet b'ie maior ē p'cordātia cū pnceps q' cū
 b'ōine. S. Amor v'is cūcolit. ¶ Quare
 pnceps pedē pape ofculat. S. Inlāpade ē
 oleū sup'a aquā q' b'et p'cordātia cū flamma.
 ¶ Ap'ic' q're b'et ita magnā cathedrā. S. Ille
 b'o q' ē altior videt mag' lōge. ¶ Ap'ic' q're b'et
 alba idumēta. S. Ap'ic' remittit p'ca b'oiz
 i' nūq' albos p'anos fac'. ¶ Ap'ic' q're nō b'et vro
 re. S. Si ap'ic' v'is b'iet i' p'ce i' terrā respiciet.
 ¶ Quare i' p'p'ū. S. V'is ap'ic' i' v'is impator
 ad m'ādū adq're possent. ¶ Quare nō sūt pla
 res ap'ic' d'. S. V'is ē i' celo i' imago s'uevi
 tatis vna ē i' terra. ¶ Quare viciū m'ar' ē i' plato
 q' i' a' b'oie. S. Ille b'o q' ē alt' m'el' videt i' p'ot
 q' al' b'o. ¶ Quare papa maior idiget p'f' q'
 al' b'o. S. Q'ro p'lon ē color i'ato idigz p'f' g'ali.

De q. trūa ar. celestialis.

Utrū simamētū bāt alaz i' si aiaz bāt q'
 lis ē. S. Uade ad trūa ar. celestialis. ¶ Fir
 mamētū de q' ē. S. b'ide. ¶ U't mobilitas sit
 de nā simamētū. S. D'is p' totūda appetit
 motū. Et vade ad trūa. v'is. ¶ U't i' l'us solis
 d'efēdat b'ac' i' f'et. S. b'ide. ¶ Quare i' flumi
 nib' ē m'ur' de aq' i' est aie q' i' b'remē. S. Aq' in
 b'remē s'entia ē i' ellate collig'it. Et b'oies i'cu

ni p' b'it de sanguine q' nō i'dani. ¶ Quare i'
 flumib' ē p'f' b'remē de aq' q' i' autūno. S. Do
 lū v'no p'ntū reddit p'ot v'no q' d'ollū: q'd ē
 s'emplenū. ¶ U't firmamētū sit s'impl' fig' arca
 l'ane q're i' flumē i' s'f'enoib' figurā q'd i' g'ulat' ē
 i' m'ag'ulat' ē. S. Uade ad trūa. v'is. ¶ Quas
 viget p'f' de frigiditate i' auroz q' i' media nocte
 S. Ignis solē rognat: q' m'aret cū ad tra
 b'edū suū calorē ēē aq'. Et vade ad trūa. v'is.
 ¶ Q'uo' sol plātā multiplicat. S. Sic p'o v'
 sua p' quātatē p'iaz i' d'iscretā visibilitatē i' p'ci
 multiplicata sol p' quātatē p'iaz i' d'iscretāz
 g'ib'ilitatē plāe multiplicat. Et vade ad trūa
 v'is. ¶ U't sol i' n'itūte i' sup' i' b'itūte v'is ad mar
 tē ad iouē i' ad s'aturnā i' ad leonē. S. Solū
 c' ē i' finis cordi v' oia corpali p'f' b'oies cūstāt
 De q. trūa ar. angelical.

Utrū i' angelo ēē a s'ba s'it v'ni idē. S.
 In b' q' acciō nō p'ot ēē p' suā ēēz i' p'f'
 s'atnā ē s'ust'itūte: seq' dia i' s' b'az i' c'ez. ¶ U't
 angel' nō sit corp' n'ic de nā corp' q' i' v'it' p'f'
 p'ies possint ēē i' uic' alie i' alijs m'ant'. S. Se
 cū dū nāz volūtatē amāz i' amabile sūt i' amaf'
 Et vade ad trūa ar. angelical. ¶ U't ang'el'
 bāt figurā. S. Si i' b'e corp'ales s'entiri poss'
 sent p' formā sup' i'ne forē cap' figure i' nā. Et
 vade ad trūa. v'is. ¶ U't ang'el' sit e'forma
 i' mā. S. Si nulla bonificabilitas ēē ēē
 b'onificāz: nulla bonitas ēē mag' i' nec aliqd
 b'onificare. Et vade ad trūa. v'is. ¶ U't ang'
 gel' bāt aliq' p' d'itōz corp'ale. S. U't ang'
 aliq' p' d'itōz corp'ale b'iet: ēē vacuitas mag'
 nitudo i' d'ia: q' ē i' s' b'am corp'ale i' s'p'ale. Et
 vade ad trūa. v'is. ¶ U't ang'el' i' t'elligere pos
 sit i' b'as corp'ales sine i'maginā i' s'entire. S. a
 t'eo s'entit q'z p' angeli ē m'ita i' s' i' p'ntia i'
 trūo āgeli i' ita s'entit oēs p'ies s'c' i' uic' i' n'itū
 q' ad accipiēdū corp'alia obā nō idiget i' mag'
 nari nec s'entire. ¶ U't ang'el' q' ē i' o'ietē: possit
 illa i' t'elligere: q' facit b'oies i' o'aditē. S. I
 ta i' m'itome i' ang'el' suū i' t'ell'ctū ēē i' d'it ad ma
 gna i' ad p'ua obā sine c'et'ito i' c'et'ione i' sua
 rā p'ntū s'ic i' mag' natio. Et vade ad trūa. v'is.
 ¶ U't p'ies ang'eli i' v'no loco possint ēē. S.
 Si i' trūo ang'eli p'nt ēē i'ne p'ies alie i' alijs s'u
 ne occupatōe locata ang'eli p'nt ēē i' uic' i' v'no
 loco. ¶ P' c' s' ang'eli alōge m'elligūt b'. S. Q'd
 b'oies facit: q're de celo d'efēdit i' s'ut i' terra cū
 b'oib'. S. In p'ntia āgeli recipit oia b'oies b'ni
 s'itū: q'z cūstodit i' s'itua a' s' b'az āgeli p'ugēt.

1 ipso pactu dimitteret: q̄ dīcāferet: hīc? S.
Nulla p̄ctualitas copul sustinet pōt i amare
De q. trūc ar. carnal.

1 **U**trū i alia vita meriti crescere possit aut
diminui? S. Vade ad trūc ar. carner
nal. ¶ Utrū tē p̄cere possit machomoto: q̄ ē i
feno? S. Ibidē. ¶ Utrū i mento qd i sine col
ligit? p̄r i mē remanēt? S. In hac vita m
rui sustinet i p̄r i mē i morte i sine. ¶ Utrū
sit aliqd meriti ibale? S. Si figura cultelli d
set et cē feno: dānos fieri nō possit et illo ferro.
¶ Eūtemitas i q̄ sustinet? S. In mēdūne
temitans i iusticiā dei i p̄r mūdi eūtemitas
sustinet. ¶ In i feno i p̄r eūtemitas sibi iūce
q̄ cōmūdet? S. Olea i feno i oleastro i suas
māz p̄uerit māz: q̄ sibi i feno et oleastro. ¶ Utrū
p̄coz i feno intelligat oēs suas culpas? S.
Intelligibilis iusticiā dei magna ē i nō p̄na.
¶ Utrū p̄coz i feno se iūce cognoscat? S.
In igne q̄z carbo suū calozē i a multiplicat
¶ In feno q̄rē? S. Ita i feno i p̄r p̄uoz
feno: sic p̄adidūz p̄r atticiōz i possessionez
feno. ¶ Utrū i feno p̄adidū i feno sit mē? S.
Impossibile ē: q̄ sit mē: qd cū nā p̄adidū i f
feno nō p̄cipet.

De q. trūc ar. carnal.

1 **U**trū dñā nra sit i morte hōz: q̄ i ipa spē
hīc? S. In carnalitate dñe nre tñe
q̄ ē i feno: vade maḡ p̄coz. ¶ Dñā nra cū q̄
p̄coz n̄rēdet: q̄ ipaz rogat? S. Ad temitas
dñe nre fini hōz n̄det. ¶ Dñes q̄rē ita sepe
dñaz nraz redamāt? S. P̄ueri q̄ bñt famē:
fiet: q̄n suas matres vidēt. ¶ Dñā nra q̄rē hūit
ita maḡ dolorē p̄ morte filij sui? S. Scit dñā
nra maḡ dolorē v̄t magnā pietatē bāt. ¶ Dñā
nra cū q̄ suas oues custodit? S. Cū sine ma
temitans dñā nra oues suas a lapidē defendit.
¶ Utrū i feno dñaz nraz i suū filiu sit negatio? S.
In magnitudine magni amoris i sapie negatio
nō ē nō pōt. ¶ Utrū dñā nra sit mē p̄coz: q̄
p̄r p̄coz diligat q̄ ibm i feno suū? S. Nulla v̄
p̄mē p̄cā. ¶ Utrū dñā nra exaudiat p̄coz:
q̄ sibi iustas p̄ces nō faciūt? S. Tān diligat
dñā nra suū filiu: q̄ suos inimicos nō exaudiat.
¶ Utrū dñā nra p̄r p̄coz q̄ bñes diligat? S.
Dñā nra p̄r p̄coz filij sui diligat q̄ alios si
militudine. ¶ Cū dñā nra sit ita pia q̄rē v̄ dā
nre pietatē nō bēt? S. In pietatē i pietatem
p̄coz dñā nra ē nō pōt.

De q. trūc ar. ibū r.

1 **U**trū i ibū rpo sint due p̄sone. v̄z dñā i
būana? S. Gēsus x̄p̄s v̄r i feno i ou
ab p̄sonis: nō ē v̄r. q̄m ē dñe p̄sone. Et
vade ad trūc ar. r̄p̄anal. ¶ Utrū i ibū rpo sit
vna nā aut p̄sone? S. Si i ibū rpo nō ē nū
vna nā nō ē bō p̄ bñā nāz sic ē dñe p̄ oīaz
¶ Utrū dñō ibū r sit vna magnitudo aut plu
res? S. Si dñō ibū r nō ē mī vna magni
tudo: aut illa magnitudo esset i feno aut finita
aut i feno i finita. ¶ Utrū i ibū r p̄sone aliquā
mutatōez aut dñitōez accipit? S. Vade ad
trūc ar. v̄r s. ¶ Utrū i bñs r p̄p̄s sit et nā dñā
būana? S. Ibidē. ¶ Utrū i dñō ibū r nā dñā
būana i feno nāz trānsit? S. Ibidē. ¶ Utrū dñe
r nō sit i plumb bōib? S. Ibidē. ¶ Impos
sibile ē: q̄ filij dei cū plumb bōib vna p̄sone possit ēē
¶ Quare filij dei nāz angelici nō assūpūt? S.
Imposibile ē: q̄ filij dei i nā angelici cū oībz creaturis
possit p̄cipare. ¶ Utrū nā būana ibū r a dñā
recedere possit? S. Sic būana nā suā dētica
tōez nō dēgit: ita sepatōem a dēitate eligerē nō
pōt. ¶ Quale nōmē ē mār? S. Qui r̄p̄s nō i
minat: x̄p̄s v̄r s. loq̄.

De q. trūc ar. carnal.

1 **U**trū i dñō ē r̄ba sint vna idē? S. Va
de ad trūc ar. dñal. ¶ Utrū i dñō ē r̄c
sint vna idē nō? S. Ille i dñō ē r̄c i feno. r̄c
ē nō ē r̄c nō foret p̄r seipaz i nō ē r̄c remota.
i b̄r passu cognoscat: q̄ i creaturis dñā i feno
ēē. v̄r ē sit p̄e nō ēē. q̄ p̄ducta ēi ēē. q̄m si ip
sa i feno vna idē ēent: p̄r seipaz ēē i nō ē r̄c remota
i foret eterna: nec possit ēē i p̄uoz. i q̄z ēē si
ne ēē nō pōt ēē p̄r dēpēdēna: quā bēt ēē ad nō
ēē: bēt ēē i dñitōez ad nō ēē. q̄ p̄r creatōez ēē
p̄ductū. Et ille passus ē p̄r gēale ad cognos
cēdū plures p̄dātes v̄tates. ¶ Utrū i bñā dñā
ēē i suis rōib: m̄rēat i feno nūz? S. vade ad trū
c ar. v̄r s. ¶ Utrū dñā q̄rē m̄rēat tūcā tagig? S.
Ibidē. ¶ Utrū dñā dñā sit gēatūa? S. Ibidē
¶ Utrū i bñā dñā sit p̄p̄s? S. Ibidē. ¶ Utrū
dñā p̄r p̄coz annihilare possit? S. Imposibile ē: q̄
temitas possit p̄uari. ¶ Utrū dñā possit annichi
lare mādūz? S. Cōtra dñā volumē dñā p̄as
nullā bēt possibilitatē. ¶ Utrū dñā p̄dātes fa
cere possit? S. In dñō nulla ē negatio. ¶ Utrū
dñā p̄p̄s creare possit? S. Vade ad trūc ar.
v̄r s. i respice dñāz: quo m̄rēat tūcā tagig
v̄tualoquar.

De q. trūc ar. carnal.

Et p̄mo de carnal.

Questiones.

Quare videtur omnem esse malum. **S.** Uade ad p^o. paragrafus. tria ar. crepiscat¹ et dicitur q^o nullo significatur. ¶ **Unidia** quo lapit. **S.** ibide ad 2°. paragrafus. ¶ **U**lignis valcat p^o q^o aq^o i omnib^o ch^o. **S.** ibides ad 3°. paragrafus. ¶ **U**rima p^oncipia laudis et i fame q^ota sunt. **S.** ibides ad. 4°. paragrafum. ¶ **U**ristina quo dicitur. **S.** ibides ad. 5°. paragrafus. ¶ **U**uale valet p^o aut pulchritudo aut vilitas. **S.** ibide ad. 6°. paragrafus. ¶ **U**reces quo sunt erandibiles. **S.** ibidem ad. 7°. paragrafus. ¶ **U**reprehensio quo lapit. **S.** ibides ad 8°. paragrafus. ¶ **U**rimicicia quo cognoscitur. **S.** ibide ad. 9°. paragrafus. ¶ **U**nuidia quo cognoscitur. **S.** ibide ad. 10°. paragrafus. ¶ **U**adala volutias quo lapit. **S.** ibide ad. 11. paragrafus. ¶ **U**ra quo multiplicatur. **S.** ibide ad. 12. paragrafus. ¶ **U** famul^o q^ore fengatur i seruicio vno suo. **S.** ibide ad. 13. paragrafus. ¶ **U** falsitas hois quo cognoscitur. **S.** ibides ad. 14. paragrafus. ¶ **U** hoies q^ore p^ostho l^o diget. **S.** ibides ad. 15. paragrafus. ¶ **U** quo debet mideri boi q^o nuntatur. **S.** ibide ad. 16. paragrafus. ¶ **U** L u b g b b o f u s f e c o m e d a t q u o e d e b a t m i d e n . **S.** ibide ad. 17. paragrafus. ¶ **U** hoies quo sibi inimici timore facit. **S.** ibide ad. 18. paragrafus. ¶ **U** Quare fund^o cacabi i q^o oleu bult nō eita calid^o sic oleu cū ita sit q^o cū flama p^oncipat. **S.** ibides ad 19. paragrafum. ¶ **U** hoies q^ore sūt mag^o hūiles i terra cermanea q^o i cop^o terra p^oa. **S.** ibide ad. 20. paragrafus. ¶ **U** hoies q^ore sibi iulce dicūt obprobria. **S.** ibide ad. 21. paragra. ¶ **U**uma 2 secūda uetio i q^o biit dia 3. **S.** ibide ad. 22. paragrafus. ¶ **U** q^o quo emateria ignis. **S.** ibide ad. 23. paragrafus. ¶ **U** Quare qdā hoies alios vilipēdiūt. **S.** ibide ad. 24. paragrafus. ¶ **U** hoies q^ore p^ondō et p^oco p^oguit q^o maclitō. **S.** ibide ad. 25. paragrafus. ¶ **U** hoies diuices quas sūt p^ogn. **S.** ibide ad. 26. paragrafus. ¶ **U** hoies anan q^ore sūt sup^obi. **S.** ibide ad. 27. paragrafus. ¶ **U** Rectas q^ore ē s^obi d^oatū vū hois. **S.** ibide ad. 28. paragrafus. ¶ **U** hoies quas p^olat oīat ad bñdū bonorē q^o ad bñdū sālū tē. **S.** ibide ad. 29. paragrafus. ¶ **U** Sētes q^ore diligit vana glā. **S.** ibide ad. 30. paragrafus. ¶ **U** L u r e t m a g i s q^o a s i t s o d i t u s q^ore ē sup^oer^o. **S.** ibide ad. 31. paragrafus. ¶ **U** hoies diuices q^ore paupes vilipēdunt. **S.** ibide ad. 32. paragrafus. ¶ **U** Sēruit^o q^ore ē sup^oba. **S.** ibides

ad. 33. paragrafus. ¶ **U**ateria q^ore magis supba ē q^o forma. **S.** ibide ad. 34. paragra. ¶ **U**ig^onis q^ore ē q^o sentire p^oq^o q^o aq^o. **S.** ibide ad. 35. par. ¶ **U**astice q^ore ē ret i sua domo. **S.** ibide ad. 36. pa. ¶ **U** ho p^ocoi q^ore ē sup^oba suo vicio. **S.** ibide ad. 37. par. ¶ **U**adant^o sua vicio q^ore hñt nū. **S.** ibide ad. 38. pa. ¶ **U** L u n o r i t e t a q^o q^ore ignis de nocte ē sup^oer^o. **S.** ibides ad. 39. par. ¶ **U** Rep^ohēio q^ore ē p^oulosa. **S.** ibides ad. 40. par.

De q. puer. tria ar. vegetal.

Uir q^ore nobilior ē i fine q^o i p^oncipio. **S.** Uade ad p^o. parafu tria add. ¶ **U**lor fab^o q^o sua facie tripigit q^ore man^o sui marit tendet q^o sūt nigre. **S.** ibide ad. 1. pa. ¶ **U**amū qd volūtatē ilare facit q^ore intellectū hois facit plorare. **S.** ibide ad. 3. pa. ¶ **U** hamulias quo hoies sup^ohos rep^ohēdit. **S.** ibide ad. 4. par. ¶ **U** fabe q^ore p^ost dērat nāz hñe cinamomi. **S.** ibide ad. 5. par. ¶ **U** Mercator q^ore tendit rusticū patrē suū. **S.** ibide ad. 6. par. ¶ **U** L u e t m a i o r i b o n o r e p o s s i t h o c a d e r e i m a i o r e d e q^ore hōies p^omaiorē bonorē diligit q^o minorē. **S.** ibide ad. 7. par. ¶ **U** Albedo argēti q^ore nigredinē ferri tendit. **S.** ibide ad. 8. par. ¶ **U** Rustic^o q^ore regē q^o dē dicit rep^ohēdit. **S.** ibide ad. 9. par. ¶ **U** Sibia quo cognoscit. **S.** ibide ad. 10. parafum.

De q. puer. tria ar. sensual.

Quare ret portat emē. **S.** Uade ad p^o. parafu puer. tria ar. sensual. ¶ **U**ual ambe man^o sūt amice. **S.** ibide par. 2. ¶ **U** Sa^o p^o q^ore nō vult sēctus. **S.** ibide par. 3. ¶ **U** ho fatu^o q^ore vult amari. **S.** ibide par. 4. ¶ **U** ho s^o d^o q^ore viliigit quietem. **S.** ibidem ad. 5. par. ¶ **U** hois q^ore pietatē ē s^oditis suis nō bē. **S.** ibide ad. 6. par. ¶ **U** ho luronosus q^ore i manu sua portat florē i^oli. **S.** ibide par. 7. ¶ **U** L u c o q^ore bē timorē et hōie. **S.** ibide par. 8. ¶ **U** ho nū p^ostū quo cognoscit. **S.** ibide ad. 9. par. ¶ **U** Camis alup^o q^o sūt filices q^ore ē iuxta odiat. **S.** ibide ad. 10. par.

De q. puer. tria ar. imagial.

Succellio p^oncipio q^ore ēi hōie. **S.** Uade ad p^o. parafu puer. tria ar. imagial. ¶ **U**uspicio quo lapit. **S.** ibide p. 2. ¶ **U** ho q^o vult madere regē q^ore bē siozē. **S.** ibide ad. 3. par. ¶ **U** hoies quo lamani abhorret. **S.** ibide ad. 4. par. ¶ **U** bonor quo durat. **S.** ibide p. 5. ¶ **U** ho falsus quo cognoscit. **S.** ibide ad. 6. par. ¶ **U** Quare sūt bonor i manu. **S.** ibide ad. 7. par.

¶ Senic qre bnt maloz verecūdiā q̄ bōies?
S'ibide ad. 3. par. ¶ Daruū capuciū a mag
no capudo q̄sint: i q̄ loco stabat p̄coris: s'
ibide ad. 3. par. ¶ Bō piger qre ē mact: s' ibi
dē ad. 10. par.

De q. puer. truci ar. būanal.

¶ Ecce tū lūarie qre p̄p̄i? aie q̄ corposit
S'ibide ad. 3. par. ¶ Parafū puer. truci ar.
būanal. ¶ Bō q̄ alii rep̄hēdit: qre seip̄s excusat
cū rep̄hēdit: s' ibide ad. 2. par. ¶ Lōp̄ quo
ē occasio p̄cā: s' ibide ad. 3. par. ¶ Fur cū sus
pēdit: qre suū p̄c̄s t̄ m̄t̄s blasfemat: s' ibide 4
par. ¶ Bō q̄ volūtas nō sentit: qre p̄ sentire
bēt culpā: s' ibide ad. 5. pa. ¶ Lōm̄ qre comi
cē q̄ ē nūq̄ tendit: s' ibide ad. 6. par. ¶ L̄pi q̄
re oues comedūt: s' ibide ad. 7. par. ¶ Fete q̄
re maloz timoz bnt q̄ bōis: s' ibide par. 8.
¶ L̄m̄ q̄ dāmo: qre p̄bilonem tēnsit q̄
cātant: s' ibide ad. 2. par. ¶ Bō dīscit qre pe
nā bēt: qū cū bōie idē creto p̄rūcipat: s' ibide
ad. vltimū parafum.

De q. puer. truci ar. moral.

¶ Uesitū fuit a p̄cō: q̄s erat suū p̄c̄: S' va
de ad. 3. par. ¶ Parafū puer. truci ar. moralis.
¶ Quare sūt tot mali bōies: S' ibide par. 2.
¶ F̄is p̄cā q̄lē: s' ibide ad. 3. p. ¶ Uesitū fuit
a p̄cō: vbi stabat: S' ibide ad. 4. par. ¶ Que
si tū fuit a libero arbitrio: vtz erat p̄c̄: p̄c̄s: S'
ibide ad. 5. pa. ¶ Lōfca ab bōie p̄cōre q̄sint
qre ip̄as nō diligebat: S' ibide par. 6. ¶ Que
sint fuit a p̄cō: qre malū de sole dicebat: S' ibi
dē ad. 7. par. ¶ Utrūq̄ p̄cā b̄e possit: s' ibi
dē ad. 8. par. ¶ Uesitū fuit ab anulo regis:
quātm̄ valebat: S' ibide ad. 2. par. ¶ Uesitū
fuit a p̄cō: qre p̄ v̄niles q̄ paupes dilige
bat: S'. B̄n̄t̄ bōis anan t̄ ocof̄as socie
tatē iūcē p̄erit. Et vade ad. 10. par. truci. vi s̄

De q̄sibz puer. truci ar. iperialis.

¶ Ocof̄as a bōitate q̄sint qre plorabat?
S' ibide ad. 3. par. ¶ Parafū anidā q̄sint
fuit a magnitudie ocof̄as vbi stabat: S' ibi
dē ad. 2. par. ¶ Uesitū fuit ab bōie ocof̄o q̄
re m̄n̄ q̄ al? bō viuēbat: S' ibides ad. 3. par.
¶ Uesitū fuit a malicia: q̄sint? maloz voca
bat: S' ibide ad. 4. par. ¶ Beremita a ciuitate
q̄sint: qre plorabat: S' ibide par. 5. ¶ Uesitū
beremita a ciuitate: de q̄ erat populata: S'
ibide ad. 6. par. ¶ Uesitū beremita a ciuitate:
de q̄ erat sua corona: S' ibide p. 7. ¶ Uesitū
beremita a ciuitate: qre p̄diderat bēdiciā:

S' ibide ad. 3. par. ¶ Uesitū beremita a ciui
tate: de q̄ erat messes sue: S' ibide ad. 2. par.
¶ Uesitū beremita a ciuitate: qre ibat de noc
te: S' ibide ad. 10. par. ¶ Uesitū beremita a
ciuitate: qre p̄cedānā nō hēbat cū bōitate: s'
ibide ad. 11. par. ¶ Uesitū beremita a ciuitate
de q̄ erat iduta: S' ibide ad. 12. par. ¶ Uesitū
beremita a ciuitate: q̄s sibi via ostēdit: qū v
bari pegrinatōe: S' ibide ad. 13. par. ¶ Que
sint beremita a ciuitate: vbi erat hospitiū regi
S' ibide ad. 14. p. ¶ Uesitū beremita a ciui
tate: q̄s ip̄as spoliāt: S' ibide par. 15. ¶ Ber
emita a ciuitate q̄sint: q̄l ē p̄ sapida comestio
S' ibide ad. 16. par. ¶ Beremita a ciuitate q̄s
int: vbi erat suū fōs: S' ibide ad. 17. par. ¶ Ber
emita a ciuitate q̄sint: q̄s ip̄as ibonozant
S' ibide ad. vltimū parafum.

De q. puer. truci ar. apical.

¶ Beremita a volūtate q̄sint: qre plorabat
S'. Vade ad. p̄mū par. truci supradicti
¶ Beremita a magnitudine q̄sint: q̄bat: S'
ibide ad. 2. par. ¶ Beremita ab ecclā q̄sint: de q̄
viuēbat: s' ibide ad. 3. par. ¶ Beremita ab ecclā
q̄sint: q̄d sig' i suo vello faciebat: s' ibide ad
4. par. ¶ Beremita ab ecclā q̄sint: vtz sciebat: q̄
erat p̄cā: s' ibide par. 5. ¶ Beremita ab ecclā
q̄sint: vtz suū q̄bū curebat: s' ibide par. 6.
¶ Beremita ab ecclā q̄sint: vtz suū p̄p̄dōe erat p
totū mūdū: s' ibide ad. 7. par. ¶ Beremita ab
ecclā q̄sint: an crastina: s' ibide pa. 8. ¶ Ber
emita ab ecclā q̄sint: q̄s cū a malis bōibz cūso
diebat: s' ibide ad. 9. par. ¶ Beremita ab ecclā
q̄sint: q̄s cū spoliāt: S' ibide ad. 10. par. ¶ Ber
emita ab ecclā q̄sint: de q̄ erat suū ecclā: s' ibide
ad. 11. par. ¶ Beremita ab ecclā q̄sint: an timoz
bēbat: s' ibide ad. 12. par. ¶ Beremita ab ecclā
q̄sint: supra q̄d edification erat: s' ibide ad. 13. p.
¶ Beremita ab ecclā q̄sint: q̄les nūq̄as sibi suū
spōsū nūq̄miserit: s' ibide ad. 14. pa. ¶ Beremita
ab ecclā q̄sint: p̄ q̄ p̄ erat ibonozata: s' ibides
ad. 15. par. ¶ Beremita ab ecclā q̄sint: de q̄ erat
sua corona: s' ibide ad. 16. par. ¶ Beremita ab
ecclā q̄sint: q̄les erat suū p̄siliū: s' ibide ad. 17.
¶ Beremita ab ecclā q̄sint: in q̄ erat sua maior
bonitas: s' ibide ad. vltimū parafum.

De q̄sibz puer. truci ar. ecclial.

¶ Uesitū fuit a bono rege: quō? suū p̄siliū
rū vocabant: S'. Vade ad. 3. par. ¶ Parafū
anidā. ¶ Uesitū fuit ab enīe regi: vū vōebat
q̄ q̄bat: S' ibide ad. 2. par. ¶ Uesitū berem

Questions

ritu ad electos: grepi? I feci domo q? i p? et
diligebat: S? ibide ad. 3. par. ¶ Quasiuit be-
ronita a p?ducator: si taira b?a exempla dabat
b?ib? q?u mamb? n?i c?ilingu? a? S? ibides ad. 4.
par. ¶ Quasiuit heronita a mamb? plat: vna
te h?u?it? aliq? circuli fecerit. S? ibide ad. 5.
par. ¶ A volutate p?an q?siuit heronita q?siuit
S? ibide ad. 6. par. ¶ Heronita a firmam?ro q?
siuit: an dormebat. S? ibide ad. 7. par. ¶ He-
ronita a sole q?siuit: gre erat totu? S? ibidem
ad. 8. par. ¶ Heronita a plato q?siuit gre flabat
i medio b?ib? S? ibide ad. 9. par. ¶ E qui a p?
lato q?siuit: q? supra ip? c?atbat: gre erat ita p?
derofus. S? ibide ad vltimu? parafum.

De qñomib? puer. trid ar. an ge.

Heremita a malo angelo q̄siuit: vtz ī ali
q̄ q̄cē bēbat. 2. vade ad p̄ par. pio
ua. muna ar. angelical. 3. Heremita q̄siuit a de
mone q̄ erat liber. 4. vbi dē ad. 2. pa. 5. He
remita ab angelo q̄siuit: vtz cū se mouebat de
vno loco ad d̄: t̄raſſabat p̄ mē. 6. vbi dē ad. 3. p.
Heremita q̄siuit a sapia angeli: vtz erat li
ber. 7. R̄ndit sapia: q̄ magnitudo vitane ē
raſſua mator. 8. vade ibidē ad. 4. par. 9. Herē
ta q̄siuit: vtz iſtelles. 10. voluitas erat ſue ole. 11.
ibidē ad. 5. p. 12. Heremita ab angelo q̄siuit: v
tz erat rotū. 13. vbi dē ad. 6. par. 14. Heremita
ab āgo q̄siuit: q̄re erat diuſſib. 15. vbi dē ad.
7. par. 16. Heremita ab angelo q̄siuit: vtz aliq̄
deliberatōrē bēbat. 17. Nulla deliberatō ē ī vi
tūo ſine. 18. vade ibidē ad. 8. par. 19. Heremita
a demone q̄siuit: vtz erat liber. 20. vbi dē ad. 9.
Heremita a bono angelo q̄siuit: vtz erat liber
3. 21. Int bo. 22. maiū angelū nō ē aliq̄ p̄cedat
Et vade ibidē ad vlt̄ par.

Dec. q. puer. m. d. ar. cutic. m. f.

Heremita a iheru qñsiuit: qñ vñt: qñ ille qñ
nō pñseraret vñq ad finē: vñaret. **S**ibide
ad. 2. par. **C**heremita a sole qñsiuit: vñz pñ vñe
iudex: se moueret. **S**ibide ad. 3. pa. **C**heremi-
ta a motu qñsiuit: vñz erat de mñ iñstia: eter-
nari. **S**ibide ad. 4. par. **C**heremita a mñ-
do qñsiuit vñ erat eternu. **S**ibide ad. 5. p. **C**he-
remita a motu qñsiuit qñ erat vñ cancer. **S**ibide
ad. 6. par. **C**heremita qñsiuit a lufficia dei: vñ
erat sine pietate. **S**ibide ad. 7. par. **C**heremi-
ta ab cūctiuitate qñsiuit: qñ erat. **S**ibide ad 8.
Cheremita ab cūctiuitate qñsiuit: qñ erat cūctiui-

Ita mag^{is} florē facēbat. Et ibidē. ad. 2. p. Et be-
renita ab eternitate et eternitate quāsi ut vñ/
et ibidē b^e qd acq̄scent. Et ibidē ad vlt^{im} p.

De.g. puer. tricl. gr. maternal.

Quare nulli do de vna nra debeat despar
 ¶ Glade ad p. pa. m. supradicta. ¶ Do
 mna nra de q. plena. ¶ Ibidē ad. 1. pa. ¶ Do
 mna nra qre cila potes. ¶ Ibidē ad. 3. pa. ¶ Do
 mna nra ai q. p. c. o. n. b. m. d. e. t. ¶ Ibidē ad. 4.
 ¶ Demō de q. maior est fior. ¶ Ibidē ad. 5.
 ¶ Domna nra qd desiderat. ¶ Ibidē ad. 6. par.
 ¶ Domna nra qd nra q. s. i. u. t. q. l. e. s. crūt illi. quof
 ipa nō audebat. ¶ Ibidē ad. 7. par. ¶ Domna
 nra qre ocs boies nō illigat. ¶ Ibidē ad. 8.
 ¶ Domina nra qd nra q. s. i. u. t. v. t. p. l. u. s. q. v. n. i.
 s. i. l. i. a. b. e. a. t. ¶ Ibidē ad. 9. pa. ¶ Domina nra
 ap. l. e. s. q. s. i. u. t. v. t. v. n. i. i. p. o. r. t. a. t. ¶ Ibidē. 10.
 De a. p. u. r. t. u. i. a. q. r. d. i. s. t. i. a. l. a. l.

De.g. puer. trici ar. chislianaf.

Utrum deus creaturas diligat propter creatorem
propter caritatem. ¶ Glade ad p. pa. an.
c. ind. ¶ De creatura a tibi r. qñ sunt: qñ more
bat. ¶ Ibidem ad. 2. par. ¶ Qñdus qñsuo sece
cufat oñe fceci nō vult vñia dare. ¶ Ibidem
ad. 3. par. ¶ Qñdus a qñsuo possit ece m. int. cū
creatur. ¶ Ibidem ad. 4. par. ¶ Qñdus de nāz
hūanā aff. ipfit. ¶ Ibidem ad. 5. par. ¶ Qñdus
a deo qñsuo: qñ pot hie maiorē plateā ma
iore amozē ad creaturā. ¶ Ibidem ad. 6. par. ¶ Qñ
remota a volūtate dei qñsuo: qñ erat sua fñctio
ut. ¶ Ibidem ad. 7. par. ¶ Qñdus creatura a deo qñ
uit: qñ idea ē maior. ¶ Ibidem ad. 8. par. ¶ Qñdus
remota a deo qñsuo: qñ poterat pñcipare cū f
atura. ¶ Ibidem ad. 9. par. ¶ Qñdus creatura a deo qñ
fñctio: si hūanā nāz i plantis bōib. accipe possit.
¶ Ibidem ad. vñm. par.

இதே.கு.முத.நிர்வாக.பொ.

Heremus a deo dñst: qñes sit sine possibi-
litate et impossibilitate. Et unde ad p-
par. m. a. a. d. c. Et Heremus a deo dñst: quo-
nat. i. sapo. Et ibide ad. 1. par. Et dñst: o. v.
pato quā dñs se bñt: sint vñū idē. Et ibide ad
3. par. Et dñst: sit iñfinitus. Et ibide ad. 4. pa.
Et dñst: sit a deo: vtp possit et ocafus. Et
ibide ad. 5. pa. Et dñst: sit sibi. Et ibide
ad. c. pa. Et dñst: sit a deo: vtp i. opatibz
qñs bñt se sit vñū accñs. Et ibide ad. 7. Et qñ-
tu sit a deo: vtp possit et dñs. Et ibide ad. 8. p.
Et dñst: sit a deo: vtp sua sibi possit et ca-
ness sine trinitate. Et ibide ad. 9. par. Et dñst:
tu sit a pia volente: vtp qñs amare trinitate

Et ibidem ad vit. rar. Intellicat qd si amore
ole volutat nō cēt ibide. diliget et oīa volūtas
ocofitate sue ibe. Et si m lecor q legis bas q/
thones nēlos soluer p passas adquos te nāl
mitto duces te cū brachis ar. apical. et cū bran
chis ramis et floribz arboris dimalis.

De q. brachap. Et p arbori dāl.

Oleū ē qre sūt. 4. dā. et nō plara
neq. pauciores. Et vade ad brā
chas ar. dāl. Et vade sūt. 3. figur
et. 4. dā. et nō plures neq. paucio
res. v3 fig circularis triangulari et q
drāgulari. Et ibide Et vade siccas ignis sit
pā qūtas ignis aut apparet. et vade de calore
aeris et bñitate aq. et frigiditate terre. Et si
ignis cēt calid. et sic p sua nāz. et aer bñd. rea
lid. et aq. frigid. et bñda. et terra sicca et frigida
nullū dā appetit bñt cēdi et sic aer q apper
itū nō bñt ad recipiēdū calorem ignis. post q
p se cēt p sapz calid. et appetit nō bñt i gēna
tōe et corruptioe ibz datap. et possent cēpla
ela q. 4. qd ē iposibz carū nāl. et q. pbatū
ē i brachis ar. dāl. Et vade figure plantarū sunt nā
les et de gñalibz figuris. Et vade ad brā. vis
Et vade mēdo ibe teq. et vade. Et vade mēdo
ela et de radicebz brachis ar. dāl. Et vade ad
calidē brachas. Et vade quā ibz plet dāl. et
Et vade qdradul. et māgū. sūt nāl. et ista cū q/
bñda et sapz sūas dñtatas iplet. Et vade ad
brachas. vis. Et vade sūa dātā nō pōt cē va
cua. Et vade mēdo circuli māguli et qdrāg.
q sūt figurē nāles dñtes et corpales. nō pōt cē
vacuū Et vade vna cādēla q aliā icēdit de sua
flāma aliqd nō dñminat. Et vade et sūas et
dñtibz vñt. et et mēdo brachē dñtāt. et qdā i/
uicē cū alio mēcēt. et dñtā pposita erūt et simpli
cibz et mēcēt p cādēla q aliā cādēla icēdit. Et cū
4. dā sint et cādēla radicebz et vno mēdo qre sūt
dñt. Et vade ad brachas. vis. Et vade pā ignis
qre ē māgū sup. q p se alioz dñt. Et vade. ibide.

De q. brachap. ar. vegetal.

Utrū i tota pomi nascit pō vegetatiua et
clāna et vñt ambe potēne istū nascant.
Et vade nasat i fumo et farina et aq. et cū
martinipz comedit. nascit clāna et vegetatiua
et pānci carne. et cornipz spēs panis. et crecit
caro martini. Et vade brachē vegetalē sūt. 4.
et nō plures neq. pauciores. Et vade ad brā
chas ar. vegetal. Et vade i pomo appetitiua et
vegetatiua et appetitiua et clāna vñt te. nā ap

petitiua multiplicat et q cap spēs amittit. Et
vade pñt et totū pñt. Et vade ad brā
chas. vis. Et vade i pomo appetitiua vegetatiua
sūt p bñdū radicebz et dñt p bñt nutritiua.
Et vade mēdo mēdo mēdo scōas ad cap sine
sic i lapade. et q flāma ignis mouet flāma olei.
q ē i pō ad aliā flāma q sūt actu. Et vade i pō
appetitiua vegetatiua sūt dupli. v3 q vna sit radi
cal et nutritiua. Et vade flāma q ē i lapade ē
radical et illa q erit de oleo ē nutritiua. et cū et
illa flāma accēsa sit vna cādēla illa flāma q erit
nutritiua q erit de oleo et sūt i cādēla ad erit
dū flāma radical. q vñt et flāma q ē i cēra i
pō. et erit i acta nutritiua. Et i bñt pñt ē vol
de pulchra pñt. Et vade i pomo pō rētiua sit
dupli. v3 vñt illa sit et vegetatiua et clāna.
Et vade pñt q pō pñt i actu. aliud pñt rēti
i pō. si mēdo nutritiua rētiua. qm si illa te
ficiat pō qd ē i pō rētiua nō pōt sic flāma q ē
i pō i oleo q pñt. cū olei rētiua flāma lapadis
Et vade i pomo quō sit digēdo pñt. Et vade
de ad brachas. vis. Et vade qre ē pñt sūa.
Et i pomo pñt nō cēt. mēdo dāl p illud mēdo
te nō possit. nec digēdo pñt digēdo vaporos.
q mēdo i pō. nec expulsiua pñt aliqd pñt
possit. et cū ocofitas i pō. Et vade ad brachas
vis. Et vade i bñt pñt sit ocofitas. Et vade
possibile ē q i sūo i q sūt dñtā et pñt
sit ocofitas. Et vade ad brachas. vis. Et vade
remia q sūt a pō. quō rētiua et quō pñt
mabāt. Et vade.

De q. brachap. ar. sensual.

Utrū affat sit sensus. Et vade et affat
maior scō opatio q et affat sensu et bñt
cū mēdo sapia et volūtate maiorē bñt pñt
nā q aliqd alioz sensu. sū finis foret i mēdo
nate magnitudinis bonitatis et vitat. et mēdo
te mēdo bñt q aliqd alioz sensu. qd ē pñt.
Et vade ad brachas ar. sensual. Et vade sen
sus pñtiales sūt. et nō plures neq. pauciores
Et vade rētiua dñt corpori maiorē bñt pñt
dñtā cū. et sensu q nō bñt i cēt plures q.
et aut pauciores. et q maior pñt v3 q nobi
lior finis rētiua. Et vade ad brachas. vis. Et vade
mēdo sit sensus pñtiales sūt potēne sūales vñt
acōtales. Et vade sensus pñtiales pñt sūa
les nō cēt. nulla p se cēt actiua nōq passiva
i sensu et finis sensu i actiua et passiva.
et mēdo i mēdo. et mēdo sit q sūa cū maiorē

. Questiones

te hēi p cōdātā / 1 acōis cū mōltitate. Et vade ad bā. vī s. ¶ **U**lt p sensū sit duplex: v3 vna sit illa q̄ ē intra sba3. sic visibilitas: q̄ ē de cō visibilitat / 2 q̄ illa sit sba3. 1 s' sit sensū: q̄ sit ac cōtal. qnā atq̄ gū s' cūis extra sba3. sic ē obui vī sū coloratā. qd ē lapis aut pō aut equ⁹. i qbus gūal visibilitas acōtal ē semiatā. S. Pallas sensus extra sba3 atq̄ gū ē figurā. q̄ ē acōtal. 1 cūis cōis ē intra sba3 aliatā q̄ hēt sex rnos sba les. vī pbatū ē i qd acōna sūstētā. sic visibi litate color / 1 i gustabilitate sapor. 2 sic de aliis Et vade ad brāchas. vī supra ¶ **H**eremita ab ocū q̄ sūit: quō videbāt. 1 quō vī vidēdo spēs multiplicabāt / 2 vtp vī sū ibat ad ad obui vūi aut cō aut vī vūū cū a' reali nō ptiqet. s3 mī p sūmūdī. S. ibidē. ¶ **S**i aures nō cēt: vī s' forfoerit vūū. S. Lapis et lignū rtrū nō sūi i vna spē cū corp' aliatō. Et vade ad bā. vī s. ¶ **E**dōrā quō ē assinatū ar. dālī vegetali 1 sensuat. S. Vna pē. 1 pō mēta sūit / 2 i illa pō sūta sūit pō q̄ pira pōdrit: q̄ sapit nōis oīs rriū trūcoz / 1 mane nā3 trūa supioris. cū q̄ sūi i vna spē. Et vade ad brāchas. vī s. ¶ **H**erē ta a gustū q̄ sūit: vī erbat 1 vī nācebāt 1 q' m' erbat 1 quō erat sua natūtas. S. ibidē. ¶ **H**eremita a tactū q̄ sūit: p quā q̄ tūat cū tan gēbat aut tāgēbat: sūit sūit. S. ibidē. ¶ **H**eremita ab affm q̄ sūit: qre erat nobilioz 1 vūū ior sensus q̄ aliū. S. ibidē.

De q. brāchap ar. imagial.

Ult iū imaginatūa sit de cōlatine vegetati ue 1 sensūne aut si sit ita vna pē i cre atōe sic tres ar. de qd v3 ē: S. Pes i dñere nichil de sua cō dūmitit: nec uimagiatio i scpa se exēdit: cū equū imagial. nec se restituit: cū ima ginal autē cā. qm totū qd facit sūmūdib' facit nec coacta ē p pēs nō p motū. Et vade ad brā chas ar. uimagial. ¶ **H**eremita ab imaginatōe q̄ sūit: quō sūmūdī accipiebat a sūmā gnis. S. ibidē. ¶ **H**eremita ab imaginatōe q̄ sūit: vī trū ipa erat ita passūa ipōio acie vegetatīe: cū q̄ ē iūctā i aīalī. sic cōra q̄ ē passūa ipōio acō nō sūit sūgillī. S. ibidē. ¶ **U**lt imaginatūa si mūltitudines atq̄ gū visibiles aut visibilitates in ipse pti: qm sūit ipōiones sūmūdī acuarū i passūas: aut vī illas sūmūdīes atq̄ gū i ipse ptiō trāfactes ipōidib' actō. S. Impossi bile ē: q' ipōio quā pes facit aīe: videri possit: vī pes sit supra illū. Et vade ad brāchas. vī s. ¶ **U**lt imaginatūa semiatā sit i sono tonitru:

aut cūpane 1 i voce quā fac signa / 1 nota: q̄s fac mūstītra affm. Sūmūdīne extra i viciā trā smut. S. Imaginatūas 1 sua ipa uimagiabi litas q̄ ē de sua cō: sūit intra alal. 1 sūit de sua cō: ptes sbales de qd ē imaginatō. 1 imaginabilitas soni tonitru cūpane ligue 1 viciē exēdit 1 sūf tēta i pmiis trib' arborib'. et q̄ imaginabilitate imaginatūa intra atq̄ gū 1 mōltiplicat sūmūdī nē. q̄s colligit i imaginabilitate sūa. Et vade ad brāchas. vī s. ¶ **H**eremita q̄ sūit ab ima / gīandē: vtp ipa odorē pomi imaginatūa i nāfo. S. In illo loco i q' sensus colligit sensibiles: fa ciūt sensūne 1 imaginatūa maiorē societate. Et vade ad brāchas vī s. ¶ **H**eremita ab ima gīandē q̄ sūit: vtp sua nā erat femina aut mascula lina. S. In aūb' q̄ ē rapia vūū: est nā femi nina maior 1 sonioz q' masculina. Et vade ad rū. gūst' i brāchas ar. imagial. ¶ **H**eremita ab imaginatūa q̄ sūit: cū q' erat tacta: cū imaginatūa tur calorē sem calidū aut frigiditātē ad. S. tā gū affmātra se vna sūmūdīne cū a' / 1 cū sūmūdī do ill' ptiat' i viciā cū mōm i sono. Imaginatūa sūmūdīes atq̄ gū: q̄s affmāgū i scipo. Et vade ad bā. vī s. ¶ **Q**uare ē imaginatō. S. Si imaginatō nō ē: capta timore de lupo nō hēt nec sūā sūmūdī cognosceret: nec ad sūe laret redit De q. brāchap ar. būanal' copaliū

Quid ē bō? S. Bō ē cōs būfīcās r bōl scabīl' q̄ cū plurib' creaturis pncipat q' aliq' a' creatura. ¶ **E**ū bonitas magis sit p mag nitūdīne 1 magnitudo sit bona p bonitatē 1 asīn' bāt mal' corp' q' bō: qre corp' bōis ē meli' q' corp' asīni. S. In asīno mōltitas bonitas 1 sūcno 1 magnitudo sūit p cōdātā. 1 i bōne mōltitas bonitas p' sūcno 1 magnitudo hēt p cōdātā. idcirco vīa facit ē vīa magnitūdīne bōis 1 aliā magnitūdīne asīni. 1 p cōdātā cō cordat i bonitate bōis maioritate 1 sūc. 1 p cōz dat i bonitate asīni mōltitātē 1 illud qd ē p' sūc nē. ¶ **H**eremita ab bōe q̄ sūit: quō brāchas corporales hēbat. S. Vade ad brāchas cor porales ar. būanal. ¶ **Q**uare bō 3 p' nāfat? S. In gūandē bōis 3 dō mūmūdī sūfīcā 1 appeti nāles 1 magnitudo bonitas b' sūc 1 p cōz. 1 vigīlabāt mōltitas 3 ietas p' n' 1 mē. ¶ **Q**re aliq̄s bō. c. digitos hēi manu. S. In gūa / rōe man' q̄ hēt. c. digitos: sōz mēbat forma 1 sūfīcā nāles. 1 magnitudo 1 appeti nāles vigī labāt cū p' n' mālī. ¶ **I**n bōe brāchū sūmūdī qre nō ēua sūc sūc viciā. cū ita sit: q' cor qd ē sū

medra pnd pale. sit i pre sinistra? S°. Balista
ita mag' ita no facit ppo motu sic i mag' neq
oculi digitos videre pnt q' ipos tagit. ¶ Q' d'
bōis q're ē pilofuz? S°. Quilz p'dē istz xii q'
vapor d'purat q' in rat' 7 cū q' restigit vapor:
q' erit p pozos. vt digetio p'tres b'eat amicos.
¶ Iddō q're b'et v're i loco copozis? S°. Al
la v're cōis q' ē i me' 7 plurib' pnt ē magis a
būdoia q' illa q' ē i eritatis. ¶ Iddō q're comidit
7 bibit? S°. In selem cū suo motu totā molē
dimi p'bareret: si illud nō isngidaret. ¶ Iddō
q're b'et duo brachia 7 duas n'bas? S°. Qua
tuor d'ā 7 duo brachia 7 due n'bie dōms i nūo
habent concordantiam.

De q' brachaz spūaliū ar. būal

Utrū tres potēte aie sint s'balcs aut acū
tales? S°. P'p' ex gla pōt cape s'ba q' ac/
tūis 7 cū s'ba erit maior v'p' q' acūte 7 maior
simos p' s'ba 3 s'istit q' p' acūis 7 cū multoties ē
dispositi: q' recolat intelligat 7 amet cū maior
bōitate q' cū miori. 7 nullū acūsonāl' ē ita ma
gnū s'c s'ba. Et vade ad brachias spūales ar. bu
manal. ¶ Quare memō supior ē q' bōitas ma
gnitudo duratio p'fas v'p' v'itas 7 gla? S°. d'
ē recolibit 7 nō p' aliquā bonitate creatā bonifi
cabit. Et b'ide de magnitudine duratōe recter
¶ Admō d' q' ē? S°. Vade ad brachias. v's
¶ Admō q're ē? S°. Iddō. ¶ Cū itellec' b'ia
n' sit v'p' 7 s'cō sint plures: v'p' oēs s'cō sint de i
tellectu? S°. Vade ad. 3. par. de intellectu i brā
chis. v's. ¶ Cū itellec' marni sit v'nū simp'le
p'it sue aie: q'nē: v'p' se bāt ad p'fiderādū v'la i
p'nculana? S°. Iddō. 4. ¶ Quē s'it fuit ab itellec'
tu: v'p' ipē ēēt de forma 7 de mā? S°. Iddō ad. 4.
¶ Quē s'it fuit ab itellec' tu: q' nā g'ia 7 spēs ar
q's i diuidua p'fiderabat? S°. Iddō ad. 6. parra.
¶ V'gnis pomū lapidē 7 asinū s'it intelligibiles:
idcirco q'nē: v'p' illos intelligibiles sit et c' b'u
mal itellec'? S°. Iddō ad. 7. ¶ Intellec' quo
spēs multiplicat 7 i abstracto formā p'fiderat:
quā trahit et cōtēit? S°. Iddō ad. 8. ¶ D'ia
n' sit quo b'et passione p' cor? S°. Iddō ad. 9.
¶ Quare q'dā bōies s'bitioz bāt itellec' tu q' a
liū? S°. Iddō ad. 10. par. ¶ Quare itellec' q' nō
ē de nā corporal' mod' s'biti? i vno ip'e intelligit
q' i alio ip'e? S°. Iddō ad. 11. par. ¶ Cū itellec'
nō sit de nā corporal': q'd ē illud: de q' pōt ē p'len
aut vacū? S°. Iddō ad. 12. par. ¶ Cū itellec'
nō sit oia: q're s'bitates rep' intelligit? 7 cū ipē sit
sua totalitas: quo aliq' p'ie intelligere pōt? S°

ibide ad. 13. pa. ¶ Cū itellec' nō sit s'ba augmē
tabil' nec p'fup'ntib' quo c'cedit s'ba 7 p'fice c'atōz
7 restigit? S°. Iddō ad. 14. par. ¶ Cū b'et an'v
tellect' p' nō bāt neq' v'it' corporal': quo d' v
no loco i d' se mouet: q'n p'mē v'it' s'it? S°. Iddō
ad. 15. par. ¶ Cū itellec' aliquid nāz corporalē
nō bāt: quo s'bas molles 7 duras arigit? S°. I
bide ad. 16. pa. ¶ Quā itellec' quo v'nū s'ili
tudine i aliā p'ue: n'c: q' fac' tuncā suo intelligere
et illū s'itū d'ib? S°. Iddō ad. 17. p. ¶ Cū itel
lec' s'it iduisibil': qua nā p'fiderat an'cedētia 7
s'egntia rep' 7 p'fusiōe illaz? S°. Iddō ad. 18.
¶ Cū itellec' nō sit augmētābil': quo vadit
7 venit augmētābilis b'itū? S°. Iddō ad. 19. p
¶ Cū itellec' s'it s'ba simp'le: dispositio 7 p'p
tio quo s'it cū forme apparet? S°. Iddō ad. 20. p
¶ Cū itellec' nō sit s'ba diuisibil': 7 ordo sit et
plunb'reb? quo ē ordo de sua p'dicē? S°. Ibi
dē ad. 21. par. ¶ Cū itellec' s'it s'ba diuisibil': i s'ba
dē ad. 22. par. ¶ Cū itellec' s'it s'ba diuisibil': o
p'et'it' quo s'it forme i illo s'istit? S°. Iddō
ad. 23. par. ¶ Cū itelligere sit et c' itellec' auz
ita sit: q' b'a possit ignorare 7 b'ie op'mēte: q'
illa s'it falsa? 7 q' ip'e nō itelligit: i bōib' q' p'p
mūt? S°. Iddō ad. 24. ¶ Cū itellec' nō ēēt
itelligit? S°. Iddō ad. 25. par. ¶ Cū itelligi
bilis nō sit de c' p'p'mū n' visib'itas p'p'mū sit
de c' s'ensūs 7 p'p' c'visib'it' q'us itellec' nō ēēt
v'p' p' ēēt itelligib'it' sup'posito q' p'p'mū ēēt i
p'uatōe? S°. Iddō ad. 26. ¶ Intellec' quo at
tigit v'le cū p'nculare? S°. Iddō ad. 27. ¶ D'ere
mūta ab itelle. tu q'n s'it: p' q' ē s'ensū erat mūp'ra
cū? 7 p' quāle mēl' i b'itōe? S°. Iddō ad. 28.
¶ Cū itellec' p'nculatu s'it p'it' s'us s'itū
d'ib' q' i s'itū d'ib' obp'z: q' i q'n? S°. Iddō ad. 29.
¶ Cū itellec' tra bāt. c. rectitudines spūales
s'it corp' corpales? S°. Rectitudines itellec' nā
s'it itellec' intelligib'it' 7 intelligere. Et vade
ad. 30. par. i brachis andēis. ¶ Cū itellec' nō
sit de nā masculina neq' feminia: q're s'bitioz ē
7 fontio: i bōib' 7 mulienb'? S°. Iddō ad. 31.
¶ Intellec' c' s'ensū sua quo bāt cōcordātia? S°
ibide ad. 32. ¶ In s'it itellec' p'nculatu q'ia
s'it? S°. Iddō ad. 33. par. ¶ Intellec' quo s'itū
intelligere numt et morali v'itate? S°. Iddō ad. 34.
¶ Intellec' quo b'et ip'siones actias 7 pass/
nas? S°. Iddō ad. 35. ¶ Cū itellec' sit et aliq'
b' p'ncipis p'mis 7 gen'alib'? S°. Iddō ad. 36.
¶ Cū itellec' sit v'nū itellec' g'n'al ad oēs? S°. Iddō ad. 37

dit tēpantia q̄ medici sibi malū volebāt q̄ ip̄a
parabat q̄ ip̄i eēt paup̄es. ¶ A tēpantia q̄re
bat q̄ q̄ gen̄e erat. ¶ A tēpantia q̄ iusticia
et fortitudo sine gemmā erat. ¶ Querebat a tē
pantia de q̄ viuebat. ¶ R̄nt tēpantia q̄ iusticia
et timor mortis et verecundia sua cibaria erant.
¶ Querebat a tēpantia q̄re p̄ diligebat stare ē
rege q̄ ai iustico. ¶ R̄nt tēpantia q̄ i illo tor
co i q̄ p̄ lucran pōt et i q̄ e magi necessaria ibi
stabat lib̄er. ¶ A tēpantia vint heremita q̄re
bēs maiorē timore de vicio q̄ de aq̄. ¶ R̄nt
tēpantia q̄ magni sapo: suā morē pcurabat.
¶ A tēpantia (vint heremita) q̄re es iari iusticia
et R̄nt tēpantia q̄ ip̄a erat iusticia q̄ bōies
sepe comedit et bibat. ¶ Quasi fuit a tēpan
tia si timore ēbat. ¶ R̄nt tēpantia q̄ ip̄a
timore ēbat et ip̄e q̄ bōies p̄uuiuz faciebāt
et de cibario sapidiolo q̄bat. ¶ A tēpantia vint
heremita q̄re es ita macra. ¶ R̄nt tēpantia q̄
ip̄a erat macra q̄ i mēta fortitudo dormiebat.
et memō ip̄as nō recolbat.

De q̄ fidei brachay ar. mo.

Heremita a quodā religioso q̄sunt: qd ē fi
des. ¶ Glade ad ru. de fidei brach. ar.
mo. ¶ Fides vint heremita q̄re es. ¶ Fides
¶ Fides q̄re p̄loas. ¶ R̄nt fides q̄ ip̄a p̄loas
bat q̄ lupi oues comedit. ¶ Fides vint he
remita: diligit vitatē. ¶ R̄nt fides q̄ ip̄a e
rat vitatē ancilla. et ip̄a vitas suā posuit fidei.
¶ Fides vint heremita: es iusticia et intellectus. ¶ R̄nt
fides q̄ ip̄a erat sententiā intellectus. q̄ scit ita totū
dit cū esse suos inimicos. ¶ Querebat a fide:
vtp p̄loas amicos b̄et. ¶ R̄nt fides q̄ si ip̄a
sa plures amicos b̄et: i b̄is lupi nō eēt: q̄ o
ues occidit. nec sol frustra suā iusticiā daret
claritatē. ¶ Quasi fuit a fide: vtp ip̄a i bello
p̄ret. ¶ R̄nt fides q̄ i bello suū effm erat
supposino et intellectus demonstratio. idcirco p̄bat.
¶ Fides q̄ia fuit ma moria. ¶ Glade ad ru.
vis. ¶ R̄nt fides fuit a fide: vtp intellectus diligit
et sua mentē. ¶ R̄nt fides q̄ cis boni mdes vi
ligat suū bonū equū. ¶ Quasi fuit fides ab intel
lectu: vtp p̄loas diligit q̄ seips. ¶ R̄nt intel
lectus q̄ ip̄e mar mēta ēbat p̄ intelligere q̄ p
credere. qm̄ p̄ intelligere erat lib̄er et p̄ credere e
rat lib̄er et coacti b̄ qd faciebat.

De q̄ spei brach. ar. moral.

Spes qd ē. ¶ Glade ad ru. de spei brach.
ar. mo. ¶ Spes q̄re ē. ¶ R̄nt idem
¶ Heremita q̄sunt a spei v̄ aliq̄ bōies decipit

set. ¶ R̄nt spes q̄ si ip̄a aliq̄ bōies decipit
q̄ d̄ n̄as n̄as fortiter errauisset: q̄ ip̄as valde
dilect. et penes illū suū sepe recoluit. sed et h̄
p̄loas bōies decipit suā formā. et vade ad ru.
vi s. ¶ Querebat a spei: vtp ip̄a erat i illis bo
nimb: q̄ p̄loas q̄ d̄i diligebat. ¶ R̄nt spei
q̄ ip̄a erat germana mie et iusticia. ¶ Quere
bat a spei: q̄o v̄cebat iusticiā dei. ¶ R̄nt spei
q̄ i b̄ p̄loas se indicabat et iusticiā dei dilige
bat: ip̄as m̄as dei adducebat. cū q̄ d̄ p̄loas pecc
nib. ¶ Querebat a spei: q̄o v̄cebat. ¶ Glade
ad ru. vi s. ¶ Heremita q̄sunt a spei: vtp tu
more habuisset. ¶ R̄nt spes q̄ ip̄o b̄ sapies
sua sapia p̄sidebat et rei i sua p̄are et homo sa
mo i sua sanitate timorem habebat. ¶ Her
emita a spei q̄sunt: q̄re erat maior i bōibus infir
mis q̄ i sanis et i bōimib: pauperibus q̄ i
minibus. ¶ R̄nt spes q̄ i necessitatib: suis bo
nines suos amicos recoluit. ¶ Heremita q̄re
bat a spei: vtp m̄a dei erat maior q̄ p̄loas. ¶
Respondit spes et vint heremita: ipse illam
questionem faceret domine nostre: quare mu
sericordia dei habebat omne illud: quod vole
bat tunc cum illi loquatur de illis qui i ip̄a con
fidunt. ¶ Heremita a spei: quesiuit: vtrum erat
tristis. ¶ R̄nt spes et vint heremita
et q̄ desperantia eius inimica nunquā aliquē
bonimē illem fecit.

De q̄ caritatis brach. ar. mo.

Heremita a p̄dico quesiuit: vtrum sciebat
quid erat caritas. ¶ Glade ad ru. de
caritate brachis ar. mo. ¶ Quasi fuit a
caritate: quare erat. ¶ R̄nt idem. ¶ Caritas
vint heremita: de quo es plena. ¶ Solus ibidem
¶ Heremita a caritate quesiuit: quare erat i
bonis i bonimib: pauperibus q̄ i diuinit
¶ R̄nt caritas et vint: q̄ propter timores et
possessiones et plurimū erat vilis. ¶ Quere
bat a caritate: quare bonines cūis fuit.
¶ R̄nt caritas et vint: q̄ bonines diuites
debent esse procuratores bonimū paup̄es
¶ Caritas vint heremita: quare te inuitat.
¶ R̄nt caritas et vint: q̄ ip̄a comedeat ad
tabulam iusticie ip̄e. ¶ Caritas quare timo
rem non habet. ¶ R̄nt caritas et vint: q̄
ip̄a timorem non habet propter boc quia su
um creatorem plus q̄ seip̄am diligit. ¶ Ca
ritas quare plus diligit esse i iusticia q̄ i in
tellectu. ¶ R̄nt caritas: q̄ i bac v̄ta
voluntas pius erat ad amantem q̄ i intellectus

Lupinus p̄t̄

ad intellectū. ¶ Caritas i quo ipse es magi honorata: S. mit caritas: q. i illo ipse erat valde honorata. i. q. publica utilitas valde diligebat. ¶ Heremita a caritate q. sicut: vtz ipa erat magi S. mit caritas: q. ipa erat magna i pō. qm q. s. bō hēre pōt tam et ipa: q. vult. s. p. b. q. pau cos amicos hēbat: pua erat i acta. idcirco stabat i firma i lūc gētes ibonorata. tūc bo bētiū ea plo: aut p. illud: quod caritas dicebat.

De. q. iusticie i prudēcie.

Iusticia i prudēcia quo b. i. i. cordāna? S. vade ad ru. iusticie i prudēcie i bā chis ar. mo. ¶ Prudēcia quo ē ancilla iusticie i iusticia prudēcie: S. bide. ¶ Heremita i iusticia i prudēcia q. sicut: vtz maiorē b. i. i. cordāna possit q. tēdōstratue: S. mit prudēcia ipa p. tēdōstratōes q. positōnes diligebat. qz erat intellectus iusticio. i iusticia mit: q. ligno rana intellectus ipa stabat i firma. ¶ Heremita a iudice q. sicut: vtz i iudicio p. dēbebat i iudicare iusticiā q. prudēcia: S. videri n. d. i. q. de no ete i sua camera videbat cū lūmē litteras sui l. i. q. significatōes scire viderabat. v. v. i. t. i. t. e. d. i. c. e. possit illis: q. ipas ab ipō querebat.

De. q. iusticie i fortitudis.

Fortitudo quo creatat iusticiā: i quo ipa alius custodit. S. vade ad ru. an d. i. i. b. i. b. i. s. ar. moral. ¶ Iusticia i fortitudo q. r. e. volūtātē p. cōs i. e. p. a. b. a. t. cū peccabat S. Iusticia i fortitudo fuit: vti dēctōe volūtās bāt deliberatōes. ¶ Heremita a fortitudie q. sicut: q. r. e. i. n. i. u. r. i. a. i. t. a. f. o. r. t. i. t. u. d. i. e. i. m. u. d. o. m. l. i. p. l. i. c. a. t. a. S. mit fortitudo: q. iusticia ipas q. s. i. t. o. t. a. o. b. l. i. v. i. o. m. t. e. d. i. t. ¶ Heremita a fortitudie q. sicut: vtz v. e. c. i. d. i. a. b. i. e. t. S. mit fortitudo: q. ipa v. e. c. i. d. i. a. h. e. b. a. t. e. t. d. e. f. e. c. i. b. q. u. o. s. i. u. s. t. i. c. i. a. g. e. r. m. a. n. a. s. u. a. f. a. c. i. e. b. a. t. i. b. q. nō p. u. n. i. c. a. b. a. t. i. l. l. o. s. q. i. p. a. m. i. n. d. o. n. o. r. a. b. a. n. t.

De. q. iusticie i temperācie.

Heremita a iusticia q. sicut: q. r. e. h. e. b. a. t. i. t. a. p. u. l. c. h. r. a. v. b. a. S. vade ad ru. an d. i. a. m. i. n. b. r. a. c. i. s. ar. mo. ¶ Heremita a iusticia q. sicut: vtz dolorē i capite hēbat: S. mit iusticia: q. tē. p. ā. n. a. s. u. a. g. e. r. m. a. n. a. e. r. a. t. ¶ T. e. p. ā. n. a. v. i. t. i. i. u. s. t. i. c. i. a. q. r. e. m. e. i. m. e. t. a. o. b. l. i. v. i. s. c. i. o. n. e. S. mit tēpāna: q. ipas oblita sunt: q. ipas cū i. n. i. m. i. s. nō c. a. s. t. i. / g. a. b. a. t. ¶ V. i. d. e. r. i. a. i. u. s. t. i. c. i. a. q. s. i. c. u. t. a. i. t. e. p. ā. n. a. : q. m. i. n. d. e. t. o. c. c. i. d. e. p. o. s. s. e. t. i. t. e. m. p. e. r. e. g. u. l. a. i. i. n. i. u. r. i. a. s. q. m. i. s. e. p. t. i. p. i. s. t. e. t. a. b. a. t. i. p. e. d. i. c. a. b. a. t. cū i suo l. i. r. e. g. e. b. a. t. i. i. i. u. d. i. c. i. o. s. t. a. b. a. t. S. vade ad ru. v. i. s.

De. q. iusticie i fidei.

Fides a iusticia q. sicut: vtz iustiz erat: q. ipa ēē ita fortiter impata p aliquos bo mnes: q. p. ipas erat ita honorata i t. u. d. i. t. e. S. Notabat iusticia i v. i. t. i. t. ad fidei: q. ipa magna q. s. i. t. o. n. e. nō faciebat. v. e. r. u. m. i. l. l. a. q. s. i. t. o. n. e. q. u. a. z. i. p. a. f. a. c. i. e. b. a. t. v. o. l. e. b. a. t. s. c. r. i. b. e. r. e. i. s. u. o. l. i. b. r. o. v. t. i. d. i. e. i. u. d. i. c. i. i. p. a. s. r. e. c. o. l. e. r. e. p. o. s. s. e. t. ¶ Q. u. e. r. e. b. a. t. u. r. a. f. i. d. e. i. i. i. u. s. t. i. c. i. a. v. t. z. a. m. i. c. e. e. r. a. n. t. S. vade ad ru. iusticie i fidei i bā. ar. mo. ¶ Fides v. i. t. i. i. u. s. t. i. c. i. a. : i. q. r. e. f. i. c. e. S. Iusticia v. i. t. i. f. i. d. e. i. : i. q. r. e. m. e. nō i. n. u. a. s. ¶ Fides v. i. t. i. i. u. s. t. i. c. i. a. : h. e. s. t. e. n. a. r. i. o. s. S. R. i. t. fides iusticie q. r. e. i. l. l. a. q. s. i. t. o. n. e. v. o. l. u. n. t. a. t. i. b. o. i. s. n. o. f. a. c. i. e. b. a. t. q. t. a. n. i. p. o. s. v. i. l. l. i. g. u. r.

De. q. iusticie i spei.

Iusticia a spei q. sicut: vtz i illa aliqui erat fatigata: S. R. i. t. i. p. e. a. : q. i. n. t. a. m. b. a. s. s. p. e. r. a. t. i. c. o. r. d. ā. n. a. Et vade ad ru. an d. i. a. s. i. b. ā chis ar. mo. ¶ Heremita a iusticia i spei q. sicut: vtz v. i. u. e. b. a. t. S. R. i. d. e. r. i. t. i. u. s. t. i. c. i. a. i. i. p. e. s. : q. i. p. e. v. i. u. e. b. a. t. e. t. i. c. o. r. d. ā. n. a. ¶ Heremita a iusticia q. sicut: vtz possit tēd. S. R. i. t. i. u. s. t. i. c. i. a. : q. v. p. s. a. d. e. v. i. c. i. nō p. o. t. e. r. a. t. i. l. l. u. s. b. o. i. b. : q. i. i. p. s. a. s. p. e. m. b. i. t. ¶ Heremita a iusticia q. sicut: cū ipa p. u. n. t. p. e. c. c. a. t. o. r. e. s. t. e. p. c. c. o. : q. r. e. i. i. p. a. b. i. t. i. p. e. S. Iusticia n. d. i. t. : q. n. u. l. l. i. p. c. c. o. i. i. p. a. s. p. e. h. e. b. a. t. q. d. e. f. u. l. p. c. c. o. s. nō v. o. l. e. b. a. t. q. d. d. o. l. o. r. e. i. p. a. n. u. l. l. a. i. m. u. r. i. a. i. p. a. f. a. c. i. e. p. o. t. e. r. a. t.

De. q. iusticie i caritatis.

Querebat a iusticia q. r. e. i. t. a. f. o. r. t. i. t. e. r. a. t. i. t. a. S. mit iusticia: q. ipa i. r. a. t. a. e. r. a. t. : q. z. c. a. r. i. t. a. s. i. p. a. s. q. s. i. o. b. l. i. v. i. o. m. t. e. d. i. t. Et vade ad ru. ā tēd. i. s. i. b. ā. ar. mo. ¶ Heremita a iusticia q. sicut: q. r. e. e. r. a. t. i. t. a. n. e. g. o. c. i. o. f. a. S. mit iusticia: q. ipa l. a. b. o. rē h. e. b. a. t. : q. c. a. r. i. t. a. s. f. e. r. e. p. ā. t. a. e. r. a. t. ¶ Heremita a caritate q. sicut: vtz si ipa i o. l. b. i. b. o. i. b. : ēē iusticia f. o. r. e. t. o. c. i. o. f. a. S. mit caritas: q. si ipa f. o. r. e. t. i. o. l. b. i. b. o. i. b. : f. o. r. e. t. i. u. s. t. i. c. i. a. n. e. g. o. c. i. o. f. a. i. r. e. m. u. n. e. r. ā. d. o. o. c. s. b. o. i. e. s. p. a. m. a. r. e. ¶ Iusticia v. i. t. i. c. a. r. i. t. a. s. : q. r. e. p. l. o. r. a. t. S. mit iusticia: q. ipa p. l. o. r. a. b. a. t. : q. z. p. l. a. r. e. s. b. o. i. e. s. a. d. d. ā. n. a. t. o. r. e. s. q. a. d. f. a. l. s. a. / t. o. d. e. s. i. n. d. i. c. a. b. a. t. i. t. u. c. c. a. r. i. t. a. s. v. i. t. a. cū iusticia p. l. o. r. a. u. i. t. i. v. i. t. i. t. i. p. e. v. e. n. e. r. a. t. i. s. u. p. p. l. i. c. i. t. o. m. a. l. o. r. u. m. b. o. m. i. n. u. m.

De. q. prudēcie i fortitudis.

Fortitudo cū q. prudēcie fuit: S. Et fortitudo abstinentia nō cūret: prudēcia tē liberatōes h. i. e. nō poss. Et vade ad ru. an d. i. a. s. i. b. ā. ar. mo. ¶ Heremita a fortitudo q. r. e. s. u. t. a. m. i. c. e. S. D. u. f. o. r. t. i. t. u. d. i. n. o. a. b. s. t. i. n. e. n. t. i. a. m. p. d. u. c. i. t.

prudētia facit opationes rep. cū dīa. ut faciat bonā decider. ¶ Prudētia quē monit? S. In p supōde carbonis pūpō flāme pūstū. ¶ Foritudo de q' vinit? S. Vade ad ru. vi s.

De q. prudētie repānie.

Heremita a prudētia a repānia q'suit: q' illa nū decider faciebat. S. Duo hōies ad vniā mēā comedebat. vni aut carnis diuidebat i duas ptes eqles i bonitate et pondere. ali' vno vniā pte accepit et aliā suo socio cedit. Et vade ad ru. an dēas i brāchis ar. mo. ¶ Prudētia a q' m' ē i firma? S. In i firmitate repānie pūstū in firmitas prudētie. ¶ Tēpānia quo ē sana? S. Lumē ē i camera: et mercator: tēanos suos cō putat. ¶ Prudētia a repānia q' bona dici monit sūt amice? S. Tēpānia rogauit prudētia q' sibi lumē ad mēā facit. et prudētia rogauit tēpānia: q' suū librū sēberet: vni ipā comederet.

De q. prudētie i fide.

Prudētia i fides quo hūit concordātia i vicia? S. vade ad ru. an dēas i brāchis ar. mo. ¶ Fides quo ē i brāchis prudētie? S. fides supōdes facit credulitatē pū: cū intellect' iquē affirmatōes et negatōes. et prudētia ex illa supōde trahit affirmatōes aut negatōes cū demonstret. ¶ Cū prudētia vinit pūteligere: q're si de vilitatē q' nō intelligit? S. fides ē bacup: i q' prudētia i firma se sustinet. ¶ Heremita a fide q'suit: vtz erat ita amica volūtati sic intellect' S. Rūit fides: q' ipā dīa erat pūtellectū. q' si bi obediēs erat. et stabat libere pvolūtati. q' si bi nullā coactionem faciebat.

De q. prudētie i spei.

Heremita i via spē incuit. et ab ipā q'suit q' ibat: et vni venebat? S. Vade ad ru. an dēas i brāchis ar. mo. ¶ Heremita a prudētia q'suit: q're pūti diligebat? S. Rūit prudētia q'spes bon' nūc' erat. q'm ipā sibi afferbat bonū dei. et q' vnebat. ¶ Heremita a prudētia q' fuit: vtz spes scilicet erat. q'm toties ibat et redibat? S. Rūit prudētia: q' spes talē nūz bēbat sic flāma ignis: que se mouet: ut viuere possit. ¶ Quēsiuit heremita a prudētia: vtrū spēz sibi videri veller? S. Rūit prudētia: q' si ipā videret spes: timorē et idigētiā bēit.

De q. prudētie a caritatis.

Prudētia (vint caritas) q're me maiorē nōndis i amādo deū q't amādo hōies. cū ego sūz i amādo deū p p'mā mēōrē: et p scdāz i amādo hōies? S. Rūit prudētia: q' ipā illaz

q'stionē facit volūtati martini: q' pūmū diligite bonorē et sui filiū q' bonorem dei. ¶ Caritas a prudētia q'suit: q're dormiebat. q'm q'si tot' mūdas ad pūitōes tenebat? S. Rūit prudētia et a caritate q'suit: deuono q're iūm tardabat. et cito nō venebat? ¶ Heremita a prudētia q'suit et a caritate: vtz maiorē hūit concordātia i eqūitate q' i maioritate et i mionitate? S. Rūit prudētia a caritate: et dicitur: q' de cāsi erat iudicibilis et amabilis cū magnitudine bonitatis et vitanis. ¶ Heremita a prudētia et a caritate q'suit vtz magnā bēni amicitia? S. Vade ad ru. an dēas i brāchis ar. mo.

De q. fortitudinis i repānie.

Heremita a repānia q'suit: cū q' gulā suā in iūmā vicebat? S. Vade ad ru. an dēam i brāchis ar. mo. ¶ Heremita a fortitudine q'suit: vtz ipāz remanera bat de labore suo? S. ibi dē. ¶ Heremita vnt ē incuit: et ab ipā q'suit: de q' vnebat? S. Rūit vtz: q' ipā vnebat ex fortitudine i repānia et ex repānia i fortitudine. Erro: de ad ru. vts. ¶ Heremita a repānia q'suit: q' bō dici erat maior? S. nū repānia: q' ipā erat maior: illa bona vici i q' cū fortitudine tamagnā bēbat concordātia: q' gulā vicebat ita: q' nullā passionē sentiebat.

De q. fortitudinis i fidei.

Heremita a fide q'suit: cū q' intellectū cōlegebat? S. Vtz supōdes q' elegit affirmatōes aut negatōes sūi dubitandē ligat intellectū suū sibi. Et vade ad ru. an dēam i brāchis ar. mo. ¶ Intellect' quo accipit bīnū fidei quē sibi de clargit? S. Sic voluntas accipit bīnū caritatis amādo pūcū q' scīpā: ita intellect' accipit bīnū fidei obediendo alij et nō sibi pū. Et vade ad ru. vts. ¶ Heremita a fide q'suit: quo crescebat? S. Rūit fides: q' ipā crescebat tāto fort' x'p'io fortitudo cū vitate pūellebat intellect' ¶ Heremita a fortitudine q'suit: vtz ita mag' erat pūmōstratōes sic pūcredulitatē? S. Rūit fortitudo q' ipā maior erat i fine q' pū. cū ita sit: q' pū sit rōe fūm.

De q. fortitudinis i spei.

Heremita a fortitudine q'suit: quo spē vtebat? S. Vade ad ru. an dēas i brāchis ar. mo. ¶ Accōre q'rebat: vtz fortitudo i illo erat maior: cū se indicabat: aut cū miam de spā bat? S. nū pccō: q' cū scīpū indicabat cū vitz nū pena mag' passionē tenebat pū mag' nō rē: q' bēbat de mag' iustit' de q'z valde diligebat

Questiones.

te cuius nonis plorabat. et cui teo spabat et sua
spe ad n.ias dei transmutabat: nullū dolore nec
passione sentiebat. tūc cor illaritate et audacia
plebat. ¶ Heremita a fortitudine q̄sunt: vtz
vltio ipse deuicta fuerat. ¶ Rñt fortitudo q̄
ipsa erat deuicta sp: cū spes ab ipsa recedebat.
¶ Heremita a fortitudine q̄sunt: vtz ipsa spes
pellere poterat. ¶ Rñt fortitudo: q̄ ipsa spe
pellere nō poterat. qz de ipas libere dabat et li
bertabat et veniebat.

De q. fortitudinis et caritatis.

Heremita a caritate q̄sunt: qre de? i hūmā
do tūtas suis amicos dabat passioes. ¶
¶ Uade ad ru. anidēz i brachis ar. mo. ¶ Car
tas vñt heremita: qre de? mādāt hōi: q̄ suū di
ligat inimicū. ¶ Rñt caritas. q̄ de? vult: q̄ bō
suū inimicū diligit: vt ipsa magnā hāt fortitu
dine. ¶ Heremita a caritate q̄sunt: vtz ipsa ma
iore hāt fortitudinē i amādo suū amicus q̄ i a
mādo suū inimicū. ¶ Rñt caritas: q̄ ipsa suū a
micū diligebat cū concordātia sine passioe et suū
inimicū cū pietate et passione diligebat. idcirco
amare cū vno pede ibat grauit et cū a leuiter
¶ Caritas vñt heremita: qre bō paup malis
bēt meritū: si demōstrā faciat de vno exmano q̄
bō dices de vno talito. ¶ S. Ille magis meritū
psequi q̄ cū tota sua pietate facit bonum.

De q. tepāne et fidei.

Heremita a fide et tepāne q̄sunt: vñ fortitudo
ipās iustitias erat. ¶ Uade ad ru. anidē
z i brachis ar. mo. ¶ Heremita a fide q̄sunt: de
q̄ suū ieiunū erat. ¶ Rñt fides q̄ ita erat suū
ieiunū spālī et suppe sine dubitōe: q̄ ē carē
itellē? sic ē ieiunū corporalis et tepāne i come
dēdo sapida cibaria et delectata. ¶ Heremita a
fide q̄sunt: vtz maior est i credulitate q̄ tepāne
i abstinentia. ¶ Nulla hōi corporal cōp pōt eē
i magnitudine bonitatis cū spālī dīte. ¶ He
remita tepāne ieiunū: a q̄ pcur: quo ibat. ¶
¶ Rñt tepāne: q̄ ipsa ibat ita ad mortificadū sa
turitatē et seporē supra nās appetitine: sic fides
ibat ad mortificadū in q̄sitis iustis demōstrātibz

De q. tepāne et spei.

Heremita a tepāne q̄sunt: quo amicitiam
pcurabat in iustitiam et spei. ¶ Uade
ad ru. anidēz i brachis ar. mo. ¶ Spes quo
ē cū tepāne. ¶ Ibidē. ¶ Heremita a tepāne q̄
sunt: de q̄ erat pān? sue tunice. ¶ Rñt tepāne:
q̄ pān? sue tunice erat et iustitia et spe. ¶ He
remita a tepāne q̄sunt: vñ spe maior ē hē spabat

cū gallinas comedebat: sic cū comedebat cepas
¶ Rñt tepāne: q̄ ipsa spē bēbat timore: cū ciba
ria sapida comedebat. tūc vñt greci bibebat

De q. tepāne et caritatis.

Heremita a tepāne q̄sunt: qre nō erat ita
magis hōi caritas. ¶ Uade ad ru. an
dēz i brachis ar. mo. ¶ Heremita a tepāne
et caritate q̄sunt: q̄ erāt dicentes. ¶ Rñt tepāne
q̄ tepāne pputabat illud: q̄ lucubabat et expēde
bat. et caritas dabat oīa: q̄ hēbat. ¶ Tepāne
a caritate q̄sunt: vtz ipas diligere. ¶ Rñt ca
ritas: q̄ ipsa diligebat oēs illos: q̄ ipas hē vō
lebat. ¶ Caritas a tepāne q̄sunt: vtz cū i rege
na magis sic i regis. ¶ Rñt tepāne: q̄ illā q̄sūt
onē fortitudinis faceret: q̄ hēbat.

De q. fidei et spei.

Quidā genl a quodā christiano q̄sunt et
a quodā saraceno: q̄s eoz ē suū sciam
maiorē fidē et maiorē spē hē poterat. ¶ Ua
de ad ru. anidēz i brachis ar. mo. ¶ Rñt
christiano et saraceno q̄sunt: q̄s ipos mēdīs
posuerat ad recolēdū mīas dei: et ad bñdū rōi
rē de sua iusticia. ¶ Ibidē. ¶ Rñt a christiāno
et saraceno q̄sunt: si ambo ierāt ad iustitias ipō
rū hāt maiorē penā. ¶ Rñt christiāno
et saraceno: q̄ ille maiorē penā hāt: q̄ maiorē fi
dei et spei magis iustitias. et tūc fidē christi
ano p laudauit. et malū dicebat de credulitate
saraceno.

De q. fidei et caritatis.

Heremita a fide q̄sunt et a caritate: qre erāt
ita magne. ¶ Uade ad ru. anidēz i brā
chis ar. mo. ¶ Heremita a fide et caritate q̄sunt
si i deo nō eēt tritas psonaz et q̄ de nō eēt kar
na? vtz ipas creare posset i maiora maiozita
te: q̄ crean posset. ¶ Ibidē. ¶ Cū fides et car
tas debeat magnā concordātia hē: fides q̄re hēt
ita paucos amicos. ¶ Nulla arbo: hēt cū /
pa? si gēn floz suos pūnt. ¶ Caritas a fide
q̄sunt: qre plorabat. ¶ Ideo rñt: q̄ ipsa plo
rabat: qz i pando bōibz erat: et qz p plures bōi
nes erat in bonitate.

De q. spei et caritatis.

Spes quo multiplicat. ¶ Uade ad ru.
anidēz i brachis ar. mo. ¶ Heremita a spei
q̄sunt: vñ ipsa posset et i bac vita cū caritatē i
magnitudine bonitatis. ¶ Rñt spes: q̄ si i
bac vita ipsa posset et cū caritatē: sciret de necc
sitate: qz alia vita eēt i bōibz saluans: i q̄b ē
caritas. ¶ Heremita a spei q̄sunt: vñ eēt i

magna: q: tunc diligebat: sic di vicu odiebat
 & Rndi spes: q: illa ditione facit voluit
 & minor eē magnitudine bonitat: amado q: o
 dedito. ¶ Item carita a caritate dñitur: p: cetia
 magna i amado iusticia dei sic i amado sua mi
 sericordia. ¶ Rndi carita: q: ipa diligebat
 f: sua nā iusticia dei: et amabat suam mias. q:
 spes sibi saluabat.

De. g. sanctitatis.

Sancitas qd ē gladii et ru. anticas
i brachiis ar. mo. ¶ Permetia a plato q
fuit: qd ē cōiō: et ibidē. ¶ Aditas infima
lacetar: i qdā agri ab ea q̄simil: i loco muno
re dolore fennetor. ¶ Rndit fūas: q̄ illo
loco p̄ q̄ ipa maior erat: fuit ērat vultu erat.
¶ A itas q̄rebat: i quot hōib⁹ erat. ¶ Sā
cita enidit: q̄ iuui tot hōib⁹ erat: q̄ ipos p̄
ontare nesciat.

Pic. 9. patiente.

Patētia qd ē. S. Ade ad m. an. dō. l. brācia ar. moral. ¶ Patia qd ē. S. Si patia nō ēēt. fortūdo meriti adquire. q. manūtiat nō poss. Et vade ad r. vs. ¶ Patia quo ē. foris q. fortūdo. S. Patia patia manōz bēt. xōdānā q. bilitate q. fortūdo bēt. plures amōz q. fortūdo. ¶ Patia q. rebāt cū q. bellū vicat. S. Patia nōd q. patia hōies supos. tēdēbat. r. iūtos tēfōres. r. ad nēstiatē q. bilitate. r. iūe.

Pr. o. abstinentie

Absinētia qđ ē. ¶ Glade ad m. audiat
i brachis. **¶** mo. ¶ Absinētia qđ ē. in
pū. ¶ Ibidē. ¶ Absinētia qđ adqrit. ē. abs
tinētia pūdenā tēperānā bñilitatē i spē adqrit
¶ Absinētia quō morit. ¶ Ubat volūtas
ad bellū nec sēcū pūdenā dūcebat vñ abstīnē
nāi bello ē moria.

Ex. a. britanica.

Humilis es qđc. Et. Etade ad m. amēas
 et brachis ar. m. o. ¶ Būltas quo' bōies
 efecit ad magnitudis bōtans. So' bōdem.
 ¶ Būltas qđc. efecit ad et lor. bōies. So'.
 ¶ Pullus ab sup̄tis parē bē efecit. ¶ Quid
 dā agn' ab bōies. qđm' q' bō erat sua ma
 lor. m. loritas? Et. mīltū būltas. pagn' mīn
 lor. facieb' q' ibm' nō obliuioni dabat' suā si
 mīltas. dīnem accēbat.

Ph. o. pictaria.

Petus qd ē. S. Uade ad m. an dōz in
brāchtis ar. mo. ¶ Quare hō vin? abboz

ret fagere bole3 mortuū a nō abbo3ret fagere
bestia mortuā. 3° ibidē. ¶ Heremita a teo q̃
sunt v3p ipe bēti ita magnā pietatē de bōnib3
pccatib3 nō est icarnat3 crucif3 a mortu3 si
sit icarnat3 a i3^o bō crucif3 a mortu3. 3° ibidē
¶ Quare femia nālē ē magis p3 amaiore bēti
mō3 q̃ bō3 ibidē.

E.c.g. castitatis.

Quasiſtas qd eſt? Adde ad ru. anſſōr i
brachō b. ar. mo. ¶ Caſtas qd eſt? eſt bide
¶ Quare ſonia caſta p. comedat p. pot caſtitate
q. bō q. eſt caſt? ¶ Quidā parū bō querā
mag. bōrē vicebat i bello p. q. magna bāt
laudē ¶ Quare pot mag. bēi placitū q. ſua f.
ſit caſta q. ſuū? ¶ Hāc ſemie maiorē bāt
beatū q. bōrē ¶ Et beatūa aman bāt amō
verecundiam.

Ec.o.largitatis.

Li Argutas qd ē. Gladio adru. and cāz
li bacchis ar. mo. Cūbrennita a coo qñ
uit vtp qñ erat possit largiatē i maiori m
zonate sime carmaiōe. Cūbide. Cūeue b
largi maius placū bēti vado qñ accipēdo.
Cū. Nālr ille qd rēonē ab auandā z car
ritatē pñdōz qñ ille qd accipit. Cū. Quaf bō fener
nālr nō ē tā largiē bō iuuēs. Cū. Nālr ppe
nō sāguinis i largitas bñt pcondātie z ppe
nō melacolic z auandā i sol bñtē maiōe dar
fioi būide i calide pñerōis i accēdēdo qñ flo
n fice i mīde pñerōis i rēfēdēdo.

De a. legatione.

Legalitas qd ē ē. Et ad r. an dū
lī brāctis ar. mo. ¶ Quare nāl bō ē ma
gi legal p amorē q̄ p p̄tiorē. ¶ Quia i deo ē
amor i nō fior ē oīs volūtas p̄t amare nobilit
or q̄ p̄t odire. ¶ Legalitas m̄ q̄ vadit. s̄ ibidē
et legalitas ubi ē. ¶ Ibidem.

De a. confinnare.

Consilia qd ē. v. Eladē ad ru. añdās I
brāchis ar. mo. ¶ Cōsilia qre ē. S. f
eqnō nō fugerit lūgamē nō cēt. tyade ad ru.
v. s. ¶ Cōsilia a rege qñit vīp. i. xpo pñsio
crat mag. qñsias p spēs q. p fortitudine. S. m
durer qñ pñsias fortitudis ad tēn māmūtere n
posset ad quem suā spē māmūtebat. ¶ Cō
rencia cōsilia qñit vīp. erat na. pñca qñ
lutan fīcīellūgere. S. ¶ Rñ dñr cōsilia q ipa e
rat ppe dubitātes p credulitatē e iōge p iellū
gere. ¶ Idcirco pñsias bēbat qñ faciebat p b
qd iellūtebat.

Questiones.

De q. diligentie.

Diligencia qd ē. **S.** Glade ad ru. andia
ta i brachis ar. moral. ¶ Quare mater ē
diligētor ad nutriendū suū filiū qn ē pū? qn ē
magn? **S.** Puer dū ē pū nutritiū nūle re
qnt? qn ē magn? morale qd pī suū ei dare debet
¶ Merita a mercatore qsiut qre diligētor? /
rar i adqredo denarios qd vntes? **S.** Rndit
mercator? vint q pī suū erat magi diligēs i ad
qredo denarios qd pī suū i adqredo vtutes.
¶ Quare miles ē magi diligēs i adqredo bo
noze? i laudē q i pccado sanitate sui corporis
S. Illa q deo sūt magi similia nālī sūt magis
desiderabilia.

De q. suauitatis.

Suauitas qd ē. **S.** Glade ad ru. andia
i brachis ar. moral. ¶ Suauitas ē filia
Sibi dē. ¶ Merita a dña nra qsiut: vtz suū
filī erat suauis? **S.** Rndit dña iusta? vint be
remite: qd qreret a cruce? a malicia hōmūz per
quos suū hūmo honore dignū ē valde libono
rat? a vitupat. ¶ Suauitas qre ē? **S.** vt s.

De q. psciencie.

Consciencia qd ē. **S.** Glade ad ru. andia
i brachis ar. moral. ¶ Vtz pū mor? p
ciēne p amoz? aut p fūoz? pstat? **S.** forma
psciēne ē pū amoz? et fū figura p timorē ē q
psciētia amor cā timoris. ¶ Cōsciētia qre ē?
Sibi dē. ¶ Merita a psciētia qsiut: vtz erat b?
moral? aut nāl? **S.** Rndit psciētia vint? q ipa
erat b? nāl? q i vtute morali suā pōbat filitudi
nē qz pōit nō pōfari illis pccatib? q spēū bnt

De q. timoris.

Timor qd ē. **S.** Glade ad ru. andia
i brachis ar. moral. ¶ Merita a timore
qsiut: vtz libertatē hēbat? **S.** Rndit timor? /
vint q ipa erat amor? nra. qz nulla nra cre
ata hēt electōz: ipe nō possēt ēē liber. Et i hac
solatio multū de pbia pstat. ¶ Merita a timore
qsiut: vtz erat ita ppe vēcūdia sic amor? **S.**
Rndit timor? vint? q ipe nīl facit cū delibera
tōe: s; fac totū b? qd amor q ē fū dñi: pcpit ei
q ipz trāsmittit extra. vt sibi adducat illud: qd de
siderat? suos immicos. ¶ Merita a timore
qsiut: qre erat? **S.** Rndit timor? vint? q ipe
erat: vt minas facit oib? illis: q malū dñt te a/
more: q ē vnsu? Et vade ad ru. vt s.

De q. amoris.

Amor qd ē. **S.** Glade ad ru. andia
i brachis ar. mo. ¶ Amor qd ē? **S.**

Oratio ē et misericordia cōsēcie mīe iusticie et spci.
¶ Amor qre ē? Sibi dē. ¶ Merita a cō
trudē qsiut: qre plorabat? qre pstat? **S.**
Rndit vntio? vint? q ipa plorabat: qz ipa
potebat de pmissis: q pccauit? i suū dñz. qz
fitebat: vt pī suū petere: quo? gīaz a suo dño re
cupare possēt.

De q. vteandie.

Vteandia qd ē. **S.** Glade ad ru. andia
i brachis ar. mo. ¶ U femina nālī maio
rē hāt vēcūdia qd bō: qre bō cū dñm qre: maiorē
q scia debet hē vēcūdia? **S.** ē moralitate vēcū
dia i scia refrenat mīozitatē? vēcūdia? i bōie
maioritatē? vade ad ru. vt s. ¶ Merita a do
mina casta qsiut: qre pī ab hōnebat luxuriā. p
pter vēcūdia qd pī timorē? **S.** Rndit dña ca
ستا? vint? q nulla qūtas appata cū foztu
dine hēta magna concordantia sic ppa qūtas.
¶ Merita a dña pulchra luxuriosa qsiut: v/
tz tām vēcūdia diligebat: sic dña casta: q ē tur
pis? **S.** Rndit dña pulchra vices: q ipa vēcū
dia pdidit b? q pdidit castitatē. vint? q
dña casta vēcūdia hē nō debebat de turpitudine
sua: post q nō poterat ēē pulchra: q vēcūdia
hē debebat: vt ēē casta.

De q. obediēcie.

Obediēcia qd ē. **S.** Glade ad ru. andia
i brachis ar. mo. ¶ Merita ab obedi
entia regis qsiut: vtz erat ita magi sic obedia
sui ppli? **S.** Illa obedia q ē p morale bonita
tē ē nobilior q illa: q ē p fūritatē. ¶ Merita
ab obedia qsiut: vtz ita magna passionem hē
bat i dño sic i sōdino? **S.** Illa q plurib? obe
dit: maiorē hēt passionē? q ille qui obedit vni
¶ Quidā rer plorabat: qz nō erat filīus hīci et
rūsticē. et obedia ab eo qsiut: qre plorabat? **S.**
Rndit rer? vint? q ipe plorabat: qz dñt de li
bertate nō hēbat i cōscia sic filīus hīci. qz pscia
dormire pmittebat. ¶ Sedūz pccū qz tenu
mī faciedo qñtiones et pncipalib? vntib? pce/
nūc mītns: qñtiones face volum? et vntib? pce/
quētib? qñda vtutes cū alijs mīcēdo. S; qz
pluritatē cūtam? face nolum? nisi vñā qñtione
et vñā vtute cū s. Et si tu lector multiplicare vo
lueris qñtiones s; aliq ru. illas potens multipli
care: si vadas ad ru. andia s. velut si volueris
qñtiones multiplicare de scitate qñtia: vade ad
4. qñtiones: ita p solones: qz vntē scitate. ita
de ad alias. 4. qñtiones et solones: qz vntē de
patia. et significatōe illaz quā et ipis accipi

es: si ipsas scias intelligere: potes multiplicare q̄r
nones ad pacitū / et unā solonē cū a iuener. et
bec: regula gñal' ē tota bac scia. rōe cū intellect'
magnā bēt mās ad faciendū plures q̄stiones rad
inqrēdū / et inueniendū secretā nālīa et moralīa.

De q. sciat' et vntū sibi applicat'.

Heremita a scitate q̄sunt: vtz erat ita gen'
ral' vtz p actōes q̄r p passionem. S. In
quodā s'mone i q' qdā p'dicator dei plurib' ho
minib' laudabat: affia' bñt mag' gñalē scitatē
i laude: quā et vco dabat: q̄aliq̄s hō i audiēdo
illā laude. ¶ Abstinētia vnt berēta: es ita ge
neral' vtz sic sciat' S. Rñdit abstinētia dicit'
q' sola scitas ē vtz gñal'. ¶ Bñlitas vnt berē
ta: i q' vnt ē maior: S. Rñdit bñlitas: et vnt
q' ipa maior ē debēbat illa plona: q' ē ma
gis cōis. ¶ Cū scitas sit ita cōis vtz / et vtz i bo
mie vnt cōis q' i scia: quare pietas cū plorare
fac' scias q' bōies: S. Una cōis ē illa: q' est
moral' et aē illa: q' ē nāl'. ¶ Heremita a castita
te q̄sunt: vtz erat mag' scā i bōie q' i scia. S.
Rñdit castitas et vnt: q' ipa erat i scia magis
scā p bēdiciā: et i bōie p fornicidmē. ¶ Herē
ta a scitate q̄sunt: vtz maiorē timorē bēt te a /
ta scitate q̄ te iurata. S. Rñdit scitas et vnt: q'
bōies ita magnā p'ciāz nō bēbat p' p'ceptionē
sanguis sic p'ceptionē mēdicollē. ¶ Heremita
a scitate q̄sunt: vtz bēt tot amicos p' vete
ciā legalitatis sic castitatis. S. Rñdit scia et
vnt: q' legalitas ē cōior vtz castitas. ¶ Sc
tas vnt beremita: bēs ita magnā p'ctānā p a
mare sic p' intelligere: S. Rñdit scitas et vnt:
q' de illo actu q' cū vadit et venit: maiorē bēt ti
morē q' de illo: q' lēte vadit. ¶ Heremita a vili
gētia q̄sunt: vtz erat mag' scā p caritatē q' per
pendētiā. Rñdit diligētia et vnt: q' ipa era scā
p p'ndētiā i capite: et p caritatē i canda. ¶ He
remita a suauitate q̄sunt: vtz erat ita scā p pa
tētiā sic p bñlitatē: S. Rñdit suauitas et vnt
q' ipa erat mag' scā p passas i fornicidmē: et p ca
ritatē bñlitate. ¶ Scitas vnt beremita: bēs
ita magnā p'ciāz p amorē sic p timorē: S. Rñ
dit scitas et vnt ad beremita: q' ipē nō sionē in
ueniet i significatiōe suap q̄stionū i sua ru. an
dā: et i q̄stionib' q̄s te scia vnt. ¶ Timor
vnt beremita: et ita scās p caritatē sic p iusticiā
S. Rñdit timor: et vnt: q' ipē erat scā caritatē cū
iusticia. ¶ Heremita a p'ctiōne q̄sunt: vtz erat
ita scā p ieiuniū sic p refectiōes dēmanoz: quos
cū vltia ad q̄sunt: S. Rñdit p'ctiō et vnt:

q' ipa erat magis scā p refectiōem cū fornicid
ne: et p ieiuniū cū tēpāna. ¶ Heremita a vici
q̄sunt: vtz erat ita scā i plato sic i pncipe. S. O.
Elade ad diffinitionē sciat' bēdiciē. et i signifi
catiōe illaz diffinitionū nō sionē iusticiē. ¶ He
remita ab obediā q̄sunt: vtz erat ita scā i stelle
ctu religiosi sic i sua volūtate: S. Rñdit obedi
entiā et vnt: q' ipa ē mag' analla i volūtate re
ligiosi q' i eius intellectu.

De q. patie et vntū sibi applicat'.

Heremita a patia q̄sunt: vtz erat ita mag'
vtz i abstinentia bōis q' abstinet i ira: cū ge
narios p'didit aut possessiones: aut cū abstinet:
cū suū hō p'didit aut aliq̄suū amicū: S. Rñdit
patia et vnt: q' ipa maiorē bēbat p'ctānā cū ab
stinētia p nās ietiorē q' p ceteriorē. ¶ Herēta
a patia q̄sunt: vtz erat ita magna vtz i bōie: cū
se bñlītabat sic erat cū bñlitas bōies afcēdebat
S. Rñdit patia et vnt: q' cū bō se bñlītabat
ipa vigilabat: et cū bñlitas bōies afcēdebat ip
sa dormiebat. ¶ Patia (vnt berēta) bēs ita
magnā pietatē i s'fēdo sic i suspiriōdo: S. Sus
piria vnt i cor de: et lacrimę et oculi. ¶ He
remita a patia q̄sunt: vtz erat ita magna vtz i
vniā pulchra: et casta: q' iuuenē bēt mantiā: q' ē
de iurata in crepata: sic i vniā pulchra et casta q'
bēt mantiā senē: et q' de iurata ē crepata: S.
In mion p'cipitōe nō pōt ē ita mag' passio sic
i maiori. ¶ Herēta a largitate q̄sunt: vtz i bōie
vnt tñ diligebat patias sic i bōie paupere. S.
Rñdit largitas et vnt: q' ipa p' patias dilige
bat i illo bōie: q' a suo p'io erat conor. ¶ He
rēta ab bōie legali q̄sunt: q' de traditōe erat ac
cusat' vtz maiorē bēt patias p volūtate q' p i
tellectū: S. Rñdit bō legal' et vnt: q' qd ip
se for' cū intellectu vntatē accipiebat aut cū volū
tate bōiatē: erat i ipō maior aut mior patētia.
¶ Patia (vnt berēta) bēs ita magnā p'fuer
rānā i tēpāna sic i caritatē: S. Rñdit patia et
vnt: q' ipa erat mag' c'ctā vtz i tēpāna: et ma
gis itēra p caritatē. ¶ Patia a diligētia q̄sunt:
q̄re ipas dormire nō p'mittebat. qm nō vcrata
erat: S. Rñdit diligētia et vnt: q' vū patētia
dormiebat: ipa erat oclosa q' si qdē oclositas si
bi erat mag' labor. ¶ Suauitas (vnt berē
ta) q̄re plorat: S. Rñdit suauitas et vnt: q' ip
sa plorabat: vt patētiā exiaret: q' dormiebat
¶ Cōiciētia (vnt berēta) diligi patias: S.
A quodā bōie gulofo q̄rebat: vtz sciebat qd
erat tēpāna: q' mīdit et vnt: q' ipē sciebat qdā

Questiones.

locū: ubi p̄dicere viderentur. et quando tabernā:
ubi vinū bonū videretur. ¶ Passia vint herē:
ta: hēc timorē. S. mīdit passia et vint: q̄ ipsa
timorē hēbat oib⁹ vintib⁹: i. q̄b⁹ caritas et iusticia
erāt oiofē. ¶ Passia vint heremita: es ita ma
gnat p̄tride plantā sic i p̄tride p̄ncipie. S. nul
lap̄micio pōt ēē ita magna p̄ res corpales sic p̄
res sp̄uales. ¶ Passia vint heremita: q̄re hēc
maiorē timorē et decidia i tēpāna q̄ i vitate.
S. R̄ndit: q̄ decidia quā ipsa i tēpāna hēbat
maior erat i tēpāna q̄ illa q̄ vitate hēbat. qz
gētes fortit⁹ tēpāt bōies cōiōes q̄ bōies men
daces. ¶ Heremita a passia q̄sunt: vtz erat ita
obediēs p̄ncipi sic plato. S. mīdit passia vint
q̄ q̄sunt facē nō os tē q̄d bō hēc p̄ expiēnā

De q. abstinentie et vntu applicatay

Humilitas ab abstinentia q̄sunt: vtz erat lō
gior a supbia i scō plato q̄ i scō rethorico
S. ille q̄ hēc maiorē famā bonitatis: p̄p̄ior ē
ad p̄p̄ocū. ¶ Pietas vint heremita: q̄re ma
iorē hēc abstinentia i s̄fere bōis q̄ i s̄fere mulierē.
S. Q̄is abstinentia maior pōt ēē cū maior for
titudie q̄ cū mior. ¶ Castitas vint heremita
q̄re mulieres maiorē hnt abstinentia i laturias
q̄ bōies: p̄p̄ior bōies maiorē hnt fortitudinē
q̄ fēlī. S. Maior ē abstinentia i s̄fca p̄bēdi
as et p̄ timorē et i bōie p̄ fortitudinē et p̄ amorē
¶ Quare bō p̄digo maiorē hēc abstinentia i mē
tiedo q̄ bō aua. S. Abstinentia i largitas f
mōiōes sūt ab auaricia et falsitate i bōie aua
ro q̄ i p̄digo. idarco falsitas ē p̄p̄ior bōi aua
ro q̄ p̄digo. ¶ Quare bō legal maiorē hēc
abstinentia ad faciēdi p̄dicoz q̄ ad faciēdi la
uria. S. Generalit̄ viciū ē p̄ditio q̄ latura.
¶ Heremita q̄sunt ab abstinentia: vtz aū erat
tacta cū s̄fctia q̄ cū timore. S. Pall⁹ timorē ē
ita ḡnāl v̄s sic s̄fctia. ¶ Diligētia vint et o
ciof⁹ et abstinentia vint ad p̄ndētiā caritatis: q̄ si
bi malū tē ipsa videretur. S. p̄cudē et caritas vire
rūt ad abstinentia: q̄ ip̄e cognoscēbāt: q̄ i ociof
tate diligētiē i ipsas erat cap inimica. ¶ Qua
ritas a gula q̄sunt: q̄re abstinentia tūcebat tē tē
pāna. S. R̄ndit gula et vint: q̄ ipsa nō abici
ebat abstinentia tē tēpāna. s̄ ipsa enuacat et ipsa.
qz caritas passia i hūilitas i mte suauitas stare
nolūt. ¶ Heremita ab abstinentia q̄sunt: cū q̄
sustēbat. S. R̄ndit abstinentia et vint: q̄ ipsa
sustēbat: cū bōies decēdēz facē volebat
aut aliā defectū. ¶ Abstinentia vint herēta bōis
timorē. S. R̄ndit abstinentia et vint: q̄ timorē

nō ēē ipsa nichil foret. ¶ Abstinentia vint herē
mita: q̄re es. S. R̄ndit abstinentia et vint: q̄
ipsa erat: qz timorē magna passionē donabat.
¶ Abstinentia q̄re hēc passionē. S. R̄ndit ab
stinentia et vint: q̄ ipsa timorē hēbat et decidia.
¶ Heremita ab abstinentia q̄sunt: vtz erat ita
magna i obedia abbatis sic i obedia p̄p̄ior. S.
In illa p̄sona q̄ ē magis obediēs: pōt abstinentia ma
iorē hēc obediētiā.

De q. hūilitatis et vntu applicatay

Heremita ab hūilitate q̄sunt: vtz ipsa bona
erat sic pietas. S. R̄ndit hūilitas et vint
q̄ ipsa nō ēē b⁹: q̄d ē: si dicit: q̄ pietas nō ē ita
bona sic ipsa. ¶ Heremita a castitate q̄sunt: vtz
nāl oīa pulchra debeat ēē magis casta q̄ turpis.
S. R̄ndit castitas et vint: q̄ oīa pulchra erat
supbia p̄p̄i suā pulchritudinē. verūm hēbat pla
res inimicos q̄ oīa turpis. ¶ Heremita ab hūi
litate q̄sunt: vtz stabat i bōib⁹ auaricie. S. R̄n
dit hūilitas: q̄ sua figura erat i bōib⁹ auaricie / et
et forma i bōib⁹ largis. idarco bōies auari sūt
bōies eretici et supbi inter. sic bōies p̄p̄ocite
¶ Heremita ab hūilitate q̄sunt: vtz ipsa decēde
bat ad legalitatem: vt ad maiorē bonitatem ascēde
ret. S. R̄ndit hūilitas: q̄ si ipsa decēdebat ad
legalitatem: vt ad maiorē bonitatem ascēdebat: i suā
māz facit. q̄ ip̄e decēdebat desiderat. s̄ qz ipsa ad le
galitatem decēdebat: ip̄e sibi hūiliabatur: ascēde
bat legalitas ad maiorē bonitatem. p̄p̄i b⁹ q̄ ipsa
sibi donabat. et i ascēdi legalitatis ipsa ascēde
bat. Et i b⁹ passia ē multū tē p̄bia. ¶ Heremita
a s̄fctia q̄sunt: vtz hūilitas erat i illo p̄posito:
cū ascēdebat: i q̄ erat: cū decēdebat. S. R̄n
dit s̄fctia: q̄ hūilitas erat i quodā monacho
claustrali: q̄ fuit supbia: q̄n fuit abbas. ¶ He
remita ab hūilitate q̄sunt: q̄re plorabat. S. R̄n
dit hūilitas: q̄ diligētia plures hēbat scolas et
scolares iuno q̄ theologie. ¶ Heremita ab hūi
litate q̄sunt: q̄ suauitate: q̄re ita libat erat i bo
minib⁹ magis nobilib⁹ q̄ i min⁹ nobilib⁹. q̄m ap
parebat: q̄ ip̄e erat supbe. S. R̄ndit suau
itas et hūilitas: q̄ magna nobilitas ilcone
q̄ s̄fctia: q̄ nō dicit ad vā p̄ei camis: q̄ latrando si
bi mīnat. ¶ Heremita ab hūilitate q̄sunt: vtz
hēbat ita magna s̄fctia i ascēdēdo sic i decēde
do. R̄ndit hūilitas: q̄ ille q̄ magis alte ascēn
dit: magis i s̄fctia decēdebat: idarco q̄n dēscendit
maiorē s̄fctia hēc vtz. ¶ Heremita ab hūilitate
q̄sunt: vtz hēbat ita magna timorē i ascēdēdo
sic i decēdēdo. S. R̄ndit hūilitas: q̄ nullū tē

more hūit i defcedēdo. sic supbia nullū hēt rō/
rē i ascēdēdo. ¶ Beremita ab hūilitate q̄sunt
vtp̄ p̄mōzē bebāt. cū peccabat. S. nū dū hūi
litas q̄ illa sp̄ p̄mōzē bebāt cū ascēdebat s̄z
peccabat. Idcirco quāto maḡi ascēdebat de se
ip̄a hōimib' hūill' p̄p̄donabat. ¶ Beremita ab
hūilitate q̄sunt vtp̄ viciādiā bebāt. S. Rūdit
hūilitas q̄ ip̄a viciādiā nō bebāt cū defcēdebat
s̄z q̄n ascēdebat. r̄ tūc beremita cognouit p̄ b' q̄
hūilitas vint. q̄f hōies ypcrite viciādiā nō hūt
¶ Hūilitas vint beremita es libera. S. Rūdit
hūilitas q̄ supbia q̄ ē suū p̄mō ē s̄bīda iobedie

De. q. pietatē r̄ vtrū sibi applicatay.

Pietas vint beremita q̄re es maior in scia
casta q̄ i luxuriosa. S. Rūdit pietas q̄
scia casta ē i ordine. i q̄ ip̄a maior ē p̄t q̄ et
i oadīs. ¶ Beremita a largitate q̄sunt q̄re hōi
nes largi cū plorāt q̄ hōies auar. S. Rūdit
largitas q̄ hōies largi pietatē hūt. q̄ ē m̄sile
tuū. r̄ hōies auar crudelitātē hūt q̄ hōies pau
pes tendit. ¶ Beremita a largitate q̄sunt: q̄
pietatē teridebat. S. Rūdit largitas q̄ bō fal
sus s̄et r̄ suspirat. vt legal appareat. ¶ Cū i se
mia tūm nō s̄it de p̄stāna: s̄i i hōie. q̄re cū ad
pietatē mouet q̄ bō. S. Admō: vtp̄ mouet
q̄ maior. verūm maior maior ē b̄t mortū. ¶ Be
remita a dīlgētia p̄ncipia q̄sunt vtp̄ pietatē de
saracenis bebāt. q̄ vadūt i s̄ernū. S. nū vili
gēna p̄ncipis: q̄ illa q̄stione facit vili gēna pla
ti. ¶ Pietas r̄ suauitas plorabāt r̄ beremita
ab eis q̄sunt. q̄re plorabāt. S. Rūderūt pie
tas r̄ suauitas: q̄ ip̄e plorabāt: q̄ nō erāt i co
romio p̄ncipū tāū dulcet sic auz r̄ lapides p̄co
si. ¶ Cōfida vint beremita: q̄re bēs nāz iustine
S. Rūit scia: q̄ ip̄a nāz iustitie bebāt: vt pie
tas p̄ca sua ploraret. ¶ Pietas vint beremita:
ta: bēs timorē. S. Rūit pietas: q̄ ip̄a erat sig
nū: q̄ nō i suo venilo portabat. ¶ Conuino
vint beremita: quos es cognita. S. Rūit p̄tri
tio: q̄ ip̄a cognita erat cū lacris hōz fūloz. q̄ plorāt: vt hōi
nes legales deape possint. ¶ Pietas vint be
remita: bēs viciādiā. S. Rūit pietas: q̄ ip̄a
plorabat: q̄ pietatē de p̄ncipe bebāt. q̄ viciādiā
b̄t i rogādo tēū. r̄ i loquēdo cū hōib' hūillib'
q̄ magnā penā. p̄ fillā viciādiā bebūt. ¶ Be
remita a pietate q̄sunt vtp̄ libertatē bebāt: cū plo
rabāt r̄ suspirabāt. S. Rūit pietas: q̄ quāto
magis plorabat r̄ suspirabat: tāto magis libera
se sentiebat. idcirco cognoscebat q̄ sua libertas

stabat i flere r̄ suspirare. p̄p̄ p̄ca hōz iobedie
cū virtutibus.

De. q. castitatis r̄ vtrū applicatay.

Heremita a largitate q̄sunt: vtp̄ erat ita ma
gna i oīa casta s̄ic i oīa luxuriosa. S. f
spōdit largitas: q̄ sua siḡ maḡ erat i hōie p̄di
go r̄ sua forma i hōie largo. ¶ Beremita a ca
stitate q̄sunt: vtp̄ erat b̄t hōie p̄ditore. S. re
spōdit castitas: q̄ i hōie p̄ditore q̄ nō ē luxurio
sus: stabat ita sua s̄ilitudo: s̄ic s̄ilitudo hōis vi
ui i s̄ilitudie hōis mortui. ¶ Castitas vint be
remita: cū luxuria te tāgūt: cū q̄ vtute maiorē cō
stātiā bēs. S. Rūit castitas: q̄ cū s̄ēpa maio
rē p̄stānā bebāt. q̄ ip̄a erat maḡ p̄tia luxurie
q̄ aliq̄ a b̄t. ¶ Quidā mercator magnā vili
gēniā bebāt i lacrida tēmaros. vt sua vroz no
bilitat vret iduta a q̄ mercatore beremita q̄sunt
vtp̄ bebāt ita magnā vili gēniā i p̄curādo casti
tatē sue vroz s̄ic pulchra idumēta. S. nū mir
cator beremite: q̄ sua vroz sibi p̄mifit: q̄ q̄to
nobili' ip̄as iducet: ip̄a maḡ ca s̄ta ē cū r̄ q̄ ip̄e
ei credebat. ¶ Suauitas vint beremita: q̄re es
maior i oīa luxuriosa q̄ i casta. S. nū suauit
tas: q̄ oīa luxuriosa sua accipiebat s̄ilitudinē.
vt sui maritū decipet cū s̄ilitudie amonis. ¶ Ca
stitas vint beremita: cū te tāgūt luxuria: q̄ p̄ul.
S. nū castitas: q̄ ip̄a p̄stāz cōsulebat. q̄ nū
q̄ luxurie ē amica. ¶ Quidā sener quādā sciaz
iuuenē accepit i vroz. a q̄ castitas q̄sunt: vtrū
timorē de luxuria bebāt. S. nū bō sener: q̄ ip̄
se timorē nō bebāt de luxuria. r̄ vint castitas: q̄
b̄t nū apperebat. ¶ Quidā bō sener a castitate
q̄sunt: vtp̄ iuuenē vrozē accipet. S. nū casti
tas: q̄ null' bō sener q̄ fac defectū i suā vrozē
iuuenē r̄ i satisfactōz facit nō p̄t. idcirco q̄ bō
sener i accipiendo vrozē iuuenē: d̄z sciaz p̄mō
nē r̄ timorē r̄ viciādiā b̄t. ¶ Beremita a casti
tate quēsiunt: quare homines iuuenes de ip̄a
habent verecundiam. S. Respōdit castitas
q̄ hōies iuuenes nō p̄didit p̄ca s̄ic i s̄ernū: ad q̄
vadūt hōies luxuriosi. nec sciunt: q̄d ē viciādiā.
¶ Castitas vint beremita q̄re es m̄sile cū tu sis
ita bona. S. Rūdit castitas q̄ ip̄a erat m̄sile
q̄ p̄fres hōies p̄ luxurie q̄ sibi obedūt.

De. q. largitay r̄ vtrū applicatay.

Largitas a largitate q̄sunt cū bōis so
litas s̄et magis p̄culosa. S. Rūdit
largitas q̄ null' bō ē pe oz fodas q̄ bō auar.
¶ Largitas a p̄stāna q̄sunt vtp̄ ip̄a possit i b̄
bis p̄dicere q̄ bō auar aliq̄ suo amico p̄mit

q̄ illa p̄t̄itōes ſua p̄pocriſi nō bēbat. ¶ **S**ua-
mitas dicitur berēta: q̄re loq̄ns ita ſpaciōſe ⁊ lēte
ſō. Rūdi ſuauias: q̄ ipa ita ſpaciōſe ⁊ lēte
loq̄baſ: q̄z bēt decūdia mēciendi. ¶ **S**uanitas
dicitur berēmita cū q̄b̄t̄iunb̄es maḡ obediēs.
S̄. Rūti ſuauias: q̄ ipa maiorē bēbat p̄t̄elā
cū caritate patia ⁊ hūilitate: q̄ cū alijs v̄tutib̄.

De. q. p̄t̄itōes ⁊ v̄tutū applicatāz.

Conſiderā dicitur berēta: q̄re maiorē bēs ⁊
cordatā cū timore q̄ cū amore. S̄. n̄t p̄t̄itō:
q̄ ſuū officiū ita erat et m̄is ſic erat et ſp̄e ⁊ et
p̄miſſionib̄. ¶ **C**ōdā: q̄s ē tū p̄ſeffor. S̄.
n̄t p̄t̄itō q̄ p̄t̄itō ſuā p̄ſeffione andebat. q̄m
fare volebat quo minas faciebat hōib̄ q̄ male
faciūt ⁊ quo hōib̄ p̄ſulebat q̄ faciunt bonū.

¶ **B**erēmita a p̄t̄itō q̄ ſuū v̄tū decūdia bēbat.
S̄. n̄t p̄t̄itō: q̄ ipa decūdia bēbat ſep̄t̄i leua
tōe mōc cū bōies erāt plēi vini. q̄ credebāt me
b̄ies: q̄ p̄t̄itōem deſecrēt: q̄z q̄dē decūdiā i p̄m
mēſe b̄ie voluiffes. ¶ **C**ōdā dicitur berēmita: q̄
re eo ſp̄ trīſtis. S̄. n̄t p̄t̄itō q̄ ipa erat ſp̄ trīſt̄i
q̄z ſemper erat ancilla.

De. q. nōtas ⁊ v̄tutū applicatāz.

Berēmita a p̄t̄itōe q̄ ſuū v̄tū maiorē bāt
cordatā cū timore: q̄ cū amore. S̄. n̄t
p̄t̄itō: q̄ amor ip̄as cū timore mouebat. ¶ **C**uz
decūdia ſit bōa v̄tū: q̄re bōies h̄iū ip̄as cū timore
S̄. Sic faciēdo bonū nō ridēt bōies: ſic n̄l̄r
i faciēdo bonūz decūdiā nō h̄iū. ¶ **B**edia
cū ſi t̄ita bōa v̄tū: quo bōies ip̄as trī t̄mēt: S̄.
N̄l̄r i t̄ellect⁹ ⁊ volūta alibertatē deſiderāt.

De. q. p̄t̄itōes ⁊ v̄tutū applicatāz.

Udecūdia dicitur berēmita: q̄re eo. S̄. n̄t
decūdia: q̄ ip̄e erat: v̄tū ip̄e p̄t̄itōem b̄iet
et p̄pocriſi q̄ bēbat: q̄ ip̄e ſol⁹ enſebat ⁊ her-
bas crudas comedebat ⁊ ſupra poſſē iacebat
¶ **B**erēmita ab obedia q̄ ſuū v̄tū ita magnā
p̄t̄itōes bēbat i plato ſic i canonicō. S̄. n̄t
decūdia b̄iet: q̄ ip̄e magnā q̄ſiones nō facie-
bat q̄re ſibi niſio nō p̄ueniebat.

De. q. decūdie ⁊ obediē.

Berēmita ab obedia q̄ ſuū v̄tū decūdiam
bēbat. S̄. n̄t obedia: q̄ ip̄e illā q̄ſiōes
ſeſiſe facit cū pl̄res bōies erāt obediētes q̄ i
tellectine.

De. q. b̄ia. ar. mo. viciōſe. p̄. de gula

Gula q̄d ē. S̄. v̄tū ad b̄iāchas vici-
oſas ar. mo. ⁊ ad ru. ⁊ gula. ¶ **G**ula q̄re
ē. S̄. Gula ē q̄ abſtinentia fortitudo ⁊ p̄udē-
tia nō t̄mēt t̄p̄tātā ⁊ volūta t̄ē cū appetitua

vegetali maiorē bēt p̄cordatā: q̄ cū digeſtiua.
¶ **G**ula de q̄ ē. S̄. Gula ē et puato ſine t̄p̄a-
tie ⁊ de ocioſitate iuſſicie p̄udētē ⁊ fortitudoſ.
¶ **G**ula quo ē. S̄. Gula ē cū imaginatōe q̄ de
lectatōes comedēdi ⁊ bibēdi imaginat̄i ſapore
ſenſitiua ſc̄p̄az mouēt cū iſſicia n̄iū vegetat̄ie
ad nimis magnū ſine ſenſiēdi ⁊ guſtādo ⁊ ordi-
nē recoſcēdi i t̄lligēdi ⁊ amādi.

De. q. anaridē.

Anaricia q̄d ē. S̄. v̄tū ad b̄iāchas vi-
cioſas ar. mo. i ru. de auaricia. ¶ **A**rgi-
tas ab auaricia q̄ ſuū v̄tū erat creatura. S̄. n̄t
anaricia: q̄ ipa creatura nō erat. ſy erat ſilicet
ſp̄e q̄ fac ſines tenariōz eſſe ocioſos ⁊ et ſines
ſp̄az vegetatāz. ¶ **A**rgitas ab bōie auaro q̄
ſuū: cū q̄ auaricia p̄ducebat. S̄. R̄nt bō a
nar: q̄ auaricia p̄ducebat cū ſilicet bōie bonit̄i
⁊ ſine bonitatis illo ſine debito hōib̄ q̄ neceſſi-
tatē h̄iū de bonis: q̄ ip̄e aggregat. de q̄b̄ ſua vo-
lūtas iſſitua nō p̄ducit nec p̄udētā fortitudinē
cantatē neq̄ ſp̄e. ¶ **A**uaricia dicitur largitas: q̄
es mibi ⁊ na. S̄. R̄nt auaricia: q̄ ſibi erat ⁊
na: q̄ iuſſicia p̄udētā fortitudo caritas ⁊ ſp̄e
ſue amice nō erat.

De. q. luxurie.

Luxuria q̄d ē. S̄. v̄tū ad b̄iā. viciōſas
ar. mo. i ru. ⁊ lux⁹. ¶ **L**uxuria de q̄ ē. S̄.
ē de iſſicu ⁊ appetitu d̄ali vegetali ſenſuali t̄ima-
ginali ⁊ et iordiatu appetitu rōali ⁊ ordinē car-
nal copule. ¶ **L**uxuria q̄re ē. S̄. luxuria ē p̄t̄i-
nima abūdiā comedēdi ⁊ bibēdi illa abūdiā
na directa ſiue ordiatā ad camales delectatōes
p̄ volūtatē deſideratas ⁊ p̄ i t̄ellectū i t̄ellectas ⁊
p̄ memorā recolitas t̄p̄ imaginatōes imaginat̄as
nō coactas p̄ iuſſiciā nec rep̄b̄eſas p̄ p̄udētā
nec p̄ fortitudinē deſideratas nec p̄ abſtinentiā ligat̄as
nec i ordinē matrimonij poſitas. ¶ **L**uxu-
tas a luxuria q̄ ſuū q̄re bēbat maiorē cū volūta
te p̄cordatā q̄ cū memorā ⁊ cū i t̄ellectu. S̄. n̄t
luxuria: q̄ volūtas ē p̄o: q̄ cū accipit ſuū ob̄iū
q̄ memorā ⁊ i t̄ellect⁹. de q̄b̄ timore b̄iū i p̄m: v̄tū
p̄ſulāt iuſſicia p̄udētā ⁊ fortitudinē. q̄ ſep̄ius
volūtatē rep̄b̄eſat: q̄ v̄l̄git viciā.

De. q. ſupbie.

Supbia q̄d ē. S̄. v̄tū ad b̄iā. viciōſas
ar. mo. ¶ **S**upbia de q̄ ē. S̄. Supbia
ē et hūilitatē puato. ⁊ et iordiatu appetitu: q̄
maḡ i bonitate deſiderat magnitudinē nō t̄eti-
ta i maiortate illi: q̄ deſiderat ⁊ q̄ ſua maiortate
t̄ē p̄ſiderat ⁊ maiortate ſui p̄miū obliuifc̄it. ⁊ q̄

Quæstiones.

moritate illi recolet et q̄ sapientia moritate obli-
uit. **¶** **Supbia** q̄re ē. **Supbia** ē q̄ bēl-
litas nō ē. **¶** **Supbia** a supbia q̄nuit q̄re ma-
ior ē bēat p̄cordātia cū intellectu q̄ cū memō nec
volūtate. **¶** **Rūit supbia** q̄ intellectus ita p̄ se
bēt ad intelligere sic ignis ad calcificare et ad lu-
cere s; volūtās ē magis variabilis et idē te memō
ad cōsiderādū res debitas et debitas q̄ intellectus
ad intelligēdū res vās et nō vās. idcirco bō su-
perbi q̄ nō cōsiderat suos defectus et defectus alios
cōsiderat maiore h; p̄cordātiā cū intellectu q̄ cū
alijs potentijs.

De q. acedia:

Acedia q̄d ē. **¶** **Acedia** ad brachis vi-
ciosas ar. mo. **¶** **Acedia** de q̄ ē. **¶** **Acedia**
ē et finis odiosus et et tristis appetitus. q̄ si-
nemō sūt odiosi. **¶** **Acedia** q̄re ē. **Acedia**
ē q̄ diligētia finis moralis nō ē. **¶** **Diligētia**
ab acedia q̄nuit q̄re maiorē p̄cordātiā cū intel-
lectu bēbat q̄ cū memoria nec volūtate. **¶** **Rūit**
acedia q̄ intellectus et illa pō q̄ maiorē laborē bēt
i faciendo suū obm̄ q̄ p̄ alijs atq̄ pō q̄m ip̄e p̄mo
spēs i q̄rit cū q̄b; secreta atq̄ i rep̄ vīrutes et i
i q̄redo illas spēs bēt magnus laboris cū ita sit
q̄ secreta et vīrutes rep̄ sunt valde fomiter abscon-
dit et s; p̄b; falsis sūt dūm b; et illis spēs
q̄s accipit intellectus et colligit ad reuēdū secreta
et vīrutes accipit et colligit volūtās lūme ad vi-
hgēdū suū obm̄ amādo vī odiedū et illas spēs
q̄s intellectus accipit et facit memorie tradit seu re-
comittit et i ip̄a antiq̄s facit et alias nouas i q̄rit
et sic facit habitus scilicet de q̄ se iduit et de q̄ p̄ntia
bēt memō et volūtās q̄ nō bēt ita magis laborē
i accipiēdo cap̄ obā cū lūme inuēto. sic intellectus
q̄ nouit illud lūme inuēit. et q̄ intellectus maiorē la-
borē bēt. an p̄ntia dicit q̄ memō nec volūtās. id-
circo pignat et p̄p̄ior q̄ media tunica q̄ vo-
lūtās nec memō.

De q. inuidia.

Inuidia q̄d ē. **¶** **Inuidia** ad brachis vicio-
sas ar. mo. **¶** **Inuidia** de q̄ ē. **¶** **In-
uidia** ē de appetitu q̄ desiderat bō aliena possi-
dere q̄ sūt alijs app̄ata et data ē ordinē iusticie
et caritatis. **¶** **Inuidia** q̄re ē. **¶** **Inuidia** ē:
q̄ iusticia caritatem et p̄ponit voluntas non dēi
derat. s; cap̄ p̄na desiderat et i memō reponit.
¶ **Inuidia** caritas et spēs ab inuidia q̄nuit: q̄
re maiorē p̄cordātiā bēt cū memō q̄ cū intellectu
nec volūtate. **¶** **Rūit inuidia** q̄ memō maiorē
p̄cordātiā bēbat cū p̄p̄iorē terre q̄ cū alijs q̄

p̄p̄iorē alijs et op̄. idcirco erat ei auaricia ap-
p̄ata: q̄m memō reat bē p̄res spēs: et q̄b;
ita tēbat: facit cū odiositate sic bō auaric et p̄b;
bō auaric: quos odiosos i arca facit. idcirco
bōies inuidiosi sūt p̄gri et plura bē desiderant
ab op̄ et op̄ior: q̄ alijs bōies bēt cū labore ad
q̄nta vī q̄ cap̄ alijs sūt sūt collecta.

De q. ire.

Ira q̄d ē. **¶** **Ira** ad brachis viciosas
ar. mo. **¶** **Ira** de q̄ ē. **¶** **Ira** ē et odi-
bitas et tristis appetitus subito motus et iusticia
fortitudine et caritate sine deliberatione p̄ndē.
¶ **Ira** q̄re ē. **¶** **Ira** ē q̄ patia nō ē et q̄ ab
suntia volūtate nō refrenat: p̄nat bītā caritatē
et q̄ intellectus spoliat te p̄ndē: et memō te ius-
ticia et scip̄a et fortitudine. **¶** **Patia** ab ira q̄
sunt: q̄re cū volūtate maiorē p̄cordātiā bēbat
q̄ cū memō nec intellectu. **¶** **Rūit ira** q̄ volūtās
sūtā motū bēt et nō faciebāt aliquā deliberatō
nē i accipiēdo suū obm̄ quoniam q̄ intellectus p̄ndē
ita vī suo p̄no vī. idcirco q̄ volūtās sine deli-
beratōe et p̄silio se mouet ad odiedū tūc cū in-
tellectus odiosus p̄siliit maiore motū bēt q̄ itele-
c nec memō. cū i ca nā sit bē motū sūtāncā
sine deliberatōe recolet et intelligendi.

De q. gula et auaricia.

Gula et auaricia quo bēt p̄cordātiā. **¶**
Gula ad brachis viciosas i brach. ar. mo. **¶** **Cū**
bō auaric m̄lū nō vult cap̄dere et bō gulofus
multū vult comedere: auaricia gula q̄re bēt p̄-
cordātiā et nō sūt p̄ne. **¶** **Gula** et auaricia i
vīrētis bōib; sūt p̄ne et i vīno bōie p̄nt p̄co-
dātiā bē. sic bō gulofus q̄ ē auaric alijs bōib;
et multū comedere possit et q̄ possit emere ciba-
ria dedicata. **¶** **Auaricia** et gula quo sūt p̄ne. **¶**
Gula ē i sanitatē bōies auari vī multū comede-
re possit. idcirco ē i s; auaricie. et auaricia ē i
gula q̄ tenet cibaria dedicata odiosa: q̄ possit
emere et gula velle comedere. s; auaricia et da-
re nō vult. idcirco alijs bōies auari gulofos se de-
bitat et corripit i comedendo cibaria: q̄ cū pau-
cas de maris sūt empta et q̄ nō sūt dedicata. **¶** **Ca-
ritas** et tēp̄tia p̄iorābāt q̄b; p̄ntet heremita:
q̄re p̄iorābāt. s; m̄dēt q̄re p̄iorābāt: q̄ cap̄ p̄-
na p̄ q̄ ip̄e diligebāt et p̄res bēbat amicos.

De q. gula et luxuria.

Gula et luxuria quo bēt p̄cordātiā. **¶**
Gula ad brachis viciosas i brachis viciosas
ar. mo. **¶** **Quare** bōies luxuriosi et gulofos sunt
magis paupes et m̄ vī vult q̄ alijs bōib; s; bōib;

Beremita a gula q̄siuit: vtz erat ita malū vī cū sic luxuria. **S.** Rñt gula: q̄ ip̄a nō erat cā culpe alteri nisi suo fbo. ⁊ luxuria ē cā culpe bōi ⁊ femine. **¶** Quare plures mulieres sūt luxuriose q̄ gulose. **S.** Pulchre mulieres ad lapinā p̄ bōies inuitāt fōnt q̄ ad gulā.

De .q. gule ⁊ supbie.

Gula ⁊ supbia quo bñt ꝓcordātiā. **S.** vade ad ru. andcāz i bñ. viciof ar. mo. **¶** Gula vñt beremita: es ita malū viciū sic luxuria. **S.** Rñt gula: q̄ ip̄a erat p̄ viciū q̄ supbia i sensitiua. ⁊ supbia erat p̄ viciū q̄ ip̄a i intellectiua. **¶** Gula quo ē supbia. **S.** Gula ē supbia: q̄ vult: q̄ appetit sensual sit vñs intellectus. **¶** Plorabāt gula ⁊ supbia ⁊ beremita ab eis q̄siuit: q̄re plorabāt. **S.** miderūt gula ⁊ supbia: q̄ ip̄e plorabāt: q̄ ip̄e carnes non comedebat: nec vinū bibebat: nec pulchra idu mēta iducebat.

De .q. gule ⁊ accidia.

Gula ⁊ accidia quo bñt ꝓcordātiā. **S.** vade ad ru. andcāz i bñ. viciof ar. mo. **¶** Beremita a gula q̄siuit: vtz erat ita malū viciū sic accidia. **S.** Rñt gula: q̄ ip̄a nō ē ita cōe viciū sic accidia. **¶** Beremita ab accidia ⁊ gula q̄siuit: q̄le signū i cūto fadēbat. **S.** miderūt gula ⁊ accidia: q̄ ip̄e siḡ miferit fadēbat ⁊ pigricie cū bōies nō considerāt: cū bōies iam tepātiā lucrat fuerit bonos mores tenanos ⁊ bonā famā. **¶** Gula ⁊ accidia vñt beremita: quas est vester finis. **S.** vade ad ru. antedictā.

De .q. gule ⁊ inuidie.

Gula ⁊ inuidia quo bñt ꝓcordātiā. **S.** vade ad ru. andcāz i bñ. viciof ar. m. **¶** Gula vñt beremita es ita malū viciū sic inuidia. **S.** Rñt gula: q̄ bō inuidiosus inuidiam hñe pōt icinū ⁊ plenū ē magis ⁊ na cantat q̄ illa. **¶** Gula ⁊ inuidia vñt beremita: q̄re estis amice. **S.** miderūt gula ⁊ inuidia: q̄ ip̄e amice erāt: q̄ timorē de ea p̄ inuidias hēbat. **¶** Beremita a gula ⁊ inuidia q̄siuit: cū eas pderet: vbi eas citā inuēret. **S.** miderunt gula ⁊ inuidia: q̄ ip̄e erāt libetū i bōib⁹ vñt bñt ⁊ plures bñt tenanos ⁊ p̄ bonū diligūt sp̄ale ⁊ publicū q̄ bōies paupera.

De .q. gule ⁊ ire.

Gula ⁊ ira quo bñt ꝓcordātiā. **S.** vade ad ru. andcāz i bñ. viciof ar. mo. **¶** Gula vñt beremita: es ita malū viciū sic ira. **S.** Rñt gula: q̄ ip̄a corp⁹ bōis lente occidebat ⁊

ira subuo ⁊ dio. **¶** Beremita a gula ⁊ ira q̄siuit: vtz timorē hēbant. **S.** Rñt gula ⁊ ira: q̄ ip̄a timorē hēbat de tepātiā. ⁊ ira dicit: q̄ ip̄a timorē hēbat de patia. **¶** Gula ⁊ ira vñt vos p̄ tenarios. **S.** Rñt gula ⁊ ira: ⁊ rei rñt: q̄ nō vñdēbat p̄ tenarijs. s̄c dabāt lū bñt oib⁹ q̄ ip̄as volebāt.

De .q. auaricie ⁊ luxurie.

Auaricia ⁊ luxuria quo bñt ꝓcordātiā. **S.** vade ad ru. andcāz i bñ. viciof ar. mo. **¶** Auaricia vñt beremita: es ita malū viciū sic auaricia. **S.** Rñt luxuria ⁊ dicit: q̄ ip̄a nō erat ita fortis ⁊ nāz sic auaricia. nec erat ita publicū viciū. **¶** Beremita a vetula luxuriosa q̄siuit: q̄re nō hēbat ita maḡ placidū de luxuria sue nūf̄ic de luxuria sue filie. **S.** Rñt vetula ⁊ dicit: q̄ ip̄a p̄ tenarios p̄p̄ suaz filia diligebat q̄ p̄p̄ nūf̄i suā. ⁊ p̄p̄ suā filiam diligebat illa femina quā p̄p̄ diligebat. **¶** Gula luxuriosa vñt beremita: q̄re tuā filia rep̄bēdis de luxuria. nō aut tuā filia. **S.** Rñt vetula ⁊ dicit: q̄ suū filia suaz corp⁹ sumebat ⁊ p̄p̄ luxuriā tenarios rep̄bēbat. sua dō filia ip̄os lucrabat. q̄ luxuria corā ip̄a fadēbat. filia aut suū nō. etiā cū sua filia de luxuria sine cūcia loq̄bat: ⁊ sibi placidū referebat: cū bōv b̄ habuerat. de quib⁹ placidus verecūdia hēbat: q̄ suo filio ip̄a diceret.

De .q. auaricie ⁊ supbie.

Auaricia ⁊ supbia quomodo bñt ꝓcordātiā. **S.** vade ad ru. antedictam in branchis viciof ar. mo. **¶** Auaricia vñt beremita: es ita malū viciū sic supbia. **S.** Rñt pōdit auaricia ⁊ dicit: q̄ ip̄a erat pelus viciū q̄ supbia ⁊ restitutionē i pūcto mortis. ⁊ supbia erat pelus viciū q̄ illa cū ira ⁊ vñt i pūcto mortis. **¶** Supbia vñt auaricia: q̄re es ⁊ bonorē dei. ⁊ tu auaricia q̄re es ⁊ fines bonorū ip̄aliū. ⁊ vos vñt beremita: q̄re inuicem vos rep̄bēdis post q̄ vñt dñs hñt. **S.** Rñt supbia: q̄ ip̄a erat ⁊ teum. quoniam parē bōre nolebat i magnitudine potestatis. Et auaricia vñt: q̄ ip̄a erat ⁊ finē bonorū ip̄aliū. quia caritas dormiebat. Et ambe ad beremita dixerunt: q̄ ip̄e te inuicem rep̄bēdebant: quia cū inuidia concordantiam habebant. **¶** Auaricia ⁊ supbia habetis ita magnam concordantiam i bōmine sene sicut i bōne muene. **S.** Rñt supbia: q̄ ip̄a maior erat i bōre muene i q̄ cor.

.A. i.

Questiones.

Q. 1. **I**tem aia i fene. Et auaricia dicitur: quod ipsa erat i hōie fene maior: corporali et spiritualiter quod in bōie iuene.

De q. auaricie et accidia.

Auaricia et accidia quoque sunt concordantia. **Q.** Vade ad ru. andeas i bā. viciōf ar. mo. **U**beremita ab auaricia et accidia consistit: quod ipse est peccator. **Q.** Rūit auaricia: quod ipsa erat peior: quod accidia i infirmitate bōis diuitis auari. Et accidia dicitur: quod ipsa erat peior i fante bōi nū suop amucop quod auaricia. quod erat viciū: quod si erat tā cognitū: nec quod tāti timet fē auaricia. **U**beremita ab ymo mercatore auaro consistit: quod re tot xenarios nō debet fē alī mercator amū largitior. **Q.** Vade vī. **U**beremita a ciuitate bōim consistit: quod pletat. **Q.** Rūit ciuitas bōis: quod auaricia et accidia hōie bāt.

De q. auaricie et inuidie.

Auaricia et inuidia quoque sunt concordantia. **Q.** Vade ad ru. andeas i bā. viciōf ar. mo. **U**beremita a peccato consistit: vnde erat ita magis i auaricia fē inuidia. **Q.** Rūit peccator: quod erat i auaricia iēfue: et i inuidia cēfue. **U**beremita ab auaricia et inuidia consistit: si erat potest vel amittit: vbi possent inuenire. **Q.** Rūderit: quod ipse quod ipse facit inuenire velle: apas i pulchris domib⁹ inq⁹ reret i pulchris ege. i pulchris vestib⁹ i iecacis plenis tenariop i orens plenis frumēto: i lacrimis pauper. Et tūc beremita dicitur: quod cito poterat inueniri. **U**beremita ab auaricia consistit et inuidia: vnde erat de magno gñe. **Q.** Re spōderit auaricia et inuidia: quod cap⁹ gen⁹ multū erat antiquū. et marie erat i summan⁹ arbop.

De q. auaricie et ire.

Auaricia et ira quoque sunt concordantia. **Q.** Vade ad ru. andeas i bā. viciōf ar. mo. **A**uaricia dicitur beremita: res ita malū viciū fē ira. **Q.** Rūit auaricia: quod ira curtebat citius ad malū q⁹ bonū q⁹ illa. **A**uaricia ab ira consistit: quod re xenarios quos ipsa cū labore adq⁹fuerat: ad forunā pōdēi ponebat tūc: cū bōies occidere volebat. **Q.** Rūit ira: quod ipsa dānū aliam nō plā gebat. **Q.** Ira dicit auaricia: posses me vldkaf te largitate q⁹ de me malū paupib⁹ dīce fac. **Q.** Rūit ira: quod ipse vldicare poterat de largitate: vū tū ipsa licet in bōies diuites pcuraret. q⁹ de molina paupib⁹ faciūt.

De q. luxurie et supbie.

Luxuria et supbia quoque sunt concordantia. **Q.** Vade ad ru. andeas i bā. vi. ar. mo

Uberemita a luxuria et supbia consistit: quod ipse est peccator. **Q.** Rūit luxuria: quod ipsa erat peccator i aia. **U**ic bō beremita cognouit: quod ipse erat peccator. **Q.** Quare vetula fēia luxuriosa nō ē ita supbia fēia iuuenes luxuriosa. **Q.** **A**u luxuriosa iuuenes magis rogāf quod fenes. **U**beremita luxuriosa et supbia iuuenis: quod multū loq⁹bāt. et consistit ab eis: de quod loq⁹bāt. **Q.** Rūderit supbia et luxuria: quod ipse loq⁹bāt de bis: quod magis dūll⁹ gebat. aut de illis quod valde odebāt. Et tūc vī luxuria ad beremita: quod ipsa nolebat cē sua vroz. et supbia dicitur: quod ipsa nolebat cē sua socia. qm̄ pchra figurā nō hēbat: nec equū eq⁹rabat nec pulchra hēbat idūmēta: nec domitellos: quod ei fēurēt. et hēbat barbā albā et abana maolēta cōdebat. Rūit as beremita: quod hūi⁹ vllige bat: vnde cap⁹ focatē nō bēt. qm̄ nīs erat male bestie.

De q. luxurie et accidia.

Luxuria et accidia quoque sunt concordantia. **Q.** Vade ad ru. andeas i bā. viciōf ar. mo. **U**beremita a luxuria et accidia consistit: quod ipse est peccator. **Q.** Rūit luxuria: quod ipsa erat peccator i sanguine et accidia i melanolia. **Q.** Accidia dicitur beremita: quod p luxuriam dūlligis i magno bōib⁹ mulierib⁹ et i mīn⁹ nobilitib⁹. **Q.** Rūit accidia: quod ipsa p dūlligēte luxuriam i nobilitib⁹ mulierib⁹ et i mīn⁹ nobilitib⁹: vnde erat magis et vnde ma mo malū pcurare posset. **Q.** Luxuria dicitur beremita: res oxiōsa i bōie fene luxuriosa: quod cū muliere iace nō pōt. **Q.** luxuria: quod accidia sua amica b⁹ fēbat. quod bōies castos blasphemabat.

De q. luxurie et inuidie.

Luxuria et inuidia quoque sunt concordantia. **Q.** Vade ad ru. andeas i bā. viciōf ar. mo. **U**beremita a luxuria consistit: vnde erat ita malū viciū fē inuidia. **Q.** Rūit luxuria: quod ipsa erat peccator i iugēdo et inuidia i vidēdo. **Q.** quod re mulier melle disposita: quod sit luxuriosa quod iudicia et bō quod sit iudicofus: quod sit luxuriosa. **Q.** Nulla mulier tēet ita bñ bñe diuitias fē bōies et oīs volūtas coacta desiderat cē libera. **Q.** Quare mulieres pprehendit de luxuria quod bōies te inuidia. **Q.** Iudiciū feminarū nō ē ita magnū fē iudiciū hominum.

De q. luxurie et ire.

Luxuria et ira quoque sunt concordantia. **Q.** Vade ad ru. andeas i bā. viciōf ar. mo. **U**beremita a

lauria ⁊ ab ira q̄sunt: q̄ ip̄os ē mag̃ mala: 6°.
miseria nra q̄ ip̄a timore debet aliquoties. Et
dicit nra: q̄ nūq̄ timore h̄beat. ⁊ Quidā dicit
volebat mulierē inueniēē timore cūda q̄dā vici.
q̄ ab ip̄a q̄sunt: vix libi placebat: ⁊ n̄t om̄i
cella: q̄ ip̄e ip̄os b̄e volebat ⁊ virore ⁊ mūte
lignare nō cetā: q̄ p̄ceptone n̄t ip̄os. ⁊ q̄re
b̄d lūguriofio nra nō ē s̄uū p̄c̄. ⁊ erat q̄sū
q̄sū virore lūguriofio: ⁊. Quidā gallus dicit
i n̄o fūmano.

De.g. supple & acidic.

Superbia et accidia: qm̃o hñt concordantia
 ¶ Et ad ad rñ. andas i bacbis vicu
 ofis ar. mor. ¶ Supbia dñit bremitia xpi
 matu viciu sic accidia: ¶ Dñit supbia: q̃ ipa
 magis deo erat dñia: q̃ accidia. qm̃ ipa volebat
 et sine pao. ¶ Idcirco a supbia qñit rñ ab ac
 cidia: vñ erat dñia: ¶ Rñderit: q̃ ipa erat
 rñatq̃ i bñb qñ volebat et maior q̃ alia.
 ¶ Supbia ab accidia qñit vñ stabat: s̃ di
 nit accidia: q̃ ofes domi sñq̃ sc̃bat.

De q. supbie 7 indie.

Superbia ⁊ iudicia quod dicitur concordant
⁊ vade ad radandis ⁊ bā. vici. ar. mo.
¶ Pericia ⁊ fupbia qñit ⁊ ab iudicia qñ ipa
erat pericia ⁊ dicit fupbia qñ ipa erat per
vici ⁊ temonit ⁊ dicit iudicia qñ ipa erat mai
vici ⁊ iob ⁊ dicit eremita ⁊ fupbia qñit v
dicit ipa bēat iudicia ⁊ nō fupbia qñ ipa iud
dicit nō bēat ⁊ bōie paupē male dicit ⁊ fup
bas comit. ¶ Pericia ⁊ fupbia qñit v
erat ⁊ fupbia parentia ⁊ nō fupbia qñ fup
hypocritis ⁊ facbat.

De.g.supplicare.

Sapbia ⁊ ira quo dicitur concordant. ⁊. va
de ad ru. andaz ⁊ brachis viciat. ar. mo.
¶ Sapbia ⁊ ira q̄suerat ab heretia. v. scire
q̄ illap. et maior. ⁊. mit heretia. q̄ sic ap
equitate se facbat qm̄ sapbia aliq̄s bonoz nō hē
hat. nec ira alio placid. ¶ Quare bō supbus
cū sit ira q̄s alio bō. ¶ Null bō bī tot ira
cū bō supb. ¶ Ab bōme paup̄ q̄suerat heretia
vtp̄ scire domū ⁊ q̄ sit supbia ⁊ ira. ⁊. Rūt
bō paup̄. q̄ facit illā q̄stionē bōib⁹ oīnib⁹.
d. vana ⁊ q̄s dicitur.

De q. acadie 7 indie.

Accidia et inuidia quo^o bñt concordantia. e^o
vade ad m. anid. c. vii. b. vi. v. o. s. ar. mo.
Ita c. i. b. ob accidia et inuidia qñsñt quo^o vna ē
maior alia. ¶ Itē accidia et inuidia maior qñ

invidia hōie paupere. invidia hōie dicitur: q̄ ip̄a
maior erat q̄ acedia hōie diuite. ¶ Quēsiuit
beremita ab infemo. vix illo tot hōies erāp̄
invidia sicq̄ acedia. ¶ Polli p̄c̄s ē ita zān
vilitat publicā sicq̄ acedia. ¶ Acedia hōie invidia
ab beremita dīstīnēt: quā ip̄az sua hypocritis
diligebat. ¶ mit beremita q̄ sua hypocritis
hōie vult bonā famā quā bñt facti hōies t̄ sua
acedia abhorret bonā famā oīs hōis.

Be.g.acidic?

Accidia et ira quo dicitur concordant. *¶* va
de ad n. añdaz i. biac. viciose ar. mo.
¶ Accidia et ira dicitur beremita: bñs eqñlitate i.
malos. *¶* Dicitur accidia: quia nulli boni dñi
gebat. ira boni dñi: quia nulli malii odiebat.
¶ Accidius beremita ab accidia et ira vtp erat
ñe. *¶* Dicitur accidia: ira quia erat ñle
i. accidia ibatñte et ira dñe. ¶ Accidius ber
emita ab accidia et ira: vtp erat te vno gñe. *¶*
¶ Rñdenz: quia erat te gñe ignis et accidia te
cñete aque.

De.q.invidie et re.

Ignis et ira quo? bñt pccatā? S. Et ad m. andāz i bñ. vñs arb. mo. ¶ Quia beremta ad ifemo? q erat m. pccatū mali aut iudā aut ira? S. Rñt infm? q iudā bñs adducebat fñb: q iuri obo dñg. ira fñt bñs adducebat: i iuri obo mali dñg. Et tñc beremta cognovit q ira ē pccatū q iudā. ¶ Quare bñs dñt mōz bñt iudā? i cñt mñt q pñp. S. Bñt. Cñ mñs comeditur: pñt: i cñ fñt bñt. ¶ Beremta plena? i vacuū lucet i via. q gñit ab eis quo ibat? S. Dñt vacuū q ibat ad iudā: q ē vacuū boni. i plenum dñt: q ibat ad irā: q plena mali.

De.g. viciog 2 sequentiū. 7 p^{re}

[illegible]

De q. indistinctis.

Indiscreto qd est. Vide ad. 2. par. 1.
Indiscreto de q. 1. 3. Indiscreto
est pnaide prudens. Indiscreto quare est.
So. Indiscreto est: quia prudentia non est.

Questiones:

Indiscretio dicitur heresia: 3 qua pōm aie es magis fortis: **S** Rñt indiscretio: q ipa erat magis 2a intellectus q memo 2 voluntas. q intellectus 2 prudētia magnā bñt amicitiam.

De. q. debilitas cordis.

Debilitas cordis qd ē: **S** vade ad. 3. pa. **D**ebilitas cordis qre ē: **S** Debilitas cordis ē: q bōies fragiles 2 vulgari spem obliuiscit 2 decidia 2 sepē 2 fiderūt illa: q pica losa sūt. **Q**uare bōies sanguis sūt magis audaces q flegma. **S** Agis sanguine effudit 2 oq ipz restituit. **Q**uare bōies post comestione sūt magis audaces q bōies ieiuni. **S** In bōibz post coestione spūales mētes faciūt 2 ieiunio ipas fecerūt. Idcirco vñ cordis magis ē cūctia p oia mēbia componit bōies pñsi q bonis ieiunio.

De. q. intemperantia.

Intemperantia qd ē: **S** vade ad ca. de itēpantia i par. 4. **I**ntemperantia qre ē: **S** Intemperantia ē: q fortitudo nō ē 3 gulam. **I**ntemperantia qñt a itēpantia vñ intemperantia sit creatura: **S** nñt itēpantia: q oia creatura nāl ē bona 2 si intemperantia ēē creatura ēē ipsa bōia 2 nō bona nāl qd ē 3 dicitio. **Q**uestiunt heremita ab intēpantia: vñ timore bñt maiorē de fortitudine: q de prudētia. **S** nñt itēpar q ipa floret nō bēbat de fortitudine vñ prudētia dormiebat

De. q. infidelitas.

Infidelitas qd ē: **S** vade ad. 4. parra. **I**nfidelitas qre ē: **S** Infidelitas ē: q erroribz quos intellectus bñt supponit bōies ēē 3 articulos fidei catholice. **I**nfidelitas qre ē: **S** Infidelitas ē ppē absentiā bonoz passioz q bñ suas oves nō custodiūt. 2 ē māl: vñ scāt bōies spūali mās bēant ad faciēduz bō magis 2 destruēdo errores 2 iustmēdo passiones p rolandādo 2 p dīcādo nomē dñi ibi. **I**nfidelitas quō pōt destrui. **S** Infidelitas destrui pōt cū diligētia bonoz passioz ē modū q rāz posuit i sua petiōe qua ipē dñō pape 2 cōllegio pēfēssit.

De. q. despectus.

Despectus qd ē: **S** vade ad. 6. parra. **D**espectus qre ē: **S** Despectus ē: q pñmittit ēē despectum vñ sit mā bōibz q i dñia nra bēant magnā spē. **Q**uo ē despectus. **S** Despectus ē: q bōies peccatores recollit magnā iusticiā dei 2 obliuiscit suā magnāz mīaz. **I**nfidelitas despectus qre sūt tristes. **S** Infidelitas despectus sūt tristes. q despectus

na timorē idacit 2 pñmittit malū 2 nullū bonū.

De. q. crudelitas.

Crudelitas qd ē: **S** vade ad. 7. par. **C**rudelitas a crudelitate qñt qre ita bat libēti bōibz iudicibz q i pauperibus. **S** Rñt crudelitas q iudiciā 2 auanciā pñ diligūt bōies diuites q pauperes. **C**rudelitas dñt heretici petes vñaz 2 deo i pñia paupū. **S** Rñt crudelitas q nō ē ausa dñe falsū i pñia testū. **C**rudelitas cū q vñas cantat: **S** Rñt crudelitas: q ipa caritatē vñebat cū pignitā amātiuitatis 2 cū despectu auanciā 2 supbia.

De. q. pñditionis.

Pñditio qd ē: **S** vade ad. 3. pa. mēdēz **P**ñditio quō pōt destrui. **S** vñdēz **E**galitas dñt heremita cū q vñcio pñditio ē tibi magis 3 nra. **S** nñt egalitas q pñditio sibi erat 3 nra cū iurata i bōibz iuuenibz 2 cū auanciā i bōibz ienibz. **C**rudelitas qñt a pñditio cū q iensu erat magis 3 nra egalitati. **S** Rñt pñditio q nulli iensu ē ita cōis ad pñditiā cū falsitate sic affatē.

De. q. homicidij.

Homicidij qd ē: **S** vade ad. 3. parra. **H**omicidij dñt heremita quō pōt destrui. **S** vñdēz **H**omicidij dñt heremita de q sen su bōis maiorē timorē. **S** Per nullā a iensu moriūt tot bōies sic p gūstā. nūc bō heremita cognouit: q p nullā iensu vñt itā bōies sic p gūstā itēpantia. **E**lita dñt heretici: cū q pñ aie bōicidij ē tibi magis 3 nra. **S** Rñt vita q nulla pñ spūal a sculat ita paz rōez sic volūtas

De. q. latrocinij.

Latrocinij qd ē: **S** vade ad. 10. par. **L**atrocinij dñt heremita: qd est tū maior amio. **S** vñdēz **L**atrocinij cū es pñ furat. **S** nñt latrocinij: q deo pñ furatus ē q alicui alii. **L**atrocinij qd res es deo magis rati. **S** Rñt latrocinij: q pñ furatū ē deo de vñate 2 honore q de a iā a rē. qñ pñt res bōies sūt i errore q i vñate. 2 plures bōies labo rāt ad adqrdū bonorē ipū q ad bonorē dñz tū. **E**t nūc heremita dñt ad latrocinij: q ipm valde malū vñcū erat.

De. q. mendacij.

Mendacij qd ē: **S** vade ad. 11. par. **M**endacij dñt heremita: qñs sūt tui maior 2 tui imia. **S** vñdēz **M**endacij i q iensu es maior. **S** nñt mendacij: q nulli iensu 3 nām mētibat nūi affatē. **S** nñt heretici cognouit: q affatē vñ

tates dicebat p^{er}erat amice dei q^{ui} null^{us} al^{ius} seru^s.
Concluit beneuolentia a uoluntate utq^{ue} habet ita
 magna culpa iⁿ mēdo sic intellet. **S**. nūc uo
 lūtas q^{ue} q^{ue}ret b^ea uitate q^{ue} ē obm^{is} intellet.

De. q. maledictionis.

Maledicere q^{ui} ē. **S**. **U**ade ad i. p^{ar}a.
Maledicere q^{ui}es sūt mī maio^{ris} inimici
S. ibidē. **M**aledicere te q^{ui} p^{ro}uocas te malo
S. Rūit m^{is} edicere q^{ui} p^{ro}uocabat te malo de il
 lo q^{ui} p^{ro}uocet. nūc b^ea beneuolentia cognouit q^{ui} uole
 bat b^ea dicere te p^{ro}uocare q^{ui} mali x^{risti}am malū dicit
 uolū dunt ad tanlos iⁿ fides q^{ui} sūt plures q^{ui}
 x^{risti}ani q^{ui} te dno iⁿu^{er}it^{ur} dicit mī te malo te q^{ui}
 uolū malū uolūtas q^{ui} iⁿ p^{ro}uocet nō uolū sic sepa^{re}
Maledicere q^{ui}es es m^{is} q^{ui} benedicere. **S**.
Rūit maledicere q^{ui} m^{is} erat q^{ui} benedicere q^{ui}
 p^{ro}uocabat puratores iⁿ q^{ui} q^{ui} lupi cōdunt
 oues fugiunt pastores.

De. q. impatiētie.

Impatiētia q^{ui} ē. **S**. **U**ade ad i. p^{ar}a.
Impatiētia te q^{ui} b^ea timorē. **S**. ibidē.
Impatiētia quo^{modo} dunt. **S**. ibidē.
Impatiētia q^{ue} b^ea ita magnā audaciā iⁿ t^{em}
 ita sup^{er}bia. **S**. **I**mpatiētia tūc q^{ui} uū ita sit sua
 amica nō b^ea timorē q^{ui} sit tēta.

De. q. incōstantie.

Incōstantia q^{ui} ē. **S**. **U**ade ad i. p^{ar}a.
Incōstantia q^{ui} uocat tui maio^{ris} inimici
S. ibidē. **I**ncōstantia q^{ue} sūt tui maio^{ris}
 b^ea cōcordātia. **S**. **I**ncōstantia dunt q^{ui} affatus
 erat ille sensus q^{ui} ē m^{is} stabili. **I**ncōstantia
 q^{ue} b^ea maio^{ris} cōcordātia cū uolūtate q^{ui} cū intel
 lectu. **S**. **I**ncōstantia dunt q^{ui} uolūtas leuiter se
 uerbat de uno p^{ro}posito ad aliud sine delibera
 tōe. iⁿ iⁿtellectu cū uolebat loq^{ui} aⁿ q^{ui} loq^{ui}et uū
 siderabat cū deliberatōe b^ea q^{ui} dicere uolebat
 p^{ro} q^{ui} ip^{sa} sibi malū uolebat.

De. q. inuidie.

Inuidia q^{ui} ē. **S**. **U**ade ad i. p^{ar}a.
Inuidia q^{ue} es ita magna. **S**. nūc
 q^{ui} ip^{sa} erat ita mag^{is} q^{ui} erat mag^{is} iⁿia q^{ui} aliud
 uū cō iⁿu^{er}it^{ur} iⁿu^{er}it^{ur}. **I**nuidia quare est
 maio^{ris} sp^{irit}uali q^{ui} corp^{ore}ali. **S**. Nulla inuidia ē
 ita mag^{is} sensuali sic intellectuali. **I**nuidia te q^{ui}
 aq^{ue} b^ea maio^{ris} timorē. **S**. **I**nuidia dunt q^{ui}
 te aq^{ue} quā oculi lacrimādo emittit p^{ro} iⁿu^{er}it^{ur};
 maio^{ris} b^ea timorē q^{ui} te aq^{ue} cū q^{ui} pulchre tūc
 suā facie lauāt.

De. q. falsitatis.

Falsitas q^{ui} ē. **S**. **U**ade ad i. p^{ar}a. **C**fal

sitas te q^{ui} maio^{ris} b^ea timorē. **S**. **R**ūit falsitas
 q^{ui} ip^{sa} maio^{ris} timorē b^ea te morte b^ea p^{ro}uocis
 iⁿ symonie q^{ui} te morte aⁿ iⁿu^{er}it^{ur} uū. **C**fal
 sitas es ita forte sic uitas. **S**. ibidē. **C**fal
 sitas nō si si ita forte sic uitas q^{ue} sitas iⁿ plu
 rib^{us} b^ea uitas. **S**. falsitas dunt q^{ui} q^{ue}ret
 b^ea p^{ro}uocant q^{ui} male oues custodiūt.

De. q. pigritie.

Pigritia q^{ui} ē. **S**. **U**ade ad i. p^{ar}a. **C**fal
 sitas q^{ue} ē. **S**. ibidē. **P**igritia quo^{modo}
 uadit. **S**. **P**igritia dunt q^{ui} ip^{sa} ibat ad mo
 rādū iⁿ b^ea pigritia q^{ui} b^ea bonos lectos iⁿ q^{ui}
 obaria uicaria comedunt. **P**igritia q^{ue} es
 mag^{is} iⁿ b^ea uicaria q^{ui} iⁿ b^ea paup^{er}ib^{us}. **S**.
 p^{ro} iⁿ iⁿu^{er}it^{ur} carnū comedit lup^{us} t^{em} racenis.

De. q. incurialitatis.

Incurialitas q^{ui} ē. **S**. **U**ade ad i. p^{ar}a.
Incurialitas quo^{modo} dunt p^{ro} incurialitate. **S**.
 ibidē. **I**ncurialitas dunt b^ea uitas q^{ue} p^{ro} uo
 ras. **S**. **R**ūit q^{ui} ip^{sa} p^{ro}uocant q^{ui} b^ea b^ea p^{ro}uocant
 te incurialitate uolū. ut iⁿ iⁿu^{er}it^{ur} bonā famam
 b^ea. Et b^ea iⁿu^{er}it^{ur} b^ea uitas sup^{er}bia. **I**ncuria
 litas es uicaria p^{ro} gula. **S**. **R**ūit incurialitas q^{ui}
 illa q^{ue}stione facit incurialitate q^{ui} p^{ro}uocant uas b^ea
 gulosi comedūt.

De. q. inobediētie.

Inobediētia q^{ui} ē. **S**. **U**ade ad i. p^{ar}a.
Inobediētia quo^{modo} p^{ro}uocant. **S**. ibidē.
Inobediētia cui es mag^{is} cōis. **S**. **E**r affa
 tus plura fac mādama q^{ui} p^{ro}uocant sunt plures
 b^ea ip^{sa} inobediētes q^{ui} alit^{ur} alit^{ur} sensu. **I**n
 obediētia q^{ue} ridet. **S**. nūc inobediētia q^{ui} ip^{sa} ride
 bat q^{ui} b^ea amica obediēte sunt capti.

De. q. inuidie uicarij p^{ro} iⁿu^{er}it^{ur}. iⁿ p^{ro} iⁿu^{er}it^{ur}.

Inuidia iⁿ iⁿu^{er}it^{ur} quo^{modo} b^ea cōcordā
 tiā. **S**. **U**ade ad q^{ue}stiones inuide iⁿ iⁿu^{er}it^{ur}
 iⁿ iⁿu^{er}it^{ur} iⁿ iⁿu^{er}it^{ur} q^{ui} b^ea cōcordātia significat q^{ui}
 b^ea iⁿ iⁿu^{er}it^{ur} iⁿ iⁿu^{er}it^{ur} iⁿ iⁿu^{er}it^{ur} iⁿ iⁿu^{er}it^{ur} iⁿ iⁿu^{er}it^{ur} iⁿ iⁿu^{er}it^{ur}
S. nūc fragilitas q^{ui} ip^{sa} ad inuidiā ibat q^{ui} ip^{sa}
 rogauerat q^{ui} ip^{sa} inuaret ad uicarij iⁿu^{er}it^{ur}.
In iⁿu^{er}it^{ur} b^ea amica. **S**. nūc iⁿu^{er}it^{ur} p^{ro} iⁿu^{er}it^{ur}
 iⁿu^{er}it^{ur} erat amica sua iⁿ iⁿu^{er}it^{ur} uū iⁿu^{er}it^{ur} uū iⁿu^{er}it^{ur}
In iⁿu^{er}it^{ur} iⁿ iⁿu^{er}it^{ur} q^{ue} b^ea iⁿu^{er}it^{ur} iⁿu^{er}it^{ur} ita ma
 gna p^{ro}uocant. **S**. **R**ūit iⁿu^{er}it^{ur} iⁿu^{er}it^{ur} iⁿ iⁿu^{er}it^{ur}
 q^{ui} pastores docuūt iⁿu^{er}it^{ur} iⁿu^{er}it^{ur} iⁿu^{er}it^{ur} iⁿu^{er}it^{ur}
 iⁿu^{er}it^{ur} iⁿu^{er}it^{ur} nō b^ea. **I**n iⁿu^{er}it^{ur} q^{ue} cōis iⁿu^{er}it^{ur}.
S. **R**ūit iⁿu^{er}it^{ur} q^{ui} ip^{sa} erat iⁿu^{er}it^{ur} iⁿu^{er}it^{ur} iⁿu^{er}it^{ur} fa
 ciebat m^{is} t^{em} iⁿu^{er}it^{ur} q^{ui} iⁿu^{er}it^{ur} iⁿu^{er}it^{ur} iⁿu^{er}it^{ur} o
 dolos. **S**. nūc iⁿu^{er}it^{ur} q^{ui} ip^{sa} erat amica crader

Questions.

Itaque d dandit poitas hōmibz pauperibus.
Inimura qre pditionē facit. **S.** nrit inuina q
 ipa p dūctōz faciebat qz illegalitas ē sua p san/
 guinea. **I**nimura est u i regē q suos bōies mo/
 ri facit i bello. **S.** Rrit inuina q ipa erat
 i regē si rex sine iusticia bellū faciebat. **I**nder
 laro qre facit bōies latrones suspēdi. **S.** nrit
 inuina q i uider laro bōies latrōes suspēdi fac/
 qz ipa ē vroz sua. **I**nimura qre facit mentiri
 bōies. **S.** nrit inuina q ipa faciebat mētiri bōies
 vt auita s i fctm cēt populata de multis bōibus
Inimura qles sūt vte mēsure. **S.** nrit inuina
 q ipa mēsurabat auz maledicere et blasphemare
 vt uires sūp bōimū qz cū iusticia hnt p cordānā
Inimura de qe bēs sūre. **S.** nrit inuina q
 ipa sūmōz bēbat de pātia q sep ipas tēuāt.
Inimura de qe vīa ptae. **S.** nrit inuina q
 sua potestas erat de puatōe iusticie et p sanne.
Inimura cū q lauas facit itaz. **S.** inuina
 vnt q suas facies lauabat cū aqua q erit de o/
 culis bōiz q ridet i tūc cū tēridet santos bōies.
Inimura qz scripsit tuā libtā. **S.** Dint m/
 lora q ipa et falsitas ipz scriperant vt iusticia
 et legalitas i ipso nō sint scripte. **I**nimura cū
 cōmōdauit equū vestras. **S.** nrit inuina q
 ipa suas equū cōmōdauit pignae et iusticie.
Inimura q mlt vīa lūralitas. **S.** nrit inuina q
 tras mīserat ipaz ad lēpānā ad sribā et ad i/
 miaz. **I**nimura fuit vñq obediēs. **S.** nrit
 inuina q ipa erat obediēs supbie lūxurie suan
 et ceteris suis locis.

De q. idiscrētōis et vicio mīto.

Idiscrētō de qe vīa vis. **S.** nrit idis/
 crētō q sua vis erat de fragilitate q mi/
 les bti i bello p animositatē. **I**ntēpāna vbi
 ē vīz hospiciū. **S.** nrit q ipa hospitabat i idis/
 crētōe q bōies galosi hnt cōcedō et bibēdo
Idiscrētō qre es ita magna. **S.** nrit idis/
 crētō q ipa credebatur oī ipz q lupi ones cōcedūt
Idiscrētō qre es tēpata. **S.** nrit idiscrētō
 q ipa erat tēpata qz pūdētia nō loqbat bōi
 b peccantibz de magna mīa dei. **I**discrētō
 qre es ita crudel. **S.** nrit idiscrētō q sua crudeli/
 tas credebatur vñ pūdētia caritate obliuiscēbat
Idiscrētō fecisse vñq pditionē. **S.** nrit
 idiscrētō q ipa pditionē faciebat sp auz bo/
 mites sua peccata p pēccādiā pnter dimitūt.
Idiscrētō occidit vñq aliqz bōies. **S.** nrit
 idiscrētō q infert hoc faciebat in quo tot
 bōies vadūt propter ignorātiā et stultitiā.

Idiscrētō fecit vñq latrocinū. **S.** vnt
 idiscrētō q ipa sep pūrata et tēnarios paupi/
 bz vt famē hēnt. et ipos dabat dūitibz. vt te
 eoz blūtis vanā gloriā hēnt. **I**discrētō
 vnt vñq mēdaciū. **S.** vnt idiscrētō q
 illa sep mēdaciū fctore q pānos vēdit q le/
 pe dicit q dēi nō iunet vt lacrim possit. s. so/
 lido. **I**discrētō vnt vñq malū de bōa
 vīa. **S.** Rrit idiscrētō q ipa malū dicebat
 de bōis vīabz. vt lūxuria i mūdo magnā famā
 hēnt. **I**discrētō qre es ipanēs. **S.** Dint
 idiscrētō q ipa ipanēs erat qz pūdētia vōi/
 mebat et ira vigilabat. **I**discrētō vos q
 nō itelligitis quo de icōstāna cognūdes bēns
Idiscrētō dicit q i b qd ipa ignorabat
 pānā bēbat cognūdes de icōstāna. **I**discrētō
 de qe vīa imūdina. **S.** vnt idiscrētō
 q sua imūdina erat de culpabili recolere amare
 ignorare videre audire loq gustare et tangere.
Idiscrētō m q es puato pūdētie quo cō/
 gnūdes bēs te falsitate. **S.** vnt idiscrētō dicit
 q ipa cognūdes bēbat de falsitate cū inuamile
 suoz socoz. q ipaz inuāz p pūdētiā i eligēdo
 mīora bona et dūmīdō mīora et i accipie/
 do mīora mala et dūmīdō mīora. **I**discrētō
 qre es pigra ad faciēdū bonū. **S.** Rrit
 idiscrētō q ipa erat pigra ad faciēdū bonū qz
 erat diligeas ad faciēdū malū. **I**discrētō q
 re es male docta. **S.** Rrit idiscrētō qz ipa e/
 rat male docta qz credebatur facē pādū bōibz
 tūc cū eis tēdū et dispādū faciebat. **I**discrētō
 fuit vñq obediēs. **S.** Rrit idiscrētō
 q ipa erat obediēs oī ipz q bōies locat stulte

De q. fragilitatis et vicio mīto.

Fragilitas ē cōgnūdes de rēpānā. **S.**
 vnt fragilitas ē q rēpāna sua amica si
 bi malū dicitur de rēpāna multoties vt illa sibi
 malū dicit de fortitūne. **I**fragile cor qre sū
 tot infidēs i mūdo. **S.** Rrit timidū cor q pe/
 teret bā pāsonibz q maiorē sūre hnt de mor/
 te corpori q te morte ale. **I**fragile cor qre es
 tēpātū. **S.** Rrit timidū cor q ipz erat tēpa/
 tū qz bēbat multos amicos et fortitudo bēbat
 paucos. **I**fragile cor qre nō bēs mēgnā ca/
 ritatē. **S.** Timidū cor dicit q ipm nō bēbat
 magnā caritatē qz diligebat bē magnā crue/
 litatē. **I**cor fragile ē i e aliqd de legalitate. **S.**
 nrit qnta erat plenū pūdētie et legalitatis i ipso
 nō inire poterat. **I**cor debile sūc qd ē mor/
 ale. **S.** Rrit q nesciebat qd erat mors ale

q: tota die considerabat i morte corporis. de q magnū hūit timorē. ¶ **C**oz fragile postq bēa tot denarios: qre nō das paupib? **S.** Rñt: q: nolebat illis dare denarios: q: bēpos es su / rat? **C**oz fragile qre nō bēa vecūdā mēte / di? **S.** Rñt: q: vecūdā hēbat dicēdi vitatem vt mēdadi odio nō hiet. qd multū diligebat. ¶ **C** fragile coz qre malū dicit de bōib? q sūt au / daces: q sūt amīci largitaz? **S.** Rñt: q: ipe malū dicebat de bōib? q sūt audaces: q: timorē de morte nō hñt nec te paupitate. ¶ **C**oz fragi / le qre panis nō bēa? **S.** Rñt: q: si panis hiet est de gñe fortitudinis: q ē suū pñu. ¶ **C**oz fragi / le qre nō bēa sñstanz: q es ita sñt follū arboris qd ad oēs vētos se venit? **S.** Rñt: q: erat ita plenū fragilitate: q i illo qd faciebat v dicebat deliberatōis hie nō poterat nec abstinentiam. ¶ **C** fragile coz cū q man? facē lauaz? **S.** re / spōdit: q: cū tristitia timore mēdacio q auaricia ¶ **C** fragile coz qre facis falsitate? **S.** Rñt: q: falsitate faciebat: q: legalitas q fortitudo socie / tate pñt. ¶ **C** fragile coz qre diligētia nō bēa? **S.** Rñt: q: diligētia hie nō poterat: q: multūz delectabat i comedēdo i dormiēdo. ¶ **C** fragile coz qre es male doctus? **S.** Rñt: q: erat male e / doctus: q: sui oculi vecūdā nō hēbat sic sue ma / ri largitaz: q de scia rhenozie nichil didicerat. ¶ **C** fragile postq es totū timor: qre nō es obediēs. vt placit: malū nō faciat? **S.** Rñt: q: timorē te plato nō hēbat: q fuit elect? symo / nace. qm ipe inimic? fortitudis: q ē sibi pñia.

De q. itēpātie q vicioz murtōz.

Intēpātia cū saraceni fidē nō hñt: qre o / diūt te plusq chzistiani? **S.** De iustit / q i fides hñt aliquos bonos mores ad rep / bēdēdi aliquos malos chzistianos q fidē hñt q malos mores. ¶ **I**ntēpātia q ē ma pñtudo **S.** Rñt: itēpātia q ipa porcebat bōies i spe tē / pāne i pñ mēte: q i mē loco qrebat tēpātia de / mēsa. ¶ **I**ntēpātia es medi? **S.** Dñt itēpā / tia: q ipa erat mēd? q cū crudelitate occidebat paupes q caritate q cū scīpa diuites: q sūt ami / ci sui. ¶ **I**ntēpātia qre pñdñōz facis illis: q i / te pfidit? **S.** Dñt itēpātia: q ipa hēbat of / ficiū i pñdēdo amicos suos. ¶ **I**ntēpātia cū q / occidit bōies? **S.** Intēpātia dñt: q ipa bo / mines occidebat cū plūib? cibariis dñcatis: q i comedēdo plūib? boīs dñt. ¶ **I**ntēpātia q / mēpātia furata es monacho: q ipaz i reflecto / hēbat? **S.** Intēpātia dñt: q ipa furata fuit

tēpātia monacho: q abbasi iulian erat i i firmi / ton o. ¶ **I**ntēpātia q mo? bēa i mēdēdo? **S.** Rñt: itēpātia. q ipa mo? mēdēdi hēbat: q? fa / nitatē pñtēbat i iurātē i comedēdo pñra cū / bana delicta rōe q op mñtā dabat q i i firmi / tates illas q ex ipis nīs cōcedebāt. ¶ **I**ntēpātia qre dicit malū de tēpātia q ē ita bona vñus. **S.** Dñt itēpātia: q nō ē mirū si vñus pñus dicit malū de alio pñu. ¶ **I**ntēpātia qre bōies qui nīs comederit sūt ipāntes? **S.** Dñt itēpā / tia: q illi sūt ipāntes: q: i fñcñ nñlenti pñt i / fñmitas quā ipa i mēsa pñrauerat. ¶ **I**ntē / pātia qd cū bo? vino forti opariz? **S.** Dñt itēpātia q ipa pñra opa facere scībat: inter q erat i cōstātia vna ex ipis. ¶ **I**ntēpātia quas spūit totiens bōies? **S.** Dñt itēpātia: q bōies totiens spūit q ipos uis comedere fa / ciebat q potare. ¶ **I**ntēpātia scīstis vñq? sal / sitate? **S.** Dñt: q ipa multoties falsita / tes faciebat cūda beremētē: q nō cōcedebat mñi panes q aquas per ypocritism: q? debilitabatur. ¶ **I**ntēpātia qre sūt bōies pñni i augusto? **S.** Rñt q bōies pñni sūt i augusto q: plē sūt si / cub? i mñsto. ¶ **I**ntēpātia i q? ipre es edocta. **S.** Dñt itēpātia: q ipa erat edocta ad le / natōes mēse cū bōies saturati erāt cibo: potu. ¶ **I**ntēpātia fuisse vñq? obediēs tēpāntē. **S.** Intēpātia dñt q ipa fuerat mñpāntē obe / diēs tēpāntē q bōies comedere parū faciebat i cena vt ipos nīs cōcedere faceret i pñadio

De q. ifidelitatē q vicioz murtōz.

Infidelitas qre spē nō bēa? **S.** Rñt i fide / litas: q ipam hie nō poterat: q fides q spes iacem pñdant. ¶ **I**nfidelitas vñ amīci pñt hie caritatē q crudelitatem cū faciūt elemos / nā paupib? **S.** Dñt ifidelitas: q sui pñccōs q elemosinā faciūt: figurā hñt caritatē: q nō for / mā. qm si formā bñent: pñccōdānā cū fide bñent q ē sibi pñia. ¶ **I**nfidelitas quo? facis pñdñōz? **S.** Dñt ifidelitas: q facit cūcūl? cūz pñmat anres iuas: q caudā abfōdit. vt cūcū / los accipiat. vt pulis se fingit gallinā: vt ad cā pulli veniāt. ¶ **I**nfidelitas quo? homicidū fa / cis? **S.** Rñt: q ipa homicidū faciebat cūz ignorātia q falsitate q odiositate passio. ¶ **I**nf / fidelitas cū quo facis latrocinū? **S.** Dñt i f / delitas: q illa aīas bōis furabat cū ignorātia q virgipio fidelē chzistiane. ¶ **I**nfidelitas qre et mēdaciū i tot bōib? **S.** Dñt ifidelitas q ipa vivebat ex mēdacio i plūib? bōib? q: pa

Questiones.

ei böles scäur ⁊ voluit dicere vitatē. ¶ Infidelitas es irata: qm̄ ipiani de te malū dicūt. ¶ Infidelitas vitat: q̄ ipa nō curabat de b̄: iqd̄ ipiani de ipa malum dicebat. qm̄ p̄ plures böles erat laudata ⁊ blaffemata. ¶ Infidelitas bēs ipa tiat: ¶ m̄t: q̄ b̄e nō debebat ipatiaz postq̄ ciuitates hierosolimitanas possidebat. s; ipa / ria ad fidē romanā spectabat. ¶ Infidelitas es fornicat edificata: ¶. ¶ Dicit infidelitas: q̄ edificatū suū munitū erat de ferro lignis ⁊ ignorātia idcirco timorē nō hēbat: q̄ traxerēt. ¶ Infidelitas bēs imūdiat: ¶. ¶ Dicit infidelitas: q̄ saraceni mapas nō tenet i mēsa. ⁊ cū comedūt: suos vigilos labūt: ⁊ sūt magi q̄ alij böles la / riosi. ¶ Infidelitas via falsitas posset destrui. ¶. ¶ Dicit infidelitas: q̄ possibilitas sue destru / ctōis ē scripta p̄ yarmūdū i suo libro. ¶ Infidelitas bēs pignat: ¶. ¶ Dicit infidelitas: q̄ si est vñ christiani: cētā sūt illi: q̄ nō sūt christiani. idcirco pignatū hēbat. qm̄ chasianos nō testne / bat. verūtū diligētiā hēbat i terra sarie turq̄ ⁊ barbarie. q̄ christianoz ēē solebat. ¶ Infidelitas bēs aliq̄ curialitatē: ¶. ¶ Infidelitas vitat: q̄ ipa curial erat i synagoga indeoz quos bñ colere facit dīcabbatū. ¶. ¶ Infidelitas bēs plures böles obediētes: ¶. ¶ Dicit infidelitas: q̄ q̄rret b̄a m̄ndic ⁊ onctē: q̄ sūt p̄ci sua gēte

De. q̄ despāta i vidioz m̄rtop.

Despāta bēs maiorē crudelitātē q̄ spes cantatē: ¶. ¶ R̄nt despāta: q̄ illa q̄stio fieret buris paup̄ez ⁊ lupis: q̄ oues comedūt. ¶ Despāta q̄re p̄ditionē facit: ¶. ¶ Despāta vitat: q̄ ipa p̄ditionē facit: q̄ legalitas cū spe p̄cordia b̄t. ¶ Despāta cū q̄ alias böiz occidit: ¶. ¶ Dicit despāta: q̄ ipa alias böiz occidit: iqd̄ i p̄cio mortis eis p̄mittebat dīcētio nē p̄fessionē p̄tendit ⁊ satisfaciōs. qm̄ i illo p̄cio imaginatio for̄m̄ fōtes frigidōs imagiat q̄ p̄cia böiz ⁊ m̄iaz dī. ¶ Despāta quō sp̄e bo m̄ib̄ furariis: ¶. ¶ Dicit despāta: q̄ ipa sp̄e bōi b̄t furata idcirco suā sibi dīcēt. ¶ Despāta quō dīas mēdaciū: ¶. ¶ R̄nt despāta: q̄ ipa mēnebat: iqd̄ fingebat se bōib̄ paup̄ib̄ ⁊ ipa erat i bōib̄ avaris largitas ⁊ spes. ¶ Despāta de q̄ dīas lib̄erū malū: ¶. ¶ R̄nt despāta: q̄ ipa sp̄e malū dicebat de bōib̄ paup̄ib̄: q̄ i vñ b̄ sp̄e b̄nt. ¶ Despāta vñ itas: ¶. ¶ R̄nt despāta: q̄ ipa erat i ipatia böiz: q̄ vñ dīa nō habet. ¶ Despāta bēs p̄siana: ¶. ¶ R̄nt despāta: q̄ avaricia b̄t fcebat. q̄ ipaz affocbat vñ

ad p̄ciū mortis: ⁊ p̄ mortē ibat ad s̄adū i inferno sine aliq̄ mutacōe. ¶ Despāta bēs san / ctatē: ¶. ¶ R̄nt despāta: q̄ ipa erat vna sp̄e imūdiatē p̄ci. ¶ Despāta dīcēt vñ vitatē: ¶. ¶ Dicit despāta: q̄ ipa offm̄ mēdi hēbat i sanitate böiz ⁊ i eoz infirmitate. ¶ Despāta bēs negligētiā: ¶. ¶ Despāta m̄t: q̄ nō apparebat: q̄ ipa pignatū hēet i infirmitate böis: qui morit sine spe. ¶ Despāta bēs aliqua bonas p̄fuctudinē: ¶. ¶ Dicit despāta: q̄ illa q̄stio si eret sp̄e: q̄ plorabat: q̄ böles resiliutōez nō faciūt i eoz vita: ⁊ b̄nt maiorē sp̄e i suis filijs: q̄ p̄ eoz delictis satisfaciāt: q̄ i sc̄ipis. ¶ Despāta bēs plures s̄bditos: ¶. ¶ Dicit despāta: q̄ illa q̄stione facit inferno. cū dēditot gētes.

De. q̄ crudelitas i vidioz m̄rtop.

Crudelitas fecit vñq̄ p̄ diuōez deo: ¶. ¶ R̄nt: q̄ ipa p̄ditionē multonēs fecit p̄pter temanos: quos ab hōib̄ paup̄ib̄ auferebat: ⁊ diuinib̄ donabat. ¶ Crudelitas quō facit bo m̄daciū: ¶. ¶ Dicit crudelitas: q̄ ipa bōic faciebat i p̄uado caritatē ⁊ i p̄duccōdo auaridam. ¶ Crudelitas es oues furata: ¶. ¶ Dicit crudelitas: q̄ nō tr̄ oues furata fuerat: imo plures pastores occiderat. ¶ Crudelitas q̄re mēmo. ¶. ¶ R̄nt: q̄ ipa mēnebat: q̄ caritas vitatē dicebat. ¶ Crudelitas q̄re malū dīcēt de caritate: ¶. ¶ Dicit crudelitas: q̄ ipa malū de caritate vñ dicebat: q̄ ē b̄t avaris böiz paup̄. ¶ Crudelitas q̄re es ipatīes: cū paupes a te demofinā q̄rit: ¶. ¶ Dicit crudelitas: q̄ ipa erat ipatīes: q̄ pau / pes ab ea demofinā p̄ caritatē q̄rit. ¶ Crudelitas itas firmitatē: ¶. ¶ R̄nt: q̄ ipa sp̄e firmitatē bat: ⁊ caritatē pictatē ⁊ b̄tūtatē. ¶ Crudelitas cū q̄ lauas tuos pedes: ¶. ¶ Dicit crudelitas: q̄ ipa suos pedes lauat cū imūdiat p̄ci. ¶ Crudelitas de q̄ gēte trāsiit: ¶. ¶ R̄nt: q̄ ipa eruit de falsitate: q̄ caritas m̄t ⁊ de sup̄bi: q̄ ē su? p̄. ¶ Crudelitas bēs pignat: ¶. ¶ Dicit crudelitas: q̄ nō apparebat: iqd̄ caritas ē q̄si tota p̄ci ta. ¶ Crudelitas q̄re es male edocata: ¶. ¶ Dicit: q̄ ipa erat male edocata: q̄ fecit dīa nō timebat. ¶ Crudelitas es bona monacha: ¶. ¶ R̄nt: q̄ ipa ē de gēte obediēte.

De. q̄ p̄ditōis i vidioz m̄rtop.

Proditio vbi es lepta: ¶. ¶ R̄nt: q̄ ipa p̄ h̄it tūc: cū carm̄ abel suū fratē occidit p̄ inuidiā ⁊ p̄ auariciā. idcirco q̄ erat de tali gēte: erat de p̄ciā mortis. ¶ Proditio posset b̄o tēfuran: ¶. ¶ Dicit: q̄ nō oportebat: q̄ b̄o

ipſas furareſ. qm̄ ipſa ſe daret cuſq; bōtq; ipſas
dicereſ. ¶ Prodiō cūſpicius es magiam
ca: s. Rū: q; ipſa pſaffatū q; aliū ſenſū ollige
bat. q; ipſe plura mēdacia dicebat. ⁊ cū illo p
curabat deceptōes: quā fac bōib⁹. ¶ Prodiō
q;re vidis malū de bonitate ⁊ caritate: S. Di
nit: q; p̄t b⁹ malū de caritate ⁊ bonitate dicebat
qm̄ germane ſūt legalitatis. ¶ Prodiō q;re
es ipanēs: S. Rū: q; ipſa erat ipanēs: q; ſu
pbia ē ſuſtrater: ⁊ ira ē ſua germana: ⁊ ſuctas
ē ſua maſ. ¶ Prodiō cū q; ſtas firma: S.
Rū: q; ipſa ſtabat firma cū inuidia ⁊ auaricia.
¶ Prodiō es mūda de p̄cō: S. m̄: q; ipſa
p̄ſeſſione nō olligebat nec penitētiā. ¶ Pro
diō de q; es munita: S. dū: q; ipſa munita
era t de inuidia auaricia falſitate ⁊ ſupbia. vt oc
cidere poſſit legalitatē: q; ē ſibi p̄na. ¶ Prodi
tio bēs pignia: S. Dū: q; ipſa q̄ſtionē fac
ret dūab⁹ ⁊ caſtelli: q; b⁹ ipſa tōnēs fuerat. Et
dū: q; legalitas paucos amicos bēt. ¶ Pro
diō vbi ſas libet: S. Rū: q; ſanctitas
ē cōueniū. ¶ Prodiō vbi eras obediēs: s.
Rū: q; ipſa fuerat multonēs obediēs luparet
argēto.

De. q. bōicidij ⁊ vicij mirtop.

Bomicidij q;re occidis bōies: S. Rū
bōicidij: q; bōies occidebat: q; furan nō
poterat. ¶ Bomicidij cū quo occidis boni
tatē: S. m̄: q; bōitātē occidebat cū falſo teſti
moniō. ¶ Bomicidij q; ſuāt de te malū: S.
Dū: bomicidij: q; re iuſtus malū de ipſo dice
bat: cū bōies ſuſpēdi faciebat. ¶ Bomicidij
bēs magnā poteſtatē: S. dū: bōicidij: q; il
lā q̄ſtionē faceret magnitudinē ipanē cū q; bōies
occidebat. ¶ Bomicidij de q; ē viz edificij. S.
Rū: q; ſuū edificij erat ſup inuidiā auariciā ⁊
ſupbiā. ¶ Bomicidij ſūt mūde veſtes tue: s.
Rū: q; nullas carniſer mīdas habet veſtes.
¶ Bomicidij diligis falſitatē: S. dū: q; illā
q̄ſtionē faciet ad hypocriſis: cūq; alias bōmū occi
debat. ¶ Bomicidij bēs pignia: S. dū: q; dū
tas biuſales b⁹ ſciebat. ¶ Bomicidij
cū q; es male edocui: S. Dū: q; male erat e
docui cū inuidia ſupbia auaricia ⁊ crudelitate
¶ Bomicidij es obediēs: S. dū: bomicidij
q; erat obediēs iudici p̄ argenti: ⁊ p̄napi p̄
bonorē.

De. q. latrocinij ⁊ vicij mirtop.

Latrocinij q;re nō bēs deſidia i mēdo
S. Rū: q; nō poterat vñ offō ſuo ſine

mētri ¶ Latrocinij cū q; bonitatē furariſ: s.
Dū: q; bonitatē furab⁹ cū maledicē ſmōia
⁊ hypocriſi. ¶ Latrocinij q;re es ipanēs: S.
Dū: q; erat ipanēs: q; furcas nō recolebat.
¶ Latrocinij bēs iſimritatē: S. Dū: q; in
ſidia regis ipſ trēmere faciebat. ¶ Latrocinij
q;re vadis de nocte: S. Dū: q; ibat de nocte
vt gētes ſua turpia i dūmēta nō viderēt. ¶ La
trocinij q;re es illegale: S. dū: q; illegale e
rat: q; cū legalitate gētes deape nō potat. ¶ La
trocinij q;re es: S. Dū: q; erat: q; pignia
bēbat i ſodiēdoviciā ⁊ i cūdo mercatū. ¶ La
trocinij fuiſti vnq; obediēs: S. Dū: q; ipſ
erat obediēs ſepe ad ſuū diſpiciū furcas. ¶ La
trocinij es edocui: S. Dū: q; illā q̄ſtionē
faciet ſymonice: q; ep̄anū ē furata. ⁊ q; ſiſt illā q;
ſtionē faciet hypocriſi: q; ſanctitate erat furata.

De. q. mēdaci maledicēi

⁊ vicij mirtop cū ea.

Mentiri maledicē q;re ſocietate ſeciſſis: s.
Dū: q; ſocietate fecerit: vt bonitates
deſtruat ⁊ vitate q; ſit amice. ¶ Mēdare bōies
mēdaces magis ſūt ipanēs q; alij: S. Dū
mēdar ſp cū rep̄bēdū ſe excuſat. ¶ Mēdare de
q; ē tuū fūdamētū: S. Dū: q; ſuū fūdamētū
erat de ſupbia inuidia ira auaricia ⁊ hypocriſi.
¶ Mēdare ab ore q; ſuit: vt erat ſa turpe p
mētri ſiſ camſia i p̄loſi p̄loſi: S. Rū: os:
q; illā q̄ſtionē faciet hypocriſi: q; turpior ē q; ca
miſia leproſi: ¶ Mēdare quō facis falſitate: s.
Rū: q; ſymonia ⁊ hypocriſis b⁹ ſidebat. ¶ Mē
tri bēs diligētiā: S. Dū: q; p̄ totū mūdus
ſemē ſuū ſeminauit. ¶ Mēdare es bñ edocui:
S. m̄: q; diſſeruat r̄betouici: vt gētes deape
poſſet. ¶ Mēdare fuiſti obediēs: S. Dū: q; mē
tri: q; illā q̄ſtionē tartaris faciet ⁊ iudels ⁊ ſara
cenis ⁊ argēto chriſtianop ⁊ bñi hypocriſis.

De. q. maledicēi ⁊ vicij mirtop.

Maledicē q;re malū didis de bōib⁹ bñib⁹
cū paſſas bñi: S. dū: q; ipſa erat de gñe ſup
bie ire ⁊ crudelitatis. ¶ Maledicē q;re nō dicit
malū de iſtō ſana: q; ē malū vicij: S. Dū: ma
ledicē: q; ipſ nōlebat ſuā germanā in bonozare
deq; ſci bōies dñi malū. ¶ Maledicē q;re malū
dicas de denas: S. Dū: maledicē: q; malus
de denas dicebat: q; vicia p̄ſtabat i illis q; i
aliis bōib⁹. ¶ Maledicē q;re nō dicas malū de
ſymonia ⁊ hypocriſi: S. Dū: maledicē: q;
malū nō dicebat niſi cū falſitate. ¶ Maledicē
es pignū: S. Dū: q; nullo m̄ malū dēz ē

Questions.

fiat et trinitate dei et efficatione. ¶ Malitiae que
cum aliis loquitur. ¶ Qui. q. superbia ira et invidia
sibi sublebat. ¶ Malitiae bene plures amicos
¶ Qui. q. maior pars bonis pauperum et viduarum
sibi obediunt.

De.g. ipatic t vigor mitoz.

Impatia i iustitia qre estis amice. S. miderit: q ipe erat amice: q ptes bebāt amicos. ¶ Impatia qre es turpis. S. Dicit q ipe erat pulchra ad ira e ad supbia. q multū pte. ¶ Diligit. ¶ Impatia bōes hypocrite qre sūt na fontē vī amia. S. Dicit q ipe diligit bōes hypocritas: q recipiūt bōes legales q fūsi bōes. ¶ Impatia qre ēs plures amicos q patia. S. Dicit ipatia q ipe erat magis diligit cū ira q patia cū abstinentia. ¶ Impatia qre es male edocta. S. mī ipatia q ipe erat male edocta: q cū gula e cū supbia ira e avaricia fecit societate. ¶ Impatia qre es lōbes bōes abstinentie. S. Dicit q ipe lōbes ab abstinentia erat sūm amica parit.

De o. i. costărie z. vigoz mitorz.

Inconflātia q̄re est turpis. ¶ Dicit. q̄ ip̄a erat turpis. q̄ inflātia erat vna sp̄s sanctitatis. ¶ Inconflātia q̄re est falsa. ¶ Dicit. q̄ ip̄a erat falsa. q̄m si penit mō nō posset bōi nec legales t̄mp̄es p̄ allū mō acciperet. ¶ Inconflātia est pig. ¶ Dicit. q̄ ip̄a erat ita diliges. q̄ bōies ip̄s i vitare incurret nō p̄t rāt. ¶ Inconflātia q̄re est vno t̄p̄e edocia. ¶ I s̄ male edocia. ¶ Dicit. q̄ ip̄a erat male edocia. vt vitupia dicit posset. ¶ Inconflātia cui est magni obediē. ¶ Dicit. q̄ i discreto laparia subia gula t̄ amaricia hoc debāt.

De-a. Îmădige 2 vioroz mîntoz.

Immundicia es tua magi i hypocriti sicut i
sonantib⁹. ¶ **S.** Dixit qd falsitas nō fac-
bat. ¶ **I**mmundicia bēs pigritia. ¶ **S.** Dixit qd
arretit e a lupina: quā i plurib⁹ hōmib⁹ pōna-
bat. ¶ **I**mmundicia dicit loquē: dū comedis: ⁊
tenes os plenu⁹. ¶ **S.** Dixit qd ipa i carnalib⁹
societatē fecerūt. ¶ **I**mmundicia bēs timorē. ¶
S. Dixit qd illa qd hōnē facit sanctitatē i obe-
ditiā: quē i corābit.

De o falsitati z vidnoz mironz.

Falsitas despicitur. **¶** Omnis q̄ illas
q̄stiones facit iudicibz aduocatus q̄ lites
plōgant rusticis. **¶** Falsitas quoq̄ es cognita
om̄i q̄ de carnalitate et hypocrisi erat su
us verillū. **¶** Falsitas cui es magis loquēda.

Ḡ. pīrt:ə merətoni ī q^a tot bōies ʔfidūt.

Po. g. pictus 2 videtur mitior.

Pignora q̄re es male edocta. S̄. n̄r: q̄
illa erat male edocta. q̄z n̄m̄s comedē/
rari tibi placebat multū dormire. ¶ Pignora
es obedies. S̄. n̄r: q̄ ip̄a obedies erat caeco
recta et p̄m̄i calido.

The q. imperialitar's obedience.

In carnalibus es alicui obediens? **S.** nō
q̄ illa erat obediēs hōi guloso: q̄ carnes
ad mēam dūdit: et suo focio dicit q̄ digat et
quibz libet illa nō ē voluerit.

Ἐπε. ο. brā. gr. īpīgā' ʔ b' ʔ barōibʔ.

Heremita a dño papa dñsunt: are pñtñm
 ipatorz dedit impius ecclesie romane. ¶
 Glade ad ru. an dñs: ¶ Heremita a rege dñsunt
 qd dñs mmoz amiliana hie debet. ¶ ibide.
 ¶ Heremita a filio baronis dñsunt: vtz ppe
 dñgare debet q sui patris. ¶ Illi miles
 mñ e amabil sic bon pnceps. ¶ Heremita a re
 ge dñsunt: vtz sibi erat licituz emere baroniam.
 ¶ vñ.

Deo militum.

Quodam berita a rege iurati milites. Et
Vade ad r. andas. Et Quare milites
debent esse magis laudes et alii bonitas. Et ibid.
Et Quod omnes milites sunt bonitas. Et ordinis
militie faciebatur. Et Huius milites: quod ipse ordinis
militie nefas erat. Et sui patre interpretant. Et si ibi
la ordinem militie non scriperat. Et si in subter
et in milite facit. Et in illis: plures milites bonitas et
sent: et supbi sunt. Et in illis: et sunt in multis. Et casti et
sunt in multis. Et andas: et sunt in multis. Et in multis
et sunt pauperes. Et bonitas: et sunt in multis.
Et Milites (viri bermitas) et in multis. Et per sua
Huius milites: quod ipse ordinis. Et per sua et in multis
et sunt in multis. Et in multis. Et in multis.

E.g. burgessia.

Burgēſes q̄re ſūt. s̄. vade ad m. an̄dēz
¶ Burgēſes q̄re dēbēt ē libēz. S̄. ſic
oz burgēſes h̄bēt libētatē ad ordnandū cuitatē
ſic oz milites libētatē h̄t ad caſſidēdū vias
et corōnā regl. ¶ Quēſiuit a burgēſe heremita
q̄re diuine ſue m̄ nō durabit a ſic om̄itē al̄t̄bo
m̄m̄s. S̄. Pull̄bō et t̄m̄ ocoſas ſic burgēſis
¶ Quēſiuit heremita a burgēſe q̄re m̄m̄ viue
bat q̄ al̄t̄bō. S̄. dicit burgēſis q̄ ocoſitatē
d̄bāta dēlicata h̄t dēbāt.

De a. confilū.

Definitur heremita a pncipe; & q^o psonis

fūū sūmū et debetbat. ¶ Et ad ad rā. an dīcāz
 ¶ Ab enīe regi sūmū beremīta. qre nō erat rex
 tūc. ¶ Dicit enīe qd ipe obliu erat qz rex bō
 nū sūmū nō erat. ¶ Quē sūmū beremīta. vtrū
 sūmū regis et plūbū sponīs esse debebat. ¶
 ¶ Quanto plures psonē sūt i sūmū regis maior
 ē sūmū sūmū et sua seceat sūmū mīnor. ¶ Quē
 sūmū beremīta a regi. et qbus bōmībū maiorēz
 debet timorē. ¶ Dicit regi. q nulli bōmēs sibi
 possent facere mī et malo sūmū et sūmū suo nō
 ipō mī recipere. nunc dicit beremīta regi. q non
 debet bōmēs i sūmū suo negligēs idē. ¶ Et
 dicit supbōs iudicīos et q mātīnū dīes
 auarū cultat et q alīū dīes. qz bō auarū nō sūt
 omīa iudicīos.

De q. paratop

Quesiuit beremita a rege sui paratores
re q' debebat ei idari. **R**ex. Quid ad ru-
unday. **Q**uesiuit beremita a rege. ut h'ebat
bonos paratores. **R**. dicitur: q' sup' opus
b' faciat. **Q**uesiuit beremita a rege. ut p-
curatone h'ebat simonay. **R**. dicitur: q' re-
ret b' ab auaricia. **Q**uesiuit beremita. ubi e-
legalitas et tue diuine. **R**. dicitur: q' legalitas
et sue diuine sit illis bonis quos ipse cogit esse
procuratores.

De.q.indicum.

Rex (vini heremum) dilectos duces regit
bonos iude: **S.** Glade ad ru. and. ay.
Quidā rex fecit iudice vñū hominē paupē
vna magna ciuitate: q. a iudice dñi: q. d. pñ
derabat i. suo iudicio aut diuina an iusticia?
S. mñ iudex: q. ipe leges addidit: vt homo
re bñet i diuina. **Q**uñcia a iudice dñi: qñ
i suo iudicio mentiebat. **S.** Vñ iudex: qñ
mñciebat: qñ rex sibi paucos denarios dabat: et
seruauit a gñib. accipiebat. **R**ex a diuinitate
fuit: qñre plorabat. **S.** Pull iudex ē cōmunis
qñ vñ statū vna ciuitate.

De.g.educator.

Rex dicit beremita q̄es p̄dices debent
rui aduocatū h̄re. & vade ad ra. and c̄as
¶ Rex c̄iuit beremita a rege: vtp i vna ciuitate
tobant c̄et plures aduocat. ¶ In multitudine
aduocatop̄ & fusio linū. ¶ Quēdā beremita
nō aduocatū: q̄rē tāū lites plōgāt. ¶ vire
rui aduocatū: q̄ temari ruficop̄ hoc f̄cebat.
¶ Aduocatū dicit beremita q̄s p̄o vobis i a
mido aduocatū: ¶ Rīderūt aduocatū: q̄
lacrim ruficop̄ f̄cebat.

De q. factionū nūq. 2.

[illegible]

Dec. q. inquilitorum.

[illegible]

இரு.ச.பிரிவுகள்.

Ret dunt dicitur: qđ p̄fessor debet b̄re.
S̄o Uade ad m. an d̄cāz. ¶ Ret quare
b̄es p̄fessor: S̄o. R̄it ret: qđ p̄fessor b̄re vo
lebat: v̄r p̄d̄cāz b̄re. ¶ Cōfessor: regis q̄r plo
raē: S̄o. Dunt p̄fessor: qđ ipe p̄loabāt: qđ ocl
osus erat. ¶ Ret q̄r p̄loas: S̄o. Dunt ret: qđ
ipe p̄loabāt: qđ hypocrit̄ stabat i suo p̄fessore

De.q.brâcșaz ar.aplica!

Querbach a fumo pōnēte: q̄les erant sue
brāche? **S** Gladac m. andaz. ¶ Brā
cha et q̄ vialē? **S** Dint brāch a q̄ vīach et
p̄cordata quā b̄t cū mīco ⁊ cū alijs brāchis.
¶ Brāche dunt heremita: velletis ēē mī? **S**
Riderūtenollū p̄ficarē: fī curfū nūllē ⁊ sū fūz
vīe. ¶ Brācha q̄re cōs ita maḡ? **S** Dint brā
cha: q̄ ip̄a erat ita maḡ: t̄t cū p̄monata cūz
maḡnitudine mīa. q̄ ē valde magn? ¶ Brācha
ē bona? **S** Dint brācha: q̄ q̄ret et a sūls o
pl̄b. ¶ Brācha q̄res? **S** Null? mī? ē dō?
sine brāchie. ¶ Brācha a quot sūt brāche celī?
S Dint brācha: q̄. 12. p̄mīe erat ī mūdo.
¶ Brācha quot sūt rami celī? **S** Dint brācha
q̄. 4. sūt virtutes cardinales ⁊ 3. b̄ologales.
¶ Brācha b̄a p̄fīaz d̄e lapīz: q̄ comedūt onēs
S Dint brācha: q̄ cetere brāche b̄ sc̄bant.
¶ Brācha enī ita alia ⁊ ita magna ī d̄eudīch

Questiones.

S. Dicit brachia q' dicitur b' a suo libro.

De q. brach. ar. celestial.

Brachia arboris celestialis q'les sunt. **S.** Uade ad ru. anidaz. **¶** Quare sunt. **12.** signa 1 no plura nec pauciora. **S.** Et cūda3 dispositiōes s'baraz istoz sunt. 4. ipza anni 1 03 q' q'3 tempus sit de triangulo sic ver q' b'et vna linea calidaz 1 alia būdaz 1 p'cordanna 1 alia i h'ietate būdantis 1 s'icitatē. 1 vade v'is **¶** Quare signa motū būit circularē. **S.** nulla p'mmano pōt ēē i maiori motu q'drāguli 1 t'nāguli q' i circulo. **¶** Quare aries se mouet ad tau rū. 1 tau r'ad gemini 1 aries nō se mouet ad p'scē nec p'cas ad aq'nū. **S.** Mā' r' ignis se mo/uet ad aere p' p'cordānā caloris. 1 si aer se mo/ueret ad igne p' p'cordānā būditatē: ēē ignis ēē p'plendē calida 1 būda. Et si aq' ad aere se mo/ueret: ēē aer de p'plendē būda 1 frīgida. 1 es/ta se mouet ad ver 1 ver ad b'remē. 1 aq'n / cultoz i estate sem inaret 1 i b'remē foret m'esse **¶** Quasiut beremita a de: q'lia sūt sua sigg'. **S.** Uade ad ru. v'is **¶** Astronom' q're iohēs erat i suo iudicio. **S.** ibidē. **¶** Utr p'bi ann'q' erra uerūt i appa'itōib' q'itātū 1 m'asculitāt' 1 f'emitat' q's duodeci signis 1 septē planetis attribuerit **S.** ibidē. **¶** Quare aries de p'plendē ignis 1 p'cas de p'plendē aq'. **S.** In quoz trāgulo nālī oz ēē p'cipatōes 3noz. idcirco aries 1 p'cas p'cipat p' h'ietatē i be 1 i b'remē. v'igis ac tōes b'at i g'natōe 1 aq' p'passiōē i corrup'ione. **¶** Quare gemini ēē de p'plendē aeris 1 cācer de p'plendē aq'. **S.** In quoz trāgulo nālī oz ēē p'cordānā q'itātū p'paz 1 app'itaz. v'it sit ge/neratio 1 p'portionatū tēpamētū. **¶** Ab anere q'siut beremita: cū q' sig' maiorē ēēbat p'cordā nā 1 cū q' maiorē h'ietatē. **S.** Rūt aries: q' maiorē ēēbat p'cordānā cū tauro. q'm ad illuz se mouet sine medio. 1 maiorē ēēbat h'ietatē ēē p'p'ce. q'm ad ip'z se mouebat cū m'c. idcirco ignis maiorē ēēbat p'cordānā cū p'ub' q' sūt sup'ra se 1 maiorē cū p'ub' q' sūt s'is se.

De q. brachaz ar. angelical.

Priapales p'p'ietates angeloz q'les sūt. **S.** Uade ad ru. anidaz. **¶** A bonitat' angeli q'siut beremita: v'itū erat ita p'ncipal' rō ip'z angeli sic itellect'. **S.** ibidē. **¶** Bonitas angeli dunt beremita: q're nō es ita p'ncipal' rō: sic itellect'. **S.** Dunt bonitas: q' de ē itelligi/ bil' 1 nō bonificabil'. **¶** Angeli dunt beremita q're m'cōres p'ncipales sūt tres 1 nō plures ne

q' pauciores. **S.** Dunt angeli: q' de nō pote rat ēē sibi obm' nisi p' recolere itelligere 1 amare sūt. **¶** Quasiut beremita ab itellectu angeli q're erat formali'. **S.** Dunt itellect': q' ip'e rōz māl' erat p' p'ā itellectatē 1 itelligib'itatem. **¶** Itellect' angeli q're ē final'. **S.** Rūt itel/ lect': q' ip'e erat final' q'z de ē itelligibil'. **¶** In / tellect' angeli de q' ē rō quo ē. **S.** vade ad ru. v'is. **¶** Itellect' angeli dunt beremita: es cūz m'ens 1 volūtate et vna eadē bōitate. **S.** di/ stinct' ē: q' vna ē bonitas f' nāz 1 plures sūt nō. **¶** It ac' bonitatis p' itelligere 1 a p' re/ colere 1 p' amare. Et vade ad ru. v'is. **¶** An gel' ē q' ē vna bonitas moral' 1 idē ē tuo itel/ ligere. **S.** ibidem.

De q. brā. ar. euiternal.

Quasiut beremita ab euiternitate q'les sūt sue brachē. **S.** Uade ad ru. anidaz. **¶** Euiternitas quo sūt tue brachē. **S.** ibidē. **¶** Euiternitas q're b'ō v'as brachaz 1 non plures 1 q're duas 1 nō vna t'n. **S.** Dīs mo/ ralitas ē bona aut mala. **¶** Quasiut beremita a padiso: v'it sit celi empiriū. **S.** Rūt padis/ sus: q' s'it scōp' corp'oz p'oret' 1 g'ificatiōē de p'nnua luce nō ēē: nō posset ēē i m'cōz i acu/ sup' rōnū. 1 vade ad ru. anidaz. **¶** Ab iferno q'siut beremita. de q' erat s' color. **S.** Null' color ē ita t'n s'it n'iger color. **¶** Quasiut beremita ab euiternitate v'it padiso sit vmbra. **S.** Si celi empiriū nō ēē de luce: q' s' corp' / nam s'it deo corp'ora vmbra faceret. **¶** Quae/ s'it beremita ab iferno: v'it ip'o erat lux. **S.** Rūt infern': q' illa q'stiones faceret s'it s'it i su mo ligni viridies: q'd igne p'burit. **¶** Beremita ab iferno q'siut: q're erat euiternal'. **S.** Dunt i f'cm': q' ip'e erat euiternal': v'it iusticia dei nō ēē ociosa. **¶** Inferne de q' ē t'nū p'it'. **S.** Dunt i f'cm': q' s'it p'it' erat et p'uatione complementi. **¶** Inferne q're es ita magn'. **S.** Dunt ifern' q' ip'e erat ita magn': q'z de modicū recolit cog/ nosat 1 amatur.

De q. brachaz ar. mafnal.

Quasiut beremita a d'na n'ra: quot erant sue brachē. **S.** Uade ad ru. anidaz. **¶** Quasiut beremita a d'na n'ra quo p'siut m'af'et: **S.** ibidē. **¶** Quasiut beremita a brā chis maternitat' quo c'ntiut de m'ico. **S.** ibidē. **¶** Quasiut beremita a mafinitate: v'it sue brā chē erat magne. **S.** s'it maternitas: q' illa q's/ tionē sue filiat'ionis faceret 1 peccatoz nō: q' s'it

*no s'it q' p'p'ietas q' p'p'ietas
s'it s'it q' p'p'ietas q' p'p'ietas
s'it s'it q' p'p'ietas q' p'p'ietas*

quoniam spem transmittit. q. dicitur: q. ipsi voluit esse sui filii. q. est mater misericordie. ¶ Quasi autem beremita a dñā nra: quo est mater misericordie? Dicit dñā nostra: quia est mater misericordie ipsa existens matre filii dei p. bonum. Est etiam mater misericordie: q. filius suus ipse erat dicitur de quolibet: p. quo ipse rogat. ¶ Quasi autem beremita a demone: q. reprobabat. S. Dicit demon: q. ipse prolebat: q. dñā nra est mater misericordie. ¶ Quasi autem beremita a brachiis domus nostre: de quo sunt sue umbre? S. Dicit nra brachia: q. sue umbre sunt de spe et misericordia. ¶ Quasi autem beremita ab umbra brachia de q. erat suus color? S. Ridentur: q. color de q. erat umbra de amore dei nre. ¶ Quasi autem beremita a dñā nra: q. de suis brachiis p. diligebat. S. Dicit dñā q. illa q. nro fieret maiori amabilitate. ¶ Quasi autem beremita a dñā nra vix ipsa sit maior maiestas? S. Dicit dñā nra: q. illa q. nro fieret suis maioribus brachiis.

De. q. brachia ar. iesu christi.

Dicitur dñi iesu quorū filii sunt due nra. and. q. ¶ Quare i dñō iesu sunt due nra et non plures: vel q. nō bēt vna nra nra? S. sine duab' naturis nō potē de' hō. et si p. duab' naturis bēt: nō eēt v' hō. ¶ Nā būana iesu r' de quorū naturis est? S. Glade ad ru. vi. s. ¶ Nā būa et būana iesu r' quo p. dābāt i bac vita pñt? S. ibidē. ¶ Dñs iesu r' quo i bac vita amgebāt obā? S. ibidē. ¶ Dñs iesu r' quo ē vna psona et duab' naturis? S. ibidē. ¶ Bonitas oīa et būana iesu r' cūte vna psona quo sūt dñi? S. ibidē. ¶ Cū deus sit substantia spiritalis: quomodo potuit tangi vulnerari et habere famē sūt et mori? S. ibidē. ¶ Quasi autem beremita a deo: quomodo potest facere vnam creaturam: que sit filius et cōplemētū omnium creaturarum? S. ibidē. ¶ De minus iesu r' de quo est? S. ibidē.

De. q. dicit psona. et p. et patre.

In deo quo mīdet sibi iūce sua nā et sue rōe? S. Glade ad ru. and. q. ¶ Ac dñā rōnā quomodo sunt? S. ibidē. ¶ Actas vltimam rationis quomodo sunt infiniti? S. ibidē. ¶ Operatio quam deus habet in seipso de quo est? S. ibidē. ¶ Deus quare est pater? S. ibidē. ¶ Deus cuius est pater? S. ibidē. ¶ Quasi autem beremita a deo: vel erat sibi magis proprium magnum producere q. parum et cōmū q. nō cōmū et male

bonum q. minus bonum? S. ibidē. ¶ Que fuit beremita a deo patre: vtrum filium et matre producat? S. Si deus pater filium et matre produceret: non esset totus filius et pater. ¶ Quasi autem beremita a deo patre: vtrum fuit anteq. filius? S. In productione que est de eternitate: non est anterioritas. ¶ Quasi autem beremita a patre: vtrum filium producat in quantitate? S. In productione que est de infinitate: non possunt esse locus nec quantitas.

De. q. persone filii.

Pater quomodo est ante filium? S. Glade ad rubricam antedictam. ¶ Quomodo pater est commune suppositum? S. Pater in q. est pater et natura: est suppositum singulari. et in q. respondet in producendo suum filium omnibus suis rationibus est suppositum commune. quod est omnibus et cum omnibus suis rationibus et per omnes suas rationes filium producit. ¶ Filius quomodo est de passione? S. Pater in quantum suam aeternitatem considerat: de sua aeternitate possibilitatem considerat. Et vade ad ru. vi. s. ¶ Filius quomodo est de patre et nō de alio? S. Pater i considerando suam possibilitatem et sua ipa bonitate i finitate eternitate et ceteris possibilitatem considerat. ¶ Filius quomodo est possibilis et possibilis? S. In deo se habent relative possibilitates: que est pater et possibilitas: que est filius.

Et quia deus est purus actus eterni infiniti et completus: est filius possibilis. et ideo i filio possibilis et possibilis sunt vnum idē et possunt esse omnes actus rationis eterni et infiniti. ¶ Pater et filius quo sūt dñi psonae? S. Glade vi. s. ¶ Pater et filius quo sūt vna et vna būa vna nā vna bonitas vna magnitudo vna eternitas et. S. Si finēs et finibilis eternitas et finibilis possibilis et possibilis pñt et differēt eēt bē et nē transiret bonitates. Sed dictio posset eē reale. q. dictio ē impossibilis. ¶ Quasi autem beremita a filio: vel erat augmentabilis? S. ibidē.

De. q. sancti pñs

Spūs quo ē passio spirabilis sūt nra? S. ad ru. and. q. ¶ Spūs quo ē etia psona? S. ibidē. ¶ Spūs cuius quo ē a pte et? S. ibidē. ¶ Cū pñt i finit psona diffinit: quo sūt vna spiritalitas. Solutio. Pater et filius sunt distincti per proprias proprietates et sunt vna a sp.

Questiones:

trinitas per communem spiritalitatem. ¶ **C**on-
spiritalitas sit et pater et filio: quomodo ē
vna spiritalitas vna persona et non plures. ¶
Spiritalitas est et pater et filio: in q̄ est et
communis spiritalitate. et est vna psona vna spi-
ritualitas in q̄ est et vna spiritalitate et non et
pluribus. ¶ Spiritalitas quomodo est e-
q̄lis pater et filio. ¶ **S**. vade ad ru. vii s. ¶ **P**a-
ter et filius quomodo sunt equales i spiritali-
tate. ¶ **I**n hoc q̄ pater et filius equaliter senti-
con diligunt et sunt vna spiritalitas et nō p̄res
sūt equales i spiritalitate. ¶ **P**ater et spiritus
sanctus quomodo sunt equales i filio. ¶ **S**. pa-
ter et toto seipso filium generat et filius de toto se
ipso spiritum sanctum spirat. ¶ **F**ilius et spiri-
tus sanctus quomodo sunt equales i pater. ¶ **S**.
filius de toto seipso spirat spiritum sanctum et ē
totus genitus a toto pater et pater de toto seipso
spirat spiritum sanctum. q̄ est totus spirans et toto
patre. ¶ **C**ū spiritalitas sit et pater et filio: q̄
m̄ est totus et pater et totus et filio. ¶ **I**n hoc
q̄ pater et filius sūt distictē p̄sone: est spiritali-
tas et pater et filio. et i q̄ pater et filius sūt vna spi-
ritualitas et nō plures spiritalitas ē vna spirabi-
litas et nō plures. et est totus spiritalitas et pa-
tre et est totus et filio.

De q. trinitatis.

Quare sunt tres p̄sone et nō plures neq̄
pauciores. ¶ **S**. vade ad ru. an dcaz i
brachis ar. dcaz. ¶ **Q**uare sunt heremita a boni-
tate dei: i quo numero potest esse magis maḡ.
¶ **S**. ibidē. ¶ **E**ternitas dei ē q̄ numero potest
esse magna. ¶ **S**. ibidē. ¶ **B**onitas dei quom̄
est paria: si essent minus tribus p̄sonis dcaz.
¶ **S**. ibidē. ¶ **C**ū pater sit bōificans et filius sit bō-
nificabilis ḡnare et sanctus spiritus sit bōnificare
i spirare et nullus i seipso sit alius q̄re bonitas nō
ē i numero. ¶ **S**. ibidē. ¶ **C**ū filius sit bō-
nificabilis ḡnare et sit bōnificans si spirare: q̄re si
lēnō ē vna psona i ḡnare et alia i spirare. ¶ **S**.
filius est vna persona i q̄ generabilitas i q̄ ē
p̄sona et p̄sonabilis eternalis et infinite. et i q̄ sp̄s
sanctus spirat et p̄sonas et nō p̄sonatus. sic bō et
multo melius: q̄ i q̄ ē filius et p̄sona et persona.
et i q̄ alius bōes ḡnat et p̄sonas et nō p̄sona.
¶ **F**ilius q̄ ē ḡnabilis et ē ḡnat et q̄re nō ē vna p̄sona
i q̄ ḡnabilitas et alia p̄sona i q̄ ē ḡnatus. ¶ **S**.
filius ē vna p̄sona i q̄ p̄ncipiat et ē eternalis et
illa ē dē p̄sona i q̄ ē p̄ncipialis. et si ē dē p̄-
sone: eternitas ē dē dcaz i ter p̄ncipias et p̄ncipia

bile. et nō ē ḡnare nec p̄ncipiare nec eternare i
ter p̄ncipiare et p̄ncipialiter ḡnare et ḡnabilem
eternare et eternabile. ¶ **P**ater in q̄ generat si
lii ē pater et i q̄ spirat spiritum sanctum: nō ē pater
qm̄ si ē pater spiritus sanctus ē et filius: quare ḡ p̄ si
ē vna p̄sona i q̄ p̄ ē et alia p̄sona i q̄ ē et pater
¶ **S**. pater ē vna p̄sona i q̄ ē p̄ et nō ē alia p̄-
sona i q̄ nō ē p̄. qm̄ si ē alia persona nō ge-
neraret et toto seipso filium. et si ē vna p̄sona: i
q̄ ḡnat et alia i q̄ spirat: nō spiraret de toto se-
ipso sp̄s sanctus. et ē maior q̄ filius et spiritus sanctus et
sua ē diuisa ē et partes et est p̄ et eo et illa ē
et minor q̄ totus. et q̄ dē ē infinis: nō p̄t ē i illo
minutas nec maioritas neq̄ partes nec plu-
res cōtine. Est q̄ ē vna p̄sona ḡnans et spirans
sic ignis et multo melius adducit et vna sibi i luci-
ficando et calefaciendo et i p̄ducendo differētes sibi
flāmas et dcaz sūt de sua ē et nā. sic p̄p allelu
et. ¶ **S**piritus sanctus q̄re nō spirat aut nō ḡnat v̄l
nō p̄ducit aliquā personā p̄ aliquē modum aut q̄
re nō ē dē p̄sone. ¶ **S**. dcaz et iā q̄ i bonitate
ē et minutas: si illa ē dē nā alia p̄p̄tas: q̄ si
ē et bonificans nec bonificabilitas nec boni-
ficare. Et spiritus sanctus h̄ sit et p̄ et filio: nō p̄t ē
dē p̄sone: cū sit de vna spiritalitate. vii dcaz.

De q. b̄a. ar. exēplis. et b̄ dcaz

Quare ēa q̄ ē nō h̄t i sibi dcaz et post
q̄ se h̄t ad finē illap̄. ¶ **S**. vade ad c̄
ru. an dcaz. ¶ **Q**uare sunt heremita a voluntate q̄re
multoties ē p̄fusa i dcaz. ¶ **S**. ibidē. ¶ **V**olū-
tas dicit heremita: b̄s q̄ ē amare et i odire.
¶ **S**. Nulla dcaz p̄t ē de h̄is finib̄. Et vade
ad c̄ vii s. ¶ **L**ibertas dicit heremita quom̄
ē et i fuitate et i b̄ q̄ ē sine p̄uāde aliq̄
taq̄ p̄ dcaz. ¶ **S**. ibidē.

De q. exēplis. b̄a. ar. vegetata.

Unus bō quom̄ accipit mō i decipiendo ali-
q̄ bōes. ¶ **S**. vade ad c̄ rub. an dcaz.
¶ **U**nus bō quom̄ facit custodire a decipione q̄
alio bō sibi vult facere. ¶ **S**. ibidē. ¶ **Q**uare bō
mines q̄ expectat ordinare suū testamētū et facit
satisfacere et i m̄issis: cū sint infirmi p̄ maiori pte
decipiūt. ¶ **S**. ibidē. ¶ **Q**uare bōes imaginari et
b̄t recollere et amare i p̄p̄tā i p̄ m̄e. ¶ **S**. ibi.

De q. exēplis. brachap ar. sensual.

Alii dcaz heremita: q̄re erat maḡ fortis
et suetus. ¶ **S**. vade ad c̄ brachap ar. sensual.
¶ **A**lii dcaz heremita: q̄re erat v̄l et testat p̄
nā et dcaz. ¶ **S**. vade ad c̄ brachap ar. sensual.
¶ **P**ropter bonos quare debet curare societatem

antiq bonitas. **S**ibide. **¶** **I**po dñes quare
debet curare societate hóis paupis? **S**ibide

De. q. ctepli. brachap. ar. imaginal.
Ab imaginatõe qrebatũrs ipaz vicebat. **S**
Uade ad ru. añdõs. **¶** **A** dñs creide qrebatũr:
q̃s ipaz vicebat. **S**ibide. **¶** **Q**uerebatũr ab
hóie: q̃ il mortali pccõ: vtz vti debeat hóie: q̃
possidet. **S**ibide. **¶** **A**b idñs creide qrebatũr:
l q̃ e maior. **S**. Nulla idñs oreo maior e q̃ il
la: p quã bõ i suo mortali inimico bẽt p fidẽnã
Et vade ad c. vi s.

De. q. brachap. ar. búanal. r corpaf
Querebat ab arte: vtz eẽt maior: q̃ ius.
S. vade ad c. ru. añdõs. **¶** **Q**uerebat
rex a ray: quõ cognofceret bõ nũũ: q̃ tranf
mittere vellet ad quẽtã pncipẽ. **S**ibide. **¶** **Q**
rebat a rege: quõ cognofcebat immunitã bõis
Sibide. **¶** **Q**uerebat a demone: quõ bõies
decebat. **S**ibidem.

De. q. ar. cteplifica. brã. búap. fpũaliũ.
Aphõ qrebat: q̃ p aie p fũũ accipit obñ.
S. vade ad c. ru. añdõs. **¶** **Q**uerebat a phõ
q̃ p aie fac fupõnẽ: r q̃ dẽmõstranone. **S**
ibide. **¶** **A** phõ qrebat: q̃ il ille modõ: rõe cur
volũtas pcedit intellectũ: q̃ il ille modõ: rõe cur
rellec pcedit volũtate. **S**ibide. **¶** **A** phõ q̃
rebat: vtz mõ faret: il q̃ credulitas e lumẽ iud
ligẽtẽ. **S**ibidem.

De. q. ctepli. brachap. ar. moral.
ARege qrebat: vtz facbat p dñões: q̃ ad
nũcios fpectat. **S**. Uade ad c. ru. añ
dõs. **¶** **A** rege qrebat: vtz p dñões facbat: q̃
ad legatões fpectat. **S**ibide. **¶** **Q**uerebat a
rege: vtz debeat cyplozares dñões ipatois ad
q̃ suos nũcios trãfmittet. Et q̃s ordinare de/
bebat fuã legatões. **S**ibide. **¶** **A** rege qrebat
vtz i fuo pũlio eẽ aliq̃s: q̃ faret antẽ gñalẽ ray
cũ q̃ cognofcere poffz: vtz legatũ quos trãfmitt
at legationẽ debeat obtinere. **S**. Rñt rex: q̃
ipẽ de arte illa magõ bõ audiebat. r placet fi/
bi: q̃ aliq̃s bõ fui pũliũ ipaz faret. vtz fbi pũliũ
daret arũficiali. cũ ita fit: q̃ pũliũ fit fup qũtio
nes. r ars ray gñal fit ad folũdũ qũthones: f3
q̃ vti audiebat. qm i nullo e ita nẽcia clara de/
ternmano qũthones fci pũlio regis.

De. q. ctepli. brachap. ar. fpiral.
Querebat a rege: vtz facbat fuos baro/
nes caſtigare: qñ deliquit. **S**. Uade
ad c. ru. añdõs. **¶** **Q**uerebat a rege: i ipẽ bẽ/
bat timorẽ a fuo comite: q̃ rẽpnderat corã fuo

pũlo: de vno magno defectu q̃ fecerat. **S**. ibi
dẽ. **¶** **Q**uerebat a rege: q̃re bõ nobil q̃ cũ ipõ
mãdaca i vna mĩa apũat fibi ad tede: f i e
adẽ mĩa mãdaca ruffi. **S**ibide. **¶** **Q**uere/
bat a rege: vtz facbat: q̃re ruffi: q̃ cũ illo come
di i vna mĩa: reputat fibi ad tede. **S**ibide

De. q. ctepli. brã. ar. apical.
Querebat ab hóie paupẽ vtz facbat mo/
diũ: rõe cur pũititẽ ad qrebat. Et demarõs
r bũit. **S**. Uade ad c. ru. añdõs. **¶** **A**b
hóie qrebat: vtz fãret mõ: q̃ q̃ pũititẽ demari/
op r bũitũ pũmẽbat. **S**ibide. **¶** **A**b ancilla
qrebat: q̃ dñs e magi r chofus ad fũidũ. **S**
ibide. **¶** **A** pegrino qrebat: cũ q̃ bõie e mĩor
fodetas. **S**ibidem.

De. q. ctepli. brã. ar. cedefial.
Aſtronomo qrebat: quõ gẽtes decip/
ibat. **S**. Uade ad c. ru. añdõs. **¶** **A**b
aſtronomo qrebat: vtz fuũ iudiciũ eẽt de necc
fitate. **S**ibide. **¶** **Q**uerebat ab aſtronomo:
vtz pũctudo nãz vica. **S**ibide. **¶** **Q**uere/
bat ab ifirmo: vtz fuã ifirmĩtas p timorẽ cre/
cebat: q̃ fibi falſus mediũ faciebat: q̃ de cebat:
q̃ fuã ifirmĩtas erat magõ: vtz facit ipi timorẽ
moria: ppter q̃ fuã ifirmĩtas creſcebat. r vt re/
nans plures bict tenẽdo ipz i magi ifirmĩtate
Sibidem.

De. q. ctepli. brã. ar. angelical.
Querebat a ſcõ michade a ſcõ gabriele r a
ſeraphi: vtz iudiciũ hẽbat. **S**. Una r eadem
bonitas fufficit bonificatio bonificabili r bo
nificare. Et vade ad ru. añdõs. **¶** **A** memõ q̃
rebat r a volũtate r intellectu fci gabriel: vtz i/
iudiciũ hẽbat. **S**. Una eadẽ bonitas fufficit in e/
moratĩtan intellectu r amantĩtan. **¶** **A**b hóie
paupẽ qrebat: vtz vellet eẽ omes. **S**. Qũit
bõ paupẽ: q̃ ipẽ volebat eẽ omes: cũ iñ domũ
re nõ pderet. Et vade ad ru. vñs. **¶** **Q**uerebat
a ſcõ michade: quõ de bõibũ anarĩs cognĩtões
hẽbat. **S**ibidem.

De. q. ctepli. ar. curmal.
Azũfiro qrebat: q̃re fuũ intellectu maledi/
ni. **S**. Uade ad c. ru. añdõs. **¶** **A** zũfiro q̃
rebatũr: q̃re nõ hẽbat. **S**ibide. **¶** **A** rege
qrebatũr: q̃s domĩcellũ elĩgere debebat i fũito
rẽ. **S**ibide. **¶** **A** ray qrebatũr: q̃re fuũ eẽ ma
ledĩni. **S**ibidem.

De. q. ctepli. brã. ar. maternal.
Adomia nra qrebat: vtz mare hẽbat. **S**.
Uade ad c. ru. añdõs. **¶** **A** oĩa noſtra

.B. ij.

Nulli color extra realiter venit ad cor.

De q. ramoz ar. imagiat.

RAmi imagiatue qles sūt. **S.** Uade ad ru. añdēz. **C.** Rai imagiatue quor sunt **S.** ibidē. **C.** Imagiatō quo? imagiat. **S.** ibidē. **C.** Ab imaginandē qsiut bermita: vtz cū imagiat flāmam ignis: imagiat cōl r figurā r spē dōzē. **S.** Quia lux ē istrumētū ad videndū. r figurā ē accēdēdō ad videndū. **C.** Imagiatō amaginatū imaginatua fozit lucē i pñ: q figurā. r qz figurā pñcipiat cū crēditate corpali imaginat fozit? imagiatua figurā i affirmatiōe q lucē. **C.** Imagiatō dñt bermita amaginatue cōl r imaginatiōe pñi gñatōz r corruptōz. **S.** Cū rōc finit pñ. imagiatat imaginatiō per vegetatiā gñatiōē. r p clāmā corruptōz. **C.** Imagiatua dñt bermita cū equū imaginatue quā silitudine tangente. **S.** nñt imaginatiā: q ipā añ visibilitatē tāgebat q vegeta bilitatē vī elabitat. qz visibilitas ē pñqōz nē vidēdi q vegetabilitas vī elabitat. **C.** Imagiatia qre bēs ma. placitū i imaginandō rōs q i imaginandō leprosoz. **S.** An difformitate figure imagiatia ē infima. **C.** Imaginatio pōt spēs imagiari. **S.** Rñt imaginatio: q ipā nul lū obñi accipe pōt sine fig. **C.** Imaginatio cū leprosoz imaginat qre facis tuū sūz leprosoz. **S.** Rñt q nō faciebat sp suū sūz leprosoz: qd ē bō sūz cū accidit q bō tē tota sua pñte leprā ima / giat rōe magni timoris aut magne horribil / tatis: dñt q ipā bēt ua magnā pñtē i sensitiuā pñtēdō ipāz i spē lepre: sic bēt ua i pñtēten dō bōz i spēs stulticie

De q. ramoz ar. humanal.

RAmi ar. humanal qles sūt. **S.** Uade ad ru. añdēz. **C.** Querebas ab bōie: vñtz suū pedē dñtē. **S.** Dñt bō: q ipē suū pedē elabat sic tōpā: qd vñt sua pte. r trahit ptes: q sūt extra. tōpāz ponit intra. sic nāsz q accipit vapores extra: bōie respirare r intra ipas po / nēre. vñt bñdū radicale bāt: q vñat. **C.** Bō dñt bermita: vegetatiā pedē suū. **S.** Cōe dit bō panē r bibit vinū r sua vegetatiā pñt ut panē i carnē r vinū i sanguinē. r vñt bō sua pte sic i sūz: qd pñs bōis r vñt i sūz sue ale. r i bō passū ē multū de pñā. **C.** Bō dñt bermita: sensas pedē suū. **S.** Dñt i oleastro mēta in suā spēs pñtētiāz oleastro r sensitiuā pñtētiā i suū pñi sensibile sensibile extra. qd venit p ele mētiatōz r vegetatōz. q sūt sua i sūz r i sūz

suo aduētiū r tē ipis crēit i spē sensitiuū. **C.** Bō dñt bermita: rōarīs tuū pedē. **S.** Dñt bō q supēs erat pñ sui compos: q alia stare facē i spē bōis bōie suas pōs mouēte spāales sic in / sūz i sustēdō corpū i spē bōis r illis pñtēsz nā sua vñt bñtā corpū nōdō. sic ignis q suū mouet calore i calefaciēdō aqū. cū q pñcipat i sba efata. **C.** Bō dñt bermita: volūtas tuā volūtatē. **S.** Dñt bō: q sua volūtas ē crō lūino volūbili r velle r ipō mouēte suā volū tatē ad obñi volūbile vñt sua volūtas nā sua. sic ignis q mouēdō suū calorē i calefaciēdō aqū vñt suo calore r nā. **C.** Dñt bō: q ipē vo lūscabat suā volūtatē: q ipāz mouebat ad v / tēdū nā sua. q si qdē volūscatiō actūal ē r mo / ral. vñ velle qd ē mra nāle: bñt moralē idūit ē bñtē aut vñtū. **C.** Bō dñt bermita: mi ramū quōsunt i pñā gñtate r discreta. **S.** Uade ad ru. vñ s. **C.** Bō quōs moter? **S.** ibidē. **C.** q fuit bermita a sūg bōis mra: qre nō loqbat? **S.** Dñt rñg: q affa? sine audire cētiāz nō potēzati bō silitudinē sue pñtētiōz interiorū

De q. ramoz vñtū moralis.

RAmi morales qles sūt. **S.** Uade ad ru. añdēz. **C.** Ramo morales de q sūt. **S.** ibidē. **C.** Bermita qsiut a martino: vñt i telligere qd bēt cū rā? i telligere: sic i telligere qd bēt cū i telligere pñt. **S.** ibidē. **C.** Martine di ni bermita: tuū imagiat quō? idūis moralitate. **S.** Dñt martin: q ipē suū imaginan mora litate idūit imaginandō obñi imagiatile cū bñt bō vñtū aut vñdō. **C.** Martine tuū vñtū quō? idūis moralitate. **S.** Dñt martin: q ipē suū vñtū idūebat moralitate idūdō cōdō videre suū: qd ē i sūz: vñt videre qd ad qñt extra. **C.** Mar tine tuū loq quō? idūis moralitate. **S.** Dñt martin: q ipē suū loq idūebat moralitate ip n assuecēdō bonis vñis aut malis: aut vñt sal tis. **C.** Martine quōs iust? **S.** Dñt martin: q ipē erat iust? vñt iusticia. **C.** Martine quō? vñt iusticia. **S.** Dñt martin: q ipē iusticia vñtēbat i iustificādo suū recolere iustitē r amare r i iustificādo sua vñā. **C.** Martine q m vñt iusticia. **S.** Rñt martin: q ipē iusticia na vñtēbat diligēdō bō: qd obligat nō debebat r odiēdō bō: qd odire debebat r dicēdō hoc qd dñt nō debebat r tacēdō bō: qd tacē nō tē / bebat. **C.** Martine tuū amare quom? renouat. **S.** Dñt martin: q suū amare renouabat i vñtēdō vñtū obñi r accipēdō aliud obñi.

De. i.

Questiones.

De q. ramoz vicijs.

Rami vicijs de q. sūt. S. Glade ad ru. andāz. ¶ Rami vicijs q̄les sūt. s. ibi de ¶ Sula dunt heremita: quo es p̄cs? S. Dunt gula: q̄ ip̄a erat p̄cs i mutatioe itēdis comedē. v̄z volēdo comedere p̄ delectatōes. z nō rōc viuēdi. ¶ Sula quo es mag? S. Dunt gula: q̄ erat mag i multiplicatio mutatioe i tēdis comedēdi p̄ delectatōes z viuere. ¶ Sula de q. viuē. S. Dunt gula: q̄ ip̄a viuēbat de mutatioe itēdis comedēdi. ¶ Sula quo more ris? S. Dunt gula: q̄ ip̄a nūc monēba fca ho mīes cōdebat: vt cētī fani. z q. viuēt. ¶ Sula bēs aures? S. Dunt gula: q̄ aures nō hē bat: dū famē bēbat. z cū comedebat: aures hē bat: cū q̄b. andebat vba: q̄ p̄cia dicebat. ¶ q̄ fuit heremita a gula martini: vtz ip̄a erat vni p̄cs aut plura? S. Runt gula: q̄ ip̄a erat vn? bīmaternal: q̄ p̄ces hēbat filios. sic vn? bō: q̄ plures bēi vides. ¶ Sula de q. es plena? S. Runt gula: q̄ erat plena p̄uēdo tēp̄atē. ¶ Sula q̄s ē tūp? S. dunt gula: q̄ ille bō ē sūp̄i q̄ tē p̄tiam nō bē.

De q. ramoz ar. impial.

Rami ar. ipial q̄les sūt. S. Glade ad ru. andāz. ¶ Rami ar. ipial quot sūt. s. i bidē. ¶ Rami p̄ncips p̄ q̄les ramos mē p̄lig nificat. S. ibidē. ¶ A ramis p̄ncips q̄sūt de remita: vtz sint ḡiales aut sp̄ales? S. Dunt runt rami: q̄ s. z offiū p̄ncips sūt ḡiales: z ē q̄ p̄ncips ē vn? bō: sūt sp̄ales.

De q. iusticie p̄ncips.

P̄ncips dunt heremita: diligis pl? maz iusticiā sp̄alē q̄ mā ḡialē? S. dunt p̄ncips: q̄ ip̄s b̄at? est publice vtilitati. idēro lu berrate nō bēt ē iusticiā ad diligēdi tātū sp̄alē bonū sic publicū. ¶ P̄ncips q̄re es cōis p̄so na? S. dunt p̄ncips: q̄ ip̄e erat cōis p̄sona: vt iusticiā sit i bōib? ¶ Querebat a p̄ncipe: vtz ip̄e p̄ iusticiā q̄ caritatē diligebat? S. re spōdit p̄ncips. q̄ ip̄e p̄ iusticiā q̄ caritatē dili gebat: q̄ ē p̄sona cōis. z i q̄ ē vn? bō: p̄ vtili gebat caritatē q̄ iusticiā. ¶ P̄ncips diligis p̄mū filiū q̄ mā p̄p̄s? S. iusticiā nō p̄sentit q̄ p̄ bonū sp̄alē q̄ bonū publicū diligat.

De q. amoris p̄ncips.

Amorice p̄ncips q̄sūt q̄l debebat ē sū amor? S. vade ad ru. andāz i ramis ar. ipial ¶ Querebat a p̄ncipe quo ita diu regnabat? S. ibidē. ¶ Quēsiū fuit a p̄ncipe q̄re p̄p̄tūz

populū timere se faciebat q̄ amare? S. Pul las homo superbi aliqd facit propter a morez. ¶ A p̄ncipe querebat q̄re timore bēbat? S. Idē p̄ncips q̄ timore p̄p̄tū bēbat q̄ p̄p̄tū popu lus ip̄z timerebat q̄ diligebat.

De q. timoris p̄ncips.

Amorice fuit q̄sūt q̄les debet ē sū amor z q̄ sūt p̄p̄i. S. Glade ad ru. andāz i ramis ar. ipial. ¶ Querebat a p̄ncipe vtz ma ior timore bēbat de amore q̄ de morte? S. bō p̄ncips p̄p̄tū amorē sui p̄p̄i i bello piculo mortē se exponit. ¶ Ab amore z timore querebat i q? cōdātiāz maiorē bēbant? S. Amor z timor miderunt q̄ q̄sūt illa fieri debet bono p̄ncipi z bono p̄p̄o. ¶ A p̄ncipe q̄sūt fuit v? de suo po polo maiorē timorem bēbat q̄ de reo? S. Runt p̄ncips q̄ de timore de se q̄ liberas: z de timore sui p̄p̄i se q̄ seruans.

De q. sapie p̄ncips.

Conditōes p̄ncips q̄les sūt. S. Glade ad ru. andāz. ¶ Per quas p̄ditōes est p̄ncips magis timibil? S. ibidē. ¶ A p̄ncipe querebat vtz necessarius erat tñ sibi caritatē dili gere sic sapias? S. P̄ncips dunt q̄ ē sū of ficiū sapia erat sibi magis necessaria q̄ caritas q̄ sapia p̄cordātiā bēt cū iusticiā z caritas cū de name. ¶ A sapia p̄ncips fuit q̄sūt: vtz timo rez bēbat? S. Sapia p̄ncips ruit q̄ ē sū nāz timorē nō bēbat nec ē nāz iusticie z caris q̄ sunt sui amici.

De q. p̄tatis p̄ncips.

Amorice fuit q̄sūt q̄re potēs ēē cōsidera bat. S. Glade ad ru. andāz i ramis ar. ipial. ¶ A p̄ncipe querebat v? p̄ sapias q̄ p̄tate diligebat. S. P̄ncips dunt q̄ cū sapia sui z sū regnabat. ¶ P̄ncips p̄ncips q̄re p̄tatis? S. Runt p̄tatis: q̄ p̄tatabat q̄ p̄ncips ip̄as de liebat oia q̄a tētiā ip̄as faciendo malū verabat ¶ A p̄tate p̄ncips querebat: vtz timorē bēbat? S. P̄ncips ruit: q̄ bēbat timores de libertate p̄p̄i sui q̄ credebat.

De q. bonoris p̄ncips.

Amorice querebat: q̄ erat sū bonor? S. Glade ad ru. andāz i ramis ar. imp̄natis. ¶ P̄ncips q̄re p̄ bonorē diligis q̄ timanos? S. P̄ncips dunt: q̄ ip̄e p̄ bonorē magi erat imago de q̄ timanos. ¶ Bonor p̄ncips q̄re p̄tatis? S. bonor dunt: q̄ p̄tatabat: q̄ p̄ncips ip̄s in bonorati tētebat: q̄ p̄tatis q̄ tē hō norare affectabat. ¶ Bonor p̄ncips bēs tō

res. **S.** Nullus honor ex tra alto i iſum cadere pot sic honor pncipalis.

De q. libetali pncipis.

Hada pefut qſitu: vtz ipe ſciebat qd e ſua libertas. **S.** vade ad ru. andas i ruis ar. lpaſ. **H**adaps qre ploras. **S.** Dint pnceps qre plorabat q popuſ iuſ pſ. pſ ſior e q pſ amo/ re iſp diligebat. **H** pnceps qre habes libertates. **S.** Vade ad ru. vi ſ. **H** libertate pncipis qrebat quo i ſeruitute deueſibat. **S.** ibide **De q. ramoz ar. apical.**

Rami ar. apical qles ſut. **S.** Vade ad ru. andas. **H** Ab eccleſia qſitu ſuit qre ſua ſut pcepta. **S.** ibide. **H** Eccleſia qre ploras. **S.** Rnt eccleſia qre plorabat q oes gres ſibi no ſit obedientes. **H** Feſta qre ploras. **S.** Rnt feſta qre plorabat q iudei mdr ſua ſab bata co/ lebant q iplani dies dominicos.

De q. pmi pcepti ar. apical.

Preceptus i q e mar. **S.** Vade ad ru. andas i ramis ar. apical. **H** Voluntate qrebat: vtz tota obligata erat ad diligendu bo/ z a d euitadu mali. **S.** ibides. **H** Voluntas cu tu ſis nall libera qre e nifi ſactu madaſu. **S.** Dint voluntas: qre iſa e libera: vt libere teſi dilu/ gat. z ei ſuante: vt ſit obedies. **H** Voluntas qre tibi pceptu e q teſi pluſ q teſi am diligas. z tuu. pmi ſatu ſic teſi pary. **S.** Voluntas ref/ ſodit: q amabilitas tui e maior q ſua. z ama/ bilitas ſui. pmi eſt e ſue amabilitati.

De q. itellect: q ei ra. ar. apical.

Ab intellectu qrebat: i q e magi ſbide. **S.** Vade ad ru. andas. **H** Tu itellect ſis liber qre e nbi ſactu pceptu. **S.** Dint itellect: q ſibi e ſactu pceptu: q poſit i pſona col. z q p ſio/ re ſua tota pte vſat ad ondedu vitate fidei ec/ deſie romat ſacroſce. **H** Querebat a bto petro qre dñs iſus pſibi ter pceptu: q paſceret oues ſuas. **S.** Quis plaſ cognoſcere debet ſua do/ minu ſciſp z ſua pmi. z debet amare utq ſua vñz ſciſp z ſua pmi. z recolare dñz ſua ſe iſp z ſua pmi. **H** Querebat ab itellectu: vtz culpa bñt: ſi no pcuruſſet toto ſuo poſſe bono/ re dei z vtilitate ſui pmi. **S.** nri itellect qre no iſt pceptu ſac pti ſbe: ſz ſac pceptu ton ſbe. z b ſac: q dñs e ton ſbe: vt to ſba ſit obedies rde: obedies to ſba merui bat i gliaz.

De q. ſ. pcepti ra. ar. apical.

Memo qſitu ſuit i q pſona e magi obligata ad recollendu teſi. **S.** Vade ad ru. andas. **H** i

mō qre ſibi ſz e pceptu magi. z de magis ſb. a memo dñt: q pceptu magi. e q dñs magi e z digni magno honore. z ei q iſa magi e pte pcuradi magi bo. z euitadi magnus malom. **H** Demo qre ploras. **S.** Dint memo: q iſa plorabat. qm iſas bebat q dñs iſebus iſp no e recolſit honozar p totus mandas. **H** me mō vñs ne toto tuo poſſe ad eñdas obedies. **S.** Demo dñt q banc qſione dñtan bñſz ſacit i q e vñz liber i q ſcripta ſunt oia ſua opa **De q. 4. pcepti ramoz ar. apical.**

Imaginatione qrebat i q pſona e magis obligata. **S.** Vade ad ru. andas. **H** Im/ gunano qrebat a cruce qre ſtabat i eccleſia. **S.** Crux dñt q iſa eccleſia ſta bat iſa magna pſiones qmz deus in iſa ſuſtinuit recoleret. **H** Ab imagic dñe noſtre qſiut imagnato qre i ecclia erat depicta. **S.** Imago nri: q iſa i ecclia erat depicta: vt peccatoribz bonitate dñe nſe of/ raderet. z q ſp e dñs nſa bñant. **H** ſiguar i/ ſtern i ecclia depicta qſiut imagnatio qd i ecclia ſacibat. **S.** ſiguar iſtern dñt: q iſa erat i ecclia: vt peccatores iobedies madaſu reco/ leret magnas pſas iſtern z vt de illis magi bñ/ ant timorem.

De q. 5. pcepti ar. apical.

Potentia ſenſitiua e qſitu: vtz i pte aut i to/ to ſit ſibi pceptu iſa eñte pte bñs. **S.** Vade ad ru. andas. **H** Quſitu ſuit cu ſenſu ſactu e mar pceptu. **S.** Per nullu ſenſu oſ ſatu bo/ nozari pot ſic p aſſatu z auditus. **H** Querebat ab aſſatu: i q magi erat ocoſus. **S.** Aſſatu dñt: q ſonſerat ocoſus ad ondedu vitate fidei chriſtiane p totu mūdū q i ſaluſ e. cu ita ſit: q ad ondedu vitate fidei chriſtiane ſit magi ob/ ligat. **H** Audiſ bñs pſiaz. **S.** Audiſ dñt: q iſe pſiaz bñt: qmz euagelia no erant audita p vnuerſum mundum.

De q. ſ. pcepti ar. apical.

Potentia vegetatiua es obligata ad obedies dñi mo q te creant. **S.** Vade ad ru. andas. **H** Vegetatiua es ocoſa. **S.** Stan/ na ſit plena blado: qd equos pingues ſac: z paupes macerat. **H** Vegetatiua es bñ diſiſa. **S.** Rnt vegetatiua: q paupibz illa qſiut ſiſt **H** Vegetatiua de q es. **S.** Rnt vegetatiua: q iſa e de caritate iſſicia z tēpāna.

De q. 7. pcepti ramoz ar. apical.

Potentia es obligata ad euitadu dñi. **S.** Vade ad ru. andas. **H** Querebat ab auro z ar

Quæstiones.

guto: vtz erat ociosa. **S.** Rñderat: qd qñmo illa fieret auaricie ⁊ paupib⁹. **¶** Argenti vbi ē tu auctrit⁹. **S.** Dñi argenti: qd suū cōtū ē i scti nñs cū auaricia ⁊ i paupib⁹ cū caritate. **¶** Ar / cētū qñes eo ita mag⁹. **S.** Argenti dñi: qd est ita mag⁹ vtz diuini ⁊ paupib⁹ iusticiae.

De q. ramoz ar. celestial.

Rami ar. celestial qñes sūt. **S.** Vade ad ru. andcāz. **¶** A planctis qñebat phis: quos eoz qñtates apparebāt ordinari. **S.** Ibi dñe. **¶** A dñis qñebat abigne: vtz iusticiā redipiebat a leone aut a sole. **S.** flos accipit generatōes ⁊ pñ. i ramo. qd venit et radicib⁹ et mī co ⁊ et brachiis. **¶** Sol dñi phis: de qñes. **S.** Ram⁹ pomētū ē et radicib⁹ et mīco ⁊ et bran / chis. **¶** Sol qñ ē tñm⁹ ab occidēte ad oriē / tē. **S.** Et duob⁹ montib⁹ iñs maiores creū i / pñiones ⁊ passionēs. **¶** Sol qñ monet de ori / ente ad occidēte cū nūm moueat de occidēte ad oriēte. **S.** A dñm ar. qñ se mouet de pra nani⁹ ad pupi: mouet i motu nani⁹ de pupi ad pñz. **¶** Quare fatum ē de pñnone terre. **S.** va de ad ru. vñs. **¶** Satum qñ dies sabbati ē m⁹. **S.** In septimana nō ē aliq⁹ dies ita alta sic dies sabbati. **¶** A dñis a sole qñebat: vtz faciem hē bat. **S.** Ille pñs nobilitates sūt qd pñdāt: qñ ille qd vñmo. **¶** A dñis a sole qñ sūt qñe fac / bat. cēdro. dies ⁊. vi. horas i anno: ⁊ nō pñes neq⁹ paucores. **S.** vade vt s

De q. ramoz ar. angelical.

Rami arboris angelical qñes sūt. **S.** va de ad ru. andcāz. **¶** Ab angelo fuit qñm⁹. **S.** quos rami sui erāt mīti. **S.** ibidē. **¶** Quēstū fuit ab angelo: vñ sua iusticia em⁹. **S.** Erbtu mē brachaz pomētū creū rami. et qd⁹ erant fiores ⁊ fruct⁹. **¶** Quēstū ē a rāo angeli: quos stat supra brachaz. **S.** Vade ad ru. vñs. **¶** I telligere angeli quos ē mag⁹. **S.** ibidē. **¶** Ob stinatio angeli mali qñ ē. **S.** ibidē. **¶** Intelli gere angeli ē successe aut sbito. **S.** ibidē. **¶** A gēb⁹ bē telibratōes ad facitū bō. **S.** ibidē. **¶** Querebat ab angelo qñe m⁹ bē itelligere qd bō: cū ita sit: qd bō pñcipet cū oib⁹ creaturis. **S.** ibidē. **¶** Querebat ab angelo: qd edos cor / porales nō bēt: quos nēritbat visibilitatē co / loris i visibilitatē itelligēti. **S.** ibidē.

De q. ramoz ar. ciuitat.

Rami arboris ciuitat qñes sūt: ⁊ quos sūt. **S.** Vade ad ru. andcāz. **¶** Quēstū fuit a pa

difo: vtz aliqd meriti sit ita mag⁹: sic ipse. **S.** 2. Nulla meriti bonitatis adqñ sit i ciuitatitate. **¶** Ab inferno qñebat: vtz culpa pñores sit ita magna sic ipse. **S.** Dñs culpa ē i iusticiatē dei. **¶** Querebat a iusticia dei: vtz sit purgatorio. **S.** Si purgatoriu nō ē: iusticia dei cū oco / sa i qñbūdā bōib⁹ pñores: qd i bacvita pñaz nō agūt. **¶** Quēstū ē a purgatorio: de qñ. **S.** Purgatoriu dñt: qd de capite ciuitatis i nemi ⁊ de pñate candē. **¶** A pñores sūt qñ m⁹ vtz illi qd sūt i purgatorio: refiderāt ad bacvita redire. vt de purgatorio erire possint. **S.** Ad sugēdū penas maiores: bōies refiderāt penas minores. **¶** Paradisus bēs pietatē de illis bōi / nib⁹ qd sūt i inferno. **S.** Paradisus mī: qd mī iusticiā dei diligebat: qd amo: nō vult qd ipse iusticiā hēat de illis qd ip⁹ blasfemat. **¶** Inferne di / ligis aliq⁹ bōies: qd sit i paradiso. **S.** Quēstū ē: qd ipse nullū bō diligebat: qd tot⁹ ē pñes ad malū diligēdū. **¶** Inferne cece saturat. **S.** I nulla sba i qñm⁹ ē i pñate pñ fieri saturat. **¶** Inferne qñe tēū qd ē bon⁹ blasfemas. **S.** in / fern⁹ nū: qd ipse tot⁹ i malū ē pñes i ⁊ tua pñ / padiso: sic color nigr⁹ ⁊ albo color.

De q. ramoz ar. maternal.

Rami arboris maternal qñes sūt. **S.** Vade ad rubi. antedictam. **¶** A domina nostra qñebat quos ē mater misericordie. **S.** ibidem. **¶** Querebat a scō gēbāt: qñ null⁹ bō pñor bē o spānas. **S.** Dñs gabriel dñt: qd null⁹ qd bñ dñas nñaz cognoscere: de pñāna hē poss⁹. **¶** Ab vno magno pñore qñebatur: qñe pñes spēi dñā nñ: **S.** dñm pñor: qd ipse spē hēbat in dñā nñ: qd sua spēs ē silitudo spēi dñe nñe. **¶** A dñā nñ qñebat cū pñores sūt i sua sūū qñe pietatē hē de ipso. **S.** dñm dñā nñ: qd ipa nō hēbat pietatē de pñores: qd pietatē nō ba / bēt. sic de ipso: qd spē nō hñt nō habet pietates. **¶** Pietas quare pleat. **S.** dñm pietas: qd pleabat qd mag⁹ i bōib⁹ nō erat. **¶** Pñor qñ bēs spē in dñā nñ: **S.** Pñor dñt: qd spēs in dñā nñ hēbat qd sua erat aduocata. **¶** Pñor cū dñā nñ ē tua aduocata: ⁊ tu qñ re nō es aduocata: i honoratō ipas p mandaz vñm⁹. **S.** pñor mī: qd tñc sūū posse fa ceret i honoratō ipas. **¶** Regia vñ: reg⁹ qñ re nō es supba. **S.** Regia mī: qd ipa pñoluerat qd ipse foret bñ: pñ qd ipa viderat sūū dñe nñe i pietē lacere dñm mīr bōies ⁊ asinum. **¶** I sūa regis qñ diligis vñm⁹ ⁊ nō vis

hæ maritæ. **S.** Dicit filia regis: q' ipa hginu-
tate diligebat: ut i aliq' filis eet dñe nre: q' plus
q' seipaz diligebat.

De. q. ramoz ar. libi r'

Rami ar. libi r' q'les sūt. **S.** Vade ad ru.
andcay. **A.** Dña nra fuit q'stū: vtz p'
filiū suū q' seipaz diligebat. **S.** Dña nra rñt
q' ipa ab ipso ibonoraia erat: a q' b' qucho si
bi facta erat: cū ita sit: q' suū filiū amabiliōr ē q'
oēs creature. **A.** Quēsiū ē a dña nra: vtz dñs
creat possz aliq' creaturā suā s' nobiliozē: **S.**
ad ru. vts. **A.** Quēsiū ē a dña nra: vñū amor
q' hūit nā dñia ad būanā: psonaz pduc'. **S.**
Dña nra dñt: q' i carnatū nā dñā būanā ē
assūpsit: r nō psonā. q'stū iā psona erat: r iō p'
sonā assumere nō idigebat. **A.** Quēsiū ē a do-
mīa nra: vtz filiū suū ē nāz suā būanā oēs crea-
turas r oia opa cap' itelligat r oēs: **S.** Dña
nra dñt: q' ē nāz nulla ps mūdū itelligere pōt
oēs mūdū itelligibilitates. cū ita sit: q' nulla ps
possit totalit' p'p'dere totū. s' i q' suū filiū est
et: totū mūdū r oēs suas ptes itelligit. **A.**
Dña nra q'rebat: vtz suū filiū melior q' oēs cre-
ature: **S.** Dña nra rñt: q' q' o' diligit ē filiū
suū: r nō diligit ē aliā creaturā: ē melior filiū suū
q' oēs creature. **A.** Dña nra q'stū ē: vñ' a p'
diligit filiū suū q' oēs creaturas: **S.** Dña nra
nostra dñt: q' amat q' amās diligit ē: ē mag' a/
mar' q' all' amat: q' amās nō vult ē. **A.** Que
rebat a dña nra: vtz filiū suū q' bō totū naturā
dñaz r oēs rōes dñas itelligat: **S.** Dña nra
rñt: q' filiū suū i q' bō rōes īfinitas r īfinitā nāz
p'p'dere nō pōt: cū sit finit'. s' i q' filiū suū ē:
oēs rōes dñas r totā dñaz naturā itelligit. **A.**
Dña nra fuit q'stū: p' q' oēs bōies sūt r nā filiū
q' fuisseit q' aliq's bō sit i fuitute diaboli i īfer'.
S. Dña dñt: q' filiū suū p' diligit iusticiā dei q'
suā būanā nāz. **A.** Dña fuit q'stū: vtz filiū suū
i q' bō aliq's p'corē ad būanāz iudicabat. cū
ita sit: q' q's p'corē sit r suā naturā: r ei q' ipa
rogat filiū suū p' p'corē: r iusticiā mag' hūit
amozes: **S.** Dña nra rñt: q' i q' filiū suū ē: r
bō: r ambenē vñā sūt psona: vñū iudiciū illi
p'sone. s' i q' vñā ē natura dñā r d' ē natura hu-
mana: filiū suū i q' bō r natura bōies rogat p' pec-
catorē: dñas psonā. p' p'ces dñt dña nra: q'
ipa ē mater p'corē: q' i ipa spē habent.

De. q. ramoz ar. dial.

Rami ar. dial q'les sūt. **S.** Vade ad ru.
andcay. **A.** Rami ar. dial quos sūt: **S.**

ibidē. **A.** De quo q'iat r spirat: ē ibidē. **A.** Ge-
neratio r spiratio quos sūt bō qd sūt: **S.** ibidē
A. Dña bōias quos ē rō die nre: **S.** ibidē. **A.** Di-
uina bōias quos ē rō aliq's dñs rōib': **S.** ibidē
A. De quo ē par' ac': **S.** ibidē. **A.** Bonita-
te dñā q'rebat: vtz suū ac' ē moral' aut nā: **S.**
Nulla mōralitas ē rō rōis r īfinita. **E.** vade ad
ru. vts. **A.** Dñatio r spiratio i dño q' sūt dñs
tice: **S.** ibidē. **A.** De quo ē par' i seipso: **S.**
ibidē.

De. q. ramoz ar. crepificat. r claf.

A. Lucubria q'rebat r a pipe: qd corp est
deo filiū: **S.** Vade ad ru. andcay. **A.** Y-
gnis quos significat p'ductōes dñaz psonaz:
S. ibidē. **A.** Dñstia signis quos significat i
carnatōes filiū dei: **S.** Si dñs diligeret eēi
carnat': diligeret eēi ocosos i creatō nobiliozē
creaturā: q' creat pōt. **E.** vade ad ru. vts. **A.** cū
christiani sint i vñate: r oēs aliq' bōies sint i er-
rore: q're sūt ita p'mi i p'p'de aliaz nationū: r
q're tot illos erit i p'co: **S.** ibidē.

De. q. puer. ramoz ar. veggal.

A. pnatōe q'rebat: vtz bēbat allquā creaturā
p'stinuā: **S.** Vade ad ru. andcay. **A.** Pulchri-
tudo dñe cū ē mōrtua: vbi stat: **S.** ibidē ad p'
mū pa. **A.** Pulchritudo dñe q' ē pulchritudo
bōis: **S.** ibidē ad p' par. **A.** Pulchritudo q'
m' stat i mare: **S.** ibidē ad. 2. par. **A.** Castita-
te q'rebat q're pulchroz ē q' facies pulchre dñe
S. ibidē ad. 3. par. **A.** Bonitate fuit q'stū: q're
pulchroz ē i ala q' i corpore: **S.** Adat' r ce-
tera ornamēta pulchre dñe faciūt iusticiā sepi
recoli r sapbiā: q' bō rēcolere r amare. **E.** vade
de ididē ad. 4. par. **A.** Pulchritudine pulchre
dñe q'stū ē: vtz sit mōrtua aut vñā: **S.** ibidē
ad. 5. par. **A.** Andilla q're p'coras: **S.** ibidē ad
. 6. par. **A.** Pulchritudo dñe es bōis: **S.** ibidē
ad. 7. par. **A.** Ab auro r argēto q'rebat: vtz p'
q' aliq' pulchritudo valcat: **S.** ibidē ad. 8. p.
A. Pulchritudo i q' es imoral': **S.** ibidē ad
. 9. par. **A.** Pulchritudo i q' es maior: **S.** ibi-
dē ad. 10. par. **A.** Quare dñā pulchra speculū
rupit: **S.** ibidē ad. 11. parafum.

De. q. puer. ramoz ar. sensual.

A. Aditus q's hñi pulchritudine dñe mani-
festabat: **S.** vade ad ru. andcay. **A.** An-
dū q'lenōem pl. hñi gñal' ē: **S.** ibidē ad p'.
A. Querebat a p'ncipatōe i q' ē maior: **S.** ibidē
ad. 2. par. **A.** Amore q'rebat q's eaz occidit r te-
nuat: **S.** ibidē ad. 3. par. **A.** Iusticia q'rebat

*Mores nō ratiōis
iusticiā*

Questions:

q̄lis ē maior iudex. ⁊ ibidē ad. 4. par. ¶ Ab
 ocul q̄rebat i q̄ ē cop maior gl̄a. ⁊ ibidē ad. 5.
 par. ¶ A mūdo q̄sūt i q̄re orat̄ ē. ⁊ ibidē ad.
 c. par. ¶ A p̄tate q̄rebat i q̄ ē maior. ⁊ i
 bidē ad. 7. par. ¶ Erro q̄re es in magni. ⁊
 Propt p̄tates caritat̄ ē erro multiplicat̄. ⁊
 vade ad. 8. par. r. anidē. ¶ A ibi q̄rebat
 vix obli. ē suaz caritat̄ bñs. ⁊. ⁊ bñs r.
 los pastores recoli. ē suaz caritat̄ bñs obliis
 cū. Et vade ad. 7. par. r. anidē. ¶ A bonitate
 q̄rebat i q̄ ē mēsp̄az recolere iudicare ⁊ amaf
 ⁊ ibidē ad. 10. par. ¶ Affir q̄sūt i q̄ erat
 mēsp̄ loquēd̄. ⁊ ibidē ad. i. par. r. af.

De q. puerb. ramo. ar. imagial.

Querrebatur ab imaginatōe: an q' diuinitas
hōis reuelatur? S' Ubi ad ru. an dicitur
¶ Imaginatio q're p'fres hōies diuites paupes
tenentur. S' ibide. ¶ Suf? q're te occidit au?
S' ibide. ¶ Suf? q're de ocal p'grent. S' ibide

Que q. creplop ram. ar. hūmal.
 Uterbat af oñone quo' ad cūū afcedē.
 bar' 5° Uade ad tu andēz. ¶ Ab m/
 renōe q'rebas q ē rō q're p'res xpian; vadūt ad
 l'emū; 5° ibidē. ¶ Oio q're imagiatoz vni/
 fisti; 5° ibidē. ¶ Ab oñone q'stū ē quo' bōres
 veniūt ad saluatoz; 5° ibidē.

De q. puer. ram. et. mozal.

A libertate grebas ut ipse rex sustinebat.
Ende ad tu. amicos. ¶ **A**dd. bō qre nō
 sulu. ¶ **S**ibide. ¶ **S**acte bō qre nō dligis ve
 nerari. ¶ qre fecidia nō bōs: qñ es libonora.
 ¶ **S**ibide. ¶ **S**acte bō quo tuis amicos pñlis
 ¶ **S**ibides.

ε. q. puer. ram. ar. ipia' t p' α ε i

Ret cū corona quā in dexte debet ad reg-
nandū? **S.** Gladio ad rubri. iudicam.
A. Regē q̄rebat q̄m misia debet? **S.** Ibi dē.
[ru. ex. iusticia. **A.** Quid volūtas quō b̄re po-
tes q̄dd ad. **S.** Ibi dē. 2. par. **A.** Angu-
stas tē das adeo nobile donū b̄otat s̄c volū-
tas? **S.** Ibi dē. 3. par. **A.** Iusticia tē es oōo-
tis? **S.** Ibi dē. 4. par. **A.** Iusticia 2 misia tē es
s̄c q̄les 1 bonitate p̄fate sapia 2 volūtas? **S.**
Ibi dē. 5. par. **A.** Iusticia 2 deo q̄r n̄s b̄u-
manā affūpsit. **S.** Ibi dē. 6. par. **A.** Iusticia
d̄m̄ p̄ccōr q̄d m̄bi affers. **S.** Ibi dē. 7. par.
A. P̄ccōr q̄r temēps iudicas? **S.** Ibi dē. 8. p.
A. Iusticia q̄r meli? **S.** aut 2 argūū vales. **S.**
Ibi dē. 9. par. **A.** P̄ccōr cū tēps? **S.** Ibi dē.
Ibi dē. 10. par. **A.** Quid 2 caritas q̄d ē in via?

societate. ⁸ Ibidē ad. n. parrasus.

200.9.9. sapie.

Decorator dicitur edificator. Et dicitur ad r.
andaz. ¶ Sapia dei intelligit oia. Et
ibide ad. 2. par. ¶ A bonitate dei querebat: vniuers
bonificabilitas erat re sua nra. Et ibide ad. 3. p.
¶ Intellectus dei quo est magnus. Et ibide ad. 4. p.
¶ Inteno quo est productio. Et ibide ad. 5. p.
¶ Intelligere que est in sapia dei. Et ibide. 6. p.
¶ Intelligere dei quo est remota a creatura. Et
ibide ad. 7. par. ¶ Sapia dei in q. bone est ma
ior. Et ibide ad. 8. par. ¶ Intellectus creati q.
m. obligat es ad multa intelligenda. Et ibide
ad. 2. par. ¶ Ab equitate querebat quod i. two p.
sistit. Et ibide ad. 10. parafus.

Discography

Querebas a teo te q̄ memorat̄ ber? **S**. va
de ad ru. añdēz. ¶ **Q**uolūas diuina es ita maḡ
fī magnitudo? **S**. ibidē ad. 2. par. ¶ **A**z teo q̄
fini ē: v̄p̄ i teo sit odire? **S**. ibidē ad. 3. par. ¶
Quia v̄itas quō es ita maḡ? **S**. ibidē ad. 4. p.
Quia volūas quō es p̄fecta? **S**. ibidē ad. 5. p.
¶ **Q**uēdo accamit q̄siuit v̄tē sibi dare possit?
S. ibidē ad. c. par. ¶ **A**crem̄ta a teo q̄siuit:
nūq̄ sibi cauere possit? q̄ p̄cām nō cōmitteret?
S. ibidē ad. 7. par. ¶ **C**aritas v̄tē herem̄ta
posset em̄ p. tenariis p. castriis? p. ciuitatib?
S. ibidē ad. 8. par. ¶ **Q**uandā recta a quodā q̄si
uit sapientē quō sibi cauere possit? q̄ aliq̄s ad
ips̄ nō accipiat? **S**. ibidē ad. 9. par. ¶ **I**do pau
per a teo q̄siuit quō mas̄ bonus dare possit?
S. ibidē ad. 10. par. ¶

Ec. g. potestatis.

Heremita a deo qñuit vtz p seips aut p
 e de. **S.** Uade ad ru. andas. **¶** Quia
 ut heremita a deo: vtz sua potestas qñitatem
 debet. **S.** ibidē ad. 2. par. **¶** A pñate ad qñuit
 heremita quo bonitati sufficere pōt. **S.** ibidē
 ad. 3. par. **¶** Heremita qñuit a deo vtz alia quaz
 pñia tñatate possit. **S.** ibidē ad. 4. par. **¶**
¶ Heremita a pñate qñuit: quo ē de. **S.** ibidē
 ad. 4. par. **¶** Quo miracula facit pōt. **S.**
 ibidē ad. 6. par. **¶** Pñas i qñ ē nobilior. **S.**
 ibidē ad. 7. par. **¶** Pñas i qñ ē magis vti. **S.**
 ibidē ad. 8. par. **¶** Pñas quo potes mēste co
 municare. **S.** ibidē ad. 2. par. **¶** Pñas p qñ
 mō se fouet ofidie. **S.** ibidē ad vlt. par.

De q. amoris.

Heremita a deo cōfuit: q̄re timores nō bēt?
 S. Uade ad ru. aīdēas. **De** q̄re co

Questiones.

le tenditū ē. ¶ Querebas a rosa: quod q̄ntitas sua crescebat. S. In q̄ntitate aq̄ p̄sistit i potētia q̄ntitas rose p̄ q̄ generetur: et cū rosa crecet sua q̄ntitas crementū accipit et q̄ntitate. q̄ ē i potētia i aq̄. ¶ I sapore pomi q̄rebas: vtp̄ hēbat q̄ntitatē vna aut i lures. S. Quia pomū ē de edonitana et vegetatūna et sapor duas hēt q̄ntitates.

De. q. folioz ar. sensual. de q̄ntitate.

A q̄ntitate eā q̄rebas: vtp̄ sit simplex. aut composita. S. Vade ad folia anīdā. ¶ Querebas ē a q̄ntitate eā: q̄re nō ē visibil post q̄ equū ē visibil. S. L. color eā trī ē et arboze dāsi sic iū caloz et q̄ visibūitas ē trī et arboze sensuali: nulla q̄ntitas coloris ē visibil: et q̄ i sba eā et oibz tribz arbozibz p̄posita p̄ accēdēs ē visibil. ¶ Querebas ab eqno: quod iuc q̄ntitates adducit sūt mure: cū ita sit: q̄ ille nō sūt parres sbales. S. In motu nauis mouēt marinarij de vno loco i aliū. et vade ad folia vīs. ¶ Ab e quo q̄rebas: vtp̄ i illo q̄ntitas sū sensus sit de q̄ntitate sui coloris et saporis. S. Nullū būdū radicalē ē idē nūc cū būdū nūmūritale. et hoc facit oia: q̄ eēs p̄ spēs facit ē vīentes.

De. q. folioz ar. imaginal. de q̄nt.

A B imaginacione q̄rebas quod q̄ntitates sba accipit. S. Vade ad rub. anīdā. ¶ Imaginatio accipit anī silindinē q̄ntitas elal: q̄ vegetat et sensual. S. Omne sba magis imaginabile ē p̄ colorē: q̄ p̄ saporē vī p̄ sēire ¶ Ab imaginacione q̄rebas: quod nūc temarij az imaginat. S. Imaginatio nūc q̄ ipā pmo q̄ntitatē vī: imaginabat et postmo q̄ntitatem scāidū. vāde q̄ntitatē terrū. et his oibz inbus q̄ntitatibz p̄ticularibz vna cōēs q̄ntitates trahēbat: emīe sba nūc temario. et vade ad ru. vi s. ¶ Ab imaginacione q̄rebas: vtp̄ nūc q̄ illa pducit ali q̄ hēat q̄ntitatē realē: vī si sit trī et silindinibz. S. Imaginatio nūc: q̄ ille nūc q̄ illa et sba pducit: nō dicit ali q̄ realē entitatē ē nāz sba et q̄ ipā nūc trahit: sba q̄ i sēpa nūc illū sustinet ē act: q̄ ipā i nūc hēt ens realē i b q̄ ē act: sū. q̄ ē de nā sua et vtutē: et i b passū ē plurimū de p̄blosophia.

De. q. folioz ar. būanal. de q̄nta.

Q uerebas a q̄ntitate bōis quod ex plaribz ē vna. S. Vade ad ru. anīdā. ¶ Alia dicit beronius: cū i q̄ntitatē entē suā nō habēs: quod p̄ totū corp̄ marini es entē. S. Si p̄mo sapor pōt p̄ totū colorē entē: q̄ntitas sa-

por nō sit de spēs coloris: ita alia rōal p̄ totū cor pus entē pōt: q̄ntitas sua q̄ntitas nāz nō hāt lō gi ampli et p̄fidi. ¶ Alia rōal cū nā sba nō sit augmētabil: et es p̄ totū corp̄ bōis magnū. nā pōtes p̄ totū lōs ē cū tā tota illo corp̄ et ras: cū erat puū. S. Si ē sapor pomū i colore entē: sū ē: nō sit de gñe coloris: ita alia rōal et rōal ē ē q̄ corp̄ entē: sū nō sit de nālongi ampli et p̄fidi. ¶ Alia rōal hēs q̄ntitatē. S. Vade ad rub. vi s.

De. q. folioz vtutū moralū. de q̄nt.

I usticia cū i q̄ntitatē nō hēs realē: quod crescere potes aut diminui. S. Imaginatio nāto crecit et silindinē sba diminuit q̄ntitas illa silindino ens realē nō sit: q̄ multiplicat vī dimi nuit: ē q̄ imaginatio magnū aut puū hēt actū ¶ Iusticia tua q̄ntitas ē visibilis. S. Nulla moralitas pōt ēē visibil: q̄ coloris non habet. ¶ Iusticia crecit i actu p̄ potētiā aut p̄ obm ¶ Nulla passio multiplicat seipās. ¶ Iusticia ērebat: vtp̄ q̄ntitatē hēbat. S. Vade ad rubricam antedictā.

De. q. folioz ar. viciōse de q̄nt.

L ucturia hēs q̄ntitatē. S. Vade ad ru. anīdā. ¶ Lucturia q̄ntitas q̄ntitas crecit aut lū mīnuit: cū tu sis puano castitatis et puano nō sit sba q̄ntitatis q̄ sit sba habitas. S. Ibidem. ¶ Lucturia hēs alii q̄ntitatē reales. S. Lucturia nūc q̄ ipā hēt nō potera i aliquā q̄ntitatē realē post q̄ erat pura puano castitatis. ¶ Lucturia post q̄ nulla puano moral ponit aliquas realē entitatē: de q̄ ē tua q̄ntitatis. S. Lucturia nūc q̄ ipā erat et mota iordinato sōrdinez et marmonium. Et vade ad ru. vi s.

De. q. folioz ar. apical. de q̄nt.

I udet quod debet vī q̄ntitatē i iudicio. S. Vade ad ru. anīdā. ¶ Scia iudicā dāis quod pōm pōt: cetero tūmū: S. Ibidē ¶ Iudicā vīdē quod dū dūat sū i q̄ntitatē ē ibidē. ¶ Vider cū q̄ vīatē iuener: ē ibidē

De. q. folioz ar. apical. de q̄nt.

Q uoniam vtp̄ i sūma trinitate sit q̄ntitatē. S. Vade ad ru. anīdā. ¶ Lūz p̄fone diuine distict sūt quod p̄funt et sū q̄ntitāte: S. In nullo se p̄foso q̄d sit de nā sūmū et ceteritat: pōt ēē q̄ntitas. ¶ Essentia diu cū sū distictio p̄fmes: q̄ ē idē silibil: S. Pōt ē tota ēē et de toto seipō silū pducit: remanet q̄ tota ēē i p̄e et i silio. et idē de spāssō. ¶ Lūz clā bonitas nō sit bonitas creata: quod pōt ēē

sine quantitate ipsa existit terminata i bonitate creata. s^o In pomo sapor nō ē de nā color) & terminatus est per distinctionem in colore.

De q. ar. folioz ar. cedentia. de q. n.

Quomodo quantitas firmamenti confideratur? **R.** Et de ad n. antedictam. **C.** Et si sole quomodo discretas quantitates confideratur? **S.** Ibidem. **Q.** Quantitas ignis quomodo influentiam recipit a quantitate solis? **R.** suum proprium subiectum non dimitte. **S.** Ibidem. **Q.** Discrete quantitates firmamenti quomodo stant sub vna quantitate continua? **R.** In bonitate bonificans bonificabile et bonificabile distinctum sunt per quantitates discretas. que sunt eorum quantitates bonitatis.

De. q. ar folioz ar. angelical. de qñt

Querit: utrum angelus habeat quantitatem? **R.** Unde ad ar. quint. l. c. i. **E**t cum angelus naturae corpore non habeat: fuit discretæ quantitatis quomodo sunt in aliam coniuncte? **R.** Amas fieri amato per amorem? et motu navis moueri marinarum? **A.** Discretæ quantitatis substantie angelus multiplicat communem quantitatem affirmat: si circulo aut si triangulo aut quadrangulo? **R.** In substantiis spiritualibus sunt l. i. discretæ quantitatis: si figura numeri sicut in corporalibus: si figura circuli: manguli aut quadranguli? **A.** Utrum plures sint boni angeli? mali. cum plures homines sint mali quam boni? **R.** Nulla magnitudo mali angeli: cum magnitudine non habet concordantiam.

De q. d. x. fol. ar. culterial. de q. tr.

Eultermitas quomodo habet quantitatē?
 R. S. Quid ad folia antedicta? ¶ **Q**uia
 si considerat numerum annorum? S. ¶ **N**on
 flama ignis non est nor. nec i celo empirio non
 est nisi una dies. ¶ **D**emon quare non habet
 spem? S. ¶ Si i inferno habet et eultermitas a
 noz numeri: quilibet damnatus habet pos
 set spem i deo. ¶ **U**nus angelus habet tu ma
 gnam quantitatē sicut alius? S. ¶ Omnis o
 pera multitudi angelorum non sunt equalia.

De q. a' fol. ar. maternal. de q'rf.

Que est maior merceditas? Uade ad
folia antedicta. ¶ Alboralis quantitas
domine nostre est adeo magna sicut naturalis
est. Quantitas naturalis dum antitans christi
non est de morali quantitate domine nre. ¶ Plu
tas domine nostre est maior quam culpa peccato
ris. Uade ut s. ¶ Domina nostra confi

derat numerum hominum saluatorum ⁊ dam-
natorum. 3°. Qualibet die domina nostra sa-
lum filium rogat: q̄ ipsam faciat matrem plur-
um hominum.

e.g. $\alpha^1 \text{fol.} \alpha^1 \text{ibur}^1$: α quantitate.

Natura diuina cum sit infinita: quomodo
participare potest cum quantitate? **R**es-
ponde ad solam antecedentem. ¶ Humanitas chri-
sti cum terminatam habeat quantitatem: quomodo
trilla tota persona que est deus: potest
indui: que siquidem persona est infinita? **R**es-
ponde. Diuina voluntas que est persona: vult & totus
filius sit incarnatus. & potestas dei perficere po-
test omne id: quod vult voluntas: & est infiniti-
ta. ¶ Diuina natura ibi & q̄ persona: quomodo
sine quantitate existit: & filius incarnatus: &
non potest nec spūscus. ¶ Color pipis & color
flamei: color: non est diuisibilis. ¶ Lū filius sit in-
carnatus: non potest nec spūscus: principat tūm potest
spūscus cū nā diuina sit filius. ¶ In eccl̄ qua
cūntas non ēnd potest & p̄pano maioritas & amo-
ritas.

De q. et fol. et. vial. de quantitate.

Quam lxxo sit bonitas vna rō. ⁊ magni-
tudo ⁊ idē ē de eternitate p̄tate ⁊ ceteris:
quō possint esse sine quantitate. **S.** Quia bo-
nitas ⁊ magnitudo ⁊ alie rōes sūt vno eodē
nō: nō pōt eē illis quantitas quā sint rōes
reales. **E**t vadē ad quia antidā. **C.** Et p̄ gnet
filii: et nō sp̄s sc̄y ⁊ sp̄s sc̄y sp̄s ⁊ nō sp̄i
⁊ filii: quō pōt eē sua p̄ductio sine quantitate.
S. Ignis tegula dēficat ⁊ cerā dissoluit: ita
q̄ diuersitas op̄is differētia p̄ dīas s̄bōz vno
tē ignis nō diuēficat. **C.** Sublātia b̄t quō
modo potēt eē cētēa p̄ totū intra firmamētū
⁊ cētēa sine quantitate. **S.** Eētēitas sit sp̄i-
tualis quantitate: nō b̄t neq̄ mēsuras: postq̄
nō habet figurā circuli quadrāguli nec trian-
guli. ⁊ dicimus: q̄ est cētēa: vt ipsam per totū
intelligamus. **C.** Eētētia diuina quō modo po-
tēt esse communis omnibz tribz personis
diuinis sine quantitate. cum ita sit: q̄ cōmuni-
tas sit cō pluri. **S.** Cōmēntias eētētia cō
sistit p̄ quantitatē numeri. vnde sequitur plu-
ralitas p̄sonaz. **E**t vadē ad folia antedicta.

De q. fol. ar. creplificat. de q. nitate

Sapientia et iusticia dei sunt contra peccatorem. **S**.
Vade ad folia euangelii. ¶ Equalitas potest defini-
tore et liberi arbitrii quod intelligitur. **S**. ibidem
¶ Voluntas et intellectus hominis quod se invicem ppe-

Questiones.

lur: **S**ibide. **¶** **I**do pdestinat: pot dñant: **S**
ibidem.

De q. sol. ar. dñal. de q. litate.

Ignis qre et ignis: et nō ē aliud dñ: **S** n
aut lba ē p formā et p mās b^o qd ē: et nō
ē accēdēta ignis: qz bē pā qūatē: quā nō bz
aliqd aliud dñ: et tēnūmū ē: qz sit mī ignis: et n
aliud dñ. **¶** Et vade ad ru. andcāz. **¶** Qualitas
qre ē **S**. Si qūtas nō ēēt: nullū obm ēēt in/
telligibile. et oēs creaturē ēēt idē nūo. **¶** Et vade
ad ru. andcāz. **¶** Calor aeris si ēēt sua pā qū
tas: qd scqret: **S**. **¶** Per pā qūtatē et p appa
tā ē p cordāna: et actio et passio i sūis. **¶** Unū
et idē dñ quō pōt ēē simplr et p pō: **S**. vade s
De q. qūtatē ar. vegetal.

Qualitas ē visibil: **S** vade ad folia ar.
vegetal. **¶** Dulcedo pomi ē simplr qū
tas aut pposita: **S**. Dulcedo pomi i q^o ē et
plnū ppositū: ē pposita: et i q^o ē i vno nūo in
pōal: ē simplr qūtas. **¶** Cū qūtas nō sit pe
ssal: quō iurare pōt p pōēs cū alia qūtatē. **S** i
motu nautis mouēt mariarū **¶** Qualitates dñ
rū et sūap vegetalū quō iurāt p pōēs: **S** va
de vī s.

De q. qūtatē ar. sensuāl.

Quorū qz bō sūt: et q^o ē: **S**. Calor sim
plet ē ē igne. et ppositē ē ē aere et de ter/
ra: et ēē sensuālū p sentire. sic marteū: qz ē dñ/
ni. et idē ē p vegetare. **¶** Et vade ad folia ar. sen/
suāl. **¶** Cū qūtas dat placū p comedere: et vi
sus p videre: **S** ibide. **¶** Dulcedo quā bō sē
tit i pomo: quō dñat ēē pō i actū: **S** ibidem.
¶ Scire et q^o vult: **S** ibidem.

De q. qūtatē ar. imagiāl.

Imaginatio quō similitudinē qūtatē real ac
cipit: **S**. Vade ad ru. andcāz. **¶** Cū
Bonitas moral martini nō sit sensibil: imagi/
natio quō pā imagini pōt: **S**. Et ordine
sūap visibilū trahit imaginatio similitudinē i ab/
stracto. **¶** Sermonēs quōs dñat rer: accipit ip/
sos intellectus aut imaginatio pōt: **S**. **¶** Yma/
ginatio ē lītr: qd stat i mē intellectu et sensus in
tēmonib: quōs dñat rer. **¶** Sermonēs quōs
mēno recolit imaginatio pōt: **S**. **¶** Ita ē imagi/
natio lītr memoradi: sic ē intelligēti et amādi.

De q. qūtatē ar. bñamal.

Qualitates bōis quō sūt lūcē assuante:
S. Vade ad ru. andcāz. **¶** Calor bōis
ē qūtas illi aut ignis: **S**. Calor aeris ē qūtas
appata ipi aeris: et ē qūtas ipa ignis. **¶** Tristit

cia bōis ē ipa qūtas corpori vī aie: **S**. Una
qūtas ē illa: qz dat passionē corporalē: et a^o illa:
qz dat passionē spūalē. **¶** Bonitas moral mar/
tini ē qūtas corporal: **S**. **¶** Prope iusticia ē q/
litas aie ad qūta et corpori appata.

De q. qūtatē bñati ar. moral.

Moralis bñati martini quō determinata ē p
qūtatē: **S**. Vade ad ru. andcāz. **¶** p m
dētia martini ē dētia qūtatē vī ē plnū: **S**.
¶ In vno intelligere colligū et pūgū pīres sili
tudines. **¶** Et vade ad ru. andcāz. **¶** Una moy
salitas ē altera qūtas: **S**. **¶** In pipe passivē sūt
siccitas bñiditas et frigiditas et calor. et i lāpa
de calor: oī ē ē calor et flāme. **¶** Moral qūtas
quō crescit: **S**. **¶** Et multitudine ligno: cres/
cit flāma: qz ligna comburit.

De q. qūtas vicioz ar. moral.

Avaricia quō es mala: **S**. Avaricia re
spōdit: qz ipa mala ē: qz p maliciā ē qū. si
cut magni: qz ē qū bona p bñitatē. **¶** Et vade ad
ru. andcāz. **¶** Qualitas mala quō multiplica/
re: **S**. vade ad ru. andcāz. **¶** Choclo qūtas
cū si sūpūo bñati: i q^o bō es iustitāta: **S** ibi/
dē. **¶** Avaricia es qūtas p martini: cū es bñ
S. Si avaricia ēē qūtas p scāpā i martino:
cū ē bñ: p ipā culpā nō bñt.

De q. qūtas ar. ipiāl.

Mercator pmittit dare bō aurū: et nō dat
bō: et miles pmittit vēdere bō: equū: et nō vē
dit bō. idcirco ē qūto: vtz vēdino valeat aut
nō: **S**. **¶** Iusticia nō vult: qz aliqz stabilitas sit
p pūatas pmissiōes. **¶** Miles pmittit vēdere
bō: equū: et vēdit bō: et mercator pmittit dare
bō: aurū: et nō dat bō: qñt: vtz vēditio vale
et aut nō: **S**. **¶** Nulla sba pōt ēē sine oīb illis
pūb: qz sibi sūt necessarie. **¶** Mercator tētat e
quū: et nō ē boni: qz miles dñt ēē bō: et mercator
viciū eū nō cognoscit: et credit: qz sit boni. et sol
ut auz. et i crastino cognoscit: qz equū boni nō ē.
qñt: vtz vēdino valeat aut nō. **S**. **¶** Iustit vult
ē ipatozē: qz mercator pūdētia vīat. et si nō vult
vū: qz pūatā. **¶** Papa bō vult: qz miles vīat cō
sida. et si nō vult vīat iusticia tā vult: qz i a^o sedo
pūatā aut qz i vīto sdo pūatā agat. **¶** Quidā
sūt testamēti. i q^o dñt: qz vīto sua qz ē pgnāe: si
duos hāt filios: qz ille qz b^o nascit: heres sit et/
nariop suoz. **¶** Tādē vīto: sua duos hāt filios.
qz nēdī: qz illoz p^o nta: ēē. qñt: quon^o adim
plebitur voluntas testatoris: **S**. **¶** In ignozan
tia antecēdētis consequētia ignoratur. et in

nō bonis rarij

Questiones.

se estione illa solvere neciuit p sua antē. qm̄ v/ debet ei: q̄ posio quā antē fecerūt illa app/ morē nō sūt vā nec necessaria. Idcirco nō ē m/ rō si astronomi errāt i eorū iudicio. ¶ Lana q/ re ē de p̄p̄tione aq̄: S. ¶ In p̄cipatōe ignis et lune effici tēpamētū caloris et frigiditatis bu midians et siccitatis. vī ēla possint de influētia quare cōtine acapē.

De q. qualitates ar. angelical.

Ingelo quō ē q̄litas appata: S. Va de ad ru. andēas. ¶ B̄s michad q̄ spēs fantastica p̄ imaginatōes nō multiplicat: quō pōt p̄ vniū obni diligere q̄ aliud: S. ibidem. ¶ B̄s michad fac aliq̄ negatōes: S. ibidē. ¶ B̄s michad ē adeo nā ē ē sua sp̄a q̄litas diligere vniū angelū de minorū bonitate sic a de maior: S. B̄s sua caritatē tāti amare pōt maiorē bonitatē sic maiorē. s; mior bonitas b̄ sustinere nō pōt nec iusticia b̄ vult. Et vade s

De q. qualitates ar. ciuiternal.

Qualitas moral b̄i petri ē terminata ē in certa quantitate: quō ē ciuiterna: S. va de ad ru. andēas. ¶ Pona machometi q̄re ē ciuiterna: cū ita sit q̄ suū p̄c̄s finitū sit i termina/ tā: S. ibidē. ¶ Adoralis q̄litas b̄i petri ē mul tiplicabil: S. Canda ciuiternitatis nō susti/ net q̄ illa sit aliq̄ multiplicatio. ¶ Uaser q̄re libertatē nō b̄t ad faciēdi bonū: S. vade vīs

De q. qualitates ar. maternal.

Qualitates morales vñe nre q̄ sūt magne. S. Va de ad ru. andēas. ¶ Quare p̄c̄or b̄t culpā: cū b̄t de p̄tāta: q̄ suū p̄c̄s ē maḡ: S. ibidē. ¶ Vñā nra pōt negare alicui p̄c̄or: q̄ i p̄sā cū cōmde rogat i amore: S. ibidē. ¶ Cū tū tāta sint p̄c̄or et v̄tutes sint paucē i hōib; et v̄tutē vñe: quō sustinere pōt i mūdo tot ma/ tos hōies: S. Naturali q̄l; mī pietatē b̄t de passione sūa sui.

De q. qualitates ar. iela r.

Ques pōt adq̄rere v̄tutes morales: S. Va de ad ru. andēas. ¶ Iesus r̄ q̄re p/ misit se v̄dē ligari v̄berari et crucifigi: S. ibidē. ¶ Iesus r̄ q̄re mulier ē i pueros sine filiis nō b̄t: S. ibidē. ¶ Iesus r̄ q̄re erat paup̄: S. ibi

De q. qualitates ar. diat.

Qualitates dei q̄re nō sūt acōntales: S. va de ad ru. andēas. ¶ De v̄lignit martini: q̄n bo nē et nō diligat eū: q̄n malē ē. et amare q̄re nō ē acōntale: S. Si cetera cēt tegula: ita b̄n ignis ip̄s desiccaret sic vitā et carbonē desiccet. ¶ Cū

de bonis sit p bonitate et magni p magnitudine: quō pōt ipe ē sua bonitas: S. Si de nō cēt sua bonitas: nō sufficit infinita magnitudo nē neq; bonitas et foret finita. et idē ē de sua p̄tate infinita. et b̄ cēt malū i viciōsū. ¶ Idē ḡnat filiū et q̄ p̄t filio possit ē sūt p̄fone et p̄t ḡnat filiū de sua bonitate: q̄re bonitas p̄is et filiū nō sunt due bonitates. et idē ē de alijs rōib; S. Rō/ nes et nā sūt vniū idē nūo. vī nā nō sit bona et maḡ accidit. et q̄ p̄t filiū ḡnat de sua nā et de sua bōitate infinitate et eternitate: ē p̄ vñ et filio p̄ ḡnatōes et bonitas et nā ambop vniū sūt p̄ iū nitatē et eternitatem.

De q. qualitates ar. cōp̄lifica.

Pomū qd ē i posio: q̄re appetit b̄t de scōdēdi i terrā: S. Va de ad ru. andēas. ¶ Cera sū qd sus comedebat: q̄re p̄lozabāt et nidebāt: S. Quod sū suppo p̄lozari q̄ suum nōs p̄dit. et nide: i q̄ spēs suā multiplicat. ¶ Cū plate marte colorē b̄t viridē: S. Et v̄fusio ē materia p̄uatis aut ḡnatōis et color viridis ē maḡ v̄fusio q̄ a: ē color viridis maḡ ḡnat plātis q̄ a color. ¶ Quare plate folia cadere p̄mittit: S. Ita b̄t foliū appetitū multiplicā di suā spēs sic fructū. Et vade ad r̄ vī s.

De q. r̄onis ar. dialis.

Relatio i quot spēs p̄silit: S. Va de ad ru. andēas. ¶ In igne simplici quō ē re latio: S. S̄bā ignis ē et forma et et m̄. q̄ se b̄t relatiōe p̄ actōes et passionē. et trāsit. s; na mētū s̄bāli generatō et igne simplici ignē po sitū cū ceteris diis p̄luctū. ¶ R̄lo qd ē r̄lo ē respectu p̄ncipiorū: quop̄ alia sine alijs ēē non p̄nt. ¶ R̄lo ē maior p̄ cōcordātiā q̄ p̄dieratē. S. R̄lo ē maior p̄ cōcordātiā i ḡnatōe et p̄ nētatē i corruptōe.

De q. r̄. m̄s ar. vegetalis.

Relatio pomi et r̄lo cōp̄ quō aggregat i po: S. V̄gnis et idē ē de ceteris diis se b̄t ad calefaciēdi et pomitū ad pomificādi idcirco ambe r̄ones i pomo aggregat et coep̄ tremitates: et q̄ v̄na r̄lo cōis et p̄posita. ¶ R̄lo pomi p̄usq̄ erat: vbi stabat: S. In pomio ē po p̄l p̄ ḡnatōes. et illa p̄silitat i vege tatōe s̄tēta i eiūde. ¶ In pomo q̄s p̄siderat et tremitates r̄onis f̄ cū sū nālē: S. In radicu b̄ pomitū sūt s̄sica ap̄: cū sū nālēs. q̄ opo pomitū p̄bēdūt ē nās corp̄. ¶ Cū pomū sit pu/ tridū: q̄ vadit sua r̄lo nūal: S. P̄us pomi de v̄nū i p̄uatis. et et de sua nutritiōe et v̄m tem

accipiunt alie rñones: qđ illo erant i potentia.

De q. rñonis ar. sensual.

Quam bñ pomū dulce comedit i q' amari
tudinē sentit: quōd ē relatio iter gustatiui
et gustabilis. In gustatiui et gustabile est
duplex rñō: et ēi gustare implet p' ēire i corrup
tione gustans et gustabil. Et stat rñō i oculis i
ter visitiui et visibile: aut iter oculi et colorē piet
S. Rñō qđ ē itra: et visitiui et visibili: quoniam
oculi sūt ista et organa: et visibilitas pietas ē fili
tudo: quā visitiui itra accipit i visibilitate itra.
Idcirco rñō itra atigit extra suaz similitudinē.
Et visitiui et visibile se bñt relatiue i vidēdo et
auditiui et audibile i audiēdo et sic de alijs sensib
qm qđ sūa ipā bñt rñōē. qre g' dicit: qđ bñ v
det et audit. Et videt et audit oculis: et
oculi sūt ita bñb' appari se p' suo ton: et istm
agēt. Et dicitur: qđ ē p' guilemi: cū ē mortu
vbi ē illa reatio. Sol' itellect' facit rñōē
iter martini et guilemi est: et cū martini gu
ilemi gñauit scabat rñō itra nāl.

De q. rñonis ar. magial.

Imaginatio quōd accipit rñōē: S. va
de ad rñ. andēas. Imaginatio cū q' s' ē
su bñt cū rñōne maiorē p'cordānā: S. Nulla
rñō ē ita palpabil' imaginane sic rñō pñs et filij
qđ accepta ē p' videre. Imaginatio bñt aliq' en
titate rñonis: S. Nulla forma ē sñi actōe nec
vlla mā sine passioe. Imaginatio pōt de colo
re trahere relationē: S. In mag' iūctate al
bedinis sic albe p'viderari pōt mag' iūctas ni
gredinis et pua iūctas albedinis.

De q. rñonis ar. bñal.

Relatio qđ ē qđ bñc ē mag' nāl: S. nul
la relatio ē ita bñi nāl sic ipa: quā ipa ē
vñsibilis. vñ rñō bñficat ibōficabil' et bñficat
Quare bñ ē mag' vñsibilis p' rñōē qđ p' ali
q' aliud accidēs: S. Nullū accidēs accipit ita
fortiter pñs necessitas i sba sic facit rñō In
rñōne bñficatiōis pñsiti rñō alic' et corpis: S.
Vade ad rñ. andēas. Et in aia rñōal' pñsiti rñō
S. ibidem.

De q. rñonis bñtū ar. moral.

Relatio quōd pñsiti i bñte moral': S.
Vade ad rñ. andēas. Relatio bñtū et
pñsiti rñō: cū bñ vñt bñte: S. In bñtū bñtis
ē actio rñonis i pñtū bñ vñt bñte: bñt forma
suā obm' i actu. Et va ad rñ. vi s. Rñō i bñtū
te moral' bñt aliq' entitatē: S. Sūi aliq' en
tate nulla sñtudo ē pōt. Et rñō iñt vñā b

tutē et aliā: S. Sine p'cordānā bñtū nulla b
tus possit vñdum.

De q. rñonis vñdō ar. moral.

In bñtū vñdō rñō quōd pñsiti: S. Va
de ad rñ. andēas. Rñō vñdō quōd pñtū
S. ibidē. Et vñt galā et luxurā rñō quōd ē
sñtutata: S. Per abūdnāz ar. cal' vegetat
sensual' et magial' aia rñōal' tēat gula et luxurā
quā qđes tēatōes fac' assuatio gula et luxurā
obliuiscēdo castitatē et pñtū. Et cū ira sit mo
tus subitaneus: pōt rñō i illa bñc aliq' assutōes.
S. Nulla ira ē sine tristitia et passioe agat.

De q. rñonis ar. ipialis.

Instrumētū qđ sit supra empñōes et vñdō
rñōes quōd debet ēē vñdōtū: S. Vade
ad rñ. andēas. Et vñt rñōal' et rñōnā dñi sui
nō admittit: S. rñō dñi rñōnā nō ē cā cā
iudicio. Et vñt vñdō martini occidere petrā:
corā q' iudice martini nō ē accusat: s' guilemi
accusat et iudice pñtū: qre iudex guilemi pñ
tū et nō martini: S. In iudicio iudex nō ē p
rñōē suop oculor: s' p' relationē suaz auris.
Et dicitur: cuius quōd possit applicari s' bñt
vñb' pñdōes et gñalib' illa iudicata: S. Va
de ad folia ar. ipialis et bñs cognitiōes de sñis
nāl' p' bñdōtū. Et idē ē de accñtū: s' ap' nālū
et moralū: et i gras pilla ē doctrinā quā dñs
i solūdo qđtōes p' rñōes et p' alia accñtia.

De q. rñonis ar. apical.

In sūma trinitate quōd ē rñō s' al' absq' a
liquo accñtū: S. Vade ad rñ. andēas
Rñō vñdō pñsiti ē de pñtū: aut ē de ēē
S. In vñā volūtate ē rñō cōmūis: sic volūtāt
qđ cōmūis ē p' ēē et i amāre amabili et amare
ita ē rñō sūstēnata i pñtū pñsiti: sic volū
tas. et b' requit eternitas vñ rñō nō sit accñtū
Rñō possit ēē iñt pñs et filij sine spūscō: S.
Nulla rñō pōt ēē pñtū iñt singulari pñtū et
cōmū. Et spūscū spūscū vñt ē g' rñō iñt
pñs et spūscū pñs pñs amoniz. vñdē ē de spūscō
qđ vñt filij et scipz. Et iō qđ: vñt i b' ama
re qđ bñt spūscū scipz iñt singulari et cōēs: de
qđ scipz pñtū pñsiti: S. In amare spūscū
ē rñō amatiua: qđ ē pñtū singulari pñtū spūscū
s' i sua pñsiti actia i amare et passibilitas sue
amabilitatē cū amatiuitate vñā cā de pñsiti
pñs et cōēs rñō qđ ē de amabilitatē pñs et filij: et
spūscū scipz: s' pñsiti nō pñtū: s' filio
ē qđes cōmūis rñō i pñtū spūscū scipz. Et i b'
passu multū ē de theologia.

.c. liij.

fama pñtāt. quā bōtes plūq̃ aliud bēdētāt

De. q. actōis 2 passionis. ar. dñl.

Actio 2 passio eorū vbi scipit. S. Uade ad ru. andēas. ¶ Est aliq̃ actio 2 passio. S. ibidē. ¶ Quod actio erit 2 vniat de actōe 2 passio de passionē. S. ibidē. ¶ Forma ignis pot̃ bēc actōes i sua ip̃a mā: quīs ignis possit nō sit cū alio dō. S. facile molēdini lig. i q̃ mouet: p̃bueret: si aq̃ illud nō frigidat.

De. q. actōis 2 passionis ar. vegetal.

Quo ipomo sūt actōes 2 passionēs potēne clanne 2 vegetariē pūctē. S. In lapade caloz ignis mouet calorē olei q̃ mouet māz olei sūa me ignis. ¶ Vegetatiua mouet dñuā i pomō aut cō. S. fūes sūaz mouet pñ. 2 me: vt ip̃e sint. 2 pñ. 2 me mouet ptes: q̃ sūes sūt. 2 sūt b. qd sūt. ¶ In pomō actōes 2 passionēs sūt accitales aut ibales. S. p̃marie actōes 2 passionēs sūt ibales: q̃b accitales sūt i sūa ip̃is cūntis i sūis sūaliū. ¶ In pomō actōis q̃ m̃ pot̃ bēc actōes 2 passionē. S. p̃bueli q̃ mouet clauū sūa: i q̃ m̃ pot̃ p̃ manu: ē cōmo 2 passio. 2 i q̃ mouet danū: ē actio.

De. q. actōis 2 passionis ar. sensual

Ita sēntiata quo sūt actōes 2 passio: nes a ggregate cū tribz arboribz. S. vade ad folia andēa ar. sensual. ¶ Qd q̃ placitū sentit i comedēdo aut i bibēdo 2 sic de ceteris sē sūb. ē ip̃e agēs i sentire aut patiē. S. Lotū mouet suas ptes actuas i suis passionis: 2 iō p vniū mō ē agēs: 2 p d̃ patiē. ¶ Qd q̃ sentit dolorē sensus illece p elatiua aut p vegetatiua aut p sensitiua. S. Elatiua 2 vegetatiua tan gūt sēntiua. 2 sensitiua sentit tactū illaz. ¶ Oblectū mouet pōs aut pō obm̃. S. In actu q̃ ē i n̄ spōz robm̃: obuiat sibi sū actio 2 passio. 2 actio venit ex pte potēne. 2 passio ex pte obi. 2 sū q̃ pō placitū iūct i sūitūde obi: sūi motū m̄l̄plicat.

De. q. actōis 2 pa. ar. imagiat.

Imagiatia quo accipit silitudines reals actōnū 2 passionū. S. Uade ad ru. andēas. ¶ Imagiatia quo ē actua i mouēdo sēntiua ad sēntiēdū. S. Imagiatia imagi nādo visibilitatē: imagiat pulchritudinē scē. 2 nō visibilitatē tāgit: cū q̃ pñcipat. 2 visitiōis sūa ip̃a tāgit visibilitatē: 2 ip̃az mouet ad silitudine visibilitatis extra rēpēntatē p imagiatiaz. Idcirco imagiatia ē agēs: i q̃ rēpēntat visibilitatē i pulchritudinē. 2 visitiōis ē actua i q̃ rē mouet ad visibilitatē extra. 2 i illo mōm mouet

sensū tact. cū q̃ pñcipat. Et i b. passu cognos cū: quo vna forma mouet aliā: 2 quo passio: nes extra sūt mā motibz sūt intra. ¶ Qd ima giatiua silitudinē accipit ab obd: ip̃mit obm̄ il la silitudinē i illa: aut imagiatia ip̃mit illā silitudinē i scipā. S. Amic q̃ multā suā amatūz diligit: bonitatē p̃siderat amari sui. 2 ex silitudi ne illi bonitatis suā iduat amare: qd bēc passio nē i q̃ ē ex illa silitudinē. 2 actōes bēc: i q̃ ē actus mor̃ pamiū. ¶ Imagiatia p quē sensū ē magis actua 2 passua. S. Quia imagiatia p accipit p videre: ē magi foris p vīū. q̃ sibi dat magi palpabilr silitudines obōz q̃ aliq̃s ali sensus. 2 iō magi ē cō opatio p figurā i circulo quadrāgulo aut triāgulo cūctām.

De. q. actōis 2 passionis ar. hūanal

Ita bōte quo sūt actōes 2 passionēs. S. Uade ad ru. andēas. ¶ Imagiatia sū q̃ pō aic rōnāl ē magi passua. S. Idē ille ctua p̃ format passionē imagiatia. 2 iō ima giatiua magi ē obediēs intellectūe q̃ memoratiz sue vī volūta ē mō i q̃ sūitōis 2 m̄l̄plicatōis spēs. 2 cō q̃es magi ē i memoratiua 2 sū laboz i volūta. ¶ Que pō ē magi actua i sensitiua: aut memoratiua aut intellectua aut volūta. S. Per audire i memoratiua ē magi actua i sensiti ua. 2 p videre 2 affari i intellectua. 2 p gustare 2 p odorare 2 tāgere volūta. ¶ In memoratiua ē magis actua aut intellectua aut volūta. S. Intellectua p scipaz spēs ponit i memoratiua 2 cū licēna volūta ip̃as trahit.

De. q. actōis 2 pa. ar. moral. vmo se.

Actio 2 passio quo sūt i moralibz vtiunt. S. Uade ad ru. andēas. ¶ In vtiute mo rali pot̃ ē actio sine passionē. S. ibidē. ¶ Que ē magis actua vī aut prudētia aut iusticia. S. Prudētia māz p̃pat 2 iustia ē ip̃a opas. ¶ For titudo ē maior vī p passionē q̃ p actōes. S. Passio fortitudinis fortior ē p cantatē 2 spēs. 2 sua actio p fidē iusticiā prudētiā 2 rēpāta.

De. q. actōis 2 pa. ar. mor. vidose.

Sunt actio 2 passio i vicis 2 pōis. S. Uade ad ru. andēas. ¶ In sū q̃ pō a nime ē magi actua 2 passua. S. ibidē. ¶ In q̃ vido p̃tē de actōis. S. Pullū vicū stare vult ita alte sic supbia. ¶ Quod vicū dat ma iorē laborē. S. Nemo dormit ita parū sic bō auarus.

De. q. actōis 2 passionis ar. ipial.

In iure quo sūt actio 2 passio assuare. S.

Questiones.

Vade ad ru. an. d. c. 3. ¶ In medio loco omni v/ nus rustici q̄ ē in terra castri: ostendit qdā fons ⁊ cōis fons castri ē multū a castro remot⁹ q̄rit q̄ v/ ille fons q̄ ē ppe castri debeat ēē cōis aut n̄. ¶ Quātas cōmunes ē actua ⁊ spāl passua. ¶ Quid rustici vni bñt asini ⁊ vni rustici vult tē cū illo asino ad forū ad emēdū bladū. q̄ vo rustici vult: q̄ asini vadat ad forū qz vult vēde re suaz parte ⁊ emere bladū. m̄ q̄rit: vtz asini n̄ stare debeat i foro quousqz rustici parē suā vēderit aut quousqz alii rustici bladū emptū in foro duxerit ad suā domū sup asini. ¶ Illa acno ē maior q̄ passione bñt magis ppe ⁊ magis detemiat. ¶ Quid dñs ⁊ i suā marit vni bñt capitiū cōfr. ⁊ marit⁹ xdotip⁹ tē illo capitiū ⁊ ⁊ tē dñs vrozē dñs cōfrē bona ⁊ casta. ma rit⁹ vult vēdere suā pte cuidā bñt verūm v/ roz suā pte suā vēdere nō vult. vtz ipa meli⁹ sua pte de suā pte emiciū possit acapere dñs alle/ gātē: qz vni hinc volūtate alteri⁹ pte suā vēdere nō pōt. Ideo q̄rit: vtz marit⁹ suā pte vendere possit aut nō: postq̄ ē xdotip⁹ tē suā vrozē ⁊ ca pitiū. ¶ Quia opinio nō ē certa: actōes nō bñt ad destruēdū pōtōes ⁊ pmissiōes.

De q. actōis ⁊ pa. ar. apkal.

Quod pnt ē i suma vitate acno ⁊ passio. ⁊ qz nō sint actiua. ¶ Vade ad ru. ā tedas. ¶ Quidā abbas vult gallinas comedere i iurmitoio. ⁊ fac pceptū vni monacho: q̄ matutinas die i choro cū alijs monachis q̄va dat ad p̄pā dū illas gallinas. m̄ q̄rit: vtz mōa ch⁹ debeat ēē obediēs abbati. ¶ Nulla regula sine mag⁹ necessitate bñt passione. ¶ Quidā abbas timorē bñt de torca: ⁊ pceptū fac cuidā monacho: qz sibi afferat scutellā. ⁊ qz comedat p̄ de illo cibo. s; monach⁹ q̄ scutellā de cocho ac cipit: nēdat: vtz i scutella sit torca aut nō. m̄ q̄rit: vtz monach⁹ debeat ēē obediēs abbati i il/ lo casu. ¶ De nulla re licita debet fieri pmissio. ¶ Quidā pōt denarios bñt p suo patrimo nio. ⁊ bñt vni sororē: q̄ mariti nō pōt: si ipē il li nō dar illos denarios. abbas vo ⁊ p̄uēma/ gniā bñt necessitatē de illis denarijs. qz p̄uē ē i magno debito. ¶ Quid q̄rit: vtz pōt p̄diaz bñt de beat ad dādū denarios ad maritādū sororē su a; aut ad necessitatē sui p̄uē. ¶ Quis ē h/ iumti obligat solb suis bonis dat passione.

De q. actōis ⁊ pa. ar. celesthal.

Quod plancta ē mag⁹ passio. ¶ Vade ad ru. an. d. c. 3. ¶ Quare sol bñt mag⁹ b/

tare actiua q̄ alij planete. ¶ Vnde q̄ ē i me ē: mag⁹ itē q̄ v̄p̄ q̄ ē i extremis. ¶ Quare luna maiorē dat extēna de suis p̄p̄tātib⁹ q̄ alij q̄ planete. ¶ Vade ad ru. an. d. c. 3. ¶ Cū sol composat i p̄cipet cū ig⁹ p̄ tactū: nec fac q̄ntitate p̄p̄tātib⁹ dimittit: quo q̄ntitas bñt p solē passione ⁊ sol i pō acōis. ¶ Vnde mā. 4. cōntē. ⁊. 4. s; ap mā di p̄cipat i vna gñali bonificabilitate: bñt bōi ficitas sol acōis i bonificabilitate ignis. Et vade ad ru. vi. s.

De q. actōis ⁊ pa. ar. angelcal.

In angelo actio ⁊ passio quo sūt assita/ tate. ¶ Vade ad ru. an. d. c. 3. ¶ Cū sū a/ michad oculos nō bñt: quo bñt acōis i at/ tēdo colore martini. ¶ Sic sanct⁹ mira cu/ la fac supra cursū nālē p̄p̄tāntate: ita angel⁹ p̄p̄tāntate magnē i intellectat: amig⁹ co/ loratū supra cursū visibilitatis. ¶ In sba sacri michad⁹ i suis rōib⁹ sūt cōles actio ⁊ passio. ¶ Sed m̄ cursū nālē scūs michad postq̄ fuit bñficat⁹ ⁊ firmat⁹: sū sua v̄p̄ ē i actu. ¶ Boni angel⁹ quo bñt acōis i mal angel⁹. ¶ Vade ad ru. antedictam.

De q. actōis ⁊ pa. ar. celestial.

In euiternitate actio ⁊ passio quo sūt. ¶ Vade ad ru. an. d. c. 3. ¶ Ignis bñt acōis i ala machomet. ¶ Nulla sba corporal sba spūalē ē cursū nālē tūgt verūm ē optiōē scōp ignis dat passionē alab⁹ supra cursū nālē. ¶ Cū temō sit sba spūalē: quo acōis bñt i corporib⁹ vānatop⁹. ¶ In bōib⁹ temoniade temō ac caput silitudinē alij optēdis illi coponē: cū q̄ ip̄s tormētat. ¶ Vnde temō dat passionē alteri temōt. ¶ De ol mala p̄cipatōe seq⁹ passio.

De q. actōis ⁊ pa. ar. material.

Omina nra quo acōis bñt s temones. ¶ Vade ad ru. an. d. c. 3. ¶ Dñs nra quo bñt acōis i suo filio: q̄ ē dñs creaturaz. ¶ Ibidē. ¶ P̄diaz quo bñt acōis i dñs nra. ¶ Spes quā p̄cor bñt i dñs nra: dñs nra obligat ad bñdū pietatē. ¶ Dñs nra bñt passio: qz sit sūta p̄p̄tāntate i mūdo cognoscat ⁊ amat. ¶ Dñs nra passione nō bñt p suū filio: qz ita ē i glia exaltat⁹ i bonitate: qz de nullo bñt i cōfridat. verūm passionē bñt de p̄corib⁹ q̄ pietatē: q̄ illa spem habent.

De q. actōis ⁊ pa. ar. ibi r.

In ibi quo sūt acōis ⁊ passiones. ¶ Vade ad ru. an. d. c. 3. ¶ In dñs v̄p̄ pas sioes bñt i cruce. ¶ De q̄ bñt i dñs i cruce

te passionē sic alia rīq^o bō. Et vade ad ru. vīs
 ¶ In corpe rpi bēt aq^o passioē p ignē. S^o p^o
 quā aq^o bēt pignē corpe rpi: ita ē m^o q^o dē sic ē
 passio magnitudinis q^o dē: accipiendo bōitatz de
 bonitate. ¶ Hūis rpi bēt passionē q^o lupi tñ co
 medūt te ouib^o suis. S^o. Hūis rpassionē bēt
 te ouib^o suis cū caritate piciatē. r bēt actōēs ē
 iusticia q^o passioib^o mīat: q^o bñ oues nō cul
 todiant.

De q. actōis r pa. ar. dial.

Quō psona pīs ē actua: r psona filij pas
 siva. S^o. Quia de se cognoscit ut a bō
 r ita mag^o r sic de ceteris rōib^o: p agēnā sicut p
 eritias: ē actiuas i pte r passibilitas i filio: ut
 agere b^o ē pducere sit ita mag^o sic existere. ¶ Cū
 p sit actus r filij passivus quō puerit passibili
 tas filij cū actitate pīs i vna actitate spiratua
 S^o. Diligit pī filiu r spēs diligit. idcirco ge
 nerabil passibilitas ē amantia i amando ptes.
 ¶ Spūs scīs q^o ē pura passio pīs r filij quō
 ē i pura actōe. S^o. Spirabilitas ita puerit ē
 amare spūs cū amare ptes r filiu: sic gñabilitas
 puerit cū amare filio amare ptes. ¶ Spūs
 ē mātīl: postq^o ē spirabilis. S^o. Vade ad ru.
 antedictam.

De q. actōis r pa. ar. etēpical.

Quō sūt bōes obstant inter actionē r
 passionē. S^o. Vade ad rub. antedictam.
 ¶ Passio quā dat vtrū quo ē bōa: s^o ibidē
 ¶ Dēcor quō ptes suū mōtificat pōt. s^o ibidē
 ¶ Quā pte lēmi sūt ita magne q^o ptes i
 ta parua bñt timore. S^o ibidēs.

De q. bīl ar. dial.

Primi bīl nāles qles sūt. S^o. Vade ad
 ru. antedictas. ¶ Hūis bēi bīm calorē vbi
 ē q^o ille bīl vbi igit ē i lapidea q^o trahit cū fer
 ro. S^o. Hūis q^o ē i lapide ppositē r i oi ppo
 sio elato ē calcfacere: bē ē accloriz. ē g^o bīl
 ignis i lapide r cūi acit: cū trahit ex lapide ē
 ferro. ¶ Hūis ignis simplici vbi ē. S^o. Hūis
 simplex calid^o p suaz nāz r suū sūz ē sūa ignis
 simplici r illo bīm ē i pō bīl igit ppositū: q^o
 aqua i olla calcfacit. ¶ Hūi bīm igit simplici
 ē al bīl calone. S^o. Vbi ignis simplici ē ex
 radicib^o ar. dial r sic p gen^o r vīaz diuersificate
 sūt spēs ita p bīm calone diuersificate ē sūa ig
 nis ab alijs sūis radicib^o cūi sūt cōib^o plurib^o
 sūis specificatiue sūt p calorē r alijs p bīl di
 tatē. r sic de ceteris bīl b^o nāib^o.

De q. bīl ar. vegetal.

Habipomū vbi ē aīq^o sit gñatū. S^o. bīl
 ē i pō i bīm pomū q^o ē cōis bīl ad gñan
 dū plara poma. ¶ Hūi bīm pomū q^o ē i pōi po
 merio: ē a bīl: q^o sit bīl pomū. S^o. bīl pomū
 r q^o gñatū nō ē: ē i pō i vegetatiua. q^o cōis bīl
 bēt ad plures plātas. ¶ Hūi bīm cōis vegetati
 uae: ē a bīl: q^o sit de suo gñē. S^o. Sic olea i ole
 astro ista bīl sūaz possinā differēte ptes a sūa
 oleastru: ita bīl cōis vegetal i vegetatiua sūstē
 tat^o ē pñt bīl sūaz spēs r cūi sūt bīm ar. dial. cū
 q^o lites i sūa spēs pducit. q^o sic olea pducit bīm
 oleastru i sūa spēs: pducit ar. vegetal calorē igit
 sūa spēs. r illū calorē pducit i vacillū r i fructu.
 ¶ Hūi pomū pñt factū quo vadit. S^o. cōis bīl
 plātaz q^o corrupit: deueniūt i pñtōēs ē nūz.
 r mā r forma sūaz corruptaz ad sūaz redunt
 vegetalē cōis. r p pñs b^o q^o pñt ad clā: rediūt
 ad sūaz cōiale cōis: r ambe sūc cōis sūt vnus
 chaos cōis pñtū q^o ē tñū ar. vegetal cōis ad
 cōis plātas eritēs i illo ille plātē q^o nō sūt i pō
 bīl q^o sūt i pō i bīm cōi quas agēs nāle pducit
 i actu cū renouatōe nouoz mōz.

De q. bīl ar. sensual.

Habip ar. sensual q^o sūt. S^o. Vade ad fo
 lia ar. sensual. ¶ Hūi sensual quō ē assu
 aī bīm vegetal r dial. S^o. Sic bīl dū radi
 cale assuati ē i nutritiū pñtēdo i sūa spēs
 illud: q^o venit ita bīl sensual assuati ē i vege
 tali r dial sensu pñtēte illud: q^o ex vna b^o ar
 borib^o sibi adueniūt. ¶ Hūi lacte q^o pñt fugit de
 mamilla: ē bīl sensual. S^o. Hūi sensual scie i
 lacte pñt i pō bīm sensualē. q^o bīl pñt vūc
 i actu q^o illud lac de mamilla matris fugit. de q^o
 sū vūit bīl radical. ¶ Hūi potēte expulsiue q^o
 ē i embone: stat i illo i pō vī i actu. S^o. Hūi
 potēte expulsiue stat i embone i actu. de q^o se
 mā: quā scia pñt cū puero: qñ nascit.

De q. bīl ar. magial.

Imagiatua quō bīl sūaz attigit. S^o.
 Vade ad ru. antedictas. ¶ Explicat q^o bo
 minē pñtēte: ille bīl bōis tepat anteq^o
 fuir vbi erat. S^o. Hūi quos imagiatua bēt i
 pō: sūt cū sūm dīlba aggregantē r i bīm cōi ima
 gnatōis pñtōis. q^o sūm dīlba nonas redire fa
 ct. sic plures plātē corrupit. q^o vegetalē cōis sūt
 possit i vna vegetatiōe cōi. q^o redire facit nouas
 plātas. ¶ Capra q^o lupū nō videt: quom^o bēt i
 bīm timorē: q^o te ipo bēt: cū ipz videt. S^o. In
 capra pñt par ar. magial cū sensual vegetal r
 cū dial: q^o sūa capie ē et sūa. 4. arbor. r rōc i

Questions:

fluctu nāliū. 4. orþop ercitat æt immagiati cū
pæ ad imaginadi montē cū lupi videt. q nā
et animi. (Cū imaginatio sit bīfōpositū? e
tūa moni? g? vadit tū bīfō?) Bīfōnime
rat imaginatiōis capre marini pdiſ. 1. cē ima
giatiōis ita reddit ad cōes imaginatiōis. ſit vege
tatiō capre ad cōes vegetatiōis / 4 calor capre
ad cōes calōis.

De.g.bir.gr.bünaal.

[illegible]

Ph.d.edificatorio.

Editificator dicitur q̄m ē d̄. Et ad r̄.
Haudcāz. ¶ Q̄m b̄ q̄re p̄p̄olit addit̄e
artē edificatoriā q̄ artē fabrilē aut c̄. S̄. m̄
quol̄ b̄ōs affinat̄ sūt b̄. p̄m̄p̄. s̄. ar̄op̄. t̄
b̄ q̄ n̄āf̄ sep̄ b̄t̄ ad d̄f̄icēdū artē edificatoriā
q̄ artē fabrilē m̄f̄ p̄portionat̄ ē cū vegetatiua
q̄ b̄ō. q̄ p̄p̄olit artē fabrilē q̄ artē edificato
riā. q̄ m̄f̄ p̄portionat̄ ē cū elastiā d̄ q̄ ē f̄er̄.
¶ Q̄ b̄ p̄p̄olit artē edificatoriā q̄ fabrilē. ¶ Q̄
teor̄ b̄ō vult ēē carpētā. n̄o vult ēē car̄if̄
S̄. R̄isio b̄ q̄st̄iois m̄f̄it̄ i m̄f̄ione q̄st̄ione
m̄f̄it̄. ¶ C̄ carpētā quol̄ b̄ hitu ad faciēdū
de ligno figer̄ n̄on̄. si ille q̄ b̄ iuenit̄ figu
rā nauis aut f̄entellē. S̄. f̄ines q̄ sūt necessa
rii aduocēdū b̄ d̄f̄ices erc̄it̄. v̄f̄e h̄nt ad sp̄e
cales f̄ i f̄it̄icē. t̄ amēd̄ n̄aturales.

Республика Беларусь.

Sartor quo? Idip addicere sua arte? **S**ade ad m. and.ay. **S**artor quo? **S**cedit i sua arte. **S**ibides. **S**i Cuius? fornicis sint re ferroz qd? b?u bñu ait? r fornicis aut faber aut sartor? **S**Ultim fines dñuñt bñ? pñia. **S**artor quo? bñ dñuñt pñt arte (sartoria)? **S**. Ille bñ sua arte addicet: qd? bñ dñe raret i pñia bñ dñuñt. **S**i vade ad m. vñs

E.g. agriculture.

Prima agricultura quia sunt? *Scilicet* Uade ad ry. gaudas. *Et* Cum nulla arce mecha sit ita

necessaria sic agricultura: q̄re rustici et mīn⁹ bō
 netaq̄ alter mechanici. ¶ S. Scdm̄ cursum
 nūq̄ publica vritas magi⁹ est amabil⁹ q̄ spāl. Id
 circū ille fac⁹ q̄ natus q̄ nō fac⁹ p̄ bonoz rustico
 q̄ magistro: q̄ tunc fac⁹ aut nauē. ¶ In q̄ ame
 sili p̄res pbi. ¶ S. Scdm̄ ep̄tatiā nulli bōes
 sūnt iūcti: p̄ pbia sic rustici. ¶ In nūq̄ mecha
 nicas q̄les bōes maiorē bñt ip̄. ¶ S. Rustici
 mechanicis maiorē bñt ip̄ q̄ rusticos: q̄ bla
 dia seminat et terrā fodit.

De a. mardmonle.

[illegible]

De.g.marinane.

Pripiia marinarum filia sunt. **S.** Hade ad
ra. andiam. **Q**uis p^rauti bira aut rent^r aut
velat. **S.** Et imago p^rimaginal motu te
no loco iⁿ illi terra qⁱ mari iⁿ illu motum cu
motu pedu imaginal. iⁿ no cu motu vetu^r imagi
nal an iⁿ motu motu p^romos qⁱ p^r velat. iⁿ bō qⁱ
pede no be: p^rimaginal croci s. baculi qⁱ iⁿst^r
ferec. vt^r monei possit. **Q**uis an naut^r imagi
nal fuit aut marinar^r aut mercator. **S.** P^ru
n^r marinar^r vilicet^r fuit mercator: qⁱ tre p^r mar
te desiderat. vt^r maris lacum possit. qⁱrc mar
monia e^t cu^m arma marinar^r. **Q**uare marinar^r
iⁿ sudacioⁿe sunt qⁱ at^r bōce. **S.** Nulli bo
mies iⁿ sece timore bñt sic marinar^r.

E.g. military.

[illegible]

Disc. on grammar.

Que sit p^r grammatica? S^r. Vnde ad ru
nidos. ¶ Vt grammatica p^r siderata
sit p^rtoruā q^d p^r grammaticū S^r p^rta ēbeto
rea fims grammatica: sic bitare ēl fims camere.
¶ Vt grammatica p^r fult p^r siderata m^r necessi

tate affluē q̄ p̄t suā rectoria. S. mag̃ par foret
i mūdo sit gramatica latioꝝ sc̃it̃ oēs natōes.
¶ Quare gramatic⁹ vñt p̄noīe ⁊ vbo q̄ logi-
cus? S. Q̄ia q̄ magis gñāl ē nō idiget tot ē
minis sic alia sc̃ia.

Be. q. logice.

Que sit p^r logica. *¶* Vade ad ru. an dē
tā. *¶* Alⁱ r^ethorica adeo ē nēcia ars sic
logica. *¶* P^r r^ethorica monēt p^rncipia ad
p^retia^rē p^r logica ad iusticia. *¶* Quare logici
p^rindozes q^uo sūt fantafici q^uo alii bōies. *¶*
Null^u bō vaf iudicib^u ita frequer sic logi^{ci} nē
bētia mag^{is} placitū sōfismi. *¶* Et logici
p^rindicit genus q^u spēs i spēs q^u idiūduū
i spēs q^u acce^{ss}o. *¶* Illūmi fūes p^ritū nā q^u p^r
mi i intellectu spēaliario. Et i p^ractico an sūt p^r
nu q^u p^ritūi sūt i arte fabulū i q^u volūtas an dēside
rat dauū q^u martellū sed faber an fac^{it} martellū
q^u dauū.

De.g.r.betonce.

P Ricipia rhetorice q sunt. S. Glade ad
ru. andas. ¶ Rhetorice quo magnam
bet mas ad iuciedu nouos modos p pichos
ad viedu sua fia. S. ibid. ¶ Quis aut artes
rhetorice p fiderat aut imaginatio aut aures?
S. Ita e rhetorica p aures p pma iuciedes: sic
imaginatio p figuras sp. ¶ Rhetorica e ita
palchra p vba huius ita p fia sic p vba. S. Affa
an p fiderat et q bn et / i o rhetorice e p bn et
et omis e p et i q vitas cognouet. idarco plu
ries anq q rhetorica botes mouet ad pictate
i ad caritate q falsis vbia.

De g. arithmetice.

PRIC. arismetice q̄ fūt. **¶** vade ad ru. añ.
deas. ¶ Anmetice p̄siderat añ q̄nitate n̄uorū
q̄ s̄ibz. ¶ Sic n̄ā c̄n̄a realia añ q̄ l̄it̄a.
lia p̄siderat. ¶ loq̄it̄e d̄ic̄t̄a q̄ realia: ita arifm̄i
ticān p̄siderat s̄imiles n̄uor realia q̄ q̄n̄ta
tes illoz. geometrici b̄o z̄ān̄t. ¶ Anmetice
p̄siderat añ n̄ūz duoz q̄ v̄it̄. ¶ Geometrici
añ z̄ān̄ūz q̄n̄tate q̄ d̄ic̄t̄e p̄siderat. ¶ arifm̄i
ci facī z̄ān̄t. ¶ Quare arismetice maḡi b̄et̄ cer
tas m̄ūras q̄ geometrici. ¶ d̄ic̄t̄o q̄n̄ta
tes n̄ūz ē m̄it̄a p̄ d̄ic̄t̄a q̄ d̄ic̄t̄o q̄n̄tatis
d̄ic̄t̄e.

De.g.geometrie.

Pincipia geometrie q sunt. 8. Uade ad
ru. and. 8. 1. Quare geometrie an linea diam
trale considerat q triangulari. 8. figura circu
lans ita sito manifesti nō ēi cōlib' pōt' sic figu

ra triangularis. ¶ Quare geometriꝝ pmo multi
plicat. 2. et vno 2. 4. et duobꝝ 12. 8. et 4. qꝛ 3.
et vno 12. 6. et 3. 4. 12. et 6. 8. 4. Illas mēsuras
qꝛ citꝛ multiplicat nūꝝ geometriꝝ pmo ꝑsiderat
ita sit: qꝛ qꝛntas pꝛtina an sit diuisibꝛ di
cretꝛ ꝑ nūꝝ dualē qꝛ ternalē. ¶ Adcirco geometri
ciūꝛ qꝛ nūꝝ dualē ē ita multiplicatio sua ꝑ mēsu
ras ꝑ duplicatio. ē. ſi aut anſiſtente vniꝛ nu
mꝛato vniꝛ poſt alio. ¶ Adariariꝛ quoꝛ mēsu
rꝛ militariꝛ ī manꝛ. ¶ Adariariꝛ ꝑsiderat. 4.
vetoꝛ gñales vsꝛ vtoꝛ oꝛtiale occidēte ē mē
dionale ꝑ vtoꝛ ſeꝛptionale. ſilꝛ alioꝛ. 4. vto
ꝛ qꝛ et ꝑmis erant: ꝑsiderat vsꝛ grec et alioꝛ
lebeig ꝑ maeſtre. ꝑ centꝛꝛ et alioꝛ ꝑsiderat: qꝛ
vtoꝛ ā guloꝛ faciūt. Deinde ꝑsiderat ꝑ vtoꝛ oꝛtiale
ē naue citꝛ etꝛu militariꝛ ā etꝛo quor ſit milia
na vsꝛ ad vtoꝛ te et alioꝛ: ꝛ miliana duplicat
vsꝛ ad octia miliana: ꝛ cognofcit quot mi
liaria ſit multiplicata: qꝛ ſit octia ā vtoꝛ oꝛ
tiali: vsꝛ ad vtoꝛ te et alioꝛ ꝑ multiplicatioꝛ
miliana: qꝛ ſit te tꝛmino ceterano oꝛtiale vsꝛ ad
tꝛmino te et alioꝛ. Et ad bꝛ ſilꝛ bꝛi carꝛ ꝑ pa
ſu ꝛ aqꝛ ꝛ ſtella marie.

De.g.musice.

Priſcipia muſice q̄ ſunt. ¶ Glade ad rub.
andias. ¶ Quidu? ¶ ſiderat an accēp̄te
raz vocaliū q̄ ſonantū tūc cū artē muſice inuēt
¶ Ars muſice ē ſilūdo ſoni r̄ vocis tē arbo
re eſali egreſſa: i q̄ ſe bēt p̄mo ē nām ad ſua ac
cidenā q̄ ad accētia aliaz arbor. ¶ Quiduſi? i
q̄ lūtera vocali p̄mo loquit ad ſiderādū artē mu
ſice. ¶ Null' accēp̄ ita cōis ē nīc ita leuis ſicut
accēp̄ te. a. Et iō pueri an loquūt i accēb? te. a. q̄
i accēb? aliaz lūtera? r̄ idē faciūt bōies cū
mouant ſi q̄ palas piāgūp̄ r̄ a. q̄ palas lūteras.
¶ Quare ſci p̄ vñ accēb? te. i. q̄ te. a. ¶
Quia ſciē nodū i gatture nō bñt ſic bōies: vo
cē mātis bñle bñt q̄ bōies.

De.g.astronomie.

Priapia astronomie q̄ sunt. ¶ Vade ad ru.
 pandas. ¶ Astronomo? considerat an in sole
 bini caloribz q̄ lucet. ¶ Null' bini apparē ita
 distinctibz sic bini? ¶ Astronomo? quos facit
 iudiciū. ¶ Astronomo? considerat respectus q̄
 vniū sig' bēt cū alioz. ¶ Et bēt cū vna planeta p
 respectū lineæ diametrice. ¶ Et facit iudiciū de hōibz
 q̄ nascūt i illa linea. aut q̄ i illa faciūt penitiōes
 quos indicat ē additiō sig' planetæ. Et vade
 ad ru. vii. ¶ Exnecēda astronomie maglicet
 ta ē q̄. ¶ Ex nulla scia ē ita grauis eripita

Questiones.

sic de astronomicis nec aliq̄ scia ē ita possūa sic illa.

De q. iuris.

Propia iuris q̄ sūt. **S.** Uade ad ru. aff. dīas. **¶** Iurista scias possibiles iur quo pōrōu-
cere ad nōtias nōtios. **S.** Per pcessū bñtū
pōr iurista citate iurare et ppare de illis reb⁹ q̄
ad f. ias iuris pñt. **¶** Quare iurista pōr iur
bitū memorie q̄ bitū intellect⁹ cū sit q̄ iurista
maloz bēt pordānā cū intellectu q̄ cū mēoria.
S. Iuriste pōr vtiū bitū mēorie q̄ intellect⁹ q̄
antiq̄ scias iuris sup bitū memorie fundauerūt
Hdarco ē scia pñsa et pñsa et cēt de pñdantib⁹
rōc. **¶** pñsūdis durat lites ita dñi et qdā iuriste
sūt q̄ alios i diuersis opinionib⁹. **¶** Quidā fecē
testamētū rō int q̄ si vroz sua q̄ pñsas erat: si
bēt: q̄ tres ptes oīas bonop suoz bēt et cō v
roz q̄rā pñ. et si filiū bēt volebat testator q̄
vroz tres ptes oīas bonop suoz bēt et sua fī
q̄rā pñ. **¶** Adorn⁹ ē testator et vroz filiū et filias
būit m⁹ q̄rā quot ptes de bōis mariti vroz bē
debet. **S.** In f. maioratū et minoratū stat cō-
litas et illud q̄ nō ē i maioritate neq̄ i minor-
tate neq̄ i cōlitate nō ē aliq̄d. mulier ē maior i
bonis sui mariti p sua filiā et minor p suū filiū. o3
g⁹ q̄ i bonis sui cōl pñt q̄ ē i illis mī maioratū
et i minoratū. o3 g⁹ de bonis mariti fieri octo p
tes cōlēs et q̄b⁹ mulier vroz testatoris bē debz
tres ptes rōc filie sue et vna pñ rōc filiū sui. et si
bēt debet tres ptes et filia vna et sic pñcta ē vo-
lūtas testatoris. **¶** Adultū placuit herede s⁹: quā
ray fecit. et dñt q̄ sic ray illā soluit q̄mōz cū pñ
cipis sue artī q̄ sūt maioritas et minoritas et cōlitas
possent alie q̄ñtōes iur p nāles rōc iur testamē-
nari sequēdo pcessū illi pñtis et bñtē.

De q. medicine.

Quō sūt pñt medicie. **S.** Uade ad ru.
andīas. **¶** Quare plures bōies p medu-
cos mouit q̄ curatur. **S.** ibidē. **¶** Quidō pñt
medicē possent vna ad pñt gñalia. **S.** Scia
medicē ad pñt gñalia possent vna ē hūc mō-
ignis ē i pipel. 4. gradu caloris et terra i. 3. sica-
tatis et aer i. 2. bñditatis et aq̄ i. 1. **¶** Et cinamo-
mō ignis ē i. 3. gradu caloris et terra i. 2. siccitatē
et aer i. 1. bñditatis. et aq̄ ē i. gradata. v3 facit
4. pñb⁹ de vno gradu aq̄ i. cinamomo nō bēt mī
si tres ptes et i. cinamolo ignis ē i. 2. gradu caloz
et terra i. 1. siccitatis et aer bēt i. ipō tres ptes bñ-
ditatis et aq̄ bēt duas ptes frigiditatis. et i. am-
sio ē ignis i. 1. gradu caloris et terra bēt i. ipō tres
ptes siccitatis et aer bēt duas bñditatis et aq̄ bēt

vnā pñt frātati. **¶** Est g⁹ ignis gradat⁹ i. plāno: q̄
de sua sūt pñtione: q̄mōz modis. vidē ē de aer
aq̄ et terra. sic aq̄ q̄ i. capbōa ē i. 4. gdu frigidu-
tatis et aer i. 3. gdu bñditatis et terra i. 2. siccita-
tis et ignis i. 1. gdu caloz. et sic sūt de alijs elis
¶ Et nō qd⁹ d3. 4. bñt gñā graduū i. plāno: v3
significatū ē pñt media ordinare et facē i. c. et
ctuarā gñalia. sic et plāno q̄ sūt de pñtione ignis
et q̄b⁹ fieri pñt. 4. electuaria gñalia 3. pñt
nōnē aq̄ p frigiditate et bñditate. sic vna dec⁹
qd sit i. 4. gradu calozis. ē q̄ ē pip. et aliud dē
i. 3. g. calozis. ē q̄ cinamo⁹ gduatū ē. et aliud i.
2. g. calozis. sic femcul⁹ gduat⁹. et aliud i. 1. g.
calozis. ē q̄ anisū gduatū. **¶** Ordinatis ita. 4.
electuarijs andās de pñtione ignis: possent
media. 4. facē electuaria de pñtione aeris et 4.
de pñtione aq̄ et 4. de pñtione terre. et sic mī
dñi bēt pñt i. c. electua. gñalia ad curādū infir-
muitates: q̄ sūt p q̄mōz q̄litates gñales. ita q̄ si
infirmitas mariti ē p febrē q̄ sit i. 4. g. calozis:
medicē dare d3. 3. calozē illud electua. qd sit de
pñtione aq̄ i. 4. g. frigiditatis. et illū gradum
frigiditatis iurare d3. cū. 2. g. bñditatis aeris.
et cū p⁹ g. siccitatis terre. **¶** Et si infirmitas sit i. 3. g.
du calozis pñas curare d3. cū. 4. g. frigiditatis.
Et si sit i. 2. g. calozis: medicē illā curare d3. cū. 3.
g. frigiditatis. **¶** Et si infirmitas sit i. 1. g. calozis
illā curare d3. cū. 2. g. frātis. **¶** Et cō si infirmitas
sit i. 4. g. frātis aut i. 3. aut i. 2. aut i. 1. g. medu-
cos ē ē illā infirmitatē cū. 4. electuarijs q̄ sūt de
cōpñtione ignis. et b⁹ de gradu i. gradu. vt dēz
ē. **¶** Et idē seq̄: si infirmitas sit rōc pñtōis aeris
aut terre. q̄ si infirmitas sit interpolata: v3 p cō-
lēs pñtionea. vdu nō sit p ignē et p aerē: me-
dicā miscere debet electua: q̄ sint de pñtione aq̄
et terre. et illa gduare q̄ infirmitatē ē ordinē supra
dēs. **¶** Et hec ē vna spēs et vna rā: ē quā medicā
ordinare pñt medicā ad pñt gñalia. **¶** Adde-
dit quō cognoscēs bē pñt de gdu bñtū infirmitatē
q̄. **¶** In die nālī sūt. 2. 4. borei. 4. ptes diuise. et
qd ps a pñata illi dñt: qd ē de sua pñtione. sic
triagūl⁹: q̄ ē i. regione de mane vsq̄ ad meridiē.
q̄ manē ē de pñtione aeris. et ille triagūl⁹ ē de
meridie vsq̄ ad noctē de pñtione ignis. et ille
q̄ ē de occasu sol⁹ vsq̄ ad mediā noctē: ē de pñt-
ione terre. et ille q̄ ē de media noctē vsq̄ ad or-
tū sol⁹: ē de pñtione aq̄. **¶** Regnat g⁹ infirmitas
ē triagulos andōs et ē q̄ infirmitas incipit aut
finit illis. 4. regionib⁹ medicē cognoscere pōt
gdu infirmitatis. vdu nō sit frātis incipit i. p bō dñ

എമ്മി. ഓ. കോളേജ്
29 നവംബർ

၁၆၆၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၁ ရက်၊
မင်္ဂလာဂြိုဟ်နေ့

illu et pnu grūie /
foragiorifz bene
tiori

tailē z dālē nō peccat carpētārī, imo peccat ē ī
magiāzē. qm̄ i magiāzē debet arborē cōfusiō īcēz
dē ligē emit a fumū z iusta fū. Et fūmārī nō
peccat ī arborē rōalē. s; peccant īg arborē
nō lēctī nō īmagiāzē. ꝑ peccatōzē īg simplici
gnū vēdēt peccatī ī pte vēddit arborē lēctū
z īo fūmārī veniet de fati fūcōe carpētārī. qz pec
cat ꝑ affatū z īmagiāzē. Et carpētārī nō
peccat nisi nū ꝑ īmagināzē em.

[illegible]

Quod per ecclesia quoque hinc effectus i bñ
ru vñt: quā cetera inferiora ab illis rea
piunt: Et glade ad ru. andam. ¶ Cū aries ē
f Saturni: illa f rictate qd bñ ē fortior ad mñ
tēdū trāre suā ad inferiora: f Saturnus mñ
ppior aries qd iupiter cāro: ē fortior: aries qd
cāro: r. f. ¶ Sol quoq; hñ i bñā illuminandū
lunā: r. f. Sol suā dat sñlitudinē venet: r. vñ
lūa sñlitudinē dat merc: r. mercuriū illa sñlitudi
nē dat lune ¶ Sed mñ bñ qd supra vñ nullo tēp
sequē eclipsis i lūa. qro g: qre eclipsis. cū ita
f: qd sol pñe suā dat sñlitudinē venet: r. venus
mercurio: r. mercuriū lune: f. vñ dñ planētā

circu terrā p vnū respectū nō vadit sp. ⁊ iō cūz
accidit: q̄ mercurij lunā nō respicit p lineā dia /
memia: q̄ terra ē i me: nō pōt mercurij hīsiadi
nē sol daret lane. aut pōt ē: q̄ int solē ⁊ t̄ respicit
terra: aut int ven? ⁊ mercurij aut int vē? lunā
aut int solē ⁊ lunā. nō seq̄ edipē p erratē curū
vt dictum est.

De. q. bis. ar. angelical.

Habib. angelical q̄ sūt. S. Uade ad ru.
anidēz. ¶ Sēs michad bēt i bitu cog /
noscedi pēs martini? S. Oculi bñti bitu vi
dēdi colorē. verūm illū videre nō pñt absq̄ in
sīso. nec bñs michad amigere pōt pēs martini
sine opib. martini. ¶ Lucifer bā i bitu penā e
uernalē. S. Si scūs michad nō bēt bitum
glie euternal: bis fūe glie opet nō ē. ¶ De
na luciferi ē ita mag. sic sūt sui bis? S. Logi
q̄tū sūt de logica sūt ē bis fūe logica. Et tunc
beremita dicit: q̄ pena quā lucifer sustinet: ne
mo narrare possit nec scribere.

De. q. bis. ar. euternal.

Habib. euternal q̄ sūt. S. Uade ad ru.
anidēz. ¶ Bis quos bis fūi i euternitate
i q̄ sūt differētes ab hñb. quos i hac vita ha
buerūt. S. Bis scōp sani sūt ⁊ nō infirm. ⁊ li
beri sūt ⁊ pñm an. ⁊ p affirmatōes discunt
sine negatōe ⁊ dubitatōe. bis bō bñ vite infirmi
sūt ⁊ alterabiles de bono i malū ⁊ de malo i bo
nū. ⁊ sic de alijs alteratōib. ē q̄ expicnā bōm.
¶ Logica quā sūt martini sūt illā i a vira? S.
Si martini sūt salua? logica bēdi i bitu: quas
sancti hac vita ē sine bitudis addisite p illuz
bitū. ⁊ si sit vāna? ipas sciet ⁊ finē: vt penā sur
timeat. ¶ Supposito q̄ martini sūt salua? ipo
i bitu hūte aliquid vñt p p̄ intellectū q̄ p vo
lūtātē: bñt vñt vñt tūm tē glia i bitu sic itē?
S. Purgatoriū ē p p̄: vt alijs bis pñma ē
plus q̄ ali? vñt q̄ glay bñt possint. verūm rē
p amorē alia amica sui pōt filio illi? aut suo fr.

De. q. bis. ar. maternal.

Habib. onē nfe q̄ sūt. S. Uade ad ru. an
idēz. ¶ Dñā nra bēt ita fouer i bitu i
sua filii sui sic sua mīaz? S. Tñā diligat do
mina nra filii sui: q̄ cōr opa sua diligat. q̄
ē p cōz bñ obligata: q̄ i ipa spē bñt sui n̄ p m
fincordiā rogat. ⁊ q̄ ē pia: ipm de iusticia nō ro
gat. q̄ qdē iusticia p cōz punit. ¶ Dñā nra
vñt simp̄ bitu nre aut cū me? S. Bis pēs
quā p cōz bñt i dñā nra: si iustim: cū q̄ dñā
nra bēt pietatē: bñt seq̄: q̄ cū intellectu cū q̄ sūt

sui intelligit: p cōz bñt intelligit ⁊ ipē: quā bñt i ip
sa. ¶ Bis p cōz bñt i bitu tam magna sanctitatē:
q̄ possit loci tenere vicario suo? S. Tñā san
ctitate dñe nre i q̄ p cōz bñt spē bñt: sūt multo bo
mines saluat: cū i caritate ipi sue.

De. q. bis. ar. ibū r.

Iabib. r. sūt bis fidei? S. Uade ad ru.
anidēz. ¶ Bis r. sūt aliqua tētanōes
ad p cōm? S. Bis r. sūt multiplicab
spēs i intelligere suo? S. Bis r. sūt m
plicat: ē infirm. ¶ Bis r. sūt vñt crati bñ mūdo:
obliviscēbas? S. Bis r. sūt i bitu r. recolbat vt
bō: sic bō i bitu r. vt de recolbat.

De. q. bis. ar. vital.

Utrū i deo sit bis? S. Uade ad ru. an idē
z. ¶ Si i deo nō sit bis: quo intelligere
pōt? S. Intellectus ē purāctia i intelligen
do sic i cōfessio: nec ē necessariū: q̄ sua intellectu
uitas cū a intellectu intelligat. s. cū suo: qd ē de
sua ē. Idcirco intellectus dñm? p rogatiū bñ sup
o intellectū creatū. ¶ Ray q̄ negas tu: q̄ in
deo sit bis: cū dñi bonitas ⁊ boni magnitudo
⁊ magn? ⁊ sic de alijs? S. Ray dicit: q̄ bis ē
illo pō nā: i q̄ pō actia cū a passib. i agere pōt
i suo. pō panete. sic ignis q̄ bēt i bitu calore: q̄
cū sua caliditate agere pōt i suo. pō calidita
bil cū inuamie caliditabilitas actia. ⁊ iō dñi: q̄
ois bis ē actia: ⁊ nō purāct. q̄ p seipsū agere
nō pōt sine inuamie alteri? q̄ dñi nō idiger a
liq̄ extra se: ⁊ bēt opatōes i seipso ē pductiōem
diap psonaz: idcirco negat i deo bis? ⁊ dñi: q̄
sua bōitas magnitudo ⁊ sūt purāct i cōfessio
⁊ i agēdo. ¶ Si i deo nō ē pductio psonaz:
cōt i ipō bis? S. Si i deo nō ē pductio
sonaz: oportet q̄ sue rōes cōt bis? ⁊ nō pu
rāct. sic sua pñas q̄ possificare nō possit scipaz
nec sua eternitas eternare semetipaz. ⁊ pñas cōt
possificatio ⁊ possificabil creatura eterna cū
inuamie se bñt ad suū possificabile. ⁊ pñas o
patōes i seipso nō bēt. ⁊ idē ē de eternitate cōt

De. q. bis. ar. et pñsical.

Quare dñs iustitiet: q̄ vñt bō sit i bitu alii?
cū ita sit: q̄ ambo sint i spē siles ⁊ i nā?
S. Uade ad ru. an idēz. ¶ Quare pulch
ritas ē supba p p̄ sua pulchritudinē ⁊ vñā bōa
nō ē supba p p̄ sua bōnitate. cū ita sit: q̄ boni
tas sit pulchritas: q̄ facies dñi? S. In illa bo
nitas moral cū p cōt p̄diciat ¶ Bonitas mora
lis quo ē i bitu? S. Idē q̄ moralis bonitas i bitu
habet bonitatem: q̄ sequitur na iuram ⁊

.c. l vii.

Questiones.

videt bonitatis. cui qd bō pducit aliq sba bonifi-
cabili ¶ Cu pa quo ē bō p pōt? S. pluas
pōtōdēs ē bō vmbre. r p actū pōt ē bō culpe.

De q. si. r p. de ar. elal.

Primarie assuatōes naturales qd sūt. S.
Uade ad ru. andēas. ¶ Bonitas ignis
quo ē assituata. S. Bonitas ignis attigi nō
pōt cū ocul. qd visibil nō ē. s. cū imaginatōe et
assuatōdēs imaginatōis nō bōficat bōficabil r
bōficare. qd de sua sūt et i qd ē suū sustinētū.
¶ Bonitas ignis quo assituata ē i magnitudie.
S. Cū ocul magnitudo nō attigi ignis. s. ex-
tēstare bōtat. et tēde p magnitudinē imaginabat
r p bō magnū bonificas r magnificas. r bōi-
ficabile r magnificabile r bōficare r magnificat
¶ Ignis simpliciter quo assituat ē i pposito. S.
Dicit ray. qd qd ille fieret ramis ar. elal.

De q. situs ar. vegetal.

Elēcta quo sūt assituata i pomo r po-
mū i ipis. S. Uade ad ru. andēas. ¶ Se-
lēcta sūt sba vegetatīa aut supra. S. Eia
vegetatīa sūt ptes ad iūcē mite i pomo p cor-
pū pīcū. v. r. rōtūdū. Uerūtū sic vegetatīa ē su-
pra clauā sic finis qd ē supra pīcū mē. r flā /
ma supra oleū. ¶ In assituatōe pomi vegeta-
tīa ponit aliquā et tēstare. qd de sua sit natura.
S. Illa qd sūto fiat gūte olei vegetatē. qd se ex-
tēdit supra ptes gūtas aq et ipis aggregate.
quā si qd ē et tēstare onē facē nō possit. si de natura
corpali nō ē. ¶ Ignis i pomo qd ē visibil nō
ē. S. Nulla pōt ē i ar. ē visibil.

De q. situs ar. sensual.

In eo quo assituata sūt ar. elal. r. ar. vege-
tal r sensual. S. Uade ad folia ar. sen-
sual. ¶ In eo sensitiua p ipis et tēstare ponit nās
corpale. qd de sua sit et. S. Si sensitiua nō ē
sba corpale. nō bōficat et tēstare i suā spēs
calorē ignis nec quāntatē ipī. neq. saporē ver-
getatē. nec ossa eq et cū i sua spēs. ¶ Sensus cōis
ē assituat i ossib. eq. S. Si sensus cōis assitu-
at i nō ē i ossib. eq. ossa eq de sua spēs nō ēnt.
¶ Sensus cōis sūt i bōchis eq. quo pōt ē
assituat i ossib. qd de suis bōchis nō sūt. S.
Cōis quāntas qd sustinet et i assituata i plu-
rib. quāntas bōchis et cū.

De q. si. ar. imaginat.

Imaginatio quo assituata ē i eo cū aliq
pōtēst. S. Uade ad ru. andēas. ¶ Cū
imaginatio sit de sua sba mē. quo intrare pōt
i assuatōe cū aliq formis corpali. S. pōt

testas ē vna rō imaginatīa. rōe intrare pōt i
assuatōes cū aliq formis. r bonitas ē vna ar.
rō. rōe ē cū bō. qd intrare assuatōes cū aliq for-
mas. r sic de ceteris pub. et. idcirco rōe suay
rū naturalū r pū naturalū aliay arbor pōt
cū illis intrare assuatōes. Quis i se pōt en-
tare corpore. r tēstare ¶ Imaginatio ē corpale
pōt. S. Si imaginatio nō ē corpore pōt. a
cū nō nō bō i mēntis mathematicis et tē-
stas qd sūt similitudines sba corporeali. ¶ Imagi-
natio ē eis p se aut ē eis. qd sit et. S. Al-
ta qd sūto fiat arbori imaginatī.

De q. situs ar. bñanal.

Arbor bñanal quo ē assituata. S. Ua-
de ad ru. andēas. ¶ Corp. ē assituatū i
aia i lōgū ampliū r pūdū. cū ita sit. qd nō
sit tenā corpore. S. Sic magn. qd bona ē p
bonitatē r nō p se pōt. aia rōal ē et tēstare i lō-
gūlatū r pūdū acm. r p corp. r nō p se pōt.
¶ Quō iat. qd aia rōal nō sit de nā corpore.
S. Intellectus bñanal bonitatē angdi r ta tēstare
denat. r idē ē de magnitudine r ceteris formis
spūalib. quā lōgū ampliū r pūdū nō pōt ē-
ret. ¶ Aia rōal ē p gñatōes. S. Impossibile
ē gñatōes et i sba. i qd nō ē lōgū ampliū r pūdū
qd de sua sint et. cū ita sit. qd gñatōe lapid ad
pducēdū sba i pte succēssive. r nō i toto.

De q. si. ar. moral. vnoce.

Unus moral quo ē assituata. S. Uade
ad ru. andēas. ¶ Sba spūal quo ē assu-
mata. S. In intellectu assituata ē ielligere i i-
tellectu r ielligibile. ¶ Caritas quo ē assitu-
ata. S. Caritas assituata ē i mē. qd bñal hō-
mines i amādo tenā scīpos r cor. pīos. ¶ Caritas
quo ē assituata. S. In voluntate
sūt nāia r etia amatiū amabile r amare. r a
manū accipit aliqd obri amabile etia. r et si
multitudine sua r et similitudine obi qd ē etia. at
qd et similitudine amabiliū r amare qd sūt itra.
pducē vnu amare nouū r extraneū adqsum r
moralē p qd caritas ē bñanal. r caritas spūa
cū sine ille hō caritatis vigilet aut dormiat.
r ē suo bñal idcirco pducē pōt illud amare mo-
rale ē p pōtēst ipis aut locū iusticie r puden-
tie r aliay vntū. qd illam bñanal iusticie.

De q. si. ar. moral. vnoce.

Unus quo ē assituatū cū ita sit. qd vntū
nāies vntū. S. Uade qd ē de nocte an
bōies i camera tēstare assuatōe pietē i figurā
etia p illā vmbra ¶ In bōe auaro qd dormit

quo^o affimata ē auaricia? **S.** Sic p^ontia lūi
hisi pietate affimata sūt iudices illi corporis qd ē i
ter illud 2 pietate ita bī^o auaricia affimata ē p^o uol
silitudinē caritatis 2 largitatis qd p^oat i bōne
auaro qd dormit aut uigilat. **A.** Affimatio uicij
martini de q^o ē **S.** Sic de nō ē seq^o ē p^o crea
tōis: q^ouis nō ē entitate nō bāt ita ex p^ouatiōe
ēē moral^o seq^o sūt q^o bī^o moral^o uiciosis ē fuisse
tar. **A.** Bī^o moral^o bēt q^ontitatē ipay: **S.** Sic p
natio bī^o d^omosi p^oduc sūt i q^o bī^o uiciosis ēē
fuisse tar q^ontitas p^ouata ex bitu vtuoso p^oduc
q^ontitatē sūis uiciosi.

De q. sūt ar. ipial.

S. Laus quo^o debz affimari? **S.** vade
ad ru. andcay. 2 ad ru. iusticie i ar. moral^o
A. In emptione 2 uedutōe q^ore p^omet bō ex de
ceptōe meditatiōis: q^o alter q^ontitatio. **S.** Illa
receptio q^o ē inf^o p^o i me nō ē ita mag^o sic illa q^o
ē imē. aut sic illa q^o ē inf^o me 2 sūe q^o uo sūmet
q^o sūi sūi me p^oriat cū illa. q^o si cū ipa p^oti
paret: foret ex sua nā. **A.** Receptio bonoz
mobiliū q^ore ē posita i mio n^o ip^ore q^o p^oceptō bo
noz i mobiliū: **S.** Per triagula p^onapij me
du 2 sūis cū alienat bōa mobiliū: q^o i mobiliū
A. La q^ore affimata ē i figura triaguli 2 nō q^oda
guli aut quitiāsi: sic affimato moral^o iudicis rei
2 actiois. **S.** De mediū moral^o liberū ē int. 2
ext^ora: siue ext^oritates sūt i p^oco^o aut i p^onetate.

De q. sūt ar. apical.

I. A sūma tritate ē affimatio? **S.** Vade
ad ru. andcay. **A.** Corp^o hūi^o quo^o affi
mā ē factio altans. **S.** Affimatio miradi qd
fac^o scis bōe supra sūi: q^o ē ē curiū nāē. **A.** Qua
re p^ost^o nō pōt ex aduocat. **S.** tātū ē situatio
o^odis p^ost^o i mag^o scitate: q^o i ipō aduocano sus
tātū nō d^oz. **A.** Quare ē p^ost^o i q^o bugam^o pos
sit ex p^ost^o: **S.** Duplicitas matriōij i situatō
ne triaguli duas lineas p^obdit 2 i matriū sūi
ar^o mag^o uilitate. q^ore i tali bōe altio o^odo situ
ar^o nō d^oz.

De q. sūt ar. celestial.

Q. Elū quo^o ē affimatio? **S.** Vade ad ru.
andcay. **A.** Sol ē affimatus corp^o circula
re aut spūal^o. **S.** Nullū corp^o ē ita pleniū arcu
lo qd dragulo 2 triagulo sic corp^o qd ē rotundus
A. Sol q^ore ē affimatus i n^o sātū 2 i lūmā. **S.**
Oz q^ore p^ost^o nobilitat sūt i me. **A.** Firmamētū q^ore
situatū ē i arcu^o 2 i figura. **A.** Sū hū circulari ē maior
mobilitas q^o i figura.

De q. sūt ar. angelical.

S. Abstītia angeli quo^o ē affimata? **S.** va
de ad ru. andcay. **A.** Sū bonoz angelo
rū quo^o ē affimata? **S.** Ibidē. **A.** Sic angel^o ē
alterabil^o. **S.** Nulla sūa ē alterabil^o bal^o: q^o ē
sua nāz nō ē i loco neq^o i ip^ore. **A.** Affimatio an
geli bēt sup^ost^oit^o. **S.** In uolūtatē spūali vni
lūe spūal^o 2 alter^o ē sup^ost^oit^o spūal^o ab sūq^o p^ota
tu 2 colore.

De q. sūt ar. eutemal.

S. Ancti quo^o affimati sūt i padu^o 2 dānat^o
i sūmo? **S.** Cōsiderant ray. i stellis cel^o 2 i
carbonib^o formaco. q^ore qdā sūt supra alio
et vade ad ru. andcay. **A.** Sic dānat^o q^o quo^o
affimati sūt i eutemitate? **S.** Cōsiderant in
tellect^o mali angeli sūa pēnā ite p^oatōe affimati
A. Bī^o maloz angelo^o quo^o sūt affimati? **S.**
Ita ē affimata pena supra culpā i eutemitate
sic calor supra sūz igs i sūpabilitate. **A.** Suc
cessio quo^o affimata ē i eutemitate? **S.** Par
tes circuli affimati sūt i illo sūnc p^o me 2 sūnc
tūne quantitatiōis.

De q. sūt ar. matenal.

O.mina nra quo^o ē i cōdo affimata?
S. Vade ad ru. andcay. **A.** Voluntas
dñe nre quo^o ē affimata? **S.** Ibidem. **A.** Dñi
nra quo^o recollit p^oco^ores 2 quo^o illos iudicet
q^o i ipa sp^o bñt. **S.** Sol multiplicat calore i g
mis 2 sūa lūcē idcirco ignis ē mag^o calid^o 2 ma
gis lucēs i citate q^o i byeme. **A.** Qdē solē dñi ie
su i p^opam? i q^o dñi nra cognitiōes bēt ex illis
p^oco^oib^o: q^o i ipa sp^o bñt. **A.** Dñi nra ē pedes i
celo aut ē sedes. **S.** Nulla figura ē itatū vñs
bñ sedēdo sicut stādo.

De q. sūt ar. hūi^o.

A. ffimatio nō dīe 2 bñne quo^o ē i ch^o?
S. Vade ad ru. andcay. **A.** Cū nā dīa
sit i finita quo^o affimati pōt i nā finita. **S.** Sic
angel^o q^o trās i p^o me 2 vno loco ad a^o ē nāz lo
ci 2 nō ē nāz sup^ost^oit^o nā dīa affimata ē i nā fi
nita ē nāz finita 2 nō ē nāz sup^ost^oit^o. et vade vñs
A. Cū p^o i sūz i spūscōs sūt vna ē i dīu sūb^o
sūt nā bñma quo^o pōt ē i vna affimatiōe p^oce
S. Intellect^o iudicis i suo iudicio bñat i uell
gu 2 volūtas iudicis illā bñatē uellgu 2 idē ē
memō q^o ipaz recollit 2 sol^o affi^o p^oriat iudic
cū illis q^o sūt extra q^o iudiciū p^o mo^o audiēt att^o
gū: q^oalis sūis cōs nō sūt diu sūb^o. **A.** Corp^o
ip^o ē i dīu aut nadū. **S.** Sol cōz q^o ē nebula
tātū sūa sūm dīnē i sūz cōz nō nā i mūm sūz
facit sūc nebula neq^o i aliq^o uñs bñatē tātū ēē

na q^o i angeli
2 vñs angeli

no dīu sūb^o q^ore

Questiones.

de beatitudine sic i visibilitate corporis dñi nostri
ibid cñstñ.

De q. s. res ar. diuinal.

Quam i deo sint distictæ pñone i vna eadē
cō: quo? pōt ēē vna pñona i a fine situatio
ne? S. Vade ad ru. and cāz. ¶ Quare i deo nō
pōt ēē situatio? S. qz i deo qñ pñona ē sō cō: nō
pōt ēē i illo assituatio. Et vade vis. ¶ Post qñ
sñmō ē i deo: quo? pōt itellec? bñan? a tñgre p
tiapadōnes dñaz pñonaz? S. Per sñmō qñ dñ
creauit: acapit bñan? itellec? sñmō dñā qñ an
git: quo? qñ pñona ē i a sñmō acñtali assituatio
Et vade vis. ¶ Si sñmō cō: pōt bñan? itel
lec? pape: qñ i deo possent ēē distictæ pñone qñ
cñtē i a? S. Lū pñō trāscedē trāsit bñan?
itellec? supra sñmō creatū i supra suas vires ad
itelligēdū: quo? pñō ē i filio sñmō gñan? i filii pñe
sñmō gñan? i quo? pñō i filii sñmō sñmō sñmō pñi
rās. i spūscus ē i illo sñmō spirat. i quo? cō: 3.
sūt vna cō: i natura sine compositione.

De q. sñmō ar. cō: pñal.

Quē ē maior assituatio cō: Vade ad
ru. and cāz. ¶ Ret qñ cathedra sua vñu
pat: qñ nō dñ: S. Si oculi mali reg? audirent
bñ: qñ de ipso sñmō pñe: pñt corona aut neq
pñt vestes pulchras nō dñ: S. Ut pul
regis sit ita pulchra sñmō fure: S. Iusticia reg?
nō ē ita pulchra i anulo sñmō i furo. ¶ Corp
ral pulchritudo qñ creatū i supra suas vires ad
itelligēdū: quo? pñō ē i filio sñmō gñan? i filii pñe
sñmō gñan? i quo? pñō i filii sñmō sñmō sñmō pñi
rās. i spūscus ē i illo sñmō spirat. i quo? cō: 3.
sūt vna cō: i natura sine compositione.

De q. sñmō ar. cō: pñal.

Quē ē maior assituatio cō: Vade ad ru. and
cāz. ¶ Ret qñ cathedra sua vñu
pat: qñ nō dñ: S. Si oculi mali reg? audirent
bñ: qñ de ipso sñmō pñe: pñt corona aut neq
pñt vestes pulchras nō dñ: S. Ut pul
regis sit ita pulchra sñmō fure: S. Iusticia reg?
nō ē ita pulchra i anulo sñmō i furo. ¶ Corp
ral pulchritudo qñ creatū i supra suas vires ad
itelligēdū: quo? pñō ē i filio sñmō gñan? i filii pñe
sñmō gñan? i quo? pñō i filii sñmō sñmō sñmō pñi
rās. i spūscus ē i illo sñmō spirat. i quo? cō: 3.
sūt vna cō: i natura sine compositione.

De q. sñmō ar. vegetal.

Quē ē maior assituatio cō: Vade ad ru. and
cāz. ¶ Ret qñ cathedra sua vñu
pat: qñ nō dñ: S. Si oculi mali reg? audirent
bñ: qñ de ipso sñmō pñe: pñt corona aut neq
pñt vestes pulchras nō dñ: S. Ut pul
regis sit ita pulchra sñmō fure: S. Iusticia reg?
nō ē ita pulchra i anulo sñmō i furo. ¶ Corp
ral pulchritudo qñ creatū i supra suas vires ad
itelligēdū: quo? pñō ē i filio sñmō gñan? i filii pñe
sñmō gñan? i quo? pñō i filii sñmō sñmō sñmō pñi
rās. i spūscus ē i illo sñmō spirat. i quo? cō: 3.
sūt vna cō: i natura sine compositione.

De q. sñmō ar. sensualis.

Quē ē maior assituatio cō: Vade ad ru. and
cāz. ¶ Ret qñ cathedra sua vñu
pat: qñ nō dñ: S. Si oculi mali reg? audirent
bñ: qñ de ipso sñmō pñe: pñt corona aut neq
pñt vestes pulchras nō dñ: S. Ut pul
regis sit ita pulchra sñmō fure: S. Iusticia reg?
nō ē ita pulchra i anulo sñmō i furo. ¶ Corp
ral pulchritudo qñ creatū i supra suas vires ad
itelligēdū: quo? pñō ē i filio sñmō gñan? i filii pñe
sñmō gñan? i quo? pñō i filii sñmō sñmō sñmō pñi
rās. i spūscus ē i illo sñmō spirat. i quo? cō: 3.
sūt vna cō: i natura sine compositione.

lia ar. sensual. ¶ T pñ quo? ē i auditu eq? S.
Est ipse i eq? qñ fine motu nō mouet. i motus ē i
auditu eq? qñ leonē audit clamare. ¶ T pñ fac
cessue aut i istā i elare vegetare i sentire eq?
S. In qñ sba eq? ē i istā bñ qñ ē i pñ eq? i
sñmō. i i qñ i eq? ē i pñ eq? ē i pñ eq? ē i pñ
endi: ē i pñ successione illi pñmō. ¶ T pñ quo?
cñstñ i pede eq? S. T pñ pede cñstñ i istā i
qñ pes eq? ē sba: i qñ i pñ iustitā ē. i vna ē i illo pe
de: qñ mouet i successione i motu. sñmō arbor naut
qñ mouet i motu naut.

De q. sñmō ar. imaginal.

Imaginatio quo? attingit tñ? S. Vade
ad ru. and cāz. ¶ T pñ cñstñ i imagi
tōe successione. ¶ In motu corpis aia ē mo
tu. cui qñ aie motus vno loco ad añ i pñ
nā. ¶ Imaginatio pñt imaginari tñ? S. sñmō
nō videt sba: sñmō figurā: ita imaginatio pñt
figere nō pñt sba figurā. ¶ In bñe qñ dñ
mū i nichil imaginat: ipse dñe dñe nocte. S.
T pñe dñe i nocte ē i imaginatio: qñ illa est
i vno ipse i dñe: i i nocte nocte. sñmō arbor naut
qñ mouet i motu naut.

De q. sñmō ar. bñanal.

Arbor bñanal quo? ē i tñ? S. Vade
ad ru. and cāz. ¶ Successio ipse quo?
cñstñ i marmō? S. Successio ipse cñstñ i
marmō p elare vegetare sentire imaginari reco
lere itelligere i amare i p motu vñmō ad añ
¶ T pñ trās it successione i aia rōali marmō. S.
In sba i qñ nō ē gñatio nec corruptio: nō ē suc
cessio ipse. i si ipse cñstñ i pñmō sñmō: successio
ipse nō ē i cauda. ¶ Ipse qñ marmō i marmō
cat p recolere itelligere i amare: sūt i successio
ipse aut i istā. S. Si ipse sñmō cñstñ i
marmō: oportet: qñ cñ sba: ē gñmō motu successio
uo pñm. i ipse qñ marmō cñstñ i istā sñmō
motu illaz. sñmō alio color comū i qñ ē i magi
natōe marmō i istā: qñ ipse imaginat. sñmō color
de como nō mouet i tñe successione.

De q. sñmō ar. moral bñmō.

Utrū moral quo? ē i tñ? S. Vade ad
ru. and cāz. ¶ T cñ caritas nō sit cñs sñmō
tā motu: quo? pñt ēē i tñ? S. Caritas nō
ē sñmō motu: i ē i tñe pñe capitis: i nō ex
pñe caude. ¶ T pñ caritas quo? iapit i sñmō
tā. ¶ In motu volūtatis qñ mouet ad amādū
tā: ē pñ caritas i tñe. i cñ mouet ad amādū
laurā aut aliud vñmō i sñmō caritatis. vñmō

Questions.

faciet: ⁊ sciet suū mortē: ⁊ q̄ i līmo cūtemat
staret. q̄re malū faciet: S̄. Sic v̄is ibūs v̄ se
bāt ad mortē corpālē rōe vite cūme: ita ant
christus se bēbit ad mortē corpālē v̄ se bāt ad
mortē cūtemat: ⁊ b̄ faciet v̄ ei sit magis v̄.

இசைக்கலைஞர் அருண்மணி

¶ Tempore q' dñia nra fuit accepta: fuit accepta ipso originali. ¶ De q' b' fuit dñia. q' illo ipse q' dñia nra accepta fuit: b' forte? icipit et dñia p' q' ipse mactat: o' q' dñia nra 2/ accepta fuerit ab ipso. Et vade ad r. andias. ¶ Q' dñia nra ē ip' p' fñcia filij: cū ita sit: q' aliq' dicit: q' ipa i' infima dēcedit p' m' uada ad p' iu' uaria plib' p' fñcia. ¶ Soli fñcia nō dēcedit uerū iñia b' ē ad ajndas flores a' f'cedit.

¶ **Q**uia nra recolt ipius q' lu' lu' fuit cruci-
tus et mortu' ¶ **E**lia one nre c'ta mag' q'
lq' b'c'ta magna q'ia n' recolt illud ipse
v'olozit n' b'at' lq' p'ccozes h'nt sp'i f'ia
recolit illud ipus / r' fuit h' recolt refac' vt mag'
et p'ccozib' b'at' ¶ **Q**uod e nobil' i'p' q'd aut'
fuit ¶ **R**obol' ipus q'v'q' fuit: et aut' fuit
lud' q' d'na nra fuit illa x'cept' q'm illo v'ime
re se adiuic' n' f'inita / r' d' fuit fac'
b'q' q' oib' creaturis p'cipat.

De.q.m̃xan.bm̃r.

[illegible]

De q. ipis et divinis.

In illo ipſi qđ pncipiant mūdū: pñ
cipiant i ſe aliqua nouitate: S. Hade
ad rñ. and. qđ. Quo pōte mūdū pñcipia
vbiq; aliq nouitate ſuſcipi: ipō pducere mūdū
i vno ipſi qđ añ pducere ſuſcipi: S. In illo tē
pore qđ de voluit mūdū pducere: voluit pducere
et creare ipſ. qđ nō potuit tē libz aliquid: qđ fuiſſet
añ ipſ. qđ ſi poſſet tē fuiſſet añ qđ fuiſſet. qđ tē
pō: C. pñ filii gñat et filii eternitate remanet
gñabit. qđ eternitate remanet et gñat. et vbi p
mō pducit. v3 et gñabit. pducere gñat
Adodo qđo xpo illud ſci pñ ſine ipſ: S.

An b^o q^o gñans ē cetermitas ēz de sc̃ipso gñat ex
 notabile ē gñare ē puractiō seq^r de necessitate ē
 etmare. i. q^o ip̃e nō pōt ¶ Deus potest creare
 mādū ceterm^o. ¶ Si aīas q^o ē ceterm^o. potuiss^{et}
 et creare mādū ē sua ēz nā: bñi potuisset mādū
 dū creare cetermalit^r. ita q^o illo creare nō fuiss^{et}
 p̃r necq^{ue} t̃p^{or}. Sed q^o dū mādū ē sua nā creare
 nō pōt nq^{ue} ē sua ēz: mādū recipere nō potuit nā
 tura cetermalitas nō pōt ēē p̃ncipia sine t̃p^{or}e.
 Et id ē de quantitate quā bñz oī. qd nō pōt ēē de
 essētia subiecta infīnīte.

இச.ச.நிபந்தனா, எஃப்.பி.எல்.

Quare boies defiderat hie filios. **R**espondeo. Et
 quare sepe piderat et illud qd qdaz filia
 regis suo pti dicit mune filios defiderat. Et ve
 de ad m. audies. **Q**uare pi vult qd filio filie
 madoz pto. **R**espondeo. filio pti e defiderat. **Q**uia h
 pmoqz e pti fimi madoz qd pi qd fine sui madoz
 pfectoz nali eozat filio eozmidoz qd pi. **R**espondeo
 illud id e vult. Et i b significat e: qd ad hoc erit
 pfecti eoz pte. **Q**uare pi defiderat pti qd
 te suo gauplures reges eozt qd te alio gite. **R**espondeo
 pti pfectio i ouebz sicut vsi cistat. **Q**uare
 idem eoz nali boies defiderat eoz vt te cop eoz
 qd aliud eoz. **R**espondeo. cu via sit qd ois cu su
 su effectio villuz eoz nali. **Q**uare dicit qd filia huius
 cu in magno labore: qd qd in ma mone dicit eoz
 qd te pti marito suo copula pcedit carnale. **R**espondeo.
 Colores obliuiscit i placida defensio.

De q 400 ar. d'gk.

Locorum quoque ad rationes. Item
collocare quos sit in loco. Et ibidem. Item
locos sit similitudines locorum oculi antequam. Item
locorum est imaginabilis. Item est loci est visibilis.
Item est imaginabilis. Item est quod oculi est loci non attritus
loci. Item imaginatio imaginat similitudines loci. Item
oculi antequam. Intellectus vero supra imaginaciones
efficitur loci antequam.

D. g. lod ar. vegetalis.

In pomo ar. vegetal. ⁊ del qm̃o fũt collo
cate. ⁊ Uade ad folia ar. vegetal. ⁊ po
mũ qd̃ ei p̃o i pomeno qm̃o ⁊ collocaũt. ⁊
ſte pomu qd̃ ei p̃o collocaũt. ei ſine pomũ
qd̃ ei actu. ⁊ ſic e de bonitate pomũ ⁊ bonita
te pomũ. ⁊ ſic et alia þmũ þndp̃p̃s crenũ
i radicib⁹ trũas bũas chũs nũs floũb⁹ ⁊ fru
cũb⁹ delũ ⁊ vegetalũ. ⁊ Culo: pomũ quo col
locaũt ei colore igũs ⁊ alioz dũz. ⁊ Si plu
res ptes collocaũt fũt ſuo totoz fũt plures colo
res collocaũt i colore pomũ ⁊ plũb⁹ ⁊ qũqũz

to. ¶ Vegetabilia pōmī quo pōt collocari co-
lores: ita sit: q̄ ipsa colorē nō hāt. S. Sic aer
q̄ calid⁹ nō ē p̄ suā naturā nec aq̄ sili⁹ ē eoz caloz
i sentire affinitatē: ita vegetabilia pōmī q̄ colores
nō hāt ē suā naturā affinitatē ē colorē pōt q̄ p̄p̄
ē ēt dīa: r̄ q̄ pōmō ē q̄ p̄p̄.

De q̄ loci ar. sensual.

In equo ar. dīa vegetalia r̄ sensual quō
sūt collocare: S. vade ad folia ar. sensual
¶ Sensitiva bēt locū: q̄ de sua sit natura. S. Ita
loc⁹ q̄ p̄p̄ ē i sensitiu p̄ locū dīa sic aer caloz p̄
caloz natura ē i q̄. ¶ Si i sensitiua p̄ seip̄s locū
nō bēt: quō pōt collocari i loco. S. Quia ma-
gnitudo creatā ē bōi: cabili pōt bōi: fiam: q̄ uis
bona nō sit ē suā naturā. pōt ḡ i bōitate sustēre
i q̄ bona. ¶ Sensitiva quō ē collocata i sentire
S. Naturali sentire ē dīpōsitiō ētendi collocatū
i sensitiua r̄ i sensibili: sic aer q̄ dīpōsiti⁹ ē: q̄ ca-
lescit: i q̄ ē calefactibil⁹: r̄ q̄ loc⁹ grossio modo
p̄stat ex dīs p̄mixtis dīs cū vegetatiua r̄ sensi-
tīa eq̄ martini. Dīpōsitiō illi⁹ sentire collocata
ē i loco istius mixtiōis. p̄ cū collocatōes equi
sanē sentit aut sili⁹: r̄ via videt: p̄ quā vadit: r̄
sentit frātē aq̄: quā bibit.

De q̄ loci ar. imaginal.

Imaginaria quō imaginal loci. S. va-
de ad ru. andēaz. ¶ Loc⁹ pō imaginati-
onis: S. Illo ēt p̄p̄ acūs imaginatōis: p̄
cū imaginatio spēs multiplicaret cōtēderet cor⁹
sibi i loco: r̄ seque: q̄ cūmera: quāz imaginatio
facēt sibi. ¶ Imaginatio quō p̄cipat cū loco.
S. Sic sibi ē ē dīpōtū: q̄ imaginē rōe suāz
p̄māz p̄tū: r̄ rōe coloris eq̄ martini: ita ē dīpō-
siti: q̄ sit imaginata. rōe imaginabilitatē q̄ ē i ima-
giatōe collocata ē silitudines loci cū q̄ silitudine
sibi eq̄ cū imaginatōe p̄cipat. ¶ Cū martini
mortalis: sua imaginatio i loco remanet. cū ita
sit: q̄ cū aīa nō vadit. qm̄ ei necessarī ē loc⁹ dīa
i q̄ sustēret. S. In illo loco i q̄ erat imaginā
martini sustērata: r̄ seminata: vñ i loco radicali r̄
cōtōz q̄ imaginatiua sustēret. sic fafor pōmī co-
mestū. q̄ ad p̄mā p̄ncipia redit.

De q̄ loci ar. hūmanal.

Martini quō ē i loco. S. vade ad ru. andēaz.
¶ Martini quō ē collocat⁹ i seip̄o
S. ibidē. ¶ Martini quō suā equā recolit: quō
bēt silitudine illi⁹ eq̄ i sua aīa. S. Martini
bēt silitudine illi⁹ eq̄ i sua aīa p̄ imaginatiua: q̄ il-
las silitudines accepit p̄ visuā. q̄ silitudines
accepit memō. q̄ equū recolit. ¶ Cū olūtas mar-

tini quō ē collocata i suo intellectu: q̄ ipsa intellectu
git. S. Martini p̄ndēne ē sili⁹: p̄ qd de amabili-
tatib⁹ q̄ sūt extra: accepit amabilitatē interiorē vo-
lūtatē. r̄ ex illis silitudinib⁹ amabilitatē volūta-
tē martini p̄siderat.

De q̄ loci ar. moral. vñmose.

Virtutes morales quō sūt i loco. S. va-
de ad ru. andēaz. ¶ Iusticia quō ē i bī-
tu cū spēs sit i actu. S. Iusticia ē i bītu iusticiā
sūt act⁹ nō ē i iudice: nec dīpōt qui ē spēs: emde
spēs. ¶ Cū iusticia sit i bītu r̄ spēs i actu: q̄ illa
i q̄ p̄sistit. S. In illa bītu ē maior bonitas:
q̄ ē cū r̄ agēs: q̄ illa: q̄ ē i bītu tñ. ¶ Quas
vñmortalit⁹ ē i me loco q̄ i extremis. S. Mal-
la bēt me p̄cipat pōt cū suo p̄tō.

De q̄ loci ar. moral. victiole.

Viciū quō ē i loco. S. vade ad ru. andēaz.
¶ Cū martini sit cast⁹: i q̄ loco casti-
tutis iusticia i pō: S. Possibilitatē quā bēt mar-
tini cū iusticia iusticia: ē loc⁹ i q̄ iusticia ē i pō. Ma-
rtini de q̄ loco dīuina. ¶ Lūmīa tēnā et
s. arborib⁹ p̄mā: q̄ dīpōsiti⁹ sūt ad vīdēdū p̄
castitutes. ¶ Illa dīpōsitiō p̄ quā. s. arbores
dīpōsiti⁹ sūt vīdēdū lūmīa: vñ venit. S. Ip̄a
venit ex tēnā: r̄ libertatē quā tēnā bēt ad fa-
ciēdū bō. q̄ si qdē libertatē q̄ p̄ bōis venit: est
diffōmāta. r̄ ē i pō: i q̄ bō tēnā ē creatura

De q̄ loci ar. ipial.

Iusticia quō vñ i loco i suo iudicio. S.
vade ad ru. andēaz. ¶ Mercator q̄
mut equū i absentia eq̄ soluit tēnā: r̄ adē ad
domū militi⁹ vadit ad accipiēdū equū: q̄ mōtū
iusticiā: p̄t qd mercator tēnā: r̄ recuperare
vñ. s. supposito q̄ vñ a mercator vñ equū ē
mut ab a militē: q̄ sibi tradidit equū i absentia
narioz: r̄ militē cantē cū ip̄o ad domū mercā-
tor arcā suā lūmīa raptā: r̄ tēnā sūt furati: ve-
rū vīdēdū eq̄ valet supposito q̄ mercator bāt
vñ solvere possit. idcirco ē q̄stio. q̄re vltima vē-
dino valet: r̄ nō p̄mā. S. In mercatorē remā-
net arbor dīa abūdās: quā sūt tēnā furati
sint: r̄ militi⁹ q̄ equū p̄didit: arbor dīa vegetā-
sensual r̄ imaginal i certo nō ē q̄ dīuina. ¶ Cū
bō alij mūnāunt. loc. talenta r̄ dicit: q̄ soluit ei
sō. talenta sibi vna fiscalia. debitor vero dicit: q̄
ip̄e sibi soluit. 100 sibi vna fiscalia: r̄ q̄ ip̄o tes-
tes addit: r̄ dicit: q̄ debitor soluit oīa talenta
sibi vno pōmō. Adodo q̄nt ē quā mūnā arbor
inder tēnā dare iudiciū. S. Acco: sepi⁹ p̄-
derat bō qd mūnā. q̄ r̄ bō qd mūnā recipit

Questiones.

q̄i tenat; desiderat illos sūt ad recuperandū q̄
ad solutū. Idcirco actor magi ē abūdas arbor
imaginali ⁊ reali q̄ reali oīo sibi solutū nō ē ⁊
si oīo ē ei solutū ē min⁹ abūdans q̄ sibi solutū
ē ⁊ reses maiorē hnt ⁊ concordantia cū nō ar. dñs
et pte ra q̄ et pte actoris: p̄ quā maiorē ⁊ cor
dantia tenari⁹ significat: q̄ reses sint ⁊ ac
toris: s̄ cis dñs actor arbor imaginali q̄ dñs: q̄
tenari⁹ soluti fuerūt sibi p̄mo: aut forte cop̄ ima
giatio nō deficiat: deficiat imagiatio actoris ⁊ rei
aut vni⁹. vñ g⁹ iudex iudicare p̄ reo: p̄ q̄ ē ma
ior p̄sumptio p̄ imagiatores ⁊ p̄ concordantia nūc
tenari⁹: quā bēt cū testib⁹. ¶ Si scia q̄re ad tes
timoniū nō admittat: cū ita sit: q̄ scia loq̄r an
⁊ magis specifice voce q̄ bō: dñs. Lā q̄re scia
loq̄r cū bō ē q̄ bō nālī maiorē deliberatio
nez bēt i loq̄ndo: q̄ scia. p̄ quā maiorē delibe
ratio: ē magi ⁊ scia: q̄ scia ⁊ cū testimonio nra
loq̄r vñ bēt intellect⁹ q̄ volūtas ⁊ semina sepi⁹
loq̄r p̄ nāz volūtat: q̄ p̄ nāz intellect⁹. hō bō fac
p̄ nāz. Idcirco scia i testimonio admitti nō vñ
supposito: q̄ bō testimonio facit possit. ⁊ cū q̄re
scia p̄ se p̄ se loq̄r q̄ bō ē q̄ magi bñt loq̄
dñs habet.

De q. loci ar. applicatis.

In summa trinitate quo⁹ p̄ p̄t ēē filio ⁊
fili p̄t sibi loco: dñs. vade ad ru. andāz
¶ Si p̄t sibi q̄rit et p̄t i filio quo⁹ etire p̄t
et ip̄s sine loco: dñs. ibidē. ¶ Loq̄r q̄ ē creati i
q̄ seruit ad intelligendū summa trinitate: dñs. Lo
q̄r scia q̄ itellect⁹ dñs: trahit sibi simile: cū q̄ i
teligit i summa trinitate q̄s p̄sona ē i dñs. ¶ Trini
tate: cū micha dñs fuit bonificā bonificabil⁹ ⁊ bo
nificare sine loco.

De q. loci ar. celestial.

Eymam summa ē i loco: dñs. vade ad ru.
andāz. ¶ Vñ quā sol dat floa quo⁹
trahit p̄locū: dñs. Ignis acē calēfacit ⁊ acē illū
calore q̄ accipit de igne data q̄ ⁊ aq̄ ip̄s dat fire
¶ Sol quo⁹ se mouet de vno loco ad dñs. ¶ I
sole sup̄ p̄tes sūt circulares ⁊ sp̄ice ⁊ p̄tes p̄tes
p̄tū ē mod⁹: q̄ ē cēnū illū appetit. ¶ Quare sol
se mouet i estate sup̄ ⁊ i hyemalē: dñs. Vñ
nūc plātē ⁊ aialia p̄ solē ⁊ sūt. 4. t̄p̄a i anno ⁊
m̄artell⁹ mouet se dispositiōes clauī ⁊ radices
ar. celestial q̄re bñt i motu solis.

De q. loci ar. angelical.

Angeli quo⁹ ē i loco: dñs. vade ad ru. andāz.
¶ In scō micha dñs ē vna de suis

p̄nib⁹. ¶ Si scia scō micha dñs ē vna de suis
p̄nib⁹ i q̄ p̄nicipiari nō potuit sine ip̄e: cū ita
ip̄o loco p̄nicipiari ē vna de suis p̄nicipiis sine q̄ q̄dā
p̄tes nō p̄t ēē alijs. ¶ Si scia scō micha dñs trā
sit de vno loco ad aliu: trāsit i istā: aut succedit
ne: dñs. In p̄nicipiis autē nūc diligat amari
ē amari: recolit. ¶ Plures angeli quo⁹ p̄t ēē
i vno loco: dñs. vade ad ru. vñs.

De q. loci ar. ciuitat.

Sancit quo⁹ se mouet de vno loco ad dñs.
vade ad ru. andāz. ¶ Vñ q̄ in
q̄ loco ē: dñs. Quia isem⁹ ⁊ padūas sūt ⁊ p̄
magnā p̄tate oīs: q̄ cop̄ dñs ita sit magi. ē g⁹
loq̄r sibi i corde terre: q̄ remotior ē a celo empl
reo: q̄ aliq̄ alijs. ¶ Vñ q̄ dñs quo⁹ sūt collo
cat i isemo: dñs. Imaginabat ray. vñ magnū
montē de carbonib⁹: quo⁹ q̄dā sunt sup̄ alios.
¶ Sed quo⁹ sūt collocati i padis: dñs. Imagin
bat ray. motū stellap̄ ⁊ celū ep̄re p̄tē luce

De q. loci ar. m̄nal.

Ecceatores q̄ i dñs nra sp̄e bñt: quo⁹ sūt
sibi vñ nre: dñs. vade ad ru. andāz
¶ Vñ nra quo⁹ ē i celo: dñs. Ray. imaginaba
tur stellā aurore: q̄ ad dñs sol tenūciat. ¶ Vñ
nra vbi ē i celo: dñs. Ray. imaginabat a sūmati
ones angelor⁹ ⁊ scōp̄ i celo emp̄reor⁹ ⁊ supra al
simandēs ibi sp̄s ⁊ dñas nra imaginabatur.
¶ Corp⁹ vñ nre q̄d ē i celo. q̄d sustinet illud
dñs. Volūtas vult i suū velle p̄tē

De q. loci ar. ibi.

Iñs ē i oīo loco: dñs. vade ad ru. andāz.
¶ Vñ bñana quo⁹ ē i dia: cū ita sit
q̄ i dia nō sit loco: dñs. Vñas p̄t ⁊ possit
⁊ itellect⁹ itellegere p̄t ⁊ itellegi ⁊ volūtas a
mare p̄t ⁊ amat. ¶ Vñ dia q̄ ē i finia: quo⁹
stat i nā bñana: q̄ ē finia: dñs. Admor: vñ scia ē
i bñate corp̄is: q̄ ē minor ⁊ et aia ⁊ corpe p̄t sit
vna p̄sona. ¶ Vñ bñs q̄ quo⁹ ē i celo: dñs. Ray
solē imaginabat: q̄ stellā illuminat.

De q. loci ar. dialis.

Quo⁹ ē i loco ⁊ sine loco: dñs. vade ad
ru. andāz. ¶ Vñ quo⁹ ē i seip̄o: dñs. bo
nitate cū ite i suo bonificare bonificabil⁹ ⁊ bōfi
care existit seip̄o. ¶ Vñ quo⁹ i seip̄o ē collo
cat: dñs. Ebā finia collocata ē i finia: q̄ i
illa ē terminata. ¶ Vñ ē i isemo: dñs. Si dñs
lūx i isemo nō ē. op̄oret: q̄ sibi sua termina
ta ē i finia.

De q. loci ar. erēptical.

Petras sapia ⁊ volūtas quo⁹ p̄t ēē sine

vñ nō admittat
i fūndus fūma.

Questions:

ligat oēs potētiatēz allay pñū arbor]. ¶ Et
flores pññit de odore q̄ folia. S. Vide vis
¶ Quare nō mñ sñt flores ī arboze sic folia. S.
it idē. ¶ Quare q̄re magis liden colōz dññt q̄
folia. S. Ibidē. ¶ Scilicet q̄re nō faciū flores
S. Ibidē. ¶ Si q̄re sūt magis placide ad comē
dēdū q̄ aliq̄ truci. S. Ibidē. ¶ Si fructū nascit
de pomo succellue aut ī iñstū. S. Vñ de multipli
catione morōz cō succellue. ¶ Quare ptes arb.
nñ nascit de flore ī fructū. S. An oēs fidemē
ta carne cē q̄ sūt ptes et ptes an q̄ tēal.

E Zoroar ar. fenual. qñes sul. S. Uade
ad nu. anidaz. ¶ In ar. fenual. qñes sul.
ē magis fenual. S. hīc pipe magis fenual. ac ē ca
liferac. qñes sul. qñita. hīc ar. fenual. fen
tīc ē magis fenual. ac ē cal. pal. arbor. ¶ Zo
culi quo. fū. ista ad vidēduz. S. Uade vi. s.
¶ In gnis quo. ē istz oculo. z visus. S. ¶ Ig
nis ē istz oculo. p. dātoz. z ipi. visui. p. lūcē.
¶ Vegetania quo. ē istz oculo. z visus. S.
Vegetania ē istz oculo. p. vegetare. z visus. p.
specificare spēs. ad visus pñi. hīc in nūmēdo
specificat sangulū ē vīs. z medullā ossibz. ¶ Et
ista quo. ē istz oculo. z visus. S. ¶ Fenfīa
ē istz oculo. p. fenfīdo. hīc statua. ē dādo. z
vegetantia. ē vegetādo. Et ista ē istz visus. p. fen
tīc. hīc igit. p. illumiare. z vegetaria. p. digerere.
¶ Eldere quo. ē istz visus. S. ¶ Eldere ē ac.
potēne ac. qñ. illo silmūd. accipit. p. passine.
¶ Quare i ocul. fū. pures tunicē. S. ¶ Alu.
plicatio spē. fū. dādo. silmūd. ē vñ. potētia. p.
lit. z iō. cētū oculi. solē. significat. qñ. sua. dat.
sil. mūd. vñ. vñ. z tunicē. alios. plantias. signi
ficat. z spēs. qñ. accipit. silmūd. ¶ Quōdies qñ.
ē hñ. placitū. vidēdo. pulchras. figuras. z dis
plicitū. i vidēdo. turpes. figuras. S. ¶ Oculi.
z volūtas. i pulchritudine. cōcordat. hñ. z i. turp
itudine. dīcordat. qñ. volūtas. nō. vult. qñ. oculi. s.
pñ. vidēt. Et i b. passia. ē significat. qñ. volūtas.
nō. ē pulchra. ¶ Quare oculi. mag. fū. de. colo
re. aq. z terre. qñ. gnis. z arie. S. ¶ In visū. ista
sūt. color. aq. z color. terre. ista. coloris. igit. z ac
ries. hī. mo. martelli. istz. mo. dāni. agere. sine
cōcordia. fū.

F De. q. si op ar. magial.
 Lores ar. magial q' fuit. S. Uade ad
 ra. andiaz. Imagian quo' e' istz dan
 di. S. Lū imaginari delectatōez comedēz r
 bibēdz imaginario scūfūdz moner ad cōnēdz

appeñti comedēdi ⁊ bibēdi ⁊ sensitiua vegeta-
nā mouet ad vegetatiū. ⁊ vegetatiua etia ad
eternū. Et vade vt s. ¶ Imaginatio quo ē i
sensu imaginari? S. Imaginatio multiplicat
tadines plurimū rez. ⁊ cū oib⁹ imaginat similitudine
imaginati desiderant. vt sensus aut intelligas. ¶ Et
imaginati castri aut ciuitate aut aliud obuium
gias: quo imaginari ē istis? S. Apodman/mv
istis ē mot⁹ martellū q siquē mot⁹ manē istis ap-
penit volūtatis q manu mouet vt martellū clau-
m moueat. Dicit monach⁹ Ray⁹ q ad bac sola
tōz istis qñdō nō intelligebat. Ray⁹ rīdit mo-
nach⁹: qo imaginari ē pñderat motū: q bñe
volūtas imaginio manu martellū dat dātū. q
qdē motū imaginatio aggregat ex plurib⁹ silimū
nab. q fūr plures tunicē. ex qb⁹ suis i dunt imagi-
nam. Et vade vt s. ¶ Uelutiq pedes quo ē i
istis ad imaginādū pedē? S. Quilib⁹ effectus
cās significat cū similitudie. ¶ Quare vestigijs
pedis nō ē istis ad imaginādū colorē pedis? S.
Imaginatio accipied vestigijs pedis: nō mul-
plicat similitudinē coloris i cās nisi effectus. ⁊ b⁹
eq: oculi nō accipiūt p vestigijs qlē pedē i nlo
¶ Imaginatio quo multiplicitat imaginari ē plu-
bi pēdēs? S. vade vt s. ¶ Et imaginari quo ē
seq⁹ imaginatiō? S. Sic et vegetare seq⁹ vege-
tare ⁊ imaginatio accipit illā similitudinē antecede-
tis ⁊ pñt: ita seq⁹ et imaginari imaginati. ¶ Una
giati ē morale istis aut nālē? S. Imaginari ē
illim nālē itra imaginatōz ē morale extra. ¶ I
maginatio lapit an imaginari suus i sua nā aut i
fule moralitati? S. Agēs nālē an lapit i p-
tib⁹ ppqz q i prib⁹ remoue ē appetitiua. Is an i
capit i paribus ⁊ remoue ē necessitatē.

Eloros bois q' sui. S. Glade ad m. an
daz. C'ho' i' bois clare e' flos; i' ide e'
te vegetare i' centre i' bois. S. llo e' clari
i' flos; aliñ bois gñat. q' et dato p'de clatus
i' io flos; i' e' clare; q'd e' i' flos; i' p'de clatus
te flos; et i' flos; i' e' te vegetare. i' q' p' bat f'
p'os vegetaria; p' gñare i' vegetare i' e' flos; i'
q' flos; i' bat p'os flos; i' i' ide te imagiatia
fuit e' p' aliñ mod' flos; i' bois. f'c marni; q' e'
te vegetare i' flos; i' flos; i' q' cib' transmuta;
tati i' flos; i' e' i' imagiatia; q' vñ i' imagiari.
C'ia marni; q' fac flos; i' comp'dare vegeta
i' centre. S. p'ales p'tes q' sui i' marni et p'te
clare; sui lictione; q' et i' p'is i' flos; i' ide te ve
getia; flos; i' i' imagiatia; fuit e' p' flos; i'

dispoite: q' sint ptes bōis: aīa rōal ipas ap/
plicat: et pōit i actu illis ptiō: cū suis ptiō for/
malib' p'cipuūb' dīspōit: q' sint ptes bōis: et
mutuōe abaz dīspōnū vna emte actia: et a' passi
ua resultat bō: q' vnt ptiō: suis: et vnt q' pte fē
sua nās. ¶ In bōie ē calor: et p' hīs calefactē: il
lud calefactē ē i f'is igit aut aīe aut bōis: S'. i
scēp'a volūtas mouet manū: et mā' pēnā: et bō
volūtatē mouet atq' manū: et pēnā. ¶ Ildō bōi
ficat scīp's. S'. f'p' nō pōt bōificare scīp's ita: q'
se bōies faciat. q' si se bōies faciet: et p' suūpō.
verūm bēt i scīp'o bōificare: sic i se bēt videre v/
tēdo ptiō: suis fē q' i f'ra sūt ad vūū bōis. ¶ Ildō
quo' bēt rōare: S'. Ildō bēt rōare vīēdo ptiō:
aīe rōal fē eaz offiū. sic bēt scire vīēdo ptiō: fē
suis fē eoz offiū. ¶ Ildō quo' bēt mētū morale
S'. bō bēt mētū morale vīēdo vīēdo suis p
tiō: fē eaz offiū. i viciōsū: vnt ptiō: suis: et eaz
offiū. i vade ad ar. mor. ¶ Ildō quo' vīuit: S'
lamē te oleo i lāpade vīuit. ¶ Ildō quo' morit'
S'. tēcī olz: et morit' i lāpade lumē. ¶ Ildō q're
ē: S'. bō ē. 2. modis. p'm ē formal' et nāl: i q' ē
de aīa et cor. 2. ē final' et moral'. v' tēū amare et
cognoscere recolere laudare et ei fūire. et iō mora
les vīutes sūt vīe finis et opatiōnis. p' q's dēcēt
ad beatitudinē. De q. floz ar. mor. vīu.

Flores vīutū q' sūt: S' vade ad ru. andāz.
¶ Quare mēta sūt flores vīutū: S'. re
tributio ē p'ia mēta. sic pō' qd ē p'ia flor: pōe'
¶ Admētū de q' ē: S'. mētū ē ex reb' vīutū fē
finē p'p' q' sūt. et ei cū bō vī nō vult q' illā finē
¶ Admētū q're ē: S'. mētū p'sistit. 2. modis.
p' ē q' bō vnt nātis p'ntē q' b' ē: et nō ē capmāz
2. ex v' tē occōnē bāt dādo glāz bōib' vīutōis
De q. floz iusticie.

Elos iusticie q's ē: S'. vade ad ru. andāz.
¶ Indicare de q' vīuit: S'. ita vī
uit iudicare de bōi iūligere et amare: sic videre
vīuit de colore: et calefactē de calore: et bō p' cōe/
dere. ¶ Iudicare q're ē: S'. iudicat ē: vī sit par
inf' tēū et bōies et inf' bōies et bōies: et vī tē occō
nē bāt iudicē. ¶ Quō' vīuit iudicare de bōi
iūligere et amare: S'. i vīute qdā bī' vīuit et
alib' et p' alios et alios et i alios. i ille vīuit et oib'
i illo ip'e: q' suo vnt offiō. De q. floz p'udē
¶ Floz p'udētie q's ē: S' vade ad ru. andāz
¶ Sapia quō ē vī moral': S'. est vī mo
ral' bōie amāte fines rez vī ip'sū possit. ¶ Ildē
re cognitiō de deo de vīa trītate i carnatōe et de
cōp'ib' illa cognitiō potēt ēē vīcū. S'. In
cognoscēdo dēū et cōp'atiōes bō viciōsus ē: nō
pōt: bōi nō tēū p' vīligat et cōp'atiōes q' aliqd

aliqd. ¶ Sapia de q' vīuit: S'. Sapia iā vī
uit et sup'pōe: sic plāta vīuit de aq' ipas rīgat.
vīuit et et frēq'ntatiōe studij et et rōib' oīi suis.

De q. floz fortitudis.
Flos fortitudis q's ē: S'. vade ad ru.
andāz. ¶ Floz fortitudis quō ē: S'.
sic ē i scriptura: q' volūtas m' mouet manū: et mā'
pēnā: et pēnā l'as ad illas figuras tēriores: q'
iterū i magiatē et p'ceptē sūt: ita ē mētū fortitū
dis i fortificādo p'fectuōes bōas ita p'ceptas
i bīnō vīutū. ¶ Admētū fortitudis quā vīlita
tē i f'et: S'. fortitudo victoriā i f'et et famaz
et pacē: et i a' vīa p'fmatōes et iēne regē. ¶ For
tudo pōt dēū: S'. P'chit fortitudinē cēul/
cūm hō: cē p' q' ipaz vīc: i q' nō vult ipaz vī
De q. floz tēpāne.

Flos tēpātie q's ē: S'. vade ad ru. andāz.
¶ Tēpātia q're bēt mētū: S'. sic
bō culpā bēt i occidēdo bōies: bēt mētū bō vī
tuosus i sustēnēdo bōies. ¶ Tēpātia q're p'as
ambata ē ipi cōedere q' alij floz: S'. Sic qd'z
dēū bēt mag' ipū s'z i vīēdo p'f'ia gl'itate i
vno s'bo q' i a' ipū gl'z b' vītuosus mag' b'p
n'z s'z i q' p' vīc sua gl'itate i illo q' i a' ¶ Tē
pare quō pōt bō iūligere et i magiari i cōdēt
loq' tēpēdere. et sic de alijs flozib'. cū ita f'et: q' vī
dēū nō pōt neg' tūgi: S'. Cū passioib' i hīs
cognitiō bī te fortis fama. De q. floz fidei.

Flos fidei q's ē: S' vade ad ru. andāz.
¶ Fides quō dūrat: S' ibidē ¶ Quis ē nobi
lior flos: credere vī iūligere: S'. In iūligere
qd' vītatē de deo iūligere maior ē magni dūrat
q' i credere: qd' vītatē de deo credit. i q' credere ē
maior magnitudo bōitatis q' i iūligere: qd' iūel
ligit: q' bōs et aīa nō sūt de vna sp'e. ¶ Admētū
qd' bō bēt p' fide ē ita mag' sic mētū qd' bō
bēt p' iūligere: S'. Nemo iūm' nātū fūcūā fa
cē pōt sic bō fari. De q. floz sp'e.

Flos sp'e q's ē: S'. vade ad ru. andāz. ¶ Spaf
quō ē iū iudicare et remittere: S'. Quāz
bō bēt mētū: q' suū p'cō ē p' mīōe cognōcē et q'
placatū bēt: q' de seipo iudiciā fiat. de q' placatō
mīaz affeq'. ¶ Cū spare q' b' maior ē bēt p'cor
dānā: S'. iusticia et caritas affuerūt iudicare et
remittē de nēciatē p' spare. ¶ Cū bō morit' q'
vadit sua sp'es: S'. scdāia i f'ra p'p' b' p' mōz
tē amib' l'as: q' i a' vīa nō sūt nōcā. De q.

Flos caritatis q's ē: S' vade ad ru. andāz.
¶ Caritas amāci q' sūt: S' ibi
¶ Quare amare mai' ē p' dare q' p' accipē: S'.
Igmis ē nobilior et fortior p' calēscē q' p' tēcī
care. ¶ De amare vīcū ē ita nobil' sic amare vī

Questiones.

int? S°. Nullū pñs ē ita nobile sic ē suū anis
De. q. floz viciop.

Elores viciop q̄ sūt? S°. vade ad ru. añ
dīaz. ¶ Peccare q̄ ē? S°. Peccare
ē cr deuiatōe pñ i me a fine p̄p̄ q̄ sūt. ¶ Cul/
pa vbi caput? S°. Culpa caput odofitate rō
nū i diligētiā vniū. ¶ Dilectiō culpa q̄ ē?
S°. Dilectiō culpa ē ita pēna: sic pñs vniū
moral ē glā. ¶ Estare vegetare sentire i imagi
nari quo i data sūt dpa? S°. In puatōe finis
ē p̄ditio istroz. ¶ Recolere quo ē peccare? S°.
Recolere vñ i nō amare ip̄s p̄p̄ bonitatē suā
ē peccare. ¶ Intelligere quo ē peccare? S°. i
telligere p̄p̄ i nō deamare ip̄m ē peccare. i nō
nullū abet p̄p̄ qd fecit: dicit i nō dō. s; cū i nō
one i dolore. ¶ Amare quo ē peccare? S°. a/
mare ē peccare: cū ē ac p̄ voluntatis sine caritate.
¶ Timor quo ē peccare? S°. Timor ē pecca
re: cū nō ē pñs ip̄s amat caritate iduti. ¶ Scia
quo ē peccare? S°. scia ē peccat sine p̄trudat

De. q. floz ar. impialis.

Elores pncipis q̄ sūt? S°. vade ad ru
añdīaz. ¶ Iudicare i iuniani i q̄ plus
ē pñs? S°. ibidē. ¶ Donare aut imbuere i
q̄ p̄p̄ alia ascedere pñs? S°. ibidē. ¶ Elari i
tormiare i q̄ malora ē pñs? S°. ibidē. ¶ Lau
dare i maledicere i q̄ mēl p̄narran pōt? S°. ibi
¶ Alep dicit i mēn i q̄ at̄ i uen pñs? S°. ibi.
¶ Ausere i donare i q̄ sep̄ vadū stare? S°.
ibidē. ¶ Supbire i bñliari i q̄ p̄p̄ stare pñs
S°. ibidē. ¶ Explū bo i malū qd magi dare
pōt? S°. ibidē. ¶ Amare i deamare i q̄ p̄ asce
dere pñs? S°. ibidē.

De. q. floz ar. aplicas.

Elores ar. aplicas q̄ sūt? S°. vade ad
ru. añdīaz. ¶ Quid ē arcul? S°. Ar/
ticut ē restitutiōi vop p̄ credulitatē aut p̄telli
gētiā. ¶ Qui sūt aliores flores i pulchiores
S°. vade vt s. ¶ Ecce scā q̄re plozar? S°. plo
zar scā ecce: q̄ sui flores p̄ tō mūdū nō sunt re
coliti cogniti i amari.

De. q. vitz de sit de ar. aplicati.

Utrū de sit vñ nō? S°. vade ad ru. añdi
ciā. ¶ Si sūmū bo nō ē: cēt sūmū malū? S°. s.
Si sūmū malū ē ipo? ē sūmū bo ē. i si sūmū
bo ē ipo? ē sūmū malū ē. i si sūmū bo ē i sū/
mū malū ē: possibile ē sūmas i nō ē: cēt i nō
ē. qm̄ i bñctia i sūmū i nō ē: sūmū se i sūmū i nō
possent. Et vade ad ru. añdīaz: i q̄ p̄bat vñ
ē. ¶ Quare ē necessariū vñ ē? S°. Si de nō

ē: ipossibilitas maior ē: q̄ possibilitas. i se/
q̄re: q̄ maior pñs p̄cordantiā bñt cū nō ē: i
minor cū ē. i maior pñs q̄ i puatōe cūstere: d
set cū malora ipossibilitas. i se q̄re i dicitio: i
q̄ ē: i nō ē. q̄ dicitio ē ipossibil. i ḡ necessa
riū vñ ē. Et vade ad ru. vt s. ¶ Si de nō ē:
qd se q̄re: S°. Si de nō ē: cēt i dicitio: bñm? i
fiderare posset maiorē nobilitatē i cēt i dicitio
q̄ i cēt reali i cū i sūmū ē: q̄ i vñtate. qd ē ipo?
se q̄re q̄ si de nō ē: q̄ b̄ qd ē possibile: cēt i
possibile i b̄ qd ē ipo? ē: cēt possibile. Et vade
ad ru. vt s. ¶ Deū nō ē q̄re i odibile? S°. q̄
de? i sū ē i amabile. q̄ si nō ē: sū ē cēt i odibi
le i cē p̄uario cēt amabil. Et vade vt s. ¶ q̄
vñtatis se q̄re i cēt vñ? S°. Si de nō ē: nulla
sua q̄re ē: i sua cūmā i cē q̄es fore i sua a/
gētiā. rōde cūmā vñtatis ē: i cēt i sū ē sū
puatē. de q̄ vacue fore. Et vade vt s.

Elores vñtatis dei floz ar. aplicat.
De. q. vñtatis dei floz ar. aplicat.
¶ vñtatis aut plures? S°. vade ad ru
añdīaz. ¶ Quare o3: q̄ vñtatis sūt i nō
plures? S°. ibidē. ¶ Si plures vñtatis ē: q̄ se
q̄re? S°. Si cēt plures vñtatis i nullo ipoz ē
pñs sapia i volūtas vñtatis idē nū. q̄ si nō ē cēt
vñtatis idē nū: nullū ē: q̄ se q̄re. cū ita sit:
q̄ vñtatis i dicitio ē: sūmū ē. ¶ Quare nō pōt
ē nū vñtatis sūmū ē: q̄ se q̄re. Si cēt plures
sūmū bonitates p̄ cēt i dicitio: cēt cēt i sūmū
nita i nō i sūmū. sine q̄ i sūmū nō ē: bñt dignita
tē i sūmū. Et vade vt s. ¶ Si nō ē nū vñ
de: qd se q̄re? S°. In b̄ q̄ vñtatis ē: q̄ pōt
ē de. qm̄ pōt ē finis i p̄c: nō sūp̄p̄t alteri.
v3 sūl effect. Et si cēt plures vñtatis: nō pōt ē
de. cū ita sit: q̄ dicitio ē: sūmū ē: q̄ sit p̄fectio i sū
mis sūp̄p̄t alteri. Et si cēt de: i nō ē: si cēt
p̄res vñ. ¶ Quare nō pñt ē p̄res vñ? S°. si
cēt p̄res vñ: cēt p̄res i sūmū. qm̄ q̄s foret
sūmū i sūmū. i sic q̄s foret i sūmū i sūmū
i sūmū ē: p̄ magitudinē i p̄ extēsiōe. qd ē ipo?
p̄p̄ quā ipossibilitatē p̄res vñ ē: nō pñ.

De. q. pluralitatis ar. aplicat.

Utrū i deo sit pluralitas? S°. vade ad ru
añdīaz. ¶ Quare i deo ē pluralitas? S°.
Si i deo nō ē pluralitas: ac p̄ suaz rōnū nō ē cēt
eterni nec i sūmū. Et vade vt s. ¶ Si i deo p̄la
ritas nō ē: qd se q̄re i deo vñtate? S°. Si i
deo pluralitas nō ē: vñtate nō ē cēt p̄p̄ ac p̄ suaz
vñtatis i nō ē cēt i magi p̄ agere sic p̄ cūstere. i
vade vt s. ad. 2. rō3. ¶ Absq̄ pluralitate pōt i deo
ē cūstere? S°. dicit q̄ nō sū nūo vñtatis v3 sū

nūo dēficāns ⁊ dēficābil. ⁊ q̄ vñ nō sūt alī. q̄
sī vñ ēēt alī fallā ēēt ista pōca ⁊ deo vñū duo
trīa. (C) ēē pōssē ēēt sīn pluralitē. ēē sī dē pōssē
ēēt sīn pluralitē pōssēt ēēt p̄ emīnū sīn agēnā
aut p̄ agēnā sīn emīnā. ⁊ sic tānū pōssēt ēēt p̄
uātōs sīn sīc p̄ formā aut p̄ uātōs formē sī
cūt p̄ emīnū sīn sīc. qd ē ipō (C) sīn pluralitē
dē pōssēt ēēt sīn sīc. Duo cōsideratōs sī
nītatē p̄ sīc. vñū ē q̄ sīa sī sīnīta / alīud ē q̄
opātō sī sīnīta. q̄ nō pōt ēēt sīnīta sīn plurali
tatē vnīus ⁊ altērnus.

De q. vi ap. ppetatū.

Quare 03: q pluralitas de sit de pie z si
z spūi cō: z nō de alijs ppetantib? S. va
de ad ru. a nōcā. ¶ Et itēz intelligit z nō ē itē
ligēs z itelligib. qre itelligēs d z appellat
z itelligibū sūp? S. In sapia dei ē itelligēs p
lea magnā bonitate: q bonitas vno itelligere ē
rō ifinita. ē g rō ad pducēdū ifinitū bo. 03 g
q itelligēs q bēt rādere rōi ifinito bonitate: p
ducat de seipō: q ē ifiniū boni: aliā psonā ifinitā
z q ipām pducē 03 de seipō: 03 q p se p. quō cō
ens qd pduc altit de seipō: epz z q nō itelligi
gibū pducē se sūp. cūta sit: q p z filij se bānt re
lancē. Et vadē ad ru. vt s. ¶ Et dōiligat sps:
p quā nō sū bñtē sūū amare vocat dē eat sps:
nō p? S. i deo pē dōiligat filiū z filiū dōiligat pīez
z i q? pē filiū gnat: vna p dīeratio ē p gñare. z i
q? pē filiū dōiligat z filiū pīez dōiligat: ē a p dīeratio
p amare. qd ē et actōe pīs z et actōe dīa. z
et illis duabz actōibz 03 erit vna pāssūa spīra
tōez: q sit ita magis ppetas ppetas: sic ppetas pa
tris z filiū. vt amā nō sit actōe: z q sit ila. et
qz spīrare ē de erit z scītate pūitāt z inoēctē:
quā bñt pē z filiū: q se cōcāt i vna magis lā p a
mare: sic ē lābz qd ē p gñare: 03 q tertia pōva vo
cēf spūi cōis. Et vadē ad. z. rationes ru. a nōcā
¶ Et dōt ē maior rō q lūi pīez z filiū z sps scs
¶ In cē z nā amōis nō pūt cē magis ppe
tates v magis cōes q amātās amabūtas za
mare. ē g amōis maior: p talē rōne q p alias p
petates: q nō sint de cē z nā amōis. Sūm m^o p
ter pducēte z pducibūte sit de cē z nā pducē
tes: nō pōt cē maior rōi pducēte q inf pīez z
filiū. nec zcordātia ambōz pōt cē maior: q i a
mare. ¶ Et dōt cē maior zcordātia q pīs z filiū
z spūi cōis. S. Nulla zcordātia pōt cē maior:
bonitate q inf bonitātē bonificābile z boni
ficare: nec i magnitudīe q inf magnificatē ma
gnificābile z magnificare: nec i eternitatē q inf

eternatē eternabilē ⁊ eternare. Esti possz ēē ma
ior ⁊ condāna q̄ inf p̄s ⁊ filii ⁊ spūs sc̄is ⁊ bo
nitate ⁊ sic et alijs: possiet ēē maior ⁊ corānt bo
nificatē bonificabilē ⁊ bonificare. bonificabilē ḡ
emile de nā ⁊ ēē bonificans ⁊ nec bonificare de cē
tā nā ambog. qđ ē ipoꝝ ḡ p̄dēt ēē maior eq̄litas
q̄ p̄s ⁊ filii ⁊ spūs. S. ⁊ nē ēē tā priāns
nō p̄t ēē maior eq̄litas q̄ inf possificatē possi
ficabilē ⁊ possificare. Et idē ēē de p̄n ⁊ q̄ ma
ior eq̄litas ēē nō p̄t q̄ inf p̄ncipatē p̄ncipia
bile ⁊ p̄ncipare. qm̄ inf possificans magis possiet
eq̄lificare sibi met possificabile alteri emile tñē
q̄ suemet: maior ēē dīspōs b̄et agēdē tē sua eq̄
litate ēē ⁊ nā: qđ nō ēēt tē suo genē: q̄ illa ēē
tē suo genē. qđ ē ipoꝝ. Et q̄ possificabile ēē de
ēē possificatē ēē filii: possit q̄ tē ipoꝝ ēē p̄ducē. ⁊ pos
sificā ēē p̄. p̄ p̄s ⁊ possificare ambog spūs/ā
c. S. ⁊ gē ēē maior eq̄litate q̄ p̄t ēē: p̄nitatis
filiaonis ⁊ spiritalionis.

De.c.q. numeri ternarii vial.

Quare psonae sunt in nō plures neg-
pauiores: S^o. Glade ad p^o. andāz. ¶
bonitate q^o ē nobilio: nū^o. q^o ē p^o. 1. sic me-
gnitūde et cōmūte 1. a^o ē p^o. 2. fōrmis: S^o. bi-
dē. ¶ Quare i^o deo nō sunt duo p^oes 1. 2. fili 2.
2. spūitū ad plures: S^o. bi dē ad 2. rōz. ¶
cōsādā i^o q^o nūō ē nobilio: 2. mai^o: S^o. bi dē
ad 3. rōz. ¶ Equitas i^o q^o nūō pōt ē melio: ma-
ior 2. mag^o potēs: S^o. bi dē ad 4. rōz. ¶ P^osi-
cipiū i^o q^o nūō ē mag^o durabile 2. fabile mag^o v^op-
2. mag^o amabile: S^o. bi dē ad 5. rōz.

De.q.creatois.

Mundus eternus autem est creatus ex nouo? **R.**
Et ad ad nu. an. d. 3. **Q.** Possit et mun-
dus esse eternus? **R.** Impossibile est: quia prius ter-
re possit et eternitate quod bonitate magnitudi-
sapientia voluntate virtute gloria et veritate. quoniam si prius pos-
sit et eternitate quod per alios facias: maior et potius
entia habet cum eternitate quod cum alijs foris. et ideo
i. deo maior et minor peruenit. quod est impossibile. ergo prius
dei potius non potest nec creare mundum infinitate boni-
tatis magnitudinis sapientie potius sapientie. et sic et alijs
foris. quoniam mundum illam infinitate recipere non possit. si
prius illa dare possit: si scilicet esset dispositum ad rea-
pandam. quare si prius mundum infinitum non potest
per bonitatem magnitudinem et sic et alijs digni-
tatis: sic ipse infinitum non potest per eternitatem
et veritatem ad nu. vi. **Q.** Si mundus eternus quod est
quod est? **R.** Si mundus esset eternus et non de nouo cre-
atus eternitas foret finis et perperam ois prius

Questiones.

mūdi ⁊ eternitas dei nō. cū ita sit: q̄ infinitū nō ē
tāte nō hēt de alio infinitū ⁊ sic segrē q̄ dē nō
ēēt finis ⁊ plenitū mūdū ⁊ q̄ mūdū seipso suū
finē hēt: q̄d ē impossibīle ⁊ nobilitates dei. Et
aliud īueniēs segrē: q̄d fuentēs i. 2. rōe ru. aū
dic. ¶ Si mūdū ēēt creatū: ēēt melior: q̄ si nō
uī. S. Uade vīs ad. 3. rōes. ¶ Que teroga/
tio ēēt de o si mūdū ēēt etem? S. ibidē ad. 4. rō
nē. ¶ Si mūdū sit creatū: de q̄ ē pncipia? S.
Sapia dei q̄ ē infinita ⁊ q̄ p̄bēdūt taz fusa: q̄ p̄
sentia ⁊ p̄terita mūdū itellēt aū q̄ fuit ⁊ volū
tas dei voluit: q̄ mūdū ēēt pncipia? ⁊ p̄ducit: ē
q̄ p̄ sapia fuit itellēt ⁊ p̄tās dei possibilia ⁊
plenit ⁊ actū potuit hē: q̄d voluit volūtas ⁊
ita fuit mūdū creatū p̄ hūc modū: ⁊ nō fuit creatū
de alio? ⁊ q̄ nō fuit dicitū: q̄ creatū ē de nichilo

De q̄ creatōis ⁊ p̄ p̄mō bōie.

Peccatū icēpit p̄mō ī p̄mō bōie. S. Ua/
dea dī. aū dīas. ¶ In q̄ cognofcat q̄ p̄cō
icēpit ī p̄mis penib? S. Generali bōies in
dīmatōes hēt ad malū: aū q̄ ad bō? ⁊ bec gna/
litas nō potrat pncipia ī pncipijs segrētib?
⁊ nō gñalib? q̄ si fuisset: gñal nō fuisset ⁊ q̄ ē
gñal ē pncipia ī aū cedētib? q̄ fū p̄mī ⁊ pen/
tis gñales. Et vade vīs ad. 2. rōes. ¶ Si p̄cō
nō fuisset pncipia tū ī p̄mis penib? q̄lia īueni
entia segrē? S. ibidē ad. 3. rōes. ¶ Contrari
tas q̄ ē p̄cō ⁊ concordā q̄ ē p̄vutē: quo scil
q̄ ē pncipia ī p̄mis penib? S. ibidē ad. 4.
rōes. ¶ Quis pccauit aū aut adā aut eua? S.
Edm cū sū nā ē gñal? p̄mī: q̄ scia ⁊ q̄
hūana spēs q̄ ē gñal: ē infirma p̄ p̄cō: o3 q̄ sit
magis infirma p̄ magis gñale p̄cō: q̄ p̄mī gñale

De q̄ q̄ p̄cō ade sit gñale sefual.

Est p̄cō origiale? S. Uade ad ru. aū dīas
¶ Si p̄cō origiale nō fuisset q̄d segrē?
S. ibidē ad. 2. rōes. ¶ Gñalitas p̄cō potuit p̄n
cipia ī bōib? segrētib? S. ibidē ad. 3. rōes.
¶ Possit ēēt mors gñal: sine gñali p̄cō? S. ibi
dē ad. 4. rōes. ¶ Quare ē origiale p̄cō: cū ua
sit: q̄ ī gñalitate magi sit de malo: q̄ ī specialita
te? S. Anū malū ē p̄ aliud: malo ī suis adit/
onib? remanēt. Et vade vīs ad. 4. rōes.

De q̄ q̄ p̄cō origiale sit ī aīa.

P̄cō origiale ē spūale. S. Uade ad ru. aū
dīas. ¶ Cū aīa fūracenī nō sit de aīa ade q̄re ē
ī p̄cō origiale? S. ibidē ad. 2. rōes. ¶ Si p̄cō
gñale nō ēēt spūali q̄d īueniēs segrē? S. ibi
dē ad. 3. rōes. ¶ Quare ē p̄cō origiale spūali?
S. ibidē ad. 4. rōes. ¶ Sarraceni q̄ credūt ē ī

statu saluatiōis q̄ p̄cō origiale īmorat ⁊ nō ē
actuali p̄cō cū moriatē dānat. S. Cū nō re
mota remanēt effect? ⁊ nō remota gñalitate rema
net ī palūas. ē ḡ dānat p̄ origiale p̄cō.

De q̄ recreatiōis.

Est mūdū recreatū? S. Positū dū p/
bare icamatōes ⁊ mortē ibū p̄i ⁊ ex p/
barōe istoz. 2. articuloz seq̄ q̄ mūdū sit recreatū
deo etē icamatō ⁊ mortuo iō? hō vt mūdū sit
recreatū. ¶ Supōito q̄ dē sit icamatū ⁊ mortuū
q̄re seq̄ q̄ mūdū sit recreatū? S. P̄o p̄cō re
q̄rit satisfactō. ⁊ p̄ p̄cō p̄mī bōies fuit mūdū fūi
tematū ad q̄ cūtitatōes. ⁊ mōrie magi gñali
bōie magitūdie bōitatis satisfactū ⁊ vūit ad quē
mūdū creatū fuit q̄ ē ibūs? satisfactū fua mors ⁊
mūdū ad finē restitūit ad q̄ creatū ē. ⁊ si
fua mors nō fuisset p̄ satisfactōe gñal p̄cō
cēt defectū ī magitudine bonitatis ⁊ adā cēt ma
ior ī p̄ductōe mali q̄ ibūs īp̄s ī repatōe boni
q̄ ē impossibīle cū ita sit: q̄ ibūs īp̄s sit de ⁊ hō
¶ Ibūs? ī q̄ dē nō fuit mortuū. ḡ dē p̄ mou
tē nō recreatū mūdū ī dō q̄ro: vtz būanitas ⁊
sufficit ad recreādū mūdū. S. In tñ ē de p̄fec
tū ī magitudine bonitatis ⁊ aliaz fua p̄ dignita/
taz q̄ ī hō q̄ īp̄ ē dōlle hō sufficit repatiōni
mūdū p̄ suā mortē ⁊ deas nō fuisset mortuū. sic
q̄ p̄ martiri: q̄d sufficit dōe nobilitati aīe: cū q̄
ē p̄iūcū: q̄ sit mīdū ī magitudine bōitatis q̄
cōp̄leonis vī foliz ⁊ sic de oib? alijs corpōib?
q̄ nō sūt de hūana spē. ¶ Cōp̄p̄i fuit p̄cula
re: fuit ḡ fua mors p̄cularis: mors ḡ p̄culari
quo r̄pare potuit mortē vniuersali ē fūal
pōt ēē p̄cularis ī magitudine bonitatis. q̄ plū
pōt q̄ oēs p̄culares vī vniuersali cūtes ē q̄
dēs ē sic cōp̄ martiri: q̄d rōe nobilitatis fūal
valet p̄ q̄ oīa corpōa irrationabilia oīs plane
taz tūrmamēti. ¶ Si nō ēēt recreatō: q̄d icōue
niēs segrē? S. Si nō ēēt recreatō: plura icō
uenientia segrē. v3 q̄d de p̄cō nō hēt saluandi
bōies ī p̄cō origiali cūtes nec ibūs? hēt rō
nē moriēdi: si recreatō nō ēēt ⁊ nō hēt modū
bōiadi oīaz nāy. ⁊ dōminteret mūdū tematū
a sine: p̄ q̄ creatū ē ⁊ p̄ra dī īueniētia segrē

De q̄ q̄ iesus resuscitabit bōies ī iud?

Utrū bōies resuscitabunt? S. Uade ad
ru. aū dīas. ¶ Si nō ēēt resurrectō q̄d icōueniēs
segrē? S. ibidē ad. 2. rōes. ¶ Quare o3 q̄ sit
resurrectō? S. ibidē ad. 3. rōes. ¶ Si nō ēēt re
surrectio posset iusticia dei vī hominē? S.
impossibīle ē vū bōie ī bō q̄d nō ē ī spē bōis.

¶ Absq; resurrectione possent omēs ptes nāles
corpoz q̄ sūt ptes mūdī: am̄ gere cor̄ finē. **¶** I
ibide ad. 3. rōez. **¶** Corp⁹ martiri mortui ⁊ i
ra patre fā aut cometi p lapos: quo⁹ potuit re
suscitari i illo nūo: q̄ erat: cū moriebatur. **¶** I
ibā q̄ ptās sapia vitas vlt⁹ volūtas sūt i vno
eodē nūo i sūto ⁊ eterno nō ē possibile aliq; o
pus vtuosū. qm̄ sapia illud scire pōt ⁊ volūtas
illud amare ⁊ potās pōt possicāre ⁊ i verū po
nere illud qd̄ scit sapia ⁊ qd̄ volūtas diligit.

De. q. q̄ aia rōal sit imortal.

A nima rōal ē imortal? **¶** Vade ad ru.
aīdēz. **¶** Aia quō⁹ pōt ēē imortal? **¶** I
ibide ad. 2. rōez. **¶** Quare aia ē imortal? **¶** I
ibide ad. 3. rōez. **¶** Si aia moueret qd̄ i pūctum
segrēt? **¶** I. si aia moueret sūc ptes vlt⁹ nō bēnt
i q̄ forēt iustitiae cū sint spūales ⁊ dō amichilla
rent ⁊ si rediret forēt itē creata ⁊ sine satisfāc
tione culpe q̄re moriebatur i nālī vltute pōta ⁊ iust
itiā dē. Et vade vīs ad. 4. rōez. **¶** Ray. quō⁹
scis tu q̄ aia sit imortal? **¶** I. ibide ad. 5. rōez.

De. q. qd̄ vabit glāz scīs i glā.

D est dīe iudicij cū glāz glificat? **¶** Vade
ad ru. aīdēz. **¶** Sino ēē padifus ⁊ glā q̄ i
conueniēs segrēt. **¶** I. ibide ad. 2. rōez. **¶** Quare
rōez ēē glāz? **¶** I. ibide ad. 3. rōez. **¶** Cū qd̄
corpoz scōp glificat. cūta sit q̄ ipe sit i sensibīl.
¶ I. ibide ad. 4. rōez. **¶** Cū qd̄ vāt glāz aia
b⁹ scōp? **¶** I. ibidez.

De. q. q̄ iesus sit pcep⁹ ⁊ qd̄ fuit icarnat⁹.

U rū dē sit icarnat⁹? **¶** Vade ad ru. aī
dēz. **¶** Si dē icarnat⁹ nō ēē q̄ i conueniē
na segrēt? **¶** I. Si dē icarnat⁹ nō ēē q̄ i pte sūc
rōez desiderat ēē dēre bīe i creaturis nūq̄ ipaz
attigerūt. Et vade ad. 2. rōez ru. aīdēz. **¶** Quare
dē icarnat⁹? **¶** I. De icarnat⁹ vlt maiorē ⁊
cordatāz q̄ possit ēē i nālī cūz ⁊ sūū effectū pduce
re possit. Et vade vīs ad. 3. rōez. **¶** Si dē nō
fuisse icarnat⁹ sūa nā possz ēē finis ⁊ cōplēnētū
nature create? **¶** I. ibide ad. 4. rōez. **¶** Si dē i
carnat⁹ nō ēē: sūc rōez possent ēē finis ⁊ pple
nētū rōib⁹ create? **¶** I. ibide ad. 5. rōez.

De. q. q̄ ihus fuit pcep⁹ p spūz scīs.

I hus fuit pcep⁹ p spūz scīs? **¶** Va
de ad ru. aīdēz. **¶** Ihus fuit pcep⁹ ēē p
cep⁹ p bōez ⁊ p feminas? **¶** I. ibide ad. 2. rōez.
¶ Si ihus fuit p bōez ⁊ fēas pcep⁹ fuisse qd̄ i
conueniēs segrēt? **¶** I. ibide ad. 3. rōez. **¶** Ihus
ips quo⁹ pōt ēē bō sine carnali copula bōis ⁊
mulieris? **¶** I. De illud pōt dīa bonitas q̄ per

ipaz bōificari pōt. Et vade vīs ad. 4. rōez. **¶** Q
re oz: q̄ ihus fuit fil⁹ scie ⁊ nō bōis? **¶** I. ibide
ad. 5. rōez.

De. q. q̄ ihus fuit icarnat⁹.

I hus fuit icarnat⁹ aut ē icarnat⁹? **¶** Vade
ad ru. aīdēz. **¶** Si ihus fuit icarnat⁹
dus qd̄ i conueniēs segrēt? **¶** I. ibide ad. 2. rōez.
¶ Quo⁹ scit q̄ ihus fuit icarnat⁹? **¶** I. ibide
ad. 3. rōez. **¶** Quare ihus fuit icarnat⁹ ⁊ nō icar
nat⁹? **¶** I. ibide ad. 4. rōez. **¶** Quare ihus
nō fuit icarnat⁹ i pā mūdī? **¶** I. In maiori or
die ⁊ medio q̄ possit ēē i nālī ⁊ creaturā opoz
tuit q̄ fuisse icarnatio filij dē. Et vade vīs ad
. 5. rationem.

De. q. q̄ ihus fuit nat⁹.

I hus ipa fuit nat⁹? **¶** Vade ad ru. aī
dēz. **¶** Cū fil⁹ sit et⁹: quo⁹ potuit
nasci de fēa? **¶** I. Et cū sit i nālī magnitudine: quo⁹
potuit nasci p illū locū ita modicū: vbi alij bō
nes nascūt? **¶** I. ibide ad. 2. rōez. **¶** Quo⁹ potu
it iesus ipa nasci de dīa nra vgtne: ipa vgtne
manēre? **¶** I. Quē illud qd̄ pot scire dīa sapia
⁊ qd̄ pōt velle dīa volūtas: pōt pfcie dīa ptās
Et vade vīs ad. 3. rōez. **¶** Quare iesus pte se
mia vgtne nascēbat? **¶** I. ibide ad. 4. rōez. **¶** In
tergltatē ihus rōne nre ⁊ quo⁹ potuit ēē maior
⁊ cordat⁹? **¶** I. ibide ad. 5. rōez.

De. q. q̄ iesus fuit mortu⁹.

U rū iesus mortu⁹ fuit? **¶** Vade ad ru.
aīdēz. **¶** Per mortē ihus fuit re
creatio? **¶** I. ibide ad. 2. rōez. **¶** Et mortē ihus
q̄ volūtas segrēt? **¶** I. ibide ad. 3. rōez. **¶** Si iesus
p nō fuisse mortu⁹ qd̄ i conueniēs segrēt? **¶** I. ibi
dē ad. 4. rōez. **¶** Si fil⁹ q̄ ē iesus fuit quo⁹ potu
it mori: cū ipe sit et⁹ ⁊ i mortal. **¶** I. ibide ad. 5.

De. q. q̄ iesus pcedit ad inferos.

U rū iesus pcedit ad inferos? **¶** Vade
ad ru. aīdēz. **¶** Quare iesus pcedit
ad inferos? **¶** I. ibide ad. 2. rōez. **¶** Ut p aia ihus
passione ē bñit i inferno? **¶** I. ibide ad. 3. rōez. **¶** Aia
ihus pcedit ad inferos: vbi sūt dānati? **¶** I. ibi
dē ad. 4. rōez. **¶** Que vtilitas segrēt de aia i
fū r: qd̄ pcedit ad inferos? **¶** I. ibide ad. 5. rōez.

De. q. q̄ ihus pcedit ad inferos.

I hus pcedit ad inferos? **¶** Vade ad ru. aī
dēz. **¶** Iesus fuit cū fuit mortu⁹: fuit bō?
¶ I. ibide ad. 2. rōez. **¶** Iesus pcedit ad inferos?
¶ I. ibide ad. 3. rōez. **¶** Et resurrectione ihus q̄ v
tilitas segrēt? **¶** I. ibide ad. 4. rōez. **¶** Quo⁹ scit
q̄ ihus pcedit ad inferos? **¶** I. ibide ad. 5. rōez.

.E. iij.

ne cessare. Et i hoc passu cognosce: q̃ magna
ē gl̃a paradisi.

De.e.g. formă în 15 minute.

Amare demonis quo ē malū. *S. V. Mar-*
dead m. andas. ¶ *T. Zomēni qd ē p a-*
mare: quo ē mag. *S. V. ibidē ad. 1. pa. ¶ T. Zomēni*
qd ē p a mare: quo durat. S. V. ibidē ad. 3. pa.
¶ *T. Zomēni qd ē p a mare: quo pōt ēē. S. V. ibidē*
ad. 4. par. ¶ T. Magnitudo tormēti qd ē p a
mare: quo ē tūelēte. S. V. ibidē ad. 5. par. ¶ T. A-
mare demonis quo ē malū et viciōsū. S. V. ibidē
ad. 6. par. ¶ T. A mare demonis quo ē fallū et
mētās. S. V. ibidē ad. 7. par. ¶ T. A mare demonis
ē ōis te de amare. S. V. S. V. Si bono angelo dea-
mare ē ōis te amare: lūa malo angelo t puer-
lo amare ē ōis te de amare. T. Cū dōmo sit sibi
spūal. quo pōt pena attingere. S. V. S. V. S. V. S. V. S. V.
nales ē ōis te amare i sua ūia sibi puerit. qd per-
uerso ē ab eo sibi. S. V. S. V. S. V. S. V. S. V. S. V.
ma gna: pōt crescere aut minui. S. V. S. V. S. V. S. V.
ti bā sibi pfectū ē qd cū pūne pōt pōt. o3 qd
lūa sibi sibi dōmo t o3 sibi pōt sibi pōt pōt pōt pōt

E Zozes ar. maternal q. sūt. S. vade ad
ra. añdas. ¶ Bonificare dñe nre quo? ē
affimati? S. ibide ¶ Amare dñe nre quo? ē
fumo? S. ibide ¶ Dña nra bñt passionē: lq̃
odit illos q. vedit. filio suo facit? S. dña no
stra ita mag. placitū bñt de iusticia filij sui: q. o/
diēdo illos q. filio suo vedit. q. dñe: penā no sen
tit. ¶ Dña nra pōt amare pccōrem: q. sit i pccō
mortalī. S. dña nra diligīt i suo filio mīaz r
pietate. r iō pccōres diligīt: r eozus pccā odit.
¶ Dña nra diligīt tān iusticiā sūt pietatē? S.
Dña nra ē ambob. foris iusticia plena. ¶ Dña nra
pōt mouere pccōre: q. ēi mortalī pccō ad mōtū
nē? S. ēi faber mouet cū martello dānū mo
uet dña nra cū plare filij sui pccōe ad pñtēdo
s i līpa bñt spē r tenēdo. ¶ Dña nra pōt obli
uiscā? S. Si dña nra posset obliuiscā magni
tudo i suo iustigē r a mare no ēēt lē mō? dñe
dī. ¶ Dña nra bñt totū qd. desiderat? S. ēi
p pñtētia solis ē oies: ita dña nra p pñtētia filij
sui bñt totū: qd. desiderat. ¶ Dña nra pñderat
penā dñator? S. Dña nra cū placito i suo
filio suas amittit opātes.

De q. floz ar. ibñ r'. de bōitate.

E Lozes ar. ihū r' qles sūt. S. Flores ar.
ihū r' sūt acf' diap rōmz 7 būap ihū r'.
Et vade ad m. anīdaz. 7 p flores volan' pba

Questiones.

scarnatores significat. **S.** Vade ad ru. bonitas] vitas. **¶** Post qd scarnato ē bōa q̄re summa bonitas ip̄as nō facit difficare i credulitate bōis q̄ ip̄as nō credūt. **S.** Bōia bonitas 7 vitas nō cōgūt liberrate 7 volūtate bōis; vt infide bel sōm remanet i q̄ possit vni indicare. **¶** Quare per bonitatē 7 p̄ gl̄ias oꝝ cēt scarnatōnem. **S.** Vade ad ru. bonitas] gl̄ie. **¶** Cū scarnatio sit bōa 7 gl̄iosa; q̄re ibi bñt i cruce passionē. **S.** Illa solū ēi capto de recreatōe. **¶** Int bonitatē i creatū 7 creatū quo pōt ēē maior vīa. **S.** Vade ad ru. bonitatis dīe. **¶** Int bonitatē vīas 7 bñāā ibi i quo pōt ēē dīa: 7 q̄ vna sit p̄sona ibi 7 tē nā vīa 7 bñāa. **S.** Persona ibi ip̄i vna ē p̄ scarnatōes; 7 cēt plunb naturas tōe dissolutas pluriū rōnis. **¶** Bōia bonitas 7 creatū quo pnt ēē i maiori cōcordāia. **S.** Vade ad ru. bonitas nō cōcordāie. **¶** Quare bonitatis vīa 7 bonitas creatū cōcordāia bñt p̄ vna scarnatōes 7 nō p̄ plures. **S.** bonitas vīa est vna; dīco rōe sue vnitatis vna scarnatio req̄nit 7 nō plures. vt ip̄a sit p̄iūta cū vna bonitate creatū. **¶** Per bonitatē 7 vīatē quo siḡnificat scarnatio. **S.** Vade ad ru. bonitatis 7 rīctans. **¶** Bōia bonitas 7 bōitas creatū quo pnt ēē remote 7 vīatē. **S.** Bōia bonitas 7 creatū nō pnt ēē magis remote a vīatē sic i vīatē sup̄ositi; qd i seipo aliquod malū nō bēt. **¶** Bōia bonitas quo ē rō tōo ad p̄ncipiādum maībo creatū. **S.** Vade ad ru. bonitatis p̄n. **¶** Bōia bonitas q̄re nō ē rō tōo: q̄ mūdū sit p̄ncipia ad plures bōies. **S.** Sic vīa bonitas pōt ēē alit 7 nobil p̄n p̄ vīatē q̄ p̄ plures bonitates; ita ē nobil p̄n i creatō mūdū p̄ncipia ad vniū bōies q̄ ad plures. **¶** Int bonitate i creatū 7 creatū quo pōt ēē nobil mē. **S.** Vade ad ru. bonitatis mē. **¶** Per qd mē vīa bonitas ad q̄re pōt bonitate moralē 7 nālē 7 cū illis p̄ncipare. **S.** Ibidē. **¶** Bōia bonitas q̄ nō pōt ēē rō ad p̄ducēdū maiore finē bonitatis creatē. **S.** Vade ad ru. bonitatis finis. **¶** Si nō bonitatis creatū quo pōt ēē remotior a p̄sonatōe finis. **S.** Ibidē. **¶** Bōia bōitas quo pōt ēē rō ad p̄ducēdū bonitatē creatū i maiori maiornitate. **S.** Vade ad ru. bonitatis maiornitatis. **¶** Bōia bonitas possēt ēē rō ad p̄ducēdū bonitatē i maiori maiornitate p̄ plures scarnatōes q̄ p̄ vna. **S.** Nulla maiori maiornitas p̄ducit pōt i equitate pluriū bonitatū sustinere i plunb bōib. **¶** Bōia bonitas quo ē rō tōo: q̄ maiori

re equitate rōnū creatay pducit. **S.** Vade ad ru. bonitatis equitatē. **¶** Bōia possēt eq̄re duos bōies i bonitate maiori ip̄o cōtē illis duobus bōib p̄ scarnatōes. **S.** Bōia vnitatis bonitatis i creatē ē i maiornitate nō possēt eq̄re duas p̄sonas nec plures p̄ scarnatōes i maiori bonitate. **¶** Per maiore bonitatē 7 p̄ maiore quo significat scarnatō. **S.** vade ad ru. bonitatē i maiornitatis. **¶** Bōia bonitas quo for̄ dīcōre pōt bonitate creatā a maiori maiornitate. **S.** In maiori bonitate dīcōre pōt bonitas creatā a maiori maiornitate: q̄ i maiori bonitate.

De q. floz ar. ibi i rē magni.

Magnitudo eternitas quo sit maiore rōes creature. **S.** In p̄sona q̄ sit rē vīa 7 bñāa nā sit magnitudo 7 eternitas maiore rōes creature. Et vade ad ru. andēay. **¶** Quomodo durare pōt p̄sona vīa i vno statu: q̄ vno tēpore fuit bōia i a ip̄e nō fuit bōia. **¶** Nulla maiornitas pōt ēē i nā eterna 7 infinita. **¶** Per magnitudinē 7 p̄iātē quo p̄bas scarnatio. **S.** Vade ad ru. magnitudinis p̄iātē. **¶** Magnitudo 7 p̄iātē q̄ sit rōes dīcō: quo req̄rūt acq̄ies i creaturis. **S.** Req̄rūt p̄iātē a magnitudinē ita magnitudo actū vī magnificare: sic ip̄a pōt possificare. 7 illūmet actū vī possificare req̄rūt magnitudinē a p̄iātē ē magnificare. 7 illas duas req̄sītōes oꝝ ēē i scarnatōe sustinere. **¶** Sapientia magnitudo dei quo a dīuicē req̄rūt acq̄sitos. **S.** Vade ad ru. magnitudinis sapie. **¶** Estet magnitudo sapie scire maī magnificare creaturē i pō. 7 mī q̄ i lud i actu. **S.** Nulla magnificare ē a deo magnitudo i pō sic i actu ē nā magnitudo. **¶** Cū vīa volūtatis sit libera 7 cā 7 nō cāta: qd ē cā q̄ vīa scarnatōes obligat de necessitate. **S.** magnificabilitas 7 amabilitas se laice cānt ad bñdā acq̄ies cōtē ambat bōib eadē etnā. Et vade ad ru. magnitudinis volūtatis. **¶** Abiq̄ i scarnatōe possēt vīa volūtatis p̄ magnitudo creaturā obligare q̄ magnitudo magnificare. **S.** si nō ēē i scarnatōe: vīa volūtatis fati creaturā obligare nō possēt sic magnitudo ip̄as magnificare possēt. **¶** Si nō ēē i scarnatōe: magnitudo dei ēet vīa vīa creaturā. **S.** Illa cā q̄ suo effectui nō dat cōplētū ita magnitudo sic effectū recipit ē vīa vīa. Et vade ad ru. magnitudinis vīa vīa. **¶** Scarnatio quo ē cā magnē vīa vīa. **S.** sic bō maiore bēt vīa vīa. p̄ducendo bōies i sua sp̄e: q̄ tēpēdo bōies i pietate: q̄ maiorez habet vīa vīa in producendo creaturam in sua nā

Bonitas gl̄iosa

Bonitas p̄ncipia

Bonitas cōcordāia

Bonitas p̄n

Bonitas p̄ncipia ad plures

Bonitas p̄ncipia

Bonitas media

Bonitas finis vīa vīa

Bonitas maiornitatis

Bonitas equitatis

Bonitas
vīa vīa

bia q̄ i nā creaturē. ¶ Quom̄ pōt de p̄duce
re maiorē vitatē creaturē? ¶ Glade ad ru. ma
gnitudinis vitatē. ¶ Et incarnatio fit i ita magna
magnitudie vitatē: q̄ rē ita magnā magnitu
do falsitatē i mado: q̄ p̄ncip̄s creat̄: v̄t d̄ sit i
carat̄. ¶ Vbi s̄ suū locū b̄so petro dimi
sit i vicariā: tē q̄ ē maḡ vitas i intellectu pluruz
hōmū: tē q̄ magna vitate b̄it reddere magnā
rōz: si ip̄as teneat oculos. ¶ Et quo pōt va
re maiorē gl̄az? ¶ Glade ad ru. magnitudis
gl̄e. ¶ Si nō cēi carnatio: cō: p̄a kōz quo b̄
beret magnā gl̄a? ¶ Et s̄a rācem incarnatio
nē nō credūt: q̄ i padisō magnā gl̄az p̄ rē mune
ratos p̄siderāt: p̄siderāt i padisō gl̄az comedē
d̄ bibēd̄ i dūcū p̄alch̄iaz caneraz atq̄ car
nālē pulch̄iaz s̄oniaz v̄gini. ¶ Et quo ē maior
vita i ter dēi? ¶ Glade ad ru. mag
nitudinis v̄t. ¶ Et quo mēl? significat magna
vitalis d̄iaz p̄loz p̄ vitas nature. ¶ Et ibidē
¶ Et quo pōt ē maior? cōrdāna i n̄ dēi? ¶ Glade
ad ru. magnitudinis cōrdāne. ¶ Et magna cōrdāna d̄iaz p̄loz cū q̄ mēl
significat. ¶ Et ibidē. ¶ Et quo pōt ē creat̄
ma? p̄i? ¶ Glade ad ru. magnitudinis p̄ncipij
¶ Et si nō cēi carnatio: magnitudo dēi cēi o
culis i nō p̄ncipio dēi magnā creaturā? ¶ Et illud
agēs oculos ē i magnitudie: qd nō ē uia maḡ
p̄i: s̄c pōt ē. ¶ Et nod ē ma? mediū: qd dēis
creare pōt? ¶ Glade ad ru. magnitudinis mediij
¶ Et quare ē incarnatio? ¶ Et ibidē. ¶ Et quis ē ma
ior finis? q̄ d̄ v̄t pōt creaturē. ¶ Glade ad
ru. magnitudinis finis. ¶ Et si nō cēi carnatio cēi
aliq̄ creatura p̄fecta? ¶ In p̄uatē magni fi
nis nō pōt aliq̄ creatura ē p̄fecta. ¶ Et quo
pōt creare magnitudies i maiora maiortate? ¶
Glade ad ru. magnitudinis maiortatē. ¶ Et absq̄
incarnatio pōss̄ de magnitudinē creatū elevare
i maiori ḡdu creatōis? ¶ Sup̄a i carnatioz
nō pōt ē alio: ḡo creatōis. ¶ Et i creatura q̄
m̄ pōt de cōre bonitatē i magnitudinē i alioz
ḡdu bōitatē? ¶ Glade ad ru. magnitudinis cōl
latis. ¶ Absq̄ incarnatioz act̄ d̄ie magnitudis
i sapie pōssent ēē cōles i creatura? ¶ Et ibidē.
¶ Et magnitudo dēi quo creaturā remouit a ma
iori p̄uatē? ip̄as pōssent i maiora magnitudie
¶ Glade ad ru. magnitudinis maiortatē. ¶ Et si
nō cēi carnatio via magnitudo pōss̄ creare suā
finitatē extra p̄uatē? ¶ Et si nō cēi carnatio
oīs creatura cēi maiore i p̄uatē q̄ i magnitudie
De. q. s̄loz ar. b̄i. i. ē cēnate.

¶ Et absq̄ incarnatioz p̄fas dēi t̄n pōss̄ de
creatura i durare s̄c p̄carnationes? ¶
Glade ad ru. and̄az. ¶ Et s̄a b̄n pōssent p̄uare
incarnatioz? ¶ Et s̄a oīs cēi incarnatioz p̄ durā
tioz s̄b rōe eternitatē s̄c p̄ p̄carnatioz s̄b rōe
eternitē p̄fat̄. ¶ Et pōt p̄ actū eternitatē i sapie
¶ Glade ad ru. eternitatē sapie. ¶ Et dia sapia
quo s̄are pōt maiorē actū eternitatis i creatura
¶ Et maior act̄ q̄ sapia s̄c pōt ē eternitate
i creatura ē: q̄ s̄a rāna p̄loz dēi cēnate i creatura
¶ Et eternitas i dia volūtas quo s̄c cū sapie i
actib̄: quos b̄it i creatura? ¶ Glade ad ru.
eternitatē volūtatē. ¶ Et s̄i t̄n nō cessant? et eter
nitatē i creatura s̄c act̄ d̄ie volūtatē? ¶ Et eter
nare nō cēi ita magnū act̄ i creatura s̄c act̄ d̄ie
volūtatē q̄ amare: dia eternitas cēi oculo i crea
tura sua. ¶ Et eternitas i dia d̄ quo s̄c cū
incarnatioz? ¶ Glade ad ru. eternitatis vitatē
¶ Et si carnatio nō cēi eternitas i v̄t cēi
oculē i creaturē? ¶ Et cōtra magnū actū v̄t cēi
ḡm̄tas v̄t oculo s̄c d̄ie cēi oculo i creatura crea
tura p̄ eternare. ¶ Et eternitas i vitas quo b̄it
i creatura maiorē actualitatē? ¶ Glade ad ru.
eternitatis vitatē. ¶ Et eternitas i vitas quo
creatura remouet a maiore p̄uatē ē falsitatē?
¶ Et vitas creatura cū eternitate i vitate crea
tura p̄uatē remouet ē a p̄uatē i falsitate q̄ aliq̄
ē creatura vitas. ¶ Et eternitas quo pōt ē cū ma
iori gl̄e creaturē? ¶ Glade ad ru. eternitatē gl̄e
¶ Et eternare i gl̄ari quo p̄uatē i creaturē? ¶
In cēnate creatura p̄uatē eternare i gl̄ari
i creaturē. ¶ Et eternitas quo b̄i maiorē actuali
tatē d̄ie creaturē? ¶ Glade ad ru. eternitatis d̄ie
¶ Et eternare i diare quo s̄c remouet a maiore
p̄uari i creaturē? ¶ Et sine incarnatioz eternare i
diare cōrdare nō p̄nt s̄c i creaturē. ¶ Et eterni
tas i cōrdāna cū q̄ p̄nt p̄ cōrdare i creaturē?
¶ Glade ad ru. eternitatē cōrdāne. ¶ Et creare
quo pōt ē de eternare i cōrdare? ¶ Et in
dicare creare ē de eternare i cōrdare. ¶ Et eter
nitas quo p̄ncipare pōt creare i cōrdare? ¶ Et
de ad ru. eternitatē p̄ncipij. ¶ Et eternitas quo pōt
ē maior cū p̄i? ¶ Et per cēnate creaturā p̄
ē eternitas maior cū creaturē. ¶ Et eternitas i cre
atura cū q̄ s̄c i maiora media i creaturē? ¶ Et
de ad ru. eternitatē mediij. ¶ Et amare i eternare
quo mēl ē p̄nt p̄uatē i creaturē? ¶ Et maior
p̄uatē q̄ pōt ē de eternare i amare i creaturē p̄
dicare i creaturē. ¶ Et eternitas quo attingere
pōt maiorē finē p̄ creare? ¶ Glade ad ru. crea

Caract. i. q̄ p̄uatē
i. q̄ s̄c i maiora media i creaturē

et caratus: **S.** **V.** Ade ad ru. sapie volūtatis. **¶** **I**dem magitudo ē cā sapie volūtati: q̄ nō
sit icarnat⁹ q̄re nō ē cā plumb⁹ icarnat⁹: cūz
magitudo sit maior cā plumb⁹ q̄ vnt⁹. **¶** **D**ia
magitudo ē vna ⁊ idē ē de sapia: q̄ ē vna ⁊ sic
de volūtate: ⁊ idē ē nāz vnitatis ⁊ singularitatis
magitudo: cā cā sapia ⁊ volūtate vni icarna
tōi ⁊ nō plumb⁹. **¶** **E**t vade ad ru. añdāz. **¶** **S**a
pie dei cēt viciū si ignorat icarnat⁹: **S.** **E**
nāz dei sapie ⁊ vnt⁹ mel⁹ ppetit de sapie scire
mag⁹ obm̄ vnt⁹ q̄ pui. **¶** **E**t vade ad ru. sapie
vnt⁹. **¶** **S**apia dei p̄siderat res impossibiles: **S.**
V. **E**lūcā cēt soli q̄ ē sup̄ terrā ⁊ meridici si sup̄
terrā illā cēt nor. **¶** **E**t nēcūz sapie dei scire ma
iorē vntē dei ⁊ create: **S.** **V.** Ade ad ru. sapie
vnt⁹. **¶** **S**uare sapie dei p̄inet mel⁹ scire ma
iōrē vntē q̄ pui: **S.** **S**cdm̄ nāz vnt⁹s trī
p̄inet deo scire vntē vntē scialā. **¶** **S**z qz sapia
dei ē magna ⁊ nō pua: mel⁹ p̄net i scire magna
vntē q̄ pui. **¶** **S**apia dei ⁊ glia quo⁹ sūt cāe
ad scidū malozē glāz creat⁹: **S.** **V.** Ade ad ru
sapie glia. **¶** **S**apia dei q̄re penā p̄siderat: nūz
sit sibi sufficiens p̄siderare glia: **S.** **S**apia dei
penā damnatoz p̄siderat nō cūstioe: ⁊ vt ipos
pūat. **¶** **S**apia sapia quo⁹ caritatem p̄ vāz
S. **V.** Ade ad ru. sapie vīc. **¶** **S**i nō cēt icarna
tō: p̄fiet sapia dei scire maiorē difficultatē dei ⁊
create: **S.** **I**bidē. **¶** **S**apia dei pōt scire ma
iorē p̄cordānā iter dei ⁊ creaturā abscq̄ icarna
tōē: **S.** **V.** Ade ad ru. sapie p̄cordānā. **¶** **S**apia
volūtas pōt teamare maiorē p̄cordānā dei ⁊ cre
ature: **S.** **S**iē dia sapia nō pōt ignorare ma
iorē p̄cordānā dei ⁊ creature: scia dia volūtas nō
pōt odire maiorē p̄cordānā dei ⁊ create. **¶** **S**apia
sapia quo⁹ pōt cēt cā maiorē p̄n⁹ cato: **S.** **V.** Ade
ad ru. sapie p̄n⁹. **¶** **S**apia volūtas pōt de amare
maius p̄n⁹ creat⁹: **S.** **S**iē dia sapia ignorare
nō pōt ma⁹ p̄n⁹ creat⁹ ita dia volūtas ip̄s teama
reno pōt. **¶** **S**apia sapia quo⁹ cēt cā maiorē medio
creato: **S.** **V.** Ade ad ru. sapie mediū. **¶** **S**create
quo⁹ ē mediū inter deū ⁊ creaturaz. **S.** **I**bidēz.
¶ **S**apior fortitudo ⁊ maior subtilitas quo⁹ sūt
cā maiorē finē creato: **S.** **V.** Ade ad ru. sapie fi
nis. **¶** **S**apia dei q̄re nescit q̄ martin⁹ possit cēt
papa q̄ nō erit papa. **S.** **S**apia dei nō p̄fide
rat aliq̄ superfluitatē sui scire de q̄ nō seq̄ ali
q̄ finē. **¶** **E**t vade ad ru. vt s. **¶** **A**bsq̄ icarna
tōē p̄fiet sapia dei scire maiorē malouitatē crea
tū: **S.** **V.** Ade ad ru. sapie maioritatis. **¶** **S**apia
volūtas pōt teamare maiorē maioritātē creatū

¶ Sic dicitur sapia maior: maioritate creati ignoscere non potest sic dicitur voluitas: ipsas beatitudines non potest. ¶ Quare est maior facultas equitatis in carnatione. ¶ Et vade ad ru. sapie equitatis. ¶ Si non est carnatio: possit dicitur sapia fidere malo re equitatem potest creare. ¶ Nulla subiecta est anima tunc potest exaltari sine incarnatione sic per amatores. ¶ Et dicitur voluitas potest per amare minoris itelligibiliter est maior. ¶ Et dicitur dicitur sapia est magis non potest esse medius et sic sua natura ad itelligendum magis potest a modo potest minus. Et vade ad ru. sapie minoritatis. ¶ Sic sapia dei non potest fidere. ¶ Quia potest est papa: potest non erit papa: forte non potest fidere maior maioritate facultatis creati. ¶ Et dicitur sapia dei non potest dicitur sapia potest est papa: potest non erit papa: est: quare illo potest dicitur non facit aliquid nisi. Et sic sapia dei non potest dicitur maior maioritate itelligibiliter creati: quare creati potest: si est excederet sui facultatis: suo pro obediendo est facultatis. si facit voluntas potest in suo pro obediendo: quod est possibilitas. Et sic passus est multa placita ad potest ad idem et est itelligibiliter pura de deo.

De. q. flor. ar. abū r'. de volūate.

Dia voluntas vbi quo fuit dicitur maior
in creature q pot creat: S^o. Vade ad
ru. andez. ¶ Dia voluntas qre p magnā vtu
te diligit q vtu pua: S^o. Lū dia voluntas sit
mag⁹ t nō pua: vxiū foret ei: si p pua vtu te
ligeret q magna ¶ Dia voluntas qre p maio
re diligit vtu te q mior: S^o. Vade ad ru. vo
luntatis vtu te. ¶ De ostē q dia voluntas ē mag⁹
t nō pua: qre diligit pua vtu te: S^o. Et p ptores
vntatis t pntes itū diligit dia voluntas pua
vtu te sic magna. f3 q dia voluntas ē mag⁹ t nō
pua: f3 nā magnitudie sue itū nō pot amare
pua vtu te sic magna. ¶ Ad hoc gla qre ē ma
g⁹ amabil⁹ q mior: S^o. Et mioritas t pntas
pordātia hnt t magnitudo t maioritas ē: ma
ior gla amabil⁹ plus q mior: ¶ Si nō ē ita ma
ior: qd fēqret de voluntate t gla: S^o. Si nō ē ita
icarno: diabolus nō diligeret maio⁹ t gla
mior: t bāt maio⁹ p ptores cū mior gla q
ē maio⁹. Et vade ad ru. voluntatis glē. ¶ Dū
cho amati t amici quo ē cū icarnato⁹. S^o. va
de ad ru. voluntatis dīe. ¶ Quare voluntas vtu
te diligit maio⁹ t dīficō⁹ t amici t amati: S^o. i ma
iori dīfīncōe amici t amati pōt voluntas hēre
ma⁹ amare q i miori ¶ Quare p maio⁹ t ama
bilitate pordātia significat icarnatio: S^o. Va

Questiones.

de ad ru. voluntatis concordantie. ¶ In creare q^o m^o pot^o eē maior concordantia p^o amare? S^o. Ma-
ior concordantia q^o pot^o eē p^o amare: pot^o eē p^o icama-
re. ¶ Si nō eē icarnatio dia voluntas possit m^o
pncipiabilitate creati amare: sic si sit icarnatio
S^o. Vade ad ru. voluntatis p^o. ¶ De volū-
tas t^o p^o n^o: idcirco q^o quo^o amare t^o pncipare
mel^o eq^o p^o n^o i creare? S^o. Extra icarnare ama-
re t^o pncipare eq^ol^o concordare nō p^o n^o i creare.
¶ Ma^o amare quo^o eē ma^o mediū i creare? S^o.
Per icarnare ē amare ma^o mediū i creare. Et
vade ad ru. voluntatis mediū. ¶ Si icarnare
posset eē ma^o amare i creare? S^o. Nullū mediū
pot^o eē ma^o q^o illud: i q^o t^o creata sūt vna pso-
na. ¶ Ma^o maior finis creat^o pot^o deamari p^o diam
volūtate? S^o. Si maior finis creat^o p^o diaz vo-
lūtate deamari posset: dia sapia maior eē finē cre-
ati ignorare possit. Et vade ad ru. volūtatis fi-
nis. ¶ Si voluntas q^o nō diligit creatū finis
i eternitate S^o. finis creat^o nō pot^o eē sine ipse
i q^o sit pncipal^o. Et q^o de ip^o i eternitate pnci-
piare nō pot^o sine pncipal^o pncipare voluit i
eternitate p^o amari nō. ¶ Ma^o maior maiortas
volūtatis q^o icarnatōz pot^o de nōitate? S^o.
Vade ad ru. voluntatis maiortas. ¶ Si deus
sit icarnat^o p^o nōitate eq^ol^o sibi de icarnatōe
regraret? S^o. Dierōes nō pellūt deū: s^o ipse
illū fidei agatō ē q^o ipse ab ipso regnūt op^o b-
noscū t^o nō viciōsū. ¶ Per amorē diuinū t^o eq-
litate quo^o eē icarnatio significata? S^o. Vade
ad ru. volūtatis eq^olitate. ¶ Eq^olitas amari in
crea^o t^o amica^o crea^o quo^o mel^o significat^o? S^o.
Per maiorē eq^olitate amabilitat^o t^o amabilitat^o
crea^o ē eq^olitas sūme trinitatis font^o significata
¶ Si nō eē icarnatio: q^o de se q^o iter diaz volū-
tatē t^o volūtate crea^oz? S^o. Vade ad ru. volū-
tatē mioritat^o. ¶ Si nō eē icarnatio possit dia
volūtās amare creaturaz ē suaz nāz? S^o ibidē

De q. slop ar. ibū r. de vitute.

De q^o posuit maiorē concordantia iter b-
nate t^o vitute crea^oz? S^o. Vade ad ru. an-
diaz. ¶ Ma^o vitas t^o b^o cen quo^o b^o p^o n^o b^o n^o
moralē? S^o ibidē. ¶ De q^o de posuit maiorē
distātia iter vitutē t^o gliaz viciū t^o penā? S^o. va-
de ad ru. vitutis glie. ¶ De q^o de nāl multipli-
care pot^o maiorē gliaz moralē? S^o ibidē. ¶ Si
despēs t^o caritas cū q^o p^o n^o mag^o eē differētes
t^o concordātes i magnitudine bonitatis? S^o. Va-
de ad ru. vitutis vie. ¶ Vir^o moral quo^o b^o
pot^o magis nobilit^o s^o ma^o ad viciū b^o n^o

os? S^o ibidē. ¶ Concordantia vitutū cū q^o pot^o eē
mag^o dia concordantia viciōz? S^o. Vade ad ru.
vitutis concordantia. ¶ Si nō eē icarnatio: possit
de b^o s^o p^o q^o de possit ponere concordantia vitutū
moralē i maior maiortate? concordantia viciōz
moralū? S^o. Nulla moral vitutū viciō resistit
re pot^o sic illa q^o ē b^o p^o n^o b^o n^o. ¶ De quo^o p^o n^o
cipiare pot^o vitutis moralē i maior pncipiabili-
tate virtutis? S^o. Vade ad ru. vitutis pncipū.
¶ Ma^o maior maiortas vitutū t^o maior maiortas
pncipū quo^o crea^o pot^o? S^o ibidē. ¶ Vir^o mo-
ral q^o pot^o eē fortior i medio amoris? S^o. vade
ad ru. vitutis mediū. ¶ De quo^o fortior pot^o occa-
sionare bōies? q^o sint vituosi? S^o ibidē. ¶ Vir-
tus fidei t^o spei quo^o m^o d^o p^o n^o eē i ista caritatis?
S^o. Vade ad ru. vitutū finis. ¶ Caritas quo^o
pot^o fortior amare t^o mouere fidē t^o spē? S^o ibi.
¶ Utz abfq^o icarnatōe possit eē maior maio-
ritas vitutis? maior eē maiortate viciū t^o maior
maiortas viciū possit eē puatio maiortas maio-
ritat^o vitutis? S^o. Vade ad ru. vitutū maiortat^o.
¶ Si nō eē icarnatō dia b^o maiorē concordantia
b^o i suo effectu cū mioritate q^o maioritate?
S^o ibidē. ¶ Dia vitus quo^o eq^ol^o sē cōnitate sapie
t^o volūtati p^o creatōz? S^o. Vade ad ru. vitutis
eq^olitas. ¶ Si nō eē eē icarnat^o: possit eē s^o b^o
i q^o vituosa eq^olitas creari possit i maior maiori-
tate? S^o ibidē. ¶ Quare icarnatio mel^o deus
concordatū eē q^o cū nō eē: cū icarnatio deo nō sit
nōia? S^o. Vade ad ru. vitutis mioritatis. ¶ Si
icarnatō nō eē b^o maiori maiortate: eē viciū
i maiori maiortate? S^o. Et b^o vñ seq^o falsū t^o
ipossibile: o^o q^o seq^o verū t^o possibile.

De q. slop ar. ibū r. de vitute.

Tibō creatio glā vitutis quo^o p^o n^o eē ma-
gis b^o pene t^o falsitate? S^o. Vade ad
ru. andiaz. ¶ Si b^o de t^o creature quo^o p^o n^o eē in
maiori maiortate? S^o ibidē. ¶ Distinctio dei t^o
creature quo^o pot^o eē i maiori vitute? S^o. Va-
de ad ru. vitutis vie. ¶ Ma^o maior distinctio dei t^o
ature quo^o eē i maiori vitutē? S^o ibidē. ¶ Ve-
rificare t^o concordare quo^o p^o n^o eē i maiori creare.
S^o. Vade ad ru. vitutis concordantie. ¶ Si nō
eē icarnatio: quo^o possit eē maior puatio viciū
cādi t^o concordāti i creatōe? S^o ibidē. ¶ De quo^o
m^o pncipare pot^o maior vitutē i creatōe? S^o.
Vade ad ru. vitutis p^o n^o. ¶ Verificare t^o con-
cordare quo^o mel^o p^o n^o gū? S^o. Vade ad ru. an-
diaz. ¶ Verificare creatū quo^o eē ma^o p^o n^o vitutē? S^o.
vade ad ru. vitutis me. ¶ Verificare quo^o eē

ma' me' int sapiaz z vo. magni. z boni. s'ibi
¶ **F**is dei z finis creature cui q' dicitur sei maio
r vitate. S'. ad ru. vitar' finit'. ¶ **F**is dei z finit'
creature i q' remouet for' a falsitate. S'. ibide
¶ **I**n i' dei z creaturā quo' pōt cōtinuā i ita mag'
maioritate. q' maior cēt nō possit. S'. ad ru. vitar'
maioritā. ¶ **D**icitur quo' c' ē māio' ma
ioritati. S'. q' oīa vitas ē mag' z nō pua ē cā
maiori creabilitatē ¶ **V**eritas z eqūitas quo' tūc
cūcūc amatores. S'. oīa vitas ē mag' z nō pua
z idē de oīa eqūitate. q' ē de psonis. idcirco pcor
danti bñt i maiore. ¶ **I**de' quo' pōt creatu
rā diluere cā maiore amare. z quo' ipas vificat
pōt cūcūc maiore vificare. S'. ad ru. vitar' eqūitā.
¶ **S**i nō cēt cūcūc amato: qd' seque' de vificatōe cō
ata. S'. ad ru. vitar' maioritā. ¶ **S**i nō cēt in
carnatio: finis mūdi dicit maiorē pporē c' fcal
fificatōe q' ē vificatōe. S'. Si maioritas vincet
maioritē i creatōe falsitas viceret vitatē i mā
gnitudine bonitatis.

இரு.சு.பி. ௦௪.௩௪௩. ௩௪. ௩௪. ௩௪.

Quare gl'a et d'ia sūt rōes icarnatō: S'. ad
ru. andas. ¶ D'ia q' ē inf d'is / et d'is / inf plā
tā et plātū / inf bōes et leōnē / inf corp' aīas / inf
solē / et lunā: q' bēt eūternā qēt: S'. i d'ia icre
ata et creatā q' i vna plōa p icarnatōes pncipat
ē q'et creatōes. ¶ L' d'icōr bēt et creatū / q' ē m
ior: S'. maior gl'a creaturē ē p icarnatōes / et va
de ad ru. gl'e et cor. ¶ L' d'icōr d'is et d'iplate
et plāte q' et l'ēis and' / et vīus sol' et lūc / et q' bēt
nālē qēt: S'. i gl'a icreatā et creatā / q' i vna p
sona p icarnatōes pncipat' p'cordānā q'et bēt
nāl' q'et creatā et d'is et d'ipate et vegetatīe vege
tatē et sensīfice sensīfice et lūc lūc et sol' (ol' et arēt)
¶ D'ian' creatū quo bēt gl'as ē curū nālē: S'
et pncipatōes p' icreat' et creat' q' pncipat' vnitā
et pncip' p icarnatōes: bēt gl'as q'et p' creatō
nis. Et vade ad ru. gl'e p'p'. ¶ D'ian' d'is et d'ip
late et plāte et q' et q' et q' et q' et q' et q' et q' et q'
inf sol' et lūc sol' et arēt: quo eūternāl' q'et
bēt nālē: S'. i fine icarnatōis bēt eūternāl' q'
et p' creatū. ¶ L' b' inf inf inf inf inf inf inf inf
nō sūt p'p' quo pōt et gl'ificatō creatōis.
S'. vade ad ru. gl'e m'e. ¶ D'icōr q' d'is et d'is
et d'is et plāte et s'ic et alijs medijs nāl'it: quo bēt
nāl' qēt: S'. pncipatōes m' creatō et creat' p
icarnatōes et m' creatū et inocēs a pccō nāl' bēt
qēt. ¶ D'ia r'fms quo sūt icarnatōes: S'
ad ru. gl'e et s'inf (l' s'ic et d'is et plāte et q' et

⁊ lēōis sol ⁊ lūe quoꝝ bēt q̄tē nācē. ⁊ ī finē
 creatō ⁊ creatō vno finē pīcamatōis; cū aꝑ pīa
 pīatē; bēt q̄tē oīs finis creatꝝ. ⁊ exceptio finē q̄
 dānāt ī aꝑdī malīcīa. ¶ Illa creatā cū q̄
 cōdere pōt ad malīcīa ⁊ maioratū. ⁊ ad ru. gīe
 maioratū. ¶ ⁊ In īgī lība maior ē q̄ aꝑ cōmā ⁊ plā
 maior ⁊ ī vīte q̄ īgnīs ⁊ leo q̄ plā; ⁊ bō
 q̄ leo vīlīa; bēt maioratū nāl q̄ bēt nāl q̄
 tē. ⁊ ī pīapātōe maioratū creatē ⁊ cū īfīnīta
 īgnīnīdīe ⁊ īfīnīte pīcamatōis; bēt q̄tē maio
 ritas creatā. ¶ Eqlītas creatā ē q̄ pōt bīe maio
 rē gīfīcatōis. ⁊ ad ru. gīe eqlītatē. ¶ ⁊ In tē dī
 ⁊ dī eqlītas ⁊ īfī plā ⁊ plā ⁊ īfīcīe alīq̄s
 ⁊ qlībāt ⁊ creatis bēt eqlītas nāl q̄ bēt q̄tē. ⁊
 ī eqlītatē creatā īfīnīta cū eqlītatē pīsonālī īcre
 tā bēt q̄tē oīs equalitatē creatā īnocēte aꝑcō.
 ¶ Deus q̄s quo pōt dāre maiorē glōrīam
 creaturē. ⁊ ad ru. gīe mīon. ¶ ⁊ In īgī ē mīo
 ritas īgī (īuīacōis ē mīo) ⁊ īuīa lība maior ⁊ īdē
 ē mīo mīozīatī plātī lēōis grūis bōis ⁊ lūcīb⁊ mī
 noritas nāl creatā q̄ bēt q̄tē. ⁊ ī lūcīb⁊ ē nū
 būana mīozīatī nū vīa maior ⁊ q̄ abē nē fūt vna
 pīsonā mīozīatī pīdīcī bēt q̄tē nāl oīs mīozīatī
 tēs creatē īnocēte aꝑcō.

De q. flo. gr. ibi r. & p. 2.

[illegible]

ion maioritate equalitate sbe et sbe / sbe et acntis
acntis et acntis finis et finis. **S.** Tantiu req
rit maior maioritas et magis et bonitate: qd fin
icarnatioe creati no possit. **(Ab)q** icarnatioe
possit de minore sine accedere ad maiore maiori
tate et cursu nalis. **S.** vade ad ru. finis minoritas
(Ab)q finis quo pot ee maior finis dicitur.
S. fis vni^{us} p^{er} vni^{us} dicitur cu dicitur pot ee finis
toti vni^{us} creati.

De q. maioritas qd ee flo. ar. lib. i.
Quoniam vtilitas quo ee icarnatioe
rit maior maioritas et magis et bonitate: qd fin
icarnatioe creati no possit. **(Ab)q** icarnatioe
possit de minore sine accedere ad maiore maiori
tate et cursu nalis. **S.** vade ad ru. finis minoritas
(Ab)q finis quo pot ee maior finis dicitur.
S. fis vni^{us} p^{er} vni^{us} dicitur cu dicitur pot ee finis
toti vni^{us} creati.

De q. equalitas et flo. ar. lib. i.
Qualitas et maioritas quo sut cae car
natōis. **S.** vade ad ru. andas. **(S)**
no ee icarnatio qd segetur de equalitate creata. **S.**
ibide. **(Ab)q** baum icarnatioe et doctrina de
dip^{er} ante gualit: quo cu p^{er}is sois h^{ic} sbe h^{ic}
scat iqrere et incurre vitare / miscendo vni p^{er} et
e: se qd fecit et ipas ad vna qstione applicare et
sic nidi / aliq^u obiectib^{us} icarnatioe factis p^{er}
rindere e mo: qd tenum p^{er} lib^{er} alijs obiectib^{us}
p^{er}gnis. Et hec regula gualit ee tota ba: scias.

De q. productionu diap.

Sed m p pmas formas qstiones fecim^{us}
de icarnatioe de qstione volu^{nt} face de p^{er}du
ctioe diap^{er} psonap. **(p)** p bonitate magnitudinē
et eternitate. **(B)** bonitas magni^{us} et eternitas quo
sūt rōes dīe p^{er}ductōis. **S.** vade ad ru. andas
(S) i deo no ee p^{er}duc^{er} possent i po ee rōes.
S. destructio ante destrui^{us} rōis. **(S)** i deo n
ee p^{er}ductio: i sua p^{er}te possit ee actō p bonitate
magnitudinē et eternitate. **S.** vade ad ru. bo
nitas mag. eter. et po. **(S)** In deo ee vna rō ca al
ter^{us} vit^{us} p^{er}ductio. **S.** In deo no ee p^{er}ductio ca
et eff^{er}. et i o^{mn} dīe rōi. sic bonitas qd ee rō bo
q^u bo^{us} p^{er}ducet. et q^u bonitas ee mag^{is} ee magni^{us}:
qd illad bo^{us} p^{er}ducti sit mag^{is}. **(S)** apia de q^u
m^{us} ee rō p^{er}ductio. **S.** vade ad ru. bonitas mag

gni. eter. et sapie. **(S)** i deo no ee p^{er}duc^{er} qd i
cōueniens segetur. **(S)** intelligit sapia de: qd bo
nitas ee rō bo^{us}: qd p^{er}ducet bo^{us}. et b^{on} ip^{er} itellu
gere de nēitate: postq^u bonitate itelligit et ipas
itelligit ee magni^{us}. et b^{on} itellu^{er} itelligit: qd
bonitas ee rō bo^{us}: qd p^{er}ducet bo^{us} et mag^{is} bo^{us}. et
idē p eternitate. Et si p^{er}ductio no ee i deo: intelli
getur bonitate ee o^{mn}ia rōes. vñ mai^{us} segetur et
p^{er}ducet bonitas. et p^{er} p^{er}ductioe segetur: qd ee
dia ee no p^{er}it. **(S)** dia volūtas quo^{us} ee rō nēa
p^{er}ductio. **S.** vade ad ru. bonitas mag. eter. et
volūtas. **(S)** dia volūtas ee ita mag^{is} rō ita bo
na et ita cna p amare sic p bonificare magnifi
care et eternare. **S.** Si dia volūtas no ee ita
mag^{is} rō ad bōificadiū magnificadiū et eternadiū
sic ee rō ad amadiū: no ee magnitudo rō volūta
ti: qd ee mag^{is} nec bonitas ee rō magnitudinē:
qd ee bona. et idē su^{us} et eternitate. **(S)** vñ q^u
caderet i dia bonitate et vitute magnitudinis et
nitatis. **S.** vade ad ru. bonitas mag. eter.
et vitut. **(S)** Quod vñ ee bonitas: si i deo no
ee p^{er}ductio. **(S)** cōtrariū illi p^{er} vitut^{us} mag^{is} bō
nitas i bonificatōe bōificabili et bōificare p i^uni
tatē et eternitatē: ee illud vñ qd q^ute. **(S)** dia
vitas quo^{us} ee dīctioe p bonitate magni^{us}. eter.
S. vade ad ru. bonitas mag. eter. et vitut. **(S)** p
duc^{er} i deo q^ute ee de nēitate. **S.** q^u bonitas mag^{is}
eter. et vitas sūt rōes p^{er} qd rōi b^{on} qd sūt p^{er} for
mā: ee i deo p^{er}duc^{er} de uitate. et vade ad ru. vit^{us}.
(S) dia quo^{us} ee rō p^{er} qd bonitati magni^{us} et etni^{us}.
S. vade ad ru. bo. mag. eter. et g^{is}. **(S)** i p
ductioe possit eternitas bīe mag^{is} g^{is} bonitas.
S. p^{er} p^{er} p^{er} qd ee eternitate p^{er}are et ip^{er}
mag^{is} g^{is} bonitas. **(S)** eternitas quo^{us} pot ee mag^{is}
i bonitate. **S.** vade ad ru. bonitas mag. eter.
et dīe. **(S)** p^{er}duc^{er} possit ee i deo sine dīctioe p^{er}du
ctōis et p^{er}ductio. **S.** sic dīctio no sustinet: qd
duc^{er} et ille qd p^{er}duc^{er} sūt vñ idē i nō: ita bo
nitas magnitudo eternitas productionis non
sustinent: qd sit productio sine distinctione pro
ducti et illi^{us} qd illi productū p^{er}ducet. **(S)** Conco
dāna quo^{us} req^uit p^{er}ductōe a bonitate magnitu
dine et eternitate. **S.** In q^u bonitas et etni^{us}
tas sūt rōes p^{er}cordabilis puro actū: p^{er}cordāna
rō p^{er}ductōis. Et vade ad ru. bonitas magnitu
dinis eternitas et p^{er}cord. **(S)** vñ p^{er}ductioe possit
i deo ee p^{er}cord. **(S)** Im^{us} p^{er} p^{er}cordāna et sine
plurib^{us} idarco o^{mn} q^u i deo sit p^{er}ductio plurū. vt
bonitas magnitudo eternitas possint p^{er}cordā
tū bīe. **(S)** vñ p^{er}ductioe possint bonitas ma

Cū pī r filij sint psonae pductae r spūscūs
nō sit psona pducta: quōd pōt tū hīc de glā sic
pī r filij? **S.** Quia spūscūs de tota pducta/
uitate pīas r filij r ē de tota eoz glā: ita glori/
osus sic pī r filius quous personaz nō pducit.
Cū pīas spūscūs libera sapia r voluntate?
S. Uade ad ru. pīas sapie voluntatis r dīe.
C Sine difficultate possz dīa sapia uti i voluntate
sare nūz vñū duo res sic i voluntate sat nūz a/
mān samabil r amare? **S.** Dē illud ē ipō qd
nō ē intelligibile. **C** ū pīas sapia r voluntas
sint vñū idē nūo. quōd concordāz hīc pīr? **S.**
Uade ad ru. pīas sapie voluntatē r concordāte.
C Apīas r sapia concordānā hānt i scīre pōz
qre pīas r voluntas concordānā nō hnt i volēdo
pōz? **S.** Pōz sibile ē rōe iusticie r nō ē ama/
bile: qm malū ēz bōitate: qd ē idē nūo cū voluntate
C Quare i deo nō pōt ēē frictas? **S.** Uade
ad ru. pīas sapie voluntatis r frictatis. **C** ū
int pīatē sapias r voluntatē de nō sit frictas: qd
ēē creatur frictatē? **S.** Si de nō creauisset fr/
ictatē sibi rōe pīap qūatū r duos eoz finū: nō
possz esse i pīa corruptio nec p pīas gnatio: r
gnia r spūscōz absoz idūidūas r vītes r vi/
cia nō eēt fric: nec pena r glā. creauit g vī/
ctatē sibi rōe pīap qūatū duos eoz finū vt va/
cūtas finis nō eēt i toto vniuerso creato. **C** pī
dīū quōd pōt ēē i deo magis intelligibilis magis
amabile? **S.** Uade ad ru. pīas sapie vo. r pīn
C ū de sit eternū r īfīnī: quōd pōt de seipō sī
pīncipare r spīz scīz? **S.** Quia i deo ē actual/
possinitas r possibilitas scīuitas scīlūtas a
matūtas r amabilitas. ē i deo pīncipūtas r
pīncipūabilitas actual. **C** ū pīatē de quōd pōt
ēē mediū? **S.** Sic i sapia pōt ēē intelligere p ip/
saz r p pīatē r p voluntatē: qd dīllig: illud i scīl/
gere pōt ēē i pīatē possīficare p possībilitatē scī/
bilitatē r amabilitatē. Et vade ad ru. sapie vo.
pīas r mediū. **C** ū i deo pī r filij spūscūs
sint vna simplex ēē sine qūitate: quōd spūscūs
pōt ēē i me pīas r filij? **S.** I oīo amor ē amaf
i me amaf amabil sine qūitate. **C** fīs pīa
tis qd ēē? **S.** Uade ad ru. pīas sapie voluntatē
r finis. **C** ū pīone dīe sint dīstīc: quōd pōt
ēē ēē illaz pīone r nō pīosita? **S.** Nichil ē
forme impossībile: qd pīas sapia voluntas finis r
simplicitas sūt vñū idē nūo. **C** ū pīas quōd
pōt ēē maior qd pīas? **S.** Illa pīas qd ē vñū
idē nūo cū sapia r voluntate: pōt oī illud: qd ē a
mabile r sabile. **C** ū pīas quōd pōt ēē maior

p pīas dīes? **S.** Uade ad ru. pīas sapie volū/
tatis r maioritatis. **C** ū pīas sapia r voluntas
de quōd pīatē remotē ab īcīlūte? **S.** Uade
ad ru. pīas sapie voluntatis r cīlūtatē. **C** ū
i deo pīas sapia r voluntas sint vñū idē nūo q
m pīatē ēē cīlūte. cū ita sit: qd oportet: qd cīlūtas
sit de pīas nūo differēb? **S.** Sūt vñū idē
nūo p cēs pīas sapia voluntas r sūt pīas rōes
p pīas dīes pīonap. **C** ū pīas sapia r voluntas
quōd remotē sūt a mīonitate? **S.** Uade ad ru.
pīas sapie voluntatis r mīonitatis. **C** ū pīa sa
pia pōt pīdīare: qd creaturā qd ē mīor: pōt tūal/
face maiorē a creatura r voluntas ipīas velle po/
test īfīnūā i cīlūtatē. Ad cōo qī: si pīas īpām
multiplicare pōt i īfīnīa magnitudīe: cū ita sit:
qd pīas sapia r voluntas sūt vñū idē nūo. **S.**
dīa pīas nō pōt se pīad aliq obīi credere qd
sapia. r sapia nō pōt īllīgere creaturā īfīnīa
ī magnitudīe. qd creatura recipē nō pōt īfīnīa
tē: pōt qd cū mīonitate pīcipat.

Uade ad ru. vītas vītas r glē de flo. ar. vīal.
S. vade ad ru. vītas vītas r glē. **C** glā
pōt ēē vīor r vīosoz ī cīlūte r agēdo qd ī
cīlūte tū? **S.** vīdē. **C** ū glā possit ēē glo/
sua sine dīstīc: r ī vīatē vīosaz ī vīatē vīu
osus? **S.** Uade ad ru. vītas vītas glē r dīe.
C ū deo dīstīcīo pīonap ēē de? **S.** Vīr vī/
tas r glā deo dīstīcīo si ī co ēē aliqd qd nō ēē
īpē. **C** pīductio qre ē nēcīa vītan vītatē r glē
de? **S.** Uade ad ru. vītas vītas glē r pīos.
C vīdē quōd possit ēē ī vīatē r glā de? **S.**
vīdē ēē i deo: si cū pīos remotē nō ēē a pīatē
tē. sic sibi foret vīatē: si cū vīatē remotē nō ēē a
scīlūtatē r cū glā a pena. **C** ū dīstīcīas quōd
ēē impossībil ēē i deo? **S.** Uade ad ru. vītas vīta/
tis glē r pīatē. **C** ū deo nō ēē pīductio: ef/
fīcī eo pīatē? **S.** ūn oī ente oī pīatē pīatē
ī qd glā r vītas hnt dīstīcī vītas. **C** ū deo quōd
ē magī vīosū r magī vīosū r magī glōsū pī:
S. Uade ad ru. vītas vītas glē r pīn. **C** ū vī/
tūscābilitas vīscābilitas r glīscābilitas īq r
de qd pīatē hīc maiorē pīncipūabilitatē? **S.**
vīta qūto fiat maiorī pīncipūatī: qd pōt esse.
C ū deo qre ē nēcīus glē vītan r vītan de? **S.**
Uade ad ru. vītas vītas glē r me. **C** ū vīr
quōd ē me īnt vīatē r glāz? **S.** vīr ē me īnt
glāz r vīatē vīdo cūqz cīqz sūā sūā īndīcī ī vī/
hīcādo r glīscādo. **C** sine pīductīe possit aliq
vīa rō sūā sine amīgere? **S.** ad ru. vītas vītas

Questions:

tiēgle ⁊ finis. ¶ Sine pducōe quo cēt sine
vacue die rōe. ¶ Qui traheret te gla glā
te glābie ⁊ glāri nūllū finis possēt cēi gla. ¶ B
l⁹ ⁊ vitas quo pōt cēi gla ⁊ maiori maiortate:
q pōt cēi. ¶ Vade ad ru. virtutū vitas glē ⁊
maioritatis. ¶ Vnde quo te cōiare pōt i maio
ri gla ⁊ veritate. S. Maior cōiatio virtutis
q sit te pducere pducibilis ⁊ te pducere q sint
eade virt. ¶ Ad veritatis quo pōt cēi gla lu
sificat. S. Vade ad ru. virtutū veritatis glē ⁊
cūlitas. ¶ In cūlitas cū q p q ē iōgros a vir
tute veritate ⁊ gla de. S. Mikil bñi bñi ē
cūlitas sic cūlitas ¶ Veritas pōt bñe puz actū
i gla virtutē ⁊ sūpā sine pducōe. S. Va
de ad ru. virtutū veritatis glē ⁊ maioritatis. ¶ Ma
ior actū virtutis q remocior a maiori actū vi
tutis. S. Nulla qd ē tātu remor a maiori actū
tutis sic maior actū q pōt cēi bñi.

De.g.vie pcor'a pmetat/de fio. nat. dial.

[illegible]

tas: ex tunc equibz et qre cu difficilior et pceda
re de sua puate frequenter bis pnetiansi eed.
¶ In deo quo pnt et pcol et diffilio sine nu
militate. Sine acie nulla mioritas pot
et. Et vade ad ru. de pcor pnetatis et miorita
et. Et cu pnt pducet et filii: spūscas qui
nō pducit pnt et ita mag dūstio de pcor
dāna: sic sūt pī et filii? S. Que pāssioes pāss
sūt et acitate pnt et filii? et ita sūt vna psona
sic due acitate sūt vni pnt.

De. q. pñ me. 2 finis. de flo. ar. dial.
 Quo pot est puz pñ? S. Uade ad
 ru. amēdas. ¶ Et sic scilicet pñ sit et pñ
 quo est ipse tātū et sic et pñ. S. Un vultate
 me 2 finis est vultas pñ. ¶ Pñ me 2 finis
 pñ pñ et maiori maiortate q. est possit. S.
 Uade ad ru. pñ me finis 2 maiortas. ¶ Post
 q. i duo nō ē vacitas: quo pot est ipso pñ
 pñ. ¶ Ita q. i duo sit pñ et pñ et pñ
 bil: sic i amore amore et amāte 2 amabili ¶ Pñ
 cipis pñciabile 2 pñciare quo pñ et q.
 ita me 2 i fine. S. Uade ad ru. pñ me finis
 2 cōlitas. ¶ Pñciatitas 2 pñciatitas q.
 m. sūt cōlēs i pñciare. S. ¶ Ita q. ita fiat
 finire et amare gñare 2 spire. ¶ Si i duo non
 est puz pñciare qd et b. seget. S. Uade
 ad ru. pñ me finis 2 mōitatis. ¶ De maiori
 pñciare 2 mōiti quo dñ cognito. S. ibidē
 De. a. maiortas cōl. 2 mōiti.

Digne pñone cū qñtū remore a maiorita
te ⁊ mīoritate. S. In eterno ⁊ īfīnīto c
glīficare maioritas ⁊ mīoritas eē nō pñt. Et va
de ad rū. añ dīcās. ¶ Si ī deo nō eēt cēlūtas: fo
ret ī pñ cēlūtas. S. Qñl te deo vnā rōz p
uaret: puaret omnes rōes.

De.g.flo.ar. exēplifi. 7 p^o de falī.

Ergo auri i q^o e magi vtuofus. S. va
de ad m. añdas. ¶ **L**u ignis fit creatu
ra finis sup^o pot^o e m^o. S. ibide ad. 2. p. ¶ **Q**
re e^o e magi vtile q^o bñ e^o. S. ibide ad. 3. p.
¶ **L**u ferru fit vñ pargato: q^ore argenti e magi
puler^o q^o ferri. S. ¶ qd te nō dat vni: dat a
lii. Et vade ad. 4. p. ¶ **C**ulpa q^o incipit e^o
ibide ad. 4. p. ¶ **L**ut quo^o bet maiorē forntu /
dine q^o tenebre. S. ¶ Vni modici te lumie illu
minat vñ magna camēra. Et vade ad. 6. p.
¶ **E**rgo q^o cū luna picipat: quare tēdetur i^o
ad pñcipadiū cū pipe. S. ibide ad. 7. p. ¶ **A**
qua calida q^o ēi olla: calcat p^o sua mās carnes:
q^o fuit i^o p^o. S. ibide ad. 8. p. ¶ **C**ypocnif

et supbia quo bñt concordā. S' ibidē ad. 2.

¶ Mobilitas i q' p' lapit. S' ibidē ad. 10. pa.

De q. puer. flo. ar. vegetal.

Dedec quo' i'cipit. S' vade ad ru. andēz i p'.

¶ Liber hūilitatis vbi ē. S' ibidē ad. 2.

¶ Liber finis vbi ē. S' ibidē ad. 3. pa.

¶ In uisibilibus quo' erit i uisibilitate. S' ibidē ad.

4. par. ¶ Rēpēso vbi i'cipit. S' ibidē ad. 4.

¶ Idies q're penitēt. S' ibidē ad. c. p.

¶ Hō quo' ē supb'. S' ibidē ad. 7. par.

¶ Impet' pfectio quo' fuit i vna eadē q'itate. S' ibidē ad.

3. par. ¶ Articulare quo' ē p'p'iq' fini q' vlt.

¶ Quare hō q' ē olues et nobil. nō vult videre suā p'tē vlt. et paup'. S' ibidē ad. 10.

De q. puer. flo. ar. sensual.

¶ Am tēstifini. suū actū possit hō p'p' hēdere. S' vade ad ru. andēz i p'.

¶ Verēti quo' cognoscat. S' ibidē ad. 2. pa.

¶ Supbia quo' cognoscat. S' ibidē ad. 3. pa.

¶ Idi quo' mouet mētiā ad recolēdiū. ad. 4.

¶ Admō quo' mouet cōsuetudinē. S' ibidē ad. 4.

¶ Sēti tūa quo' sentit cū mē. S' ibidē ad. c.

¶ Mūci i'firmittas q' fuit. S' ibidē ad. 7. par.

¶ Quare uisibilibus q' sentin nō pōt. S' vade ad. 3. par.

¶ Postq' oculi uisibilitatez nō vidēt. q're i'paz dēclerāt. S' vade ad. 7. par.

¶ Quare uisibilibus q' sentin nō pōt. S' vade ad. 3. par.

¶ Postq' oculi uisibilitatez nō vidēt. q're i'paz dēclerāt. S' vade ad. 7. par.

¶ Quare uisibilibus q' sentin nō pōt. S' vade ad. 3. par.

¶ Postq' oculi uisibilitatez nō vidēt. q're i'paz dēclerāt. S' vade ad. 7. par.

¶ Quare uisibilibus q' sentin nō pōt. S' vade ad. 3. par.

¶ Postq' oculi uisibilitatez nō vidēt. q're i'paz dēclerāt. S' vade ad. 7. par.

¶ Quare uisibilibus q' sentin nō pōt. S' vade ad. 3. par.

¶ Postq' oculi uisibilitatez nō vidēt. q're i'paz dēclerāt. S' vade ad. 7. par.

¶ Quare uisibilibus q' sentin nō pōt. S' vade ad. 3. par.

¶ Postq' oculi uisibilitatez nō vidēt. q're i'paz dēclerāt. S' vade ad. 7. par.

¶ Quare uisibilibus q' sentin nō pōt. S' vade ad. 3. par.

¶ Postq' oculi uisibilitatez nō vidēt. q're i'paz dēclerāt. S' vade ad. 7. par.

¶ Quare uisibilibus q' sentin nō pōt. S' vade ad. 3. par.

¶ Postq' oculi uisibilitatez nō vidēt. q're i'paz dēclerāt. S' vade ad. 7. par.

¶ Quare uisibilibus q' sentin nō pōt. S' vade ad. 3. par.

¶ Postq' oculi uisibilitatez nō vidēt. q're i'paz dēclerāt. S' vade ad. 7. par.

¶ Quare uisibilibus q' sentin nō pōt. S' vade ad. 3. par.

¶ Postq' oculi uisibilitatez nō vidēt. q're i'paz dēclerāt. S' vade ad. 7. par.

¶ Quare uisibilibus q' sentin nō pōt. S' vade ad. 3. par.

¶ Postq' oculi uisibilitatez nō vidēt. q're i'paz dēclerāt. S' vade ad. 7. par.

¶ Quare uisibilibus q' sentin nō pōt. S' vade ad. 3. par.

¶ Postq' oculi uisibilitatez nō vidēt. q're i'paz dēclerāt. S' vade ad. 7. par.

¶ Quare uisibilibus q' sentin nō pōt. S' vade ad. 3. par.

¶ Postq' oculi uisibilitatez nō vidēt. q're i'paz dēclerāt. S' vade ad. 7. par.

¶ Admō q're ē i'fina. S' ibidē ad. 10. par.

De q. puer. flo. ar. humanalis.

¶ Ita bōis q're ē. S' vade ad rubricā añ.

¶ Que paupertas aut puatio ē maior. ibi

¶ Hō quo' ē ecomōis. S' ibidē ad. 3. parra.

¶ Hō iust' quo' cognoscat. S' ibidē ad. 4. p.

¶ Cū cogitare nobil' sit q' sentire. q're dēclerāt /

ra p'p' sentire q' cogitare. S' q' equ' fāt' s' su

as spēs: cū filiū gñat de afina: p'p' tenet su' filiū si

multitudinē afina nā q' cōnā. Et vade ad. 5. pa.

¶ Hōz originale quo' cognoscat. S' ibidē ad.

¶ Admō iustitias quo' bonā famā adducit.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

¶ Hōz p'p'is de q' vult. S' vade ad. 7. par.

Questiones:

tia quo² mag² remota? S^o ibid^e ad. c. parra.
¶ Ideo q^{re} nō pōt ēē creat^a? S^o ibid^e. 7. pa.
¶ Effe cui ē magis 2 mī? S^o ibid^e ad. 8. parra.
¶ Aliū 2 dpa quo² sūt vni idē nō? S^o ibi. 2
¶ Unū idē viciū quo² ē mag² 2 mī? S^o ibid^e
 ad vltimū parra.

De q. puer. flo. ar. apial.

Pari q^{re} ē sustēata? S^o Uade ad ru. andie
 tā i p^a parra. **¶** Honor pulchritudo regis de q^{re}
 ē? S^o ibid^e ad. 2. parra. **¶** Honor regis m^o q^{re}
 sustēat? S^o ibid^e ad. 3. parra. **¶** Seru^o quo²
 vēit i libertatē? S^o ibid^e ad. 4. pa. **¶** Ad p^a p^a
 cps quo² ē viabil² 2 bon² pnceps quo² ē forti
 ficabil²? S^o ibid^e ad. 5. parra. **¶** Amicitia pnci
 pis q^{re} ē pculosa? S^o ibid^e ad. c. pa. **¶** Demō
 cū q^{re} facit malore societates? S^o ibid^e. 7. parra
¶ Sapiaz 2 volūtātē q^s ipas tenet captas. 8.
¶ Quo² pōt cū pncipe par² parari? S^o ibid^e. 2.
¶ Multitas i q^{re} apparet pulchritudo? S^o ibi. vlt^o. p.

De q. pue. flo. ar. apical. de artical.

Sexus nō efficit q^{re} b^o qd ē nichil foret?
 S^o Uade ad p^a parra. rub. andie.
¶ Infinitas pōt nō ēē? S^o Si sba finita pōt
 ēē i p^auete? S^o sba infinita nō pōt i p^auete ēē. Et
 vade vi s ad. 2. parra. **¶** Due sbe infinite dīcū
 tes p cēs q^{re} nō pnt ēē? S^o Si due sbe finite
 dīcūtes p cēs pnt ēē tunc sbe infinite dīcūtes p
 essentia; nō pnt ēē. Et vade vi s ad. 3. parra. sū
¶ Ideo q^{re} nāsal de deo? S^o ibid^e ad. 4. parra.
¶ Quare d^o erit de deo? S^o ibid^e ad. 5. parra.
¶ Adū q^{re} nō pōt ēē cū? S^o ibid^e. c. par.
¶ Ideo quot modis obligat² sbe fūledū? S^o. 7
¶ Ideo dīcō dānati cognoscūt glāz? S^o Si pēs
 bonā amabilitatē deuiat a bonā amabilitate ita
 pēs deuiat bonā stabilitatē a stabilitate. Et va
 de vi s ad. 8. pa. **¶** Ideo creat² ē ppter hūc mū
 dus aut ppter a^o? S^o ibid^e ad. 2. pa. **¶** P^a s
 dei q^{re} p pōt de magnitudine q^{re} de puitate? S^o. 10

De q. puer. flo. ar. apil. de arndis.

Incarnatio ē p p^a amorē q^{re} p recreatōes
 S^o Uade ad p^a par. ru. andie. **¶** P^a s
 dei fuit ita fecūda p creatōes sēp i carnatōz? S^o.
 ibid^e ad. 2. par. **¶** Iesus i q^{re} moriebat²? S^o
 ibid^e ad. 3. pa. **¶** Iesus i q^{re} rescedū ad līeros
 S^o ibid^e ad. 4. par. **¶** Iesus i q^{re} resurrexit?
 S^o ibid^e ad. 5. par. **¶** Iesus i q^{re} ad celos a
 scēdū? S^o ibid^e ad. c. par. **¶** Iesus i q^{re} iudi
 cabit bonos 2 malos? S^o ibid^e ad. 7. p. **¶** Ima
 gēs qd ē? S^o ibid^e ad. 8. par. **¶** In q^{re} nōse
 oīs v^o p p bēdūt? S^o ibid^e ad. 2. par. **¶** Uero

ra testimonia q^{re} sūt. S^o ibid^e ad vltimū par.

De q. puer. flo. ar. celestial.

Quā fuerit p m^o vices cū de mūdū creatū
 S^o Uade ad p^a pa. ru. andie. **¶** Age
 tare cū q^{re} p pende form² p cordat 2 cū q^{re} oie?
 S^o ibid^e ad. 2. p. **¶** Indiciū gūale i q^{re} oie erūt? S^o.
 ibid^e ad. 3. par. **¶** Imaginatio i q^{re} oie ē formoz.
 S^o ibid^e ad. 4. par. **¶** Astronomi q^{re} erūt ita
 frequēt i eop iudicij? S^o ibid^e ad. 5. p. **¶** An
 alkumie pōt ēē vā? S^o ibid^e ad. c. par. **¶** Za
 bula astronimicpōt ēē vā? S^o ibid^e ad. 7. par
¶ Cōpletio lūe pōt ēē de mīcurio? S^o ibid^e. 8.
¶ M^o celsus quo² capūt? S^o ibid^e ad. 2. p. **¶** Po
 testas ē maior p volūtātē q^{re} p p pōtione? S^o. 10

De q. puer. flo. ar. angelical.

Angel² hēt aliqd mal² ipō? S^o Uade
 ad p^a parra. ru. andie. **¶** Angel² hēt vere
 cūdiā moralē? S^o ibid^e ad. 2. parra. **¶** Adala
 tēatio quo² cognoscitur? S^o ibid^e ad. 3. parra
¶ Cōsū ū malū angelū vbi capūt? S^o ibi. 4. pa.
¶ Bon² angel² quo² sūlit? S^o ibid^e ad. 5. pa.
¶ In bono āgelo pōt ēē 3 neta; S^o ibi. c. par.
¶ Cū demōis quo² ē assūmata? S^o ibi. 7. p.
¶ Inic² demōis tōmētāt volūtātē? S^o. 8. pa.
¶ Adā pū q^{re} pōt hē aliqd placūm? S^o. 2. pa.
¶ Demō quo² p dicit spē? S^o ibid^e vlt^o. pa.

De q. puer. flo. ar. ciuitinal.

In padiso ē aliqd malū de dēniū? S^o va
 de ad p^a parra. ru. andie. **¶** In padiso
 ē aliqz defect²? S^o ibid^e ad. 2. parra. **¶** Quilz
 demō obligat publicū malū? S^o ibid^e ad. 3. p.
¶ Infernus de q^{re} vult? S^o ibid^e ad. 4. parra.
¶ In padiso erūt qz hō rer? S^o ibid^e ad. 5. p.
¶ In padiso ē spēs? S^o. Ideo qd ē spēs i b^o
 mūdo ē ielligere i padiso. Et vade vi s. c. par.
¶ De padiso pōt aliqz erūt? S^o ibid^e. 7. pa.
¶ In inferno pōt hēis p dīg²? S^o ibid^e. 8. p.
¶ In inferno ē aliqz finis nāl? S^o ibid^e. 2. pa.
¶ Timor ē i inferno? S^o. Et hō maiorē penā
 hīc pōt quā alia: hēt qz oīa dānata sūnt de die
 iudicij. Et vade vi s ad vlt^o parra.

De q. puer. flo. ar. maternal.

Ihūs ipō 2 dīa nra quo² līter se loquūt
 S^o Uade ad p^a pa. ru. andie. **¶** De q^{re}
 loq² iustus i dīe nre? S^o ibid^e ad. 2. p. **¶** Qua
 re sūt pīres hōis i errore q^{re} i vitate? S^o ibid^e. 3
¶ Iesus i q^{re} fac placūm dīe nre? S^o ibi. 4.
¶ Dīa nra hēt pietatē? S^o ibid^e ad. 5. parra.
¶ Dīa nra quo² sūlit? S^o ibid^e ad. c. parra.
¶ Dīa nra plorat i padiso p p cōzib²? S^o. 10

co plosi dñi nra hē pietatē. et vade vīs. 7. p.
 ¶ Dñi nra rogat suū filiū. S. ibidē ad. 8. p.
 ¶ Dñi nra scī pces q̄s sibi faciū b̄ oīes. 8. p.
 ¶ Būs nra rogat aliq̄ dñente. S. ibi. vī. p.
 De. q. puer. flo. ar. ibi. 1.

Namātas ē cū q̄ bōat dñitatē. S. v. v.
 de ad p̄. par. ru. andē. ¶ De quo p̄t
 dare ma' donū crease 1. creata deo. S. ibi. 2. p.
 ¶ Būs ips̄ qd dñiderat. S. ibidē ad. 3. par.
 ¶ Creator 1. creata quō se inice vlligere p̄it 4
 ¶ Būanitas ibi 1. rogat dñitatē. S. ibi. 5. p.
 ¶ Būanitas ibi 1. vlligit b̄e bōre. S. 6. p.
 ¶ Būs ips̄ qre rogat. S. ibi. 7. p. ¶ Būani
 tas ibi 1. scī pces q̄s bōies sibi faciū. 8. p.
 ¶ Būana nā 1. emulū pulchra. S. ibidē. 9.
 ¶ Pulchrior rei silitudo q̄. S. ibidē. 10. pa.
 De. q. puer. flo. ar. dñal.

Sūs scīs de q̄. S. v. v. de ad p̄. par.
 ru. andē. ¶ Sūm cēt creposset cē tñi
 nure. S. ibidē ad. 2. par. ¶ Sūmire possit cē
 sine p̄lere. S. ibidē ad. 3. p. ¶ Sūnitas possit
 cē sine eternabilitate. S. 1. p. qre mūd' nō pōt
 etern' cē. ē qz sua eternabilitas nō ē cā die ceter
 mitutatis. Et vade vīs ad. 4. par. ¶ Sūi cēt
 nō nūo dīaz psonaz possit cē p̄mētū nūo.
 S. ibidē ad. 5. pa. ¶ Sūi quo p̄t cē sine m̄e
 S. 1. p. qre mūd' nō pōt cē sine m̄e
 at m̄e. Et vade vīs ad. 6. pa. ¶ Sūe psona
 1. deo ē cētū p̄mētū. S. ibidē ad. 7. p. ¶ Sūp
 scīs qre nō pduc psonā. S. 1. p. qre mūd' nō pōt
 de nēitate ad pducēdū i dñitate: os qz scīs spūs
 se bāt de nēitate ad nō producēdū i dñitate. Et
 vade vīs ad. 8. pa. ¶ Sūp scīs quō bēt tāz
 sic p̄ 1. filī. S. ibidē ad. 9. par. ¶ Sūi qre nō
 pōt cē i sūm. S. 1. p. nullū i sūmū ē i p̄. 1. va ad. 10.
 De. q. fruct. 1. p̄. ar. dñal.

Fruar. dñal q̄s ē. S. v. v. de ad ru
 andē. ¶ Elatū quō ē fruct. S.
 Succesio q̄ ē p̄n' p mē: bēt q̄
 tē i sūe. Et vade vīs. ¶ Sūgnis qre
 p̄ bēt de p̄cedēi p̄posito q̄ i sūpo
 S. In reb' nālīb' sūt forme simplices: vt sint
 p̄positē. ¶ Utz sit fruct' gñal dñal. S. Si nō
 cēt gñale vegetat. nulla plāta cēt. Ervade vīs
 ¶ In po' q̄s ē fruct' dñal. S. Būd cīs qd
 ē i po' de pnb' simplici b' dñoz ē fruct' dñal. ¶ Fru
 ct' dñal ē i po' visibil'. S. In cōitate nālī nulla
 ps simpler viden pōt. ¶ Fruct' dñal ē i po' pal
 pabil'. S. P̄dōctositas 1. dñitēs sūt i sūtra: ē
 q̄b' cōfūsō atīgū p̄tes fruct' dñal. ¶ Fruct' dñal

ē mag' nobil' i auro q̄ i po'. S. Vegetatio ē
 p̄fectio clatōis. qz ē i maiori magnitudine bōiat
 i sine. ¶ Per op' artificialē pōt cē fruct' dñal. S.
 ¶ Per flama cēt auz de pō i actu. ¶ Postq̄ per
 artificū pōt cēre foia de pō i actu pot paraffici
 fieri auz de argēto. S. ¶ Partell' nō producit
 dauū de seipō nec medic' sanitatē de seipō p̄o
 duat i patiente.

De. q. fruct. ar. vegetat.

Fruar. vegetat' q̄s ē. S. v. v. de ad ru
 andē. ¶ Duo fruct' q̄ sūt i pmo quo
 sūt i dñitatu. S. 1. p. clatōis p̄ dñare 1. si
 nis vegetatōis p̄ vegetare. ¶ Duo fruct' q̄ sūt
 i pmo quo p̄mūt i vno fructu q̄ ē poma'. S.
 ¶ Ex plant' pnb' simplici b' ē p̄pōta vñā sba 1.
 et pnb' b' hys p̄positis ē vna sba p̄posita: q̄ cēt
 p̄ q̄ aliq̄ ipaz p̄posita. ¶ Duo fruct' i vno q̄
 n' sūt i imaginabilis. S. vade vīs. ¶ Cētū
 plātaz qd ē. S. ibidē. ¶ Que et pnb' plātē ē
 mag' p̄cna. S. ibidē. ¶ Sūit qre nō fac' fruct
 tū. S. ibidē. ¶ Cētā qre bēt os sine lapidē
 i sūtra 1. nō cētā sic amigdālū 1. nūr. S. ibidē.
 ¶ Sūo quos clatōis i plāne: quō sūt afflu
 at. S. ibidē. ¶ Plātē bñt i sū qd' suos afflu
 atos ē vegetatōis: sic bñt ē clatōis. S. 1. p.
 mag' nobil' ē i mag' nō cōdo q̄ m' nobil' mag'

De. q. fruct. ar. sensuat.

Fruar. sēual q̄s ē. S. v. v. de ad ru
 andē. ¶ Equ q̄s ē fruct' dñoz vege
 tatiē 1. sensitiue. S. ibidē. ¶ Equ' ē visibil' p̄ co
 lorē: aut ē visibil' p̄ visibilitatē. S. In eq' cēt
 color et clat' 1. visibilitas ē sensitiue. 1. color ē sūz
 visibilitatē. 1. obmivisū ē et ambab' passioib'.
 ¶ Equ' quō ē fruct'. S. Equ' i q̄ ē visus: ē
 fruct' vidēdi. idarco ē fruct' sensitiue 1. i q̄ ē co
 lor et color ē visus: ē colorat' fruct' colorandi.
 1. i q̄ ē vegetat' ē fruct' vegetatōis. ¶ Equ' qre
 ē fruct'. S. Equ' ē fruct' p̄ formā. sic panis: q̄
 ē fruct' sūe 1. q̄ 1. sba q̄ ē fruct' sūe forme sūe
 mē. Et equ' ē fruct' p̄ sine. i q̄ ē p̄t equitare de
 q̄ equare ē fruct' equatōis. ¶ In eq' coloratō q̄
 ē fruct' sensitiue. S. In eq' coloratō ē fruct' co
 lorandi formalr. 1. qz coloratō ē vt sit visus: ē fru
 ct' formalr sensitiue. ¶ Ex m' fruct' equ' quō
 ē vñ' fruct'. S. Est equ' vñ' fruct' cōis et plu
 rib' formalr 1. finalr. formalr p̄ cēs oīs nū fruct
 tuū pnculariā. finalr p̄ sine cūis 1. nū fructuū.
 ¶ Fruct' eq̄ bēt q̄cē i sūpo. S. Sūg' equ' ē
 fruct' formalr ē fruct' sūp' 1. i q̄ ē fruct' finalr ē
 fruct' alter'. v3 equatō. cū ē fruct' p̄ equat. sic po sūate

Questiones.

mū: q̄ ē fructu illi? p̄ comedere: q̄ ip̄s comedit. ¶ Et quā q̄re nō ē fructu finalis sui? p̄. S̄. Si equus nō ēt iſtūz equū dī 2 arā dī aut alīcūcūq̄z bōis: p̄ res ſue b̄ent i ip̄o q̄tē: 2 nō ſuīrēt deo. cū ita ſit q̄ equus deo cogitōes nō b̄t. 2 ſeq̄rēt: q̄ equus cū arat ſibi ip̄i 2 nō deo. ¶ Serpens q̄ bōies occidit: quo ē fructu bōis? S̄. Serpens i q̄ bōies occidit: ē iſtūz iuſticiē 2 2 prudēciē bōis. b̄t et alīq̄s p̄ditōes q̄ ſūt bōe p̄ditōib⁹ bōis ſic t̄ru: aca: q̄ ſit 2 ē p̄tē. q̄ bona ē 2 veniēti 2 lep̄a 2 2 morib⁹ caducū. 2 ſignificat calorē naturalem.

De q. fructu ar. imagial.

ERuctu ar. imagial q̄s ē? S̄. vade ad ru. an dīaz. ¶ Fructu ar. imagial 2 q̄ ē? S̄. p̄ totat. ¶ Fructu imaginatōis q̄r ē? S̄. Est p̄ formā 2 p̄ finē. p̄ formā b̄ ē p̄ imagian. p̄ finē b̄ ē p̄ imagiatū. ¶ Capra imagiat lupi: de q̄ b̄t i n̄ mortē. id arco q̄r: quo lup⁹ q̄ ē imagiat⁹: ē fructu imaginatōis capre? S̄. Et ſi dīr̄s iē tōib⁹ ſūt fructu p̄ marij. ſic capra q̄ timores b̄t de lupo. q̄ dīgit vitē. ¶ Capra ſolē imagiat. ſos imagiat. quo ē fructu imaginatōis capre? S̄. Si ſitudo ſos quā imaginatio m̄līp̄icat: ē fructu imaginatōis ar. b̄bere ē fructu p̄m. ¶ Et quā viū q̄ equū mortuū videt: imagiat ſuā mortē. S̄. Si equus ſuā mortē nō imagiat: de mortē timorē nō b̄t. ¶ Uſibilitas quo ē fructus imaginatōis? S̄. Si uſibilitas nō ēt imaginatio coloratū imaginari nō poſſet. ē ḡ uſibilitas ita fructu ſecūdan⁹ imaginatōis ſic panis ē fructu ſcār⁹ vite. ¶ Iſdō chunerā imagiatu il: la chimera ē fructu imaginatōis cū ip̄a nō ſit realis. S̄. Spēs q̄ nō ſit cū ſit vōz ſūt iſtūz cū q̄ b̄ vere attingit. ¶ Imagiatū quo ē fructu imaginatōis? S̄. Sic calefactū ē fructu caloris 2 ſentū ſenſus: ē imagiatū imaginatōis. ¶ Imagian ē fructu imaginatū. S̄. Imagiatū 2 tas ē fructu formalis 2 imaginari final.

De q. fructu ar. humanal.

ERuctu ar. humanal q̄s ē? S̄. Vade ad ru. an dīaz. ¶ Alia rōal quo ē fructu corpis? S̄. Sic elare ē fructu ſcār⁹ eloz 2 elatū ē p̄m. Ita componere ē fructu ſcār⁹ potētiē elatue getatē ſenſitū imaginatiue 2 rōatiue. fructu p̄m ē 2 p̄tōes fructū q̄ ſi b̄ ſūt. 2 ē ſcār⁹ ē 2 p̄tōes rōati bōifican. ¶ Iſdō quo ē fructu ſol? S̄. Sic martell⁹ q̄ ē p̄tē clauū 2 plāta q̄ ē p̄tē vitā aīal: ita ſol ē p̄tē bōies. ¶ Quā vilitate b̄t ſol de tē bōies? S̄. Ote ſuēre bōi ſunt deo. q̄ bōi vilitatē 2 cognōſcūt. ¶ Iſdō p̄ quā nāz ē no:

bilior fructu? S̄. Iſdō ē fructu forma 2 ē fructu p̄ finē. 2 p̄ formā nō ē fructu creaturaz corpaliū ſz p̄ finē ē fructu ſolius creaturaz corpaliū. ¶ Q̄s ē fructu bōis p̄cōis? S̄. Alia ſcā ē ſuo fructu vacua: q̄ ſuo finē ē p̄nata. Et i b̄ paſſu cognōſcūt: alī quo pena dānatorē ē maḡ. ¶ In bōie dānato q̄s ē fructu ſol 2 plāte? S̄. Fructu ſol 2 plāte p̄tē ē i bōie dānato: i q̄ b̄t iudicē nō b̄t 2 reſtaurati i iudicio dei. ¶ Martell⁹ ē med⁹ fructu p̄s ſui q̄ ſol. S̄. Martell⁹ ē fructu ſui p̄s ſoz mal⁹ finalis 2 mal⁹. 2 ē fructu ſol finalis m̄. ¶ Fructu meritorū martini q̄s ē? S̄. Buſtū ē fructu martini dīcādi 2 amati amati. ¶ In bōib⁹ quo ſunt fructu alterabiles? S̄. Fructu b̄t q̄ clauū ſcār⁹ ſūt tenari quos b̄t p̄tē clauū. 2 clauū fructu bōis: q̄ ip̄s em̄t. 2 b̄t ḡdū i ḡdū vīz ad vīct.

De q. fructu ar. moral vnoſe.

ERuctu ar. moral q̄s ē? S̄. Vade ad ru. an dīaz. ¶ Fructus moralis quo n̄ ſcā: de b̄nib⁹? S̄. De iuſticia naſcūt iuſticia a cū p̄ iudicare: 2 bonus bonificatus p̄ bonificare. Et vade ad ru. vīz. ¶ In moralibus b̄nib⁹ quo ſūt q̄dā fructus alioz? S̄. In q̄ vna manus alīa iuuat ē vna manus alterius. ſic martell⁹ q̄ ē clauū ē fructus moralis quo colligūt. S̄. Imaginaria colligit coloratū cū videre 2 vba cū audire. ¶ Fructus moralis quo colligūt. S̄. In illo t̄p̄e: q̄n martinus aq̄ b̄t vīct colligit merita. ¶ Fructus ſpei q̄s ē? S̄. Illud mentū q̄d martinus b̄t p̄tē: ē fructus ſpei. ¶ Cū martinus ſit dēpatus fructus ſpei q̄ b̄t vīct vbi ē? S̄. Fructus q̄ martinus b̄t vīct p̄tē nō attingit b̄t iudicē: cū martinus de ſpatus ē. vīct i vīctatē attingit: i q̄ ē occaſio minozis p̄nē. ¶ Robillor fructus martini vīcti q̄s ē? S̄. vade vīz. ¶ Vnus fructus q̄ m̄ ē i p̄o alterius fructus? S̄. ibidē. ¶ Alī quo ē fructus vīcti? S̄. Cū mors moralis ē vīcti vīcti: ē ita fructus vite vīcti: ſic māducare ē fructus ip̄ius vīcti 2 color colorati.

De q. fructus ar. moral vicioſe.

ERuctus vicioſus q̄s ē? S̄. Vade ad ru. an dīaz. ¶ Cū p̄tē ſit occaſio p̄natiōis finis: quo p̄tē b̄t alīq̄ fructu? S̄. ibidē. ¶ P̄natio quo ē fructus p̄cā? S̄. P̄natio ē fructus p̄cā: q̄ iſtūz: q̄ ſi p̄cā ſit tota t̄m: n̄. ¶ P̄natio quo ē iſtūz glē? S̄. Cū malis cognōſcūt b̄m. ¶ P̄cā pot ē fructus alioz ſi b̄t real? S̄. Sic cecitas ē p̄natio vīcti 2 p̄cā p̄natio fructificādi. Et i b̄ paſſu cognōſcūt: q̄

pcōz ē illud iſtū p qd pñatō ē fructus vñtis.
Cū pñatō ē fructus alterius: **S**⁹ In q⁹ vñū
 pcōz iſuat vñū pcōz ē iſtū alterius ꝫ fructū
 vñtū. **C**ū dñō q martini peccare fac ꝫ eq
 tur aliq⁹ finē: **S**⁹. finis calorū iñātis ī bōie q
 bñt fōbz ē ꝫ finē calorū nāl: ī iō finis calorū i
 nātis ē ꝫ finē sui ppi ſbi. **C**ū quis ē fructus ſup/
 bie: **S**⁹. Supbia appetitū bñt eundi ſupius ꝫ
 ſuūz fructū colligit ī cundo ſeruius. **C** Fructus
 auaricie qō ē: **S**⁹. Auarida deſiderare fac vñū
 nās ꝫ attigit ſuū fructū ī paupertate i q⁹ bō auar/
 rus ē mag⁹ paup q⁹ alius bō. **C** fōia temōis
 q⁹ ē: **S**⁹. Informatiō p quā q⁹s ps temōis bñ
 ſuū finē ī puatō ē fōia temōis. Et ī b⁹ paſſu co
 gnoſcat quō ē mag⁹ paſſio vñtū ī vñū.

De q. fructus ar. iſpal.

Fructus ar. iſpal qō ē: **S**⁹. Vade ad ru. añ
 dēz. **C** Fructus ar. iſpal de q⁹ ē: **S**⁹. Fructus ploc
 cōis ē pluriū pñatūū moralitatū q ī pluribus
 bōib⁹ ſuſtētā. **C** Fructus pñcipis q⁹ ē pñcipit⁹
 bōis. **C** Calor ignis ē ppi calorē pipis eq⁹ grūis ꝫ
 bōis. **C** Fructus pñcipis ē ſupior antiſenoz: **S**⁹.
 Eſt ſupior p formā ꝫ ſenoz p finē. Et ī b⁹ paſ/
 ſu cognoſcat q nūll⁹ bō ſi finē ē tñ ſb dñiſt pñ
 ceptis. **C** Deior fruct⁹ qō ē: **S**⁹. Dicit ray. q il
 lā qſtōies faceret malo pñcipi. **C** In malo pñ/
 aipe qō ē pñior fruct⁹: **S**⁹. Mobilior fruct⁹ ē ī
 pñcipie ꝫ ī iſtāā. **C** Fructus iſpal qd ſapit: **S**⁹.
 ſapit pacē ꝫ vñtūas bōis: ſi pñceps ſit bōis.
C De q⁹ vñit fruct⁹ pñcipis: **S**⁹. Vñit de acti
 b⁹ ſuap vñtū ꝫ de acibus vñtūz ſuop bōinz.
C Fructus pñcipis quō ē pulcher: **S**⁹. Eſt pul/
 cher cū bōa fama ꝫ cū bō iudicio. **C** Fructus pñ/
 cipis vbi ē: **S**⁹. In patibulo ī ſuo ſcuto ꝫ ī ſua
 corona.

De q. fruct⁹ ar. applicatio.

Fructus ar. applicat qō ē: **S**⁹. Vade ad ru.
 añdēz. **C** Fructus ar. applicat de q⁹ ē: **S**⁹.
 Eſt de ordinē q⁹ gētes ordinat ad ſaluationēz.
C Cūltor fruct⁹ qō ē: **S**⁹. vade ad ru. vt ſ
C Fructus applicat de q⁹ vñit: **S**⁹. Vñit de cōta
 nib⁹ ſuūz ſi ipō emūz. Et vade ad ru. vt ſ.
C Fructus applicat ē magn⁹: **S**⁹. ibidē. **C** Fruct⁹
 ar. applicat debet ēē dulcis: **S**⁹. ibidē. **C** Fruct⁹
 ar. applicat ē alb⁹: **S**⁹. ibidē. **C** Fruct⁹ ar. applicat
 ē vñt⁹: **S**⁹. ibidē. **C** Fruct⁹ ar. applicat cū ſimago
 ē: **S**⁹. Vñt⁹ iſtus pñtēdo ꝫ imago ſue vñtūz
 ꝫ dñi q ī terrā vñt⁹ aplē. **C** In aplico ſu fruct⁹
 quō ē figurat⁹: **S**⁹. Sic figurē ſuap ſigillū ꝫ ſi
 gure ſuap cere formate p ipas de ſigillo ſūt vñū

ī ſpē ꝫ nūo: ē fruct⁹ aplicat ipſio pportionata ꝫ
 vñtū ſolita: q ſi ſilūdo ī aplico.

De q. fruct⁹ ar. celeſtial.

Fructus ar. celeſtial qō ē: **S**⁹. Vade ad ru.
 añdēz. **C** Fructus ar. celeſtial vbi colligit⁹
S⁹. ibidē. **C** Fructus anietis ꝫ martis ē vñt⁹: **S**⁹.
 Vñt⁹ ī ſpē q⁹ ſuans ꝫ ſuū pñeſiū q⁹ ē oīa obōz
 ꝫ bōp. **C** Fructus anietis ꝫ cāci ſūt q⁹ ſu: **S**⁹. ī
 ſeipis nō ſūt q⁹ ſu. qm ſi māmētū nō ē de q⁹ ſu.
 ſz ſūt q⁹ ſu ī igne ꝫ ī aqua ꝫ ī pipe ꝫ ī cucurbita.
C Fruct⁹ celi quō colligit⁹ ī terra: **S**⁹. Sol va
 pores ꝫ ſūmūt ꝫ lūa ipos mñſupiat. **C** Lūa pñp
 nō ſit de cē ſol: quō ē fruct⁹ ſol: **S**⁹. Pomus ē
 fruct⁹ pomeriū p formā ꝫ māz: ē fruct⁹ ſimallū
 q po comedu. **C** Lūa aīa bñt petm nō ſit de cē ſo
 lles: quō ē fruct⁹ ſol: **S**⁹. De corpore bñt petri
 ꝫ aīa erit ī die iudiciū bñs pet⁹: **C** Lūa empi
 rei quō ē fruct⁹ ſol: **S**⁹. corp⁹ bñt petm ſaut fru
 ct⁹ ſol ī b⁹ ſol: ꝫ erit fruct⁹ celi empira ī a ſeculo
C Lūa ſol ꝫ lūa celi empirei ſūt de vño fruct⁹
S⁹. Sed cē itēōes ſūt pñap. ſic martellū q ē da/
 uꝫ martellū ꝫ clauū de vño ferro. **C** Pipe
 ē fruct⁹ celi empira: **S**⁹. Pipe ē fruct⁹ ignis ꝫ ſol
 ꝫ celi empirei ē fruct⁹ ſol ꝫ ignis.

De q. fruct⁹ ar. angelical.

Fructus ar. angelical qō ē: **S**⁹. Vade ad
 ru. añdēz. **C** Pñcipalior fruct⁹ ar. an/
 gelical qō ē: **S**⁹. ibidē. **C** Pñtē cē aliq⁹ fruct⁹
 magis nāl p aliā nāz q p ſuā nāz: **S**⁹. forma
 ſr null⁹ fruct⁹ pñtē cē mag⁹ nāl p aliā natūā q p
 nāz ſuū pñ. ſz rōe ſinis ſic. Et vade ad ru. vt ſ.
C Amabilitas dei quō pñebēdit amantitē ā/
 geli: **S**⁹. ibidē. **C** Bōnificāſas dei quō pñben
 dit bōnificabilitatē angelū: **S**⁹. ibidē. **C** Fructus
 angelical quō ē plen⁹ ꝫ pñtē: **S**⁹. ibidē. **C** Fru
 ct⁹ angelical q⁹ ē magn⁹: **S**⁹. ibidē. **C** Pñt an
 gel⁹ ignorare ꝫ obliuiſcī: **S**⁹. Dis creatura p
 p formā ꝫ māz deſicere. ſz rōe ſinis nō pñt deſice
 re: poſt q ī ſine bñt pñtēti. **C** Fruct⁹ angelū de
 q⁹ vñit: **S**⁹. In angelo ſcōc itēōes vñit er p
 mis. **C** Fruct⁹ angeloz ē cū bōib⁹: **S**⁹. nūc regl
 nō ē cū ipſis: q⁹ trāſmūtū.

De q. fruct⁹ ar. cūternal.

Fructus ar. cūternal q ſūt: **S**⁹. Vade ad ru.
 añdēz. **C** Fructus ar. cūternal vbi ī q⁹ r q⁹
 m colligit⁹: **S**⁹. ibidē. **C** Fructus bōnitat⁹ mag
 nitudis duratōis pñt ſapic volūtāt⁹ vñtū vñ
 tat⁹ ꝫ glē quō colligit⁹ bñs: **S**⁹. Vade ad
 ru. fruct⁹ bōnitat⁹. **C** In malicia ꝫ de malicia pñ
 ē aliq⁹ fruct⁹: **S**⁹. Vade ad ru. fruct⁹ malicie.

Questiones.

Ignis potest commutare ignem et intellectus volū-
tate. **S.** vade ad ru. vt. **S.** Ignis potest afflu-
gere aliam ignem. **S.** ibidē. **¶** Alia ignem al-
fligit corpus. **S.** Si alia hac vita mouit cor-
pus ad electatōem per peccatū bñ seq: q: ip̄s moue-
bit ad penā ignem si iusticiā dē. **¶** Si bō dā-
natus sciet i ignem quot lacrimas p̄ccaret. **S.**
Si bō i ignē lacrimaret eternalit: multiplicaret
nūq: guttas oīs ad p: q: sūt i fluminib: i mari et i
 stagnis. **¶** Fructus dānatōis qd ē. **S.** Est p̄o-
no finis nātū. Et vade ad ru. vt. **¶** Dmō i-
telligit suū intelligere: quō ē sibi malus fructus
S. Idō qd vācūū bibit: qd bibere nō credū bi-
bit vt vnat: et mouit: q: bibit.

De. q. fructus ar. mīnal.

Fructus ar. mīnal qd ē. **S.** Vade ad ru.
andāz. **¶** Dñā nra quō ē cū q: suū fructū col-
ligit. **S.** ibidē. **¶** Fructus dñe nre dē q: ē. **S.**
Est p̄cor: q: i ip̄a sp̄e bñt **¶** In q: ip̄e dñā no
stra fructū suū colligit. **S.** In p̄corēs p̄orat
et dñāz nra: cū suspiriis et lacrimis recolūt: dñā
nra colligit de suo filio mīaz. **¶** Dñā nra ē fruc-
tus angelor: **S.** Iesus ip̄s ē fructus dñe nre
ē fructus angelor: **¶** Quis ē fructus maternitatis
S. Iesus rē mīal: qd ē dō et fructus finis
oīs mīal: cū nātū. **¶** Fructus dñe nre q: nū ē mī-
gū: **S.** Dñā ray: q: p̄p̄taret stellas. **¶** Fruc-
tus dñe nre ē al: **S.** Dñā ray: q: celū cū ma-
nu tāget. **¶** Fructus dñe nre qd colligit. **S.**
Dorabat ray: q: oēs bōes b: mūdī nō cog-
noscat nec diligūt fructū dñe nre. **¶** Fructus dñe
nre bēt bonos cultores. **S.** Dorabat ray:
q: sūt tot p̄corēs.

De. q. fructus ar. ibū r.

Fructus ar. ibū r. qd ē. **S.** Vade ad ru.
andāz. **¶** Fructus ibū r. qd colligit. **S.**
ibidē. **¶** De fructu ibū r. qd colligit seq: **S.** Ibi
fructus ibū r. dē q: nā ē. **S.** ibidē. **¶** Fructus
ibū r. p̄corē alior: i magnitudine bōitatis et vīal.
S. ibidē. **¶** Lū fructus ibū r. sūt ita saporosi: qd
re et ip̄o in pauca bōies gustāt. **S.** Si fructus
ibū r. ēēt multū cognit: p̄res bōies et ip̄o con-
derēt. **¶** Fructus ibū r. sufficit oīs bōib: **S.** no
bilitas finis suū nobilitati p̄n: i me. **¶** Iesus
rē p̄cor: **S.** In p̄p̄mēto ibū r. dē ē bōit
rōes vīe et oēs rōes create excepti rōib: dānato
rū. **¶** Fructus ibū r. quō colligit. **S.** Colligit
cū fide ip̄e et caritate iusticia p̄uidentia fornicati-
ne rēp̄tia bilitate mīa et pietate. **¶** Fructus ibū
r. ē durabil: **S.** illud qd ab eter: glia rēuīnt

De. q. fructus ar. dial.

Fructus ar. dial. qd ē. **S.** Vade ad ru. an-
dāz. **¶** Fructus dial. ē p̄cor: **S.** Illud q
rat ab infinita bonitate et eterna et ab oīs acib:
suap rōnū. **¶** Fructus dial. potest deficere. **S.** vade
ad ru. vt. **¶** Si fructus fructus p̄cor: **S.** ibidē.
¶ Sp̄s sctus quō ē fructus p̄cor: et filii. **S.** ibidē.
¶ Quō ē fructus filii. **S.** p̄i ē fructus nī amādo
intelligēdo cū oīs acib: suap rōnū filio intelligēte
et amate p̄cor: cū bono infinito etno potēte vīao
so glorio et veroso amare et intelligere. **¶** P̄i et
filii quō sūt fructus p̄cor: **S.** Dñā ray. qd il-
lud qd eret a solone qd hōies ancedūt. **¶** In deo
ē fructus vīal: aut plures. **S.** In deo nō ē ni-
si vīal fructus et i ip̄o sūt plures fructus p̄cor:
tates p̄sonales et p̄cor: diuinap rōnū. **¶** De
quō ē fructus creaturap et creature quō sūt fructus
dei. **S.** Vade vt. **¶** Fructus vbi ē. **S.** Illud
qd qd ab hūlib: et vīalib: bōib: qd p̄cor: di-
ligūt qd oēs creaturas.

De. q. fructus ar. cōp̄liscal.

Quē qd valet p̄cor: aut ferrū aut aurū. **S.**
Vade ad ru. andāz. **¶** Quē qd valet beremi-
ta ray. vt. sūt et arte mīal: qd erat p̄mo aut
scutū vīal: **S.** Illa arma qd magis sūt nōia
p̄cor: iocenta. Et vade vt. **¶** Ignis bēt se p̄
ad calcinātū qd ad calcinātū. **S.** s. faber ē sine
p̄re bēt ad clauū et i motū ad op̄m. **¶** Ignis
bēt se an ad calcinātū aerē qd aqua. **S.** ē si
nē se bēt an ad calcinātū aerē et i mīaz ad cale-
faciēdū aquā.

De. q. fructus ar. cōp̄liscal ar. vegetal.

Quē vīp i plāns sint fructus p̄cor: p̄ vege-
tare qd ē clare. **S.** Vade ad ru. andāz.
¶ Pomo ē p̄cor: vt suā sp̄s multiplicet qd vt co-
medat. **S.** ibidē. **¶** Lū dāt p̄cor: qd colligit
pomo p̄cor: comedat qd p̄cor: ē suū. **S.** ibidē.
¶ Pomo ē bēt maiorē dē ē p̄cor: qd i sp̄o.
S. Illa qd ē maiorē ē sine.

De. q. fructus ar. cōp̄liscal scūal.

Homo iust: qd bēt aduersitate i bō mū-
do et bō mō p̄spirat. **S.** Vade ad
ru. andāz. **¶** Illū bōies p̄corēs tātas bñt tē-
tades sic bōies iusti. **S.** ibidē. **¶** Illū bōies hy-
pocrite quō bñt p̄cor: et quō faciūt p̄cor: **S.**
ibidē. **¶** Perfectio religiōis qd ē. **S.** ibidē.

De. q. fructus ar. cōp̄liscal.

Imaginatio bēt maiorē p̄cor: dñā cū me-
mona qd cū intellectu. **S.** Vade ad ru.
andāz. **¶** Iudicet quō ē p̄cor: **S.** ibidē.

Quidā bī'morales quo' sūt maioris q' aliq' s'ibidē. ¶ Imagiatū ē ita magn' fruct' imagiatiois sic recollitū aut memoratū. S' Imagiatū ē maior fruct' imagiatiois p' formā r' recollitū sine mētoratū p' finem.

De q. fructū ar. et' bī'anal.

Homo ē maior fruct' p' aīaz q' p' corp' s' Sed mī matenā plūi creaturā p' ē bō maior fruct' p' corp' q' p' aīaz. r' ē foīaz r' finē p' aīaz. Et vade ad ru. andāz. ¶ Quare puer p' eidi nat' ad nās corp'is q' ale ē curū natē. S' ēz mīaz sedārie itēdes sūt p'mo: r' ē formā r' finēz sūt p'ia p'maz. ¶ In deāde q're scīas ē p' p'eli gibil' q' bonor' S' vade vt s. ¶ Alia r' corp' quo' bnt maiorē p'cordānā. r' p'poritē cūi iēqlū sūis illoz ē i maiori p'cordāna.

De q. fruct' ar. et' moral.

Ruct' ar. moral' de q' ē. S' vade ad ru. andāz. ¶ P'marie itēdes r' sedārie quo' cognosūt. S' ibidē. ¶ Passa quo' cognosūt. S' ibidē. ¶ Dīs dīctet' quo' sūi dīcipulū tē tar. S' ibidē.

De q. fructū ar. et' impial.

Utrū p'ncps tāti debet colligere sanita/ tē sui corp'is sic vnitatē sui p'pli. S' vade ad ru. andāz. ¶ P'ncps qd debet credere de s'ilio. S' ibidē. ¶ P'ncps bōles quo' dāt p' sūi s' corp' s'clatē. S' ibidē. ¶ P'ncps sū p'bi quo' venit ad i'fortuniā. S' ibidē.

De q. fruct' ar. et' apical.

In plato q' sūt p'marie itēdes r' sedē. S' vade ad ru. andāz. ¶ In arboze apicali q' ē fruct' supior. S' ibidē. ¶ Fruct' apical' quo' ē saporosus r' lacēs. S' ibidē. ¶ Fruct' apical' quo' ē viciosus magn' r' redolēs. S' ibidem.

De q. fruct' ar. et' celestial.

Natura sol' bēta maīz p'utē i corp'e bōis sic nā igit' S' vade ad ru. andāz. ¶ Astro nom' pōt dare ita vep'udiciū de bōie s'imo sic medē. S' ibidē. ¶ Quare astronomi sūt pan p'os. S' ibidē. ¶ Qd quo' ē sūp'iol. S' ibidē.

De q. fruct' ar. et' angelical.

Utrū agere sūt fruct' aut cūtere. S' vade ad ru. andāz. ¶ Quid' quo' possit ēē i bō' ita m'. S' ibidē. ¶ Fruct' bti michael ē amare aut amari. S' Amabitās p'is r' sūi ē fruct' bti michael p' amariatē. r' spūscūs ē fruct' bti michael p' amare. ¶ Bti michael bti se p' ad a/ marū q' ad amare. S' Cū i deo amat' r' amat' cūtes sūt i eternitate sine magnitudine r' boni

ē cop' cūitas cū bti michael: q' cūfr se bēat ad amare r' ad amari.

De q. fruct' ar. et' eumetalis.

Gloria padisi r' pena i'ferni quo' debet p' siderari. S' vade ad ru. andāz. ¶ Pe na i'ferni ē p' p' siderabil' q' gl'ia padisi. S' p' sideratio amoris ē aīas p' sideratiois s'ions. ¶ Qd qdā b'mosi sūt tristes r' qdā ilares. S' ibidē. ¶ Quis sanctor' videt aut tristis aut ilar' s'. Et forma r' mā vni idē iudiciū fieri nō debet. Et vade ad ru. vt s.

De q. fruct' ar. et' maternal.

Omnia nra quo' rogan d' r' laudari. S' vade ad ru. andāz. ¶ Supposito: q' p'as origiale nō ē ēt' foret de i'carat'. S' ibidē. ¶ Articuli fidei catholice p'it' p'bari. S' ibidē. ¶ Prop'itelligere articulos fidei p'det bō me rimi fidei. S' ibidē.

De q. fruct' ar. et' i'ctu r'.

Quare aīa de b' mūdo saturari nō pōt. S' vade ad ru. andāz. ¶ Ex auaricia qd seq'. S' ibidē. ¶ In p'p'ādo deū q' bēt m'p'mentū: aut itellect' aut volūtas. S' ibidē. ¶ Qmō bēt maior ē passio ē p' itellectū q' p' volūtatē. S' ibidem.

De q. fruct' ar. et' diuinalis.

Rature quo' deū significat. S' vade ad ru. andāz. ¶ Fruct' p'bie q's ē. S' ibi. ¶ S'ida q' ē m'acrabil'. S' ibi. ¶ Vita sūp'ma r'ma gis saporosa q' ē. S' ibidē. Et gl'ia de deo. and

De q. centum formarum. q' sunt i fine ar. elementalīs.

De vnitare. l.

Vnitās qd ē. S' Vnitās ē illa for' q' ē rō idēnatōis. Et vade ad ru. andāz. ¶ Ab'q' cōvinitate p'nt ēē plu res vnitates. S' ibidē. ¶ Cōp'loz mētū vnitatis de q' ē. S' S'ic p'ple mētū amoris ē de amāte amabili r' amare ita p' plemētū vnitatis ē de vniēte vniūbi r' vniēre. ¶ Q' re ē vni' mūd' mō p'ncēs. S' Ar ē vni' d' r' nō p'ncēs ē sūa vnitās nō ēē d' vni' mūdū r' nō p'ncēs.

De q. pluralitatis. 2.

Pluralitas qd ē. S' Pluralitas ē illa foīa q' ē cū plūb' r'eb'. ¶ Quē sūt p'ma p'nt' pluralitatis. S' Sūma p'ralitatis ita ē cā cre ate p'ralitatis: sic sūma vnitatis ē cā create vnitatis.

.B. l.

modi. **S.** Et scđaria pcreta sunt i pōi pms
anq̄ sint ē modi pōi pms pcreta: et cūi actū
malicōb? et cūi b? scđis pcreta et pms. Et i
b? passu cognōscit: quō vñū ip̄e i pōi a? ip̄e.

De q. generationis. 13.

Generatio qđ ē **S.** Gñatio ē pductio:
q̄ erit i natiuitate qđ ē et antūq̄ en
natiuitatib? **¶** Gñatio quō ē **S.** Et ad ad ru. an
dēas. **¶** Gñatio gñatū libi ē **S.** Ibidē. **¶** Spe
cies gñatōis quot sūt **S.** Sūt tres. pma ē su
pma: qđ ē de forma tñi i sine corruptiōe deo p/
ducte et de sūpo tñi p viā gñatōis vt dēz ē. **¶** Se
cūda spēs ē de forma i mā: i qđ nō pōt ē sine cor
ruptiōe et qđ sūt sbe nāles date. **¶** Tria spēs ge
neratōis ē et sūmūlib? multiplicatis p sensūtas
magistatiz i rōatiā.

De q. corruptionis. 14.

Corruptio qđ ē **S.** Corruptio ē pua
iō ptiū anāq̄: vt sint foie i matie noue
¶ Corruptiōis quot sūt spēs **S.** Spēs cor
ruptiōis sūt 3. pma ē real i nāl sic sba data: qđ p
uenit i puatōis p corruptiōis suap ptiū. Scđā
spēs ē et sūmūlib? i rōatiā i magistatib? i scđia
lib? corruptiōis: cū uenit i puatōis. **¶** Tria spēs
ē de pco: p qđ bō corruptiōe real i a sine ad qđ
creat ē. **¶** Pma ptiū corruptiōis qđ ē **S.** Sic
pco data ē pma ptiū gñatōis ē ptiū rētas
ptiū pma corruptiōis. Et uade ad ru. an dēcam
¶ Corruptio i puano sūt vñū idē ptiū i ptiū
idē sba. **S.** Dis i nctas ē 3 ptiū pco data
i puano ē cōe ptiū ē sine gñatōis i corruptiōis
qđ sūt pco data i ptiū rētas.

De q. puationis. 15.

Puatio qđ ē **S.** Et real i sūmūlib? o gñat
iōis i entitat i qđ sit pco? i et real i sūmūlib? o gñat
iōis i corruptiōis. **¶** Et ptiū puatio gñat i sit ens
reale **S.** Et ad ad ru. an dēas. **¶** Subiectū p
uatōis qđ ē **S.** Corruptio est ita sba puatio/
nis sic gñatio est sba efficiē. **¶** Ptiū ptiū p/
uatōis qđ ē **S.** Ptiū ptiū puatōis ē sine ē
gñatio i ē materia ptiū rētas.

De q. plenit. 16.

Plenit qđ ē **S.** Plenit ē illa forma: qđ
ponit i possibilib? et real i vacuitatē. **¶** Ple
nit ē ens reale vt i rōatiā. **¶** Si plenit nō ē
ens reale: vacuū pōt ē ens reale. qđ si vacuū
pōt ē ens reale: pōt ē et i nō ē vñū idē
nūo. **¶** Plenit ē ens gñatē **S.** Et ad ad ru.
an dēas. **¶** Plenit ē ens sensibile **S.** Nulla
forma cōis ē sensibil. i et b? ptiū bēn? i qđ

qđ sensus sūi ptiū bēn? i rōatiā.

De q. vacui. 17.

Vacuū qđ ē **S.** Vacuū ē illud sba: i qđ i
vaciū i fines rep. pōd ptes sba qđ ē nō
bñt. **¶** Spēs vacui quot sūt **S.** Spēs vacui
sūt due. qđ i uenies i ru. an dēas. scđā spēs ē illa:
quā negam? i ru. de pleno. quā i tellect? multipli
cat. qđ vñū ē bñt i tellectōdo vñū i rōatiā. Et i
b? passu mltū ē de pba. **¶** Si vñū puaret qđ qđ
ē de saturno vsq̄ ad spā terre: pōt ē et vacuū?
S. Impos? ē vacuū ē ens reale: vt nichil nō
sit creatura: nec bñt aliqua entitatē. **¶** Si vñū p
uaret tō? qđ pōt ē et sba qđ ē et sba vacuū?
¶ Si ptiū ptiū sūmūlib? i tō? qđ i sit ptiū rētas
qđ ē vacuū: pōt ē et vacuū ē et lo? ptiū qđ ē
ano cēt. qđ ē ip̄o. i si ē et possibilib? pōt ē et
vacuū ē et eternū: i qđ ē et mā plenit qđ ē et ip̄o
sibilis. i sic ē vñū impossibilitatē ad aliā vsq̄
ad impossibilitates infinitas.

De q. grossitudinis. 18.

Grossitudo qđ ē **S.** Grossitudo ē illa
forma: rōe cōmā ē magi plena i magi pō
derosa qđ p aliquā aliā forma. **¶** Quare mā ē
magi spissa qđ foia. cū ita sit: qđ forma sit plenit
o? qđ mā? **S.** Cā ptiū quā mā ē magis spissa
qđ forma: ē rōe grossitudinis qđ mā? vñū cū
mā qđ cū forma rōe restrictiōis aq̄. i cā ptiū quā
forma ē magi plena qđ mā: ē rōe cōcōcōis i ita
sōis ignis i gñatitū? forme. Et uade ad ru.
an dēas. **¶** Quare bō melacoli? ē magi pōdero
sus qđ slegmatic? i bō melacoli? ptiū qđ sleg
matic? **S.** In qđ grossitudo ē illa forma re
strictiōis: cā bō i slegmatico: qđ sit piger i gros
sus. i qđ slegmatic? ē et ptiū rōe frigida tñi
da: ē ptiū rōe frigida pōderosus. i ptiū bñdā
leuis. i qđ melacoli? ē qđ ptiū cū qđ slegmatic?
¶ Grossitudo ē ptiū gñatē **S.** vade vt s.

De q. gracilitas. 19.

Gracilitas qđ ē **S.** Gracilitas ē illa
forma: rōe cōpēfca aggregatō ptiū m
no? qđ maio? **¶** Cū gracilitas sit cā aggrega
tōis mlo? ptiū i grossitudo ptiū maio? qđ ē
sbe gñatē sūt magi plene qđ sbe grosse? **S.** ma
ior aggregatō fieri pōt ē ptiū maio? qđ ē
maio? bñt. qđ maio? ptes tān ē loco nō occu
pāt sic maio? **¶** Quare sbe gñatē sūt lōgio
res qđ sbe grosse? **S.** Sic grossitudo ē fo? qđ
ē cā amplitudinis i ptiū rētas i pōderositas: ita
gñatitas ē cā lōgiūdis ptiū rētas i lēuatit. **¶** G
acilitas ē ptiū gñatē **S.** Et ad ad ru. an dēas.

Questiones.

De q. leuitatis. 10.

Leuitas qd ē? S. Leuitas ē illa foia q māo sup'ascēdere fac. ¶ Leuitas ē pñ gñale? S. Vade ad ru. añdāz. ¶ Cū forma ignis sit magnis plena q mā qre mā nō ē leuior q forma? S. Vlla pā i q pō ē de vīte: se bēt cū ad suū cētrū q illa: i q cū mō. ¶ Cū ignis mālī r formalī sit leuior qre i fōr? dēcedit: cū cē cūsus ita bāt ē p pōderositatē sic alē cūsus p leuitatē? S. Fis plātaz r aliaū i fōr? attrahit v tātē corpōz celestīū. Et vade ad ru. añdāz.

De q. pōderositatis. 21.

Pōderositas qd ē? S. Pōderositas ē illa forma q i fōr? māo dēcedere fac. ¶ Pōderositas ē pñ gñale? S. Vade ad ru. añdāz. ¶ Cū aq plūuial sit grāuis qre sup'ascēdit. S. Vade. ¶ Pōderositas ē q ē? S. Pōderositas ē de cēpā i q ē pñ gñale? r ē ex plurib' appetitib' nālīb' i q ē i ipīs cēdā vt cū ipā ad cētrū dēcedat qd dēcedat.

De q. totalitatis. 22.

Totalitas qd ē? S. Totalitas ē multiplicatio pluriū q sūt sue ptes. ¶ Totalitas ē pñ gñale? S. Vade ad ru. añdāz. ¶ Totalitas pōt ēē sine pte? S. Vn creatur ē bñt rle totalitas r ptes i q iter ipas ē maioritas r minoritas vtrūq qis pā ē tota ipamet. Et i b' passu cognoscat quō dē tōr ipemet sū pte r bā i seipō r sōne pñales p eqūitatz sine maioritate r minoritate. ¶ Bonitas creata ē p seipaz tota aut p aliā? S. Vn ē bōitas tota p solūtātē sic ē magna p magnitudinē.

De q. pñs. 23.

Pñs qd ē? S. Pñs ē illa foia q cū sua pars foia totū mīplicitat. r ē bñcta dīe. ¶ Pñs ē pñ gñale? S. Vade ad ru. añdāz. ¶ Pñs pōt ēē p seipaz? S. Pñs formalī pōt ēē p seipaz. I q q: finalī tōr suū cētrū: ē sine nō pōt ēē p seipaz. imo oī ipaz sūstētā i suo toto cōi pñ cōo ex pñb' plurib'. ¶ Pñs q sit ex toto: pōt ēē pñ gñale? S. Vade ad ru. vti s.

De q. interioritatis. 24.

Interioritas qd ē? S. Interioritas ē illa forma: p quā qdā ptes sbe pñt esse i alijs. ¶ Interioritas ē forma gñal? S. Vade ad ru. añdāz. ¶ Interioritas ē q ē? S. Interioritas i q ē simplī pñ: ē de cēpā. r i q ē cēdā i plurib' pñb' ē ex ipīs q Interioritas qre ē? S. Interioritas ē formalī p seipaz. r finalī ē: vt qdā ptes possint p ipaz ēē i alijs. sic bonitas: q

prioritātē pōt ēē i magnitudinē r magnitudo i bonitate.

De q. exterioritatis. 25.

Exterioritas qd ē? S. Exterioritas ē illa forma: tōe cū pñtēs pōt ēē extra pñtā r dīa pōt ēē rō diuīsiōnī pñt: q supra sūz sūz sup'icies i q ē sūstētā. ¶ Exterioritas ē forma gñal? S. Vade ad ru. añdāz. ¶ Exterioritas ē q ē? S. Exterioritas i q ē simplī pñ: ē de se ipā. r i q ē mā plurib' exterioritatib': ē cōitas il/ lapz. ¶ Exterioritas qre ē? S. Exterioritas ē i q forma ē p seipaz. r i q finis: est: vt dī crete quāntitates sbe possint ēē cñtes qdā extra alijs. sic ampullā: q ē extra vinū. r marī: extra ca mēā r leo extra spēs bōis.

De q. statōis. 26.

Statio qd ē? S. Statio ē illa forma: tōe sbe r acētūa sūe b' qd sūt. r bñt appetitū cēdī i vno loco r nō i al'. Et vade ad ru. antedcām. ¶ Quare statio ē pñ p forma q pñt? S. I sbe nālīb' ē mō pñt finē. r ē qes vt sit sbe. ¶ qd dormiō maiorē bēt p cōrdāā cū statōē q ē motū? S. Statio ē de qre r de i sbe. r motus ē de labore r de succēssōe. Et i b' passu cognoscat: q qdā sbe nō sūt ad faciēdū: s' formalī sūt facit r alie sūt ad faciēdū finalī. ¶ Statio qre ē? S. Statio ē: vt ptes ex qdā bā est pposita: sint i suo pñō nūo. r q bā sit ex ipīs. r q ptes sint ptes illi sbe.

De q. mōr. 27.

Mōr qd ē? S. Mōr ē illa forma: p quā pōt ēē succēssō pñū pñs mutatiōis loci r alteratiōis sbe r suaz pñū. ¶ Mōr ē forma generalī? S. Vade ad ru. añdāz. ¶ Statio pōt ēē sine motū sbe nālīb' r? S. Nulla statio pōt ēē sine fine: nō alijs finis pōt ēē sū motū. ¶ Mōr pōt ēē sine statōe? S. Si nō cēt statio pñū: mōr nō bēt sbe i q pōt ēē.

De q. duritiē. 28.

Duritiē qd ē? S. Duritiē ē illa for: q ē mag' sūa mollitiē q aliq a forma. ¶ Duritiē ē forma gñal? S. Vade ad ru. añdāz. ¶ Duritiē qre ē? S. Duritiē ē vt ptes sbe possint ēē sine suis sbe i mō sbe: i q i mō nō pñt. Et duritiē ē tōe sbe tōe terre r restitutiōis aq. ¶ Quare ossa duriora sūt q caro? S. Cū ossib' statō pñt fōtālī: r ē carne mōtālī.

De q. mollitiē. 29.

Mollitiē qd ē? S. Mollitiē ē illa forma: q apur potas duritiā vt qdā ptes i alijs intra

re possint. et quod insuetudo et refectio habent loca: per quod transire possint. ¶ Adollines est forma generalis. ¶ Unde ad ru. andas. ¶ Argenti fusi quod est molle. ¶ Sic argenti quod est fusi: per frigiditatem a quod est durata est molle per calorem ignis cui est fusi. Et in passu cognoscitur: quod calor frater cum molle habet concordantiam. ¶ Ad frigidam quare bonum refrigerat. ¶ Sicut calor ignis concors danda habet cum vultu in regna quia refectat: quod concordantiam habet cum terra per siccitatem ita habet a quod concordantiam cum aere in siccato bonum refrigerando humiditatem illi: cum fratre: quod cum humiditate aere habet concordantiam. Et in passu est multum de medicina et de miseratione alkumite.

De q. longitudinis. 30.

Longitudo quod est. ¶ Longitudo est illa forma: rōe cuius plura puncta linea consuevit. ¶ Longitudo est forma generalis. ¶ Unde ad ru. andas. ¶ Longitudo quod est. ¶ Longitudo est forma: quod plura puncta aut partes magis participat per actum de alto in finem: et finalis est: ut sit linea quod per dicitur cum alimantibus et infirmis. ¶ Longitudo de quod est. ¶ Longitudo est de corpore: quod est simplex forma: et est per corpus: ut per spiritus possit esse.

De q. amplitudinis. 31.

Amplitudo quod est. ¶ Amplitudo est illa forma: rōe cuius plures partes sunt esse collaterales. ¶ Amplitudo est forma generalis. ¶ Unde ad ru. andas. ¶ Quare amplitudo est magis cum superficiali quod longitudo. ¶ Sic longitudo est cum specie linearis et per calorem et siccitatem: sic amplitudo est cum superficiali et collaterales habuit et frigiditatem. ¶ In bonitate quod est cum amplitudinis. ¶ Bonificare est cum amplitudinis ita per collaterales: sic bonificatio per longitudo et bonificabilis per profunditatem.

De q. profunditatis. 32.

Profunditas quod est. ¶ Profunditas est medietas amplitudinis et longitudo. quod est centrum in medio. ¶ Profunditas est forma generalis. ¶ Unde ad ru. andas. ¶ Profunditas fatum transit versus ad ventum. ¶ Si profunditas fatum transit versus ad ventum: transiret profunditas lūe versus ad mare: et non esset sol centrum cōe in ventum profunditas fatum in lūe. ¶ Profunditas de quod est. ¶ Profunditas est ita te per in arcu collaterales et per ignis de alto in finem: sic linea et pluribus punctis. Et in passu cognoscitur: quod arcus est et superficialis et profunditatem amplitudinem et profunditatem.

De q. potencie. 33.

Potentia quod est. ¶ Potentia est illa forma: quod se habet

ad obiectum: ut actum suum habere possit et per quam forme sunt possibiles. ¶ Potentia quot species habet. ¶ Unde ad ru. andas. ¶ Aptitudo et dispositio quot sunt differentes in potentia. ¶ Aptitudo est per se habuit et dispositio per materiam. ¶ Quare duas species potencie est prima. ¶ Secundum forma est nobilior quam materia per se habuit. et in potentia nulla forma potest esse sine forma: materia sunt aptitudo et dispositio eorum in vno et eodem tempore.

De q. obiecti. 34.

Obiectum quod est. ¶ Obiectum est ille terminus ad quod se habet per suam aptitudinem et dispositio obiecti. ¶ Species obiecti quot sunt. ¶ Unde ad ru. andas. ¶ Potentia vadit ad obiectum: aut obiectum vadit ad potentiam. ¶ Si finis per mouet forma quam materia est per motum per possibilitatem et actum quod per possibilitatem. et in totum ante finem. non tamen in tempore per actum per potentiam quod per obiectum. ¶ For. ad quam duas species obiecti se habet per. ¶ Magister quod camera facit sine per se habet ad bitare quod ad camera et forma est per camera quod bitatio.

De q. actus. 35.

Actus quod est. ¶ Actus est hoc per quod per naturam finem naturales attigit et copiam centrum eius in me naturam formam materiam. ¶ Species actus quot sunt. ¶ Unde ad ru. andas. ¶ Actus est in se esse aut fieri. ¶ Species actus quod est per forma: est. nulla quod est per finem et fieri. ¶ For. materia in quod duas species actus maior et minor concordantiam. ¶ In his natura rationalis forma quod est producta de potentia actus: magis per materia quod forma: quod est producta de potentia non est producta.

De q. portitatis. 36.

Prioritas quod est. ¶ Prioritas est illud cuius rōe cuius vnum est ante aliud. Et vadit ad ru. andas. ¶ Prioritas quod est. ¶ Prioritas est: ut quod non possint esse ante alio: et quod possit esse successio per vnum ad finem. ¶ Prioritas habet maiorem concordantiam cum formis: quod sunt per potentiam et formis quod sunt in actu. ¶ Quamvis effectus ante sit per potentiam in actu: quod per potentiam in actu effectus. Idcirco possibiles potestates dispositio sunt habuit. et forme sunt magis nobiles quam materia. ¶ Prioritas est forma generalis. ¶ Unde ad ru. andas.

De q. secundioritatis. 37.

Secundioritas quod est. ¶ Secundioritas est ille terminus in quo capit ultimitas. in quo capit ultiores habet et terminus. ¶ Secundioritas quot est retro portitatem. ¶ Unde ad ru. andas. ¶ Secundioritas de quod est. ¶ Secundioritas est et per potentiam et non naturam naturalis. ¶ Secundioritas potest esse portitatem. ¶ In successione posteriora

Questions:

tiſq̃ ē p̃ma ſui añcedentis ēpoſitas & ſuo p̃ſe
quēti p̃ quod eſt tertioritas.

De.g.tentationis. .38.

Tertionitas qd ē. S. Tertionitas ille terminus qd nascitur nūc et finit nūc se cuius et qd finit nūc nascitur. ¶ Tertionitas nūc et qd ē. S. Dis finit nūc et de suo pmo et medio ¶ Tertionitas quo ē retro sedionitans. S. Vade ad ru. aii dēz. ¶ Tertionitas qre ē. S. Tertionitas ē: vt sit plenitudo et iusticia et relictia de fine principio et medio.

De q. augmentationis. 32.

Augmentatio qd ē. Augmentatio ē act
maioritatis et successiois et p quā unū
et et pluri⁹. ¶ Augmentatio ē forma gñal^{is}.
Ulad ad r. audiz. ¶ Augmentatio dicit^{ur} qd ē s^u
augmentatio foial^{is} et de scipia⁷ ppoite et pluri⁹.
¶ Augmentatio gñe⁷ ē. Augmentatio ē for
mal^{is} p scipia⁷ final^{is} ē: ut sit successio et mot^{us}
pñ⁹ vlos ad finē sūmū nālū.

Dec. g. assumptionis. .40.

Consumptio dicitur. Consumptio est ille finis
q^{uod} p^{er} d^{iv}inam augmentat^{ur}/et q^{uod} nona icipit au
mentat^{ur}. ¶ Consumptio est forma g^{ra}tia^{rum}. ¶ Glad
ad ra^{ti}onem. ¶ Consumptio dicitur q^{uod} est. Con
sumptio formalis est c^{on}sumptio finalis et corruptio
b^{ea}t^um. ¶ Consumptio et corruptio sunt una idē
n^um^{er}o. ¶ In q^uo consumptio est c^{on}sumptio et cor
ruptio b^{ea}t^um p^{er} u^{er}itatem m^undi est: s^{ed} forme d^{iv}er
se corruptio et consumptio.

Disc. g. dispositiōis. .41.

Dispositio qd ē. Dispositio illud
qd patibet actui for p possibili
tes. Dispositio ē forma gr al. Cade ad
r. andus. Dispositio ē qd ē. Dispositio
tio ē et possibilis b ppatis ad cēdus passue
s possibit. Dispositio gr ē. Dispositio
tio ē vt possibit bānt ppatas possibili
tates i ab possint et acie fnci pedmgo.

De.q. proprietatis. 42.

Proprietas qd ē? S. Proprietas illa
formae dicitur esse forme hēit et speciale ppi
appati. Et Proprietas quot spēs hēt? S. La
lor ē ppa qūtas ignis et ppetas appata aen
vade ad m. andas. Et Proprietas qre ē? S.
ppetas ē: vi qūq; for possit eēi in suo ppo nūo et
qū siluū dūm appare possit aliq forme. Et Fras
ē ppa qūtas ad q; color ignis idcirco qūq; ille
dicitur ppetas dūc et gūali ppetas dē dē dē.
Sic aīa rōd icēpūi in corpore qū ēa mūdo ē sō.

na p creatōis ita ppetares nāles ōzicaperit cē
noue i pmiis sōis p creatōis. vt vnū ōmū nō sit
bī' sui ōzū. Et i b' passu ē multam de pbia.

Proportions. 43.

[illegible]

De g. conditionis. 44.

Quodino qd ē **Q**uodino ē illa forma: qd ligat ptes forma o obligat tas determinat pmiu nomibz pcessu p qualz ē discēdit et aut appēdit pñales. ¶ **Q**uodino qd cōstituata r statuta: **Q**uod. Uade ad vi. añdāz. ¶ **Q**uodino qre ē **Q**uodino ē: vñ vñi innot aliud p ipā vilitate r cōg. Et i b pssu cōnectat p obin rtorozē iuris ¶ **Q**uod scdās iñdēdē quōd pōt bñ cognō no r pmas r pmas r vltiē. ¶ vade vī s. Et i b pssu multā rē obia.

De q. intentionis. 45.

Intentio qd ē. Intentio ē nūcūpāntis:
q p pūā silitudinē nūmūrat: vt ipz desū
deret lē dīfērentiās aut appēntiā nūā. Et spēs ē
tēpōris cōfūtiō. Intentio vna ē bēi pēpā
ma ē p finē. scdā ē p fōrmā z nāz rōpātiōes. Et
vadē ad r. an. dōz. Et Intentio qre ē. Itē ē
vt qdā creaturē cū alijs pīcipiētijs pūuolūtātē
cōtē. q p oēs sint ad finē vni. Et Intentio non
cēt. qd lēqret. Et pūuata itēōē finis creatū
rāp cētī pūuatiō. Et i b pūssa cognōfīcī: qmū
nāp mīctiōnē z ordinē ē sūz pēccat.

De.q.ordinatōis. 4C

Ordinatio qd ē. S. Ordinario ē illa for-
ma: qd ordinat pfectos formas ad vnu finē
vbi ad plures. ¶ Ordinario ē forma gñal: S.
Vnde ad ru. ant. qz. ¶ Ordinario de qd ē. S.
ordinatio ē de tempore simpli. r ē posita et pmi-
scda scilicet. ¶ Et Ordinario non ē r qd scilicet
S. sic malū seq. et p uatō boni: sic seq. ordi-
natio et p uatōe ordinatio. Et i b. passu cog-
noscat: q. malū religiois p ē de ordinatio q. a bō.
et idem est de mala psona cōmuni.

Dec. g. opens. 47.

Quod quod est. opus actus rationis. ut per ipsum
bonum fines libere eligat. et rationes non sint odio

se et q' ex ipso se q' b' q're sūt. ¶ **Q**uod ex q' e' s' op' e' de actioe et passioe formalr emite illo ope istro finis et mediū inter p'm et finē. ¶ **Q**uod q're ē s' op' nō ē oia entia emite oia et ois si nis sup' s' ē i p'm et s' q'ret d' dictio real' p' natōis et op' aliois. Et i b' passu cognoscat: q' o ciositas ē a nēcedēs magne culpe. ¶ **Q**uod p'icipit i tra s' b' a aut entra: s' forma nāl an iaput i suo p'po s' b' o: q' i s' b' o sibi app'ato: sed de formis an i calib' ē p'm.

De q. influentie. 48.

Influentia qd ē s' Influentia ē donū aut coactio p' coīcatōis rei aut rep: vii seq' plenū i q' p'tes laborē h'nt aut q'ret. ¶ Influentia ē forma g'nal' s' vade ad ru. an d' c' a. ¶ Influentia ē cā corruptioe s' Inflū q'rat ab aq' v'natē ignis corrūpit. q' sibi suū influit calorē. ¶ **Q**uod p' influentia nāl quor sūt: s' In s' b' ois nālūb' r' cor potatib' d'ne sūt spēs influētie. vna ē illa: q' p'nt cū q'itate i cū suo p'po s' b' o. sic calor ignis inflū i aq' calida cū suo p'po s' b' o. q' ē ignis. q' suū p'pū calorē mouet i aq' q' frigiditē et s' b' o illi. Secūda spēs ē influētia: q' venit ex s'ilitudinē vna si / m'itudinē influētie aliū suū s'ilitudinē: q'nis i illa suā ē s' nō ponit nec suū p'pū s' b' o. sic sol: q' suū b' tatē influit i igne: et sigillū suū s'ilitudinē i litter) cere: et imagiatio: q' accipit s'ilitudinē i s'ilitū a ca lore et sapore.

De q. resistentie. 49.

Resistentia qd ē s' resistentia ē reditio i / fluitē p' p'cordātiā aut p'ntatē. Et vade ad ru. an d' c' a. ¶ In s' b' ois nālūb' q're ē influētia: s' Influentia et resistentia sequūt act' p'p' nālū. ¶ **Q**uod resitit obō suā b'ntē aut obm' potētiē. s' Aer resitit igni s'iccatē suā. q' ē s' b'ū d'itatē: et ignis resitit illā s'iccatē acri cū suo ca lore vt m'ozificet b'uiditātē. ¶ **Q**uod qd resitit forme: s' forma p'ducit mā possibilia i po sita: et mā resitit actōes: q' v'nt p' dispositioes i passioes positam.

De q. p'ductionis. 50.

Productionis qd ē i s' b' ois nālūb' s' p'ductio ē illa for' q' ē rō ad p'ducēdū i actu formas q' sūt pō: vt entia possibilia sint posita. ¶ **P**roductione q' ē s' p'ducere ē foialr act' p'ductōis i ē māl' de forma et mā p' actōes et passioes. Et vade ad ru. an d' c' a. ¶ **Q**uod cū q' p'ducit aliā formā: s' p'ductōis nālū b' ignis cū suo calore i aere p'ducit s'iccatē. Et i p'ductōib' artificialib' mech' anic' p'ducit formas

cū i s' b' ois sui officij. ¶ **P**roductiones q' sūt supra cursū nālē quo s' nālū: s' Idea eterna i pō po sita p'ducta ē i s' b' o creato p' creatioes supra cur / sū nālē: q' qd ē idea i actu ē p'ducta p' agēs nālē et p' diās rōes supra cursū nālē. Et i b' passu cognoscat q' idea retiet nālāz p'ductioes supra cursū nālē et de cursū nālāz i iō i q' retiet na / turā supra cursū nālē: ē idea et i q' retiet nālā cursū naturalē et creatura.

De q. originis. 51.

Origo qd ē i s' b' ois nālāz: s' **Q**uod vade ad ru. an d' c' a. ¶ **O**rigo de q' ē s' **Q**uod go ē foialr de s' b' ois: et suū actus ē oriū q' oriū de forma et maha: de q' b' oriū act' formaz p'maz de q' b' forma cōis et materia p'stante sūt. ¶ **Q**uod go i q' oriū: s' **O**rigo nālāz i spē et i p'pā s' b' a i diuiduata. ¶ **O**rigo q're ē s' origo ē vt sint noue s' b' ei q' b' p'ssint s'ilitatē et actus p'maz formarum.

De q. q'mas. 52.

Est naturalis qd ē s' **E**st illud: p' qd vna forma est de a' et p' qd act' est de p' et obō. Et vade ad ru. an d' c' a. ¶ **E**st de q' ē s' **E**st calor deigne et b'ntas de aere et frigiditas de aq' et s'iccatas est de terra. et est cū q'itates i p'positio p'stante de suis q' b' s' b' ois. q' i p'po erant cū formis nouis. et de veterib' erant i p'p'ntatē et corruptioes. ¶ **E**st forma g'nal': s' vade ad ru. vii s'. ¶ **E**st erit illuz s'it de reb': quo pōt ē forma g'nal'. s' **E**st et q' ē act': est de reb'. et i q' erit forma i abstra / ctio: ē forma g'nal'. de q' erit ē act' p' foialr. et i q' erit est de alijs formis: ē material' act' ca / ru. Et i b' passu multū ē de p'bia.

De q. separabilitatis. 53.

Separabilitas qd ē s' separabilitas ē illa for / ma: rōe op'ia p'it ē ex vno. Et vade ad ru. an d' c' a. ¶ **S**eparabilitas de q' ē s' separabilitas ē ex p'nt' monis i nouo nō reali. ¶ **S**eparabil / tas q're ē s' separabilitas ē duob' modis. vno rōe forme. sic faber q' separat vna ferrū p' plures dauos. alio ē rōe finis. sic faber q' dauū separat ex massa ferrū vt sit dauos: et q' b'eat denarios. ¶ **S**eparabilitas cū q' p'maz formaz maiorē b' p'cordātiā: s' Et i separabilitas nichil ē: oia et separabilitas ē cū idē numero.

De q. inseparabilitatis. 54.

Inseparabilitas qd ē s' Inseparabilitas ē illa forma rōe cū p'nta differētia ab iui cō nō sepā. Et vade ad ru. an d' c' a. ¶ Insepa

Questiones.

bilitas qre ē? **S.** Insepabilitas ē vt q̄litas nāles sūnt p̄p̄is s̄b̄is nō vniūcā s̄l̄ sine sep̄tur em̄itē app̄are alius s̄b̄is cōtrāctio. sic calor i ḡis: q̄ ē app̄ari. **¶** Si insepabilitas nō ē qd̄ seq̄rē? **S.** P̄m̄ata insepabilitate i s̄b̄is nāib⁹: oīs q̄litas app̄ata sūnt p̄p̄is s̄b̄is v̄l̄tēret. 7 carū nā ē destruct⁹ nec v̄l̄lū ē s̄tū ēit de d̄is. **¶** In sepabilitas de q̄ ē? **S.** Insepabilitas ē cō p̄tū b⁹ iūcā 7 m̄itū q̄ b̄iūcā i alijs s̄b̄ tali p̄dōe: q̄ vna nō possit ēē sine a⁹. sic b̄ditas q̄ nō p̄t ēē s̄i p̄tate nec materia sine forma.

De q. possibilitatis. 55.

Possibilitas qd̄ ē? **S.** possibilitas ē illa for⁹ rōe om̄a ē v̄l̄p̄tata: q̄ et ip̄a possint ēē cūta possit. Et vade ad ru. an̄ d̄c̄as. **¶** Possibilitas de q̄ ē? **S.** Possibilitas ē cō p̄tate p̄a s̄ua s̄b̄iecta accō p̄tatis acc̄e. **¶** Possibilitas quo? ē forma ḡnāl? **S.** Vade vis. **¶** Possibilitas qre ē? **S.** Possibilitas ē p̄ seip̄as ēē s̄i martin⁹ q̄ p̄ s̄ua ēēz ē b̄o 7 possibilitas ē rōe s̄i aīo qm̄ sine ip̄a null⁹ ac⁹ ēē possit.

De q. impossibilitatis. 56.

Impossibilitas qd̄ ē? **S.** Impossibilitas ē illa forma: q̄ quā s̄ua s̄iū nulla b̄t p̄tate. Et vade ad ru. an̄ d̄c̄as. **¶** Impossibilitas de p̄tate. **S.** Impossibilitas ē cō p̄tate: p̄f̄ibile 7 ip̄f̄ibile possit ēē idē n̄io. **¶** Impossibilitas nō ē de p̄tate: de q̄ ē? **S.** Ita ē impossibilitas cō p̄uatōe p̄tāt: sic v̄l̄cū ē cō p̄uatōe v̄tū. **¶** Impossibilitas ē creatura? **S.** Impossibilitas ē creatura i q̄ creata p̄tās t̄m̄lata ē 7 p̄b̄t̄: s̄iū q̄ impossibilitate oīs p̄tās creata ēē i s̄nita.

De q. similitudinis. 57.

Similitudo qd̄ ē? **S.** Similitudo ē forma ḡnāl rōe q̄ s̄uo q̄nē d̄c̄at similitudo. Et vade ad ru. an̄ d̄c̄as. **¶** Similitudo de q̄ ē? **S.** Similitudo ē cō p̄passiois ip̄f̄iōib⁹ 7 actiois v̄m̄ib⁹ p̄er ēēz 7 i eadē sp̄e p̄seruatis. **¶** Similitudo qre ē? **S.** Similitudo nō ē cō nullū cōs p̄p̄is p̄cipare cū aliorē de seip̄o aliq̄ significare. **¶** Similitudo ē cōs reale aut i r̄d̄cal? **S.** Similitudo ē cōs reale p̄ n̄as 7 i r̄d̄calē p̄ am̄itū.

De q. dissimilitudinis. 58.

Dissimilitudo qd̄ ē? **S.** Dissimilitudo ē ip̄f̄iō oēs app̄atū 7 p̄passiois v̄m̄itū p̄ ēēz 7 sp̄es. Et vade ad ru. an̄ d̄c̄as. **¶** Dissimilitudo qre ē? **S.** si dissimilitudo nō ēē: p̄tās nichil ēē. **¶** Vna b̄ditas quo? ē dissimilitudo alter⁹? **S.** B̄d̄ia 7 p̄rictas s̄iū multiplicat dissimilitudo de vna 7 eadē sp̄e. Et vade ad ru. vt s̄. **¶** Ad alu

cia quo? ē dissimilitudo bonitatis? **S.** Em̄itē bonitate rōe bono q̄ p̄ducit bonū 7 em̄itē malū / ca rōe bono q̄ p̄ducit malū ē dissimilitudo b̄d̄itatis 7 ē dissimilitudo i r̄c̄ maliciā 7 bonitātē.

De q. nature. 59.

Natura qd̄ ē? **S.** Nā ē illa forma rōe p̄ forme s̄ūt rōes p̄ducitōib⁹ b̄ cap̄ p̄tates 7 p̄ quā n̄as forme v̄l̄cē m̄id̄t p̄m̄is ē cap̄ p̄tates. Et vade ad ru. an̄ d̄c̄as. **¶** Est vna natura aut s̄ūt p̄res? **S.** Est vna nā ḡnāl: et q̄ p̄res nē cōnāt. **¶** Natura ḡnāl de q̄ ē? **S.** natura ḡnāl ē cō p̄stitutōe p̄sū naturā simplicia. s̄b̄ q̄ b̄iū cō p̄m̄ap̄ for̄az. Et i b̄ p̄passū cognoscit: q̄ ita ē ḡnāl natura cōm̄ naturā sup̄ior 7 i f̄er n̄o p̄ sic sol: q̄ ē cōis v̄f̄i m̄e fatum 7 i l̄icē. **¶** Iḡ m̄is 7 aq̄ b̄iū v̄nā 7 eadē naturā? **S.** Iḡ m̄is aq̄ b̄iū v̄nā 7 eadē naturā i bonitate 7 b̄iū v̄l̄ n̄as naturas p̄ d̄f̄erētes 7 s̄nas q̄litas.

De q. corporalitatis. 60.

Corporalitas qd̄ ē? **S.** Vade ad ru. an̄ d̄c̄as. **¶** Corporalitas de q̄ ē? **S.** Corporalitas ē cō p̄b̄iū simplicib⁹ q̄ s̄ūt cō p̄tates t̄m̄a circulari triāgalan 7 q̄ d̄rāgalan. **¶** Corporalitas qre ē? **S.** corporalitas ē p̄ se formāl. 7 ē final: v̄l̄ sit corp⁹. **¶** Corporalitas 7 corp⁹ s̄ūt v̄nū idē i n̄io? **S.** Corporalitas ita ē cō cōp̄is sic t̄rrestris t̄s t̄rre 7 b̄iū m̄as b̄d̄is.

De q. t̄m̄tationis. 61.

T̄m̄tatio qd̄ ē? **S.** T̄m̄tatio ē alit̄z: cū q̄ forma natural̄ trahit v̄nā materiā de vna forma 7 p̄t̄ ip̄as i a⁹. Et vade ad ru. an̄ d̄c̄as. **¶** T̄m̄tatio qre ē? **S.** T̄m̄tatio ē vt ac⁹ formaz possit ēē. **¶** In t̄m̄tatio quā materia facit de vna for⁹ aliā: b̄t materia i seip̄a aliquā t̄m̄tatioē? **S.** Nō: la materia natural̄ ē illa passione 7 sine cū n̄o na for⁹ i q̄ erat cū for⁹ annū. **¶** T̄m̄tatio de vna eadē forma: q̄ dimittit v̄nā materiā 7 accipit aliā? **S.** si vna eadē for⁹ ēē t̄m̄tatio de vna materia i aliā materiā: ēē illa for⁹ pura passio 7 i b̄ p̄passū cognoscit: q̄ vna eadē for⁹ i sua sp̄e remanēs: v̄nā materiā accipit i aliā dimittit. 7 i hoc p̄passū multū est de p̄bia.

De q. lūcis. 62.

Lux qd̄ ē? **S.** Lux ē i r̄f̄iō d̄c̄: q̄ cū luce s̄ui actū significat sensib⁹ particularib⁹. Lux de q̄ ē? **S.** Lux ē formāl de seip̄a: i q̄ color corp⁹ celestis 7 ignis. 7 final: i r̄f̄iō d̄c̄. **¶** Lux qre ē? **S.** Lux ita ē p̄ colorē sic b̄d̄i b̄d̄ p̄ b̄iū m̄atē 7 alio p̄ albedinē. 7 vade ad ru

andēas. ¶ In inferno ē lux. ¶ In inferno ē lux ut
dicit istis bar cū q' oñdere possit ocul' spēs sigs
q' ibac vita p' p'cy videre exiderabāt p' b'has
sigs / et illa lux ē cā tenebrar' ocul' q' nō bēbunt
appetitū videntī turpes figuras.

De q. vmbre. .c.3.

Umbra qd ē. s. vmbra ē color' p'fusus de
aq' et terra i absētia lucis. et vade ad ru. an
¶ Umbra de q' ē. s. vmbra ē de puatōe lucis
et de grossis vaporib' q' p' aerē nō sūt depurati:
q' i ipsīs suū colorē oñdere nō pōt. ¶ In vmbra nō
ēēt qd seqrēt. s. si vmbra nō ēēt absētia lucis
nichil ēēt. ¶ Super lunā ē vmbra. s. si s' lunā
ēēt vmbra: sol nō daret suā s'istitudinē veneri nō
v' m' nō m' mercu' nō i'ncigis i'fluētiā sol' recipet

De q. lineę. .c.4.

Linea qd ē. s. vade ad ru. andēas. ¶ Li
nea ē foia g'nal'. s. si linea nō ēēt fo' g'nal' p'
fo' nō b'ic'nt p'creta q' b'ic'nt s'istētate. ¶ Linea
de q' ē. s. linea ē de sc'pā i sua p'ozitate / et de
p'ib' p'icualitib' q' sūt s' f'et' q' b' p'p'osita ē et
mā p'itū q' sūt i'feriōnib' q' sūt de sua spē. ¶ Li
nea ē i corp' sp'ico. s. In oī corp' i q' s'it lō /
gū amplū / p'fundū. oī ē lineam.

De q. p'icualitatis. .c.5.

Picualitas qd ē. s. p'icualitas ē illa
fo' rōe p'p'ic' ē i' d'isib'li. ¶ P'icualitas de q' ē
s. p'icualitas ē et p'ic' simplicib' i' d'isib'lib'. ¶ Et
linea s'it et p'ic' / et p'ic' s'it i' d'isib'lia: quo ē li
nea d'isib'li. s. oīs linea q' ē et p'ic' ē p'p'osita
et oē p'p'osita ē d'isib'li. ¶ Cū p'ic' s'it i' d'isib'li q'
nō pōt ēē v' p'ic' i' a' s. vade ad ru. andēas

De q. superficies. .c.6.

Superficies qd ē. s. superficies ē illa fo' rōe
q' corp' i' d'itū ē nāl'i colore. ¶ Superficies de q' ē
s. vade ad ru. andēas. ¶ Superficies q' ē. s.
superficies ē: ut corp' t'rmari possit / et q' s'it v'isibi
le et p'alpabile. ¶ In p'ic' i' d'isib'li ē superficies.
s. sic q' s' p'ic' i' d'isib'li ē p' corp' v'isib'li ita
superficies p'ic' i' p'ic' i' d'isib'li s'istētata ē p' s'
superficiā v'isib'li.

De q. figure. .c.7.

Figura qd ē. s. fig' ē s'istūdo fo' rōe
s'it i colore: q' i superficie ēētūdi. ¶ Fig' de q' ē
s. vade ad ru. andēas. ¶ Fig' d'itū ē creatā: s.
¶ Fig' d'itū creatura nō ēēt v'isib'litās et imagi
nab'ilitās d'itū creatōe nō ēēt. ¶ Fig' d'itū an q'
d'itū s'it: vbi ē. s. figure p' d'ares sūt i pō i v'
nuen'ali fig' an q' s'it sua p'p'ā s'iecta.

De q. rectitudinis. .c.8.

Rectitudo qd ē. s. rectitudo ē illa fo' rōe
cū p'linee sūt recte. ¶ Rectitudo de q' ē. s.
vade ad ru. andēas. ¶ Q' ē sūt. s. rectitudines et
nō p'pres neq' pauca oīes. s. s'it. s. rectitudi
nib' i nullo corp' ēēt cētrū nec s'up'icies: et idē s'
ēēt p'pres q'. s. rectitudines. ¶ Firmamētū b'z. s.
rectitudines. s. q' firmamētū ē corp' s'up'mū: v'
tra qd nō ē corp' i' n'asale: nō b'ēt s'up' se rectitu
dines: et q' i'tra p' s'it nec corp' g'nal' ē p' s'it i' sp'icū
qd ē de s'acno v'is' ad cētrū t'ere sūt i illo cor'. s.
rectitudines.

De q. masculinitatis. .c.9.

Masculitas qd ē. s. masculitas ē illa fo' p'
quā sūt p'pres masculi. ¶ Masculitas de q' ē. s.
vade ad ru. andēas. ¶ Masculitas q' ē. s. si
masculitas nō ēēt i s'ib' nāl'i b' g'niatō nō ēēt.
¶ Masculitas ariet' ē s'it i p'p'ā q' uas aut p'p'ata
s. s'ic calor ē aer' q' uas p'p'ata: q' ē i' s'it cale /
faciēdi: ita masculitas ē ariet' i p'p'ata. q' ē i' s'it i'
mouēdi b'itāt masculitatis i masculi.

De q. feminitatis. .c.10.

Feminitas qd ē. s. feminitas ē illa fo' rōe
q' ē cā p' s'it i' p'p'ā i' s'it i' s'it. ¶ Feminitas de
q' ē. s. vade ad ru. andēas. ¶ Feminitas q' ē. s. si
lū i' p'it i' cēra sūt femine aut masculi: s. s'it
se b'z s'igillū ad cēra cū masculitate ariet' g'niatō
lēdis et alioz corp' cēstū masculoz et foiaz
actiaz d'oz s'ic pō se b'z ad obui' et gall' ad galli
nā. ¶ Gall' p' s'it q' ē mascul' q' ē g'nat gallinā.
s. s'ic ariet' gallū i'uat ad g'niandū gallū p' ma
sculitatē. ita taur' gallū i'uat ad g'niandū gallū
nāz p' feminitatem.

De q. membrositatis. .c.11.

Membrositas qd ē. s. membrositas ē illa
foia q' ē ēē mēbroz nāl'i. ¶ Membrositas de
q' ē. s. vade ad ru. andēas. ¶ Membrositas
q' ē. s. membrositas ē v' s'orme n'asales b'ant
mēbra cū q' b' naturalr' agere possint. ¶ In s'ba
angeloz sūt mēmb'z. s. s'it i' s'it. q' q' r'et
illud i arboze angelicali.

De q. instrumentalitatis. .c.12.

Instrumentalitas qd ē. s. instrumentalitas
ē illa foia q' s'up'ior ē q' membrosi
tas s'ic vbi qd ē magis p'p' manifestatū locutū
q' lingua et s'ios mag' p'p' fructū q' ramus et
mor' q' magis p'p' d'itū q' martell' q' ip'z mor'
uet. s. vade ad ru. andēas. ¶ Inter i' s'it i' mēmb'
bz est differētia: s. In i' s'it i' mēmb'z sūt
ita p'p' i' s'it s'ic figura et superficies in corpore

Questions.

[illegible]

Dec.g.nutrimenti. 73.

Nutrimētū nāle qđ ē ē^s. nutrīmētū nāle
ē illa for^a p quā vivit būdū radicale. Inu-
trīmētūz nāle de q^o ē ē^s. Ubi de ad m. añdāz.
Inutrīmētū morale qđ ē ē^s. nutrīmētū mo-
rale ē ant q^o suadent Inutrīmētū morale de q^o
ē ē^s. nutrīmētū morale ē et actib⁹ pōz ar. moral

Dec.q.impfionis. .74.

[illegible]

De.g.ification. .75.

Inferno qđ ē. Glade ad ru. andēas.
 Inferno qre ē. S. ibidē. ¶ gresino purifici
 pñi pōmo nō i scilicet nē. ¶ qđ spēs plā
 rap lūi pñque z cordatē nā pñt cēstē qđ
 dā i alijs. ¶ Vgls pōtēē aq ism. S. si igls
 possē cēē aq ism. illa ismē possē igls z aq
 maiōrē bēē z cordatē qđ pñatē. Et i p. passu
 cōmōrē qđ gresino purifici nō pñt i scilicet nē.

D. c. g. p. f. g. m. t. s. .76.

Peritas qd ē: S. vade ad r. audēas.
 Cpfitas qre ē: S. pfcitas ē p foias ⁊
 p māi reb nālib ⁊ i teo ē p formā mī ⁊ pfcit
 tas ē vt fines rep i pā sint iustitate. Cpfitas
 ex q ē: S. pfcitas ē ex for ⁊ materia ⁊ ē ex fine
 illaz. Cpfitas ē p scāpū simplici b qd ē: S.
 Vade ad r. audēat.

Deacididuratio. .77.

Individuas qđ ē. ididitas ē for
mal qđ ē rō i cāididitatis spālī. Ididitatis qđ ē. ididitas ē vi et vnoplati
et possit. Ididitatis et qđ ē. Ididitas ē
marini i sui fili potēti et gnis et ididit
duitate gñali sic ē color marini i fili sui potēti
et gnis et colore gñali. et vade ad r. andā
qđ vnitas i pluralis sūt cāsi cāc ididitatis
pluralis pās i fili i vnitas quā hñi spi
rado scāz spūs sūt rōes qđ i creaturis plurali
tas i vnitas sūt cāsi cāc ididitatis. et i b^o pal
i mālū et ē rēologia i vbi.

De. c. attractionis. .78.

[illegible]

De a necessitate. 72.

[illegible]

De.g.2tingentic. 80.

Conſiſtencia qd ē. **C**onſiſtencia ē illud: p qd qd
da fines alios tenet et cor pñſis. Et vade ad
ru. anſicā. ¶ **C**onſiſtencia de q. **C**onſiſtencia ē
et ſimilipñis. quoz qd alia ſuas nccitate
pediit. ¶ **C**onſiſtencia qre ē. **C**onſiſtencia ē: q
pñ nō potē tē. pñ nec nāle: p qd poſſit tē
ſire ad ſua finē ncc. ¶ **C**onſiſtencia nccill ē:
qd ſeqret. **C**onſiſtencia nccill ē: tē nūll pñ
bertate bñet. 7 aſin ſp damaret de nccitate: nec
capra nīmōr bñet de lupo / 7 gelu ſp amigdala
pñret.

De q. pfectōis. 81.

Perfectio qd ē dī. perfectio ē illud iñstā
q succellio bēt qre. ¶ Perfectio de q. ē
q. sic pō ē dī bō. qñ nō pñcipat cū ipso ita
fecit ē de bō qñ nō pñcipat cū defectu. ¶ Perfectio
cū q. ē. dī. pfectio ē cū ambō foras mīraturā
cū illap sñtū dī bō mōzālī. ¶ Perfectio qre ē dī
Perfectio ē vñtū qes i cūstīe r agere. Et va
de ad rñ. gñ dīctam.

De a. i. perfectiōis. .v.

Impfecto qd ē: "Impfecto ē qd pfecti
tōis pnatō. Itā ē suū dñi sic malū dñi
ē boni. / calor / frigiditas / nigredo albedinis
¶ Impfecto ē creatura. S. "imperfecto ē creatu
ra / opib' naturalib'. Et vade ad ru. andāz / r
nō ē creatura / opib' moralib'. Et vade ad ar.

moralē viciōsa. ¶ Impfectio ē for⁹ gñal⁹? S^o. si
impfectio nō cēt for⁹ gñal⁹: successio pfectiōis nu
cūl cēt. ¶ Perfectio ē impfectio hñt aliqua p
conditiōē. S^o. i opib⁹ naturatib⁹ sūt impfectiōes
istia pfectiōis sic cōfiscāne pmap.

De q. vite.

¶ Vita qd ē? Vita ē illa for⁹ rōe s^o sbe
vuit r sūt vinitate. ¶ Vita nāsal de q^o ē
S^o. Vade ad ru. andāz. ¶ Vita spūal de q^o ē
S^o. Vade ad ar. būanalē r angelicāle. ¶ Moris
qd ē? S^o. Moris ē ita pūatō vite sic vita ē illud
qd cū morte nō participat.

De q. coloris.

¶ Color qd ē? Color ē illa for⁹ rōe cūp⁹
sua corpāl ē colorata. ¶ Color ē visibil⁹
S^o. Color i q^o ē for⁹ i abstracto nō ē visibil⁹ s^o
ita ē illz sbe visibili q^o vīsa cū spūali colore sicut
sapor gñal ē istz sbe gustabili cū spūali sapore.
¶ Color de q^o ē? S^o. Color ē de seipō i q^o sua
spēs r ē de plurib⁹ coloratis q^o nō sūt de sua spē
r q^o p ipō colorē sūt visibilia. ¶ Color qre ē? S^o
Vade ad ru. andācam.

De q. soni.

¶ Son⁹ qd ē? Son⁹ ē illa for⁹ rōe cūp⁹
aures sūt istia ad audiēdū. Et i b⁹ passū
multū ē de pñia. ¶ Son⁹ de q^o ē? S^o. son⁹ ē de se
ipō simplis r son⁹ q^o audī aut q^o visibil⁹ ē ad
audiēdū p sō soni gñal: q^o qd ē ps ē istz spāle
audī. ¶ Audire ē de sono? S^o. i q^o pō i cōtina
extracta ē de clātia p creatōes: ē audire de sono.
s^o i q^o pō clātia r cōtina sūt spēs vīntes audir
nō ē de sono mātāl: s^o ē istz qd audīat. ¶ Sov
n⁹ qre ē? S^o. Istud qñas a sōtūno. i ru. andāca

De q. odoris.

¶ Odor qd ē? Odor ē obm⁹ odorādi: vt
odorat⁹ sentiat. Et vade ad ru. andāz.
¶ Odor ē de cōtēsus odorat⁹? S^o. ita sūt dñi/
tesp cēs odor r odorāntes sic vegetatō r sēti
tias. ¶ Odor de q^o ē? S^o. odor rōe ē de sūlova
pozib⁹ r odorat⁹ ē de sēti q^o vapores rose i suā
odorabilitatē pūerit. ¶ Si sensus nō cēt: rosa
cēt odorabil⁹? S^o. due sūt odorabilitates. vna
ē illa: q^o ē itra sētiū r q^o de sua ē cē. a^o illa: q^o ē cē
sētiū: q^o ē odorabilitas gñal. rōe ē spāl odora
bilitas i rosa i lūto i sūlure r i alijs sbejs odo
rabilib⁹ Et iste gñal odor extract⁹ ē de ar. clāl p
creatōes. sic de q^o de vīe nālī ē sole vīe trant aritū.

De q. saporis.

¶ Sapor qd ē? Sapor ē illa for⁹ rōe cūp⁹
lia dēctat i cōedere r bibere. ¶ Sapor

de q^o ē? Sapor ē de ar. clāl. Et vade ad ru. andā
¶ Sapor sit de ar. clāl: ignis hēt saporē i ra
lesaciēdo aquā? Sapor gñal ita ē et dñs sic
color r sic color ent i clālū de pō i actū ita sapor
ent i sensitiua de vegetatiua de pō i actū. ¶ Sapor
i olla calefctā nō ē illa vegetatiua nec sēctatā gñis
sapor de ipō sit māl i sētiū: nō hēt cū q^o saporē
sēire possit. q^o i ipō i q^o spēs sp ēi pō. ¶ Ama
ritudo ē de saporē? Sapor carnis putrida q^o data
māritudinē sēctit hōis: q^o ipas gustat: lūenit v
mis saporē dēctabilē.

De q. sensus.

¶ Sēire qd ē? Sēire vade ad ar. sēsiuāle. ¶ Sēit⁹
de q^o ē? S^o. ē forāz gñalē ita ē sēire pō ar. clāl
māl: q^o ent r nālī ar. sēsiuāle: sic vita istial
olet iēte i oleastro de vegetatiua oleastro. Et va
de ad ru. andāc. ¶ Tact⁹ q^o ē p sēire qre ē? S^o ita
cē p suā ipā spēs formāl. r ē final⁹: vt aialia
placitū hānt i tāgēdo: vt suas spēs possint pē
uare. r vade ad ru. andāz. ¶ Cū carbo ignis
tāgit manū qre māl sēit doloze? S^o ita dīscōut
tact⁹ sbe clāl nō vegetate r sbe sēctatē: q^o ē sēi vt
getatōe sic pūit tact⁹ clālō sēctatō cū vegetatōe

De q. ceptionis.

¶ Ceptio qd ē? Ceptio ē illa forma
gñal rōe cūp⁹ sbe passūe pceptiūt nouas
foias actias. ¶ Ceptio de q^o ē? S^o. vade ad ru.
andāz. ¶ Ceptio qre ē? S^o. ceptio ē vt sit māl
sēctatō actiū foiaz sētib⁹ pndantib⁹ i imaginatōi
r potētijs aīe rōal. ¶ Ceptio quā affa⁹ māl sēctat
de q^o ē? S^o. ita ē ceptio: quā affa⁹ māl sēctat
et illicib⁹ r appetitib⁹ nālīb⁹ entī de sēctiā i ima
giatiā: sic sūt appetit⁹ i sēctiā nālīs de clātia entī
r nāt i vegetatiua plātaz r i sēctiā aialīū. Et i
b⁹ passū cognoscit: qre scia q^o pūcp p dūit: ipū
mit i illo aliquā sēctudinē obi: qd imaginat⁹. Et
idem est de mālculo.

De q. dormitionis.

¶ Dormitio qd ē? Dormitio ē illa for⁹
rōe cōforme q^o laborauerūt: appetitū dñt
dēcēdi. ¶ Dormire de q^o ē? S^o dormire ē et p
patōe: q^o ppar vōlūpōit māz. vt sint act⁹ formaz
nālīū. Et vade ad ru. andāz. ¶ Quare nullus
hō vinere possit nisi dormire? S^o. si equi⁹ cur
rit: nō dēctat et possit a^o vīce currere nō possit
¶ Quare hōies q^o sūt sēctiū: maiorē dñt appe
titū dormiēdi q^o alit⁹? S^o. q^o vīnū mālū ē vapo
rat⁹: sbito aīcēdere fac vapores vīntis ad cēte⁹
q^o dandū imaginat⁹ spēs q^o de sēti accipit. q^o si
lūidies nō bz ē q^o b⁹ satisfactat potētijs aīe rōal

Questiones.

De q. vigilatōis. 21.

Vigilare qd ē: S^o. Vigilare ē successio
spec. fatalitaz motaz de resu p imagiatō
nā vsq ad pōs ale rōtine. ¶ Vigilare de q^e ē.
S^o. Vade ad ru. andēaz. ¶ Quare qdā bōies
vigilant p^r q^e aliq^d. S^o. Null^o bō nō dormit sic
flegmat^o. nec null^o bō nō vigilat: sic ille qⁱ mul
tū amat. ¶ Iddō qⁱ somniat p^ricipat p^rēu vigilare
qⁱ cū dormit: S^o. In bōib⁹ qⁱ somniat vigilat
p^r imagiatō: qⁱ alia pō.

De q. somnū. 22.

Somniare qd ē: S^o. vade ad ru. andēaz.
¶ Somniare vñ vñt r suē spēs quot sūt
S^o ibi. ¶ Quare bō p^rsonat qⁱ aīa i rōalia
S^o ibidē. ¶ Quare bō mēā colicō nāl^r p^rsoniv
at qⁱ a^o bō: S^o. Nulla mēō i spēs retiet sic
illa qⁱ ē de p^rlenēō tate: r b^o ē qⁱ bēt p^r dura
bile fundamentum.

De q. gaudiū. 23.

Gaudiū qd ē: S^o. Gaudiū ē illa forma
qⁱ finē desideratū rēpēntat. ¶ Gaudiū nā
tural^r vbi incipit: S^o. Vade ad ru. andēaz.
¶ Gaudiū bēt gaudiū r ignis qⁱ a^o catēfacit.
S^o ibidē. ¶ Puer bēt aī gaudiū p^r sētre qⁱ p
amat: S^o. i puer^o p^rcapit imagiatō dēlectatōz
p^r sēnsū qⁱ volūtas vñ itē p^r imagiatōz. r b^o ē qⁱ
iūā i p^r nō vñt moralitatib⁹ antiquis.

De q. tristitia. 24.

Tristitia qd ē: S^o. Tristitia ē illa fig^a qⁱ p
diūōz finis desideratū rēpēntat. ¶ Tris
tia vbi incipit nāl^r: S^o. Vade ad ru. andēaz.
¶ Tristitia moral^r de q^e ē: S^o. trist^o moral^r ē ex
dūmōē andēa. ¶ Quare bō mēā colicō nāl^r
ē mag^o tristis qⁱ a^o bō: S^o. nullū dēz ē ita remo
tū a saturno sic terra. sic aliq^d planeta ē ita p^re
saturnū sic iūp^r. Et vade ad ru. andēaz.

De q. sanitas. 25.

Sanitas qd ē: S^o. Sanitas ē p^roportio p^rūz
iūctaz i sba dāta cū malon^o p^r qⁱ p^ruerate.
¶ Sanitas vbi incipit nāl^r: S^o. vade ad ru. andēaz.
¶ Quare dīa ē iūctatē nāl^r ē r sanitatē
moral^r: S^o. sanitas nāl^r ē p^rformā r moral^r p^r si
nē rōē sanitat^r nāl^r sūt medic^o. ¶ Quare bōies
saniores sūt i hyeme qⁱ i estate: S^o. i illo tēp^re i
qⁱ fruct^o colligūt fruct^o sūt mag^o iocuni qⁱ a^o tēp^re
r b^o az i gallia: qⁱ mag^o tēnia ē r mag^o lapida si
morua sit p^r duodeci horas qⁱ p^r vñā.

De q. infirmitas. 26.

Infirmitas qd ē: S^o. Infirmitas ē illa
forma: qⁱ requit p^rāā dūmōēz sanitatis.

Infirmitas qre ē: S^o. Infirmitas ē qⁱ sanitat
nō ē. ¶ Corp^o bōis pōt ē iūctatē r iūctatē
tate: S^o. si corp^o aīatū possit ēē iūctatē r i
firmatē: nō ēē i illo mē^o sba nāib⁹ p^rueratib⁹. r
ēē i corruptibile. Et vade ad ru. andēaz. ¶ In
firmitas moral^r de q^e ē: S^o. Ista qⁱstio fiat gule
enī malo medico r pulchre femine.

De q. industrie. 27.

Industria qd ē: S^o. Industria ē illa forma
gnāl^r: rōē p^rlatē r aīa bñt mō^o vñēdi
et vade ad ru. andēaz. ¶ Mod^o vbi incipit nāl^r
S^o ibidē. ¶ Mod^o moral^r qd ē: S^o. mod^o mo
ral^r ē fig^a modi aut industrie nāl^r. ¶ Vinea qⁱ vñ
cretōz nō bēt nec odos: qⁱ aīcēdū p^r arborē
r qⁱ tenet folia recta i rectitudine brach^o r tēp^raz
rāgit: qⁱre ipā rēp^ricat: S^o. Et industria gnāl^r dē
cēdūt industrie p^reciales.

De q. substantie. 28.

Substātia qd ē: S^o. sba ē illud ens: qd p
pe p^rstat: sine qⁱ nullū acmō pōt ēē. ¶ Sub
stātia nāl^r vbi incipit r de q^e incipit: S^o. Vade ad
ru. andēaz. ¶ Sba qu^o ē sba acmōib⁹: S^o. bōi
tas sba qⁱ dat suā silitudinē magnitudinē sba
ē p^r acmō sba silitudinē quā dat. ¶ Sba qre ē:
S^o. sba ē p^rcapz formal^r r final^r. vñ forme sba
stāntiales r acmōntales hānt sba i qⁱ possint cōt^r
de quo possint agere.

De q. essentie. 29.

Essentia qd ē: S^o. Essētia forma: rōē
p^rēē sūstātū ē i p^rcreto sba aut acmōntali
qd si qd ēē cū illo p^rcreto p^ruerit p^ressere r a
gere. r acmōntē remanet cū illo sūstātū r cū ēē
bñt vñā r cadē nāz. r i b^o passū ē mltū de p^rbia
¶ Et quo^o ē sba: S^o. vade ad ru. andēaz.
¶ Partes p^re r p^rncipales cōm^o sūt: S^o. aīa
rōal^r r corp^o cū ipā p^rūctū p^re sūt ptes hūanita
tis: r simplē bonificās bonificabile r bonifi
care sūt ptes bonitatis. ¶ Et de q^e ē: S^o. vñā
ēē gnāl^r r cōlēz qⁱ ēē p^rur: b^o cōlēz. sic hūani
tas qⁱ ē de bonitate magnitudis r cōlēz formis
hūanitat^r. sūt alie cōlēz spātes: qⁱ sūt sba illa ēē
gnāl^r r sūt de illa. sic ēē alie rōal^r r cōlēz corp^o hūa^o

De q. entis. 30.

Ens qd ē: S^o. Ens ē gn^o qd ē sba cōlēz
de nā sba r acmōntali. ¶ Ens quo^o ē for
gnāl^r: S^o. vade ad ru. andēaz. ¶ E^o p^radērat
ens: p^radērat aī acmō qⁱ sba: S^o. figure acmō
dētales sūt sūstātē cōlēz sba. ¶ Ens quo^o ē i
vñligabile r tractabile: S^o. vade ad ru. vñ s.

De q. applicatiois r p^ractice cōm^o

I formatum: q̄ sūt sine ar. sensualis.
A b' passu dabim' doctrinā ad faciēdū
 q̄stiones de ar. sensuali p. c. formatum / ad solue-
 dū illas q̄stiones. Et ē mo' q̄ tenebim' de. c. for-
 mato ar. sensuali tenet pōi alius ar. ¶ Dō sc̄
 sita p quā nās ē vna / et ex plūb' reb'. S'. va-
 de ad ru. andēas. par. 1. ¶ Quenī. vtz pet'9
 sūm' martini possit ē ille q̄ ē et q' mart' nūnq̄
 fuisset / et q' pet' fuisset sūm' guilelmi. S'. ē nās
 vnitat' nūal pet' nō possz ē ille q̄ ē sū mart' nī
 ēē p' cū ite sūo guilelmi q' si ēē possz tota plu-
 ralitas d' agōis vegetatiōis et sensualitatis possit
 ita pūere cū vno sic cū a'. ¶ S' sensus cōis ē sim-
 plex aut ppositus. S'. simplex ē ē nās vnitat'
 ar. sensual cōposit' ē idem q' ar. sensual ē ex plu-
 rib' cōis. vtz ex clauina vegetatiua et sensitua. Et
 vade ad ru. vts ad. 2. par. ¶ S' sensus ē simpli-
 pō aut ppositus. S'. q' ex p'cūlāre sit et il-
 la nā ē q' ē sūū vnitatiale. q' si nō ēētāō ēllet
 pars ill'. ¶ S' sensus cōis ē ex for' et mā: aut ex v-
 na trī. S'. Sine for' et mā ar. sensual ēē nō pos-
 set qm' nō hiet te q' ēēt. Et vade vt s' ad. 3. par.
 ¶ For' et mā sensus cōis q' sūt. S'. clauina et
 vegetatiua et sensitua et p' nās p'pōis et sim-
 plicitas sūt for' sensus cōis et clauina et vege-
 tabilitas et sensitua et sūt materic sensus cōis
 scdm' naturā simplicitatis et p'pōis. ¶ S' sensus
 cōis ē ex gñib' et spēb'. S'. vade vts. 4. par.
 ¶ Videre p quā naturā multiplicat spēs. S'.
 ex natura tot' sūt nē pūā ¶ Dantes sc̄ sensu cōis
 q' sūt itra / et q' sūt extra. S'. visibilitas q' ē ex
 sensus cōis: et p'pōis ē itra sensu. et visibilitas
 p'pōis pūā me et l'gīs ē p'pōis ē extra. Et va-
 de vt s' ad. 5. pa. ¶ Dantes q' sūt itra et extra sē
 sū cōis: quo' p'pōis. S'. sc̄ sensu p'cūlāres sūt
 cūtrates sensus cōis: q' cū obī extra p'pōis
 sic visibiles ē colorē obī: qd accipit. et idē ē ex au-
 distate: q' cū sono p'pōis. et sic de alijs suo m'.
 ¶ S' sensus cōis quo' ē ex formis abstrahit. S'.
 ibidē ad. 6. par. ¶ S' sensu p'cūlāres quo' sūt
 et p'pōis: sic visus q' ē ex visib' visib' et videt
 S'. ibidē. ¶ Dō sensitua quo' ē b'lecta gñatiōi
 et corruptiōi. S'. ibidē ad. 7. par. ¶ Et corrup-
 tiōe sensitua marti' sē aliq' gñatiō. S'. et corrup-
 tiōe quā equ' cōēdit: seq' gñatiō carnis. et ex
 corruptiōe carnis quā canis cōēdit: sē gñatiō
 alteri carnis. ¶ S' similitudo et gñatiō sūt for'
 sensus cōis. S'. ibidē ad. 8. par. ¶ Quare nā
 it' qdā bōies magi sūt b'lecti q' alij. S'. ēz q'
 materia sensus cōis marti' ē sū magi b'lecti for'

q' materia guilelmi: pōt mēl' p'magiatio mar-
 t' attingere similitudines multiplicatas p' sensus p'cū-
 lāres q' p'magiatio guilelmi. ¶ S' sensus cōis p'
 quā naturā ē pōderolus. S'. ibidē ad. 9. ¶ Q' s'
 visus ē magis leuis q' audit'. S'. visus ē mēl'
 p' p'pōis et cōis q' p' alia p'pōis. et audit' ē
 p' p'pōis et terre. ¶ S' cōmplemētū sensus cōis de
 q' ē. S'. ibidē ad. 10. par. ¶ Q' bōis cōis sūt
 vacui. S'. nō sūt vacui de actib' pōt' et clauine et
 vegetatiue. s' vacui sūt actib' sensitue. ¶ In sē-
 situa q' ē oz ēē sensu cōis. S'. ibidē ad. 11. par.
 ¶ In sba sc̄lata quo' sūt qdā cūtrates i alij
 S'. ibidē ad. 12. par. ¶ S' sensus cōis q' ē et mo-
 uet sensus p'cūlāres. S'. ibidē ad. 13. p. ¶ S'
 sensus cōis ē mollis aut dur'. S'. ibidē ad. 14. pa.
 ¶ Q' pō visua maior' p'pōis bēt cū mollī
 et et auditiua cū duritie. S'. et obuiatōe et p'cūl'
 sūt sic cōp' cōp'oz et magi' sūt. et mollities
 et diaphāitas p'pōis bēt cū b'uitate. ¶ In
 sensitua sūt mēl' et. S'. vade vt s' ad. 15. par.
 ¶ Quare pō visua attingit obm' magi' remotuz
 q' auditua. S'. q' ignis et aer sūt de magi' sūt
 sū materia q' aq' et terra: et cōp'oz magi' cūtrates
 q' b' aq' et terre. ¶ Potēte obā et act' sensitue
 q' sūt. S'. vade vt s' ad. 16. par. ¶ In sensu
 q' vna pō ē et plūb' / et vni obm' et plūb' et
 vni act' et plūb'. S'. S' sensus ē vni' sensitua
 q' ē vna et ē ex plūb'. q' arbor' sensual ē ex plūb'.
 ¶ S' sensus cōis ē ex p'pōis et cōis et tēl'
 o'ntate s' l'. 4. nūz nō trāscat. S'. ibidē ad. 17. p.
 ¶ S' sensu q' sūt forme. q' sūt b' / et q' sūt ille: q'
 sūt vīl' et q' sūt ille. q' sūt mēl'. S'. ibidē. ¶ S'
 sensu quo' ēi cūtrates et i dūmū et. S'. ibidē ad
 18. p. ¶ S' sensus caput de cōis et caput de cōis
 mēl' vni' sensu. S'. Durat' b'ūdo nutrīnē
 talis: durat' b'ūdo radicale. Et i b' passu multū ē
 p'pōis. qm' ē q' clauina vegetatiua visibiles sūt q'
 sūt mēl' sensitue: attrahit sensitua et ipis sūā vū-
 tēte pō i actu. vt visus. vt visus. sic flāma ignis q' calefacit
 aqua. q' colorē q' ēi aq' i pō: fac ēi actu. vt sensu
 at. ¶ S' p'pōis p'pōis et p'pōis quo' sūt for-
 me sensus. S'. vade vt s' ad. 19. p. ¶ S' sensitua
 leonis mortui i quo' ē suscitata. S'. Aq' q' erit
 de man i vaporib' et i plūia et cadit i terra: va-
 dit cū sonab' mari. et nū' salicēdis aq' man s' p'
 dūc' i nūdo dulcis saporis aq' plūia. Et i b' pas-
 su cognoscit: q' aq' sūt magi' naturalē b'ct' sa-
 porē q' aq' sūt mēl' et magi' sūa. ¶ S' sensu
 mēl' p'pōis et q' b'ct' idmā et obm'. S'.
 vade vt s' ad. 20. pa. ¶ S' sensu quo' idmū

Questiones.

duas ē et a sensu. **S.** Itā tādē se cōtāt et aīa
vegetatiā sēntiē: q̄ cop nē sint obiectate dīspēp
sēntiē. **¶** In sēntiā quō ē oīdo 7 opatio. **S.** va/
de vt s. ad. 21. pa. **¶** Sēntiā quō ē sēntiā sēntiē 7 re
sēntiē sēntiē. **S.** ibidē ad. 21. par. **¶** Arborē dāl 7
vegetalī sēntiē aliq̄ vītātē i acbō sēntiē pndānū. **S.**
Nullū būdū radicalē vītātē sīn būdo nutrēntiā.
¶ Productō origo 7 cū quō sūt fōie sēntiā. **S.**
vade vt s. ad. 23. p. **¶** Quare i gustu nō ē tū de mul
tiplicatōe spēp: sīc i visu. **S.** pductō q̄ ē p gustū ē
magī ppa 7 magī nāl fōis nātū 7 cū: q̄ pductō
q̄ ē p vītātē 7 tē b' cū pēntiā b' q̄ aīa vītātē pōt sīn
visu 7 sine gustu n. 7 i b' passu cognōscit: q̄ b' q̄ nā
fātē pōt cū paucis spēp: nō h' appetitū: q̄ b' faciat
cū pīrb'. 7 cū illud qd fātē nō pōt cū paucis spēp
appetit: q̄ illud faciat cū pīrb'. **¶** Separabilitas 7 i
separabilitas quō sūt fōie sēntiā. **S.** ibidē ad. 24. pa.
¶ Ab ocul' marū q̄ visu pēdit: ē sēntiā pō sēntiā.
S. i nullo istro sensuali sēntiā radicalē se vidēre
pōt ab ar. dāl 7 vegetali. s' i istro p' pūatī dīspōz
tū formaz. v' vegetatiē dālē 7 sēntiā. a q̄ b' sēpa
rē oīdo organī sēntiā. Et b' apparet i sēntiā istā mī
dāl. sīc i oculatōr q̄ m' anīfātē nō pōt notā: quā h' z
i suo cōdēcū vītātē. q̄ sēntiā nō ē nec dīspōzita ad
sonādū. **¶** Possibilitas 7 impossibilitas quō sūt
formē sēntiā. **S.** vade vt s. ad. 25. pa. **¶** In sen
su quō vna possibilitas ē et pīrb'. 7 quō plures
possibilitates amīssē sūt p vna simplici impossibilita
tē. **S.** et possibilitatē dālē vegetatiē 7 sēntiē ē cōs
possibilitatē. rōc' pōt ē vna arbor sēntiā. Et q̄
līq̄ et nō ē acbōz. q̄ nāl' traheret a sēntiā pōt ē
illā sēntiā. **¶** Sēntiā sēntiā quō ē et sēntiā. **S.**
vade vt s. ad. 26. par. **¶** Per quā nā sūt vīssiles
ac' sēntiā pīculariū. **S.** ita vīssiles cōs et dī
sēntiā. ar. dāl 7 vegetali sēntiā sēntiā. **¶** Nā
cōpūatū 7 trāsmutatio quō sūt fōie sēntiā. **S.**
vade vt s. ad. 27. p. **¶** Pōt vīssiles et pīcipiū cōz
palīb'. **S.** et de m'ario vīssiles oculū traheret
trāsmutatio i a' oīdo vītātē 7 vīssiles cōs cōpū.
sine q̄ trāsmutatio fieri nō pōt: nec ille oculū pos
set sēntiā vītātē multiplicare. **¶** In vīssilem lux 7 vī
ssile quō sūt fōie sēntiā. **S.** vade vt s. ad. 28.
¶ Quare oculi de nocte nō vīdēt. cū ita sūt: q̄ lux sūt
vīssiles et pīssiles cōs. **S.** Lux q̄ ē itra i opatōe
pōt nō pōt sūt b' lūcē q̄ ē etra. q̄ sūt sēntiā vī
ssile. **¶** Sēntiā quō ē pīssile 7 quō ē de līncis 7
de natura sūpīcīe pīssile. **S.** vade vt s. ad. 29.
¶ Audīalē sūpīcīe nōcā. **S.** sī sūpīcīe nō ē
i tactu: q̄ sūt i ac' sēntiā nō pōt. **¶** Rectitudo
sēntiā quō sūt pīssiles. **S.** ibidē ad. 30. p. **¶** In au

dītā ē nōcā sēntiā. **S.** sī sēntiā nō ē sēntiā audīalē: q̄
sūt i pīssilem ac' pīssiles sēntiā audīalē. **¶** Sēntiā
ē de masculīnitate 7 sēntiā. **S.** vade vt s. ad. 31.
¶ Uor est masculīnitas aut fēminā. **S.** vade vt s. ad. 32.
nā ac' pīssiles. 7 sēntiā est et ac' pīssiles pīssiles 7 masculī
līaz. Et vade vt s. ad. 33. par. **¶** Sēntiā sēntiā
quā naturā rēgrī mēbra 7 sēntiā ad vītātē sēntiā
tūre. **S.** ibidē ad. 32. **¶** Sēntiā sēntiā est pīssile
nam mēbrozū trāsmutatio: aut est pīssile pīssile
7 sēntiā sēntiā est de vītātē: h' pīssile naturā sēntiā
dīffērent dīffērent obā pīssile. 7 sēntiā mēbra 7 sēntiā
sēntiā sūt de vītātē: est appatā naturā sēntiā mēbrozū
et i sēntiā: q̄ pīssile dīffērent ac' pīssile. Et i b' passu
multū est de pīssile. **¶** Nutritiō 7 i sēntiā quō sūt
formē sēntiā. **S.** vade vt s. ad. 33. pa. **¶** In sēntiā
7 pīssiles sūt pīssiles sēntiā. **S.** ibidē ad. 34. par.
¶ Sēntiā pōt ē sēntiā pīssiles 7 qd est. **S.** nullo
fōr q̄ sūt i sēntiā: pōt ē sēntiā pīssiles sēntiā sēntiā
i sēntiā ē. **¶** In sēntiā sēntiā 7 attrāctio sūt pīssiles sēntiā
7 sēntiā. **S.** vade vt s. ad. 35. p. **¶** In sēntiā est attrāctio
passiōne ac' actōz 7 de actōe ad passiōne. Et i b' passu
attrāctio sūt pīssiles sēntiā 7 attrāctio sūt pīssiles sēntiā
fōr actā 7 sēntiā passu 7 sēntiā caloz sūt nō ē a
aeri. **¶** Pīssiles 7 pīssiles sūt fōie sēntiā. **S.**
ibidē ad. 36. par. **¶** Sēntiā est pīssiles sēntiā
pīssiles 7 vegetatiā 7 vītātē qd ē amāntiē cōz
gustū sēntiā i pīssile dāl 7 sēntiā alijs fōis q̄ ē sēntiā
unt pīssiles 7 alijs sēntiā. **S.** ibidē ad. 37. par.
¶ Pīssiles 7 pīssiles sūt pīssiles sēntiā. **S.** ibidē ad. 37. par.
¶ Sēntiā sēntiā sēntiā est ita de nōcitate pīssile
ōis sēntiā vītātē pīssile. **S.** i b' dīffērent ē sēntiā
pīssiles affā 7 pīssiles pīssiles pīssiles ē cū sūt
nē. et i b' passu multū est de pīssile. **¶** Sēntiā 7 caloz
fōie sēntiā cōz. **S.** ibidē ad. 38. par. **¶** Sēntiā
sūt oīssī vītātē 7 vītātē sūt de vītātē: caloz ē de vītātē
sūt. **S.** sī caloz ē de vītātē vītātē: pōt ē h' caloz
sēntiā. nō ē sēntiā caloz ē sēntiā. sēntiā vītātē ē h'.
¶ Sēntiā odor 7 sapor sūt pīssiles sēntiā. **S.** pīssiles
sūt cōs sēntiā vītātē pīssiles q̄ sūt sēntiā sēntiā
vade vt s. ad. 39. par. **¶** Tagīlītas 7 affābīlītas
sūt passiōne cōs sēntiā cōz. **S.** In oīssī sēntiā
passiōne sēntiā cōs ē dīffērent. qm qdā fōr sēntiā
q̄ cū fōmīs actō sūt de cōs sēntiā. 7 fōmē q̄ sūt cōz
sūt sēntiā: q̄ nō sūt de sēntiā ē nec de sēntiā spē. **¶** In sēntiā
nā ē ac' q̄ sūt de cōs sēntiā. **S.** sī audīalē ē pīssile
ille tact' ē i spē audīalē: sēntiā nō sūt de cōs audīalē
ē pīssile illē tact' nō sūt de sēntiā affā. Et i b' passu
cognōscit: q̄ sēntiā cōz nō sūt de cōs sēntiā pīssile
vade vt s. ad. 40. p. **¶** Sēntiā 7 dōmīre sūt pīssiles
pīssiles cōz. **S.** sī dōmīre ē pīssiles sēntiā cōz.

de corp' sciatu i dormiedo scitit. Et si vigilat
et p'scius nullu comp' sciatu dormire. ¶ Et
gillare e dormire quo' iur' ista scis cois. ¶ Et
ibid' ad. 41. p. ¶ Quidu i tristitia furor e e
scis cois. ¶ mte pipe et dms p' etz e de corp'
q' iutano e sp' i calceat' hucfat' i fingere et
ficare. Et q' iur' sciatu n' e i code p' i gau'
i tristitia-gaudiu i tristitia n' snt e e scis
i iur' ista ill'. Et bec ista fur' moral' h'mata
dormata et illioz snt iur'. q' snt e e scis. Iq'
placatu n'ale. Et i b' passu mliu e de pbia: cu' q' at
tign' pnt p'ra secreta n'ia. ¶ Dormitillitas qua
bnt h'ores i videtio turpes figs: p' qua bnt i
sticia: e e scis. ¶ Illa homibulitas q' e i
p'ca: e moral' i ista: e puano ac placitu n'ia
q' e e scis. Et vade v's ad. 42. p. ¶ Som
tas i tristitas snt e e scis. ¶ Ibid' ad. 45.
¶ Culeo sit infirm' vbi e sua famtas. ¶ Iq'
cala suafras e i p'o. ¶ Industria leonis e e
scis scis. ¶ Ibid' ad. 44. p. ¶ Industria
leonis e n'ia aut moral'. ¶ Industria leois i iur'
e alijs alaiub' n'ia p' etia i vegetatua. i e
moral' p' sentia. q' d' m' moralitas e fig' n'ia e
tra. q' e siliudo p' ac'ns industria: q' e iur'. id
circo cu' leo n'as' est i b' iudicia laciandi. q' i
fo' n'ia q' e iur': mouet fozm' morale acntale q'
e etia. Et i b' passu mliu e de pbia. ¶ Iba e e
e q' snt iur' dms i scis. ¶ Ibid' ad. 45. p.
¶ In q'lib' p'egria quo' p'ot b' solo p. c. for
mas. ¶ Scdm' mo' q' tenuim' i applicat'oe
fozai i scia i q' mo' q' tenuim' i alijs q'lib' b'
p' ar. scd' p'ot b' iur' iur' iur' iur' iur' iur' iur'
q'lib' i p'egria. Et vade ad ru. affid' 43.

De q. babitus huiusmodi.

[illegible]

le gñal intellectus cognosci. Et hō qd bñ intellectus
fāctū hñit ē legalē potēt bñ ar. p scñp su
dere ⁊ addiscere. ¶ Dec arbo: quātū ē magna
S⁹ vade ad folia suaz ar. ad loca qre quantitate
⁊ cū illis quantitatib⁹ potēre cognoscere quātū
hec ar. ē mag. ⁊ idē facit potēre le suis alijs p
dicamētis ⁊ de suis alijs. ¶ Sbm b⁹ ar. scilicet qd
ē. S⁹. sz b⁹ ar. illud: p qd bñm pñt ad qñt
p nūmēralē bñm scēdi. ¶ Dec ar. i q⁹ ipse fuit iue
tē. S⁹. bec ar iue tē anno icarnatōis dñi del
nñ. ¶ S⁹. ar. i. mrry a die scti michael vñq ad die
klay aplis. ¶ Dec arbo: vbi ē pñlata: S⁹.
bec ar. pñlata est i ciuitate Rome ⁊ i altis bñ
Remi posita. ⁊ dñō nro ihu ⁊ ⁊ dñe nre ange
lis ⁊ scis quoz corpa rome qñcūq fuit comēda
ta. ¶ Quādo dñs fuit ⁊ applicatō bñ ar. q
m bñ pñt qñtōib⁹ pēgnis: S⁹. vade ad. i. c.
arbo: qñtōalē. ⁊ teneas mō i solutō qñtōib⁹
pēgnis: qñ tenuim⁹ i solutō qñtōib⁹ bñ arbo.
applicādo qñtōib⁹ pēgnis ad illas ar. q fuit ge
nērales terminis cap. ¶ Die bñ cū q⁹ fñari
pñt: S⁹. imaginādo freqñt ⁊ recoleōdo ar. spā
les bñ ar. gñal q fñari pñt gñal bñ cū quā bō
bñ pñt p ipz. Et glā de teo. Amē.

Define buis arbozis.

[illegible]

**Eld laudé dei opletū fuit Bar
chne p pet²² posa. xx. augusti**

